HET ORGAAN VAN RIJKSPOLITIE GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

3e jaargang no. 1 1 Januari 1954

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Tammenga, J. A., Wmr. 1e kl., no. 1571, van Annen naar Gieterveen als Post.C.-.
Groot, H. de, Wmr. 1e kl., no. 903, van Hoorn (Terschelling) naar Spannum als Post.C.-.
Okken, J., Wmr., no. 1779, van Dwingeloo naar Nieuw-Buinen.
Koops, J. A., Wmr., no. 2032, van Nieuw-Buinen naar Dwingeloo.
Hofstra, C., Wmr., no. 1186, van Warns naar Lemmer.
Sijbrandi, P., Wmr., no. 621, van Boijl naar Heeg.
Groen, M., Wmr. 1e kl., no. 148, als Wmr., van Elsloo naar Boijl.
Drost, F., Wmr., no. 397, Van Oosterhogebrug naar Niekerk.
Dalfsen, H. v., Owmr., No. 243, van Joure naar Nieuwolda als Groeps.C.-.
Kok, S., Wmr., no. 1186, van Koekange naar Ferwerd.
Kuik, J., Owmr., no. 706, van Parketgroep Assen naar Rolde als Post.C.-.
Oudheusen, J. van, Owmr., No. 732, van Tiendeveen naar Parketgroep Assen.
Timmer, A., Owmr., No. 250, van Rolde naar Wildervank als Groeps.C.-.
Benedick, I., Owmr., no. 682, van Wildervank naar Joure als Post.C.-.
Oosterop, D. B., Wmr., No. 2267, van Berkhout (Gew. Amsterdam) naar Beilen.
Zwart, C., Wmr., van Coevorden naar Tiendeveen, als Post.C.-.
Zondag, E., Wmr., no. 1378, van Wijster naar Coevorden.
Hummel, G., Wmr., van Coevorden naar Zuidlaren.
Bergervoet, G. H., Wmr. 1e kl., no. 46, als Wmr., van Zuidlaren naar Coevorden.

Bevorderd tot Adjudant:

Hoving, J., Owmr., no. 6, Sexbierum.
Fortuin, J., Owmr., no. 62, Ternaard.
Hoek, S. v. d., Owmr., no. 102, Assen.

Bevorderd tot Opperwachtmeester:

Dobma, P., Wmr. 1e kl., no. 269, Oldehove.
Oldenburger, Tj., Wmr. 1e kl., no. 284, Groningen.
Koorn, J., Wmr. 1e kl., no. 289, Noordbergum.
Made, T. v. d., Wmr. 1e kl., no. 296, Hollum (Ameland).
Niehof, P., Wmr. 1e kl., no. 297, Westerbork.
Terpstra, P., Wmr. 1e kl., no. 306, Lemmer.

Bevorderd tot Wachtmeester 1e klasse:

Jonge, G. H. de, Wmr., no. 383, Visvliet.
Jong, A. de, Wmr., no. 391, Noordwolde.
IJtsma, A., Wmr., no. 396, Drogsteropslagen.
Aar, L. v. d., Wmr., no. 402, Groningen.
Worst, H., Wmr., no. 433, Heerenveen.
Voorthuis, J. P. A., Wmr., No. 463, Winsum.
Panne, H. v. d., Wmr., no. 400, Dwingeloo.

Gezinsuitbreiding vond plaats bij:

Graaf, G. de, Wmr., Leeuwarden, zoon.
Zijlstra, J., Wmr., Dokkum, zoon.
Vries, E. de, Wmr. 1e kl., Marssum, zoon.
Caro, J. E., Opperwmr., Koudum, dochter.
Harten, W., Wmr., Assen, zoon.
Vries, J. de, Wmr. 1e kl., Oldeberkoop, zoon.
Ottens, G., Wmr., Dalen, zoon.
Dijkstra, J., Wmr., Tietjerk, dochter.

In de sterkte opgenomen:

Jong, A. de, Wmr., Drogeham, overgekomen van de Kon. Marechaussee.

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 51
Emmen Tel. 1372

Voor **auto-** en **motorbanden** kunt U steeds terecht bij
G. TOPPER - GRONINGEN
Winschoterdiep 30 - Telefoon 23674 - 30300
Vulc. en Coverbedrijf - Bandenhandel

3e Jaargang No. 1 Verschijnt 1 x per maand 1 JANUARI 1954

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: G. van Dijk, Off. der Rijkspolitie 1e kl., Verlengde Hereweg 44, Groningen Telefoon 29904.
Giro Redactie Reflector No. 50659, Verl. Hereweg 44, Groningen.

Medewerkers: Owmr. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Wmr. 1 J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. B. Lijklema, Gewestdstaf Groningen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Bij de aanvang van de derde jaargang

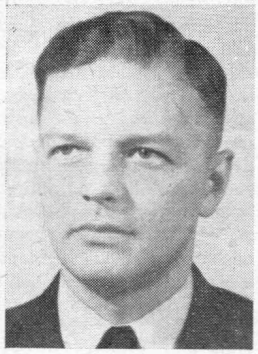

Aan het einde van het jaar 1953 en bij de intrede van het komende jaar, gaan mijn gedachten als redacteur van ons orgaan uit naar de achter ons liggende periode van de Reflector.
Op 1 Mei 1952 verscheen het toen nog naamloze orgaan van het Gewest Groningen, dat na het derde nummer reeds de zeer toepasselijke naam „Reflector" ontving. Toepasselijk was de naam, omdat niet ik zelf, doch U, leden van het Gewest Groningen, alsmede Uw huisgenoten dit blad moesten vormen door het leveren van kopij. Uw gedachten, Uw hobbies en Uw prestaties diende het orgaan op te nemen en zo zou het Gewest Groningen voor een deel weerkaatst worden in „De Reflector".
Alle begin is moeilijk en zo is dat ook geweest met deze nieuw-geborene. Van verschillende zijden heb ik krachtige steun ontvangen, waarvoor ik U hartelijk dank zeg.
U weet, dat de Reflector ook zeer moeilijke tijden doorgemaakt heeft; dat het bestaan van het blad wel eens in het geding is geweest. Dank zij Uw steun en de toevallige omstandigheid, dat de uitgever van ons orgaan twee grote opdrachten kreeg, n.l. het vervaardigen van de oorkonde van de watersnood en de oorkonde van het 5-jarig bestaan S.W.G., kon het bestaan verzekerd blijven.
Ik loop niet graag te koop met de moeilijkheden, die er soms met de Reflector zijn, maar U mag het nu gerust weten, dat het wel eens gespannen heeft.
Inmiddels is de tweede St. Nicolaas prijsvraag weer achter de rug en ik geloof wel, dat ik deze geslaagd mag noemen, dank zij U aller onmisbare medewerking.
Ook over Uw medewerking met betrekking tot de kopij mag ik niet ontevreden zijn, alhoewel ik veel te weinig kopij ontvang van de vrouwelijke zijde. Ook zij moeten eens naar de pen grijpen om eens iets naar voren te brengen, waar het Gewest Groningen mee gediend is en de lezers van de Reflector behoefte aan hebben. Onder de ruim 1000 vrouwelijke lezers zullen er toch heus wel meerderen zijn die af en toe een bijdrage kunnen leveren.
Straks zullen wij een nieuw jaar ingaan, dat ons gelukkig in de onzekerheid zal laten wat ons misschien nog staat te gebeuren. Ik hoop dat het voor alle lezers van de Reflector een heel goed en gelukkig jaar zal worden, dat de band in het Gewest Groningen hechter zal worden door onderling begrijpen en waarderen. Zoek bij Uw collega's, superieuren en minderen naar het goede en vel niet meteen een negatief oordeel; bedenk dat wij allen mensen zijn met onze goede en kwade kanten. Laten wij samen voortdurend trachten zoveel dat in ons vermogen ligt, er een voorspoedig 1954 van te maken.

De Redacteur,
G. van Dijk.

Aan leden van het 5 cents-fonds

Na een operatie, een paar weken te bed,
Nu beste mensen, 't is geen pret.
Maar achter de wolken schijnt de zon.
Ge vraagt hoe of dat toch wel kon?
Bij mij kwam er een zonnestraal
In de vorm van jullie allemaal,
Een pracht fruitmand van ons fonds 5 cent.
Ik voelde me werkelijk heel verwend.
Bij dezen bied ik mijn dank U aan,
Met vele groeten, wachtmeester v. d. Laan.
Nieuwe-Pekela, Dec. '53.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (3)

Wanneer deze „Reflector" U bereikt, zal welhaast wederom een jaar zijn voorbijgegaan en vergleden in de eeuwigheid — een jaar met al zijn lief, maar helaas ook — met al zijn leed.
Ik herdenk met diepe weemoed hen, die in het afgelopen jaar aan ons Gewest zijn ontvallen — de Adjudant W. Nijboer, de Wachtmeesters 1e klasse P. Tj. v. d. Veer, S. A. van Veen, L. W. Liepertz en de reservist R. Meijers — en op dit ogenblik gaan tevens mijn gedachten uit naar hunne nabestaanden; moge het zo zijn dat hun de kracht geschonken werd, de zware slag die hen heeft getroffen, te dragen.
Wat het werk betreft — over het algemeen is er goed en hard gewerkt; velen onzer hebben in het rampgebied gelegenheid gevonden te doen blijken dat zij uit het goede hout gesneden zijn.
Helaas moest echter ook in enkele gevallen hard, ja zeer hard worden ingegrepen bij ernstige afdwalingen van het juiste pad; ik hoop van harte dat zulks in het komende jaar niet nodig zal zijn.
En zo ligt daar dan dat nieuwe jaar 1954 voor ons.
Wat zal het ons brengen, voor onze gezinnen — voor ons persoonlijk — voor de dienst? Niemand van ons die dit weet of ook maar kan bevroeden. Maar wat wij wel kunnen doen dat is, zoveel mogelijk ervan te maken wat ervan te maken is — en reeds nu kunnen wij ons voornemen in alle opzichten onze plicht te doen, in het bijzonder tegenover de gemeenschap. Onze politietaak is een mooie taak, waarvoor het de moeite waard is zich geheel in te zetten. En mocht het zijn dat tegenslagen ons treffen of teleurstellingen ons deel zijn, welaan, moge ons allen dan toch steeds ons devies voor ogen staan: „Plichtsgetrouw en steeds paraat!".
Mannen van het Gewest Groningen — ik wens U allen van harte een gelukkig Nieuwjaar!

De Gewestcommandant,
G. H. van Helden.

NIEUWJAARSPRIJSVRAAG 1953/'54

Bij de intrede van het nieuwe jaar mag ook een eenvoudig prijsvraagje niet ontbreken.
Voor de hieronder staande 22 woorden moet U andere woorden vinden, zodat op de eerste en derde regel, van boven naar beneden, een nieuwjaarswens komt.
Uw oplossing moet vóór 10 Januari 1954 in het bezit van de redactie zijn. Een paar aardige prijsjes zullen voor de goede oplossers beschikbaar worden gesteld.

1. lipbloemige plant
2. evenachtslijn
3. gootvormige kantlaag
4. noordelijk land
5. middeleeuws schip
6. welsmakende vis
7. soort vlinder
8. enten
9. afkeuren
10. taaleigen
11. plaats in N.-Afrika
12. niet plaatselijk
13. samenwerking
14. principaal
15. wat U bepaald **niet** wilt zijn
16. oud-Germaanse volksstam
17. proteïne
18. districtsstandplaats
19. Ind. boom
20. slachthuis
21. plant
22. landelijk

Veel succes. Red.

Kerstmorgen

Dat jaar is heel Friesland, zo tegen Kerstmis, één strak en wit ijsmeer, waarover de geveegde banen zich eindeloos strekken, tussen rietkragen en kale knotwilgen.
Tegen de middag heeft dokter Van der Sloot de schaatsen ondergebonden en is met forse slagen de stad ontvlucht. Voor de wind is het goed rijden. Zonder te pauzeren rijdt de dokter door. Hij schiet voorbij besneeuwde dorpjes, ziet de vlaggende banen, waarop de ijskoningen elkaar bevechten om hoge geldprijzen. Hij gaat voorbij naakte elzenkragen en kale rietwallen, die somber en zwart prijken temidden van de witte winter. Het gekras van z'n pasgeslepen schaatsen verbreekt de stilte, die ademloos hangt onder de ijle vrieshemel en boven de ingesloten boerderijen, die kris kras, als speelgoedhuisjes, het witte weiland sieren. Dan staat de dokter eindelijk stil. Hij strekt zich de rug, die stijf is geworden van het aanhoudend vooroverbuigen en wrijft zich de tintelende vingers. Even kijkt hij om zich heen. In de verte, bij de ophaalbrug, kronkelt grijze rook uit het schoorsteentje van een ingevroren tjalk. Enkele schapen grazen eenzaam in de bevroren weilanden.
Rust. Overal diepe rust. Dokter Van der Sloot haalt diep adem. Dit heeft hij gezocht. Dagenlang. Geen fluisterende stemmen van mensen. Geen blikken van nieuwsgierige stadgenoten. Geen meewarige gezichten van patiënten. Alléén in deze vrije, wijde stilte, in deze winterse natuur. De klok van het kerktorentje in de verte slaat drie. Helder klinken de metalen klanken door de winterse kou.
De dokter bukt zich en bindt z'n schaatsen af. Dan springt hij op de wal en vervolgt over het krakende, dunbesneeuwde weiland zijn weg.
Bij het kleine arbeidershuisje, naast de grote boerderij, houdt hij halt. Voorzichtig licht hij de klink van de onderdeur op.
„Volk!"
Even is het stil. De trage tik van de Friese klok is duidelijk hoorbaar in het gangetje. Dan sloft een vrouw op kousevoeten naar voren.
„Dokter!"
Dokter Van der Sloot glimlacht en stapt binnen. Z'n schaatsen legt hij in het portaaltje. Nieuwsgierig kijkt de vrouw hem aan.
„Kom d'r in," zegt ze dan en gaat hem voor naar het kamertje.
De dokter, die werktuigelijk z'n hoofd bukt onder de lage balken, valt neer in een stoel en kijkt de hem zo vertrouwde omgeving eens rond.
„Is er soms zwarigheid, dokter, hiernaast?", vraagt de vrouw en wijst met haar vinger naar de grote boerderij, die zich majestueus verheft naast het nietige huisje.
„Nee," zegt de jonge dokter, ,ik kom enkel maar even uit belangstelling aanwippen, vrouw Haagsma. Ik was aan het schaatsenrijden, zo in m'n eentje en dacht, toen ik hier voor-

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (4)

bij kwam: misschien heeft vrouw Haagsma de thee wel klaar. Heb ik goed geraden?"
Vrouw Haagsma glimlacht gevleid. „Tjonge, jonge, dokter," vindt ze, „dat is dan een hele rit geweest over 't ijs," en ze haast zich naar de kast om een schoon kopje.
De dokter staat op en loopt naar het kabinet, waarop een grote foto prijkt van een jongetje. „Ha, daar hebben we de kleine Sipke. Hoe gaat het met hem?"
„Uitstekend, dokter!" Vrouw Haagsma zucht. „Ja, dat is nu vier jaar geleden..... Maar hij is intussen een hele jongen geworden. En eten dat-ie kan! Gisteren nog heeft hij een eerste prijs gewonnen met het hardrijden."
„Zo, zo, is hij thuis?"
„Nee, hij is naar school," antwoordt ze. „Om half vijf komt hij thuis. Als dokter zo lang tijd heeft....."
Dokter schudt z'n hoofd. „Dat kan onmogelijk, vrouw Haagsma. Ik wil voor donker thuis zijn. Ik rijd niet graag als het donker is." Hij drinkt zijn thee.
„Jammer, U had hem eigenlijk al even moeten zien," vindt vrouw Haagsma. Ze zucht. „Ja, ja, als U toen op die nacht éven later was gekomen, dokter....."
„Het is goed," zegt de dokter. „'t Is niet alleen door mijn toedoen dat de kleine jongen er weer bovenop is gekomen, vrouw Haagsma. Het kind was sterk en heeft daardoor de crisis doorstaan. Een zeldzaamheid."
Vrouw Haagsma knikt zwijgend en schenkt het tweede kopje in, terwijl dokter Van der Sloot denkt aan die donkere nacht, toen de stormwind gierde langs het kleine huisje en hij in dit zelfde kamertje had gezeten, dáár bij de bedstee, waarin de kleine Sipke lag, toen misschien een jaar of vijf. In doodsangst hadden zich de kleine vingertjes van het patiëntje geklemd om de zijne. In radeloze vertwijfeling hadden de ouders er om heen gestaan. Ze hadden hem gesmeekt om toch vooral alles te doen wat mogelijk was om hun kind in het leven te houden. En hij had alles gedaan. In gebogen houding had hij de gehele nacht boven de donkere bedstee gestaan, waarin de koortsige Sipke ijlde en woelde. Bij het krieken van de morgen, toen de storm was bedaard, hadden de krampachtige vingertjes als vanzelf losgelaten en was het kind van uitputting in slaap gevallen. Een diepe slaap, die hem het leven had doen behouden.
En dokter was teruggekeerd door de drassige weilanden, terwijl het water sopte in zijn schoenen. Doodop, na de vermoeiende nacht zonder slaap.
Maar thuis was zijn vrouw hem op de tenen tegemoet getreden. Fluisterend. De kleine jongen was lang niet in orde, deed zo onrustig..... hoge koortsen..... En even later had de dokter weer bij een ziekbed gestaan. Ditmaal van z'n eigen kind. Weer klemden kleine vingertjes zich in zijn grote hand en ditmaal was het zijn vrouw geweest, die had gesmeekt alles te doen wat mogelijk was. En weer had hij alles gedaan, doch ditmaal had het niet gebaat. De volgende morgen, nadat de dokter niet van het ledikantje was geweken, was het ventje gestorven. Verslagen en totaal versuft had de vader nog een tijdlang aan het bedje gezeten, nog steeds de kleine hand in de zijne. Het handje, dat hij langzaam koud had voelen worden.....
Vrouw Haagsma slaat de dokter van terzijde gade. Ze ziet z'n golvend haar, dat grijs wordt om de slapen, ze ziet z'n vermoeide trek en zorgelijke rimpels langs het voorhoofd. „Dokter wordt oud," denkt ze, terwijl ze ziet dat hij z'n kopje leegdrinkt.
Dan staat de dokter op. Hij schudt vrouw Haagsma de hand en bedankt haar voor de thee. „Groeten aan Uw man en aan de kleine Sipke." Meteen drukt hij haar een geldstuk in de hand. „Voor de spaarpot van de kleine rakker!"
Vrouw Haagsma protesteert. „Maar dokter, dat is toch niet nodig....."
Maar de dokter is al bij de deur. Hij pakt z'n schatsen en trekt z'n ijsmuts over de oren.
„Zalig Kerstfeest!" roept vrouw Haagsma hem nog na.
Even later loopt dokter Van de Sloot weer in het weiland. De sneeuw kraakt onder z'n voeten. Het vriest weer om raak! Zalig Kerstfeest. Hij glimlacht. Zou het goede mens het nog niet weten? Zou men hier zo afgelegen wonen, dat zelfs de kwade geruchten uit het stadje er geen schijn van kans krijgen? Zou de kwade tong van de broodbezorgster hier nog niet het graaggehoorde nieuwtje hebben verteld, dat dokter Van der Sloot bij z'n vrouw vandaan is? Het nieuwtje waaraan het stadje en de omliggende dorpjes zich wekenlang met bijna wellustige graagte hebben vergast? Kon het ook romantischer? De dokter gescheiden van z'n vrouw, enkele jaren nadat ze hun enig kindje ten grave hebben gedragen. Ieder herinnert zich nog deze eenvoudige doch aangrijpende plechtigheid, juist een dag voor Kerstmis. Onder het schrille geklep van de kleine kerkklok (de kleine, omdat de overledene een kind was) was de droeve stoet naar het kerkhof geschuifeld, waar tussen de blanke sneeuw een pasgedolven grafje wachtte. Velen hadden hun ontroering niet meester kunnen blijven en hadden met betraande ogen gestaard naar het bleke gelaat van de dokter, die voor een kundig arts doorging, maar die de dood van z'n eigen kind niet had kunnen voorkomen. Na die begrafenis, weten enkele ingewijden te vertellen, is de verwijdering tussen de dokter en z'n vrouw gekomen. Hoe het eigenlijk precies in z'n werk is gegaan weet natuurlijk niemand. Maar ach, als men de oorzaak niet precies weet, kan men die zo ongeveer wel gissen, nietwaar?
't Is enkel zijn schuld, menen sommigen. Zij is de oorzaak, zeggen anderen en zo zijn de geruchten ontstaan. Kort daarop is dokter's mevrouw uit de stad vertrokken en de dokter is alleen achtergebleven in het grote huis aan de Voorstraat. Toen was het bewijs geleverd, vond men. En opnieuw is het reeds schier vergeten nieuwtje actueel geworden en fluisteren kwade tongen achter de hand als de dokter voorbij gaat.
Dokter van der Sloot bindt zijn schaatsen weer onder en rijdt terug over de verlaten opvaarten en plassen. Traag klimt reeds de schemering uit de rietwallen. De dokter legt z'n handen op de rug en kromt het lichaam in de lichte tegenwind. Hij denkt aan Kerstmis. Aan de Kerstdagen, die komen en de Kerstdagen, die zijn geweest, gezellig en warm in de ruime voorkamer van het huis aan de Voorstraat. Kerstmis met z'n drieën. Hoe oud zou de kleine Henkie nu zijn geweest? Even oud als dat stevige boerenkereltje van Haagsma, daar op die foto? Zou zijn Henk ook zo'n hardrijder zijn geworden als dat ventje? Onbewust is hij naar dat afgelegen huisje gereden, in de hoop een glimp op te vangen van die jongen, waarbij hij eens een nacht heeft gewaakt, zoals bij z'n eigen zoon. Een onbestemd verlangen gaat van hem uit naar die peuter, die hij nog ziet scharrelen achter z'n sleetje in de tuin. Verlangen ook naar huiselijkheid, naar gezelligheid, naar zijn vrouw, die na een hevige uitbarsting van drift en opgekropt verdriet van hem is weggegaan. Waarom moest het zo lopen? Waarom was met het overlijden van hun lieveling ook de band tussen hem en zijn vrouw verbroken? Hadden ze niet juist elkaar moeten helpen dit zware verlies te dragen, in plaats van het ieder voor zich te verkroppen, waaruit onafwendbaar de vervreemding van elkaar is ontstaan?
Vragen, die als de rijzende schemering, bij hem opkomen, thans, nu het te laat is. Kerstmis met z'n drietjes. Een met groene hulst versierde kamer, brandende kaarsen en rode kerstklokken onder aan de lamp. Hulst met rode besjes.
„De baanveger, meneer!"
De dokter schrikt op uit z'n gepeins en vermindert vaart. Wat, nog baanvegers in deze verlaten eenzaamheid? Een dubbeltje klettert over het ijs.
„Dank U wel, meneer!" De baanveger tikt met z'n dikke wanten tegen de berenmuts. De dokter rijdt verder.
Hij komt voorbij een boerenherberg, waar reeds het lamplicht schemert achter de vensters en waar luidruchtige stemmen, gelach en een vleug tabakswalm verraadt, dat hier een prijsuitdeling wordt gehouden. Hier komt de jeugd uit het dorpje samen, de wangen nog rood en koel van het tintelend ijsvermaak en wordt het ijsfestijn besloten met een fleurig samenzijn en een huldigen van de winnaars. Friese liedjes klinken door de avondstilte.
Ook achter de stalvensters van een enkele boerenhofstede schijnt een flauw licht. Een enkele maal passeert een eenzame rijder, die met forse streken huiswaarts keert. Zwijgend worden enkele vingers opgestoken ten groet. „N'avend!"
„N'avend!" groet de dokter terug.
Eindelijk is daar de stad. Het zal reeds bij zevenen zijn.
Op het grachtje, dicht bij z'n woning, bindt de dokter de schaatsen af. Het laatste einde loopt hij. Onwennig stappen

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (5)

z'n schaatsschoenen op de hobbelige keien. Op de hoek van de straat ziet hij een uitstalling van kerstbomen en kerstversierselen. Grote en kleine bomen, geurend dennegroen en grote takken hulst met besjes, waarvoor een man huiverend en stampend heen en weer loopt.
Dokter Van der Sloot staat even stil en kijkt. Het is alsof uit de stekelige takken de herinneringen weer voor hem opdoemen. Hij ziet een kerstboom, versierd met gouden appelen en vergulde noten, terwijl een paar grote blauwe kinderogen vol bewondering toekijken.
„Moet de dokter een boompje?", vraagt de man, die hem ziet aarzelen. „Ik heb ze in alle prijzen. Daar, zo'n klein boompje, 'n lief boompje of zo'n grote daar tegen de muur....."
Vragen, die als de rijzende schemering bij hem opkomen, hoofd. „Neen, dank je, niet nodig." Nog even laat hij z'n ogen over de uitgestalde voorraad groen gaan.
„Hulst," zegt hij dan, „hulst met rode besjes."
De koopman grijpt een grote bos hulst en toont het de dokter.
„Ziet U's, een prachtbos, vól besjes."
„Goed, geef me dat maar."
„Wil ik het U even brengen?", vraagt de man, die blauw ziet van de kou.
„Geef maar hier," zegt de dokter, „ik neem het zelf wel mee."
Dan verdwijnt hij, in de ene hand de schaatsen, in de andere de grote bos groene hulst met rode besjes. De koopman blaast zich in de vuisten en wrijft de handen. „'n Zielig geval met die dokter," denkt hij.

★

Op de vroege morgen van de Eerste Kerstdag verlaat dokter Van der Sloot stil zijn woning. In de hand draagt hij de grote bos hulst. Er zijn nog geen mensen op straat. De huizen liggen nog vredig en gesloten onder een dikke sneeuwlaag. Want het heeft vannacht gesneeuwd, flink gesneeuwd. Met z'n overschoenen waadt de dokter er door en baant zich een weg naar het kerkhof. Smetteloos ligt het sneeuwkleed over de straten. Ongerept. Neen, toch niet. Er schijnen toch reeds mensen op pad te zijn geweest, want voor hem loopt een spoor van smalle voetstappen. De dokter glimlacht. Zo heeft ieder z'n bezigheden op de vroege morgen, al is het Zondag en nog wel Kerstmis. Daar is het grote ijzeren hek. Het staat open. En daar staat de enorme treurwilg aan de ingang van het kerkhof. Een zuchtje vaart door de kale takken en doet een dunne sneeuwlaag naar beneden dwarrelen. Dokter trekt z'n sjaal recht en zet z'n kraag op. Kijk, de voetstappen voor hem gaan het hek binnen en verdwijnen op het kerkhof.
Snel loopt de dokter naar het grafje van z'n kind. Ineens moet hij denken aan die middag, enkele jaren geleden, toen hij dit zelfde pad is gegaan. Voetje voor voetje, tergend langzaam, achter de kinderbaar met het kleine eikenhouten kistje, waarover het te grote baarkleed ritselde bij iedere stap der dragers.
Dan is hij de plaats genaderd, waar het grafje moet zijn. Plotseling staat de dokter met een schok stil en kijkt. Bij het kleine grafje hurkt een vrouw neer. Naast haar ligt een grote bos hulst en één voor één schikt ze de groene takjes in de blanke sneeuw. Ontroerd kijkt de dokter toe, terwijl hij een floers voor zijn ogen voelt komen. Het is Marlene, zijn Marlene..... Doodstil staat hij en klemt de hulsttakjes stijf in zijn hand. Hij ziet haar gezicht. Hopeloze droefheid ligt er om de zo geliefde trekken. Langzaam nadert hij het grafje. Marlene schijnt het niet te bemerken. Nu is hij vlak achter haar.
„Marlene," zegt hij zachtjes. Dan kijkt ze om. Hij ziet haar ogen vol tranen, warme tranen, die lopen langs haar wangen en geluidloos vallen in de zachte sneeuw. Nu is de dokter z'n ontroering niet langer meester en boven het grafje van z'n kind snikt hij het uit, het opgekropte verdriet van de dagenlange eenzaamheid.
„Karel, lieveling," fluistert Marlene, „ik heb zo naar je verlangd, naar jou en onze kleine schat, die hier....."
De dokter slaat zijn armen om haar heen. De grote bos hulst glijdt uit z'n hand en ploft in de rulle sneeuw, waarin het halverwege verdwijnt.
In het stadje luiden de eerste kerkklokken het kerstfeest in.

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer

Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Stille nacht, heilige nacht..

door C. H. FEENSTRA.

Tegen de avond was het gaan sneeuwen. Eerst waren het kleine vlokjes, die aarzelend uit de grijze lucht naar beneden kwamen dwarrelen, doch spoedig daarop viel als een zachte sluier de donzige sneeuw en bedekte de huizen, de school en het kerkje van het kleine dorpje Obernhof, dat vredig wegschool in de avondschemering.
Geluidloos kronkelden hier en daar ijle rookwolkjes uit de schoorstenen omhoog, terwijl de lampen in de huiskamers de kleine ruitjes in goudgele schijn zetten, waartegen de witte sneeuwvlokken zich als een spookachtige dwarreling aftekenden.
Ook de grote boogvensters van het kerkje stonden helder verlicht in de toenemende duisternis. Zacht klonk het dreunen van het kerkorgel naar buiten. De enkele voorbijgangers, die zich door de verlaten straten huiswaarts spoedden, blikten glimlachend naar de verlichte vensters en hieven het hoofd tot luisteren. Even bleven ze staan onder de treurbeuk, die ter zijde van het kerkgebouw stond en luisterden doodstil naar de warme, sidderende klanken van het orgel, waarop meester Gruber, de dorpsschoolmeester, speelde. Over enkele dagen was het Kerstmis. Dan zou de kerk volstromen; dan zou het kerkkoor weer jubelend de geboorte van Christus herdenken en zingen van de vrede, die op aarde was gedaald. En meester Gruber zou de gelovigen weer verrukken met zijn warme spel en hen uitnodigen, de aloude liederen van de Kerstnacht met hem mee te zingen.
Frans Xaver Gruber studeerde en liet het orgel jubelen in een snelle reeks van tonen, die onweerstaanbaar door de kerkmuren drongen en afbraken in de donkere winteravond. Er was niemand, die hem stoorde. Hij was alleen in de grote kerk, alleen met z'n geliefd instrument en hij vergat de tijd. Tot diep in de avond bleef het kerkraam verlicht. Eindelijk stond de meester verkleumd op, blies de kaarsen uit en verliet het kille kerkgebouw. Huiverend spoedde hij zich door de hoge sneeuw huiswaarts.
De donkere dagen voor Kerstmis gleden als een droom voorbij. De sneeuw bleef vallen, nu eens in verblindende dichte buien, dan weer in nauwelijks zichtbare vlokjes. De schemering week niet uit de straten; in sommige huizen werden de lichten zelfs overdag niet gedoofd.
's Avonds zaten de dorpelingen in de varwarmde kamers bijeen en bespraken het naderende feest. Ook meester Gruber kon rustig het Kerstfeest tegemoet zien. Alle voorbereidingen waren getroffen. Hij was tevreden.
Op een avond, toen hij bij het haardvuur zat en peinzend in de vlammen staarde, werd er echter plotseling op de huisdeur gebonsd.
Meester Gruber schrok wakker uit z'n gepeins en slofte naar voren om open te doen. Voor de deur stond de koster met een onthutst gezicht en besneeuwde berenmuts.
„Meester," stamelde hij, „ik breng U een slechte tijding: het orgel is stuk....."
„Wat zeg je?" vroeg meester Gruber verbaasd.
„Het orgel is stuk," herhaalde de koster, „het geeft geen geluid meer. Wat moeten we doen?"
Meester Gruber stond verslagen. Daar was met één slag al z'n moeite en zorg voor het komende feest vernietigd. Overmorgen zou het Kerstmis zijn.
„Het orgel stuk," peinsde hij, „hoe is dat mogelijk....."
De koster haalde zijn schouders op.
„Ik weet het niet, maar vanmiddag bij het schoonhouden van de kerk heb ik het ontdekt. Er is geen toon meer uit het orgel te krijgen."

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (6)

Meester Gruber schoot z'n jas aan. „Ik ga mee," zei hij kort. Even later haastten de beide mannen zich over de krakende sneeuw naar het kerkgebouw. Snel liep meester Gruber het trapje op en nam plaats voor het orgel. Zenuwachtig liet hij z'n vingers over de toetsen gaan, maar het orgel zweeg. In gedachten bleef hij een ogenblikje zitten. Kerstmis zonder orgel, zonder muziek, zonder zang? Het was ondenkbaar. En toch zou het ditmaal moeten. De orgelbouwer woonde heel in Zillertal en zou onmogelijk tijdig in Obernhof kunnen zijn om het orgel te repareren.

Pastoor Mohr werd geroepen en met hem overlegde meester Gruber, wat er gedaan moest worden. Het orgel zou in de Kerstdagen geen dienst kunnen doen.

De beide mannen wandelden de pastorie binnen, bespraken verschillende mogelijkheden, doch vonden geen uitweg. Op een dergelijke tegenvaller hadden ze niet gerekend. Na een uurtje keerde meester Gruber huiswaarts. De kerkgangers zouden vreemd opkijken, als overmorgen de heilige dienst zo koud en sober zou verlopen.

Thuisgekomen kon de meester niet besluiten naar bed te gaan. Hij liep z'n kamer op en neer, steeds vervolgd door het schrikbeeld van een kerstfeestviering zonder orgel.

Toen werd er eensklaps onstuimig op de deur geklopt en pastoor Mohr trad binnen.

„U nog zo laat hier?", vroeg meester Gruber verbaasd.

Pastoor Mohr klopte de sneeuw van z'n kleren en viel neer in een stoel.

„Ik heb een idee," zei hij hijgend en overhandigde de meester een vel papier. „Hier, lees dit eens door. Ik heb een Kerstlied gedicht."

Meester Gruber nam het papier en las: „Stille nacht, heilige nacht....."

„Een mooi begin," mompelde hij goedkeurend en las verder, terwijl de pastoor van ongeduld zat te popelen om met zijn verdere plannen voor de dag te komen.

„Een prachtig gedicht, een stemmige kersthymne," vond de meester, terwijl hij het vel papier weer aan de pastoor overhandigde. „Maar, wat is het doel ervan?"

„Dat zal ik U vertellen," begon de pastoor. „Daar moet U een mooie melodie bij maken. Vanavond nog als het kan." Hij keek de meester aan en knikte nadrukkelijk. „Dan kan morgen het kerkkoor dit nieuwe lied instuderen en U begeleidt op Uw gitaar. Wel, wat zegt U ervan?"

Meester Gruber streek zich langs de kin.

„Ja, het idee is aardig, maar....."

„Het is ons enige redmiddel," vond de pastoor.

„Maar waar haal ik zo gauw die melodie vandaan?"

„Waar haalde ik de woorden vandaan?" meende de pastoor, terwijl hij opstond. „Zet U rustig neer en denk aan niets anders dan het lied. U zult zien, dat het dan gelukt." En met deze woorden verdween de pastoor, terwijl hij het gedicht op tafel achterliet.

Meester Gruber bleef even in gedachten zitten, toen stond hij op en ging naar buiten. De grijze sneeuwlucht had plaats gemaakt voor een heldere vrieshemel, waaraan de sterren twinkelden. Het vroor dat het kraakte. In de verte zag hij de gedrongen gestalte van de oude pastoor in de duisternis verdwijnen. Stille nacht, heilige nacht..... Prachtige woorden waren het. Eenvoudig en ontroerend. Huiverend ging hij weer naar binnen, gooide enkele berkeblokken op het vuur en las nogmaals het gedicht. Toen nam hij z'n gitaar van de wand en liet zijn vingers over de snaren gaan. Langzaam prevelde hij de woorden van het gedicht en tokkelde daarbij zachtjes op het instrument. De ene wijs na de andere ontstond, maar ze werden meteen weer verworpen.

„Neen, zo niet, zo deugt het niet," zuchtte meester Gruber. Teleurgesteld zette hij zich met z'n gitaar in de arm voor het houtvuur en staarde in de vlammen. Hij begon aan zich zelf te twijfelen. Was er dan geen passende melodie te vinden voor dit mooie lied, met die eenvoudige woorden. Hij wanhoopte.

Weer herhaalde hij zachtjes voor zich uit de woorden en weer grepen zijn vingers in de snaren. En als vanzelf kwam het. Plotseling klonk uit het instrument het juiste beginaccoord. Een trilling doorvoer meester Gruber. Ja, zo moest het worden. Snel greep hij een stuk muziekpapier en noteerde haastig wat hij gehoord had. Nu verder. Een koortsachtige opwinding beving hem en na een half uur stond de melodie op papier. Meester Gruber glom van vreugde.

En hoewel het reeds middernacht was geworden, ijlde hij met z'n gitaar door de koude vriesnacht naar de woning van pastoor Mohr, om deze de melodie voor te spelen.

De pastoor was verrukt en samen zongen en speelden de eenvoudige mannen het nieuwe Kerstlied enige malen. De nachtwaker, die juist z'n ronde deed en de pastorie passeerde, bleef stilstaan en luisterde ontroerd. De volgende da-

werd het nieuwe lied door het kerkkoor in studie genomen en toen de Kerstnacht over het vredige dorpje daalde, kenden alle koorleden het lied en klonk de nieuwe melodie nog diezelfde avond in verschillende huiskamers.
Het Kerstfeest kwam en reeds vroeg in de morgen kwamen de eerste arresleden aanglijden met kerkgangers uit de omliggende dorpen, terwijl ook de bewoners van Obernhof zich opmaakten om het heilige feest te vieren.
En toen de Kerkstklokken luidden, knielde een dicht opeen gedrongen schare gelovigen neer in de dorpskerk en wachtte tot het orgel zou inzetten. Maar inplaats van orgelspel klonk opeens het getokkel van een gitaar door de kerkruimte. Het was het instrument van meester Gruber. Groot was de verbazing, toen na enige inleidende maten het koor inviel en een nieuwe, nooit gehoorde hymne inzette. Langzaam en plechtig stegen de klanken van het schone lied omhoog, terwijl de kerkgangers bewogen luisterden. Zo iets moois had men nog nooit gehoord. Het koor hief het tweede couplet aan en opnieuw ruiste de wonderschone melodie door de gewijde ruimte.
Toen zweeg het koor en meester Gruber keek nieuwsgierig toe. Hoe nam de gemeente de nieuwe zang op? Zouden ze het mooi hebben gevonden, of bemerkte men niet eens, dat het wat nieuws was? Maar niet lang verkeerde meester in onzekerheid, want de gezichten der kerkgangers spraken een duidelijke taal. De ontroering over het pas gehoorde lag er op te lezen en meester Gruber kon tevreden zijn. Na afloop van de dienst drukte hij pastoor Mohr de hand.
„Wat een geluk, dat U op dit idee bent gekomen, een Kerstfeest om nooit te vergeten....."
Inderdaad, het werd een Kerstfeest om nooit te vergeten. In verscheidene woningen klonk op die Kerstavond, achter de verlichte ruitjes, het „Stille nacht, heilige nacht....."
De beide mannen hadden echter niet gedacht, dat hun lied zo'n geweldige vlucht zou nemen en nog eens over de gehele wereld zou worden gezongen.
Na de Kerstdagen werd het kerkorgel hersteld. Daarvoor kwam de orgelbouwer Mauracher uit Zittertal zelf over. Mauracher was, zoals de meeste Zittertalers, een zeer muzikaal man en liet zich het nieuwe kerstlied voorspelen. Ook hij was verrukt en nam het lied mee naar zijn woonplaats, waar hij het aan z'n stadgenoten liet horen. Niet lang duurde het of ook de Zittertalers kenden en zongen het schone lied. En zo verspreidde het zich door geheel Duitsland en begon vandaar zijn zegetocht over de gehele wereld.
En nu, na meer dan honderd jaar, is het nog het meest geliefde en meest gezongen Kerstlied, dat ieder jaar met Kerstmis in bijna alle kerken en vele huiskamers wordt gezongen, ieder jaar opnieuw met dezelfde liefde en ontroering:

Stille nacht, heilige nacht,
Slaap gerust, sluimer zacht.
Kindje, niets dat Uw rust nog verstoort,
Stil is alles, slaap rustig, slaap voort.
Eng'len houden de wacht,
Slaap dan rustig, slaap zacht.

Stille nacht, heilige stond,
D' eng'lenstem ruist in 't rond:
Vrede op aarde, een zalige vreê
Deelt nu God aan zijn kinderen mee.
Jezus leeft en Hij bracht
Licht in de duistere nacht.

Avontuur in de Kerstnacht

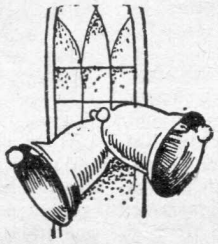

een verhaal uit het czaristische Rusland van 1910

Het was de dag voor Kerstmis. Dagenlang had een woeste sneeuwstorm uit het Noorden de ijsvlakten van het Ladogameer gegeseld. Het geweldige meer was bedekt met een decimeters dikke ijsvloer en hier en daar was de gevallen sneeuw tot heuvels opgejaagd. Niemand waagde zich in deze dagen op die barre vlakte. Er waren wolven gesignaleerd en al was de winter nog niet ver gevorderd, gevaarlijk waren de roofdieren altijd voor de mens.
Verscholen in de bossen aan de zuidelijke oever van het meer lag het dorp Lamoschka. Een oeroude landweg leidde van Petersburg naar het Noordwesten over een afstand van ruim 40 werst, om dan bij Lamoschka het Ladogameer te bereiken. Langs die weg waren hier en daar kleine dorpjes gelegen en enkele verspreide landgoederen. In deze tijd was er practisch geen verkeer naar het grote dorp aan het meer. Over de wintermaanden kon er niet gevist worden en de opkopers uit Petersburg bleven in de oude czarenstad. In het voorjaar zouden zij hun paarden weer voor de rijtuigen spannen en de lange tocht naar Lamoschka aanvaarden.
De boeren en vissers in het dorp hadden alle voorbereidingen voor het Kerstfeest getroffen. Er was gebakken en gebraden, er was een gift voor de armen opzij gelegd, de ikonen waren schoon gemaakt en omstrengeld met takjes van de denneboom en ieder verheugde zich op de komende dagen, die voor de dorpelingen om meer dan één reden een „lichtpunt" in deze donkere dagen waren. De kortste dag was weer voorbij en al zouden er zeker nog donkere dagen en vreselijk koude nachten komen, de dagen werden weer langer en men was over het dieptepunt heen.
In de late avond begonnen de klokken van de kleine kathedraal van Lamoschka te luiden. De storm was gaan liggen. Men zou zeggen: uit respect voor de komende heilige nacht. Rasjin, de oude nettenboeter, vond het een „teken". God wenste deze nacht geen storm, sprak hij tegen zijn Nataschja. Hij vertelde echter niet, dat hij in het begin van de avond — wellicht nog als uiting van een overigens diep verborgen heidense ritus — een moment met opgeheven armen in de woedende storm had gestaan en een weinig vismeel over de drempel van hun stulp had uitgestrooid. Rasjin was overigens een diepgelovig man en Sasjana, hun enig kind, was heilig overtuigd dat er geen liever mens op de wereld was dan vader. Misschién moeder. Er zou nog wel eens een andere tijd komen, meenden haar ouders.
Een rode maan verschijnt boven het Ladogameer en sterren schitteren aan de donkere hemel, als de mensen hun huizen verlaten om de heilige nachtelijke dienst in de kathedraal bij te wonen. Ook Sasjana en haar ouders hebben zich opgemaakt voor de kerkdienst en verlaten hun huisje. Daar komt ook Kolja, de Oereabnik. Dat is toch wel toevallig. Nu al drie weken achtereen treffen zij steeds Kolja, als ze naar de kerk gaan. Sasjana kijkt steeds naar hem. Wat was die Kolja groot en wat een athletische gestalte. Zwierig

Pijn? **RHEUMIN** **helpt!**
20 tabl. 55 cc.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (8)

droeg Kolja de kozakkenmuts en het zilveren insigne flonkerde op de tunica van de politieman. En wat een prachtige laarzen draagt Kolja.
Kolja, intussen, loopt peinzend met de familie mee. Op alle mogelijke manieren heeft hij Sasjana in de laatste maanden duidelijk proberen te maken, dat hij meer voor haar gevoelt dan gewone vriendschap. Voor zich zelf heeft hij het vastgesteld: Hij is verliefd op Sasjana. Zij begrijpt hem echter niet, of wíl hem niet begrijpen. Vader en moeder, daar is haar hart vol van. Desondanks zegent Kolja de dag — nu ongeveer twee jaar geleden — dat de Prispav, de Politiechef uit Petersburg, hem naar Lamoschka zond. Uit een grote groep van jongere oereabniks had de Prispav hem aangewezen voor het bezetten van deze eenzame post, de verst afgelegene van het District Petersburg.
De kerkdienst is aangevangen. De Pope heeft een kort gebed uitgesproken. Een jongenskoor valt in en de schone klanken van Franz Grubers compositie trillen door de gewelven van de kathedraal. „Stille nacht, heilige nacht", ook hier aan de boorden van het bevroren meer van Ladoga. Schoon klinken de heldere jongensstemmen en Kolja verzinkt in diepe gedachten. Hij ziet zichzelf terug als kind in het jongenskoor van de Nicolaï-kathedraal van Petersburg. Een koor van ruim honderd jongens. Kolja kon goed zingen. Later zong hij in het politiekoor van Petersburg. Met dankbaarheid denkt hij terug aan zijn jeugd.
Plotseling klinkt een oude Russische hymne door de kerk en alle aanwezigen zetten in. Vol devotie wordt het schone lied gezongen en het tilt de eenvoudige zielen van Lamoschka ver uit boven de dagelijkse sleur van hun dorpsleven. Zo lang er Russen zullen leven, zullen er Russische liederen worden gezongen, die van hun geloof in God zullen getuigen. Ruim dertig jaar communisme en radicalisme heeft daar geen einde aan kunnen maken en van ouders op kinderen zullen deze prachtige melodieën worden overgeleverd en gezongen.
Vaak — misschien — diep in het verborgene, zoals ze werden gezongen door jonge Russen in Duitse concentratiekampen, in de nacht voor dat hen het vuurpeleton wachtte. En ze kenden ze allemaal.....
Tot diep in de nacht duurt de Kerstdienst en als het orgel tenslotte jubelend een Kerstmelodie door de oude kerk laat klinken, verlaten de dorpelingen blij en getroost het gebouw en gaan huiswaarts. Rasjin, de nettenboeter, Jozef, de visser, Zilaski, de oude grutter en ook Kolja, verlaten als laatsten de kathedraal. Rasjin neemt Kolja even terzijde. „Wil hij met hen meegaan en wat eten? Hij — Kolja — woont immers alleen in het politie-posthuis?" Een golf van vreugde doortrekt Kolja's ganse lichaam. Hij zou met Sasjana meegaan naar huis. Rasjin en zijn vrouw was hij op hetzelfde moment geheel vergeten. Erg ondankbaar, vond hij even later. Natuurlijk aanvaardde hij de uitnodiging graag. Samen wandelen zij op, Rasjin en zijn vrouw voorop en daarna Kolja en Sasjana. Een rilling van geluk doortrekt Kolja, als Sasjana hem blij aanziet. Zou zij dan toch iets meer voor hem voelen dan enige vriendschap?
Als ze het politie-posthuis genaderd zijn, komt van tegengestelde zijde een ruiter aangereden. De man is hier kennelijk niet bekend en houdt af en toe zijn paard in om rond te zien. Plotseling ziet hij het viertal kerkgangers en komt naar hen toe. Hij wendt zich tot Kolja. „Is U Kolja, Oereabnik van Vadertje Czaar in Lamoschka?"
„Die ben ik," antwoordt Kolja en hij groet de vreemdeling. „Ik ben een ordonnans van de Prispav uit Petersburg. Ik ben gisterenmorgen vertrokken met een brief voor U. Het is een spoedopdracht en U wordt verzocht de brief onmiddellijk te lezen. Ik behoef geen boodschap mee terug te nemen."
Rasjin nodigt de vreemdeling mee naar zijn huis. De man is kennelijk vermoeid. Kolja gaat naar het posthuis, om de brief daar te lezen. Hij verbreekt het lakstempel en leest dan het volgende:
„In de Kerstnacht zullen goudsmokkelaars een grote hoeveelheid baren goud over het Ladogameer naar Finland brengen. Tracht dit te beletten en houdt zo mogelijk de daders aan.
Kolja zakt terug in zijn stoel. Weg het bezoek aan Sasjana en weg alle gezelligheid van de Kerstnacht. Voor de Oereabnik is slechts zelden een gelukkig uur weggelegd blijkbaar. Hij veert echter snel weer omhoog en met spoed treft hij voorbereidselen om de dienstorder zo mogelijk tot uitvoering te brengen. Hij verwisselt van kleding en laadt zijn karabijn. Een zware bontjas trekt hij aan. Het zal koud worden tegen de morgen. Dan gaat hij naar de stal. De twee kirgiezenpaardjes staan te dommelen. Snel spant hij de dieren voor de troïka, in tandem deze keer. Ze zullen dan sneller lopen, meent hij. Hij doet nog een lantaarn in de slede en dan gaat Kolja met het gespan naar buiten.
Hij rijdt langs het huis van Rasjin en loopt even naar binnen. „Ik moet naar het meer en kan niet bij U komen," zegt hij tot Rasjin en kijkt naar Sasjana. Het meisje is kennelijk teleurgesteld en zelfs deze kleinigheid doet Kolja even opvrolijken. Hij groet allen en verdwijnt dan met de troïka in de nacht.
Omstreeks 1910 werd veel Russisch goud door bepaalde handelaars naar de toenmalige Russische provincie Finland gebracht en daar verkocht aan — in hoofdzaak — Duitse opkopers. De Czaristische regering had weinig contrôle over Finland en er bestonden tolgrenzen. Die tolgrens liep voor een gedeelte door het Ladogameer en scheidde dus in deze zin Rusland van de vazalstaat Finland.
Kolja stuurt de troïka in noord-oostelijke richting en nadat hij het dorp heeft verlaten, volgt hij aanvankelijk een landweg door de heuvels. Na ongeveer tien werst slaat hij linksaf en hij volgt nu een ongebaande weg door een hoog opgaand sparrenbos. Vrij plotseling nog staat hij dan aan de oever van het enorme meer van Ladoga. Even blijft Kolja met zijn gespan stilstaan. Hij beraadt zich over de verdere koers. Dan schuift de troïka op het ijs en rijdende in pal noordelijke richting geeft Kolja de dikbehaarde kirgiezenpaardjes de vrije teugel. De politieman staat achter op de slede en in snelle vaart gaat het nu vooruit. De paardjes kennen dit werk en zijn gewend aan de besneeuwde ijsvlakte. Werst na werst verdwijnt onder de sledeijzers.
De Oereabnik heeft zijn plan klaar. Het is zo goed als zeker dat de smokkelaars bij het dorpje Burno het meer zijn opgegaan. Vandaar is het ongeveer 90 werst naar de Finse grens. Door hun zwaar beladen troïka zullen zij niet snel vooruit kunnen en vermoedelijk zullen de mannen zich niet haasten. Het is immers Kerstnacht en de politie blijft in zo'n nacht wel thuis. Als Kolja ongeveer 25 werst in noordelijke richting gaat, bestaat de mogelijkheid dat hij de smokkelaars de pas afsnijdt. Dat zal hij proberen.
De maan is onderwijl verdwenen, doch de sterren flonkeren nog en zij vormen voor Kolja een doeltreffend middel om de juiste koers te houden. Het loopt reeds tegen de morgen als de Oereabnik het punt denkt te hebben bereikt dat hij zich gesteld had. Hij mindert de snelheid van de paarden en kijkt met meer aandacht om zich heen. Het is nog steeds volkomen nacht en het zicht reikt slechts enkele tientallen meters. Kolja ziet dan een grote sneeuwhoop. Hij doet de troïka achter de sneeuwberg stilstaan en werpt een deken over de rug der paardjes. Hij ziet uit in oostelijke richting en luistert af en toe met ingehouden adem. Als de smokkelaars nog niet gepasseerd zijn, maakt hij een goede kans dat hij hen zal opmerken.
Na ongeveer een half uur hoort Kolja uit noord-oostelijke richting een schurend geluid. Even later nog eens en nu weet hij zeker dat een slee over het ijs wordt getrokken. Het geluid is echter veraf en meer noordelijker dan waar hij zich heeft opgesteld. Vlug neemt hij de deken van de paarden en in snelle ren gaat het weer vooruit. Kolja neemt een meer westelijke richting en het duurt niet lang als hij stemmen hoort. „Hoeja, hoeja." Natuurlijk hebben ze hem opgemerkt en vuren ze de paarden aan tot grotere snelheid. Hij nadert de andere troïka nu snel. Ze zullen hem niet ontkomen. Als de smokkelaars — want die zijn het, dat weet hij nu zeker — nu de lading maar niet wegwerpen, want dan worden de kansen veel geringer. Vaag meent hij de nu voor hem uit gaande slede op te merken. Kolja neemt, staande op de troïka, zijn karabijn van de schouder en lost een schot in de lucht. „Hoeja, hoeja." Inderdaad, de smokkelaars zitten vlak voor hem. Nog even en dan roept hij twee mannen aan, die met een volledig bespannen troïka, dus drie paarden besturende, in woeste vaart trachten te vluchten in westelijke richting.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (9)

„In naam van de Czaar, blijf staan," roept Kolja en nog enkele malen herhaalt hij dit bevel.
De twee mannen voldoen niet aan het bevel van de Oereabnik. Kolja neemt opnieuw zijn karabijn en schiet dan dicht over de hoofden van de mannen heen. Eén van de mannen keert zich om in de slede en vuurt terug. Vermoedelijk met een pistool. Nogmaals vuurt Kolja, doch nu op de troïka zelf. Hij hoort een gil en even later stopt de voor hem uitgaande troïka. Kolja doet zijn paardjes ook stil staan. Met de karabijn in aanslag loopt de politieman op de andere slede toe.
Naderbij gekomen ziet hij twee in bontjassen geklede mannen, waarvan één kreunend in de slede zit. De andere stapt uit de troïka en steekt zijn handen in de hoogte. „Wij geven ons over, vadertje."
„Wie bent U?" vraagt Kolja.
„Lebasch Koekow." „En ik ben Nathan Moll, vadertje," klinkt het uit de slede. „U hebt mij in de schouder geraakt. Help mij, anders sterf ik hier nog."
Kolja ontneemt Lebasch Zoekow een pistool en doet het wapen in een zijner zakken. Dan onderzoekt hij Nathan Moll aan de kleding.
„Wat was de bedoeling van Uw sledevaart in de Kerstnacht?" vraagt de Oereabnik dan. „Dat hebt U al wel begrepen," zegt Zoekow. „Wij vervoeren een lading goud."
„U weet toch dat U zich niet met goud op het Ladogameer mag bevinden en dat U nu als smokkelaars veroordeeld zult worden?" antwoordt Kolja.
De smokkelaars antwoorden niet.

Het is inmiddels geheel licht geworden en de Kerstmorgen is aangebroken. Millioenen mensen, verspreid over de gehele wereld, gaan op dit ogenblik ter kerke. In alle hoeken der aarde zullen de kerstliederen opklinken. „Stille nacht, heilige nacht," en meermalen zal men uitspreken wat — soms heel diep verborgen — in bijna alle mensenharten nog leeft: „Vrede op aarde, in mensen een welbehagen."
Die Kerstmorgen kende de natuur echter geen „vrede". Kolja bond de twee smokkelaars vast in hun eigen troïka en liet de paarden achter zijn slede lopen, daaraan verbonden door een sterke lijn. De lading goud nam hij over in zijn eigen voertuig en daarna vertrok de colonne in zuidelijke richting met bestemming Lamoschka.

De helft van de terugreis was ongeveer afgelegd, toen de lucht in het Noorden zich eerst rood-geel en vervolgens grauwgrijs kleurde. Geheel onverwacht kwam de sneeuwstorm — zoals zo vaak in dit barre land — terug.
Een ijzige wind kwam aanwaaien uit het Noorden en het werd weer volkomen donker. In al zijn verschrikking en door niets tegengehouden brak de storm boven de hoofden van mensen en dieren los. Aanvankelijk kon Kolja zijn koers nog bepalen, doch toen de wind aanwakkerde tot een ware wervelstorm moest hij zich geheel gaan verlaten op het instinct van de kirgiezenpaardjes. De sneeuw hoopte zich hier en daar op en mens en dier raakten vermoeid. Kolja was gaan lopen achter de troïka. Hij werd moe. Stilstaan zou nu het einde betekenen. De storm nam een vreselijke koude mede en het kon wellicht dagen lang aanhouden voor de elementen kalmeerden.

De storm woedde voort en groeide naar een hoogtepunt. Kolja en de paarden konden nauwelijks verder komen. De Oereabnik dacht aan zijn ouderlijk huis in Petersburg. Opnieuw — binnen 24 uur — zag hij zich weer een moment zingen in het jongenskoor van de Nicolaï-kathedraal.
Dan realiseert hij zich nogmaals dat het Kerstmorgen is. En rondom hem een woedende en ziedende macht die dood en verderf zaait. Een kort moment voelt Kolja heel sterk zijn nietigheid, doch ook weer zijn één-zijn met de kosmos. Zijn laatste krachten begeven hem en Kolja begrijpt vaag dat hij de oever van het meer niet zal halen. Hij bidt met korte, afgebroken zinnen en tenslotte breekt nog even het verzet in zijn geest los. Een kreet klinkt op in de storm. „Moeder, Sasjana! Ik wil leven. God. Vadertje God, laat mij toch."

Drie dagen later wordt Kolja, Oereabnik in dienst van vadertje Czaar, wakker op zijn ijzeren dienstkrib. Niet echter in het politieposthuis, doch in de woning van de nettenboeter Rasjin.
Sasjana was het, die op de Kerstmorgen de belletjes van de kirgiezenpaardjes hoorde. Boven de storm uit. Dat was wel een wonder. Rasjin en zijn vrouw begrepen niet hoe het mogelijk was. Allen liepen zij naar buiten in de sneeuwstorm en wat zij zagen, deed hen huiveren. Rasjin bracht de paarden in het politieposthuis. De mannen werden bij hem thuis gebracht. Hij waarschuwde de Pope en de Burgemeester. De twee gevangenen waren bewusteloos, doch kwamen vlug weer bij. Ze werden daarna goed opgesloten, Kolja werd door Sasjana met sneeuw gewassen en zij goten hem hete wodka tussen de lippen. Het bed van de Oereabnik werd uit het posthuis gehaald en in de kamer van Rasjin geplaatst. Daarna was Sasjana niet meer bij het bed weg geweest. Het meisje was zich in deze dagen bewust geworden dat zij meer voor deze politieman voelde dan alleen vriendschap.
Onafgebroken verzorgde zij de zwaar zieke en bewusteloze man en niemand mocht haar aflossen. Rasjin en Nataschja begrijpen er alles van en gaan glimlachend door het huis. Na drie dagen won het sterke gestel van Kolja het gevecht met de dood en was Sasjana overtuigd dat haar gebeden waren verhoord.
Kolja werd wakker in de late namiddag. De storm was geweken en een rode gloed stond in de ziekenkamer. De zon stond nog juist boven de grove sparren langs de oever van het meer. Het eerst zag hij Sasjana, die blij naar hem keek. Alleen maar blij? Of zag Kolja ook nog iets anders in haar ogen blinken? Een traan?
Vermoeid sluit de Oereabnik weer zijn ogen. Een blijde glimlach vormt zich om zijn mond. „Sasjana," zegt hij fluisterend. „Sasjana." En met gesloten ogen ziet hij het lieve gelaat van Sasja, omkranst met het glinsterende zwarte haar. Op dat lieve hoofd zal hij een witte bontmuts kopen."
Zuidlaren, Kerstmis 1953. R. de Lange.

KERSTBRIEF

aan mijn vriend Bart

Beste Bart,

Graag willen mijn vrouw en ik hier nog even bevestigen, wat we enkele weken geleden reeds uitspraken, namelijk dat we het erg prettig vonden dat je ons dan toch eens met vrouw en kroost kwam opzoeken. Natuurlijk komen we ook eens naar jullie. Je hoort er meer van!
In ons gesprek zijn enkele opmerkingen geplaatst waarover mijn vrouw, nadat jullie waren vertrokken, meer wenste te weten. Zonder argwaan hebben we blijkbaar enkele belevenissen uit onze „jongere" politieloopbaan opgehaald en de vrouwen — alhoewel toch zelf druk in gesprek zijnde — presteerden het om desondanks af en toe mee te luisteren. Mijn vrouw althans wenste te weten wat we bedoelden met: „op de Loolaan lopen," „laat de ‚Saar' me nu bij de gedenknaald zién," en verder: „artikel 11 van het blauwe boekje met de vetvlekken". Ja, kijk eens, als ik haar de ware betekenis van dat bewuste artikel 11 en alle „ontheffingen" welke we daaraan ontleenden, zou moeten uitleg-

Voor Uw verhuizingen naar
J. ZIGTERMAN - GRONINGEN
Als één het kan, is 't **Zigterman**
Kantoor Oosterhamrikkade 102 — Tel. 22598 (K 5900)

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (10)

gen, dan zou er vandaag de dag nog heel wat waaien. Ik heb mij er af gemaakt met te zeggen: „Vraag het maar aan Bart, die weet er meer van." Ik leef in de stille hoop dat ze het wel zal vergeten.
Om nog even op de visite terug te komen: „Het heeft mij helemaal niet verwonderd, dat je oudste zijn oren kon laten „klapperen" en dat de jongste zijn voorhoofd hoger kon fronsen dan onze vroegere leraar „Parma" in Apeldoorn. Er bestaat nog zoiets als erfelijkheid en..... „de appel valt niet ver van de boom".
Als je deze brief zult lezen, staan we aan de vooravond van Kerstmis 1953, en zijn we geneigd meer over onze levenshouding na te denken dan gewoonlijk. Het jaar spoedt zich weer ten einde en het is blijkbaar zo, dat hoe ouder we worden hoe sneller het leven ons onder de handen doorschiet. Het is dunkt mij nog maar zo kort geleden dat we ons eerste „geheel zelfstandig" opgemaakte proces-verbaal bij de „ouwe" inleverden en dan te horen kregen: „dat heb je prachtig nagemaakt; er is geen woord fout in". Wat hebben we met diep ontzag opgekeken tegen een oudere collega, die bij een verhoor de verdachte „er bij lapte". En nu zijn we zover, dat we het zelf behoren te weten en wordt er van ons verwacht, dat we onze taak zodanig uitoefenen, dat jongeren daaruit kunnen leren en hun houding daarnaar kunnen bepalen. Ik vind het eerlijk gezegd wel eens een beetje angstig. Het legt ons dunkt mij een verplichting op, die ik persoonlijk af en toe moeilijk uitvoerbaar vind.
Het heeft mij dankbaar gestemd dat in de eerste dagen van de watersnood in Februari van dit jaar jonge kerels uit ons Korps door een weergaloze plichtsbetrachting en vaak met het in de waagschaal stellen van hun leven, toonden dat ouderen soms ook iets van jongeren hebben te leren. Het waren niet altijd de besten onder ons — gezien in het licht van datgene wat men van een „goed" politieman mag verlangen — die in bange tijden toonden dat zij hun plaatsje onder de zon dubbel en dwars waard waren. Enkele oorlogskruisen op dodenakkers, staande boven graven van collega's die jij en ik gekend hebben, zijn er een getuigenis van. Die kruisen mogen af en toe gerust even in onze herinnering komen.
De Kerstklokken zullen dus over enkele uren weer hun heldere en klankvolle stemmen over de dorpen en steden in ons Noordelijke Gewest doen klinken. Velen van ons zullen een kerkgang maken, velen zullen bij de kerstboom met de hunnen samenzijn en velen ook zullen op een zeker uur het gemakkelijke jasje verwisselen voor het uniform, om op straten en pleinen, bij café's en op sportvelden, in velden en bossen en waar dan ook, de hun opgedragen taak uit te oefenen.
En dan nog enkele dagen en het jaar 1953 zal achter ons liggen en zullen we 1954 binnenstappen. Het „rampjaar 1953" — want zo zal het in de geschiedenis worden genoemd — zal dan achter ons liggen.
Ik hoop Bart, dat jij en al de collega's in ons Gewest, in 1954 de tevredenheid zullen vinden welke nodig is om ons leven blij en gelukkig te maken. Laat er af en toe eens een uitbundige lach klinken in onze huiskamers en onze dienstgebouwen. Een mens moet op sommige momenten enige blijheid in zijn leven kennen. Anders wordt dat leven een hel en kost het bovenmenselijke inspanning om staande te blijven in deze wereld. Mag ik dan nog eens herhalen wat een oudere collega van ons eens uitsprak?
Hij zei: „Blijheid en waarachtige levensvreugde zullen voor de mens tenslotte worden afgewogen naar de mate van verantwoordelijkheid die hij op zich wenst te nemen voor zijn naaste." En verder: „Vóór dat je iets gaat zeggen over mensen of over toestanden, vraag je eerst af of je woorden enig nut kunnen opleveren."
Het gaat hier dus om verantwoordelijkheid en waarachtigheid en ik heb al vaak ondervonden, dat het moeilijk is om de woorden van deze paedagoog-politieman na te volgen. Laat het ons proberen.
Zeg Bart, heb je het stukje over de International Police Association gelezen in „De Reflector" van 1 December j.l.? Collega De Lange van Zuidlaren vraagt daarin belangstelling voor een organisatie, welks doelstellingen mij wel sympathiek zijn. Naar ik hoor gaven zich een twintigtal collega's op als lid, die voorlopig voor een jaar eens willen aanzien wat die I.P.A. in de practijk zal presteren. Heb jij er ook al over gedacht? Ik wil mij dunkt me ook maar opgeven.
Ik geef direct toe dat we ook deze keer weer van de hak op de tak sprongen. Toch hoop ik dat sommige woorden je een genoegen waren en dat ze mogelijk een „weerwoord" zullen uitlokken.
Mag ik dan — mede namens vrouw en kroost — jou en je gezin een gelukkig Kerstmis en een goed 1954 toewensen? Zo zij het dan!
Een stevige „poot" en tot de volgende brief.

Je vriend Roel

Wachtmeester Zwart IN ACTIE

Het hele huis geurde naar het oliebollen bakken. Behaaglijk snuivend wilde wachtmeester Zwart juist de trap opgaan om zich te verkleden en daarna op z'n gemak z'n pijpje te roken in het vooruitzicht van een echt genoeglijke Oudejaarsavond, toen er werd gebeld.
Z'n vrouw, om de hoek van de deur van haar oliebollenkeuken, riep gauw: „Maak jij even open Jan, ik kan hier zo moeilijk weg."
En gewillig, in z'n gemoedelijke bui, ging Zwart de pas beklommen treden weer af om de deur te openen.
Op de stoep stond een onguur uitziende man, die even aan z'n pet tikte en vroeg of hij Zwart onder vier ogen spreken kon. „Ik ben Van der Veer," zei hij.
„Ja, ik geloof dat ik je wel ken," zei de wachtmeester Zwart en hij slikte de woorden „we hebben je al lang op de korrel" maar in. Van der Veer werd binnengelaten en het ondervier-ogen-gesprek kon dus beginnen.
't Was een interessante boodschap waarmee hij kwam en het verhaal luidde als volgt:
„Ik ben jarenlang een vriend geweest van „Krakies Toon", die U ook wel zult kennen. Nou mag mijn vrouw Toon niet en zij wil dat ik niet meer met hem omga. En omdat Toon en ik de laatste tijd nogal veel ruzie hebben, voel ik er ook wel voor om hem links te laten liggen. Maar Toon wil niet. Ik ben nogal een goeie helper van hem geweest en we weten heel wat van elkaar en hij is bang dat ik hem zal verlinken als ik er eenmaal uit ben.
Nou kwam hij gisteravond weer bij ons met een verhaal over dokter Van Vliet. Zoals U weet staat dat huis nogal apart en de familie gaat Oud- en Nieuw vieren bij kennissen. De twee dienstmeisjes mogen die avond naar huis. Op de slaapkamer hebben ze een brandkast staan waar behoorlijk wat geld en juwelen in zitten. „Krakies Toon" weet dit allemaal van een van de dienstmeisjes."
„En nou is Toon van plan om z'n naam eer aan te gaan doen," zei Zwart, „en bij dokter Van Vliet een inbraak te gaan plegen."
„Juist," zei Van der Veer, „maar nu hebben we vanmorgen hooglopende ruzie gehad."
„Over de rol- en buitverdeling," grinnikte Zwart, die wèl begreep dat „Krakies Toon" niet bepaald het meeste wou doen voor de grootste buit.
„Ja, hij wil dat wij — want Linke Jan gaat ook mee — naar binnen gaan en dat hij alleen maar op de uitkijk blijft en dan hij de helft van de buit en wij samen de andere helft, omdat hij de tip gegeven heeft, zegt-ie. Tenslotte hebben Linke Jan en ik maar „ja" gezegd, omdat ie met een pistooltje ging staan spelen, maar ik dacht gelijk: ik waarschuw de politie, ik doe het zo niet langer."
„Nou, da's mooi," zei Zwart. „Dat moet dan dus vanavond gebeuren. En om hoe laat was het plan?"
We zouden om half elf van huis gaan en het is zo ongeveer drie kwartier lopen, dus om kwart over elf daar aankomen. Het laatste stuk zou Toon voorop gaan en Jan en ik wat

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (11)

achteraan komen. We hebben maskers voor en handschoenen aan. Toon blijft buiten staan. Jan snijdt het raam uit en gaat het eerst naar binnen. Hij luistert op de vloer of er werkelijk geen geluid in het huis is en dan volg ik. Dan moet ik doorlopen naar boven en op de vloer luisteren en als alles veilig is komt Jan me helpen met de brandkast. Toon zal een kraaiengeluid geven als er onraad is. Dat geluid maakt-ie nogal goed."
„Mooi, dat zullen we dan dus hebben," zei Zwart. „Bedankt voor de tip, ik zal zorgen dat ik er ben."
„Als Toon een poosje zit te brommen dan verhuis ik in die tijd en ik bemoei me niet meer met hem. Maar laat nooit merken dat U de tip van mij had, want dan vermoordt-ie me en als U vanavond soms schiet, neem mij dan niet, ik heb een wit masker voor en de twee anderen een zwart."
Toen Van der Veer weg was, ging Zwart eerst een poosje in een stoel zitten, want de gedachten bestormden hem. Om te beginnen kon het een mop zijn die ze met hem wilden uithalen, want daar waren ze ook niets te goed voor. Hoewel, dan hadden ze waarschijnlijk opgebeld in plaats van zelf te komen. En dan, als het inderdaad eens waar was, was het dan niet onverantwoordelijk om er alleen te gaan zitten? Aan de andere kant, als het een mop was en hij haalde er een collega bij, dan wist morgen het hele district het. 't Was inderdaad een moeilijk geval. Na lang te hebben gewikt en gewogen besloot hij tenslotte toch maar alleen te gaan, kwamen ze niet, dan wist niemand ervan, kwamen ze wel — nou, hij was per slot niet bang!

*

In de donkere, koude, mistige nacht liepen drie mannen over een smal landweggetje. Eén voorop, twee er achteraan. Een genoeglijk Oudejaarsavondwandelingetje was het beslist niet, want hun zwijgen was uitgesproken humeurig. Alleen een snauw klonk er af en toe, als een van hen bij ongeluk uitgleed in een plas of karrespoor en de anderen bespatte, of een vloek wanneer ze door de mist van het pad af raakten.
En behalve dat was de lucht zwaar van achterdocht. Toon, die in zichzelf mopperend voorop liep, draaide zich tenminste op een gegeven moment om en zei: „Ik vertrouw jullie geen bliksem, je kunt me wel in m'n rug doodschieten, gaan jullie maar voorop, ik kom er wel achter."
Z'n pistool had-ie alweer in z'n hand klaar, gereed voor 't gebruik blijkbaar.
Toen zei Linke Jan: „Zo ga ik niet. Als we al beginnen met elkaar niet te vertrouwen dan wordt het toch niks en bovendien heb ik de hele dag al zo'n voorgevoel dat dit vandaag misloopt; ik werk niet graag tegen m'n voorgevoelens in."
Daar zwegen ze alle drie een poosje op, want, zoals de meeste inbrekers waren ze angstig voor slechte voorgevoelens; daar hielden ze meestal rekening mee. „Weet je wat we doen," zei Toon, „we gaan weer naar huis, als het een beetje wil kunnen we nog net voor twaalf uur thuis zijn. Dat moet tenminste, anders heb je kans dat er te veel op straat lopen."
Dus keerden ze om. Bij hun huizen gekomen zei Toon schamper: „Nou, een zalig uiteinde en een gelukkig begin, ga maar gauw bij jullie lieve vrouwtjes zitten."
Daar eindigde voor hun 1953 mee.

*

En boven, op de slaapkamer van dokter Van Vliet, zat Zwart opgevouwen onder in de klerenkast. Alle oog op de tijd was hij kwijt geraakt, maar het leek hem of hij er al uren en uren zat. Kwart over elf moest het allang geweest zijn. Ellendig dat juist op zo'n moment z'n horloge stil moest staan. Hè, ellendig, een ongelooflijke kramp kreeg hij in z'n ene been. Niet te harden gewoon. Zou hij toch maar even gaan verzitten — maar nee, daar piept weer die deur. 't Was vast een deur die op een kier stond, want hoelang piepte die al wel niet.
O, foei, afgrijselijk, wat deed dat been pijn. Erg lang dacht hij het niet meer uit te kunnen houden. Ze kwamen vast niet meer. Als hij dan tenminste maar wist hoe laat het was. Op dat moment sloeg de torenklok twaalf diepe, donkere slagen, die in heel de omtrek over land en huizen klonken.

molenaar
OOSTERDIJK 67 - TELEFOON 2277 - SNEEK
„SPECIAL" uniform n. maat
Langere levensduur - lager in prijs

Ze drongen zelfs door tot de slaapkamerklerenkast van dokter Van Vliet.
Tjonge, dacht Zwart, het oude jaar is om, en het nieuwe is er al weer. Ieder mens heeft toch ook wel z'n eigen manier om oud en nieuw te vieren, dacht hij er sarcastisch achteraan. Maar kom, ik ga naar huis, ze hebben me beetgehad. Als er nu nog maar een paar oliebollen over zijn.
Hij kwam uit z'n ongelukkige houding omhoog en juist wilde hij de kastdeur open maken toen er nu toch werkelijk een deur openging en voetstappen door de gang klonken. Opeens is Zwart een en al gespannen aandacht. De gummistok klemt hij in de hand. Zou het nu toch werkelijk.....
De slaapkamerdeur gaat open en de stappen komen de kamer in. Recht op de kastdeur af. De gedachten vliegen Zwart door z'n brein. Verraad, denkt hij. Ze hebben me erin laten lopen. Met drie man tegen één, maar ik zal ze — ik zal ze.
Een hand wordt zichtbaar om de rand van de kastdeur, maar nog voor die hand de deur open heeft kunnen maken is Zwart met de gummistok gewapend naar voren gesprongen. Beukt de deur open en, bezield van de gedachte „de eerste klap is een daalder waard", timmert hij er op los. Z'n tegenstander laat zich niet onbetuigd. Als een stompende, trappende kluwen rollen ze over de grond. 't Is er maar één, denkt Zwart, en als hij dat eenmaal gedacht heeft kijkt hij ook eens wie eigenlijk onder hem ligt. Tot z'n verbijstering merkt hij dat het dokter Van Vliet is.
„Dokter," stamelt hij, „hoe ter wereld," en schutterend, met bevende knieën en trillende handen van de onverwachte vechtpartij staat hij van z'n slachtoffer op, „hoe ter wereld."
„Als ik nu zei hoe ter wereld kom jij hier," zei dokter Van Vliet, pijnlijk over z'n hoofd wrijvend, „dan zou dat geloof ik logischer zijn."
Toen deed Zwart het verhaal van de inbrekerij en dokter Van Vliet vertelde dat hij argeloos weg een schoon overhemd en een ander pak aan wou trekken, omdat hij een glas wijn over zich heen had gekregen, niet wetend wat hem te wachten stond.
Enfin, dokter Van Vliet was toch blij dat er zo goed op zijn spullen werd gelet en Zwart was blij dat alles bij elkaar toch nog goed was afgelopen en dus gingen ze elkaars handen maar staan schudden. Toen bedachten ze dat het al Nieuwjaar was en beneden werd er op het nieuwe jaar een stevige borrel gepakt en de hoop uitgesproken, dat het komende jaar niet zo bewogen zou worden als de eerste paar uren ervan.
Zo namen ze afscheid. Dokter Van Vliet ging nog even terug naar z'n kennissen en wachtmeester Zwart ging naar huis, vol hoop dat er nog een paar lekkere oliebollen op hem zouden liggen te wachten.

Margaretha van Bommel.

Ook zo helpen wij elkaar

Ter overname aangeboden.

Overjas (waterproof) maat 48, 80 %, f 50,—.
Tuniek, maat 48, 80 %, f 35.—.
Pet, maat 57, nieuw, f 4,—.
Veldmuts, maat 57, nieuw, f 0,50.

Gegadigden gelieven zich in verbinding te stellen met het Districtsbureau te Assen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (12)

HET RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

3e jaargang no. 2 1 Februari 1954

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Wever, H., Wmr. 1e kl. no 2246, van Stedum naar Wildervank.
Lubberts, G., Wmr. no 1985, van De Wijk naar Koekange.
Ottjes, H. J., Wmr. 1e kl. no 239 als Wmr. van Wildervank naar Termunten.
Bolhuis, M., Wmr. no 2153, van Termunten naar Stedum.
Babtist, J., Wmr. no 1942, van Parketgroep Groningen naar Staf Gewest Groningen als telexist.
Offeringa, I., Wmr. 1e kl. no 755, van Buinerveen naar Borger.
Dunnewijk, J. Th., Wmr 1e kl. no 1187, van Borger naar Gasselternijveen als Post.C.-.
Tigelaar, H., Owmr. no 392, van Gasselternijveen naar Buinermond als Post.C.-.
Bril, M., Adj. no 195, van Buitenpost naar Coevorden als Gr.C.-.
Agteren, M. v., Wmr. 1e kl. no 2271, van Tzummarum naar Nieuwleusen, Gew. Arnhem.
Kampstra, R., Adj., van Coevorden naar Alkmaar, Gew. A'dam, als Distr. Rechercheur.
Hekman, H., Owmr. no 4, van Parketgr. Groningen naar Parketgr. Alkmaar als Commdt.
Hoekstra, E., Wmr. 1e kl. no 1832, van Tzum naar Staf Alg. Inspectie te 's-Gravenhage.
Sietsma, B., Owmr. no 396, van Giekerk naar Wormer, Gew. Amsterdam, als Gr.C.-.

In de sterkte opgenomen:

Bergsma, L. P., Off. der Rijkspol. 2e kl. Districtsstaf Assen, afkomstig van Gemeentepolitie te 's-Gravenhage.
Vries, J. C. de, Wmr. 1e kl. no 168 Parketgroep Assen, afkomstig van Noordgouwe, Gewest 's-Gravenhage.
Das, J., Adsp. Noordbergum, afkomstig van Opleidingsschool der Rijkspol. te Nistelrode.

Met eervol ontslag:

Klazinga, B. D., Wmr. no 1814, Hardegarijp, wegens overgang in burgerbetrekking.

Overleden:

Verbaan, P. D., Owmr no 270, Odoorn.

Gezinsuitbreiding vond plaats bij:

Ploeg, W., Wmr., Marum, dochter.
Forsten, J., Wmr., Kornwerderzand, zoon.
Nijhof, J., Wmr. 1e kl., Nieuwlande, zoon.
Abbingh, R., Wmr., Eext, zoon.
Miedema, J., Wmr. 1e kl., Weidum, zoon.

Bevorderd tot Adjudant:

Jonge, J. de, Owmr. no 137, Heerenveen.
Schothorst, L., Owmr. no 140, Vries.
Jong, IJ. IJ. de, Owmr. no 145, Wolvega.
Klaassens, J. E., Owmr. no 146, Grouw.
Luppens, T., Owmr. no 152, Groningen.
Sleiffer, F., Owmr. no 166, Heerenveen.
Kobes, J., Owmr. no 177, Ferwerd.
Reinders, G., Owmr. no 182, Gieten.
Smeenk, G. J., Owmr. no 186, Winschoten.
Groot, N. de, Owmr. no 187, Leeuwarden.
Kuipers, W., Owmr. no 191, Bergum.
Spans, M., Owmr. no 200, Muntendam.
Faber, J., Owmr. no 206, Borger.
Oberink, J. W., Owmr. no 208, Roden.
Akker, F. J., Owmr. no 222, Groningen.
Jansen, H., Owmr. no 223, Bellingwolde.
Hoekstra, J., Owmr. no 238, Sleen.
Bleeker, Tj., Owmr. no 249, Leeuwarden.
Bos, E., Owmr. no 251, Westerbork.
Vries, D. de, Owmr .no 260, Lemmer.
Heijstra, P., Owmr. no 262, Mantgum.
Verbaan, P. D., Owmr. no 270, Odoorn.
Venema, J., Owmr. no 291, Sneek.
Boersma, W., Owmr. no 293, Zuidhorn.
Ramaker, W., Owmr. no 295, Loppersum.
Veen, F. v. d., Owmr. no 337, Joure.
Brouwer, H. A., Owmr. no 345, Groningen.
Dijkstra, G., Owmr. no 352, Murmerwoude.
Oving, H., Owmr. no 358, Terschelling.
Koolman, E., Owmr. no 380, Groningen.
Vries, S. F. de, Owmr. no 385, Assen.
Schoenmaker, J., Owmr. no 388, Heerenveen.
Dontje, H. J., Owmr. no 391, Assen.
Pegels, B., Owmr. no 393, Ruinen.
Westra, G., Owmr. no 394, Heerenveen.

Bevorderd tot Opperwachtmeester:

Asselt, K. v., Wmr. 1e kl. no 7, Kollumerzwaag.
Meendering, J., Wmr. 1e kl. no 41, Zeijen.
Prak, H., Wmr. 1e kl. no 57, Noordhorn.
Meijer, B., Wmr. 1e kl. no 64, Wommels.
Kampen, L., Wmr. 1e kl. no 236, Opende.
Boonstra, A., Wmr. 1e kl. no 275, Dronrijp.
Zanten, N. v., Wmr. 1e kl. no 325, IJlst.
Schalk, D., Wmr. 1e kl. no 328, Middelstum.
Brouwer, P., Wmr. 1e kl. no 346, Leeuwarden.
Vree, C. de, Wmr. 1e kl. no 381, Appelscha.
Kuipers, A., Wmr. 1e kl. no 438, Oosterhesselen.
Visser, A., Wmr. 1e kl. no 450, Leeuwarden.
Vries, J. de, Wmr 1e kl. no 474, Oldeberkoop.
Dood, L. de, Wmr. 1e kl. no 496, Steggerda.
Mulder, J., Wmr. 1e kl. no 503, Oudemirdum.
Wagenvoort, H., Wmr. 1e kl. no 540, Oude-Pekela.
Ruiswijk, G. v., Wmr. 1e kl. no 549, Groningen.
Vries, D. E. v., Wmr. 1e kl. no 551, Uffelte.
Plaatje, R., Wmr. 1e kl. no 555, Hoogeveen.
Schipper, E., Wmr. 1e kl. no 556, Zweeloo.
Slik, K., Wmr. 1e kl. no 580, Sleen.
Kleppers, J., Wmr. 1e kl. no 581, Winschoten.
Timmer, H. C., Wmr. 1e kl. no 589, Schiermonnikoog.
Kuipers, E., Wmr. 1e kl. no 598, Heerenveen.
Feenstra, Tj., Wmr. 1e kl. no 600, Groningen.
Schoonbeek, J., Wmr. 1e kl. no 601, Wildervank.
Houten, J. v., Wmr. 1e kl. no 624, Termunten.
Krol, S., Wmr. 1e kl. no 634, Noordwolde.
Piening, J. R., Wmr. 1e kl. no 636, Nieuwolda.
Oosting, J., Wmr. 1e kl. no 646, Assen.
Sanderus, J. A., Wmr. 1e kl. no 654, Koekange.
Punter, C., Wmr. 1e kl. no 657, Grijpskerk.
Staal, C., Wmr. 1e kl. no 660, Groningen.
Wiepkema, K. J., Wmr. 1e kl. no 663, Groningen.
Koops, J. W., Wmr. 1e kl. no 672, Nijeveen.

Bevorderd tot Wachtmeester:

Das, J., Adspirant, Noordbergum.

Ontheven van detachering bij de Kaderschool te Bilthoven:

Meijer, B., Owmr. no 64 als Wmr. 1e kl., Wommels.
Brouwer, P., Owmr. no 346 als Wmr. 1e kl., Leeuwarden.
Kuipers, A., Owmr. no 438 als Wmr. 1e kl., Oosterhesselen.

Gedetacheerd:

Ruiswijk, G. v., Owmr., van Staf Gewest Groningen naar Rijksidentificatiedienst te 's-Gravenhage voor opleiding Gewestsdeskundige.
Groen, M., Wmr. 1e kl., van Boijl, Groep Weststellingwerf naar het Centraal Instituut voor de opleiding van sportleiders te Overveen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (14)

3e Jaargang No. 2 Verschijnt 1 x per maand 1 FEBRUARI 1954

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: G. van Dijk, Off. der Rijkspolitie 1e kl., Verlengde Hereweg 44, Groningen Telefoon 29904.
Giro Redactie Reflector No. 50659, Verl. Hereweg 44, Groningen.
Medewerkers: Owmr. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Wmr. 1 J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. B. Lijklema, Gewststaf Groningen.
UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

5 cents-fonds

GEWEST RIJKSPOLITIE GRONINGEN

Nu op 1 Januari 1954 ons 5 Cents-Fonds twee jaren heeft bestaan en bij ons Gewest is ingeburgerd, is het niet onaardig in een klein verslagje aan de leden een kort overzicht te geven van de werkzaamheden van het Fonds gedurende die periode.
Het aantal leden bedroeg op 1 Januari 1952: 1001, op 1 Januari 1954: 948, een teruggang welke alleen te wijten is aan de vermindering van het aantal politieambtenaren bij het Gewest Groningen. Bedankjes kwamen slechts in wegens overplaatsing naar een ander gewest of bij ontslag.
In het jaar 1952 werd in 90 gevallen aan zieken een attentie gezonden, meestal bestaande uit een schaaltje fruit, doch soms ook uit bloemen, eieren of een mooi leesboek. Bovendien werd op de dag vóór Kerstmis aan 41 zieken een kerstverrassing verstrekt.
In het jaar 1953 waren er 102 ziektegevallen die voor een attentie in aanmerking kwamen en werden 48 zieken met een Kerstverrassing bedacht.
Schatten we het aantal deelgenoten in ons Fonds met inbegrip van gezinsleden en huisgenoten op 3500 à 4000 dan hebben we wat de gezondheidstoestand in ons Gewest betreft zeer zeker veel reden tot dankbaarheid.
De goede samenwerking tussen de commissie en de verschillende commandanten en bureelchefs stagneerde nimmer. Zodoende kon de Commissie rustig en zonder enig vertoon haar opgedragen taak naar behoren vervullen.

Of het Fonds aan het gestelde doel heeft beantwoord? Het antwoord op deze vraag is voor ieder lid die daarin belang stelt te vinden in het archiefje van het Fonds op het bureau van de Comptabele. Vele enthousiaste briefjes, gedichten enz. zijn de sprekende getuigenissen van hen, die in dagen van ziekte en huiselijk leed werden verblijd door een zonnestraal van medeleven.
Een nieuw jaar ligt weer voor ons. Laten we hopen dat het optreden van het Fonds door weinig ziektegevallen zeer beperkt mag zijn, maar mocht het anders wezen, ook dan zullen onze zieken weer op ons kunnen rekenen.

Vriendschapsbanden hecht gesmeed
Zijn op hun best, waar ziekte, leed
en smart wordt ondervonden.
Daar maken ze als medicijn
de wonden heel en stillen pijn,
Waar mensen machteloos stonden.

Namens de Commissie,

R. F. Hoestra, Dir. Off. der Rijkspolitie 2e kl.
A. Ousen, Hoofd van Administratie.

5 cents-fonds

Van verschillende zijden uit het Gewest ontving de Redactie dankbetuigingen aan het 5 cents-fonds, voor de stoffelijke attenties, hun aangeboden voor de Kerstdagen.
Velen gaven van hun waardering blijk door het inzenden van een gedicht. Het is mij niet mogelijk alle gedichten te plaatsen, maar laat hier één gedicht volgen, wat u mede moet beschouwen als dank van de overige hieronder vermelde inzenders.

Ook al ben ik dan geen Vondel,
Doch alleen een rijmelaar,
Sla ik toch eens aan het dichten,
'k Speel het nu misschien wel klaar.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (15)

'k Wil aldus mijn dank betuigen,
Aan het fonds van ons Gewest,
Want de kerstkrans die ik thuis kreeg,
Smaakte ons wel opperbest.

Hart'lijk dank voor deze geste,
Stuiversfonds, het deed mij goed,
Want zo'n aardige attentie,
Geeft aan een patiënt veel moed.

Wmr 1e kl. W. H. Baron,
Groningen.

De overige dankbetuigingen kwamen van: Mevrouw M. Terpstra te Workum; Het zoontje van Wmr 1e kl. W. Siebring te Valthermond; Mevrouw M. B. Alberda-Molenaar te Augustinusga; Nel Koorn, dochter van Owmr J. Koorn te Noordbergum; Annie Popma, verloofde van de Wmr 1e kl. W. Kollen te Roodeschool; Wmr J. v. d. Weide, Parketgroep, Assen; Adj. L. J. de Goede te Leeuwarden; Mevrouw E. Hospes-Mulder te Tzummarum; Mevrouw G. Knol-Beimers te Oldeberkoop voor de teddybeer voor haar zieke dochtertje; Berty Siebring te Valthermond voor het prachtige boek.

ADJUDANT P. D. VERBAAN

Adjudant Verbaan met korpseer begraven

Op Vrijdag 18 December 1953 overleed in het Academisch Ziekenhuis te Groningen de Opperwachtmeester P. D. VERBAAN, Commandant van de Groep Odoorn, wonende te Exloo.

De begrafenis vond onder zeer grote belangstelling plaats op 23 December 1953.

De Districtscommandant, de Districtsadjudanten en alle Groepscommandanten waren aanwezig, benevens een groot aantal andere politieambtenaren, waaronder alle leden van de Groep Odoorn, een deputatie van het Gewest, een deputatie van de Gemeentepolitie Emmen en een vertegenwoordiger van de Algemene Nederlandse Politiebond, Afdeling Zuid-Oost-Drenthe, van welke afdeling de overledene voorzitter was.

Nadat Ds Van Lunzen uit Odoorn in het sterfhuis woorden van troost had gesproken, vertrok de begrafenisstoet naar de begraafplaats te Odoorn.

Collega's - Opperwachtmeesters - Groepscommandanten en enige andere Opperwachtmeesters fungeerden als slippendragers.
Zeer veel kransen en bloemstukken dekten de baar.

Bij het graf werd het woord gevoerd door Kapitein E. A. Mackay, Districtscommandant te Assen. Hij prees de overledene als een uitstekend politieman en Groepscommandant, wiens heengaan een belangrijk verlies betekende. Even was een gevoel van verzet bij hem opgekomen, aldus spreker, omdat het zo onbegrijpelijk was, dat deze sterke man, deze stoere werker, zo bruut uit het volle leven was weggerukt. Wij hebben evenwel slechts het hoofd te buigen en te aanvaarden wat ons wordt opgelegd.

Daarop trad als spreker naar voren de Districts-Adjudant C. Deij, die, namens de Districtsadjudanten, de Groepscommandanten en voor het personeel van de Groep Odoorn, een laatste groet bracht aan Opper Verbaan. Ook deze spreker kenschetste de overledene als een bekwaam politieman en een goed Groepscommandant en memoreerde zijn daadwerkelijke houding in de strijd tegen de bezetter in de jaren 1940—1945.

Vervolgens werd door de Heer Burgemeester van Odoorn een kort woord van afscheid gesproken. Hij kenschetste opper Verbaan als een zeer kundig en bezadigd politieman en bracht hem dank voor alles wat hij voor de gemeenschap van Odoorn had gedaan. Daarna werden nog enige waarderende woorden gesproken door de Hoofd-Inspecteur D. Hoek, Corpschef van Gemeentepolitie te Emmen. Spreker gedacht de bijzonder hartelijke wijze van samenwerking met de overledene.

Dominé Van Lunzen sprak nog een slotwoord, waarna een familielid dankte voor de eer, aan de overledene bewezen. Ten zeerste onder de indruk verlieten de aanwezigen de dodenakker. Vriend Verbaan, we zullen U node missen. Rust zacht.

W. W.

Naschrift Redactie.

Op 30 December 1953 werd bericht ontvangen dat wijlen Opperwachtmeester Verbaan alsnog met ingang van 1 December 1953 is bevorderd tot Adjudant der Rijkspolitie.

Fa. H. DRENTH Langestr. 16 Tel. 450 Winschoten
Het adres voor Uw
UNIFORM - gURGER KLEDING
Scherp gestelde prijzen. — Vraagt bezoek of offerte
Prima stoffen met kleermakerswerk

GADO....
een goede naam op autobusgebied
Modern materieel, met radio en microfoon installatie's
Gediplomeerde Chauffeurs
N.V. GADO
Hoofdstraat 34 - **Hoogezand** - Tel. K. 5980-2731

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (16)

Bij deze betuig ik mijn hartelijke dank aan allen voor de betoonde belangstelling en medewerking tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn echtgenoot.

Wed. A. Verbaan-Buis.

Oplossing Nieuwjaarsprijsvraag 1953

Het nieuwe jaar bezorgde de redactie heel wat werk om de oplossingen, die bij stromen binnenkwamen, na te zien.
Ik geloof, dat practisch iedere lezer van „De Reflector" een oplossing heeft ingestuurd.
Ga zo voort, dames en heren! Jammer genoeg kan niet iedereen een prijs ontvangen, maar U moet maar rekenen, dat U wellicht volgende keer de gelukkige zult zijn.
Hier volgt dan de oplossing:

1	D	O	V	E	N	E	T	E	L			
2	E	V	E	N	A	A	R					
3	R	E	E	L	A	A	G					
4	Y	S	L	A	N	D						
5	K	O	G	G	E							
6	S	T	E	U	R							
7	P	Y	L	S	T	A	A	R	T			
8	O	C	U	L	E	R	E	N				
9	L	A	K	E	N							
10	I	D	I	O	O	M						
11	T	U	N	I	S	(	T	A	N	G	E	R)
12	I	N	T	E	R	L	O	C	A	A	L	
13	E	E	N	D	R	A	C	H	T			
14	M	A	I	T	R	E						
15	E	Z	E	L								
16	T	E	U	T	O	N	E	N				
17	E	I	W	I	T							
18	L	E	E	U	W	A	R	D	E	N		
19	K	A	J	A	P	O	E	T	B	O	O	M
20	A	B	A	T	T	O	I	R				
21	A	C	A	C	I	A						
22	R	U	R	A	A	L						

Ik moet hier echter aan toevoegen, dat met invulling van andere dan de hierboven genoemde woorden, de oplossing ook goed kan zijn.

Fa. W.K.M.
CARROSSERIEBEDRIJF
GRONINGEN
Telefoon 32733

Na loting kwamen de volgende prijswinnaars uit de bus:
1e prijs Wmr 1e kl. M. Nolles te Coevorden f 5.—; 2e prijs Owmr W. Zwaagman, Oosterweg 15 Kantens f 3.—; 3e prijs Wmr J. Spijkerman te Wolvega f 2.—.

En nu de Februari-prijsvraag

Zoals U weet, steunt onze Reflector op de adverteerders. Er past dan ook een woord van grote erkentelijkheid jegens hen en ik hoop dat U, waar en wanneer dit mogelijk is, wederkerig deze adverteerders zult begunstigen.
Indien U de advertenties nu doorleest, zult U daarin bepaalde drukfouten ontdekken.
Mijn vraag is nu: IN WELKE ADVERTENTIE STAAT EEN FOUT EN WELKE IS DEZE FOUT?
Ook ditmaal zullen voor de goede oplossers drie prijsjes beschikbaar worden gesteld. Doet U nu weer allemaal mee?
De oplossingen moeten uiterlijk 13 Februari in het bezit van de redactie zijn.

v. D.

EEN AFSCHEID

Woensdag 13 Januari nam de Groepscommandant der Rijkspolitie te Sleen, de **Adjudant J. Hoekstra**, afscheid van de groep **Sleen**, wegens zijn vertrek naar Buitenpost.
In een speciaal daarvoor belegde samenkomst waren behalve het voltallige personeel van de groep Sleen, ook aanwezig de Districtscommandant der Rijkspolitie te Assen, Kapitein Mackay, de 1e Luitenant Bergsma, de Districts-Adjudant C. Dey te Coevorden, benevens het voltallige college van B. en W. te Sleen, alsmede de secretaris der gemeente Sleen, de Burgemeester der gemeente Oosterhesselen en Wethouder Meijering van de gemeente Zweeloo. De reserve-Rijkspolitie van de groep Sleen was ook met enige leden vertegenwoordigd.
In zijn openingswoord heette Adjudant Hoekstra allen van harte welkom. Hierna ging spreker in korte trekken na hoe nauw hij in de betrekkelijk korte tijd dat hij te Sleen had mogen dienen, vergroeid was geworden met de plaats en omgeving. Ware het niet dat familieomstandigheden mij terug deden komen naar Friesland, zeker had ik Sleen geen vaarwel gezegd, aldus Adj. Hoekstra. „Ik ga gaarne naar de groep Achtkarspelen", aldus spreker, „doch ik moest de groep Sleen kunnen meenemen".
Vervolgens richtte Adjudant Hoekstra zich tot de Districtscommandant en dankte deze voor het in hem gestelde vertrouwen en de medewerking die hij altijd ondervonden had. Voor de prettige wijze van samenwerking werden de heren Burgemeesters woorden van dank gebracht. Ook werden aan 't adres van de leden van de groep Sleen der Rijkspolitie hartelijke woorden gericht, alsmede tot de leden der reserve-Rijkspolitie.
Na Adjudant Hoekstra werd het woord gevoerd door de Districtscommandant, die Adjudant Hoekstra hartelijk dank bracht voor datgene wat hij voor de Rijkspolitie in het algemeen en voor de groep Sleen in het bijzonder had gedaan. „Mocht U", aldus Kapitein Mackay, „nog eens terug willen naar het District Assen, dan kunt U zeker op mijn medewerking rekenen".
Ook de Burgemeester der gemeente Sleen sprak de Adjudant in hartelijke bewoordingen toe en prees de steeds goede verstandhouding tussen hem en de leden der Rijkspolitie. De Burgemeester sprak mede namens zijn ambtgenoot der gemeente Zweeloo, die wegens drukke ambtsbezigheden verhinderd was aanwezig te zijn.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (17)

Burgemeester Wessels Boer van Oosterhesselen richtte zich ook in zeer dankbare bewoordingen tot de scheidende Groepscommandant.
Burgemeester Van Royen van Sleen deed zijn goede wensen voor de toekomst, aan het adres van Adjudant Hoekstra vergezeld gaan van een prachtige vulpenhouder, welke werd aangeboden door de gemeenten Sleen, Zweeloo en Oosterhesselen.
De Wachtmeester der reserve-Rijkspolitie Westerhof sprak hierna de scheidende Groepscommandant toe en dankte deze hartelijk voor hetgeen hij steeds was geweest voor de reserve-Rijkspolitie. Namens de reservisten van de groep Sleen bood hij een prachtige sigarettenkoker aan.
Voor het personeel van de groep Sleen voerde Opperwachtmeester J. Smidt het woord. Hij dankte Adjudant Hoekstra namens allen voor de prettige wijze van samenwerking en sprak de wens uit, dat het hem en de zijnen goed mocht gaan in zijn nieuwe standplaats. Als blijvend aandenken bood hij hem, namens het personeel een prachtig schilderij aan, voorstellende de klokken van Sleen.
Als laatste spreker sprak tenslotte Adjudant Hoekstra een woord van dank aan allen, die deze middag waren gekomen om het afscheid van hem als Groepscommandant tot een onvregetelijke dag te maken.

Na nog enige tijd gezellig bijeen te zijn geweest onder het genot van verschillende verversingen, werd deze samenkomst door Adjudant Hoekstra gesloten. Adjudant Hoekstra, vanaf deze plaats roepen we U geen vaarwel, doch een hartelijk „tot weerziens" toe.
J. T.

Van rode roede tot Wachtmeester

Iets over de rechtspraak en het politiewezen in de Groninger Ommelanden

VII.

Cursusleiders plegen - terecht - nogal te keer te gaan tegen het gebruik van boeken met model-processen-verbaal. Ook op dit terrein is er echter geen nieuws onder de zon. Zo vond ik in het archief der gemeente Bierum enkele model-processen-verbaal, samengesteld door de Prefect van de Wester-Eems, d.i. een ambtsvoorganger van de Commissaris der Koningin in de Provincie Groningen. Hieronder staan een tweetal van deze modellen afgedrukt:

Model-processen-verbaal, samengesteld door den Rijks-Baron, Prefect van het Departement van de Wester-Eems
—— 1812 ——

JAGTOVERTREDING.
In 't jaar....., den ..... der maand ..... heb ik (naam, voornaam en woonplaats) Veldwagter van BIERUM, op het horen van een schot, mij begeven terplaatse vanwaar dezelve kwam. Gekomen (op het stuk land, aan die plaats of bosch) heb ik een jager gezien, gewapend met een geweer. Ik heb hem het onder het oog gebracht dat het niet geoorloofd was destijds te jagen, of, dat hij geen regt had te jagen op die plaats, waar ik hem bevond, als zijnde aldaar geen eigenaar, noch het schriftelijk consent van de eigenaar hebbende.
Ik heb hem gevraagd naar zijn naam, voornaam, beroep en woonplaats, hij heeft mij geweigerd dezelve te zeggen, ik heb alstoen zijn signalement opgenomen (het signalement hier invullen alsmede een beschrijving zijner kleederen).
Ik heb hem gesommeerd om zich dadelijk met mij naar den Maire, of den Vrederegter in het Canton te begeven ,hem dreigende hem te zullen volgen, te arresteeren en te doen arresteeren, als hij weigerachtig bleef, hij heeft verkozen mij naar den Maire te volgen, aan wien ik verslag gedaan heb van de omstandigheden van het delict en die hem heeft ondervraagd naar zijn naam, voornaam, beroep en woonplaats: Zooals zulks blijkt uit het proces-verbaal van dien Ambtenaar.
Waarvan ik dit proces-verbaal heb opgemaakt op dag en jaar alsboven.
(handtekening van den Veldwagter).
N.B. Dit proces-verbaal moet binnen 24 uur bij den Vrederegter gesterkt worden. Dat is, de Veldwagter moet verklaren dat dezelve waar en waarachtig is; bij afwezigheid van den Vrederegter kan zulks geschieden door deszelfs suppleant, en zelfs bij den Maire of den adjunct.

OVERTREDING DOOR EEN VEEHOEDER GEDAAN
In 't jaar..... den..... der maand..... heb ik, (Naam, voornaam en woonplaats) Veldwagter der gemeente BIERUM, in het stuk land van..... ,toebehoorende aan..... een herder gezien weidende (zooveel koeien, schapen).
Mij naar hem begeven hebbende, heb ik hem naar zijn naam gevraagd, en aan wien de kudde behoorde, hij heeft verklaard zich te noemen..... en de hoeder te zijn van de kudde van..... Ik heb hem voorgehouden dat het verboden was een kudde te weiden in..... en heeft geantwoord hiervan onkundig te zijn, en zijn kudde terug te trekken bestaande uit ..... aangezien hij echter in overtreding was, en een schade veroorzaakt heeft, waarvan de eigenaar vergoeding kan vragen, heb ik, ten einde dezen te kunnen dienen als naar regte, daarvan gemaakt dit procesverbaal, op jaar en dag als boven, en eigenhandig ondertekend.
N.B. Dit proces-verbaal moet binnen 24 uur gesterkt worden.
Het leveren van commentaar op deze modellen laat ik over aan de lezer. Wel wilde ik de vraag naar het aantal processen-verbaal, dat door onze ambtsvoorgangers werd opgemaakt, nog beantwoorden. Een register van opgemaakte processen-verbaal hield het gemeentebestuur er niet op na. Zodoende moest ik dit afleiden uit het aantal begeleidingsbrieven, welke tezamen met de processen-verbaal aan de Justitie werden ingezonden. Deze brieven lagen verspreid tussen de overige stukken; op het resultaat van dit onderzoek hoop ik naderhand terug te komen. C. Punter.

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer
Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Fa. H. Sijbes KANTOORMACHINES
OUDE EBBINGESTR. 55 – GRONINGEN. TELEFOON 27116
Voor U het adres van goed gereviseerde schrijfmachines, zowel portables als kantoormachines

40-jarig ambtsjubileum Adjudant L. Stamhuis

Op 20 Januari 1954 was het 40 jaar geleden, dat Adjudant I. STAMHUIS, Groepscommandant der Rijkspolitie te ZUIDLAREN, in overheidsdienst trad. Iedere collega die deze groepscommandant van meer nabij kent, zal het niet vreemd vinden dat aan dit — toch zeker heuglijke — feit aanvankelijk in het geheel geen ruchtbaarheid werd gegeven en dat de jubilaris de 20ste Januari in eigen huiselijke kring hoopte door te brengen. Enkele ingewijden en het gehele personeel van de Groep Zuidlaren, dachten daar echter anders over en zo gebeurde het, dat in de namiddag van 20 Januari j.l., omstreeks 15.00 uur, een grote groep belangstellenden in de woonvertrekken van het gezin Stamhuis samenkwamen.
Allen feliciteerden de jubilaris van harte met het feit dat hij 40 jaren de Overheid mocht dienen, terwijl mevrouw Stamhuis en twee kinderen uit het gezin Stamhuis — die van elders waren overgekomne— werden gelukgewenst.
Wanneer men rondzag in „Huize Stamhuis", werd het al vrij vlug duidelijk dat vele inwoners van Zuidlaren en daarbuiten blijk wilden geven van hun goede gezindheid jegens de bewoners van deze huize en in het bijzonder de jubilaris wilden tonen — hier in de vorm van verschillende prachtige bloemstukken — dat zij met hem meeleefden.
Het is vaak zo dat een politieman in zijn dagelijkse leven niet veel blijken van erkentelijkheid ontvangt. Ons beroep neemt dat blijkbaar met zich mee. Dat het ook anders kan, bleek echter op deze hoogtijdag. Adjudant Stamhuis en zijn gezin is dit op 20 Januari j.l. vermoedelijk duidelijk geworden.

Enkele aanwezigen gaven de wens te kennen hun gevoelens in woorden tot uitdrukking te willen brengen en zo voerden achtereenvolgens het woord: de Burgemeester der gemeente Zuidlaren, de Burgemeester der gemeente Anloo, de Districtscommandant der Rijkspolitie te Assen, de Voorzitter van de Afdeling Assen van de Bond van Christelijke Politieambtenaren en de Postcommandant der Rijkspolitie te Zuidlaren.
Beide Burgemeesters roemden de goede samenwerking tussen hen en de groepscommandant en spraken hun tevredenheid uit over het personeel van de Groep, daarbij symbolisch naar voren brengende dat „als de Kapitein van een schip in gebreke blijft, de bemanning gaat muiten".
Beide Burgemeesters lieten hun waarderende woorden vergezeld gaan van een houten kistje welks inhoud mevrouw Stamhuis wellicht nog eens redenen zal geven tot klachten over het „geel" worden van haar gordijnen.
Kapitein Mackay bleef met enkele woorden stilstaan bij de tijdsduur van veertig jaren. „U begon Uw loopbaan in Overheidsdienst, toen ik nog niet geboren was", memoreerde de Kapitein en bracht onder de aandacht van het echtpaar Stamhuis, dat hier toch zeker kon worden gesproken van een „mijlpaal" in hun gezamenlijke leven en dat terug kon worden gezien op een taak, waarvan het volbrengen vaak een genoegen moet zijn geweest. „Het kan echter welhaast niet anders", zo vervolgde de Kapitein, „of U moet in die 40 jaren naast veel blijdschap en voldoening, ook teleurstelling, ondank en tegenslag ondervonden hebben".
In het bijzonder wenste spreker mevrouw Stamhuis te danken voor de buitengewone gastvrijheid die hij bij enkele bezoeken mocht ondervinden en eindigde met de Adjudant en zijn gezin het beste toe te wensen voor de komende tijd.
Opperwachtmeester P. Goudswaard, Voorzitter van de Afd. Assen van de Christelijke Politiebond, noemde de jubilaris een trouw bezoeker van de bondsvergaderingen en een man, die op rondborstige wijze kon zeggen wat hij over een bepaald geval dacht. Spreker vergeleek enkele toestanden — zoals deze heersten bij de aanvang van de loopbaan van Adjudant Stamhuis — met het heden en kwam tot de slotsom dat er toch wel heel wat in het voordeel van de Nederlandse Politie-ambtenaar was veranderd.
Hij bracht vervolgens naar voren dat we God toch wel dankbaar mogen zijn, als het ons gegeven is over een periode van veertig jaren de ons opgedragen werkzaamheden naar behoren tot uitvoering te brengen en bracht nog even in herinnering hoe nog slechts enkele weken geleden een jonge groepscommandant in ons District — die wellicht nog vele verwachtingen van het leven koesterde — zijn taak vroegtijdig moest staken.
Spreker wenste de Adjudant en zijn gezin ook voor de toekomst het allerbeste toe en liet de gelukwensen van de Bond vergezeld gaan van een bloemenhulde.
Opperwachtmeester De Lange, namens het personeel van de Groep Zuidlaren sprekende, memoreerde dat een 40-jarige loopbaan (waarvan slechts enkele maanden in militaire dienst en de overige tijdsduur als politieman werd volbracht) toch wel een enorme lange weg is en het welhaast niet anders kan of de jubilaris moet met genoegen op deze lange weg terugzien, alhoewel hem naast veel blijdschap, de teleurstellingen zeker niet onthouden zijn.
Spreker noemde de Adjudant een man met een moeilijk te peilen karakter, die weinig behoefte voelt om over zichzelf te spreken en gewoon is om de narigheden in het leven door persoonlijke strijd op te lossen. „Wij hebben respect voor U gekregen: aanvankelijk voor de groepscommandant, doch later — toen wij U beter leerden begrijpen — ook als mens", aldus spreker, die tenslotte vervolgde: „Hoe de verstandhouding tussen U en Uw manschappen in de loop van Uw commandovoering te Zuidlaren is gegroeid en hoe deze verstandhouding thans is, behoef ik hier niet nader toe te lichten. U weet dat wel en ieder woord daarover zou verder ten overvloede zijn".
Namens het personeel van de Groep Zuidlaren, bood spreker de jubilaris een tabakspot met inscriptie en een tabakspijp aan. Mevrouw Stamhuis werd in de hulde betrokken door het aanbieden van een prachtige bloemenmand.
Nadat de aanwezigen nog weer eens een „eetbare"

en „drinkbare" versnapering werd aangeboden, antwoordde Adjudant Stamhuis — ook namens zijn echtgenote en kinderen — de verschillende sprekers, niet echter dan nadat hij allen in bewogen woorden dank had gebracht voor de felicitaties en de getoonde belangstelling.
De Adjudant haalde enkele voorvallen uit zijn politieloopbaan op en natuurlijk waren dat geen alledaagse voorvallen. (We durven ze hier niet te memoreren). Wel bleek ons — jongeren — hoe de „Veteranen" in ons Korps Rijkspolitie — en zo mogen we de „40-jarigen" toch wel noemen — zich door de jaren heen hebben moeten aanpassen. Politiemannen die voor 32 gulden in de maand hun taak hebben volbracht, die geen vrije dagen kenden, die patrouilles van bij de 20 kilometer liepen, die met hun paarden als de drommel een zijweg opzochten als in de verte in een enorme stofwolk een auto naderde, die twee wereldoorlogen over zich heen zagen gaan en die toch steeds maar weer is gevraagd zich bij de jongeren aan te passen, terwijl hun „jeugd" eigenlijk midden in de eerste wereldoorlog lag.
De jubilaris besprak verder de verhouding Burgemeester-Rijkspolitie en meende dat deze verhouding goed was in Zuidlaren en Anloo, niet in het minst door de ruime begrippen van de Burgemeesters van die Gemeenten. Het had hem voorts goed gedaan dat alle sprekers zoveel goede dingen over hem — de jubilaris — hadden willen zeggen, doch spreker wenste dit alles — zichzelf kennende — met enige reserve te accepteren. „Ik ben geen gemakkelijk mens, nóch voor een ander, nóch voor mij zelf. Ik weet het maar al te goed. Toch heb ik altijd geprobeerd mijn plicht te doen en mijn „plicht" te stellen boven eigen persoonlijke belangen. Ik was wellicht vaak ongemakkelijk voor mijn ondergeschikten, doch niet minder voor mij zelf". Met deze woorden en nadat de Adjudant nogmaals aan allen hartelijke dank had gebracht voor de getoonde belangstelling, de felicitaties en de stoffelijke blijken van waardering, werd het meer officiële gedeelte van de bijeenkomst afgesloten.
We bleven echter nog lange tijd onder het genot van een hartige dronk en allerlei versnaperingen bijeen. Adjudant Stamhuis zal — mét zijn gezinsleden — zeker nog wel eens terugdenken aan deze, voor hen, blijde dag. L.

Tevredenheidsbetuiging

Op 14 December 1953 werd door de Heer Burgemeester der gemeente Westerbork, in tegenwoordigheid van de heer J. Bakker van de Provinciale Griffie en de Kapitein Mackay, Districtscommandant te Assen, aan de Wachtmeester der Rijkspolitie H. Komduur te Westerbork, een tevredenheidsbetuiging uitgereikt van de Minister van Justitie, in verband met de omstandigheid, dat deze Wachtmeester in zeer moeilijke ambelijke en persoonlijke verhoudingen een standvastige en karaktervolle houding heeft aangenomen en zijn dienst op voorbeeldige wijze heeft verricht.

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 51
Emmen Tel. 1372

Onze Hoenders

In onze Reflector zijn al vele hobbies en liefhebberijen behandeld, maar sedert haar 2-jarig bestaan werd de liefhebberij van het houden van kippen nog niet besproken. En ik meen toch dat er velen onder ons zijn, die kippen houden. Of houdt U kippen alleen om het ei en bent U geen liefhebber van Uw dieren? Schaft Uw kippen dan terstond af. U doet er de dieren en U zelf een weldaad mee. Om kippen te houden moet U een dierenvriend zijn en van Uw kippen wel in het bijzonder. Uw hok moet er goed onderhouden uitzien en de dieren moeten blaken van gezondheid. Dit alles vereist werk, dat U met plezier moet doen. De dieren zijn er U dankbaar voor en zullen U hiervoor zeker een extra eitje geven. Maar hoe kunt U dit alles bereiken?
Velen van ons houden kippen voor vrije tijdsbesteding, maar weten niet hoe zij hun liefhebberij kunnen ontplooien door het bereiken van de beste resultaten. Wanneer U zich gaat abonneren op een goed pluimveeblad, zult U verzekerd zijn van een goede voorlichting.
Wij zitten nog in de winterperiode. De nachten zijn lang. Zonder kunstverlichting moeten Uw kippen 15 à 16 uur op stok zitten. Het spreekt vanzelf dat U aldus in de winterperiode weinig eieren van Uw dieren kunt verwachten. Verlicht Uw dieren daarom zodanig, dat ze niet langer dan 10 à 11 uur behoeven te rusten. U kunt dat doen 's avonds en/of 's morgens. 's Morgens is wel het beste, omdat de kip bij een avondverlichting veelal na het voederen terstond haar rustplaats weer opzoekt.
Heeft U genoeg hokruimte voor Uw dieren? Er mogen niet meer dan 3 stuks op één m² bodemoppervlakte worden gehouden. Houdt U er meer, dan komen er te veel uitvallers, die geen of slechts weinig eieren leggen.
Hoe is de bodembedekking van Uw hok? Bij voorkeur gebruikt U hiervoor turfstrooisel in een laag van minstens 10 cm dik. Het strooisel moet droog zijn. Is het vochtig, dan geeft dat in de winter koud op, hetgeen de leg en gezondheid van het dier nadelig beïnvloedt. Het strooisel moet eens per week worden omgezet, dit om plakken te voorkomen.
Het hok moet volop daglicht kunnen opnemen. Een goede ventilatie is een dringende eis. Sluit nooit alle ramen, ook niet bij strenge vorst. De kip kan beter tegen droge koude, dan tegen vochtige bedorven lucht.
Het front van het hok, bij voorkeur gericht naar het Zuid-Oosten, moet ongeveer 1/3 van de oppervlakte aan schuif- of draaibare glasramen bevatten.
De mestvloer moet minstens twee keer per week worden gereinigd; eens per dag is beter. Wanneer U na die arbeid een weinig rivierzand over de vloer strooit, maakt het geheel een verzorgde indruk.
Geeft Uw dieren 's morgens zoveel ochtendvoer, dat ze eerst tegen de avond de bak leeg hebben. Des middags moogt U ze een weinig korrelvoer (± 15 gram per dier) of overgebleven resten van de middagpot geven en 's avonds moeten ze zich kunnen verzadigen aan korrelvoer. Voor aan de leg zijnde middenrassen is het dagrantsoen: ± 70 gram ochtendvoer en ± 50 gram korrelvoer. Strooit ook wat korrels over de bodembedekking. Het geeft de dieren werk en beweging naar het zoeken in het strooisel. Verder behoort U te voeren o.a. boerenkool of wortelen. De vitaliteit en daarmede een goede leg en een betere bevruchting van het ei bevordert U er mee.
Wilt U er ook aan denken, om elke dag het drinkwater te verversen en ook de drinkbakken te reinigen!

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (20)

Opgemerkt wordt nog, dat met korrelvoer wordt bedoeld hard voer bestaande uit haver, gerst en mais en wel in een verhouding als 3 : 1 : 1, dit alles van goede kwaliteit.
Mochten Uw jonge leghennen van dit dagrantsoen te licht op het gewicht worden (overjarige hennen zeker niet), dan moet U wat meer korrel en minder ochtendvoer geven.
Voor vandaag genoeg hierover. We houden nog wat in petto.
Ik wens U succes met Uw hoenders.

T. Luppens.

Ook zo helpen wij elkaar

VRAAG EN AANBOD

(De hieronder vermelde aanbiedingen en vragen worden ten behoeve van het personeel in het Gewest gratis geplaatst. Inzendingen moeten uiterlijk de 13e van iedere maand in het bezit van de redactie zijn.)

AANGEBODEN:

Een nieuwe „model ballonbroek", maat 52, grof whipcord, prijs f 25.—. Te bevragen Districtsbureau der Rijkspolitie Groningen (bureauchef).

Een gloednieuwe uniformpet (zit nog in „het" papier), maat 57, voor de prijs van f 5.— (prijs Intendance f 6.86). Wegens bevordering overcompleet. Te bevr. Districtsbureau Groningen.

Een zo goed als nieuwe uniformpet, maat 58 (wegens bevordering deze pet overcompleet) voor de prijs van f 2.50. Te bevr. Distr. Bur. Groningen.

2 grote pakkisten van stevig hout (maat 1 m x ½ m x 80 cm) dikte hout 2-2½ cm. Prijs per kist f 7.50. Te bevragen Districtsbureau Groningen.

Een nog niet gedragen winter-overjas (duffel), maat 50, voor de prijs van f 80.— (prijs Intendance f 106.—). De jas bevindt zich op het Groepsbur. Rp. te Borger.

Handboek voor de Politie, W. H. Schreuder, 2e druk, 6-delig, als nieuw, gegarandeerd bijgewerkt f 45.—. Te bevr. Districtsbureau Groningen.

Een paar zwarte Swift lage herenschoenen in goede staat, maat 42 voor f 5.—. Te bevr. Wmr De Haan, Verkeersgroep Groningen.

Een paar in zeer goede staat verkerende Friese doorlopers, maat 46, voor de prijs van f 7.50. Te bevragen Owmr Nieboer, Verkeersgroep Groningen.

Een zo goed als nieuwe uniformjas (maat 52). Te bevr. J. Stulen, Steendijk nr 130, Assen.

GEVRAAGD:

Een grote Bos-atlas, bij voorkeur uitgave na 1945. Aan te bieden aan Distr. Bur. Rp. Groningen.

Een kofferschrijfmachine. Aan te bieden aan de Wmr Reker, Verkeersgroep Rijkspolitie Groningen.

Burgerlijk Wetboek van Veegens en Oppenheim. Aan te bieden aan Owmr Oldenburger, Districtsbur. Rp. Groningen.

Voor **auto-** en **motorbanden** kunt U steeds terecht bij
G. TOPPER - GRONINGEN
Winschoterdiep 30 - Telefoon 23674 - 30300
Vulc. en Coverbedrijf - Bandenhandel

Schietwedstrijd met de buks te Winschoten

Evenals vorige jaren is in de avond van 29 December j.l. in de brandweerkazerne te Winschoten een kameraadschappelijke schietwedstrijd met de buks gehouden.
Deelnemers waren nu de Gemeentepolitie en reserve-Gemeentepolitie van Winschoten, de Kon. Marechaussee, ambtenaren van Invoerrechten en Accijnzen en de Rijkspolitie, allen uit de omgeving van Winschoten. Elke afdeling was vertegenwoordigd door een zestal schutters. Aanwezig waren ook de corpschefs. De Distr. Cdt. van de Kon. Mar. was verhinderd de wedstrijd bij te wonen.
Door elke afdeling werd getracht het puntenaantal zo hoog mogelijk op te voeren. Echter bleek al spoedig, dat de eindstrijd zou gaan tussen de reserve-Gemeentepolitie en de Rijkspolitie. Beiden stonden ongeveer gelijk met het aantal punten toen de laatste schutters aantraden. De zenuwen waren dan ook tot het uiterste gespannen, hetgeen ook van invloed was op hun schietprestaties.
De reserve-Gemeentepolitie behaalde het hoogste aantal punten en daarmee de eerste prijs. De tweede prijs was voor de Rijkspolitie.
Met een kort toepasselijk woord werden daarop door de Distr. Commdnt. der Rijkspolitie te Winschoten, Majoor Van Kuik, de prijzen (konijnen) uitgereikt.
Het was een in alle opzichten geslaagde avond, waarbij de gezelligheid werd verhoogd door de koffie, die ons door enige dames werd aangeboden. Wij allen hopen dat een dergelijke avond traditie zal worden, mede ter bevordering van een goede kameraadschappelijke geest.

J. B.

„Chianti"

Blakend in de zonnehitte ligt daar beneden in het dal een kleine Italiaanse stad.
Nog even, en dan stopt de postbus op een groot plein. Fijn is het je benen weer eens te kunnen strekken na een urenlange tocht langs haarspeldbochten en gigantische granietpartijen van de Dolomiti. Het is juist siësta tijd, dus iedereen doet zijn middagdutje vanwege de grote hitte en de winkels zijn van 12 tot 3 gesloten.
Daar sta je dan als Hollandse met je 1.72 m, je blonde haar en blauwe ogen, en je hebt drie uren rust voordat de bus weer verder gaat. Rust? Terwijl er zòveel te zien is? Je bepeinst eens welke kant je op zult gaan, links waar een weg je kennelijk de binnenstad invoert, of rechts waar een prachtige boulevard zich uitstrekt. Je besluit het laatste. Als je een behoorlijk eind gelopen hebt, begint de hitte toch wel een beetje ondragelijk te worden. Zelfs de zilte wind die van de Adriatische kust landinwaarts waait, vermag niet een beetje koelte te brengen.
Vanaf een tuinhek, overschaduwd door een grote boom, heb je een heerlijk uitzicht. Aan de overzij staat een van de prachtige witte villa's, begroeid met bloeiende rozenstruiken. Groene markiezen houden de zon buiten, die met haar zengende stralen de lucht boven het onberispelijke gazon doet trillen. Alles is in diepe rust. Je gaat eens wat makkelijker zitten.
Ergens hoor je een motor aanslaan en een knalrode sportwagen komt de oprijlaan afsuizen, de weg op. Plotseling wordt de wagen afgeremd. Een bruin lachend gezicht van onder een witte rencap kijkt je aan. „Bella signorina, troppa bella", een kushand wordt je toegeworpen, en even later is de auto verdwenen in een stofwolk waarvoor je je ogen dicht moet knijpen. „Vanwaar die eer", denk je terwijl je opstaat en naar het plein terugwandelt.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (21)

De binnenstad is een verzameling van oude huizen en kleine knusse winkeltjes. Tussen de fruitwinkels, waar je perziken, abrikozen en olijven voor nog geen drie dubbeltjes de kilo koopt, en de wijnhandels waar je Chianti, de Italiaanse landwijn haalt (een liter is minimum), ontwaar je hier en daar een kunsthandeltje met prachtig houtsnij- en aardewerk, en gauw tel je even hoeveel lires je nog kunt besteden.
Naarmate de tijd verstrijkt wordt het drukker op straat. De mensen gaan inkopen doen voor de volgende dag. Vrouwen ziet men met gitzwart haar en lange oorbellen, gekleed in felgetinte blouses en rokken, een hengselmand aan de arm, druk pratend en afdingend. De mannen staan bij groepjes, verveeld tegen een fontein geleund of op hun gemak een krant lezend. Ondanks hun schijnbare onverschilligheid voel je hoe ze je van top tot teen opnemen als je langs de winkels loopt. Als je dan hun kant opkijkt is daar ineens een glimlach, een kushand en een: „Bella bella signorina, si bella!" Nu wil je dan toch wel eens weten wat er aan je te zien is. Je loopt op ze toe en vraagt: „Bella?" Een stortvloed van woorden wordt over je uitgegoten en je verstaat er niets van. Je trekt mismoedigd je schouders op en schudt nee. Geen nood, ze komen rondom je staan en wijzen naar.... je haar! „Troppa bella" dat blonde haar, zo mooi!! Daarna je ogen en dan je voor hun zo respectabele lengte. Dat is dus de reden dat je zo opvalt. Je denkt hoe ze te bedanken, zo weg lopen kan niet, maar je kent geen Italiaans. Ze begrijpen het, maken een lichte buiging en zeggen: „Grazia signori" (dank u heren). Je lacht, maakt ook een buiging en herhaalt: „Grazia signori". Een luid applaus klinkt je nog na.
Verderop wacht je een nieuwe verrassing. Het blijkt dat dit stadje een garnizoensplaats is. En wàt voor soldaten!
Een vijftal muilezels komt langzaam aangesjokt, bepakt met zo op het oog alles wat een militair bij een eventueel gevecht nodig heeft.

Er achter loopt Italië's hoop in bange dagen, de zo beroemde bergsaliri. Ze zijn gekleed in Amerikaanse uniformen, alleen met dit verschil dat ze bergschoenen dragen en in plaats van een baret een vilthoed met een veertje, vastgehouden door een edelweiss. De jackets hebben een capuchon en zijn gevoerd met lamsvellen. De hele uitrusting is op een lang verblijf hoog in de bergen gebaseerd waar het zelfs in de zomer vriest.
Wat een opgave daar nu in te moeten lopen. Ze schijnen er geen last van te hebben, zijn er zeker in getraind. Als ze passeren val je haast achterover van verbazing want nu zie je dat enkele van hen een volle baard hebben en een kleine snor. Stel je een Hollands soldaat voor die zo op het appèl zou verschijnen en dan de gevolgen!
Je probeert een foto te maken, maar het lukt niet. De zon gaat schuil achter de huizen en er is te weinig belichting. Je hebt geluk: op het plein, waar je die middag al eerder was, houden ze een korte rust. Nu of nooit denk je en moedig ga je naar hen toe. Je wijst op je toestel en de reactie is fantastisch. Ze poseren als volleerde modellen.
Een getoeter doet je opkijken. De bus staat op vertrek!! Rennen.... en buiten adem kun je nog net bij een open raam komen. Er uit hangend schreeuw je over het plein: „Grazia signori!"
Door het motorgeronk kun je niet meer horen wat ze onder gewuif terug roepen. Het zal wel: „Bella signorina!" geweest zijn....
Dit alles kwam in mijn herinnering terug toen ik, nu, na Nieuwjaar, een lege Chiantifles in de keuken zag staan.

Willy Buitenhuis.

Wie was Paganini?

„Het stadsbestuur van Genua heeft de haar toevertrouwde zeldzame Guarneri-viool van wijlen de grote Italiaanse maestro Nicolo Paganini, tegen diefstal doen verzekeren voor het fantastische bedrag van 20.000.000.— Lire".
(Krantenbericht).

Op een der eerste dagen van Maart 1828 had een enorme reiskoets hem binnen de poorten van Wenen gebracht, doch talrijke geruchten en vreemdsoortige verhalen waren de grote violist reeds vooraf gegaan. In de huiskamers, op straat en in de koffiehuizen was het toverwoord Paganini op ieders lippen. Gretig werd gelezen, wat de kranten in lange artikelen over de mysterieuze Italiaan schreven. Er waren er, die vertelden, dat hij zijn kostbare viool ten geschenke had gekregen van een Fransman, toen hij op een avond zijn eigen viool had verdobbeld. Anderen wisten te vertellen, dat hij in het geheel niet aan dobbelen deed, maar zeer zuinig was en soms om enkele centen ruzie maakte met de waard uit „De Groene Kogel", waar hij zijn intrek had genomen. Weer anderen hadden gehoord, dat hij zeer weinig at en overdadig veel dronk.
Ieder sprak over de geheimzinnige vreemdeling en de muziekstad wachtte vol ongeduld op het ogenblik waarop de meester zijn eerste concert zou geven. Intussen had Nicolo Paganini zich in het kleine, rustig gelegen hotel in zijn kamer opgesloten en liet zich niet zien.
Het was de eerste maal, dat hij zijn vaderland had verlaten, dat hij vanaf zijn negende jaar had verbaasd door zijn geniale spel. Zijn landgenoten had hij in extase gebracht en zijn geldbuidel was reeds gezwollen tot een vermogen.
Marie Elise, hertogin van Toscane en zuster van Napoleon, had hem benoemd tot hofkapelmeester.
Doch met het klimmen der jaren was in de grote vioolvirtuoos het verlangen wakker geworden zich

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (22)

ook eens buiten Italië te laten horen en Wenen genoot de eer de eerste te zijn om de beroemde meester te ontvangen. Nieuwsgierige Weners trachtten bij hem binnen te dringen, maar de deur van zijn kamer bleef gesloten. Enkelen meenden, dat zij hem hadden zien wandelen in het Prater, maar Paganini liet zich niet zien. Af en toe legden de waard en zijn vrouw hun oor te luisteren, in de hoop hem eens te kunnen horen studeren, maar geen noot weerklonk. Veilig rustte de kostbare Guarneri-viool in de kist, onder het bed van de kunstenaar.

* * *

Ongeveer een week na zijn aankomst, na terdege te zijn uitgerust van zijn vermoeiende reis, wordt dan zijn eerste concert aangekondigd. Dagen tevoren is de concertzaal uitverkocht, ofschoon de prijzen meer dan verdubbeld zijn. Ieder wil de mysterieuze meester, over wien men reeds zoveel heeft horen vertellen, zien en horen spelen. Drie uur voor de aanvang is de zaal reeds geheel gevuld met een roezemoezige menigte, die in zenuwachtige spanning wacht. Het toverwoord PAGANINI heeft zijn uitwerking niet gemist!
Enkele bezoekers halen de schouders op en kijken glimlachend om zich heen. Verwacht men niet té veel van die Italiaan? Men heeft in Wenen toch meer vioolspel gehoord? Heeft men er niet een Lafont gehad, een Lipinsky, een Spohr?
Als de kapelmeester verschijnt en het orkest, waar men anders zo met aandacht naar luistert, een symphonie van Haydn inzet, is de belangstelling slechts matig. Onrustig schuiven de bezoekers op hun plaatsen heen en weer en wachten ongeduldig op het tweede nummer van het programma: het optreden van Paganini.

De symphonie schijnt eindeloos. Als de laatste accoorden verklinken, vergeet men te applaudiseren; de kapelmeester kijkt onthutst om zich heen. Er ontstaat een heftige beroering in de zaal. De toehoorders klimmen op hun stoelen en kijken met rekkende halzen naar het kleine deurtje op het toneel, dat nu open moet gaan en waardoor de maestro te voorschijn zal komen. Maar het deurtje blijft dicht. Een zenuwachtig gegons trilt door de zaal. Wat is dat? Is hij plotseling ziek geworden? Een ongeduldig gemompel gaat door de rijen; het zwelt aan tot geroep. Dan ineens flapt met een ruk de deur open en een lange, magere man verschijnt: zwarte haren om een bleek gelaat.
Het is Paganini.
Doodstil wordt het in de zaal. Met grote passen treedt hij voor het voetlicht en buigt. Het publiek houdt de adem in. Dat is dus de geheimzinnige, die met zijn vioolspel een heel volk heeft ontroerd.
Als Paganini nogmaals houterig een buiging maakt, voelen enkelen een lach in zich opkomen. Die lange benen, die stijve buiging, dat ernstige gezicht met de gitzwarte ogen.... Niemand durft echter te lachen. Dan zet Paganini zijn rechtervoet vooruit, geeft de kapelmeester een teken en begint onder doodse stilte te spelen. Zachte tonen zijn het, die als een klagende melodie de zaal inzweven. Ademloos luistert het publiek. Rustig zingt de viool zijn ontroerende melodie ten einde. Dán, met een bons, stampt Paganini met zijn rechtervoet op de grond. Wild striemt de strijkstok over de snaren en een snelle reeks van onstuimige tonen ontvliedt 't instrument. De toehoorders spitsen de oren en de hoofden schieten vooruit. Nu zal het komen, denkt men.
En het komt! De stijve gestalte van de virtuoos begint te leven. Zijn bovenlijf buigt zich voorover; een trilling doorvaart hem. Steeds sneller dansen zijn vingers over de snaren. Willoos schijnt Paganini te worden meegetrokken door zijn bedwelmende muziek. De adem stokt de toeschouwers in de keel. Men staart naar de donkere gestalte op het verlichte podium en naar de vingers, die bliksemsnel over de snaren schieten en luistert onsteld naar nooit gehoorde dubbelgrepen, die volmaakt zuiver en razend snel worden uitgevoerd. Het lijkt, alsof de meester in een heet gevecht is gewikkeld met een onzichtbare vijand en alles om zich heen vergeet. Krampachtig buigt hij zich en als hij na een fabelachtige passage zijn hoogtepunt bereikt, stampt hij met de voet. Onmiddellijk daarna een nieuwe aanval, waarbij de tonen helder en hard de zaal worden ingeslingerd. Genadeloos striemt de strijkstok het tere, kostbare instrument.
Dan ineens een fel slotaccoord.
Een doodse stilte valt. Het publiek zit even als verslagen. Dan echter breekt een oorverdovend tumult los. Stoelen kantelen. De toehoorders grijpen elkaar vast, schreeuwen, lachen, huilen van ontroering. De muren dreunen van het applaus. Men dringt op naar het podium en honderden armen strekken zich uit naar de „Hexenmeister", die dromerig zijn zwarte ogen laat gaan over de joelende menigte. Hij is lijkwit en zweetdroppels parelen op zijn voorhoofd. Vlug schiet een bediende toe, die de kunstenaar een warme pels om de schouders hangt. Doodmoe valt deze in een stoel neer.
Nicolo Paganini heeft Wenen veroverd!
Andere steden volgen: Berlijn, Parijs, Londen. Overal hetzelfde enthousiasme. De naam Paganini is op aller lippen. En het geld stroomt binnen....
Eerst in het najaar van 1834 keert de beroemde virtuoos naar zijn geboorteland terug, gekweld door een hardnekkige keelziekte.
In 1840 sterft hij te Nizza, zijn zoon Achille millioenen nalatende.
Op het vredige kerkhof te Parma vindt zijn stoffelijk overschot een laatste rustplaats.
Zijn beroemde viool wordt bewaard in het stedelijk museum te Genua. C. H. F.

De Rijksspeurhond als hulpmiddel in de practijk

De Rijksspeurhond als hulpmiddel in de practijk
Er zijn mensen, die kortweg beweren, „een speurhond" is waardeloos en om dat te bewijzen, wordt er dan meestal aan toegevoegd: „Want ik heb er nog nooit iets goeds van gezien".
Hier dient echter te worden opgemerkt, dat de oorzaak hiervan misschien bij de man zelf lag. Men ziet in de speurhond niet de speurder zelf, doch slechts het hulpmiddel.
Ook zijn er mensen, die belast zijn met het opsporen van de dader(s) van gepleegde misdrijven, die dikwijls menen, dat het door hen zelf in schema gezet

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (23)

plan, zoals de dader volgens hen gewerkt moet hebben, de enige methode is die gevolgd moet worden om de dader(s) te ontmaskeren. Door deze methode toe te passen, kunnen onschuldige mensen soms minder prettige ervaringen opdoen en kan de prestige voor de scherpzinnigheid van de betrokken politieman, worden geschaad.

Onlangs is het voorgekomen, dat de hulp van de rijksspeurhond werd ingeroepen bij een gepleegde inbraak in de gemeente H-S. De inbraak was gepleegd in een bioscoop aldaar. Mij werd per telefoon medegedeeld, dat de hond ter plaatse geen nuttig werk kon verrichten, doch dat zij graag de hulp van de speurhond hadden tot het nemen van identiteitsproeven.

Wat was het geval?

In de cassa van bedoelde bioscoop, waren een aantal collectebussen geborgen. Deze bussen werden tijdens een gegeven filmvoorstelling gebruikt om gelden in te zamelen voor verschillende liefdadige instellingen. In de morgen van Woensdag 26 Augustus 1953, ontdekte de eigenaar van de bioscoop, dat ongenode gasten zich toegang hadden verschaft tot in de cassa en de daar aanwezige collectebussen hadden geledigd.

Onmiddellijk werd de plaatselijke politie met deze diefstal in kennis gesteld. Bij de met het onderzoek belaste politieman rees het vermoeden, dat de dader(s) zich had(den) laten insluiten, omdat er nergens sporen van braak werden gevonden. Terwijl de politie ter plaatse een onderzoek instelde, werd door hen in de cassa onder de geledigde collectebussen een gebruikte zakdoek gevonden. Bij informatie bleek, dat deze zakdoek niet aan de eigenaar of het personeel van de bioscoop toebehoorde. Er bestond een kans, dat deze zakdoek door de dader of door een van de daders was achtergelaten. Ook was de mogelijkheid niet uitgesloten, dat deze zakdoek door personeel, dat des avonds bij de filmvoorstelling dienst had gedaan, na afloop van de film was gevonden en in de cassa was gedeponeerd. Met deze twee mogelijkheden moest rekening worden gehouden.

De betrokken politieman kreeg echter verdenking tegen twee personen. Deze beide personen, die werkzaam waren bij een brandstoffenhandelaar, hadden in de namiddag van Dinsdag 25 Augustus, dus daags voor de diefstal, brandstoffen afgeleverd in de kelder van de bioscoop. Tevens had een van deze personen die dag gebruik gemaakt van de telefoon, die zich in de cassa bevond. Hij was daar alleen geweest en had dus alle tijd en gelegenheid gehad, om de zaak goed op te nemen. Hier kwam tevens nog bij, dat deze persoon reeds eerder wegens diefstal was veroordeeld. Beide personen werden door de politie aan het Bureau ontboden en aan een verhoor onderworpen. Zij ontkenden echter alle schuld. Volgens de betrokken politieman, kon het niet anders, dan een van hen of beiden moest(en) de dader(s) zijn.

(Wordt vervolgd)

De ideale mixture!

Contrôle Rijkspolitie!

Het ombouwen van reminstallaties, zodat deze voldoen aan de wettelijke eisen, verzorgt met grote ervaring

J. KNOOP N.V., ADUARD - Tel. 235 (K 5903)

AUTOSLOPERIJ

KNOOP

helpt velen uit de knoop!

BONTMANTELS KLAAR EN NAAR MAAT

Reparaties en omwerkingen naar de **nieuwste modellen**

BONTWERKERIJ ZIEMAN

Mr de Ranitzstraat 2 - GRONINGEN-HELPMAN - Telefoon 30634

★ Het mooiste is, U te laten verhuizen door de

Fa J. F. de Bel, „Het Woonhuis"

Friesestraat 40 - COEVORDEN - Tel. 144

die tevens gaarne Uw woninginrichting verzorgt

VRAAGT VRIJBLIJVEND OFFERTE

S Café Restaurant Concertzaal Telef. 620

L Prima consumpties in gezellige omgeving

D Voor Diners Partijen Bruiloften Uitstekend ingericht Prima keuken

T Voor Feestavonden Uitvoeringen Vergaderingen Billijke zaalhuur, dus .... geen verhoging der consumptieprijzen

Radio Heins

★ Uw adres voor de beste radioapparaten tevens F.M. app. Een lust om te horen

Wilhelminasingel 38, - COEVORDEN

RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

3e jaargang no. 3 1 Maart 1954

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Braaksma, S., Wmr 1e kl. no 2082, van Tjerkwerd naar Giekerk als Post.C.-.

Lubberts, K., Wmr no 1894, van Joure naar Boyl.

Hoekstra, J., Adj. (no 238 als Owmr), van Sleen naar Buitenpost als Gr.C.-.

Groot, H. de, Wmr 1e kl. no 1448, van Ezinge naar Noordbroek als Post.C.-.

Carper, L. S., Owmr no 748, van Finsterwolde naar Ezinge als Post.C.-.

Wagenvoort, H., Owmr (no 540 als Wmr 1e kl.), van Oude-Pekela naar Finsterwolde als Post.C.-.

Lingen, K. v., Wmr 1e kl., van Haskerdijken naar Haule als Post.C.-.

Ennik, J., Wmr 1e kl. no 2212, van Haule naar Haskerdijken als Post.C.-.

Mei, D. v. d., Wmr no 1577, van Oosterhoogebrug naar Staf Gew. Groningen als telexist.

Schoonhoven, M., Wmr 1e kl no 932, van Staf Gewest Groningen naar Parketgroep Groningen.

Geels, J. J., Wmr 1e kl. no 1149, van Blijham naar Gew. Amsterdam, Groep en Post Heer Hugowaard als Post.C.-.

In de sterkte opgenomen:

Helder, H. J., Wmr 1e kl. no 2004 Blijham, afkomstig van Enkhuizen, Gewest Amsterdam.

Terug van detachering bij de Rijksidentificatiedienst te 's-Gravenhage:

Ruiswijk, G. v., Owmr, Staf Gewest Groningen.

Gezinsuitbreiding vond plaats bij:

Jong, H. de, Wmr 1e kl. Leeuwarden, zoon.

Berga, L., Wmr, Wanswerd, dochter.

Fröling, B. A., Wmr, Eenrum, zoon.

Klomp, G., Wmr, Coevorden, zoon.

Nolles, M., Wmr 1e kl., Coevorden, dochter.

Feenstra, Tj., Owmr, Groningen, zoon.

Vos, F., Wmr, Assen, zoon.

heerlijke nachtrust geniet U ep onze „EVERY HOME" Interieurmatrassen met 15 jaar garantie, met kapokkussens à 1 kg. Fraaie damasten, groen, blauw, terra of geel.
1 pers. 90/190 F 78.- 2 pers. 120/190 F 98.-
Eén briefkaart en wij komen ze U franco zicht tonen.
Fa D. J. DE RUITER TEL. K 5905-291, ZUIDLAREN

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer
Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

GADO....
een goede naam op autobusgebied
Modern materieel, met radio en microfoon installaties
Gediplomeerde Chauffeurs
N.V. GADO
Hoofdstraat 34 - **Hoogezand** - Tel. K. 5980-2731

Voor **auto-** en **motorbanden** kunt U steeds terecht bij
G. TOPPER - GRONINGEN
Winschoterdiep 30 - Telefoon 23674 - 30300
Vulc. en Coverbedrijf - Bandenhandel

3e Jaargang No. 3 Verschijnt 1 x per maand 1 MAART 1954

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: G. van Dijk, Off. der Rijkspolitie 1e kl., Verlengde Hereweg 44, Groningen Telefoon 29904.
Giro Redactie Reflector No. 50659, Verl. Hereweg 44, Groningen.

Medewerkers: Owmr. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Wmr. 1 J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. B. Lijklema, Gewestdstaf Groningen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Over en aan een trouwe medewerker

Tot mijn grote spijt moet ik de lezers van de Reflector berichten, dat onze trouwe medewerker, Roel de Lange, Postcdt. te Zuidlaren, enige maanden rust moet houden in verband met een oude, indertijd in het Duitse interneringskamp opgedane, kwaal.
Ik weet mij de tolk van het hele Gewest als ik De Lange sterkte en geduld toewens bij zijn rustkuur.
De Lange heeft mij verteld, dat het hem wel mogelijk was nog geregeld bijdragen voor de Reflector te leveren. Wij stellen dat allen zeer op prijs, De Lange! Wij lezen je artikelen graag.
Moge onze morele steun medewerken tot een spoedige genezing.

DE REDACTEUR.

Oplossing Februari-prijsvraag

1. Advertentie H. Drenth, **B**. van **B**urgerkleding.
2. „ G.A.D.O., **5** van Tel. K 5980-2731.
3. „ Fa W. K. W., **W** van Fa W. K. **W**.
4. „ Verh.bedr. Timmer, **m** van Ti**m**mer.
5. „ Fa H. Sijbes, **H** van **H**. Sijbes.
6. „ Nieboer, **g** van aan**g**ewezen.
7. „ G. Topper, **r** van Topp**er**.
8. „ Knoop, **d** van Adua**rd**.
9. „ Bontwerkerij Zeeman, **t** van maa**t**.
10. „ Fa J. F. de Bel, **e** van Co**e**vorden.
11. „ Sloot, **C** van **C**oncertzaal.
12. „ Radio Heins, **a** van Ra**d**io.

Na loting kwamen de volgende prijswinnaars uit de bus:

1e prijs: Boek „Lange Hermen" Mevr. A. M. Balkema-Eden, v. Royenlaan 36a, Groningen. (Dit boek werd aan de Reflector geschonken door Mevrouw G. Remerij-Gerlsma te De Wijk).

2e prijs: De Politie-agenda van Schaafsma & Brouwer Wmr. 1e kl. A. IJtsma, Drogteropslagen.

3e prijs: De Politie-agenda van Schaafsma & Brouwer Owmr. G. van Ruiswijk, Gewestbureau.

4e prijs: f 2,— Wmr J. Schooljan te Ruinen.

5e prijs: f 1,— Piet Witteveen, 11 jaar, Feije van Heemstrasingel G 268 te Dokkum.

De prijswinnaars gefeliciteerd en de overige inzenders(sters) succes voor een volgende keer.

Maart-prijsvraag

Uit het aantal inzendingen van de vorige prijsvraag is mij gebleken, dat er grote animo bestaat voor dergelijke puzzles. Mede om de adverteerders van ons orgaan te steunen komt hier weer zo'n opgave. Als U de omgekeerde letters uit de advertenties gevonden heeft, moet U daaruit één woord vormen. Mijn vraag is nu:

1. Welke zijn de omgekeerde letters;
2. In welke advertenties komen zij voor;
3. Wat is „het woord van de maand".

Oplossingen moeten uiterlijk de 15e Maart in het bezit van de redactie zijn. Ook ditmaal worden 2 Politie-agenda's van S. & B. beschikbaar gesteld. Veel succes.

Red.

3 x Beatrix

Op de verjaardag van H.K.H. Prinses Beatrix werd in het gezin van de heer M. Nolles, wachtmeester der Rijkspolitie 1e klasse te Coevorden, wonende aan de Prinses Beatrixlaan een dochter geboren, welke ook de naam Beatrix kreeg.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (27)

Opperwachtmeester
J. KUIK
Postcommandant
Rolde
25 jaar politiedienst

Op 1 Februari 1954 was het vijfentwintig jaar geleden, dat de Opperwachtmeester J. Kuik, Postcommandant der Rijkspolitie te Rolde, in politiedienst trad. Hij begon zijn loopbaan als Agent van Gemeentepolitie te Rotterdam en werd vandaar in de bezettingstijd gedetacheerd bij de Dienst van de toenmalige Gemachtigde voor de Prijzen. Na de bevrijding bleef hij nog geruime tijd bij deze Dienst, om op 1—11—'49 te worden ingedeeld bij de Parketgroep te Assen. Op 4 December 1953 werd de Opperwachtmeester Kuik overgeplaatst als Postcommandant naar Rolde, groep Gieten.
Het heeft de Opper op deze dag niet aan belangstelling ontbroken. Vrijwel het voltallige personeel van de groep Gieten was omstreeks 16.00 uur in de gastvrije woning aanwezig om de jubilaris met het heuglijke feit te feliciteren. Tevens bleken reeds aanwezig te zijn de Districts-Adjudant C. Dey, een deputatie van de Afd. Assen van de N.P.B., de jachtopziener Leever en verschillende familieleden van de jubilaris. Omstreeks 16.30 uur arriveerde de E.A. Heer Burgemeester der gemeente Rolde met één zijner wethouders.
Het officiële gedeelte van het samenzijn werd geopend door de Groepscommandant, de Adjudant Reinders. Als eerste spreker voerde de Burgemeester het woord, die de hoop uitsprak, dat de Opperwachtmeester Kuik zich in de korte tijd dat hij zich in de gemeente Rolde bevond, op zijn plaats was gaan voelen. Z.E.A. kon uiteraard nog slechts weinig persoonlijks zeggen, daar hij de jubilaris nog maar zo kort kende, doch in de ambtelijke omgang, die hij met hem had gehad, had betrokkene zich reeds doen kennen als een zelfstandig en ijverig politieman. Hij hoopte dat de goede verstandhouding tussen hem en de Opper bestendigd mocht blijven en wenste hem namens het Gemeentebestuur van harte met zijn jubileum geluk. De Burgemeester sprak de hoop uit, dat de tijd die het gezin Kuik in Rolde door zal moeten brengen, een recht gelukkige tijd zal mogen zijn.
De Districts-Adjudant C. Dey sprak namens de Districtscommandant, die door ambtsbezigheden verhinderd was zelf aanwezig te zijn. De Adjudant memoreerde de loopbaan van de jubilaris in het kort en noemde de uitstekende staat van dienst van hem. Hij deed zijn felicitaties vergezeld gaan van de gebruikelijke ambts-gratificatie.

De Opperwachtmeester v. Guldener voerde vervolgens het woord namens de Afd. Assen van de N.P.B. Deze spreker haalde nog aan de tijd waarin hij met de jubilaris zitting had in het Afdelingsbestuur en de Opper Kuik het secretariaat beheerde. Hij deed zijn gelukwensen vergezeld gaan van de bonds-gratificatie van het Hoofdbestuur.
Vervolgens richtte de Groepscommandant zich tot de jubilaris. De Adjudant Reinders stipte de gehele ambtelijke loopbaan van de Opper Kuik aan. Volgens spreker, moest het Kuik wel zwaar zijn gevallen zolang uit de practische dienst te zijn gehaald en in een nevenfunctie werkzaam te zijn geweest.
De korte tijd echter, dat de jubilaris in Rolde diende, was gebleken, dat de juiste man op de juiste plaats was terecht gekomen. Adj. Reinders bood namens het personeel van de groep Gieten, de jubilaris een schilderij aan. Mevr. Kuik kreeg een bloeiende azalea.
De jubilaris zelf was de laatste spreker. Hij dankte de verschillende sprekers voor de waarderende woorden en de aangeboden geschenken. Nog geruime tijd bleven de aanwezigen daarna bijeen, onder het genot van de nodige verversingen.
Voor de jubilaris en de zijnen is het ongetwijfeld een prettige dag met aangename herinneringen geweest.

d. J.

5 cents-fonds

Langs deze weg betuig ik mijn hartelijke dank aan het **Vijf-cents-fonds** voor de prachtige fruitmand, welke ik mocht ontvangen, tijdens mijn ziekte.

Wmr R. Klim,
Oudeschans (Bellingwolde).
en Owmr. C. Blouw te Veenoord.

Ook zo helpen wij elkaar

VRAAG EN AANBOD

(De hieronder vermelde aanbiedingen en vragen worden ten behoeve van het personeel in het Gewest gratis geplaatst. Inzendingen moeten uiterlijk de 13e van iedere maand in het bezit van de redactie zijn.)

AANGEBODEN:

Wegens te klein, een nog niet gedragen **ballonbroek,** maat 52, prijs f 25.—. Te bevr. Wmr H. Warris, H. Hinderstraat 3 te Oude Pekela.

Een **schrijfmachine,** merk Adler, schuine letter, voor de prijs van f 60.—. Te bevr. Wmr 1e kl. J. Nijhof, Johannes Poststraat 55 te Nieuwlande.

Een nieuwe model-ballonbroek, maat 52 f 25.—; Een nieuwe overjas f 60.—; Een nieuwe uniformjas (tuniek) f 40.—; Tevens aangeboden een prima huisorgel, 2.5 spel, voor nader overeen te komen prijs. Te bevr. Opperwachtmeester W. Kelderhuis te Workum.

In verband met pensionnering: Tuniek (nieuw) m. 54¼, pr. f 30.— en een nieuwe pet, m. 57, pr. f 4.—. Te bevr. Wmr 1e kl. G. Kuilder, Madoerastraat 10A, Groningen.

1 pr. nieuwe sporen met riemen en 1 ex. Wetenschappelijk Opsporingsonderzoek van Schreuder, in prima staat. Prijs nader overeen te komen. Wmr De Haan, Verkeersgroep Groningen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (28)

Het kwartjesfonds van de Rijkspolitie en het Nederlands Sanatorium te Davos

Het is het Bestuur van de Stichting „Hulpactie Davos" een behoefte, aan alle leden van het „Kwartjesfonds Rijkspolitie", middels hun orgaan, haar hartelijke dank te betuigen, niet alleen voor wat zij met hun fonds nastreven voor „Het Nederlands Sanatorium te Davos", doch nog meer voor het doel waarvoor het „Kwartjesfonds" is opgericht, n.l. „het lenigen van de nood onder het Nederlandse volk, dat door de laatste wereld-oorlog zo diep in de ellende is geraakt."
Natuurlijk dankten wij de Commissie van dit Fonds na iedere gift, welke wij van hen mochten ontvangen en welke sedert 1950 reeds tezamen f 9520,— bedraagt. Aan personen, die bezield zijn met zulk een waarachtig gevoel voor hun medemens, is het o.i. niet nodig veel te vertellen over het leed dat nog steeds, ruim 9 jaren na de bevrijding, door ons volk wordt geleden; dat is hun wel bekend.
Waar wij echter speciaal één der oorzaken van dit leed, n.l. de bestrijding der T.B.C., trachten te lenigen, willen wij U over het Nederlands Sanatorium te Davos nog wel het een en ander vertellen, omdat de grote massa van het Nederlandse volk van het doel en streven van ons Sanatorium nog zo weinig weet.
Het was de heer Peter Plantenga, student in de rechten, in 1895 in verband met zijn lijden aan T.B.C., niet mogelijk zijn studie af te maken. Hij trok naar Zwitserland waar hij, in Davos, tot zijn grote dankbaarheid zijn gezondheid mocht herwinnen.
Gelukkig was hij in staat de zware financiële lasten, welke aan dit verblijf verbonden waren, zelf te dragen. Spoedig hierna kwam bij hem de gedachte op om naar wegen te zoeken waarop het mogelijk zou zijn ook on- en minvermogenden te kunnen doen verplegen in deze streek met haar buitengewoon geschikt klimaat. Het gelukte hem, met enige vrienden, om op 21 en 22 Januari 1897 de „Vereniging tot behartiging der belangen van Nederlandse longlijders" op te richten en reeds op 1 September 1897 werd het Nederlands Sanatorium te Davos, als het eerste Nederlandse Volkssanatorium, geopend.
Wij zullen U niet lastig vallen met het noemen van de moeilijkheden welke telkens weer en nu nòg, moesten en moeten worden overwonnen.
Laat het U voldoende zijn te weten, dat in de ruim 56 jaren van haar bestaan, reeds duizenden patienten in het Nederlands Sanatorium te Davos werden verpleegd, waarvan de meesten tegen verminderd tarief, terwijl zeer velen in het geheel niets behoefden bij te dragen in de hoge verpleegkosten.
Werd begonnen met een capaciteit van 26 bedden, thans is ons Sanatorium reeds uitgebreid tot 200 bedden, terwijl het in de eerste jaren na de oorlog, door bijzondere maatregelen, mogelijk was 400 patienten te verplegen.
De groei en de modernisering van het Nederlands Sanatorium te Davos is slechts mogelijk geweest dank zij de grote hulp van velen, die de bestrijding der T.B.C. een goed hart toedroegen, waaronder wij voor de leden van het „Kwartjesfonds" der Rijkspolitie een voorname plaats inruimen.
Wij willen hiermede volstaan. Indien zulks wordt gewenst, waarvan eventueel gaarne bericht, zijn wij bereid meer bijzonderheden over het werk van Het Nederlands Sanatorium te Davos te verstrekken en wij besluiten dit artikel met nogmaals onze hartelijke dank te betuigen voor hetgeen U allen en Uwe Commissie in het bijzonder, tot dusver voor de lijdende mensheid in het algemeen en voor ons Sanatorium in het bijzonder, hebt gedaan.
Mogelijk vindt Uw streven, door op deze manier hieraan bekendheid te geven, navolging.

's-Gravenhage, Februari 1954.

Het Bestuur van de Stichting
„Hulpactie Davos".

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (29)

Concert in „Avondlicht", het Tehuis voor Ouden van Dagen te Haren op 28 Januari 1954

Daartoe uitgenodigd door de Directrice van „Avondlicht", het Tehuis voor Ouden van Dagen te Haren, heeft het Mannenkoor Rijkspolitie te Groningen op Donderdag 28 Januari 1954 aldaar een concert ten gehore gebracht.
Te ongeveer 19.00 uur die avond verzamelden de leden zich aan de ingang van het Gewestbureau, waarna per rijwiel naar „Avondlicht" werd gereden. Aldaar werden wij ontvangen door de Directrice, die ons, nadat wij ons van de overkleding hadden ontdaan, geleidde naar het Godsdienstzaaltje, gelegen op de 2e verdieping. Bij binnenkomst bleek, dat het knusse zaaltje geheel was bezet door de oudjes van „Avondlicht". De zieken die niet tegenwoordig konden zijn, konden door middel van de radio het concert mee beluisteren. Precies 19.30 uur nam de voorzitter van de Stichting „Avondlicht", de heer L. ter Veld, het woord en heette ons allen hartelijk welkom; hij stelde het op prijs, dat wij in deze koude de tocht naar Haren hadden ondernomen. Daarna werd een aanvang gemaakt met het concert.
De dirigent had een 12-tal werken, zowel ernst als luim, voor dit concert uitgezocht. Zowel voor als na de pauze werden een zestal werken ten gehore gebracht. Te plusminus 21.00 uur was het concert beëindigd, waarna de voorzitter wederom het woord nam en ons, mede namens de bewoners, dank bracht voor hetgeen wij deze avond ten gehore hadden gebracht. Namens de Oudjes verzocht hij ons nog eenmaal „Der Lindenbaum" ten gehore te willen brengen omdat dit stuk zeer in de smaak was gevallen. Hieraan werd spontaan gevolg gegeven.
Wij en de bewoners van „Avondlicht" waren over de avond zeer voldaan. W. B.

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 51 — **Emmen** Tel. 1372

Gewestelijke schaatswedstrijden der Rijkspolitie

Op Dinsdag 9 Februari 1954 organiseerde de C.S.R.G.G. — voor de eerste maal — Gewestelijke schaatswedstrijden op de korte baan (160 meter). De schaatssport neemt in het noorden van ons land nu eenmaal een belangrijke plaats in en kan gerust worden aangemerkt als een stuk folklore. Het is daarom zo jammer, dat de gelegenheid tot het houden van deze wedstrijden zich maar zelden voordoet. Ditmaal had de organiserende Commissie echter geluk, het eerste treffen op de smalle ijzers kon doorgang vinden en het werd, hoe kan het anders, een uiterst geslaagd sportevenement. Er is volop genoten van de vele spannende ritten en een ieder was vol lof over de wedstrijden. Er werd vinnig, maar steeds sportief gestreden. Men gaf elkaar niets toe en de beslissing van meerdere ritten werd dan ook veelal eerst in de derde rit verkregen. 36 Deelnemers uit de 5 tot het Gewest Groningen behorende Districten hadden zich opgegeven en waren aanwezig om de onderlinge strijd op de schaats met elkaar aan te binden. Het bestuur van de plaatselijke ijsvereniging en de leden van de Rijkspolitie en Politie te Water aldaar, hadden er voor gezorgd dat de baan in zeer goede staat verkeerde. Voor de aanvang van de wedstrijd, die precies op tijd begon, sprak de Adjudant Bleeker van de RPSVL een openingswoord. Hij heette allen van harte welkom en wenste de deelnemers veel succes.
De wedstrijden werden bijgewoond door de heer Burgemeester der gemeente Tietjerksteradeel, de Gewestcommandant der Rijkspolitie Overste G. H. van Helden, Districtscommandant Leeuwarden Overste A. S. Fogteloo, Districtscommandant Heerenveen Majoor P. G. J. Aalders, Districtscommandant Assen Kapitein E. A. Mackay, Afdelingscommandant Politie te Water Kapt. H. Waakop-Reyers, Kapitein G. van Dijk, Luitenant L. P. Bergsma, een afgevaardigde van het district Noord der N.P.S.B. en vele andere belangstellenden.
Na 3 uur sportieve strijd hadden zich voor de prijzen geplaatst: P. A. de Jong, H. Benjamins, H. Kamps, M. de Jong en G. Vollema.
P. A. de Jong rekende in 2 ritten af met Benjamins, en Kamps deed hetzelfde met M. de Jong. Vollema het het geluk van een staand nummer.
Om de 4e en 5e prijs reden hierna M. de Jong en H. Benjamins. Eerstgenoemde won in twee ritten.
Vervolgens bonden Vollema en P. A. de Jong de strijd aan. Vollema van de Politie te Water (oudste deelnemer - 45 jaar) die al zijn vorige ritten in goede stijl had gewonnen, lag kort voor de finish gewonnen, doch hij had vermoedelijk te veel van zijn krachten gevergd, raakte uit balans, viel en passeerde glijdend de eindspreep, precies gelijk met zijn tegenstander. Deze val gaf de doorslag; de volgende twee ritten kon hij niet meer voldoende kracht opbrengen en moest zich beide malen gewonnen geven.
De finale, of wel de rit om prijs en premie, ging derhalve tussen H. Kamps van de RPSV-Groningen en P. A. de Jong van de RPSV-Leeuwarden. Het werd de mooiste kamp van de gehele middag en een waardig slot van dit bijzonder geslaagd sportfestijn. Twee volkomen aan elkaar gewaagde rijders verschenen geladen aan de start. Na enkele valse starts schoten zij gelijktijdig naar voren. In prachtige stijl gleden zij

over de baan. Kamps werkte zich iets naar voren, De Jong sloeg terug, maar kon niet voorkomen, dat Kamps met nog geen schaatslengte won.
De tweede rit was gelijk aan de eerste. Weer een adembenemend gevecht. De Jong trachtte nog even met een langere slag meer succes te verkrijgen, maar het mocht niet baten. Wederom slaagde Kamps er in als eerste de eindstreep te passeren, zelfs nog met een iets grotere voorsprong dan bij de eerste rit.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (30)

Het gelukte De Jong derhalve niet revanche te nemen voor de geleden nederlaag bij de Nationale kampioenschappen, waarbij Kamps de derde prijs behaalde. Ook toen eindigde hij achter Kamps. De verliezer was echter een der eersten die de winnaar met zijn kampioenschap geluk wenste.
Wat een gelukkige omstandigheid, dat de loting en het verloop van de strijd het mogelijk maakten, deze beide rijders in de laatste rit elkaar te laten bekampen. Het zou immers jammer zijn geweest indien zij in de eerste of tweede omloop tegenover elkaar waren gekomen, waardoor één van beiden zou zijn uitgeschakeld.

Na deze finale begaven deelnemers en genodigden zich naar de bovenzaal van hotel „De Drie Gekroonde Baarzen". Aldaar noodden drie lange rijen keurig gedekte tafels tot plaats nemen, waarna voor een ieder een bord heerlijke warme erwtensoep met kluif werd opgediend, aangeboden door de heer Burgemeester der gemeente Tietjerksteradeel. Deze geste werd door een ieder zeer op prijs gesteld.
Na de maaltijd nam de voorzitter der RPSVL, de Adjudant Dijkstra, het woord. Hij bracht hulde aan H.H. autoriteiten voor hun belangstelling en dankte hun dat zij de gelegenheid hadden gegeven aan hun o.h. personeel aan de wedstrijden deel te nemen; dank werd gebracht aan Z.E.A. voor de heerlijke soep, aan de Directeur der Melkfabriek aldaar voor het op de ijsbaan beschikbaar stellen van warme chocolademelk en kaas, aan het bestuur van de ijsvereniging en voorts aan een ieder die aan het welslagen van deze mooie wintersportdag had medegewerkt. Hij sprak de hoop uit, dat dit sportevenement jaarlijks gehouden zou kunnen worden. Alhoewel hij liet uitkomen, dat Friesland als gastheer en uit beleefdheid, de eerste prijs niet zelf had opgeëist, waren er toch aanwezigen, die hieraan twijfelden. Vervolgens verzocht hij de heer Gewestcommandant te willen overgaan tot de prijsuitreiking.
Alvorens hiertoe over te gaan, sprak de Overste Van Helden o.m. als volgt: Deze wedstrijden heb ik graag geanimeerd, omdat ik weet wat de schaatssport voor het Gewest Groningen betekent. Voor ons Officieren is het altijd prettig bij dergelijke gebeurtenissen ons temidden van het personeel te bewegen en daardoor proberen de band zoveel mogelijk te verstevigen. Wat is het eigenlijk niet goed, dat een zo groot aantal Rijkspolitie-ambtenaren ook bij deze sport elkaar leren kennen. Ook in onze ambtelijke loopbaan bevinden wij ons op een ijsvlakte en wij proberen ook daarbij het einddoel rijdende of klauwende te bereiken.
De sportieve trekjes van hedenmiddag, dat na de nederlagen de overwonnenen meteen naar hun rivaal reden om hun de hand te drukken, heeft mij goed gedaan en het kan haast niet anders of ook dit zal medewerken tot versteviging van de band. Wij mogen de jury danken voor het vlotte verloop van de wedstrijd. Ook in de ambtelijke loopbaan rijden we wel eens een scheve schaats en ook dan is er een jury die dat weer corrigeert. Het is jammer, dat ik enkelen van jullie niet naar Davos kan sturen, want daar hebben we te weinig reisorders voor, maar ik heb toch wel gezien, dat we enkele Broekmannetjes en Van der Voorts in de dop in onze gelederen hebben. Wij hebben vandaag echter niet gereden om de uitgeloofde gouden en zilveren medailles, al zijn ze dan ook verguld en verzilverd, maar om de sportieve prestatie onderling. Het hoofddoel van deze middag is wel weer geweest, dat wij de onderlinge band hebben verstevigd.
Daarna ging de Gewestcommandant over tot het uitreiken van de prijzen.

Ook onze Gewestcommandant, overste G. H. van Helden, deed zich te goed aan de snertmaaltijd. V.l.n.r. Adj. Dijkstra, voorzitter R.P.S.V.L., gedeeltelijk zichtbaar Kapitein H. Waakop-Reijers en mevrouw Waakop-Reijers, Overste G. N. v. Helden, Overste A. S. Fogteloo

Als eerste prijswinnaar trad **H. Kamps** van het District Groningen voor het voetlicht. „Ik weet Kamps dat jou deze prijs toekomt, ik meen wel enig verstand van schaatsenrijden te hebben, hoewel ik geen Fries ben en ook geen Groninger. Indien het kampioenschap van Nederland van de Rijkspolitie ooit eens zal worden verreden, zal jij één van de mannen zijn, die op reisorder van mij daarheen mag. De medaille mag je even bekijken, maar je moet hem straks weer teruggeven voor de inscriptie."
Vervolgens trad **P. A. de Jong** naar voren. „Ook jou deze prijs van harte gegund. Vooral van beide laatste ritten heb ik buitengewoon genoten; het scheelde niet veel. Een volgende maal meer succes".
De derde prijs was voor **G. Vollema.** „Je hebt, ondanks je leeftijd, bewezen ook op de gladde vlakte je mannetje nog te staan. Ik heb hiervoor bewondering hoor. Tevens heb je de Politie te Water op kranige wijze vertegenwoordigd.
De vierde prijs was voor **M. de Jong:** „Je was het natuurlijk aan de eer van Friesland verplicht, dat deze provincie met meerdere prijzen uit de bus kwam."
De vijfde prijs was voor **H. Benjamins.** „Het doet mij genoegen, dat uit Drenthe, het land van heide en hunnebedden ook een behoorlijke afgevaardigde hierheen gekomen is om dat District hoog te houden".

De Gewestcommandant besloot de prijsuitreiking met „Goede reis en prettige thuiskomst bij vrouw en kroost. Zo gauw er weer gelegenheid is bij soortgelijke wedstrijden het goud en zilver uit te reiken houd ik mij aanbevolen".
Het wedstrijdprogramma was:
1e omloop: Annema—Benjamins, Wieringa—Kuipers, Haan—Drent, Koetje—Gruben, Molhoek—Mulder, M. de Jong—Oppenhuis, Wegman—Zwart, V. d. Heide—v. Keulen, Kamps—V. d. Kuur, Nijzing—Idsinga, v. d. Burg—Tuuk, Wilts—Loerts, Heidema—Vinke, Vollema—Harsta, Hielkema—Taekema, Ensing—Zuidema,

P. A. de Jong—Oosting, Postma—Alberda.
2e omloop: Benjamins—Kuipers, Drent—Koetje, Mulder—M. de Jong, Zwart—v. d. Heide, Kamps—Nijzing, v. d. Burg—Wilts, Heidema—Vollema, Taekema—Ensing, P. A. de Jong—Albarda.
3e omloop: Benjamins—Drent, M. de Jong—Zwart, Kamps—v. d. Burg, Vollema—Taekema, P. A. de Jong staand no.

De vijfde prijswinnaar H. Benjamins in actie. Hij wint hier met duidelijk verschil.

Benjamins—P. A. de Jong, M. de Jong—Kamps. Vollema staand no.
P. A. de Jong—Vollema (P. A. de Jong wint), Kamps—P. A. de Jong (Kamps wint).
Om 4e en 5e prijs: M. de Jong—Benjamins (M. de Jong wint).
1e prijs: Kamps H., RPSV-Groningen, medaille agb. door de heer Gewestcommandant; 2e prijs: Jong, P. A. de, RPSV-Leeuwarden, medaille agb. door de heer Distr. C.-Assen; 3e prijs: Vollema G., idem, medaille agb. door de R.P.S.V.L.; 4e prijs: Jong M. de, PSV-Heerenveen, medaille agb. door de C.S.R.G.G.; 5e prijs: Benjamins H., PSV-Assen, medaille agb. door de C.S.R.G.G.
Extra prijs voor de snelste rit in de eerste omloop: M. de Jong, PSV-Heerenveen, medaille agb. door het personeel van de Groep Tietjerksteradeel. Zijn tijd over de 160 meter bedroeg 17 sec. Aangezien Zwart RSD-Winschoten dezelfde tijd noteerde, werd de beste tijd over de twee ritten genomen. Deze was ten gunste van M. de Jong.

Schaatswedstrijden van de Rijkspolitie sportvereniging District Winschoten

Op 28 Januari j.l. organiseerde de Rijkspolitie Sportvereniging District Winschoten voor haar leden schaatswedstrijden (korte baan) op de banen van de ijsvereniging „Eigen Kracht" te Midwolda, voor welke wedstrijden zowel door de gemeente Midwolda als door genoemde ijsvereniging een fraaie wisselbeker beschikbaar was gesteld.
Er werd gereden in 2 groepen, n.l. A. t.m. 35 jaar; B. 36 jaar en ouder.
Het was verheugend, dat door 19 leden aan deze zeer geanimeerde wedstrijden werd deelgenomen.
De Adjudant W. Ramaker, voorzitter van R.S.D.W., fungeerde als starter en kweet zich op voorbeeldige wijze van deze taak, waardoor de wedstrijden een zeer vlot verloop hadden.
De uitslagen waren als volgt:
Groep A.: 1 Wachtmeester G. J. Zwart, Appingedam; 2 Wmr T. Dijkema, Winschoten; 3 Wmr J. W. Ausma, Appingedam; 4 Wmr I. G. Olsder, Nieuw-Scheemda; 5 Wmr A. J. H. Bos, Wagenborgen.
Groep B.: 1 Wmr I. H. Leupen, Midwolda; 2 Owmr H. van Dalfsen, Nieuwolda; 3 Wmr I. C. J. Molhoek, Stadskanaal; 4 Wmr I. S. Schrik, Woldendorp; 5 Wmr R. Zwaanstra, Oude-Pekela.
Na afloop verzamelden deelnemers, bestuur en belangstellenden zich in Hotel „Gemeentehuis" te Midwolda voor de prijsuitreiking.
De Burgemeester van Midwolda, één der wethouders, de gemeente-secretaris, alsmede het voltallige bestuur van meergenoemde ijsvereniging waren daar ook reeds aanwezig. Na het gezamenlijk nuttigen van de traditionele snert-maaltijd (de snert was weer prima), werd het woord gevoerd door de Adjudant W. Ramaker, die namens R.S.D.W. op de hem eigen wijze zijn hartelijke dank betuigde aan de gemeente Midwolda en de ijsvereniging „Eigen Kracht" voor het beschikbaar stellen van de fraaie wisselbekers. Hij meende hieruit te mogen concluderen, dat de verhouding met de Rijkspolitie in deze gemeente toch wel zeer goed moet zijn en verzocht de Burgemeester en de voorzitter van „Eigen Kracht" de wisselbekers aan de 1e prijswinnaars te willen uitreiken.
De Burgemeester, die door ambtsbezigheden tot zijn spijt verhinderd was geweest om bij de wedstrijden aanwezig te zijn, wees er op, dat de verhouding met de Rijkspolitie in zijn gemeente inderdaad zeer goed is. Des te meer verheugde het spr., dat hij de door de gemeente beschikbaar gestelde wisselbeker de eerste maal kon uitreiken aan de Postcommandant in zijn gemeente, de Wachtmeester 1e klasse H. Leupen.
Ook de voorzitter van „Eigen Kracht" had niets dan lof voor het werk van de Rijkspolitie en reikte de door deze vereniging beschikbaar gestelde wisselbeker aan de Wachtmeester G. J. Zwart uit.
Na uitreiking van de door R.S.D.W. beschikbaar gestelde prijzen, verbleef men nog geruime tijd gezellig bij elkaar.
Het was een zeer geslaagde middag, die zich kenmerkte door een prettige sfeer. J. K.

P.S.V.A. Kampioenschappen schaatswedstrijden korte baan

Op Woensdag 3 Februari j.l. werden onder ideale weersomstandigheden de P.S.V.A.-kampioenschappen 1954 op de korte baan gehouden op de ijsbaan te Aanreep. Er waren zestien leden aanwezig.
In verband met de uiteenlopende leeftijden werden de wedstrijden in juniores tot en met 35 jaar en seniores van 36 jaar en ouder, gesplitst, toevallig elk een ploeg van acht man, waarmede om 14.30 uur werd aangevangen.
Bij de juniores startten na loting eerst H. Benjamins en H. Wilts, waarbij Benjamins zich in twee ritten de meerdere toonde. Daarna de rit van H. van den Berg tegen H. Jansen, waarbij Jansen op het nippertje won en in de tweede rit zelfs achter Van den Berg de eindstreep naderde, doch Van den Berg kwam te vallen, zodat Jansen toch overwinnaar werd. Tijdens de derde en vierde rit wonnen J. Steen van H. ter Veld en M. Wegman van G. Sinnema, zodat hiermede de eerste omloop had plaats gehad.
Hierna waren de senioren aan de beurt. A. Warntjes won hierbij van H. R. J. Brink, K. A. de Boer van G. Baron en J. Gruben van G. Taai. Bij de strijd tussen de C. v. P. R. de Jong en W. Siebring was nog al heel wat adem nodig. Eerst won Siebring. Daarna de C. v. P. In de derde rit was het een kamprit en in de vierde rit kwam Siebring te vallen, terwijl de partijen nagenoeg gelijk lagen, zodat commissaris De Jong als overwinnaar uit de strijd kwam. Vervolgens traden de Junioren Benjamins, Jansen, Steen en Wegman weer aan, waarbij Benjamins en Wegman wonnen. Om de 1e en 2e prijs wist Benja-

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (32)

mins van Wegman te winnen, terwijl Jansen van Steen won en de 3e pr. in ontvangst kon nemen.

Tot slot kwamen de senioren om de prijzen weer in de baan. Warntjes moest drie keer tegen De Boer rijden en wist te winnen terwijl Gruben alles op alles moest zetten om de C. v. P. voor te blijven, hetgeen hem gelukte. Warntjes en Gruben reden daarna om de 1e en 2e prijs waarbij in de eerste rit Warntjes zodanig kwam te vallen bij de eindstreep, dat hij uit de strijd moest worden genomen. Deze rit was door Gruben gewonnen. De C. v. P. streed hierna tegen De Boer om de 3de prijs, welke door eerstgenoemde werd gewonnen, zodat ook hier de prijzen bekend waren.

Door de voorzitter der P.S.V.A., H. v. d. Berg, werden daarna onder een hartelijke toespraak de kampioensprijzen uitgereikt; de hoop werd uitgesproken, dat bij een volgende wedstrijd meer leden aanwezig zouden zijn.

Onder de toeschouwers bevond zich ook de voorzitter van het Noordelijk District der N.P.S.B., de heer G. van Schaik.

Warntjes, die met zijn hoofd het ijs had geraakt, klaagde over hoofdpijnen en is per auto naar zijn woning vervoerd. Enkele dagen daarna bleek het vallen zodanig te zijn aangekomen, dat opneming in het ziekenhuis noodzakelijk werd geacht. Wij wensen hem allen van harte beterschap toe en hopen, dat hij spoedig weer als de oude in ons midden mag zijn.

Houd je taai, Adri.

J. G.

Schaatswedstrijden te Ezinge

Op 2 Februari 1954 organiseerde de „R.P.S.V.G." onderlinge schaatswedstrijden te Ezinge Zij werd hiertoe in de gelegenheid gesteld door het Bestuur van de IJsvereniging „Ezinge", die, evenals in 1951, ook nu weer haar prachtig gelegen ijsbaan geheel belangeloos ter beschikking stelde. De deelname was aanmerkelijk groter dan in 1951, wat voornamelijk het gevolg was van de medewerking van de Gewest- en de Districtscommandant.

Het was omstreeks 13.00 uur toen de Kapitein Van Dijk, als voorzitter van de „R.P.S.V.G." in de gezellige ijstent deze schaatsmiddag opende door aan allen een hartelijk welkom toe te roepen. In zijn openingswoord prees hij het bestuur van de plaatselijke ijsbaan voor haar sportieve geste, waardoor het organiseren van deze schaatswedstrijden mogelijk werd. In het bijzonder richtte de voorzitter zich tot de heer Burgemeester der gemeente Ezinge, terwijl hij zeide, dat het bestuur van de „R.P.S.V.G." het op hoge prijs zou stellen als de Burgemeester na de wedstrijden de prijsuitreiking zou willen verzorgen De Burgemeester die dit toezegde, werd hierna het woord verleend. In korte trekken wees hij op het nut van middagen als deze, aangezien de sport een prachtig middel is om elkaar te leren waarderen en begrijpen. Bij de prijsuitreiking, zo zei hij, zal natuurlijk no. 1 als eerste een prijs in ontvangst mogen nemen. Wie er winnaar werd vond hij echter niet het belangrijkste. Belangrijker was dat er sportief en fair gestreden werd; dat de mens zich eens uitleefde en dat er contact gelegd werd tussen de burgerij en de ambtenaar. Hij vond het jammer, zo besloot hij, dat zijn aanwezigheid die middag elders werd vereist, maar hoopte toch aan het einde van de wedstrijden nog enkele finaleritten te kunnen zien.

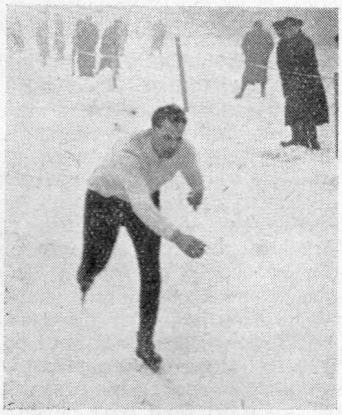

De 1e prijswinnaar Wmr H. Kamps

Hierna werd overgegaan tot de loting.

Reeds na de eerste omloop bleek, dat de beide winnaars van 1951, t.w. J. Bults (40 jr en ouder) en H. Kamps (tot 40 jaar), wederom tot de sterkste rijders van deze middag behoorden. Beiden rekenden in twee ritten af met resp. B. Lijklema en H. Rutgers.

Later dan hij had verwacht, verscheen de Burgemeester weer in de ijstent, zodat Z.E.A. niet meer het genoegen mocht smaken nog enkele finaleritten te zien. Hij vond het daarom uitermate moeilijk de prijsuitreiking te verzorgen van wedstrijden waar hijzelf niets van had gezien. Hij was er echter volkomen van overtuigd, dat de sterkste gewonnen had en het verwonderde hem niet, dat in rubriek A de oud-Ezinger politieman Kamps no. 1 was geworden.

De uitslag was als volgt:

Groep A (tot 40 jaar):

1.	Kamps	7.	Hiddes
2.	Haan	8.	Bergman
3.	Koetje	9.	Rutgers
4.	Wieringa	10.	Post
5.	Dijkstra	11.	Cnossen
6.	Kroeze	12.	Winters

Groep B (40 jaar en ouder)

1.	Bults	4.	Dobma
2.	Carper	5.	Uitham
3.	V .d. Laan	6.	Lijklema

Naast de prijzen, welke bestonden uit luxe- en huishoudelijke voorwerpen, Edammer kaasjes, worsten e.d., stelde de Burgemeester der gemeente Ezinge voor de winnaars der beide rubrieken nog een medaille beschikbaar. Voor iedere prijswinnaar had de Burgemeester een paar woorden.

Tegen de 2de va nrubr. A, H. Haan zei hij, dat het geen schande was om van Kamps te verliezen. Hij adviseerde hem echter toch te blijven volhouden oudat hij een andere keer misschien „Haantje de voorste zou zijn".

Na de prijsuitreiking vergastte het bestuur van de plaatselijke ijsvereniging alle aanwezigen in Hotel Fransen op twee consumpties en een snertmaaltijd, wat door ieder op de juiste wijze werd gewaardeerd. In het Hotel Fransen werden door de Burgemeester, Gewestcommandant en Districtscommandant nog enkele tafelspeeches gehouden waarin o.m. naar voren werd gebracht de goede verstandhouding tussen de Burgemeester als Hoofd van Plaatselijke Politie en

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (33)

de Rijkspolitie, terwijl de Districtscommandant de IJsvereniging hartelijk dank bracht voor dit „snertfeest".
De voorzitter van de IJsvereniging bracht met enkele goed gekozen woorden dank voor de eer die de Rijkspolitie hun had bewezen door de schaatswedstrijden aldaar te willen houden.
Hiermee was een eind gekomen aan een prachtige schaatsmiddag, welke werd opgeluisterd door enkele schaats- en valdemonstraties van de zijde der Districts-Recherche.

R. Tienstra.

De Rijksspeurhond als hulpmiddel in de practijk

(SLOT)

Teneinde meer bewijsmateriaal tegen de verdachte(n) te krijgen, werd de hulp van de rijksspeurhond ingeroepen, om, indien mogelijk, sorteerproeven te nemen vanaf de gevonden zakdoek, op de beide verdachte personen.
De gevonden zakdoek was in een reukloos kistje geborgen, om, in afwachting van de hond, luchtbezoedeling te voorkomen.
Door mij zijn daarop met de rijksspeurhond, de navolgende sorteerproeven genomen.
Op een daarvoor geschikt terrein, werden zes verschillende voorwerpen, n.l. 1 sleutelbos, drie zakmessen en twee sigarenaanstekers op een onderlinge afstand van ongeveer 40 centimeter, van zes verschillende personen, dus met zes verschillende menselijke luchten bezoedeld, in een rij neer gelegd. Tussen deze voorwerpen, werd van beide verdachten afzonderlijk en met hun lucht bezoedeld, een zakmes en een sleutel gedeponeerd.
Daarna liet ik de rijksspeurhond aan de gevonden zakdoek lucht nemen, waarop haar het commando: „Zoek aport van die man," werd gegeven. Op dit commando begaf de hond zich naar meer genoemde voorwerpen en na deze voorwerpen één voor één, beroken te hebben, liet zij alle voorwerpen onaangeroerd liggen. Deze proefneming, werd nog tweemaal herhaald en ook nu liet de hond alle voorwerpen onaangeroerd en kwam terug lopen. Uit deze proefnemingen bleek mij, volgens de werkwijze van de rijksspeurhond, dat de luchtovereenkomst van de gevonden zakdoek niet identiek was met de lucht welke kleefde aan de voorwerpen van de beide verdachten.
Bij deze proefnemingen, waren verschillende leden van het Corps aanwezig. De met het onderzoek belaste politieman, was min of meer teleurgesteld en ik ving een gemompel op, dat hier op neer kwam: heeft de hond wel gelijk?
Onmiddellijk kwam ik hier tegen in het geweer en verzocht hun allen een voorwerp neer te leggen. Nadat aan mijn verzoek was voldaan, liet ik hun de keus, op wien van hen, de hond zou sorteren. Hierop stapte een van de politiemannen naar voren, die ook een voorwerp had neergelegd. Ik liet de rijksspeurhond aan een zijner handen lucht nemen en, na haar het bekende commando te hebben gegeven, begaf zij zich naar de op een rij liggende voorwerpen en apporteerde toen, na goede sortering, het voorwerp hetwelk aan deze politieman toebehoorde. Na deze demonstratie was alle twijfel weggenomen.
Na afloop van dit onderzoek, werd mij toen nog medegedeeld, dat er tevens in de cassa een reisbiljet van de G.A.D.O. onderneming was gevonden. Dit reisbiljet was afgegeven op 25 Augustus 1953, voor een reis Buitenpost—Groningen. Hieruit kon de conclusie dus worden getrokken, dat de persoon, aan wie dit reisbiljet was afgegeven en het aldaar had verloren, eveneens de dader kon zijn.
Ik besloot daarom, de gevonden zakdoek zorgvuldig te bewaren, daar de mogelijkheid bestond, dat er nog meerdere sorteerproeven moesten worden genomen.
Op Donderdag 27 Augustus 1953, werd mij medegedeeld, dat beide verdachten waren vrij gelaten, daar het verder onderzoek had uitgewezen, dat zij niet voor de diefstal in aanmerking kwamen. Tevens werd mij medegedeeld, dat het onderzoek thans werd voortgezet aan de hand van het gevonden reisbiljet van de G.A.D.O. Vrij zeker moest nu in die richting de dader worden gezocht, want een vrij nauwkeurig signalement van de dader, stond hun thans ten dienste.
Vrouwe „Fortuna" is bij dit onderzoek de betrokken politieman behulpzaam geweest, want na enige dagen werd wederom de assistentie van de rijksspeurhond ingeroepen, daar deze verdachte door de Rijkspoltiie van de Groep S. was aangehouden en overgegeven aan de politie te H-S.
Opnieuw trok ik met mijn trouwe vriend ter assistentie. Ter plaatse gekomen werd mij medegedeeld, dat ook deze verdachte ontkende.
Vervolgens werden daarna de volgende sorteerproeven genomen. Evenals bij de vorige proefnemingen, werden er nu acht verschillende voorwerpen, n.l. zes zakmessen en twee sleutelbossen op een onderlinge afstand van ongeveer 40 centimeter, van acht verschillende personen, dus met acht verschillende menselijke luchten bezoedeld en in één rij op een daarvoor geschikte plaats neergelegd. Tussen deze voorwerpen werd het zakmes van de verdachte gelegd, nadat deze eerst door hem zelf met zijn lucht was bezoedeld. Daarna liet ik de rijksspeurhond weer lucht nemen aan de gevonden zakdoek, die zoals reeds vermeld, voor dit doel was bewaard.

Voor Uw verhuizingen naar
J. ZIGTERMAN - GRONINGEN
Als één het kan, is 't **Zigterman**
Kantoor Oosterhamrikkade 102 — Tel. 22598 (K 5900)

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (34)

Op mijn commando begaf de hond zich naar meergenoemde voorwerpen en na zeer goede sortering, apporteerde zij het mes hetwelk aan de verdachte toebehoorde en door hem met zijn lucht was bezoedeld. Deze proefnemingen werden nog driemaal herhaald, n.l. met twee kleine muntstukken (cent) en een luciferdoosje. Telkens, na goede sortering, apporteerde zij de voorwerpen die aan de verdachte toebehoorden. Hieruit bleek, dat, volgens de rijksspeurhond, de lucht van de gevonden zakdoek identiek was aan de lucht die kleefde aan de voorwerpen van de verdachte. Tevens bleek, dat de verdachte in het bezit van de zakdoek moest zijn geweest.
Hij bleef echter ontkennen, doch gaf wel toe dat de rijksspeurhond niet loog.
Bedoelde verdachte is echter ter beschikking van de Officier van Justitie gesteld en wacht thans op de behandeling van zijn zaak.
Ik heb dit practijkgeval opzettelijk uitvoerig omschreven, opdat hierin goed naar voren zou komen, van welk groot nut een rijksspeurhond in de practijk kan zijn.
Hier is door de rijksspeurhond bewezen, dat zij ook kan voorkomen, dat personen ten onrechte worden verdacht.
Uit vorenstaande is mijns inziens duidelijk naar voren gebracht, dat de geuite beweringen, als in de aanhef omschreven, ten onrechte gebezigd worden.

Scheemda, October 1953. De Opperwachtmeester
Rijksspeurhondgeleider
T. Blokzijl.

Open brief aan mijn vriend Roel

Beste Roel!

In mijn verbeelding zie ik je al, licht wenkbrauwen fronsend, zitten, boven de Reflector van Februari 1954. Niet omdat je je eigen naam daarin niet kon vinden bij de vele mutaties (bevorderingen, verplaatsingen en geboorten) maar omdat je weer eens geen antwoord kon vinden op je brief in het Kerstnummer. Bij voorbaat wil ik je wel zeggen, dat mijn brein niet te beneveld is geweest om de toetsen van de schrijfmachine te bespelen hoor! Maar uit ervaring kun je weten, dat er bij ons bij zo'n jaarwisseling nog al het een en ander komt kijken op het gebied van administratie en hoewel bepaalde bureaux in verband met de feestdagen wel eens een dag extra gesloten zijn, geldt dat niet voor ons „Groepsbewoners", want bij ons is de klant inderdaad koning en zo tegen sluitingstijd wil er nog wel eens een „late" komen opdagen.
Enfin, al de Zondagen, evenzovele feestdagen, liggen weer achter ons en, bezield met tal van goede voornemens, hebben we de laatste slagen van het oude jaar horen verklinken. Weer ging een jaar met veel lief en leed voorbij; een jaar dat schier onheelbare wonden sloeg in zijn prille begin, reeds in honderden gezinnen in het westen van ons land, waar velen onzer, onder voor hen wel zeer buitengewone omstandigheden, korter of langer dienst hebben verricht en de naam van ons Korps hebben hooggehouden.
Was het begin dus voor velen onzer zeer slecht en moeilijk, aan het einde van dat gedenkwaardig jaar stond de telefoon weer niet stil, maar de berichten, die toen werden doorgegeven, hebben wel in ettelijke tientallen gezinnen dubbele vreugde verwekt èn om de bevorderingen èn om de financiële vooruitgang die daarmede gepaard zou gaan.
Ondanks dit groot aantal bevorderingen die zeer terecht instemming hebben gevonden, is toch ook in het nieuwe jaar een domper op al deze vreugde blijven staan, aangezien de berichten over bevordering van de laagst gegradueerde categorie (die allerwege toch werd verwacht) steeds maar uitbleven en nog uitblijven.
Geduld overwint alles pleegt men te zeggen en wij zullen dus nog maar wat moed houden!
We hebben maar weer een wintertje van uitersten! Kon ik in het laatst van December nog worteltjes en andijvie uit mijn broeibak oogsten, zo had ik in de maand Januari de bijl nodig, om bij mijn witlof te komen!
Ook heb ik in de eerste maanden van het nieuwe jaar meer bloemen gehad dan in de afgelopen zomer, al stonden ze dan nu ook op mijn ramen!
Enfin, wij hebben weer een Elfstedentocht gehad (en wat voor één) en diverse andere schaatsfestijnen zijn aangericht, per slede, ar en auto!
Het was dus wel echt ouderwets winter!
Als nu straks de zomer maar naar verhouding is, anders beleven we weer weinig pret van onze vacantietoelage.
Ik weet niet, of je nog op het grote jaarfeest van de P.S.V.A. bent geweest in het begin van de maand Februari. Mocht dit al het geval zijn, dan heb je daar mijn neus gemist. Het schijnt dat ze in Assen speciaal iets arrangeren, als wij in onze eigen contreien iets hebben, waar we acte de présence moeten geven, zodat het hemd enz.
Toch is het ook voor onze politiegezinnen zo goed om er eens een avond volkomen „uit" te zijn en temidden van anderen te vertoeven, opdat met elkaar de zorgen en strijd van alle dag eens door enkele uren van nuttige ontspanning kunnen worden vergeten.
Roel, ik zag er werkelijk tegenop, toen ik aan deze brief ging beginnen, want ik kon er mij moeilijk op concentreren, zodat ik vreesde, dat het maar een zeer kort briefje zou kunnen worden. Bovendien moest ik in deze barre winterperiode, toen ieder slechts piekerde over kolen, koude en schaatsen, uitkienen hoeveel spinazie en kropsla ik voor mijn tuintje nodig had voor het komende seizoen en dat heeft ook nogal wat hoofdbrekens gekost, zodat ik nu een beetje griep tussen hoofdhaar en neus heb en dan heb ik soms zo het idee, dat een of andere wegenbouwfirma zo'n ijzeren rijplaat op een verkeerde plaats heeft neergelegd!
Desniettegenstaande wil ik dit epistel niet eindigen, voor ik mijn instemming betuig met je uiteenzetting over I.P.A. en ik zou zeggen, als De Lange toch ook al lid is, dan moet ik er ook wat meer van weten. Zorg je er even voor? Ik hoop Roel, als ik bericht van je terug krijg, dat de temperatuur wat milder geworden is. Groeten aan allen en tot so long! Je vriend Bart.
P.S. Juist na het sluiten van deze brief wordt mij van welingelichte zijde medegedeeld, dat je oude kwaal je momenteel weer parten gaat spelen. Ik wil je hierbij een hart onder de riem steken en ik wens je, vooral voor de eerstkomende dagen en weken de nodige sterkte toe, om dit niet alleen te verwèrken, maar het ook te dragen, zoals een man betaamt, in het belang van je zelf en van je gezin.
Sterkte kerel en allerbeste wensen!!!

Je vriend Bart.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (35)

HUISJE IN WINTERTOOI

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (36)

„HIER ROCKY MOUNTAINS"

In het voorjaar van 1953 is een van mijn nichtjes naar Canada vertrokken. In „Hier Rocky Mountains" zal ik U af en toe een gedeelte laten lezen uit haar brieven aan mij, totdat ze zelf voor copie zal zorgen.

Willy Buitenhuis.

Na aankomst in Shaugnessy en na 5 weken terrein verkennen bij mijn Dedemsvaartse kennissen (je kent ze nog wel van uit de hongerwinter) ben ik aan de slag gegaan op de farm van Tom Watson, wiens vrouw ziek was. Zo ging Barbara aan het huishouden, voorwaar geen kleinigheid! Een knots van 'n huis, 2 kleine kinderen die 100 keer in een uur wat anders moeten, een grote tuin die geharkt en gewied moest worden, en last but not least de Canadese maaltijden met alle omvangrijkheid van dien. Van 's morgens zes tot 's avonds half acht rond**rennen!**

Ik ben er twee maanden geweest en heb er een massa geleerd. Maar.... blijven kon ik hier natuurlijk niet, en toen de huisvrouw weer aan de beterende hand was, ging ik op zoek naar een nieuwe baan. Ik had gehoord dat er in Brits-Columbia veel geld te verdienen was met het plukken van fruit, en met nog twee meisjes vertrok ik op een Maandagmorgen naar Creston, een prachtig dorpje in een vallei tussen blauwe bergen. Tegen de avond vonden we een boer, die kersenpluksters nodig had en ons tevens onderdak verschafte in.... een schuurtje vol oude rommel, een tafel op drie poten en een bed waar we als maar uitvielen. Ondanks dat alles er even primitief was, hebben we er erg om moeten lachen. Dat kersenplukken gebeurde op verschrikkelijk hoge ladders, die bij elke beweging heen en weer zwiepten. Na vier dagen durfde ik niet meer naar boven en droomde elke nacht van naar beneden vallen. 'k Heb mijn boeltje gepakt en ben op zoek gegaan naar iets beters. Het was nu de beurt aan de frambozen. We woonden nu in een iets beter hok, waarin een fornuis stond. 's Avonds bakten we pannekoeken waarvan de eerste pas na 1 uur klaar was en de rest onder je vingers verbrandde. Het was daar in die frambozen zo ontzettend heet, en dan die muskieten en niet te vergeten de sprinkhanen van 1 dm lengte, die altijd aan dezelfde framboos bezig zijn als jij, en dan met een vaart in je gezicht springen. We verdienden hier haast niets, en toen we 's Zondags ook nog moesten werken was de maat helemaal vol.

Nu ben ik dan in Calgary aangekomen na hele en halve dagen reizen. Hier hoopte ik op een kantoor te kunnen komen maar had geen kans, daarvoor moet je in Toronto zijn, in 't Oosten. Hoe dan ook, ik werk nu in een hotel, dat is gebouwd op een hoogte van 4000 ft. ergens in de Rocky Mountains. In Zwitserse stijl is het gebouw opgetrokken, en daar er hier overal sulfurbronnen zijn, zijn er in dit hotel veel kuurpatienten. Het is een grappige gewaarwording in een heerlijk warm bad te kunnen stappen, en als je zwemt zie je grote stoomwolken achter je. De eerste vier weken was ik housekeeper en deed per dag: 19 kamers, 4 toiletten, 2 badkamers, gangen, trappen enz. Ik leer nu wel wat werken met de handen is, maar ik ben hier na even zitten weer fris, en dat ben je van kantoorwerk allesbehalve. Ik blijf hier nu eerst om wat geld bij elkaar te krijgen, en dat zal wel gaan, want uitgeven kan ik het hier niet. Daarvoor moet ik eerst naar beneden, wat niet zonder gevaar is want beren zijn hier in de bossen te over. De vorige week probeerde er een door het keukenraam naar binnen te komen. Hij zat er zo gezellig bij en drukte steeds zijn neus tegen het glas. Ze zien er dan zo schattig uit, net kinderen.

Of ik altijd in Canada zal blijven hangt af van het feit of ik al dan niet een betere baan dan in Rotterdam kan krijgen. Verhoudingsgewijs heb ik het nu op het ogenblik zelfs minder dan in Holland, en dan moet ik nog steeds wennen aan de Canadese levenshouding, maar daarover een volgende keer.

Babs Buitenhuis.

Bijen

Over bijen zijn vanaf de oudheid verhalen geschreven die aan wonderen doen denken. De imkers uit die tijd, ook wel „bieboeren" genoemd, hebben zich lang gehuld in een reuk van geheimzinnige grootheid. Of het kennis was, waarmee zij hun bijen behandelden, is de vraag, want de bijenwoning was donker.

De moderne wetenschap heeft over dit leven al heel wat aan het licht gebracht, doch steeds komt men, onder het felle licht der ontleedtafels, weer voor raadsels te staan.

De eerste kennismaking met de bij als individu is al een raadsel. Behalve bij sommige lagere diersoorten, treft men overal twee geslachten aan. De bij breekt hiermee radicaal en komt met liefst drie verschijningsvormen voor de dag, t.w. de koningin, de dar en de werkbij.

Bijna alle bezigheden die er zijn te verrichten, komen voor rekening van de werkbijen. Het leggen van de eieren doet echter alleen de koningin, want zij heeft volledig ontwikkelde voortplantingsorganen. Dit leggen doet zij dan ook in een overweldigend getal. De darren hebben geen andere taak dan, wanneer de tijd daar is, de jonge koninginnen te bevruchten. Dit valt slechts een enkele ten deel, daar, voorzover bekend, de koningin maar eenmaal wordt bevrucht.

De grootte der soorten is, juist in verband met aan ieder hunner opgedragen werkzaamheden, van belang.

Zo heeft alleen de koningin een lang spits achterlijf, bestemd om de eieren in de nauwe cellen te depo-

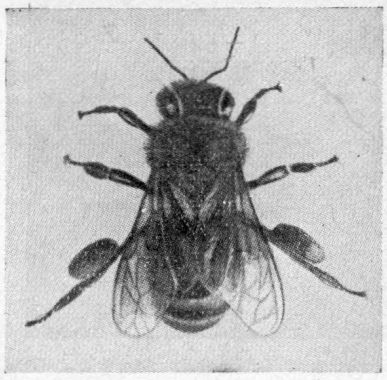

Werkbij met stuifmeelklompjes

neren. De darren hebben de manlijke voortplantingsorganen. De werkbijen staan hier juist tussenin. Als geheel behoren zij tot de geleedpotigen, onder te verdelen in vliesvleugeligen. In deze soort worden zij honingbijen genoemd.
Het bijenlichaam is geleed en bestaat uit 16 ringen. Tot de kop behoren er 6, tot het borststuk 3 en tot het achterlijf 7. De drie onderdelen zijn gemakkelijk te onderscheiden, doch aan de eerste twee stukken is met het blote oog maar weinig waar te nemen. Het gehele lichaam is omgeven door een pantser. Elke ring is op zichzelf onbeweeglijk. De ringen van de kop zijn nagenoeg samengevoegd, maar waar dit niet het geval is, zijn de ringen ten opzichte van elkaar wel beweeglijk. Alles wordt bijelkaar gehouden door een spierstelsel, welk stelsel ook meteen de ademhaling regelt. Dunne luchtbuisjes vertakken zich door het lichaam, zorgen voor zuurstofopname en afvoer van gassen. Het kleurloze bloed stroomt vrij door het gehele lichaam en wordt in beweging gehouden door een aan de rugzijde liggende zak, welke dienst doet als een soort pomp.

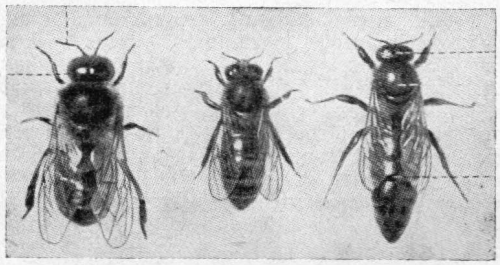

Dar, werkbij en Koningin

Het voedsel dat de bij gebruikt, komt in een kleine maag en wordt afgevoerd zoals dit bij andere dieren ook het geval is.
Alleen de koningin en de werkbijen hebben een angel. De eerste gebruikt deze vrijwel alleen tegen haar soortgenoten, de tweede tegen mens en dier.
De angels zijn voorzien van weerhaken, met aan het einde een gifblaasje .Wanneer de bij steekt, blijft dit geheel in de huid zitten. Het gif veroorzaakt de nodige zwelling en is erger dan de steek zelf.
Laat niemand echter zich door dit laatste laten ontmoedigen en daarom geen bijen gaan houden. Wie bijen heeft, kan er moeilijk weer afstand van doen.
Ik hoop U dit seizoen, zij het dan op papier, mee te nemen in dit uitermate boeiende leven.

E. Kruit, Stadskanaal.

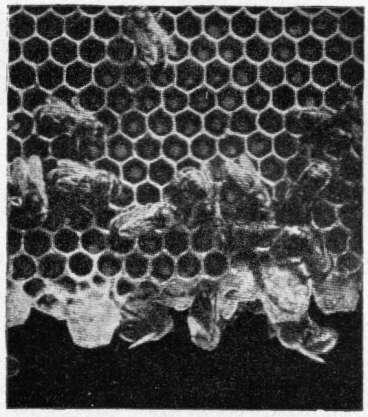

Werkbijen bezig met de broedverzorging. Onderaan enige koninginnencellen. Rechts beneden een werkbij aan het voederen.

Bonenstreupen

Ain old gebruuk uut Westerwolde, joe verteld deur 'n wachtmeester van de Riekspolitie.

In de tied dat de leste korenschoven in de hoanebalken wegstopt wazzen, begunnen vraauwluu te jeuzeln dat 't nou inains neudig tied wer om mit bonen te begunnen. Voak vuil dat soamen as 't manvolk nait veul te doun har. Het inhoalen was doan; 'd eerappels nog nait goud dood en riep. Net geschikt om mit man en macht aan de slag te goan, in de stried tegen padliggers en waikschillen, prinsessebootjes of wát soorten d'r ook in toene stoan.
Onder laaiding van mouder de vraauw wer der 'n aanvalsplan opzet. 't Begun lag in de toene. De kore wer oet de schure hoalt en de toene hènzet. As d'r dan 'n vracht bonen op ston wer de kore in de schure krooit en doar moggen de manluu begunnen de bonen of te plokken. De bonen wazzen dan mooi dreug en dat môs ook. D' jongens hadden moar 'n hekel aan dei bonenplokkerij. 't Duurde zo laank veur da je 'n körf val haddn.
As de körven vol wazzen dan werden ze op 'n riege in 't kaarnhuus of op de achterdeel hen zet as 'n riege soldoaten in 't gelid. De körven werden toch nog nait bruukt veur 't eerappels ruden.
As de vraauw 't goud op zin har zat ze de mannen ook achter de boksem dat ze begunnen zollen mit dei bonen te streupen. Dat was ja aibelsk maal waark. Aal moar streupen en moar streupen. Bie 't puntje begunnen; bie 't kopke weerom .En moar streupen jongens! 't Was lam waark as je doar 'n haile dag in de schure zittn mossen en moar streupen. Je werden d'r hoast simpel bie. Nekspieren werden stief en 't gat begunde ook zeer te doan van 't laange en ongewone zittn.
Mainstied von 'd ain noa 'd aander wel 'n uutvlucht om vot te kommn 't laand op of even 't dörp in. Joa, ja wazzen wel vindingriek in zo'n tied om even weg te kommn. Aans huil je 't ook beslist nait vol.
De vraauwluu-oafdailing waarkte op volle toeren. 't Zolt wer inkocht; 't sniebonenmeulentje wer an de toafel vast zet en de bonenpot wer ombount en op 't emmerrek hen legt te dreugen en te lochten. Alles son kloar om de gestreupte bonen of te wassen en te verwaarken. Moar dei smerige kerels in de schure luiten ja verstek goan. De aine was op 't heu kropen ('t was gusteroavend ook zo loat worden bie 't wicht). De aander mos ja net even 't dörp in veur 'n boodschap dei nog wel weken wachten kon. Moar och, wat hebbn kerels nou verstaand van bonen, snipperen en streupen?
D'r was ook wel 'n beetje politiek bie van dei jongens. Ze wozzen hail best dat d'r wichter en jongens genog wazzen dei wel groag 'n oavend wollen kommen helpen. En dan was 't ja veul gaauwer kloar ook.'t Gong ook nog veul mooier en dan hadden je geliek ain mooie kaans om 't wichtje zo onlerdoems ains in 't olderliek hoet te smokkelen. Al gaauw werden d'r verschillende oafsproaken moakt, hail touvallig kwam men net dat wichtje tegen van dat feestje lest. (Hou is 't meugelijk!). Buurwichter en jongens werden ook vroagt. En kommen deden ze groag de Jannie's de Jeltjes, de Hiske's en de Willems.

D'r wer zo'n oavend vroug eten en as tegen ain uur of zeuven de wichter en jongens zok present melden, dan was de toafel aan zied; keukentoafel wer bie aanschoven en op dei baaide grootde toafels werden ain of twei körven zol bonen hèngooit. 'n Riege stoulen d'r om tou en 't bonenstreupen kon begunnen.
't Was ja glad 'n oarighaaid aal dat jonkvolk om dei toafels tou en mor streupen en mar streupen. Bie 't puntje begunnen, bie 't kopke weerom. As de toafel leeg was huil ain van de jongens gaanw weer 'n körf vol bonen op en begunde elk zok weer met frisse moud deur de bonenbaarg hèn te streupen. 't Ging voak nait zo hail rustig tou bie dei streuperij. Vraauwluu hadden je vanzulfs 't hoogste woord. Ze kwedelden en revelden 'd haile oavend aan. Kovvie mit kouke gong d'r best in.
Loater op d' oavend, as 't hoast doan was, kwam d'r wel es 'n borretlje op toafel. Dan begunnen de jongens lös te kommen. Wat was 't mooi waark om zo stiekum weg 'n haand vol bonenstreupsels te pakken en gooien dat joen toafeldoame of overbuurvraauw in 't hoar. 't Wer soms 'n complete veldslag in de koamer. Bonendroaden hongen in de laamp, aan 't schilderij en tussen de gordienen. 'n Older zee wel tins wat mor och, aal wat jong is speult groag. Ze mozzen ook wel wat deur de vingers zain, want de bonen stonden nou mooi schoon, alweer in 't kaarnhuus of op 'd achterdeel.
Zo'n veldslag in de koamer was nog mor 'n begun van wa tnog kommen zol. As de kovviepot leeg en 't jonkvolk vol was, werden de bonendroaden, de kopkes en puntjes en de haile oafval rommel bie mekoar pakt en in 'n körf of zak stopt. Joa zulfs in jaas- en mantelbuutzen verdwenen bonendroaden en -streupsels. Doarnoa gong 't haile stel noar boeten.

As 'n troep guerilla-strieders trokken dan de bonenstreupers achter mekoar aan noar 't huus van ain der noabers. Vrumd, moar altied wer de schoonste en nuverste buurvraauw 't doul van zo'n nachtelijk bezuik.
Eerst gongen de jongens op verkenning oet. Wichter bleven in spanning stoan achter 'n boom of dampoal. As alles vaailig en in rust was bie 't verkende hoes dan werd toat d' aanval overgoan.
'n Haandvol droaden hier; wat streupels doar; in de blouwpaarkjes; op de hegen; tegen 't dak op en in de geuten. En as 't kon, as 't kon ook 'n dikke haand vol os 'n prop in de kachelpiep, dei deur de mure noar boeten stak. Och, och wat hadden ze 'n wille. 't Nuvere huuske van de buren was veraandert in 'n orege, rommelige boudel. In alle stilte werd de weeromraais aanvoard.

molenaar
OOSTERDIJK 67 - TELEFOON 2277 - SNEEK
„SPECIAL" uniform n. maat
Langere levensduur - lager in prijs

Mos je dei buurvraauw aander doags heur'n hou ze te kee rgong. Dou ze wakker was en 't kop boeten deure stak zag ze nachtelijke bedailing. Och mins, op 't aander end van 't loug kan je heur hören. Ain wel heur verstaan dbruukte, zee niks; moar aine wel d'r nait tegen kon, begon te roupen en te reren of d'r 'k wait nait wat gebeurd was. En dat was ja net wat veur de ijongens en wicher wel hail touvallig in de buurt wazzen met 'n poar man. Dan hadden ze de grootste lol moar.... huilden zok stil.
Soms mos d' olle veldwachter nog kommen. As 't boeten dörp was kregen schoulkinder 'n braifke mit of veldwachter es langs kommen wol bie dei of dei.
As d'r den nait teveu lwind ston kwam è mainstied zo tegen kovvietied. Je konnen hom in de verte al aan zain kommen.
Voak had è 'n dikke sigoar in de braand, zodat rookwolken achter hom aanslierten as smook van 'n locomotief.
As è dan iln de buurt was, stapte eerst even van de fiets oaf: uutpoesten. Was mie dat ook fietsen? Dan streek è mit 'n kriegshaftig geboar zien rode snor op in oafwoarse richting van de wind en dee zien sigoar in tabaksdeus. Joa, economisch was d'ol man wel. Hij wôs zien ambts-toulagen wel op de juuste manaier te gebruken, want hij rekende d'r op dat è straks wel weer 'n neie sigoar kreeg. As è dan op de ploats van 't misdrief aankomen was, gong è eerst kovviedrinken. In dei tied zakte de kwoadigheid bie de buurvraauw mooi oaf en luip 't haile geval mainstied oaf in 't veurdail van de veldwachter. De pedagogische oplössing zoäs d'olle veldwachter dei mainstied von, ken 'n hail bult jonge polite's nog wel wat leren.
Noadat de buurvraauw en de veldwachter kovvie genog dronken hadden, stapte d'o lman moar ais weer op. 't Luip al mooi tegen elf uur en dan was zien aanwezighaaid op 'n aander stee nog veul neudiger.
Buurvraauw gong bonenstreupsels opvegen en zo was 't best meuglijk dat ain van de brengers ze zulf aanderdoags om 't huur tou liggen had.
Joa, wel koatst mout de bale verwachten!!

Hoan.

Ook door te kopen
bij onze adverteerders
steunt gij ons blad!

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (39)

ZAAL

Leren jassen vanaf f 100.- à contant
en op gemakkelijke betalingsvoorwaarden
Oude Boteringesteeg 79, Groningen
(bij Boteringebrug)
TEVENS VERANDEREN, REPAREREN EN VERVEN

VERHUISBEDRIJF H. J. VARWIJK
HET adres van VERTROUWEN
(DIVERSE MEUBELTAPS)
DEDEMSVAART - TELEFOON 90

Voor elke vorm van beroepsvervoer
Voor iedere kostprijsberekening zorgt **WEGTRANSPORT**
Kantoren:
DELFZIJL, Oudeschans 65. Tel. 312 en 266
GRONINGEN, Nw. Kerkhof 8b Tel. 22468

BONTMANTELS
KLAAR EN
NAAR MAAT
Reparaties en omwerkingen naar de **nieuwste modellen**
BONTWERKERIJ ZIEMAN
Mr. de Ranitzstraat 2 - GRONINGEN-HELPMAN - Telefoon 30634

Garage Raterink - Beilen (bij de brug)
Goed adres om even te tanken
Telefoon 77
Shell-Tankstation - Garage en Touringcarbedrijf

DE POLITIE-AGENDA
De ideale losbladige agenda voor iedere politie-ambtenaar in elke functie; in handig zakformaat. De degelijke plastic ringband bevat aan beide zijden bergruimte voor papieren e.d. Een zwaar vernikkeld zesrings mechaniek waarborgt jarenlang gebruik. **Volgende jaren kunt U dus volstaan met aanschaf van de volledig vernieuwde inhoud.** Aanvulling van Notitieblaadjes en Formulieren blijft steeds het gehele jaar mogelijk.
UITGEVERIJ SB
Compleet, incl. ringband f 7.25 - Inhoud 1954 f 3.35
SCHAAFSMA & BROUWER - DOKKUM

Contrôle Rijkspolitie!
Grote voorraad onderdelen, van de meest voorkomende merken vrachtwagens
J. KNOOP N.V., ADUARD - Tel. 235 (K 5903)
AUTOSLOPERIJ
KNOOP
helpt velen uit de knoop!

Radio Heins
Uw adres voor de beste radioapparaten tevens F.M. app. Een lust om te horen
Wilhelminasingel 38, - COEVORDEN

Thans binnen ieders bereik - Gratis onderricht thuis
Exclusiviteit van HALBERG schrijfmachines. Contantprijs f 250.- of AANTR. BETALINGSVOORWAARDEN
Afbetalingsschema v/d portable schrijfmachine p. maand

Vooruit	6 mnd.	9 mnd.	12 mnd.	15 mnd.	18 mnd.
f 25.–	f 40.29	f 27.82	f 21.54	f 17.87	f 15.33
f 50.–	f 35.83	f 24.75	f 19.25	f 16.09	f 13.94
f 75.–	f 31.37	f 21 67	f 16.86	f 14.10	f 12.23

SIJBES' Kantoormachine Bedrijf
Oude Ebbingestraat 55, Tel. 27116, GRONINGEN
Vraag vrijblijvend toezending prospectus

Materialen voor
tekenen, kunstschilderen, boetseren enz.
K. BOSSINA - GRONINGEN
ZUIDERDIEP 17

HET ORGAAN VAN RIJKSPOLITIE GEWEST GRONINGEN

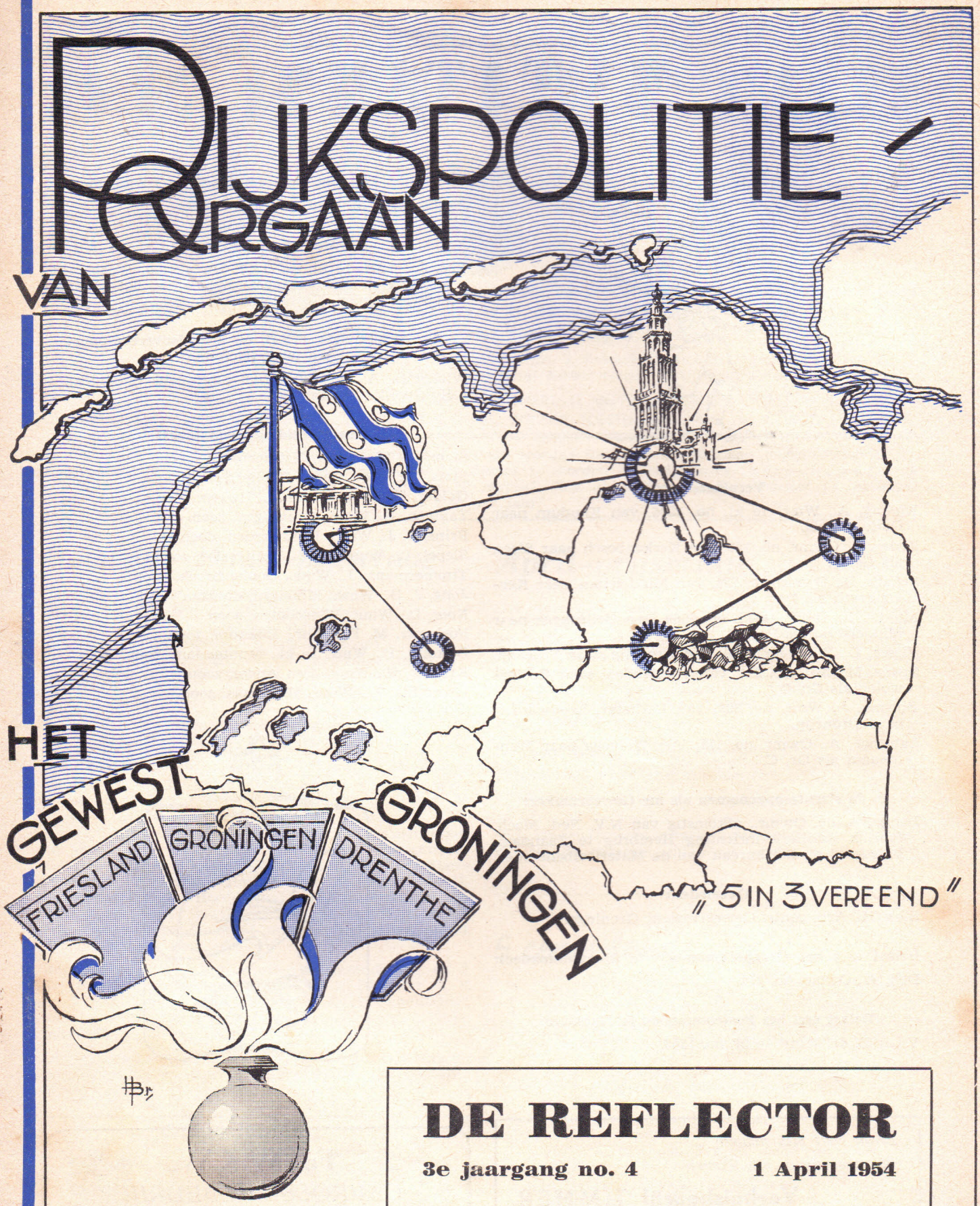

DE REFLECTOR

3e jaargang no. 4 1 April 1954

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Koning, A., Wmr. 1e kl. no. 1206, van Koudum naar Oude-Pekela.

Zwier, J., Owmr. no. 120, van Kerkenbosch naar Sleen als Gr.-C.

Schalk, D., Owmr. no. 784, van Middelstum naar Kerkenbosch als Post C.

Middel, R., Wmr. 1e kl. no. 2069, van Grijpskerk naar Middelstum als Post C.

Visser, C., Wmr. no. 1180, van Dronrijp naar Vlieland.

Spans, M., Adj. no. 271, van Muntendam naar Oosterwolde als Gr. C.

Bijlsma, J., Wmr. no. 809, van Parketgr. Leeuwarden naar Dronrijp.

Zantinge, A., Owmr. no. 118, Van Wolvega naar Muntendam als Gr. C.

In de sterkte opgenomen als mr Geweermaker:

Lange, A. de, Owmr., afkomstig van N.V. Ned. Mach. fabriek Artillerie-inrichting Hembrug te Zaandam. Ingedeeld bij het bureau van de Materieelbeheerder.

Overleden:

Stek, H., Arb. contr. Geweermaker, Groningen.

Belast met het Groepscommando te Menaldumadeel:

Deij, A., Owmr. no. 214.

Belast met het Postcommando te Marssum:

Vries, E. de, Wmr. 1e kl. no. 1346.

Belast met het Postcommando te Dwingeloo:

Panne, H. v. d., Wmr. 1e kl. no. 2247.

Met bijzonder verlof:

Vos, J., Wmr. 1e kl. no. 1399, Dwingeloo. Wegens benoeming als reclasseringsambtenaar bij het consultatiebureau voor Alcoholisme te Assen.

Aangesteld door P.V.D. op arbeidsovereenkomst als telex-telefonist:

Wiekamp, A. G., Zuidlaren. Ingedeeld bij telexpost Rijkspolitie Groningen.

Gezinsuitbreiding vond plaats bij:

Siebring, W., Wmr., Valthermond, zoon.
Sluis, M. v. d., Wmr., Minnertsga, zoon.
Gelder, T. de, Wmr. 1e kl., Hijken, zoon.
Taatgen, B., Wmr., Groningen, zoon.
Prins, T. J., Wmr., Leeuwarden, dochter.
Siepel, L., Wmr. 1e kl., Heiligerlee, zoon.
Timmermans, J., Wmr., Donkerbroek, zoon.
Jong, J. B., Wmr., Midlaren, dochter.
Noor, D., Wmr., Winschoten, zoon.
Foekema, M. F., Wmr., Dokkum, zoon.
Dijkstra, P., Wmr. 1e kl., Muntendam, zoon.
Kremer, H., Wmr., Den Andel, zoon.
Groendijk, L., Wmr., Wommels, zoon.

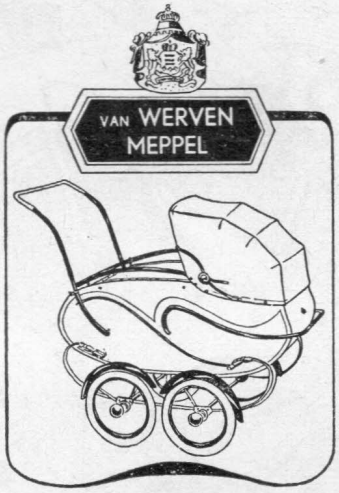

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer
Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Fa. W.K.W.
CARROSSERIEBEDRIJF
GRONINGEN
Telefoon 32733

3e Jaargang No. 4 Verschijnt 1 x per maand 1 APRIL 1954

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: G. van Dijk, Off. der Rijkspolitie 1e kl., Verlengde Hereweg 44, Groningen Telefoon 29904.
Giro Redactie Reflector No. 50659, Verl. Hereweg 44, Groningen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. B. Lijklema, Gewststaf Groningen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Oplossing Maart-prijsvraag

1e Advertentie: Verhuisbedrijf Timmer.
2e „ N.V. GADO (chauffeurs).
3e „ J. Zigterman (als).
4e „ Molenaar Sneek (telefoon).
5e „ Zaal Groningen (Boteringestraat).
6e „ H. J. Varwijk Dedemsvaart.
7e „ Garage Ratering Beilen (touringcarbedrijf).
8e „ Radio Heins Coevorden.
9e „ J. Knoop N.V. (controle).

Het woord van de maand is: REFLECTOR.

Van de 60 inzenders(sters) bleken er 55 een goede oplossing te hebben ingezonden, zodat na loting de volgende prijswinnaars uit de bus kwamen:
1e G. Kleppers, St. Vitusholt 35, Winschoten; 2e Wmr J. L. Hoogesteger, Cornelis Trooststraat 1b, Leeuwarden; 3e Res. Wachtm. R. Meijer, Roordaweg 1, Tinallinge (Post Baflo); 4e Mevr. A. G. Reitsma-Mellema, Hoofdstraat 84, Finsterwolde; 5e Ammy Heijes (12 jaar), Kruisstraat 4a, Blijham.
P.S. Ook nog gefeliciteerd met je verjaardag op 21 Maart j.l. hoor, Ammy.

Respectievelijk zal hun worden toegezonden: 1 en 2 De Politie-agenda van Schaafsma & Brouwer, 3, 4 en 5 resp. doos postpapier, boek „De Klokkenluider van de Notre-Dame" en meisjesboek „Rooie Willemientje".

De prijswinnaars gefeliciteerd en de overige inzenders(sters) als voorheen succes gewenst voor een volgende keer.

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812 GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat en „in voorraad vervaardigd" van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

April-prijsvraag

Ook deze maand moet U de advertenties weer doorlezen om in aanmerking te komen voor een mooie prijs. Het zal ook deze keer weer van het aantal oplossingen afhangen hoeveel prijzen er beschikbaar worden gesteld. Op dit ogenblik weet ik nog niet wat de prijzen zullen zijn, maar dat het iets goeds wordt kunt U op rekenen.
Mijn vraag is weer:

1. Welke zijn de omgekeerde letters;
2. In welke advertenties komen zij voor;
3. Wat vormt U van de omgekeerde letters?

Oplossingen moeten uiterlijk de 15e April in het bezit van de redactie zijn. Veel succes. Red.

5 cents-fonds

Het Vijf-cents-fonds ons welbekend
Heeft ons onlangs weer flink verwend:
Een mand met fruit kwam op het appèl,
Wij zeggen daarvoor: dank U wel!

We liggen in het ziekenhuis,
En missen reeds wekenlang ons thuis.
Nu blijkt wel hoe bij dit gemis,
Het Vijf-cents-fonds zo zinvol is.

Vijf cent per maand geeft steun en troost
Voor ons, die missen vrouw en kroost.
In donkere tijd een zonnestraal,
Nogmaals, collega's, dank allemaal.

Assen A. Warntjes
G. Temmingh

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (43) 43

IN MEMORIAM H. STEK

Op Maandag 22 Februari bereikte ons het droeve bericht dat onze collega, Harm Stek, arbeidscontractant Mr. Geweermaker, in de nacht van 21 op 22 Februari plotseling was overleden. Hij bereikte de leeftijd van bijna 41 jaar.
Zeer getroffen waren wij allen door deze mededeling.
Op Vrijdag 26 Februari 1954 werd op de begraafplaats te Woldendorp het stoffelijk overschot van Stek ten grave gedragen.
De baar was gedekt met een bloemstuk van het Gewest Groningen.
Van de zijde van de Rijkspolitie waren aanwezig: de Materiaalbeheerder, Adjudant J. R. Gies met twee leden van zijn personeel; de Mr. Geweermaker, Adjudant F. J. v. d. Akker; de Groepscommandant en twee leden van de Groep Nieuwolda.
Aan het graf sprak Adjudant Gies namens de Gewest-commandant enkele woorden over de overledene en tot zijn moeder en zuster.
Hierna las Ds Colijn, Ned. Herv. Predikant te Woldendorp, een gedeelte voor uit Psalm 103, dankte vervolgens allen die van hun belangstelling hadden doen blijken en eindigde met dankgebed.
Diep onder de indruk verlieten wij daarna het graf van onze collega Stek.
Dat hij moge rusten in vrede.

Gr.

AFSCHEID *Opperwachtmeester J. ZWIER*

Postcommandant te Kerkenbosch.

Op Woensdag 24 Februari 1954, des namiddags, werd ten gemeentehuize Zuidwolde (Dr.) een officiële afscheidsreceptie gehouden, waarbij gelegenheid was afscheid te nemen van de Opperwachtmeester, Postcommandant J. Zwier, in verband met diens benoeming tot Groepscommandant te Sleen.
De Raadszaal was geheel gevuld, toen te omstreeks 16.00 uur de Heer Burgemeester der gemeente Zuidwolde zich als eerste spreker richtte tot de scheidende Opperwachtmeester en diens gezin.
Bijna 21 jaar was het geleden, dat de Burgemeester Zwier in Zuidwolde had zien komen, waarbij hij de uniform van de Kon. Marechaussee verwisselde voor die van gemeenteveldwachter.
In de oorlogsjaren 1940—1945 door de bezettende macht overgeheveld naar de Staatspolitie, kwam Zwier na de bevrijding bij de Rijkspolitie, waarbij hij de laatste jaren de functie vervulde van Postcommandant te Zuidwolde. Spreker roemde de kwaliteiten van Zwier als politieman en als mens en wenste hem van harte geluk met zijn benoeming tot Groepscommandant te Sleen.
Vervolgens werd nog het woord gevoerd door de Adjudant, Groepscommandant der Rijkspolitie te Ruinen, B. Pegels, door de Heer J. van Aalderen namens de Provinciale Commissie Steun Wettig Gezag en namens de plaatselijke afdeling van dit Instituut, door de Wachtm. 1e kl. W. Visser namens het personeel, gestationneerd in de gemeente Zuidwolde, door de heer P. de Noord namens de reserve-Rijkspolitie (bijna alle reservisten waren bij het afscheid aanwezig), door de Gemeente-Secretaris J. M. Dikkenberg, namens het gemeentepersoneel, door de heer G. Dalman namens plaatselijke verenigingen en door ds Veenendaal en A. Weerts gemeente-ontvanger, namens de bevolking van Zuidwolde.
Diverse sprekers lieten hun woorden vergezeld gaan van een attentie als blijk van waardering voor de prettige samenwerking gedurende vele jaren. Vooral de boekenkast van de scheidende werd behoorlijk aangevuld.
Nadat Opperwachtmeester Zwier de sprekers met zeer toepasselijke woorden had beantwoord en men nog enige tijd onder het genot van een kopje thee en een rokertje bijeen was geweest, sloot de heer Burgemeester deze bijeenkomst, waarna velen Zwier de hand ten afscheid drukten.

P.

Ook zo helpen wij elkaar

VRAAG EN AANBOD

(De hieronder vermelde aanbiedingen en vragen worden ten behoeve van het personeel in het Gewest gratis geplaatst. Inzendingen moeten uiterlijk de 13e van iedere maand in het bezit van de redactie zijn.)

AANGEBODEN:

Overjas (duffel) maat 50 I, zeer weinig gedragen, eig. Wed. Liepertz. Te bevragen Groepsbureau Ruinen, Tel. 233. Prijs f 60.—.

Een zo goed als nieuw tuniek, maat 52, tegen 2/3 van de aanschaffingsprijs. Te bevr. Wmr. V. d. Berg, Bur. Materieelbeheerder Groningen.

Fa. H. DRENTH Langestr. 16 Tel. 450 Minschoten
Het adres voor Uw
UNIFORM - BURGER KLEDING
Scherp gestelde prijzen. — Vraagt bezoek of offerte
Prima stoffen met kleermakerswerk

5 cents-fonds

Langs deze weg betuigen wij onze hartelijke dank aan het Vijf-cents-fonds voor het prachtige plasticpaard, dat wij voor ons zoontje mochten ontvangen, tijdens zijn verpleging in het ziekenhuis.

Wmr R. Zwaanstra
Mevr. A. Zwaanstra-Roos
te Oude-Pekela.

Hartelijk dank voor de prachtige fruitmand, welke ik van de commissie Vijf-cents-fonds mocht ontvangen na een operatie en het ontslag uit het ziekenhuis. Het doet zo goed als men ziet dat men niet wordt vergeten als men ziek te bed ligt. Daarom wordt deze attentie door mij en mijn gezin zo hogelijk gewaardeerd.

Sj. van der Meer, Noordwolde (Fr.).

Wachtmeester 1e klasse **H. H. Melinga**
25 jaar in politiedienst te Ulrum

Op 4 Maart j.l. vond in de raadzaal van het gemeentehuis te Ulrum in besloten kring een bijeenkomst plaats in verband met het feit dat de Wachtm. 1e kl. H. H. Melinga te Ulrum de dag herdacht, waarop hij voor 25 jaar aldaar benoemd werd als Gemeenteveldwachter. De Burgemeester, de Heer H. Ottevanger, van wie het initiatief was uitgegaan, kon te ruim 10 uur een groot aantal belangstellenden welkom heten. Onder de aanwezigen troffen we buiten de jubilaris, zijn echtgenote en verdere familie aan het voltallige college van Burgemeester en Wethouders, de Districtscommandant, Overste J. B. S. Römelingh, de Groepscommandant, Opperwachtmeester J. Kruit, al de collega's uit de gemeente Ulrum, secretariepersoneel, de concierge met zijn echtgenote, de oud-collega's W. Buwalda te Ulrum en J. v. Calker te Wehe en de Opperwachtmeester G. Vos te Eenrum, namens de afdeling Winsum van de Ned. Pol. Bond. De Burgemeester schetste in het kort de politieloopbaan van Wmr. Melinga, vanaf de tijd dat hij zijn ambt te Ulrum aanvaardde tot nu toe. Er was toen een Rijksveldwachter te Zoutkamp gestationneerd. Samen deden ze de politiedienst in de gemeente. Melinga heeft de gemeente Ulrum als politieman gediend op een wijze, zoals dat van een goed politieman verwacht mag worden. Een specifieke eigenschap van de jubilaris noemde spreker de bereidheid om te helpen, waar dit nodig is. Spreker is er zich van bewust dat de bevolking van de gemeente Ulrum dit steeds heeft gewaardeerd. Wat dat betreft behoeft hier niet van een politievraagstuk gesproken te worden, want ook na de overgang naar de Rijkspolitie is Melinga in dit opzicht steeds dezelfde gebleven. Hiervoor bracht hij de jubilaris een woord van dank. De Burgemeester was van mening

het niet alleen bij een gelukwens te moeten laten. Als blijk van waardering bood hij namens het secretariepersoneel en de in de gemeente dienstdoende Rijkspolitie de jubilaris een mooie actetas aan. Met de wens dat God hem de kracht mag geven de laatste jaren van zijn diensttijd te volbrengen, besloot de Burgemeester zijn toespraak.
Hierna bood Overste Römelingh zijn hartelijke gelukwensen aan. Spr. zei dat het bij de Rijkspolitie niet de gewoonte is een dergelijk jubileum te her-

denken. Nu het Gemeentebestuur gemeend heeft deze dag niet onopgemerkt te willen laten voorbijgaan en hij van de Burgemeester een uitnodiging had ontvangen deze bijeenkomst bij te wonen, had hij geen ogenblik geaarzeld hieraan gevolg te geven. Overste Römelingh noemde het een unicum, 25 jaar politiedienst in dezelfde plaats. Veelal is het de gewoonte dat een politie-beambte om de één of andere reden na een jaar of 10 wordt overgeplaatst. Melinga heeft steeds dezelfde gemeente gediend in de afgelopen 25 jaar. Dit is voor hem een bewijs dat hij steeds de juiste koers heeft gevaren. Plm. 5 jaren resten de jubilaris nog voor hij met pensioen gaat. Ook deze jaren zal Wmr Melinga zo goed als zeker in Ulrum doorbrengen. Tenslotte sprak spreker er zijn vreugde over uit dat het Gemeentebestuur deze dag voor Wmr Melinga en zijn gezin tot een feestdag heeft willen maken.
Namens de afd. Winsum van de Ned. Pol. Bond kwam Owmr G. Vos zijn gelukwensen aanbieden. Hij liet deze vergezeld gaan van een cadeau in de vorm van een wandschemerlamp, terwijl hij Mevrouw Melinga een bloemstukje aanbood.
Owmr Kruit, de Groepscommandant, bood hierna zijn felicitatie aan. Spr. sprak de hoop uit dat Wmr Melinga de laatste jaren van zijn diensttijd met evenveel plezier zijn werk zal doen als dat steeds het geval is geweest. Van het personeel van de Groep Wehe ontving hij een fraaie asbak.
Wethouder E. v. d. Klei was de volgende spreker, die zijn gelukwensen kwam aanbieden. Hij noemde zich de tolk van het overgrote deel van de bevolking dezer gemeente, door Wmr Melinga dank te brengen voor hetgeen deze voor zijn medemensen heeft gedaan. In het bijzonder stipte hij nog even aan de bezettingstijd, toen Melinga velen tot steun is geweest. Als laatste spreker voerde het woord de oud-collega W. Buwalda. Enkele herinneringen werden door hem uit Melinga's eerste tijd in Ulrum gememoreerd.
Hierna dankte de jubilaris de sprekers voor hun waarderende worden en de aangeboden cadeaux. Een woord van speciale dank bracht hij nog aan het secretarie-personeel, dat steeds en in alle opzichten bereid is de politie van dienst te zijn.
Burgemeester Ottevanger sprak hierna een kort sluitingswoord. Met de wens dat de fam. Melinga lange tijd met genoegen op deze dag zal mogen terugzien, besloot hij deze bijeenkomst. Des avonds bracht het muziekgezelschap „Oranje-Nassau" de jubilaris een serenade. W. K.

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 51 — **Emmen** Tel. 1372

40-jarig jubileum

Adjudant

A. de Vries

Op 2 Maart 1954 was het 40 jaar geleden, dat de, in het District Assen zo bekende, Adjudant A. de Vries te Hoogeveen in overheidsdienst trad. Zijn ambtelijke loopbaan begon bij het Korps Torpedisten in Den Helder en via de Huzaren kwam hij in dienst bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. Bij dit Korps heeft Adjudant De Vries verreweg het grootste deel van zijn diensttijd doorgebracht. Verschillende standplaatsen heeft hij gehad, maar in de rij die genoemd kan worden komt enkele keren de plaats Hoogeveen voor. De jubilaris is hier dan ook als het ware vastgegroeid. De naam van Wachtmeester, Opper of Adjudant De Vries heeft bij velen in Hoogeveen en omgeving een aparte klank. Velen van hen, die met deze politieman hebben kennis gemaakt, zullen — afgezien van het feit hoe die kennismaking was — zeker hebben ervaren, het te doen te hebben met iemand die recht door zee ging.

Vanzelfsprekend heeft het de jubilaris niet aan belangstelling ontbroken. Al vroeg in de morgen kwam de Burgemeester van de plaats zijner inwoning hem feliciteren. Later op de dag werd de toeloop nog groter. Tegen vier uur in de middag arriveerde de Districtscommandant, de Kapitein Mackay, met zijn toegevoegd Officier, de Lt. Bergsma. De Burgemeester van de gemeente Zuidwolde, de Korpschef van Gemeentepolitie te Hoogeveen, de Districts-Adjudant C. Dey, vertegenwoordigers van de Districtsstaf Assen — waarvan de jubilaris deel uitmaakt, verschillende Groepscommandanten uit het District en politie-ambtenaren uit de naaste omgeving.

Nadat alle aanwezigen een plaats hadden gevonden in de met bloemen versierde kamers en allen van thee waren voorzien, bleven de speeches niet uit.

De Districtscommandant voerde als eerste het woord. Hij gaf een kort overzicht van de loopbaan van de jubilaris en releveerde dat hierin steeds de grote „trouw" van Adjudant De Vries domineerde. De kapitein was dankbaar iemand als de Adj. De Vries bij zijn staf te hebben. „Een man", aldus de Districtscommandant, „die een voorbeeld van plichtsbetrachting en dienstopvatting is voor zijn collega's en ondergeschikten". „Ik mag U gerust één van mijn trouwste medewerkers noemen", aldus de Kapitein. „Ik wil U", zo zei spreker, „als man van weinig woorden, met gelijke munt betalen en daarom zal ik het kort maken". De Districtscommandant dankte De Vries, namens de Overheid, voor al hetgeen hij in die 40 jaar had verricht en wenste hem, onder het aanbieden van de gratificatie, nog vele goede, gezonde en gelukkige jaren toe.

De Adjudant W. Gerritse, Bureauchef Districtsbureau te Assen, sprak namens het personeel van de Districtsstaf. Hij complimenteerde de Adjudant De Vries met deze bijzondere dag en bood hem een schemerlampje aan.

De Burgemeester van Zuidwolde roemde, als derde spreker, de preventie en kracht, die er altijd van de jubilaris uitging, vooral als werkelijk de orde gehandhaafd moest worden. Ook hij bood de Adjudant een attentie aan.

Als collega en vriend sprak de Adjudant Dey. Spreker haalde speciaal herinneringen op uit de moeilijke bezettingsjaren. Feiten waaruit de vaste wil, grote moed en doorzettingsvermogen van de jubilaris bleken. Als blijk van dankbaarheid voor de hechte vriendschap offreerde hij zijn college een perzisch tafelkleedje. Bij alle gelukwensen werd natuurlijk ook Mevr. De Vries betrokken. Zij werd door één der sprekers een „trouw secondante" genoemd.

Adj. De Vries zelf sloot de rij der sprekers. Hij zeide dankbaar te zijn, dat hij 40 jaren onder Nederlandse vlag voor het Rijk der Nederlanden had mogen varen. Geestig als altijd — wanneer hij op zijn praatstoel zit — haalde hij enkele zeer met humor gekruide herinneringen op uit zijn diensttijd en dankte tot slot allen voor de gesproken woorden en de aangeboden geschenken.

Mevr. De Vries had intussen haar kwaliteiten als gastvrouw getoond. Het was, zoals altijd bij haar „dik in orde".

Tegen zes uur werd afscheid genomen van de familie De Vries. Het zal voor haar ongetwijfeld een prettige dag zijn geweest. Adj. De Vries, nogmaals onze beste wensen voor de toekomst.

VOS ★ EMIGRATIE ★ VERHUIZINGEN
BOTERDIEP 75
TEL. 29520-25596 - GRONINGEN

„De Wichelroedeloper"

Het zal U allen bekend zijn, dat reeds van oudsher, de wichelroede, bestaande uit een gaffelvormige wilgetak of hazelaar, werd gebruikt voor het opsporen van wateraders of zgn. „wellen" of „bronnen". Het vaststellen van de aanwezigheid van die wateraders door middel van de roedeloper, heeft heel wat voordelen opgeleverd. Hierdoor werd onnodig graven naar water, soms vele meters beneden het maaiveld, voorkomen. Grondwater is op de meeste plaatsen spoedig te vinden, doch is niet stabiel, zoals een wel of bron. De roedeloper kan de juiste loop der wateraders vaststellen. Niet ieder mens is hiertoe geschikt, neen, het zijn slechts weinigen, die **goede** roedelopers genoemd kunnen worden. Dit heeft de praktijk uitgewezen. Er zijn zowel mannen als vrouwen, die zgn. „roedegevoelig" zijn, doch een zeer klein percentage van dezen kunnen goede roedelopers genoemd worden.

Wat is het geval met het grootste percentage dat niet aan de eisen kan voldoen? Zij kunnen op een zeker ogenblik de „uitslag" van de roede constateren, doch het hoe of het wat en hoe de loop van die ader is, of zich daarin soms een kruising bevindt, welke kruising gevoegelijk als een „wel" of „bron" kan worden betiteld, kan niet door hen worden vastgesteld. En dat is het nu juist. De begaafde roedeloper kan zulks wel en zal kunnen zeggen, of die „wel" al of niet krachtig is.

Laat ons nu eens stilstaan bij de roedeloper en zijn verrichtingen volgen. Nu heeft hij niet een wilgegaffel of hazelaar in zijn handen, doch een stalen draad, ter dikte van ongeveer 1½ à 2 mm, welke lusvormig

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (46)

gebogen is en een lengte heeft van 40 cm. Door deze roede met beide handen vast te houden, waarbij een lichte verende spanning wordt toegepast, wordt de omgeving afgezocht. Daarbij is een vereiste, dat hij rustig en ongestoord kan werken, want roedelopen is inderdaad niet zo gemakkelijk als het ogenschijnlijk lijkt. Het lichaam komt er door op een hogere temperatuur wat transpireren tengevolge heeft. Die roede is slechts een hulpmiddel, want een zeer gevoelige roedeloper kan zulks ook met zijn blote handen doen, doch zulks vereist veel meer lichamelijke inspanning.

Terwijl de roedeloper rustig aan het zoeken is, zien wij op een gegeven moment, dat de roede naar beneden slaat. Dit is het bewijs, dat de „rand" van de waterader bereikt is. Boven de ader blijft de roede „stabiel", vertoont dus geen neigingen naar beneden te slaan. Wanneer de andere rand der ader is bereikt, slaat de roede weer naar beneden. Hierdoor zijn de „grenzen" der ader vastgesteld. Hieruit zien wij dus, dat de roede de „grenzen", de randen der aders dus, slechts aanwijst. Hoe is zulks te verklaren? De uitslaande beweging ontstaat, doordat de roede van „normaal" in „abnormaal" overgaat en omgekeerd. Het is dus een kwestie van „spanningsverschil".

Nu we het toch over spanning hebben, het volgende: De Cosmische stralen worden door de aardbodem geabsorbeerd. Dit is evenwel niet het geval met die delen der aardbodem, waar wateraders lopen, of waarin mineralen, ertsen en grondgas aanwezig zijn. Hierboven worden de Cosmische stralen met kracht teruggekaatst, waardoor er een grotere spanning optreedt en de wichelroede in beweging wordt gebracht. Deze terugkaatsing kunnen wij het beste vergelijken met een spiegel, die het zonlicht terugkaatst. De straling van de spiegel is veel intensiever en verblindender, dan de normale zonnestraling. Deze straling, hetzij afkomstig van wateraders, mineralen of gas, noemt men in de volksmond: „aardstralen".

Tot nu toe heeft de wetenschap niet vast kunnen stellen, waaruit die zgn. aardstralen bestaan en of ze inderdaad bestaan. De voornoemde hypothese is dan ook opgesteld door ervaren en goed geschoolde roedelopers.

Allicht wordt nu de vraag gesteld: „Hoe weet de roedeloper nu, of hij met water of gas heeft te doen?" Zoals gezegd, boven een waterader slaat de roede voorwaarts (dus van het lichaam af) naar beneden. Bij het aantreffen van gas, maakt de roede een draaiende beweging en wel in de richting van het lichaam en blijft draaien.

Een waterader is in de regel 0.75 à 1.50 m breed en loopt met rechte lijnen, dus geen kronkelingen. Een gasbaan daarentegen kan vele meters breed zijn. Gasbanen smaller dan 4 m worden zelden aangetroffen. De meeste zijn vele meters breder.

Na deze uiteenzetting gaan wij over naar het practische terrein en we stellen de vraag: „Hebben de wateraders en gasbanen ook nadelige gevolgen voor de gezondheid van mens en dier?" Als de heren doktoren hiernaar wordt gevraagd, dan staan zij meestal zeer sceptisch tegenover de wichelroedeloperij. Zij staan vaak op het standpunt, dat, zolang de wetenschap zulks niet definitief heeft vastgesteld, dit terrein niet door hen mag worden betreden. 't Is alleen maar erg jammer, dat verschillende doktoren hierin niet objectief blijven, doch min of meer smalend of minachtend over deze zaken spreken.

Dit terrein is evenwel niet „braak" blijven liggen, doch de doorzettende roedelopers, zoals Mieremet e.a., hebben steeds proeven genomen en de meeste roedelopers weten nu bij ondervinding, dat het langdurig aanwezig zijn boven wateraders of gasbanen, zeer nadelig is voor de gezondheid van mens en dier.

Wanneer men zijn bed boven een waterader heeft staan, heeft men zeer grote kans, hetzij vroeg of laat, rheuma op te lopen. Staat het bed boven een „kruising", dus boven twee elkaar kruisende aders, dan is de sterkte daarvan dubbel en leidt naar mijn mening absoluut zeker tot vele lichaamsstoornissen en wel het ergste op de plaats, waaronder zich die kruising bevindt.

Vele stoornissen treden op in de rug, die schijnbaar een begeerd object voor de stralen is. Ook veel gewrichtsstoornissen zijn hiervan het gevolg. Hoevelen staan 's morgens niet op met geheel verdoofde vingers of armen, of kunnen er 's nachts niet rustig door slapen! Hoeveel moeders zitten niet te tobben met hun kinderen, die, wat de leeftijd betreft, al lang zindelijk hadden moeten zijn en toch steevast iedere nacht in bed plassen! Wat een ellende en vooral in het winterhalfjaar, wanneer het slecht wil drogen. En als U weet, dat zulks in vrijwel alle gevallen wordt veroorzaakt door een rand van de waterader, die het onderlichaam kruist!

Zoals ik dus beweerd heb: de straling van wateraders veroorzaakt rheuma en verschillende andere stoornissen, **doch nimmer asthma of bronchitis!!** Dit laatste is uitsluitend te wijten aan **gas.** De luchtwegen worden door een langdurig verblijf boven die baan, spoedig aangetast. Wat lijden toch veel mensen aan die vreselijke kwalen, die volgens mij, voor 95% kunnen worden toegeschreven aan de werking van genoemde straling. Hoevelen sukkelen al jaren aaneen en zien geen verbetering optreden.

Ieder mens weet, dat het verblijf op een tochtige plaats schadelijk is voor de gezondheid en daarom sluit hij het raam of de deur, die de tocht veroorzaakt. Ook ieder mens moet volgens mij weten, dat de straling uit de aarde, op genoemde plaatsen, vermeden dient te worden, met het oog op zijn gezondheid. En daarvoor is een vertrouwde roedeloper nodig, om U die plaatsen aan te wijzen. Na een deskundig onderzoek, kan een andere slaapplaats worden uitgezocht of het bed iets worden verplaatst, zodat men buiten de werkingssfeer der straling komt te liggen. Want juist het bed is de plaats, waar de meeste mensen het langst aan één stuk verblijven.

Een roedeloper is dan ook het liefst daar bezig, waar inderdaad veel last wordt ondervonden. Gezonde mensen halen er hun schouders voor op of lachen er om! Bij zulken is dan ook geen succes te bereiken! Zij, die door het ontwijken van die straling uit hun lijden zijn verlost, zijn de wichelroedespecialisten daarvoor hun gehele verdere leven dankbaar.

Ook ik kan en mag mij tot deze begiftigden rekenen. Ik ben getest door een in Duitsland gediplomeerde roedeloper die mijn prestaties op dit terrein zeer hoog aansloeg en mij, nadat ik nog enkele aanwijzingen en raadgevingen van hem had ontvangen en in practijk had gebracht, als een zeer bekwaam roedeloper betitelde.

Mochten er collega's zijn, die nader op deze kwestie met mij in willen gaan, dan ben ik gaarne bereid hun de helpende hand te bieden. Mijn adres is:

Tj. STEL,
Opperwachtmeester der Rijkspolitie,
Burgemeester van Weringstraat 39,
OUDE PEKELA.

Voor **auto-** en **motorbanden** kunt U steeds terecht bij
G. TOPPER - GRONINGEN
Winschoterdiep 30 - Telefoon 23674 - 30300
Vulc. en Coverbedrijf - Bandenhandel

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (47)

Generaal Crerar-wandeltocht

op 8 Mei te Hoogeveen

Nog slechts enkele weken scheiden ons van de eerste Zaterdag na de 5e Mei.
Voor een leek, voor een buitenstaander van de wandelsport, zegt deze datum niet veel, maar voor U, wandelvrienden, zegt deze datum genoeg.
Op 8 Mei 1954 wordt voor de derde maal de Generaal Crerar-Wandeltocht gehouden. Een wandeltocht, die in twee jaren uitgroeide tot de grootste dagmars in het Noorden des lands. Vorig jaar verschenen niet minder dan 2143 deelnemers aan de start. Zeker een prachtig resultaat, maar wij zagen ook graag degenen, die nog niet aan deze wandeltocht deelnamen. Ontevreden? Neen zeker niet, maar wij zouden nog veel meer personen willen laten genieten van onze streek, zo rijk aan natuurschoon.
Geeft gehoor aan de roepstem der organisatoren en meldt U. Immers dient het doel van deze tocht niet uit het oog te worden verloren. De Generaal Crerar-Wandeltochten moeten mede de herinnering aan de heldhaftige strijd om de bevrijding van ons vaderland levendig houden. Deze tochten worden door de Hoogeveense Politie Sport Vereniging georganiseerd om hen, die van verre komende, voor onze vrijheid en het behoud van onze beschaving hun leven offerden, te gedenken.
Het batig saldo van de tocht zal ook thans weer geheel worden afgedragen aan het Nederlands Oorlogsgraven Comité te Amsterdam. Het zal de lezer wellicht interesseren dat reeds f 1150.— (zijnde batig saldo van de eerste en tweede tocht) aan genoemd Comité werd overgemaakt.
Mogen de organisatoren op U rekenen? Zo ja, dan tot 8 Mei e.k. in Hoogeveen. U bent van harte welkom en.... wij zijn er van overtuigd dat U bij de 4e tocht wèèr aanwezig bent.
De afstanden bedragen 25 en 15 km. Jury voor militairen/reservediensten; voor politie c.q. reserve-politie; voor burgergroepen en voor jeugdgroepen.
Alle gewenste inlichtingen worden U gaarne verstrekt door de secretaris der Generaal Crerar-Wandeltochten, K. J. Lok, Piet Heinstraat 25, Hoogeveen. Op werkdagen van 8.30-12.30 uur telefonisch te bereiken onder K 5280-2244 (administrateur gemeentepolitie).

Fa. H. Sijbes KANTOORMACHINES
OUDE EBBINGESTR. 55 – GRONINGEN. TELEFOON 27116
Voor U het adres van goed gereviseerde schrijfmachines, zowel portables als kantoormachines

Hobby's

De Reflector heeft al verschillende soorten hobby's opgenomen. De één had het over het verzamelen van munten, de ander had het over de fotografie, mieren, bijen enz., allemaal zeer lezenswaardige stukjes, mijnheer de redacteur, maar aangezien één van mijn hobby's het kaartspelen is, ben ik zo vrij eens naar de pen te grijpen om de lezers van de Reflector eens iets te vertellen over

„Bridge".

Schrikt U nu niet terug, geachte lezers, bij het lezen van dat „toverwoord", want ik wil meteen beginnen U te vertellen, dat het bridgen heel goed te begrijpen en te leren is door het z.g. lagere personeel. Het is helemaal niet een kaartspel, dat uitsluitend begrepen en beoefend kan worden door doktoren, ingenieurs, heren met titels en mensen van de „betere stand".
Vaak heb ik politie-ambtenaren gesproken, die zeiden, als ik het over bridgen had: Oh, daar begin ik niet aan, dat snap ik toch niet en zij hielden zich verder bezig met hartenjagen, kruisjassen, pokeren en pandoeren.
Toch hoop ik, geachte lezers, als U eens een verloren uurtje heeft, en U gevoelt iets voor het kaartspel in het algemeen, dat U dan eens een spel van 52 kaarten pakt en dit rubriekje eens doorwerkt.
Het ligt namelijk in mijn bedoeling om van maand tot maand iets over bridge in de Reflector te schrijven en U op deze manier de kunst van het prachtige spel, dat voor ieder met een gezond verstand te begrijpen is, bij te brengen.
Indien het de lezers toch niet duidelijk mocht zijn wat ik hier tracht duidelijk te maken (want ik ben per slot van rekening ook maar een amateurtje), dan is de redactie misschien wel zo vriendelijk mij de ingezonden vragen toe te sturen, waarna ik deze graag perpersoonlijk of in de Reflector behandel.
Mocht voor deze rubriek te weinig belangstelling bestaan, dan zal hij even snel weer verdwijnen als hij is opgekomen.
Doet U nu even mee?
Over bridge zijn geweldig dikke boeken gedrukt met „bridgesystemen" en „speeltechniek". Mocht U van deze boeken in Uw bezit hebben, gooi ze dan nu even overboord of denk niet aan wat daar in staat over bridge. De bedoeling is nu immers, degene die nog geen bridge kent, dat op zo eenvoudig mogelijke manier bij te brengen.
Als we het eenvoudigste onder de knie hebben, gaan we een stapje verder en dan komen de boeken misschien eens ter sprake.
Bridgen nu, doen wij met een spel kaarten van 52 stuks.
Van de 4 kleuren, klaveren (KL), ruiten (R), harten (H) en schoppen (SCH) worden de kaarten Aas (A), Heer (H), Vrouw (V), Boer (B), 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3 en 2 gebruikt. U ziet dus, van iedere kleur 13 kaarten.
Dit is ook de goede volgorde van hoog tot laag, ongeacht of het al dan niet een troefkleur is. Dus heeft de B en de 9 geen speciale waarde, zoals bij sommige kaartspelen wel het geval is.
Voor bridgen hebben wij altijd 4 mensen nodig. Als U dus eens bekenden op visite krijgt en U bent langzamerhand uitgepraat over Uw belevenissen of de schandaaltjes uit de buurt, schikt U zich dan eens om de tafel, aan iedere kant één en zodanig, dat U met Uw „maat" tegenover elkaar komt te zitten. Het verdient aanbeveling bij voorkeur niet je eigen vrouw als maat te kiezen, omdat in de practijk wel eens gebleken is, dat een „vergissing" bij dit kaartspel aanleiding was tot precaire situaties.

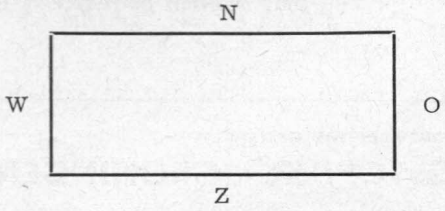

Enfin, we zitten om de tafel en schudden de kaarten door elkaar.
Zuid, dat bent U bijv., deelt de kaarten rond (één voor

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (48)

één). U krijgt er 13 (4 x 13 = 52), dus de anderen krijgen er ook 13.
Laat ik veronderstellen, dat de kaartverdeling als volgt is:

Sch. 6, 8, 9, 10
H. A, H, 10, 5, 2
R. 3, 5
KL. 6, 2

Sch. H, 3
H. B, 3, 4
R A, B, 10, 9, 7, 2
KL B, 5.

N
W O
Z

Sch. A, V, B, 4
H 6, 7, 8
R 4, 6, 8
KL 7, 4, 3

Sch. 2, 5, 7
H V, 9
R H, V.
KL A, H, V, 10, 9, 8

En nu komen we eigenlijk aan de uitleg van het werkelijke bridge, want als U met deze kaarten voor U zit, weet U de gang van zaken nog niet.
Waar draait het nu eigenlijk om.
De bedoeling is om **met Uw maat samen** zoveel mogelijk slagen te maken. (U heeft **altijd** een vaste maat). Als U (Z) alle slagen maakt, heeft U dus 13 slagen, (van 4 kaarten). Dit noemt men „groot slem". Maakt U 12 slagen, dan noemt men dit „klein slem".
Voordat we beginnen te spelen (**uit**spelen), gaan wij echter eerst een beetje kaartverraden. En om dat te kunnen doen moeten wij iets weten over „het bieden" = kaartverraden.
Het bridgen is dus te onderscheiden in I: het bieden en II: het uitspelen.

Het bieden.
Zoals ik reeds eerder vertelde, hebben wij in het spel 4 soorten kaarten **KL, R, H en SCH.**
Als W. zijn kaart bekijkt (zie hierboven) ziet hij, dat hij een aardige ruitenkaart heeft. Ik zeg W. omdat, als Z. heeft gegeven, wat wij aangenomen hebben, W. het eerste **mag** beginnen te bieden. Het bieden gaat met de wijzers van de klok mee.
Hoe is de loop van het bieden en hoe sterk moet je kaart zijn om te kunnen bieden?
Bij het bieden heeft de schoppenkleur een hogere waarde dan de hartenkleur en de hartenkleur weer een hogere waarde dan de ruitenkleur en de ruitenkleur is weer hoger dan de klaveren.
De volgorde van mindere waarde naar meerdere waarde is dus: Klaveren, Ruiten, Harten, Schoppen.
Laten wij eens aannemen, dat W. die het eerste mag bieden zegt: één Ruiten. Dit betekent: Ik wil 6 + 1 slag maken (met mijn maat samen) met de ruitenkaart als troefkaart.
Nu is N aan de beurt om te bieden; laten we aannemen, dat hij vindt, dat hij een goede hartenkaart heeft.
Aangezien de hartenkleur een hogere waarde heeft dan de ruitenkleur mag hij volstaan met het bieden van 1 H, wat dus betekent: ik wil met mijn maat (Z) 6 + 1 slag maken met harten als troefkaart. Zo zou O. 1 schoppen kunnen zeggen. **Telkens als de volgende speler biedt, is de voorafgaande bieder van zijn verplichtingen ontslagen.**
Als Z nu vindt, dat hij een goede klaverkaart heeft, mag hij **niet** 1 klaveren bieden, omdat de klaverenkaart lager in waarde is dan de schoppenkaart (het laatste bod). Hij moet dus op het bod van O (1 sch.) 2 klaveren zeggen, wat dus weer betekent: **6 + 2** slagen maken met de klaverkaart als troefkaart.
Nu is er nog een mogelijkheid om te spelen (en ook te bieden), **zonder** dat er een troefkaart wordt aangewezen. Dat bod noemt men **Sans á tout** wat dus betekent: **zonder troef.**
Dit bod ligt nog in waarde boven de schoppenkleur. Wij moeten dus bij het bieden deze volgorde goed onthouden: **KL, R, H, SCH, S.A.**

Door dat bieden over en weer geeft men dus inlichtingen aan zijn partner, maar noodgedwongen ook aan de tegenpartij. Het bod wordt, hoe langer men biedt, steeds hoger, omdat men steeds hoger **moet** bieden.
Een volgend biedverloop geef ik als voorbeeld:

N. 1 Sch.	**O.** 2 R	**Z.** 2 H.	**W** pas
N. 3 Kl.	**O.** pas	**Z.** 3 S.A.	**W** pas
N. 4 Kl.	**O.** pas	**Z.** 4 Sch.	**W** pas
N. 4 S.A.	**O.** pas	**Z.** 5 R.	**W.** pas
N. 6 Sch.	**O. pas**	**Z. pas**	**W. pas**

Het bieden is gesloten, als drie opeenvolgende spelers hebben gepast. In dit geval hebben O, Z en W na het 6 schoppenbod van N. gepast en N. moet dus 6 + 6 slagen maken met schoppenkleur als troef. Hij mag dus maar één slag missen.
Het bieden, zoals ik het hierboven weergaf, gaat wel erg hoog. Meestal komt men gemiddeld met het bieden niet hoger dan 4 H, 4 Sch., of een één, twee of drie bod. En hoe komt het nu, dat men op zo'n hoogte van een 2, 3 of 4 bod blijft staan? Om de eenvoudige reden, dat men door het bieden in de gaten krijgt, dat de gecombineerde kaart (dus met Uw maat) niet voldoende kracht heeft.
En om tot het juiste bod te komen, heeft men verschillende biedsystemen bedacht, waaraan de spelers zich (met hun maat) houden. Als men zo'n systeem kent, gaat het bieden vrij gemakkelijk. Met Uw maat moet U dus éénzelfde biedsysteem volgen. Het is mogelijk dat Uw tegenpartij volgens een ander systeem biedt!
Nu komen wij dus op de vraag: Hoe sterk moet je eigen kaart zijn om zoiets te kunnen bieden. Een volgende keer zal ik U een eenvoudig systeem aan de hand doen, waarmede de beginners een heel eind op weg komen.
U vraagt U misschien nu nog af of men bij dit spel een bepaald aantal punten kan verdienen als men het spel gewonnen heeft. Dit is inderdaad het geval.
Als men biedt en ook maakt:

1 Kl.	dan krijgt	men	hiervoor		20	punten
1 R.	„	„	„	„	20	„
1 H.	„	„	„	„	30	„
1 Sch.	„	„	„	„	30	„
1 S.A.	„	„	„	„	40	„

Over deze puntentelling is nog wel meer te schrijven, maar ik geloof, dat het voor deze eerste kennismaking wel voldoende is geweest.
Ik hoop, dat U de moeite neemt om dit eens te bestuderen. Als er vragen zijn, stuurt U ze dan in aan de Redactie van de Reflector, dan kan ik daar voor een volgende keer rekening mee houden.
Dus tot een volgende keer, wanneer ik het zal hebben over de S.P.v.d.O. oftewel het Slimme Puntensysteem van de Opperwachtmeester. R.

EEN MONUMENT IN

Natuursteen is Onvergankelijk trotseert Eeuwen!

Electr. Steenhouwerij en marmerwerken
Fa. D. SMINK & Co.
Oosterweg 49
Tel. 25672 b.q.q. 23363

GRONINGEN

Denkt U
AAN
ONZE
ADVERTEERDERS!?

SCHIETWEDSTRIJD

tussen de Nationale Reserve
en de
reserve Rijkspolitie
te Warffum.

Op Donderdagavond 25 Februari 1954 vond in de gymnastiekzaal van de O.L. school te Warffum, onder leiding van de legerofficier 1e luitenant Van Dijk, een schietwedstrijd plaats tussen leden van de Nationale Reserve en de reserve Rijkspolitie, allen behorende tot de groep Warffum.

Deze schietwedstrijd werd georganiseerd door de plaatselijke commissie van het instituut S.W.G. te Warffum, welke een fraaie wisselbeker beschikbaar stelde voor de winnende groep, alsmede 3 medailles en 18 andere persoonlijke prijzen.
Behalve genoemde commissie, gaf ook de Groepscommandant Adjudant E. Hiemstra door zijn aanwezigheid blijk van belangstelling.

Het behoeft geen betoog, dat beide groepen elkander fel bestreden om het bezit van de groepsprijs. Aan deze wedstrijd namen 13 leden deel van de Nationale Reserve en 17 leden van de reserve Rijkspolitie.
Een hoeveelheid op elkaar gestapelde stropakken fungeerden als geïmproviseerde kogelvangers van de drie banen, waarop geschoten werd met k.s.o. geweren.
Uit een oogpunt van evenredigheid, wisselde iedere schutter na drie schoten van baan en geweer, hetgeen de gezellige sfeer tot steeds meer spanning deed oplaaien.
Toen het laatste wedstrijdschot dan ook gevallen was, werd door alle aanwezigen vol spanning de uitslag van de behaalde resultaten afgewacht.
De uitslag viel in het voordeel van de Nationale Reserve, welke groep kans had gezien 778 punten te vergaren, hetgeen neerkomt op 59 11/13 punt als totaal gemiddelde van 9 schoten van iedere schutter. De mannen van de reserve Rijkspolitie behaalden totaal 868 punten oftewel 51 1/17 punt als totaal gemiddelde van 9 schoten van iedere schutter. Iedere schutter kon totaal 72 punten behalen.
Niettegenstaande dit overwicht in punten, zagen 7 leden van de reserve Rijkspolitie toch kans zich in het bezit te stellen van een persoonlijke prijs.
De matador van deze wedstrijd werd L. Haan (Nat. Res.) met 69 punten, op de voet gevolgd door U. Bos, A. van Straten (Nat. Res.) en res. Wmr. R. Bakker, ieder met 68 punten. Na het kampen om de 2e, 3e en 4e prijs, trad de res. Wmr. R. Bakker als 2e prijswinnaar uit het strijdperk. U. Bos en A. van Straten werden resp. 3e en 4e prijswinnaars.
Tengevolge van noodzakelijke ambtsverrichtingen, kon de Heer Burgemeester der gemeente Warffum niet eerder bij deze wedstrijd tegenwoordig zijn dan op het moment van de prijsuitreiking.
Gedurende zijn korte aanwezigheid, gaf hij niet alleen blijk van zijn belangstelling, doch toonde bovendien bij een onderlinge „krachtmeting" met enkele zijner Wethouders, een uitstekend schutter te zijn.
Met dankzegging aan allen, die hadden medegewerkt tot het doen slagen van deze contactavond, sloot de plaatselijke commissie-voorzitter L. R. Bentema deze samenkomst.
Door alle aanwezigen zal met veel genoegen aan deze avond worden teruggedacht en naar het beleggen van een soortgelijke samenkomst met veel belangstelling worden uitgezien.

C. Wilkes.

GADO....
een goede naam op autobusgebied
Modern materieel, met radio en microfoon installaties
Gediplomeerde Chauffeurs
N.V. GADO
Hoofdstraat 34 - **Hoogezand** - Tel. K. 5980-2731

Het opfokken van ONZE KUIKENS

We zitten nu midden in de tijd van de kuikenopfok. Deze opfok is noodzakelijk voor de verjonging van onze „pluimveestapel".
Als liefhebber willen wij natuurlijk onze kuikens zelf opfokken. We kunnen daarvan veel plezier beleven als alles naar wens gaat en geschikte hokruimte aanwezig is.
Het opfokken bij de kloek wordt niet veel meer toegepast. De kloek neemt zelf het beste voeder tot zich en vaak valt een kuiken ten offer onder de poten van de moeder. De opfok geschiedt dan ook veelal bij een kunstmoeder voorzien van een gloeilamp. Voor ons werk in het klein gebruiken we daarvoor meestal een ± 25 cm hoog tafeltje op vier poten, waaromheen een stuk linnen niet te strak wordt aangebracht. Het linnen moet hier en daar openingen vertonen, niet alleen voor doorgang van de kuikens, maar ook voor toevoer van frisse- en afvoer van bedorven lucht. Een schuifraampje van glas in het tafeltje, dat voor ventilatie kan dienen, maar tevens voor doorkijk, is zeer aan te bevelen. De grootte van de kunstmoeder is afhankelijk van het aantal kuikens. Voor 25 kuikens kunt U een tafeltje gebruiken van 40 bij 40 cm.
De temperatuur onder de kunstmoeder op 10 cm afstand van de gloeilamp (aangebracht in een fitting tegen de zolder) en ter hoogte van het kuiken, moet zijn: de eerste week van 90-85°; de tweede week van 85-75° en de derde week van 75-65° Fr. Na de derde week nog een paar dagen verwarming geven, vooral des nachts en dan moeten de kuikens voldoende bevederd zijn om zonder verwarming te kunnen opgroeien. Let U vooral overdag goed op de temperatuur. Wanneer de zon schijnt en op het hok staat, loopt de temperatuur op, zeer tot nadeel van de kuikens. U slaat het linnen dan om de tafel en zo nodig moet een lamp van minder sterkte worden aangebracht.

Buiten de kunstmoeder moet eigenlijk een temperatuur in het hok aanwezig zijn van niet lager dan 55° Fr., maar daaraan kunnen wij helaas niet steeds voldoen.

Het hok moet voldoende ruimte bieden, terwijl licht, lucht en zon volop kunnen binnen treden. Tocht moet U vermijden, daar kan het jonge goedje helemaal niet tegen. Om grondtocht te voorkomen moet

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (50)

U de eerste week om de kunstmoeder een strook carton plaatsen van 30-50 cm hoogte. Daarna kunt U de boog van het carton wat vergroten en enkele dagen daarna het carton verwijderen.

De bodem dient te zijn voorzien van een dikke laag strooisel, hetgeen kan bestaan uit turfstrooisel of fijne houtspaanders. Houdt het hok en vooral onder de kunstmoeder steeds zindelijk. Dit is een eerste vereiste voor een goede opfok van de kuikens. Zet de voeder- en drinkbak nimmer onder de kunstmoeder. De kuikens mogen niet in de voeder- of drinkbak kunnen staan. Wanneer ze onder de kunstmoeder staande rusten, soms gepaard gaande met piepen, dan is de zaak niet in orde. Wellicht is de temperatuur dan te hoog. Wanneer de kuikens rusten moeten ze daarbij gestrekt aan massa liggen. De glans der diertjes moet U tegemoet spiegelen, dan eerst beleeft U plezier van de groei der in wording zijnde hennen. Of hebt U geen gesexte kuikens aangeschaft? Zorgt U er dan voor, dat de hanen van de hennen worden gescheiden, zodra het geslacht kan worden vastgesteld. De hanen nemen meer voeder tot zich en verdringen de hennen.

De eerste drie dagen geeft U de kuikens licht verteerbaar voedsel, b.v. boekweitgrutten met een kleine portie kuikenzaad. Geeft de kuikens de eerste dagen niet zoveel als ze willen oppikken, want dan gaat het mis. Ze moeten het voederbakje meermalen leeg hebben en zodoende hongerig zijn. Om de 2 uur telkens een kleinigheid geven (de eerste dagen dan) is aan te bevelen. Na de derde dag gaat U ook opfokvoer geven, iedere dag wat meer, zodat na een week de verhouding van kuikenzaad tot opfokvoer is als 1 : 1. Ook daarna voorzichtig zijn met voederen. Strooit telkens wat houtskoolkorrel door het voeder. U voedert nu driemaal per dag, maar als het tijd van voederen is, moet de bak leeg zijn en de kuikens moeten trek hebben. Als U in de richting van het hok loopt, moeten ze U zgn. afhalen. Na een week geeft U fijn gesneden gras, geraspte wortelen of sla enz. U kunt niet gauw te veel groen bijvoederen. Geeft ook wat rivierzand of fijne schelpen, daar kunnen ze niet buiten.

Drinkwater moet steeds aanwezig zijn. U ververst het tweemaal per dag. Zet het drinkbakje op een verhoging, om te voorkomen dat het water met vuil in aanraking komt. De eerste dagen is het goed dat U het water lauw geeft. Geeft de kuikens nimmer melk en de eerste weken ook geen karnemelk.

Het is gebruikelijk, dat na de 12e week van de opfok, zgn. overgangsvoer wordt gegeven. Dit kan worden gevoederd totdat de jonge hennen beginnen te leggen. Mocht het eerste ei te lang op zich laten wachten, dan begint U het overgangsvoer wat eerder te vervangen door ochtendvoer. Uiteraard moet naast het overgangsvoer en ochtendvoer minstens 50% korrelvoer worden verstrekt.

T. Luppens.

Ter attentie van de secretarissen van de Politie Sportverenigingen:
Het secretariaat der P.S.V. Assen en Omstreken is overgegaan naar O. H. Kleveringa, Noordersingel 17 te Assen.

Contrôle Rijkspolitie!
Grote voorraad onderdelen, van de meest voorkomende merken vrachtwagens
J. KNOOP N.V., ADUARD - Tel. 235 (K 5903)
AUTOSLOPERIJ
KNOOP
helpt velen uit de knoop!

Ga mee....
EN VERZAMEL LEVENSVREUGD.
BLOEMBOLLENREIZEN:
19 April (Paasmaandag)
24 „ (Bloemencorso)
25 „
27 „
Diverse reizen naar het buitenland w.o. 2 en 4 daagse reizen Duitsland (Detmold en Rijnland).
10 daagse reizen naar Oostenrijk.
Ook voor Uw binnenlandse trips en excursies naar ....
Harmanni's Toujingcars
ASSEN, Tel. 2068 (0 5920)

Radio Heins
Uw adres voor de beste radioapparaten tevens F.M. app. Een lust om te horen
Wilhelminasingel 38, - COEVORDEN

VERHUISBEDRIJF
«ALLE DIENSTEN»
TELEFOON 23632 (B.G.G. 26158)
GRONINGEN

Materialen voor
tekenen, kunstschilderen, boetseren enz.
K. BOSSINA
ZUIDERDIEP 17
GRONINGEN

uniformen
n/maat
kamgaren whipcord
kleurecht
fa. gombert
a. kerkhof 16
groningen
tel. 35835
Vraagt offerte

Drinkt PéWé Vruchtenlimonade
WETT. GEDEP.

'N DRESCO?
Een Rijwiel voor Uw Leven!
DRESCO
RIJWIELENFABRIEK - Telefoon 119 - Winschoten

POMA Een gezond alcoholvrij Appelsap
Zuiver vloeibaar fruit
Fabr. Fa. H. J. Phaff
Brugstraat Winschoten

Uw adres voor: **STOFZUIGERS, WASMACHINES, SCHEERAPP.**
KAISER RADIO MET F.M.
Ook op gem. bet. voorw.
H. R. KNOL
PROF. BLINKWEG 18, **DE WIJK**

Voor uniformkleding
Fa. Wed. J. v. HOOGEN
Specialiteit in rijbroeken
Oranjestraat 25 - Assen - Tel. 2837

VERHUISBEDRIJF H. J. VARWIJK
HET adres van VERTROUWEN
(DIVERSE MEUBELTAPS)
DEDEMSVAART - TELEFOON 90

Meer dan 50 jaren **UNIFORMEN**
Ook voor Rijkspolitie
FIRMA H. MOOI & ZOON
VAART ZZ 15 - ASSEN - TELEFOON 2416

NUTSSPAARBANK - GROENINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.

BONTMANTELS
KLAAR EN
NAAR MAAT

Reparaties en omwerkingen naar de **nieuwste modellen**
BONTWERKERIJ ZIEMAN
Mr de Ranitzstraat 2 GRONINGEN-HELDMAN - Telefoon 30634

SLOT
Café
Restaurant
Concertzaal
Telef. 620
Prima consumpties in gezellige omgeving
Voor Diners
Partijen
Bruiloften
Uitstekend ingericht
Prima keuken
Voor
Feestavonden
Uitvoeringen
Vergaderingen
Billijke zaalhuur, dus .... geen verhoging der consumptieprijzen

Voor elke vorm van beroepsvervoer
Voor iedere kostprijsberekening zorgt **WEGTRANSPORT**
Kantoren:
DELFZIJL, Oudeschans 65. Tel. 312 en 266
GRONINGEN, Nw. Kerkhof 8b Tel. 22468

Kleinste Geluidsopnameapparaat ter wereld „MINIFON'
Te gebruiken voor reportages, zakengesprekken, telefoongesprekken, enz.
Alleenvertegenwoordiging voor het Noorden
RAVEN'S RADIO
Poelestraat 28, tel. 25386. Demonstratie op aanvraag.

Jac. Smedes & Zn
Motoren - Bromfietsen
en- Rijwielen
Prima reparatie inrichting
WINSCHOTEN
Engelschstr. 32 - Tel 514
Blijhamsterstr. 9 - Tel. 509

met
DEIMAN's
TOURINGCARS
GRINTWEG 64 - TEL 381 - WINSCHOTEN

ZAAL
Leren jassen vanaf f 100.- à contant
en op gemakkelijke betalingsvoorwaarden
Oude Boteringestraat 79, Groningen
(bij Boteringebrug)
TEVENS VERANDEREN, REPAREREN EN VERVEN

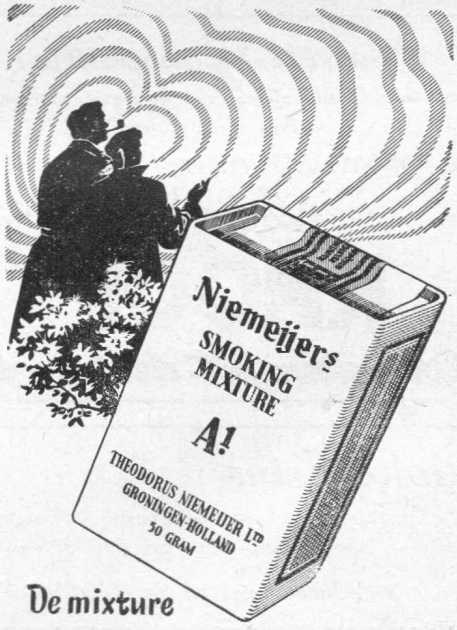

De mixture
waaraan U trouw blijft!

★ Het mooiste is, U te laten verhuizen door de
Fa J. F. de Bel, „Het Woonhuis"
Friesestraat 40 - **COEVORDEN** - Tel. 144
die tevens gaarne Uw woninginrichting verzorgt
VRAAGT VRIJBLIJVEND OFFERTE

Steenstra

HET RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

3e jaargang no. 5 1 Mei 1954

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Voulon, E., Wmr. 1e kl. no. 2188, van Exloo naar Garrelsweer als Post.-C.

Krol, J., Owmr. no. 159, van Oosterwolde naar Parketgr. Groningen.

Russchen, P., Owmr. no. 372, van Garrelsweer naar Oosterwolde als Post-C.

Maris, A., Wmr. no. 267, van 1e Exloërmond naar Exloo.

Roseboom, B., Wmr. no. 950, van Exloo naar 2e Exloërmond.

Luijn, J. C. J., Wmr. no. 367, van Verk.gr. Winschoten naar Verk.gr. Groningen.

Siebring, W. Wmr. 1e kl. no. 1130, van Valthermond naar Roden.

Hagedoorn, J., Wmr. no. 710, van Roden naar Valthermond.

Witteveen, J., Wmr. no. 633, van Dokkum naar Parketgr. Leeuwarden.

Vries, J. de, Owmr. no. 857, van Oldeberkoop naar Tzum als Post-C.

Mulder, J., Owmr. no. 872, van Oudemirdum naar Oldeberkoop als Post-C.

Met eervol ontslag:

Zwiers, H., Wmr. no. 1310, Wildervank. Emigratie naar Nieuw-Zeeland.

Kelderhuis, W., Owmr. no. 34, Workum. Met pensioen.

Kuilder, G., Wmr. 1e kl. no. 47, Groningen. Met pensioen.

Overgegaan in vaste dienst:

Onstwedder, R., m.i.v. 1-3-'54, als Magazijnknecht C Ingedeeld bij Bur. Materieelbeheerder te Groningen.

Geslaagd voor het politiediploma AA de Wachtmeesters:

Venema, G., St. Johannesga; Harten, W. van, Assen; Kuipers, A., Gieten; Klomp, G., Coevorden; Heijes, W., Blijham; Platje, J., Oosterhesselen; Peerlkamp, J., Sleen; Ottens, G., Dalen; Stoppels, H., Loppersum.

Geslaagd voor het politiediploma A de Wachtmeesters:

Pruis, J., Groningen; Klunder, H., Hoogkerk; Dijkstra, J., Tietjerk; Went, G., Groningen; Rozema, H. P., Holwerd; Jager, P., Nieuwolda; Buss, H., Vledder; Slik, A., Loppersum.

Geslaagd voor het diploma politie-administratie van het „Instituut Neerlandia" te Arnhem:

Okken, J., Wmr., Buinermond.

Gezinsuitbreiding vond plaats bij:

Sluis, J. v. d., Wmr., Coevorden, dochter.
Koops, J. A., Wmr., Dwingeloo, zoon.
Nijmeijer, F., Wmr., Zweeloo, dochter.
Vries, T. de, Wmr., Appingedam, zoon.
Boer, H. de, Wmr., Leeuwarden, zoon.
Krol, S., Wmr., Winschoten, zoon.
Smit, S., Wmr., Zwaagwesteinde, dochter.
Vries, D. E. de, Owmr., Uffelte, zoon.
Dijkstra, M., Wmr., Pesse, dochter.
Meulen, S. v. d., Wmr., Oldeholtpade, dochter.
Krediet, J., Wmr., Leeuwarden, dochter.
Jongbloed, B., Wmr., Midwolda, dochter.
Everts, R., Wmr., Ruinerwold, zoon.
Jong, W. de, Wmr., Appelscha, dochter.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (54)

3e Jaargang No. 5 Verschijnt 1 x per maand 1 MEI 1954

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: G. van Dijk, Off. der Rijkspolitie 1e kl., Verlengde Hereweg 44, Groningen Telefoon 29904.
Giro Redactie Reflector No. 50659, Verl. Hereweg 44, Groningen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. B. Lijklema, Gewststaf Groningen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Onze geliefde Koningin vierde op 30 April j.l. haar 45ste verjaardag.

Het is ook onze wens dat Zij nog lange tijd voor land en volk gespaard blijve.

Cliché welwillend beschikbaar gesteld door de Friese Koerier, Heerenveen

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (55)

Oplossing April-prijsvraag

1e. De omgekeerde letters zijn:
w, e, ij, l, e, i, r, r, i, t, k, s, p, o en f.

2e. Zij komen voor in de advertenties van:

Drenth	Winschoten
Nieboer	adres
Topper	coverbedrijf
Sijbes	zowel
GADO	chauffeurs
Heins	Wilhelminasingel
Bossina	Zuiderdiep
Harmanni	Touringcars
Verhuisbedrijf	diensten
PEWE	vruchtenlimonade
Knol	De Wijk
Varwijk	diverse
Zieman	Helpman
Zaal	contant
De Bel	Friesestraat

3e. Van de omgekeerde letters moest worden gevormd: WERF RIJKSPOLITIE.

Uit een kleine honderd inzendingen bleek, dat ook deze puzzle weer in de smaak viel.

Na loting werden de volgende inzenders beloond:

1e prijs: Wmr. 1e kl. J. Poepe, Knijpslaan 20 te Kolham (Gron.). Pol. agenda van S. & Br.

2e prijs: Wmr. 1e kl. J. de Schiffart, Scharsterbrug (Fr.), Pol. agenda van S. & Br.

3e prijs: Hetty Drok, Hulsmanstraat 11, Nieuwe Pekela. Doos postpapier.

4e prijs: L. de Vries—Kanning, IJsselstraat 41b, Groningen. Het boek: „De man met het ijzeren masker".

5e prijs: Wmr. A. Kiewiet, Hoofdweg 113, Kolham Gron.). Het boek: „De klokkenluider van de Notre Dame".

MEI-PRIJSVRAAG

Ook deze maand moet U de advertenties weer doorlezen om in aanmerking te komen voor een mooie prijs. Het zal ook deze keer weer van het aantal oplossingen afhangen hoeveel prijzen er beschikbaar worden gesteld. Op dit ogenblik weet ik nog niet wat de prijzen zullen zijn, maar dat het iets goeds wordt daar kunt U op rekenen.

Mijn vraag is weer:

1. Welke zijn de omgekeerde letters;
2. In welke advertenties komen zij voor;
3. Wat vormt U van de omgekeerde letters?

Oplossingen moeten uiterlijk de 17e Mei in het bezit van de redactie zijn. Veel succes. Red.

Hulde aan het 5 cents-fonds

Op school kreeg ik 't met de blindedarm te kwaad,
En zocht voor genezing in een operatie mijn baat.
Toen ik nog maar even weer thuis was uit
't ziekenhuis,
Bracht Adjudant Smeenk een pracht fruitmand
voor me thuis.
Ik dank het 5 centsfonds heel hartelijk hiervoor,
En 't kaartje er bij gevoegd, bewaar ik als aandenken,
hoor!

Sara Helena Stel,
Oude Pekela, April 1954.

Bedankje aan het fonds werd verder toegezonden door Wmr. W. van Harten te Rolde.

Voor **auto-** en **motorbanden** kunt U steeds terecht bij
G. TOPPER - GRONINGEN
Winschoterdiep 30 - Telefoon 23674 - 30300
Vulc. en Coverbedrijf - Bandenhandel

GADO....
een goede naam op autobusgebied
Modern materieel, met radio en microfoon installaties
Gediplomeerde Chauffeurs
N.V. GADO
Hoofdstraat 34 - **Hoogezand** - Tel. K. 5980-2731

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812 GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat en „in voorraad vervaardigd" van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (56)

„DE GOUDEN SCHAKEL"

Door de straten van Rotterdam zullen in de avonduren van de 25e Mei a.s. twintig harmonie- en fanfarecorpsen onder vrolijke muziek naar het Ahoy-gebouw marcheren. Deze stertocht zal de inleiding vormen tot de feestelijke opening van de grootste manifestatie op het gebied van de vrijetijdsbesteding, welke ooit in ons land werd gehouden; de tentoonstelling „De Gouden Schakel" en het daaraan verbonden Hobby Festival.
Om U een indruk te geven van deze tentoonstelling zullen wij U op papier rondleiden langs de verschillende stands en bezienswaardigheden, die het Ahoy-gebouw van 25 Mei tot en met 7 Juni zal herbergen.
Voordat wij de eigenlijke expositie-ruimte betreden, komen we in de ere-hal, zo genoemd omdat hier hulde gebracht wordt aan H.M. de Koningin, die met de woorden welke Zij uitte in Haar Troonrede op 18 September 1951, indirect de grondslag legde voor deze tentoonstelling; naast Haar portret de beeltenissen van beroemde mannen, die via hun hobby tot hun beroep zijn gekomen. Dit zijn o.a. J. A. Leeghwater, I. I. Sikorsky, A. H. G. Fokker, W. Wilton e.a.
In het centrum van deze hal spuiten de fonteinen te midden van fleurige bloemperken, aangelegd door volkstuinders. Vanuit deze hal komen wij in de eigenlijke tentoonstellingsruimte. Wij bevinden ons dan in de jeugdafdeling, die geopend wordt door de Landel. Stichting Clubhuizen voor Ongeorganiseerde Arbeidersjeugd, die in een grote stand een beeld geeft van haar werkzaamheden op Clubhuisgebied.
Andere stands in deze afdeling zijn: de Commissie Jeugdrecreatie der Gemeente Rotterdam, die demonstraties geeft van de nieuwste methoden en technieken, toegepast bij het onderwijs van handvaardigheid; de Hervormde Jeugdraad, de Katholieke Jeugdbeweging en de Moderne Jeugdraad tonen waartoe hun leden in hun vrije tijd in staat zijn; de Nederlandse Unie van Speeltuin Organisaties, welke een maquette opgebouwd heeft van een moderne speeltuin.
Hiertegenover vinden wij de wedstrijdtafels waarop de bekroonde modellen staan van de op velerlei gebied gehouden wedstrijden: maquettes van huizen, modelzeiljachten, radiografisch bestuurde tankermodellen, modelspoorbanen, vliegtuigen enz.
Naast de wedstrijdtafels de grote stand van het Centrum voor populair wetenschappelijke beoefening der radiotechniek en gerichte vrijetijdsbesteding U.M. De Muiderkring. Men kan zich hier laten voorlichten op het gebied der technische vrijetijdsbesteding.
In de stand van „Het Nederlandsche Blindenwezen" is een aantal blinden bezig aan een weefgetouw, andere jeugdige blinden zijn bezig aan de bewerking van brailleschrift.
Dan volgen de vakverenigingen en het Ministerie van Oorlog, dat werkstukken tentoonstelt van militairen.
Wij zijn nu aangekomen in de luchtvaarthoek, waar we de stands aantreffen van de K.L.M., de Rijksluchtvaartschool, de Koninklijke Nederlandse Vereniging voor Luchtvaart en de Luchtvaart Nijverheidsschool. Deze namen garanderen een stand op luchtvaartgebied waaraan niets zal ontbreken.
Op deze specifiek mannelijke stand volgt een stand waar de vrouwen kennis kunnen maken met de laatste brei-snufjes. Mannequins geven hier een show van zeer fraaie zelfgebreide truitjes.
De P.T.T. exposeert niet alleen werkstukken van haar personeel, maar ook een aantal electronische apparaten, speciaal afgestemd op de radio-amateurs.
Het Ministerie van Oorlog toont werk, vervaardigd door delinquenten uit verschillende inrichtingen. Wij zien hier een voorbeeld van handenarbeid niet alleen beoefend als vrijetijdsbesteding, doch ook om de binding met het gezin te handhaven. De Psychiatrische Inrichting „Maasoord", de Stichting „De Zonnebloem" en enkele andere brengen werkstukken gemaakt in het kader van de bezigheidstherapie.
Op de stand van de Vereniging „Nederlands Fabrikaat", Afdeling Rotterdam kan de jeugd zich laten testen op haar industriële kennis.
Van Doorne's Automobielfabriek N.V. wekt belangstelling voor het autovak en de automodelbouw met een diorama met dag- en nachteffecten waarin automodellen rijden. Dit is tevens de sector waar de personeelsinzendingen van de grote bedrijven, o.a. de Unilever N.V., N.V. Philips' Gloeilampenfabrieken, N.V. De Bataafsche Petroleum Maatschappij en de Rotterdamse Droogdok Maatschappij opgesteld zijn.
Via de Dienst Bescherming Bevolking, het Rode Kruis en de bloemenzee van de Nederlandse volktuinders komen we bij de stand van de „VERON", Vereniging voor Experimenteel Radio Onderzoek in Nederland. Hier wordt gedemonstreerd met televisie op korte afstand; naast deze stand kan men de meest uiteenlopende voorwerpen en apparaten bewonderen, alle nieuwe uitvindingen samengebracht door het Nederlands Genootschap van Uitvinders.
Na deze snelle rondgang langs enkele van de grote stands komen wij op de voorjaarsmarkt. Hier heeft de Rotterdamse Jeugd Gemeenschap kramen gebouwd, waar werkstukken van de handenarbeid-clubs worden verkocht ten bate van de Internationale Vluchtelingen Hulp.
Het Hobby Festival zal onder het motto „het feest van de vrije mens in zijn vrije tijd" amateur-toneel-, volksdans-, -muziek-, turn- en gymnastiekverenigingen de gelegenheid geven met hun optreden een geheel andere zijde van de vrijetijdsbesteding te belichten.
Iedere avond worden er voorstellingen gegeven in de grote zaal en het paviljoen Rotterdam. In het Openluchttheater „Dijkzicht" worden o.a. fraaie balletten opgevoerd. Verder staan speciale jeugdmiddagen en -avonden op het programma, die o.a. verzorgd worden door de Rotterdamse Jeugd Gemeenschap.
Op 29 Mei 's middags en 's avonds worden de prijzen uitgereikt aan de winnaars van de verschillende modelbouwwedstrijden en electronicaprijsvraag en aan de inzenders van de bekroonde werkstukken.
De beschikbare prijzen vertegenwoordigen een waarde van f 20.000,—. De muzikale omlijsting van deze prijsuitreiking wordt verzorgd door het Amusements Orkest „Melodie & Rhythme" van de Rotterdamsche Droogdok Maatschappij.
Voor de verschillende hierboven genoemde attracties van het Hobby Festival behoeft geen extra-entree-geld te worden betaald. Met het bewijs van toegang tot de tentoonstelling staan alle vermakelijkheden voor de bezoekers open.
De toegangsprijs bedraagt f 1,—, waarop bij groepsbezoek reductie verleend wordt. Voor kinderen tot 14 jaar is dit f 0,60, waarop bij groepsbezoek eveneens reductie wordt. verleend

Gewest-commandant Groningen bevorderd tot kolonel

Kort voor het ter perse gaan van dit nummer van de Reflector ontvingen wij het bericht, dat onze Gewestcommandant was bevorderd tot Kolonel met ingang van 1 Januari 1954.
Als redacteur van de Reflector wens ik de geestelijke vader van ons lijfblad, Kolonel Van Helden, van harte geluk met zijn promotie en wil in deze gelukwens ook gaarne Mevrouw van Helden betrekken.

De Redacteur, G. van Dijk.

25-jarig ambtsjubileum adjudant J. Hoekstra te Buitenpost

Op Zondag 4 April 1954 was het 25 jaar geleden, dat de Adjudant, J. Hoekstra, zijn burgercostuum ging verwisselen voor de politie-uniform en in dienst trad bij de Koninklijke Marechaussee. Op 31 Juli 1933 ging hij het Wapen met eervol ontslag verlaten en werd benoemd als gemeente-veldwachter te Ten Boer. Na inmiddels met de reorganisatie van de Politie te zijn overgegaan naar de Rijkspolitie, werd hij op 1 Juli 1947 als Opperwachtmeester-Postcommandant verplaatst naar Marum. Op 9 October 1950 werd hij aangesteld tot Opperwachtmeester-Groepscommandant te Sleen. Na met ingang van 1 Januari 1954 te zijn bevorderd tot Adjudant, werd hij, op zijn verzoek, met ingang van 18 Januari 1954 overgeplaatst naar Buitenpost en belast met het commando over de Groep Achtkarspelen.
Op Maandag 5 April 1954, kwamen des namiddags de Burgemeester van Achtkarspelen en diens echtgenote, alsmede de Adjudant-Groepscommandant Miedema, als voorzitter en de Wachtmeester 1e kl. Diemersen, als penningmeester van de Chr. Pol. Ambt. Bond, afd. Buitenpost, de jubilaris geluk wensen.
Des avonds kwam het personeel van de Groep, met hunne echtgenoten, in de daartoe feestelijk versierde theoriezaal van de Rijkspolitie-kazerne bijeen. Hierbij waren tevens tegenwoordig de Districtscommandant A. S. Fogteloo, de Districts-Adjudant P. Procee, de Groepscommandanten van Tietjerksteradeel en Dantumadeel met hunne echtgenoten, alsmede de Groepscommandant, met drie man personeel van de Groep Marum.

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen apres
Winschoten Tel. 51 — **Emmen** Tel. 1372

De jubilaris werd o.a. toegesproken door de Districtscommandant, die hem een enveloppe met inhoud aanbood, de Districts-Adjudant, die zeide niet een 2e gratificatie te kunnen aanbieden, Adjudant G. Dijkstra, als voorzitter van de R.P.S.V.L., die zijn woorden vergezeld deed gaan met het aanbieden van een bloemstuk en Opperwachtmeester J. Hindriks die hem namens het personeel van de Groep een kamerlamp aanbood, terwijl Mevr. Hoekstra door het aanbieden van een bloemetje, niet werd vergeten. Door de Groepscommandant Dijkstra van Marum werd, mede namens diens personeel, de jubilaris een boekwerk aangeboden.
Nadat de sprekers door Adjudant Hoekstra voor de tot hem gerichte woorden en de ontvangen cadeaux waren bedankt, was hiermede het officiële gedeelte afgelopen en zat men nog enkele uurtjes gezellig bijeen, waarbij zorg werd gedragen, dat een ieder rijkelijk van consumpties werd voorzien.
Al de aanwezigen kunnen op een prettige avond terug zien.

J. H.

HIER „Rocky mountains"

'k Heb intussen schoon genoeg gekregen van mijn, nu zeer eenzame, door de sneeuw zelfs van het dorp geïsoleerde hotelletje. Ik had opeens zo'n heimwee naar de stad, zodat ik mijn hebben en houden (intussen aangegroeid tot 9 stuks bagage, hopeloos!) heb gepakt en nu in Calgary ben aangekomen, een stad met 100.000 inwoners, nu natuurlijk 100.001.
En toen maar op zoek naar een baantje.
Het liep niet en 2 weken heb ik niets gedaan. Nu ben ik aangenomen als staff-waitress in een militair hospitaal, waar ik nu al weer aardig gewend ben. Ik draaf rond in een krakend wit uniform, met een mutsje op mijn hoofd en witte schoenen aan. 'k Doe de hele dag niet veel anders dan: eten opscheppen, invaliden serveren en heb de zorg voor een eetkamer waar ik doktoren en zusters van hun prakjes moet voorzien. Dit eetgeval moet ik ook schoonhouden (overal met een stofdoek; ik gebruik een theedoek, langs zwaaien!), zilver poetsen en op het servies passen. Mijn collega's zijn meest ouderen en getrouwd en daar kan ik veel beter mee opschieten heb ik ontdekt, want die weten ook nog eens wat anders dan altijd dansen, films en jongens.
In mijn vrije tijd lees of handwerk ik, ga schaatsen of pik een bioscoopje, dus de degelijkheid zelve.
Alhoewel Kerstmis alweer lang achter de rug is, wil ik toch nog even vertellen, waarom ik dit jaar om die tijd **thuis** hoop te zijn!
Kerstmis is hier niets anders dan een grote geldmakerij, enorme cadeaux worden gegeven. Men zingt van Sancta Claus (Kerstman) in zijn slee, maar verder gaat het dan ook niet, en van enige wijding is dan ook absoluut geen sprake. We hadden in 't hospitaal een Kerstdiner, compleet met feesthoedjes en toeters. Het Kerstkoor wist na Stille Nacht niets anders meer, en ging toen maar over tot liefdesliedjes en dergelijke. Ik was wel een weinig verbaasd. Stille Nacht zongen ze op de manier van: Hoeperdepoep zat op de stoep. Ja, het was wel echt een Kerst zoals ik dat thuis gewend ben! Vriendinnen heb ik niet veel. Ze zijn nog geen 17 of ze hebben vuurvaste verkering.
Maar het is ook waar, dat de Canadezen reuze hartelijk zijn. En heb je moeilijkheden, ze laten je heus niet in de steek.
In Holland is het nu voorjaar, hier vriest het nog van —20 tot —30°, en de sneeuw ligt hoog.
Ik wou nu toch wel even in een tuin met crocussen lopen....

Babs Buitenhuis.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (58)

Gewestelijke volleybalwedstrijden te Groningen

Op Woensdag 31 Maart j.l. organiseerde de C.S.R.G.G. een Gewestelijke Volleybaldag voor A en B teams in de „Korenbeurs" te Groningen. Alle vijf Districten, t.w. Groningen, Winschoten, Assen, Leeuwarden en Heerenveen waren door twee zestallen vertegenwoordigd. De Voorzitter der R.P.S.V.G., de Kapitein Van Dijk opende dit sportevenement, waarbij hij allen hartelijk welkom heette. Spreker hoopte, dat het een geslaagde dag zou worden met sportieve wedstrijden en dat de beste ploeg uiteindelijk beslag op de eerste prijs zou leggen. In beide Afdelingen werd een halve competitie gespeeld, zodat ieder team vier wedstrijden moest spelen. De wedstrijden werden geleid door een zestal Nevobo-scheidsrechters, w.o. één vrouwelijke. Er werd inderdaad spannend en fair gestreden en veelal gaven de verschillende ploegen elkaar niets toe. Toch werden de meeste wedstrijden in 2 sets beslist. Bij de A-teams ontliepen Groningen, Winschoten, Leeuwarden en Heerenveen elkaar niet veel in kracht. Groningen vormde echter een beter geheel, ondanks het feit, dat zij reeds in de eerste wedstrijd een van haar beste spelers wegens een enkelblessure moest missen. Zij toonde zich dan ook de sterkste en won alle vier partijen in twee sets. Hierdoor kwam zij voor de tweede achtereenvolgende maal in het bezit van de wisselbeker. Een keurige prestatie, want de andere Districten hebben het haar zeker niet cadeau gegeven. Leeuwarden, Winschoten en Heerenveen wonnen ieder twee wedstrijden, zodat het setgemiddelde hier de volgorde moest bepalen. Leeuwarden legde beslag op de tweede en Winschoten op de derde prijs. Heerenveen kwam er juist naast te staan. Assen daarentegen won geen enkele partij en was dan ook veruit de zwakste. Wat is hiervan de oorzaak Hunnebedbewoners? Hierin moet een volgende keer verbetering gebracht worden hoor en m.i. kan dat ook. Toegegeven, het gaat in de eerste plaats niet om de winst, maar om de sport in het algemeen en een verliezer moet er nu eenmaal altijd zijn doch dit houdt niet in, dat men met incomplete teams kan verschijnen en daar door min of meer afhankelijk wordt van reserves van de overige teams. Wel kon er nu voor completering worden verzorgd maar hierdoor krijgt men wel zes man maar geen team.

Bij de B-teams toonde Leeuwarden zich de sterkste en wist hier met vier gewonnen partijen de eerste prijs te veroveren. Groningen moest alleen in de 1e prijswinnaar haar meerdere erkennen en plaatste zich met 3 gewonnen partijen op de tweede plaats. Hier plaatste Heerenveen zich met 2 gewonnen partijen juist boven Winschoten, dat slechts een wedstrijd won. Assen sloot wederom de rij met geen enkel winstpunt. Toch heeft dit team zich kraniger geweerd dan de stand zou doen vermoeden. Meerdere sets werden met 16—14 of 15—13 verloren, dus met een zo'n klein mogelijk verschil. Een beetje meer rust in de ploeg en ook Assen zou een medaille in de wacht hebben gesleept. Nu was het het enige District dat met lege handen huiswaarts keerde, maar ik heb zo'n vermoeden, dat zij een volgende maal en dat geldt ook voor het A-team, geduchter van zich af zal bijten.

Deze geslaagde wedstrijden werden o.m. bijgewoond door de heer Gewestcommandant der Rijkspolitie Groningen, Kolonel Van Helden met echtgenote; Overste Hoekstra met echtgenote; Overste Römelingh met echtgenote; Overste Fogteloo; Majoor Aalders met echtgenote; Kapitein Van Dijk; Kapitein Mackay en de heer Jac. R. Smit, Hoofdbestuurslid en Secretaris van het Noordelijk District der NPSB. Na afloop van de wedstrijden te plm. 17.00 uur reikte Kolonel Van Helden met een toepasselijk woord de prijzen uit aan de aanvoerders der winnende teams. Verder dankte spreker de scheidsrechters, onder aanbieding van een attentie in de vorm van een doos bonbons of sigaretten en voorts de organisatoren en belangstellenden en allen die op enigerlei wijze tot het slagen van deze dag hadden meegewerkt.

Een in allerhaast gevormd Gewest-zestal speelde nog een wedstrijd tegen de scheidsrechters, die door laatstgenoemde met 2—1 werd gewonnen.

De uitslagen waren:

A-teams.

Assen—Winschoten	3—15	2—15	
Groningen—Heerenveen	17—7	15—8	
Leeuwarden—Assen	15—4	15—10	
Winschoten—Groningen	9—15	15—17	
Heerenveen—Leeuwarden	15—8	7—15	15—12
Assen—Groningen	6—15	7—15	
Leeuwarden—Winschoten	15—12	15—5	
Heerenveen—Assen	15—4	15—7	
Groningen—Leeuwarden	15—7	15—13	
Winschoten—Heerenveen	15—4	15—13	

Groningen 8 pt. Wisselbeker en medaille.
Leeuwarden 4 pt. (setgem. 5- -4). Medaille.
Winschoten 4 pnt. (setgem. 4- 4). Medaille.
Heerenveen 4 pt. (setgem. 4—5).
Assen 0 pt.

B-teams.

Winschoten—Groningen	9—15	16—4	6—15
Assen—Heerenveen	14—16	8—15	
Leeuwarden—Winschoten	15—4	15—10	
Groningen—Assen	16—14	16—14	
Heerenveen—Leeuwarden	15—8	5—15	3—15
Winschoten—Assen	15—13	15—11	
Leeuwarden—Groningen	15—8	15—4	
Heerenveen—Winschoten	15—7	15—7	
Assen—Leeuwarden	4—15	8—15	
Groningen—Heerenveen	15—5	16—14	

Leeuwarden 8 pt. Medaille.
Groningen 6 pt. Medaille.
Heerenveen 4 pt. Medaille.
Winschoten 2 pt.
Assen 0 pt.

Programma der C.S.R.G.G.

Na de inmiddels gehouden Gewestelijke Schaats- en Volleybalwedstrijden voor A en B teams, resp. op 9 Februari en 31 Maart 1954 is de C.S.R.G.G. voornemens voorts nog te houden:

Gewestelijke Voetbaldag omstreeks 2 Juni a.s. te **Assen** (org. P.S.V.A.).

Gewestelijke Athletiekwedstrijden omstreeks 1 Juli a.s. te **Groningen** (org. R.P.S.V.G.) De wedstrijden worden gehouden in twee leeftijdsgroepen.

Gewestelijke zwemwedstrijden omstreeks 20 Augustus a.s. te **Oranjewoud** (org. P.S.V.H.)

Nummers: 50 m schoolslag, 50 m vrije slag, 50 m vrije rugslag, 3 x 25 m wisselslagestafette, 5 x 25 m schoolslagestafette, 25 m schoolslag, popduiken en die pop 10 m slepen. 25 m schoolslag en daarna 25 m drenkeling slepen.

Over een eventuele deelname aan de Intergewestelijke Athletiekwedstrijden zal nog nader worden besloten.

J. M. P.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (59)

Wachtmeester der Rijkspolitie gehuldigd voor moedig gedrag.

Eremedaille van Carnegie-heldenfonds verleend.

Op 3 Augustus 1953, om ongeveer half vijf in de namiddag zag de wachtmeester der rijkspolitie J. Drok te Boven-Pekela een span paarden, dat op hol geslagen was, een ploeg met zich meeslepend. Zonder aarzelen wierp Drok zich voor de dieren en wist ze tot staan te brengen.

Kolonel van Helden speldt wachtm. Drok de eremedaille op.

Deze daad was aanleiding om op 27 April j.l. in de raadzaal van het gemeentehuis te Nieuwe Pekela wachtmeester Drok te huldigen.

Vele politie-autoriteiten waren aanwezig, toen burgemeester G. Boekhoven een welkomstwoord sprak.

De gewestcommandant, kolonel van Helden, zei met veel genoegen naar N.-Pekela gekomen te zijn. Hij had gaarne de eer aan maj. v. Kuik van Winschoten gegund, doch deze is door ziekte verhinderd. Spreker was dankbaar dat mevrouw van Kuik wel tegenwoordig was.

Kolonel van Helden releveerde in het kort nog eens het gebeurde en wees wachtmeester Drok er op, dat het er niet om gaat op welke plaats men zijn taak verricht, maar om de wijze waarop men zijn taak vervult. Wachtmeester Drok heeft gezegd in het proces-verbaal, dat hij deze daad had verricht omdat er wel eens ongelukken van konden gebeuren en deze simpele woorden kenmerken zijn persoon.
Voor deze moedige daad is hem de bronzen medaille van het Carnegie-Heldenfonds toegekend.
Waarschijnlijk is op de bewuste derde Augustus in Drok het oud-huzarenbloed weer gaan bruisen. Kolonel van Helden zei er trots op te zijn, dat het gewest Groningen een dergelijke wachtmeester heeft.
Nadat hij het eremetaal had opgespeld, bood mevr. van Helden de echtgenote van wachtmeester Drok bloemen aan.

Burgemeester Boekhoven, die hierna het woord voerde, was er eveneens trots op, dat de groep Nw-Pekela beschikt over deze wachtmeester, die reeds vaker blijk gegeven heeft actief te zijn.

Wachtmeester Drok kent de bevolking van Nieuwe Pekela en iedere inwoner kent hem, maar toch weet hij de juiste afstand te bewaren.
Nadat de burgemeester de heer Drok geluk had gewenst, bood ook mevrouw van Kuik, mede namens haar man, bloemen aan.

Kapitein van Dijk van Winschoten, sprak als wnd. districtscommandant woorden van waardering.

Adjudant Koning was de tolk van groep Oude- en Nieuwe-Pekela en was er eveneens trots op, dat één van zijn mannen deze prestatie heeft geleverd.

Tot slot sprak wachtmeester Drok woorden van dank voor de aan hem verleende onderscheiding, er op wijzend, dat hij niet meer dan zijn plicht had gedaan. Hij hoopte dit ook in de toekomst te zullen doen.

Burgemeester Boekhoven beëindigde de plechtigheid met een korte toespraak, waarna men nog enige tijd gezellig bijeen bleef.

★

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer

Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (60)

BRIDGE

In mijn eerste artikeltje over bridge heb ik U verteld, dat men, om met zijn maat tot het juiste bod te komen, samen eenzelfde biedsysteem moet hebben.
Ik wil U nu deze keer een biedsysteem voorzetten, dat naar mijn mening zeker voldoende is voor beginners en zelfs voor spelers, die het bridgespel al eens vaker beoefend hebben.
Voordat ik echter verder ga wil ik U zeggen dat er een fout is geslopen in mijn stukje over bridge. Ik heb daarin nl. beweerd, dat, als Z heeft gegeven W mag openen. Dit is niet goed. Degene die de kaart gegeven heeft mag het eerst beginnen met bieden. U moet dus in het eerste artikeltje **Zuid** veranderen in **West** en wel op blz. 8, 2e kolom laatste regel, blz. 9, 1e kolom, 11e regel van boven en 25e regel van boven.
Om nu de kracht van zijn kaart te kennen, gaan wij bepaalde kaarten waarderen met punten. Deze kaarten zijn: het aas (4 punten), de heer (3 punten), de vrouw (2 punten), de boer (1 punt). Deze punten gelden, ongeacht van welke kleur zij zijn. U begrijpt dus dat men van iedere kleur (Kl, R, H of Sch) maximaal 10 punten kan hebben omdat iedere kleur slechts één A, H, V of B (=4+3+2+1=10) in het spel is. Indien de kaarten dus rondgedeeld zijn, zijn er in het spel samen **40 punten** (van iedere kleur 10).
U begint nu eerst, alvorens te bieden, Uw punten te tellen en aan de hand daarvan en van het systeem dat hieronder volgt, gaat U openen of volgbiedingen geven. Hier komt het biedsysteem. Ik wil echter, alvorens het onder Uw aandacht te brengen, mededelen, dat ik niet wil beweren, dat het volledig is. Ik wil het in het begin zo eenvoudig mogelijk houden, om het daarna aan te vullen.

OPENINGSBOD:

(1) **13 tot en met 17 punten:** U opent met een één bod in een **kleur.** Deze kleur moet een vierkaart zijn.
(2) **18 tot en met 19 punten** U opent met één S.A. (sans atout).
(3) **20 tot en met 24 punten:** U opent met 2 S.A.
(4) **Meer dan 24 punten:** U opent met 2 in een kleur.

ANTWOORD OP EEN OPENINGSBOD VAN UW PARTNER

Op (1): **Minder dan 7 punten:** U past.
7 tot en met 9 punten: 1 S.A.
van 10 tot en met 12 punten: U biedt Uw eigen kleur (4-kaart minstens).
van 13 punten of hoger: U biedt Uw eigen kleur (minstens 4-kaart) maar één hoger dan U behoeft te bieden. Indien U niet goed een kleur kan bieden, biedt U in S.A. één hoger dan normaal (dit noemt men jumpen).

Op (2): **Minder dan 7 punten:** 2 Kl.
Van 7 tot en met 9 punten: U biedt Uw eigen kleur (minstens 4-kaart) of 2 S.A.
Van 10 tot en met 12 punten: U biedt Uw eigen kleur (4-kaart minstens).
13 punten of hoger: U doet een bod, dat één hoger ligt dan normaal, hetzij in eigen kleur (4-kaart), hetzij in S.A. (jumpen!).

Op (3): **Minder dan 7 punten:** 3 Kl.
Van 7 tot en met 9 punten: eigen kleur (4-krt) of 3 S.A.
Van 10 tot en met 12 punten: eigen kleur (4-krt) bieden of 3 S.A.
Van 13 punten of meer: U jumpt in Uw eigen kleur (4-krt).

Op (4): **Met minder dan 7 punten:** 2 S.A.
Met 7 tot en met 9 punten: U biedt Uw eigen kleur (4-krt).
10 tot en met 12 punten: U biedt Uw eigen kleur (4-krt) of U jumpt in eigen kleur of in S.A.

Volgbiedingen.

U begrijpt dat wat hierboven staat betrekking heeft op een **openings**bod van Uw maat (Z bijv.) en dat U (N) hierop **moet** antwoorden, zoals hierboven is aangegeven. Hierbij heb ik aangenomen, dat W dan heeft gepast na het openingsbod van Z. Indien W een tussenbod doet (= volgbod) dan behoeft N niets te zeggen als hij minder dan 7 punten heeft. Zegt N toch nog iets, nadat de tegenpartij (W) gevolgd heeft, dan geeft dat een zekere kracht aan, n.l. dan heeft hij toch zeker 8 tot 10 punten.
U moet nu even onderscheid maken tussen een openingsbod (waarvoor wij minstens 13 punten moeten hebben) en een volgbod.
Alle biedingen na een openingsbod zijn volgbiedingen.
Wanneer mag men nu een volgbod doen en hoe moet dat in het algemeen zijn?
Z heeft geopend nemen wij aan. Het doet er niet toe wat hij geopend heeft, maar laten we zeggen dat Z geopend heeft met 1 Ruiten. N, zijn maat, weet dus dat Z minstens 13 punten heeft en dat Z in ieder geval een vierkaart in die kleur heeft.
Nu is W aan de beurt. Past hij, dan antwoordt N op de manier, die is aangegeven in „Antwoord op openingsbod van Uw partner".
Wanneer kan W nu in het algemeen een volgbod doen?
I. Wanneer hij minstens **8 tot 10 punten** heeft; dan noemt hij zijn eigen kleur (minstens een 4-kaart), bijv. 1 Harten.
II. Heeft W ook **13 punten of meer,** dan kan hij 2 dingen doen.
a. Indien hij een lange kaart heeft in bijv. de Sch.-kleur, zegt hij bijv. 2 Sch. U weet dat 1 Schoppen voldoende was, want de Sch.-kleur gaat in waarde boven de R.-kleur. Maar W legt er nog een schepje op en zegt 2 Sch. Dit geeft zijn maat aan: 1. ik heb ook een opening, dus minstens 13 punten; 2. Ik heb een goede Schoppenkaart.
b. Hij kan een doublet geven op het openingsbod van Z. W zegt dus gewoon „doublet" en dit geldt als een **bod.** Men geeft met een „doublet" **in het algemeen** aan zijn maat te kennen, dat het laatste bod (1 Ruiten in dit geval) niet gemaakt kan worden, dat (in dit geval dus)

Ook zo helpen wij elkaar

VRAAG EN AANBOD

(De hieronder vermelde aanbiedingen en vragen worden ten behoeve van het personeel in het Gewest gratis geplaatst. Inzendingen moeten uiterlijk de 13e van iedere maand in het bezit van de redactie zijn.)

AANGEBODEN:

1 paar lederen maat-confectielaarzen, zo goed als nieuw (2 × gedragen), maat 46½; prijs f 30.—. Betaling in overleg te regelen. Te bevragen bij Adj. T. Luppens. Gew. Bureau.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (61)

Z geen 7 slagen kan maken met Ruitenkleur als troef en de consequenties hiervan zijn, dat als het inderdaad zo blijkt bij het uitspelen, dat het Z punten kost.
Maar zo'n **doublet, direct na zo'n openingsbod,** geeft in dit geval aan dat W een opening heeft. Het voordeel hiervan is, dat het bod niet hoger komt te liggen en de maat (O in dit geval) dus op „dezelfde hoogte" 1 H., 1 Sch. of 1 S.A. kan zeggen of het nog betrekkelijk lage bod van 2 Kl. of 2 R. kan doen.
Tot hoever moet men meestal doorbieden, m.a.w. hoe lang moet men doorgaan om volgbiedingen te geven? Het is de bedoeling om, zo het enigszins mogelijk is, 100 punten te bemachtigen (in één spel dus).
Hoe komt men nu aan die 100 punten? Wel, dat kan men behalen door een bod van:

4 Harten	(4 x 30 punten = 120 pt.)	= 10 slagen
4 Schoppen	(4 x 30 punten = 120 pt.)	= 10 slagen
5 Klaveren	(5 x 20 punten = 100 pt.)	= 11 slagen
5 Ruiten	(5 x 20 punten = 100 pt.)	= 11 slagen

3 S.A. (voor de eerste S.A. krijgt men 40 punten en voor de volgende S.A.-slagen 30 punten; dus voor 3 S.A. 40 + 30 + 30 = 100) = 9 slagen.

Als men **100 punten** haalt, noemt men dit een **manche.** Men spreekt over manchebod en manchebiedingen.
Men streeft er dus naar, deze 100 punten in elk spel te halen. Is de kaart gelijk verdeeld onder de 4 partijen dan begrijpt U dus ook, dat een manchebod dan haast nooit mogelijk is. Men blijft dan op een lager contract staan en biedt niet door.
Een volgende keer hoop ik nader in te gaan op het hierboven aangegeven biedsysteem van

1. Het openingsbod,
2. Het antwoord op een openingsbod,
3. De volgbiedingen in het algemeen

en wil dit dan verduidelijken met voorbeelden.

Mochten er nu al lezers zijn, die het geschrevene niet begrijpen, dan houd ik mij aanbevolen voor vragen en commentaar via de Redactie. Tot een volgende keer dan.

R.

Een mal geval

Op 'n voorjaarsdag liep op een van Drenthe's dreven;
Een juffrouw, door heide en bos omgeven,
Genietend van d' ontluikende natuur,
De schemer zou gaan dalen, 't was in het avonduur.
Een late vogel roept, de wind ruist door de bomen
Z'n eeuwig lied: „De lente is gekomen".

De juffrouw spoedt zich heen, maar loerende ogen;
Zien haar: men denkt: „Ze is onttogen,
Ze is zekerlijk ontvlucht, misschien wel uit Zuidlaren".
Dus snellijk heen, naar een van 's lands dienaren.
Die dag kwam door de radio het gerucht
Dat er vrij zeker, een psychopate was ontvlucht.

Hermandad's telg, een van z'n echte zonen;
Gaat in 't civiel op pad en denkt haar mee te tronen,
Hij vindt haar gauw en zegt: „Gaat U mee koffie-
[drinken?"
De juffrouw staat perplex, de vraag moet eerst be-
[zinken.
Dan zegt zij kort: „Ga weg, wat sta je nog te dralen,
Ik wil naar 't gindse dorp, de bus naar stad nog
[halen".

De man die zegt: „Ja, ja, U kan mij veel verhalen."
Maar denkt: „Ik zet toch door, ik mag niet falen."
Hij zegt: „Ga rustig mee, de koffie is al klaar;
Gevaar is er niet bij, geloof mij zeker maar".
De juffrouw loopt nog door, hij volgt haar op de voet,
Terwijl hij nog eens weer, z'n mooie voorstel doet.

De juffrouw denkt vol angst: „Wat zal de toekomst
[brengen,
Want snood is vast z'n plan, welk vuur zou hem
[verzengen?"
Dan, dodelijk beangst, bij 'n huis maar aangebeld;
Aan de vrouw die open doet, is alles gauw verteld.
En klagend gaat zij voort: „Ik heb toch niets misdaan
Die daar op de stoep, wil mij niet laten gaan".

Van binnen komt een heer, die kijkt haar even aan,
Ziet tevens ook de man, daar op het stoepje staan;
Dan zegt de heer: „Juffrouw, laat hem maar stil
[geworden
Gaat rustig met hem mee, want dat is goed in orde".

De juffrouw denkt verslagen: „Wat heb ik aan de
[hand,
Is dit een oord vol dwazen, hier in dit mooie land".

Men denkt dan even na, er gaan vermoedens rijzen;
Men heeft toch ook papieren, die kunnen wel
[bewijzen
Wie zij of hij wel is, want soms bedriegt de schijn,
Maar geen van beide wil, de minste of d' eerste zijn.
Zij denkt: „'t Is vast een type, die overal nog lopen".
Hij denkt: „Bij haar is het niet pluis, wat heb ik
[nog te hopen".

De juffrouw gaat dan heen, hij laat haar nu toch gaan;
Bij de halte van de bus, ziet zij wat mensen staan,
Haar rust keert dan terug, zij voelt zich nu bevrijd,
Zij mijmert nog wat na, maar zonder haat of nijd
Denkt zij: „Wat rare vent, die een oogje op mij had".
Daar is de bus die stopt en brengt haar naar de stad.

De juffrouw niet tevree, wil er toch meer van weten;
En is vijf dagen later, weer in de bus gezeten,
In 't avontuurlijk dorp, waar ook de bus blijft staan,
Is zij toen zeer gezwind, op onderzoek gegaan.
Zij vindt daar haar belager, hij werkt in z'n tuin,
Hij kijkt er bij dit weerzien, toch wel een beetje
[schuin.

„Wat voerde U laatst die avond in Uw schild?"
Zo klinkt haar vraag nu tamelijk mild.
„Juffrouw", zo zegt hij dan: „Als U het beslist wil
[weten
Vergeef mij, dat ik U voor een psychopate heb
[versleten".
„Dan zijn we quitte", zegt zij. „Ik hield U voor een
[gek,
Ik dacht dit in de loop van ons gesprek".

Mijnheer de Redacteur, mag ik U beleefd verzoeken;
Voor De Reflector eens, dit mal geval te boeken?
We hebben daarin toch, een ieder zal dit weten,
Nog altijd de rubriek: „Om nooit meer te vergeten".
Of is het soms te lang? Ik kon 't niet korter maken;
Het deed mij menig zucht, in arren moede slaken.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (62)

De Jeugdverkeersbrigade te Nieuwe Pekela

Foto Dagblad „De Noord Ooster"

Bonte verkeersavond te Marum

Gedurende negen weken waren de inwoners van de gemeente Marum in de gelegenheid om een cursus te volgen, die in een viertal plaatsen, n.l. Marum, Nuis, Niebert en Jonkersvaart, door personeel van de Verkeersgroep Rijkspolitie Groningen werd gegeven. Deze cursus had tot doel om het publiek, dat gratis deze cursus kon volgen, een beter inzicht te geven in de verkeerswetgeving en haar kennis van de verkeersvoorschriften op een hoger niveau te brengen. De belangstelling voor deze cursus was bijzonder groot.

Het was een goede gedachte van het bestuur van de plaatselijke vereniging van „Veilig Verkeer" en het personeel van de Verkeersgroep Groningen, om deze reeks cursusavonden te besluiten met een gezamenlijke feestavond in het hotel Rudolphus te Marum op 14 April 1954.

Toen de voorzitter van de vereniging „Veilig Verkeer", de heer Feenstra, deze bonte verkeersavond opende kon hij o.a. welkom heten de heer Burgemeester der Gemeente Marum, de heer Districtscommandant der Rijkspolitie te Groningen, de Directeuren en personeel van de vervoersondernemingen E.S.A. te Marum en de Marnedienst te Zoutkamp en de Adjudant Brouwer, Commandant van de verkeersgroep.

Na een kort openingswoord gaf de voorzitter der ver. de leiding over aan de Opperwachtmeester B. Lijklema, waarmede het feestprogramma een aanvang nam. De bedoeling was dat de vier cursusgroepen een wedstrijd zouden houden door middel van actuele radiospelen, zoals „Hersengymnastiek, Trek aan de bel, Spraakwaterval en Doe het uit de doeken". Het werd een reuze geslaagde avond met als extra attractie een wedstrijd hersengymnastiek tussen een ploeg van Marnedienst-chauffeurs en E.S.A.-chauffeurs, welke op het nippertje gewonnen werd door de E.S.A.-ploeg. Het was een geslaagde avond en zeer leerzaam voor een ieder, waarbij de conference werd verzorgd door de Opp. Lijklema. Het muziekgezelschap van de familie Pijpker werkte belangeloos aan het welslagen van deze avond mee.

Toen de Burgemeester der gemeente Marum aan het eind van de avond de prijzen uitreikte, noemde hij het contact, dat gelegd was tussen de burger en de politieman één der voornaamste gebeurtenissen van de avond, hoewel hij het toch ook bijzonder prettig vond om ieder cursist een diploma te kunnen overhandigen, als bewijs dat zij het „Verkeersexamen" met goed gevolg hadden afgelegd. Voldaan keerde een ieder huiswaarts.

R. T.

Van rode roede tot Wachtmeester

Iets over de rechtspraak en het politiewezen in de Groninger Ommelanden

VIII.

Van Rode Roede tot Wachtmeester is een lange weg en het is niet onmogelijk dat niet alle ambtsopvolgers van de Rode Roeden, Biezenjagers, Gardes Champêtre en Veldwagters de lotgevallen van deze roemruchte voorgangers in alle opzichten belangrijk genoeg achten om hun studie voor diploma A, Aa of B daarvoor te onderbreken. Het zal daarom nodig zijn niet lang bij iedere mijlpaal op deze weg stil te staan. Wellicht is het dienstiger, het doel van de Reflector mede in ogenschouw genomen, zich meer te bepalen tot enkele snapshots.

Evert Berents, legde in 1814, nadat ook uit Delfzijl als laatste plaats de Fransen waren vertrokken, zijn Franse benaming „Garde Champêtre" af en liet zich voortaan als Veldwagter betitelen. Zijn salaris werd enigszins aangepast aan de dure na-oorlogse tijd en gebracht op f 260,— per jaar, zonder dat de C.P.O. of de Rijkspolitievereniging of zoiets er aan te pas gekomen was.

Evert Berents droeg een geboorde militaire hoed met oranje kokarde en bij andere gelegenheden een blauw lakense pet. Hij droeg een frak met zilveren knopen, een grijze broek en grijze slobkousen; een volledig uniform kostte f 39,50. Een „schuldboekje" had hij niet, want de gemeente betaalde voor hem.

Pas in 1820 volgt de officiële aanstelling tot Veldwagter. Zijn salaris wordt tevens opnieuw vastgesteld, namelijk op f 156,— per jaar. Tevens wordt hij „provisioneel" benoemd tot bode, zolang als zodanig niet een „expres persoon" is benoemd. Het tractement van de bode, f 104,—, krijgt hij ook uitgekeerd.

Tja, die bodediensten vormen eigenlijk een hoofdstuk apart. Vanwege het Provinciaal Bestuur wordt herhaaldelijk aandrang uitgeoefend op de Burgemeesters er zorg voor te dragen dat de Veldwachters inderdaad politiedienst verrichten.

In 1823 schrijft de Gouverneur der Provincie: „Dat de veldwagters door de gemeentebesturen meer tot hun plicht worden gehouden, dat zij hun tournée's stiptelijk verrichten, dat zij toezien op de bedelarij, de bedelaars arresteren en dezelve voor mij brengen, in één woord dat zij hun functie als V e l d w a c h t e r in deszelfs vollen omvang verrichten, iets hetwelk in verschillende gemeenten is verontachtzaamd geworden en waaruit vele klachten zijn voortgekomen".

Overigens ging de gouverneur zelf ook niet vrijuit, want enkele jaren voordien was het nog voorgekomen dat hij de Schout van Bierum opdracht had verstrekt een bepaalde brief onverwijld door de Veldwachter bij hem te laten bezorgen.

Evert Berents was inmiddels al een oud man geworden en zodoende assisteert zijn zoon hem af en toe. Het schijnt dat „de Firma Evert Berents & Zoon (in politiezaken en bodediensten)" soms verdienstelijk werk presteerde. In 1829 ontvangt de Schout van Bierum van de Gouverneur van Groningen hierover hetvolgende schrijven: „De Officier van Justitie bij den Regtbank in eerste aanleg te Appingedam heeft mij onderrigt van het loffelijk gedrag door den Veldwagter Uwer gemeente, Evert Berents Huizinga en deszelfs zoon, gehouden ten aanzien van het surveilleren op dieverijen op het post en paalwerk der Zeeweringen, met dat gunstig gevolg, dat reeds twee personen op heterdaad zijn betrapt en in handen van de Justitie geraakt.

Ik verzoek UEd. aan den gemelden Veldwagter mijn bijzondere tevredenheid over deszelfs gehouden gedrag in dezen te kennen te geven en hem mede te delen, dat ik mij voorstel een voordracht bij de Heeren Gedeputeerde Staten te doen, ten einde hem, ter verdere aanmoediging van zijn waakzaamheid en ijver, eenige geldelijke belooning toe te leggen". De Staatsraad, Gouverneur der Prov. Groningen"..

In 1835 wordt Evert Berents bode, zijn schoonzoon volgt hem op als Veldwachter. Zijn inkomen als bode bedraagt nog steeds f 104,—. Deze functie vervult hij tot 1843, in welk jaar hij overlijdt op 78-jarige leeftijd. Van een pensionnering op 55-jarige leeftijd had men toen nog niet gehoord. De schoonzoon sterft jong en daarna redt men zich in Bierum vier jaren zonder Veldwachter. Dat gaf echter ook geen voldoening en daarom wordt in 1858 Tjaart van der Laan uit Appingedam tot Veldwachter aangesteld op 25-jarige leeftijd. Zijn aanvangssalaris bedraagt f 200,—, acht jaar later f 250,—, na 12 jaren f 300,—, weer vijf jaar later f 350.— en tenslotte f 400.—. In vier „loonronden" zag de Veldwagter zijn salaris verdubbeld en dat is meer dan 5 %, zoals zijn opvolgers tegenwoordig soms krijgen, inderdaad, doch welk een noodlot hierachter verscholen ging zal een volgende maal blijken! C. Punter.

OPEN BRIEF

aan mijn vriend Bart

Beste Bart,

Om te beginnen: hartelijk dank voor je goede wensen in verband met de ziekte, welke mij nog steeds aan het bed kluistert. We menen dat er vooruitgang valt te bespeuren, wellicht dank zij ook jou en anderer medeleven. Als de fruitmand — die middels het 5 ct fonds bij ons thuis werd bezorgd — een afspiegeling is van de mate van medeleven door collega's, dan is dat medeleven groot. Wij zijn het 5 ct-fonds (lees de Rijkspolitiemannen van het Gewest Groningen) erg dankbaar, niet in het minst voor de goede geest die met het bezorgen van de fruitmand de ziekenkamer kwam binnenwaaien.

Sprak ik hierboven over een „goede geest", één van onze wachtmeesters ontmoette enige tijd geleden in letterlijke zin een „kwade geest". Het was reeds ver na middernacht toen een nachtpatrouille werd beëin-

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (64)

digd en de betreffende mannen met een welterusten afscheid namen. Zij gingen huns weegs in tegengestelde richting, doch waren vermoedelijk nog geen honderd meter van elkaar verwijderd toen een van de wachtmeesters een vervaarlijke schreeuw achter zich hoorde, gevolgd door een angstwekkend gehuil en ander lawaai. Hij draaide het stuur en keerde als de drommel op zijn wielsporen terug. Na een korte race zag de wachtmeester in de berm van de weg enige beweging en werd meteen aangeroepen door zijn collega. „Ben jij het J. . . . Ik heb hier een vent in de kraag. Hij is stomdronken".
Wat was er nu gebeurd?
Na het „ontbinden" van de patrouille spurtte de hierbij in eerste instantie betrokken wachtmeester snel „op huis aan". Hij had zijn rijwiellamp buiten werking gesteld en keek waakzaam voor zich uit, voor zoveel de nachtelijke duisternis dat toeliet. Plotseling zag hij schuin over de weg een witte gedaante met grote snelheid op zich afkomen. Hij had absoluut geen tijd om zich terstond te realiseren wat het was en onze wachtmeester schrok — eerlijk gezegd — zo hevig, dat hij in het woordje „halt" (van „haltpolitie", maar voor dat laatste woord vond hij geen tijd meer) een geluid legde als van een ontploffende gasketel. Het „voorwerp", of beter gezegd „de gedaante", bleef niet achter en stootte — gruwelijk geschrokken blijkbaar — een allerakeligst gehuil uit, waarna het met een klap tegen een boom optornde. De wachtmeester had, snel reagerende, nog juist een dronken kerel, die — gekleed in een witte regenjas en zonder licht rijdende als een furie over de weg voortjakkerde — kunnen ontwijken.
Er zijn een paar lelijke woorden gevallen en onze mannen hebben zich over hem ontfermd. Ja zeker, artikel 26 en niet minder.
Maar wat ik eigenlijk zeggen wilde is dit: „De volgende dag werd er in ons dorp druk over gepraat dat er in de afgelopen nacht zo'n kabaal op Hoofdweg geweest was en....:" „ej begrijpt er niets van dat de politie zoiets niet hoort!" „Die sliepen natuurlijk!"
Dat moet je nou toch meemaken!
Gelukkig hebben we — algemeen gesproken — nogal brede ruggen bij de Rijkspolitie. Af en toe is dat ook wel nodig. Een collega van ons echter kon enkele weken geleden de last niet dragen, toen hij een automobilist staande hield. De autobestuurder, wie zeer vroegtijdig kenbaar werd gemaakt dat hij behoorde te stoppen, reed met onverminderde vaart tot vlak bij de controlerende ambtenaar, om vervolgens sterk te remmen en met gierende wielen tot stilstand te komen. Een bravourstukje dat nogal eens wordt vertoond en gewoonlijk wordt gevolgd door een korte verklaring, namelijk dat men het stopteken niet eerder zag. De hier bedoelde autobestuurder stak vervolgens zijn hoofd door een portierraam en vroeg: „Wat wil je?"
En onze collega abrubt: „Ik wíl niets, maar als uit het gedrag van een autobestuurder op de openbare weg, de innerlijke beschaving van zo'n bestuurder mag worden afgelezen, dan ben ik geneigd U in te delen bij de Koppensnellers."
Een ander zou zeggen: „Niet op reagere Lena".
Waaruit dus blijkt dat in de figuurlijke draagkracht van onze ruggen enige variatie zit. Zo..wist je dat al?
Om nog even in te gaan op je vraag betreffende de International Police Association (I.P.A.), je hebt enige maanden geleden het stukje van collega R. de Lange van Zuidlaren kunnen lezen, waarin de doelstellingen van de I.P.A. omschreven waren.
Het aanknopen en onderhouden van vriendschapsbanden op nationaal en internationaal terrein vormt wel het belangrijkste doel van deze organisatie. De I.P.A. stelt zich verder achter de uitspraken van de Verenigde Naties omtrent de rechten van de mens. De Organisatie, die ieders godsdienstige en politieke mening respecteert, denkt zijn doel o.m. te bereiken door bijeenkomsten op algemeen cultureel terrein te beleggen, correspondentie op nationaal en internationaal niveau te bevorderen, door lectuur uit te wisselen en niet in het minst ook door uitwisseling van Nederlandse en buitenlandse politiegezinnen in vacantietijd. Een pracht gelegenheid om iets van een vreemde taal op te doen en om meer algemene ontwikkeling te verkrijgen.
De Nederlandse Afdeling van deze in Engeland zetelende Organisatie telt momenteel reeds 200 leden. Ieder die er meer over wil weten schrijve een briefkaart aan collega R. de Lange, Bernhardlaan 2 te Zuidlaren.
Ben jij intussen al lid geworden Bart?
Tot slot — de brief is toch al vrij lang geworden deze keer — graag nog enkele woorden over de avond van de 4e Mei a.s. Op die avond zullen we immers wederom onze doden uit de achter ons liggende oorlog herdenken? Even als vorig jaar wil ik ook nu graag alle Rijkspolitiemannen van ons Gewest nog even weer wijzen op het feit dat we onze gevallen collega's uit die verschrikkelijke periode niet moeten vergeten. Velen zullen deze aansporing niet nodig hebben — we zijn echter geneigd zo vlug iets te vergeten.
Wanneer over enkele dagen de klokken zullen beieren over een vrij en onafhankelijk Nederland, zullen deze klokken ook de ruim zestig collega's uit ons Gewest herdenken, die in de periode 1940—1945 hun goed Nederlanderschap met de dood moesten bekopen.
Denk nog even terug aan de mannen van de Groep Grootegast, die de moed hadden om de arrestatie van Joden te weigeren en mede daardoor grotendeels hun leven offerden en — ik noem zo maar een paar gevallen — aan de collega's die bij St. Nicolaasga en bij Norg voor het vuurpeloton hun „hulp aan de naaste" moesten boeten, om nog maar niet te spreken over de velen die in het concentratiekamp werden vermoord.
Wij mogen nog leven. Laat ons dat dankbaar stemmen in een tijd waarin we nog veel te wensen hebben, doch waarin ook veel, wat wij in die bange jaren hartstochtelijk hebben gewenst, een feit is geworden. De gedachte aan onze gevallen collega's kan ons — bij al onze tekortkomingen — een stimulans zijn om het devies van de Rijkspolitie, zowel in als buiten de dienstuitoefening, tot het onze te maken.

Bart, de groeten thuis en tot de volgende keer. Kom je nog eens?

Roel

P.S. Hoe gaat het met „Snokkeltje"? Zo heet immers dat „wagentje" van jou, nietwaar?

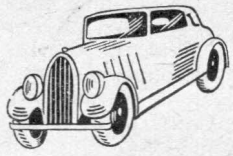

Voor Uw verhuizingen naar
J. ZIGTERMAN - GRONINGEN
Als één het kan, is 't **Zigterman**
Kantoor Oosterhamrikkade 102 — Tel. 22598 (K 5900)

Een merkwaardige grafkelder te Wieuwerd

Als men zo de lijvige bezoekregisters, die in het kleine dorpskerkje te Wieuwerd ter tekening liggen, doorbladert, dan staat men versteld van het grote aantal der bezoekers, dat, komende van heinde en ver, in de loop der jaren naar het dorpje is getrokken, om er de even merkwaardige als raadselachtige grafkelder te bezichtigen.
En nog vinden jaarlijks duizenden toeristen de weg, langs de uitgestrekte landerijen, waar het zwartbonte vee graast tussen gele boterbloemen en rood-bruine zuring en de natuur een verkwikkende rust ademt en waar men reeds van verre de torenspits van het kerkje boven het geboomte ziet uitsteken.
Wieuwerd is een klein dorpje en had het zijn grafkelder niet, het zou voor den vreemdeling even onbelangrijk zijn als de honderden soortgelijke dorpjes in ons land. Maar juist die grafkelder heeft aan Wieuwerd een bekendheid gegeven, die tot ver over de grenzen is doorgedrongen.
Het wonder, dat men hier te aanschouwen krijgt, is een grillige uitzondering op de eeuwige wet der ontbinding, een uitzondering die elders ter wereld slechts sporadisch schijnt voor te komen en die te Wieuwerd wordt gedemonstreerd in de vorm van een vijftal mummies, die enkele eeuwen geleden in deze kelder werden bijgezet en thans nog in een toestand verkeren die, gezien dit verre verleden, als wonderbaarlijk mag worden beschouwd. De mummies verkeren in volkomen verdroogde toestand, de huid is perkamentachtig en het gewicht slechts enkele kilogrammen. De zwaar eikenhouten kisten zijn met hun ijzeren handvatten ook nog volkomen gaaf en vertonen niet de minste sporen van verval, integendeel, ze zien er nog betrekkelijk als nieuw uit.
In 1765 werd de kelder bij toeval ontdekt. Enkele timmerlieden, die bezig waren herstellingswerkzaamheden in het kerkje te verrichten, ontdekten in de kerkvloer een luik, dat zich bij nader onderzoek vrij gemakkelijk liet openen. Een trap naar beneden gaf toegang tot een donkere ruimte en onze timmerlieden, nieuwsgierig geworden, lieten hamer en nijptang in de steek en daalden aarzelend het trapje af om eens een kijkje te gaan nemen. Groot was hun verbazing, toen ze in de kelder elf houten lijkkisten ontwaarden, die geheel gaaf waren en er als nieuw uitzagen. Voorzichtig lichtte men van één der kisten het deksel af, dat er los op bleek te liggen. Groot was echter de ontsteltenis toen men in de kist een vrijwel geheel ongeschonden mummie ontdekte. In allerijl namen de mannen de vlucht, waarbij ze bijkans de benen braken om het eerste boven te komen. Toen ze echter over de eerste schrik heen waren, waagden ze het opnieuw in de kelder af te dalen en kwamen tot de ontdekking, dat zich in ieder der elf kisten een lijk bevond, geheel in ongeschonden, zij het verdroogde toestand.
Dit was de ontdekking van het geheim, dat zolang in het duister van de ondergrondse kelder verborgen was geweest. Deze ontdekking verwekte sensatie niet alleen in ons land, doch ver over de grenzen. Zelfs uit het buitenland kwamen geleerden en historici opdagen, om van dit wonder kennis te nemen. Men stond voor een raadsel! De bouwaard van de kelder werd onderzocht en in tekening gebracht om hem in andere oorden na te bouwen, maar wat er in Wieuwerd gelukt was, gelukte niet elders. Men nam proeven met stukken vlees en dode dieren, door die in de kelder te hangen. Geen spoor van bederf werd gevonden. Langzaam verdroogde het vlees en verschrompelden de dieren, zonder dat ook maar de minste onaangename reuk werd waargenomen.
In de kelder bevinden zich twee tegenover elkaar liggende openingen, die in verbinding staan met de buitenlucht. Dat deze ventilatie tot het verdrogingsproces medewerkt staat vast. Toen men n.l. één der openingen dicht stopte, bleek de kelder niet meer normaal te functioneren.
Wat overigens precies de oorzaak van deze zeldzame eigenschap is, daarover hebben vele natuurkundigen van naam zich in de loop der jaren het hoofd gebroken, doch tot een oplossing is men nog niet gekomen.
Men neemt aan, dat uit de bodem gassen opstijgen, die de eigenschap bezitten om volkomen alle bederf te weren. Vast staat echter, dat de bederfwerende eigenschap zich niet enkel tot de grafkelder beperkt. Ook in het kerkgebouw zelf is deze aanwezig. De eeuwenoude vloer, de fraai besneden preekstoel, de overige kerkmeubelen, alles is even gaaf en nergens zijn enige sporen van verval of molm te vinden. Ook op het om de kerk liggende kerkhof, met name aan de noordzijde, schijnen de aan de aarde toevertrouwde kisten langer in goede staat te blijven dan op andere kerkhoven.
Wie er precies in de kelder zijn bijgezet, daarover is niets met zekerheid bekend. Vermoedelijk zijn dit telgen uit het oud-adellijk geslacht van Walta, die in vroeger tijden het nabij Wieuwerd gelegen „Waltaslot" bewoonden, en die, naar men aanneemt, in 1609 de kelder hebben laten maken. In de kerkvloer, nabij het luik dat toegang geeft tot de grafkelder, vindt men enkele grafzerken, gedateerd 1549, met het familiewapen van deze Walta's.
Ook is het mogelijk dat de overledenen deel hebben uitgemaakt van de bekende Labadisten-secte, een geloofsgemeenschap, die in de zeventiende eeuw in Wieuwerd geleefd en gewerkt heeft en waarvan de geniale vrouw Anna Maria van Schuurman de ziel was.
Dat er thans nog slechts vier mummies in de kelder aanwezig zijn, terwijl er bij de ontdekking van de grafkelder elf werden gevonden, wordt toegeschreven aan het feit, dat in de eerste jaren, nadat de kelder voor het publiek werd opengesteld, verscheidene souvenir-jagers, naar men zegt vooral medische studenten, een aandenken hebben meegenomen.
Gelukkig is aan deze schendingen gauw een einde gekomen. Men heeft de kisten thans met glas afgedekt en de kelder met inhoud toevertrouwd aan de goede zorgen van de congierge, de heer Halbertsma, die met zijn echtgenote op welwillende wijze de bezoekers te woord staat en steeds bereid is, de merkwaardige eigenschappen der kelder te laten bezichtigen en de bijzonderheden er over te vertellen, maar die er tevens voor zorgt, dat alles geschiedt op passende en ordelijke wijze.

En als men dan, na een bezoek aan de kelder, waar een plechtige stilte heerst en de lucht zuiver en koel is, terugkeert in het volle zonlicht, waarin alles trilt en leeft, dan verbaast men zich over dit natuurwonder, dat ons in staat stelt, thans nog een blik te werpen op de stoffelijke omhulsels onzer voorvaders, die reeds eeuwen geleden in deze oude kelder werden bijgezet.

C. H. F.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (66)

Voor elke vorm van beroepsvervoer
Voor lepere kostprijsberekening zorgt **WEGTRANSPORT**

Kantoren:
DELFZIJL, Oudeschans 65. Tel. 312 en 266
GRONINGEN, Nw. Kerkhof 8b Tel. 22468

Fa D. OECHIES & Zn.
HOOGEVEEN - Telefoon 2105

Zadelmakerij. Het adres voor Luxe Lederwaren
en Gelmok lederen kleding

NUTSSPAARBANK - GROONINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.

Zeer velen Uwer
sloten reeds bij onze Mij. een speciale W.A.-polis op de bekende gunstige voorwaarden en condities
DEKKING THANS OPNIEUW UITGEBREID
(automatisch ook voor de reeds lopende contracten)
Premie blijft niettemin f 10.- p. jaar

Distr. Inspectie N.V. Arnhemsche Verz. Mij.
C. H. Feenstra, Parkweg 81a. Groningen

D. A. M.- remmen
zijn **SNEL-** remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

VERHUISBEDRIJF H. J. VARWIJK
HET adres van VERTROUWEN
(DIVERSE MEUBELTAPS)
DEDEMSVAART - TELEFOON 90

Het best geoutilleerde garagebedrijf
ENNAM N.V.
Hereweg 36 - CRONINGEN
Voor doorsmeren, olie verversen en wassen, ook
SHELL STATION „ENNAM"
Rijksstraatweg 14, HAREN.

Meer dan 50 jaren **UNIFORMEN**
Ook voor Rijkspolitie
FIRMA H. MOOI & ZOON
VAART ZZ 15 - ASSEN - TELEFOON 2416

Let op de adverteerders van de Reflector

Materialen voor
tekenen,
kunstschilderen,
boetseren enz.
K. BOSSINA
ZUIDERDIEP 17
GRONINGEN

Thans binnen ieders bereik - Gratis onderricht thuis
Exclusiviteit van HALBERG schrijfmachines. Contantprijs f 250 of AANTR. BETALINGSVOORWAARDEN

Afbetalingsschema v/d portable schrijfmachine p. maand

Vooruit	6 mnd.	9 mnd.	12 mnd.	15 mnd.	18 mnd.
f 25.–	f 40.29	f 27.82	f 21.54	f 17.87	f 15.33
f 50.–	f 35.83	f 24.75	f 19.25	f 16.09	f 13.94
f 75.–	f 31.37	f 21 67	f 16.86	f 14.10	f 12.23

SIJBES' Kantoormachine Bedrijf
Oude Ebbingestraat 55, Tel. 27116, GRONINGEN
Vraag vrijblijvend toezending prospectus

Ook door te kopen bij onze adverteerders
steunt gij ons blad!

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (67)

Fa. W.K.W.
CARROSSERIEBEDRIJF
GRONINGEN
Telefoon 32733

Contrôle Rijkspolitie!
Het ombouwen van reminstallaties, zodat deze voldoen aan de Wett. eisen, verzorgt met grote ervaring
J. KNOOP N.V., ADUARD - Tel. 235 (K 5903)
AUTOSLOPERIJ
KNOOP
helpt velen uit de knoop!

Timtur
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist
HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

Garage Raterink - Beilen (bij de brug)
Goed adres om even te tanken
Telefoon 77
Shell-Tankstation - Garage en Touringcarbedrijf

'n DRESCO?
Een Rijwiel voor Uw Leven!
DRESCO
RIJWIELENFABRIEK - Telefoon 119 - Winschoten

Radio Heins
Uw adres voor de beste radioapparaten tevens F.M. app. Een lust om te horen
Wilhelminasingel 38, - COEVORDEN

BUDDE
BLOEMEN EN PLANTEN
VOOR IEDERE GELEGENHEID
Telefoon 193 — WINSCHOTEN

Houdt Uw haard (kachel) te vriend
met een schoonmaakbeurt, na zijn winterinspanning.
NIERMEIJER'S
„rijdend werkplaatsje",
uitgerust met prima vakman en modern gereedschap.
komt graag bij U
KA Niermeijer
KELDERS 29-31 LEEUWARDEN

Jac. Smedes & Zn
Motoren - Bromfietsen
en- Rijwielen
Prima reparatie inrichting
WINSCHOTEN
Engelschstr. 32 - Tel. 514
Blijhamsterstr. 9 - Tel. 509

Voor
HEREN-SCHOENEN
naar
H. v. d. LAAN
Torenstraat Winschoten

uniformen
n/maat
kamgaren whipcord
kleurecht
fa. gombert
a. kerkhof 16
groningen
tel. 35835
Vraagt offerte

Ook Uw Uitstapjes - Excursiereizen enz. worden prima en veilig verzorgd met onze moderne TOURINGCARS!!
De REISGIDS 1954 wordt U op aanvraag gratis toegezonden!!
Geef Uw opdracht of vraagt vrijblijvend prijsopgaaf aan:
TOURINGCARBEDRIJF Gebr. Sijpersma
Hoofdweg 86, OOSTERWIERUM Bothniakade 39, SNEEK

Bezoek tijdens Uw vacantie
Landgoed „Ekenstein"
Appingedam
HOTEL - CAFÉ - RESTAURANT
Voor logies, partijen en diners. Tel. Wirdum 31

Domo Beilen
Domo - Groningen Boterdiep
Vraagt bij voorkeur:
DOMO-CHOCO
Verkrijgbaar in elk goed Hotel en Café
en
Friesche Vlag Koffiemelk en babyvoeding

BONTMANTELS
KLAAR EN
NAAR MAAT
Reparaties en omwerkingen naar de nieuwste modellen
BONTWERKERIJ ZIEMAN
Mr de Ranitzstraat 2 GRONINGEN-HELPMAN - Telefoon 30634

RIJKSPOLITIE VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

3e jaargang no. 6 1 Juni 1954

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Postma, P., Owmr. no. 662, van Arum naar Workum als Post-C.

Horst, H. A. v. d., Wmr. 1e kl. no. 874, van Workum naar Arum als Post-C.

Tijmstra, D. R., Wmr. 1e kl. no. 1514, van Kollumerzwaag naar Oudemirdum als Post-C.

Nijmeijer, F., Wmr. no. 1628, van Zweeloo naar Coevorden.

Kruit, J., Owmr. no. 220, van Wehe naar Bedum als Groeps-C.

Overbeek, G. J., Owmr. no. 99, van Dalen naar Wehe als Groeps-C.

Dood, L. de, Owmr. no. 869, van Steggerda naar Wolvega als Post-C.

Draaisma, J., Wmr. 1e kl. no. 1000, van Heeg naar Steggerda als Post-C.

Leijenaar, J. H. U., Wmr. no. 2126, van Verk. gr. Assen naar Parketgr. Assen.

Meer, B. v. d., Adsp. Off. no. ? van Staf Gewest naar Districtsstaf Leeuwarden, als toegevoegd Officier.

Cusiel, J., Wmr. no. 2289, van Parketgr. Groningen naar Oosterhoogebrug.

Bronsema, H. H., Wmr. no. 1872, van Finsterwolde naar Dalen.

Meer, Tj. v. d., Wmr. 1e kl., van Noordwolde naar Parketgr. Amsterdam.

Tigchelaar, S., Wmr. 1e kl. no. 2286, van Parketgr. Almelo naar Heeg als Post-C.

Met eervol ontslag:

Terpstra, M., Owmr. no. 485, Workum. Met pensioen.
Honders, C. J., Adj. no. 41, Diever. Met pensioen.

Gehuwd:

Boersma, W., Adj., Zuidhorn.
Bos, E., Adj. Westerbork.

Een Koninklijke onderscheiding werd toegekend aan:

Procee, P., Adj., Leeuwarden. Ere-medaille verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau in goud.
Weerman, W., Owmr., Odoorn. Ere-medaille verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau in zilver.
Terpstra, M., Owmr., Workum. Idem.
Kampen, L., Owmr., Grootegast. Idem.

Terug van detachering aan de kaderschool te Bilthoven:

Sterenborg, W., Wmr. 1e kl., Oppenhuizen.
Duut, H., Wmr. 1e kl., Boyl.

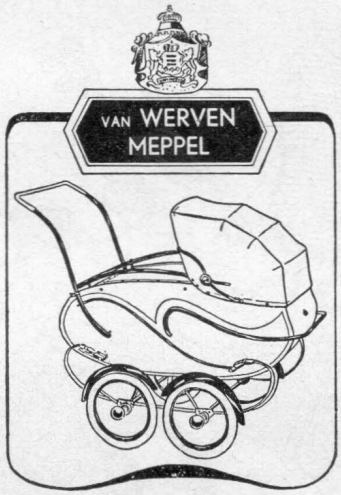

Gezinsuitbreiding vond plaats bij:

Majoor, G., Wmr., Schoonoord, zoon.
Spijkerman, J., Wmr., Wolvega, dochter.
Smouter, J., Wmr. 1e kl., Hijkersmilde, dochter.
Altena, W. F., Wmr. 1e kl., Dokkum, dochter.
Breider, H., Wmr., Wolvega, dochter.
Visser W., Wmr. 1e kl., Veeningen, dochter.
Spijkerman, T., Wmr., Garijp, dochter.

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer

Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812 GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat en „in voorraad vervaardigd" van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

3e Jaargang No. 6 Verschijnt 1 x per maand 1 Juni 1954

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: G. van Dijk, Off. der Rijkspolitie 1e kl., Verlengde Hereweg 44, Groningen Telefoon 29904.
Giro Redactie Reflector No. 50659, Verl. Hereweg 44, Groningen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. B. Lijklema, Gewestdstaf Groningen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Oplossing Mei-prijsvraag

1e. De omgekeerde letters waren:
c, a, d, e, e, d, e, g, h, k, l, n, u, s, en o.

2e. U kon ze vinden in de advertenties van:

Topper	vulc.
Gebr. Ibelings	kamgarens
Nieboer	adres
Timmer	telef.
Zigterman	Oosterhamrikkade
Wegtransport	iedere
Oechies	kleding
N.V. Arnhemsche	Groningen
H. J. Varwijk	Het
Ennam N.V.	Rijksstraatweg
Knoop	voldoen
Dresco	Een
Zieman	nieuwste
Landgoed „Ekenstein"	diners
Gebr. Sijpersma	moderne

3e. Van de gevonden letters moest gevormd worden: **„De Gouden Schakel".**

Het aantal letters bedroeg dus 15. Eén der inzenders had 16 letters en had de letter **t** nog gevonden uit een advertentie van Budde, Winschoten. Dit was niet juist, maar toch had hij wel de goede oplossing: „De Gouden Schakel" gevonden. Misschien kan dit nog eens een onderwerp vormen voor een nieuwe puzzle.

Door loting werden de volgende winnaars aangewezen:

1e prijs: Wmr. 1e kl. J. Huisman, Soerabajastraat 30 b, Groningen. Pol.-agenda S. en Br.

2e prijs: Adj. H. K. Daling, Verl. Hereweg 12a, Groningen. Pol.-agenda S. en Br.

3e prijs: Wmr. 1e kl. W. Uithol, St. Nicolaasga no. 464.

4e prijs: Wmr. H. Smit, Midstraat A 403, Joure.

JUNI-PRIJSVRAAG

Ook deze maand gaan we weer zoeken naar omgekeerde letters in de advertenties.

Twee politie-zakagenda's van Sch. & Br. zullen o.m. weer als prijs uitgereikt worden.

1. Welke zijn de omgekeerde letters?
2. In welke advertentie komen zij voor?
3. Wat vormt U van de gevonden letters?

Oplossingen moeten uiterlijk 15 Juni in het bezit van de redactie zijn. Veel succes. Red.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (71) 71

Paraatheidsoefening reserve Rijkspolitie te Warffum

Het was in het overigens rustige dorp Warffum in de avonduren van de 20ste April 1954 een ongekende drukte. Over alle toegangswegen zag men Rijkspolitiemannen het dorp binnengaan. Dit waren de mannen van de reserve Rijkspolitie van de Groepen Uithuizen, Wehe, Bedum, Warffum, Eenrum en Baflo die allen een oproepingskaart hadden ontvangen voor in werkelijke diensttreding, zoals zij die plegen te ontvangen bij onverhoopte bittere werkelijkheid.
Deze oefening hield in, dat de reserve politiemannen zich voor hun taak waarvoor zij zich destijds spontaan meldden, practisch konden oefenen. Teneinde de veelomvattende politietaak zoveel mogelijk aan de praktijk te doen benaderen, was een oefenschema samengesteld, waarbij was gedacht aan bewaking, surveillance, arrestaties, telefoonbediening, verhoren van verdachten en afzetting van terreinen, waarbinnen sabotagehandelingen waren verricht of werden gevreesd.
Door het spontaan gehoor geven aan een verzoek van de Groepscommandant der Rijkspolitie te Warffum, Adjudant E. Hiemstra, onder wiens algemene leiding deze oefening plaats vond, werd een groot aantal dames en heren van Warffum en Usquert, in E.H.B.O.-verband bij deze oefening ingeschakeld, benevens de vrijwillige brandweer van Warffum. De doelmatigheid van deze oefening werd hierdoor aanmerkelijk opgevoerd. Zelfs beschikte het E.H.B.O.-team over een rode kruis-auto, waarmede gewonden eventueel konden worden vervoerd naar de hoofdverbandplaats, welke was ondergebracht in het gemeentehuis te Warffum. In het oefenschema konden zodoende aan de praktijk grenzende gebeurtenissen worden geprojecteerd.
Dank zij de medewerking van een groot aantal inwoners van Warffum, werd het Adjudant Hiemstra mogelijk gemaakt, tegenover de politiemacht een bende van pseudo rebellen te plaatsen, die als saboteurs geheime opdrachten hadden ontvangen voor het plegen van gewelddaden, zoals brandstichting, verzet, spoorbaan onklaar maken, installaties in gebouwen voor openbaar verkeer vernietigen enz.
Om 19.30 uur waren ruim 60 reservisten in het gymnastieklokaal van de O.L.-school te Warffum samengekomen voor het in ontvangst nemen van instructies. Ook bewakings-detachementen werden gevormd. Vóór hun vertrek vandaar werden zij door Overste Römelingh, die door zijn aanwezigheid blijk van belangstelling toonde voor deze oefening, toegesproken en met een algemeen te volgen gedragslijn voorgelicht.
Daarna vertrok ieder naar zijn aangegeven object en hiermede was de oefening begonnen. Toch bleef voor iedere reservist het devies „uitkijken" geboden, omdat de saboteurs waren te herkennen aan een blauw lint om één hunner armen.
Na verloop van tijd kwamen in het wachtlokaal (gymnastieklokaal) de arrestanten binnen. Door hun bewakers werden zij aan hun kleding onderzocht en omtrent hun activiteit verhoord.
Deze paraatheidsoefening werd ook bijgewoond door de Burgemeesters der gemeenten Warffum, Usquert, Eenrum, Baflo en Leens, laatstgenoemde in zijn functie van secretaris van het Provinciaal Bestuur van het Instituut Steun Wettig Gezag, leden van de plaatselijke commissies van het S.W.G., Overste de Boer van de Nationale Reserve en Kapitein de Groot van het Korps Luchtwacht Dienst.
Om 22.00 uur was de paraatheidsoefening ten einde. In het hotel Spoorzicht te Warffum werd aan alle deelnemers een consumptie aangeboden. In zijn nabeschouwing bracht Overste Römelingh in de eerste plaats dank aan alle deelnemers van deze oefening. De grote spreiding van de bij deze oefening betrokken objecten had het hem niet mogelijk gemaakt deze alle te bezoeken. Zijn algemene indruk echter over de oefening was onverdeeld gunstig, niettegenstaande hier en daar nog fouten waren gemaakt.
Nadat ook de Burgemeester der gemeente Warffum en Overste de Boer hun indrukken over de oefening hadden weergegeven, werd dit korte maar gezellige samenzijn besloten, waarna een ieder met een voldaan gevoel naar zijn woonplaats terugkeerde.
Herhalingen van soortgelijke oefeningen zullen er ontegenzeggelijk toe bijdragen, dat de ervarenheid van de practische dienstuitoefening der reserve Rijkspolitie op een hoger niveau wordt gebracht. Chr. Wilkes.

Voor **auto-** en **motorbanden** kunt U steeds terecht bij

G. TOPPER - GRONINGEN

Winschoterdiep 30 - Telefoon 23674 - 30300

Vulc. en Coverbedrijf - Bandenhandel

Rijkspolitie Steunvereniging in het gewest Groningen

Op Woensdag 21 April 1954, werd te Groningen in café Boer, Verlengde Hereweg, de Algemene Ledenvergadering gehouden van de Rijkspolitie Steunvereniging in het Gewest Groningen. Deze vergadering werd voorafgegaan door een vergadering van het Bestuur. Toen de Voorzitter, de Adjudant I. Stamhuis, de vergadering opende, bleek dat er naast het Bestuur slechts één lid, afkomstig uit de Groep Grootegast was opgekomen. Uit het jaarverslag van de Secretaris bleek, dat in het jaar 1953 vier keren steun was verleend bij overlijden. Verder bleek dat het aantal leden op 1 Januari 1954 982 bedroeg. Slechts enkele Rijkspolitie-ambtenaren in het Gewest Groningen zijn geen lid van de Steunvereniging. Uit het jaarverslag van de penningmeester en bij de gehouden Kascontrôle bleek, dat boeken en gelden in de beste orde waren. Ingekomen was een verzoek van een Rijkspolitie-ambtenaar, die uit het Gewest Groningen is verplaatst naar een ander Gewest, om lid te mogen blijven van de Steunvereniging. Aan dit verzoek kon niet worden voldaan. Het verzoek van twee ambtenaren van de Politie Technische Dienst in vaste dienst, om lid te mogen worden werd ingewilligd. Besloten werd de eerstvolgende Algemene Ledenvergadering te Leeuwarden te houden. Bij de Bestuursverkiezing werden de vrienden Aussen en Arnoldussen herkozen. Beiden namen hun benoeming aan. Na rondvraag bracht de Voorzitter dank aan allen en in het bijzonder aan de Groep Grootegast, die op deze vergadering als Groep voor een vertegenwoordiger had gezorgd. De Voorzitter deelde mede dat het Bestuur gaarne had, dat meer leden op de Algemene vergadering blijk geven van hun belangstelling. Ook ziet het Bestuur graag, dat de enkele Rijkspolitie-ambtenaren van het Gewest Groningen, die nog geen lid zijn van onze Steunvereniging zich alsnog als lid opgeven. Het Bestuur bemerkt steeds weer, dat onze Steunvereniging in een behoefte voorziet, terwijl de onderlinge band door onze Vereniging wordt versterkt.
Buitenpost, 3 Mei 1954.

De Secretaris, J. Hoekstra.

25-jarig ambtsjubileum adjudant Brouwer

Op 1 Mei j.l. herdacht de Adjudant Brouwer de dag, waarop hij, 25 jaar geleden, in dienst trad bij de Politie.

Deze dag ging voor hem niet onopgemerkt voorbij, alhoewel het wel Brouwers bedoeling was geweest. Het personeel van de Verkeersgroep Groningen was op deze dag bijeen op het Districtsbureau, ondanks de door de jubilaris uitgeschreven dienst „onderhoud materieel", en bood Brouwer, bij monde van Owmr. Nieboer, een vierkleurenpotlood aan. Mevrouw Brouwer werd daarbij in de bloemetjes gezet.

Owmr. Mensinga bood hem namens de A.N.P.B. (Afd. Haren) een prachtige uitgave aan van de meesterwerken van Van Gogh, alsmede de gebruikelijke bondsgratificatie en hoopte dat Adjudant Brouwer in de toekomst de vergaderingen van de bond trouw zou bezoeken. Mensinga verzocht daartoe de medewerking van mevrouw Brouwer.

De Redacteur van „De Reflector" dankte Brouwer voor de vele en zeer belangrijke diensten, die hij voor dat orgaan had verricht en sprak de hoop uit, dat in de toekomst geen vergeefs beroep op Brouwer zou worden gedaan. Een politie-agenda van Sch. & Br. werd Brouwer enkele dagen later geschonken (ook voor de Redactie was deze gebeurtenis geheim gehouden).

Op de foto hierboven ziet U de Adjudant Brouwer met zijn gezin. Zij werden door de Overste Römelingh, als eerste spreker, begroet waarna de Overste, op de hem eigen wijze, de jubilaris, in zijn verdiensten voor de politie belichtte en hem de gebruikelijke enveloppe met inhoud aanbood.

De Prov. Waterstaat, die altijd een zeer goede samenwerking met het District Groningen onderhoudt, was vertegenwoordigd door de Hoofdopzichter J. M. Aarnoudse.

Adjudant Brouwer dankte tenslotte de sprekers voor hun woorden en stoffelijke blijken van waardering. De aanwezigen bleven daarna nog enige tijd bijeen onder het genot van gebak en een kopje koffie.

S Café Restaurant Concertzaal Telef. 620
L Prima consumpties in gezellige omgeving
O Voor Diners Partijen Bruiloften Uitstekend ingericht Prima keuken
T Bij Uw bezoek aan Meppel HET adres

Ook zo helpen wij elkaar

VRAAG EN AANBOD

(De hieronder vermelde aanbiedingen en vragen worden ten behoeve van het personeel in het Gewest gratis geplaatst. Inzendingen moeten uiterlijk de 13e van iedere maand in het bezit van de redactie zijn.)

AANGEBODEN:

Een zes-delige, losbladige Stapel & De Koning, geheel bijgewerkt, in prima staat. Tegen elk aannemelijk bod. Brieven aan de Materieelbeheerder der Rijkspolitie te Groningen.

Wegens aanschaffing van een grotere, een aquarium (driehoek) voorzien van lichtkap. Lengte voorruit 94 cm, hoogte 50 cm, terwijl de zijwanden 71 cm lang zijn. Prijs nader overeen te komen. R. Tienstra, Wagnersingel 8 te Groningen.

Wie stuurde de Redactie copie over jeugdbelevenissen? Verzocht wordt dit even te melden. Red.

Opper Terpstra bij zijn afscheid onderscheiden

Donderdag 29 April 1954 was voor Opperwachtmeester M. Terpstra te Workum, wel een zeer bijzondere en belangrijke dag in zijn politionele loopbaan. Niet alleen dat hij op deze dag afscheid van zijn ambt en zijn collega's nam, in verband met pensionnering per 1 Mei, maar nog des te meer, omdat tijdens dit afscheid de Districtscommandant, Majoor Aalders, mededeling deed van het feit, dat aan Terpstra was verleend de Eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau in zilver.

Eigenhandig speldde de Majoor het Eremetaal Terpstra op de borst, hem namens het District feliciterende met deze hoge onderscheiding. De uitreiking vond plaats in de stijlvolle Raadszaal van het Stadhuis te Workum, in tegenwoordigheid van de Edelachtbare Heer Burgemeester van Workum, het voltallige personeel van de Groep Koudum, alsmede familie en vrienden van Opper Terpstra.

Op hartelijke wijze werd vervolgens afscheid van collega Terpstra genomen, waarbij nog vele goede woorden en wensen aan zijn adres werden geuit, hem enige cadeaux werden aangeboden en men nog geruime tijd gezellig samen bleef.

Uitreiking Kon. onderscheiding aan Opperwm. W. WEERMAN

Geslaagd; niet alleen als politieman, maar bovenal als mens. Want mocht dit laatste niet Uw deel zijn, zo zou het eerste weinig waarde hebben.

Ongeveer deze woorden hoorde **Opperwachtmeester W. Weerman, Postcommandant te Odoorn** en tijdelijk belast met de waarneming van het Groepscommando van de Groep Odoorn, op Donderdag 29 April 1954 in 't Gemeentehuis van Odoorn door de Commandant van het District Assen, de Kapitein E. A. Mackay, tot zich spreken bij de uitreiking van de Eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau in zilver, welke onderscheiding door Hare Majesteit de Koningin bij Haar besluit van 20 April 1954, No. 22, aan Opper Weerman was verleend.

Op Donderdag 29 April 1954, omstreeks 9.30 uur, stond het personeel van de groep Odoorn, de Districtsbureelchef, de Adj. W. Gerritse en de Districts-Adjudanten C. Dey en A. de Vries, onder commando van de Officier toegevoegd, de 1e Luitenant L. P. Bergsma, in carré opgesteld in de raadszaal van het Gemeentehuis der gemeente Odoorn. Hierbij waren aanwezig de Districtscommandant, de Kapitein E. A. Mackay, de echtgenote van de Owmr. Weerman en de Burgemeester van Odoorn.

Door de Luitenant Bergsma werd het betreffende K.B. voorgelezen en door de Districtscommandant het eremetaal op de borst van de gedecoreerde gespeld. Ook de echtgenote van de Opper deelde in deze eer mee en mocht een prachtig bouquet bloemen in ontvangst nemen

Als eerste werd de Opper met deze onderscheiding gefeliciteerd door de Districtscommandant die zei zeer verheugd te zijn hem de Kon. onderscheiding te kunnen uitreiken. In de korte tijd dat ik U ken Opperwachtmeester Weerman, aldus spreker, heb ik U leren waarderen, niet alleen als politieman, maar bovenal als mens. Ge bent thans reeds ruim een jaar belast met de waarneming van het commando over deze groep, welke taak U hebt verricht op de wijze, zo ik die van U heb verwacht. Gij zijt als politieman geslaagd, dat zegt veel, maar U bent ook als mens geslaagd en dat zegt mij veel meer. Wanneer men in zijn betrekking of positie geslaagd is, maar men zou evenwel als mens gefaald hebben, dan zou het eerste volgens mij weinig betekenen. Het verheugt mij dan ook ten zeerste, dat het Hare Majesteit de Koningin heeft behaagd U met deze onderscheiding te vereren, waarmede ik U en Uw vrouw hartelijk geluk wens en waarvan ik U toewens, dat U daarvan nog vele jaren de gelukkige drager mag zijn. Na deze korte doch zeer welluidende toespraak werden de gedecoreerde en diens echtgenote achtereenvolgens door de aanwezigen gefeliciteerd.

Ook de Burgemeester der gemeente Odoorn, voor wie Weerman geen onbekende is, betuigde zijn instemming met dit feit. Hij schetste de Opper als een plichtsgetrouw politieman en herinnerde aan de tijd, dat de gemeente Odoorn slechts vier gemeente-veldwachters kende, waarvan Opper Weerman er één was. Toen waren het echter rustiger tijden dan nu, aldus Z.E. Alhoewel hij op het gebied van de Politie nog gaarne enige wensen in vervulling zag gaan, betoonde de Burgemeester zich toch zeer tevreden met het huidige Korps Rijkspolitie. Ook hij wenste Opper Weerman en diens echtgenote nog vele gelukkige jaren met deze mooie onderscheiding.

Nadat de Opper in enige welgemeende woorden zijn oprechte dank had geuit ten opzichte van deze voor hem zo zeer onverwachte verrassing, dankte hij Hare Majesteit de Koningin en allen die daaraan hadden meegewerkt voor deze mooie en zeer gewaardeerde onderscheiding.

De J.

Adjudant Procee in 't goud

Op 29 April werd t.g.v. de verjaardag van H.M. de Koningin de Ere-medaille in goud, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau, op officiële wijze uitgereikt aan de Adjudant der Rijkspolitie P. Procee van de Districtsstaf Leeuwarden.

Voor het front van het personeel van de Staf, de Groepscommandanten van het District Leeuwarden en tal van belangstellenden speldde de Districtscommandant, de Dir. Off. der Rijkspolitie 2e klasse, A. S. Fogteloo, na voorlezing van het Kon. Besluit, de gedecoreerde het eremetaal op de borst.

Overste Fogteloo sprak waarderende woorden en schetste Adj. Procee als een trouw politiedienaar en memoreerde dat het hem zeer verheugde deze onderscheiding aan een zijner naaste medewerkers te kunnen uitreiken.

Vervolgens werd het woord gevoerd door Inspecteur Kammeijer van de gemeentepolitie Leeuwarden in zijn kwaliteit van bestuurslid van het District Noord van de Ned. Pol. Sport Bond, die de Adjudant prees voor het werk dat hij voor de politiesport in het algemeen heeft gedaan. Hoewel thans niet meer actief aan de sport deelnemende, wist adj. Procee in zijn jonge jaren toch menige trophee in de wacht te slepen.

De heer Smit, voorzitter van de Kon. Ver. van Oud Onderofficieren, sprekende namens die vereniging, schetste Procee als een trouw lid en verheugde zich zeer over de toekenning van deze onderscheiding.

Namens de Ned. Pol. Bond Afd. Leeuwarden voerde de voorzitter dier vereniging, de Brigadier W. v.d. Zee, het woord; hij feliciteerde Adj. Procee met de hem verleende onderscheiding en sprak de hoop uit, dat de gedecoreerde nog vele jaren deze onderscheiding in gezondheid zou dragen.

Tevens werd nog het woord gevoerd door de Adj. Dijkstra als voorzitter van de Rijkspolitiesportvereniging Leeuwarden en door Adj. Miedema, namens de Groepscommandanten.

Tenslotte sprak de Adj. Bleeker namens het personeel van de Districtsstaf.

Vele sprekers lieten hun felicitaties vergezeld gaan van een stoffelijk blijk van waardering.

De Adjudant Procee dankte hierna alle sprekers en hen die getuige waren geweest van dit voor hem zo heugelijke gebeuren, nadat hij tevoren H.M. de Koningin en zijn superieuren dank had gebracht voor het verlenen van en het bewerkstelligen tot het verlenen van de hem toegekende onderscheiding.

Afscheid Adjudant C. J. Honders

Op 27 April werd op het Groepsbureau te Diever, op zijn daartoe gedaan verzoek, onofficieel afscheid genomen van de Adjudant C. J. Honders, Groepscommandant aldaar, in verband met diens pensionnering op 1 Mei 1954.
Behalve de Burgemeesters van Diever, Dwingeloo en Vledder, waren aanwezig de Districtscommandant, Kapitein Mackay, de 1e Luitenant Bergsma, de Districts Adjudanten De Vries en Deij, de Adjudanten Stamhuis en Spa, als vertegenwoordigers van de Groepscommandanten in het District, de Adjudanten Gerritse en Pegels, het voltallige personeel van de Groep Diever, benevens enkele familieleden.
Onder het genot van een kopje thee en een rokertje, richtte de Districtscommandant het woord tot de scheidende Adjudant, waarbij hij wees op de uitmuntende staat van dienst van Honders. U staat bekend — aldus de Districtscommandant — als een nauwgezet en bekwaam Groepscommandant, niet alleen bij superieuren, maar ook bij andere autoriteiten. Ook de Justitie Autoriteiten getuigden reeds in het begin van uw loopbaan bij de politie, van uw speurzin en kundigheden op politiegebied, wat blijkt uit een schrijven van de toenmalige Rechtercommissaris bij de Arrondissements Rechtbank te Leeuwarden, waarin Z.E.A. U zijn bijzondere tevredenheid betuigt voor uw speurzin en doortastendheid in een reeks van opzettelijke brandstichtingen, tijdens uw verblijf op de brigade Kon. Marech. te Noordwolde. Door uw vertrek verlies ik één van de beste Groepscommandanten uit mijn District, wat ik, in het belang van de Rijkspolitie en in het bijzonder van mijn District, betreur.
Vervolgens bood de Districtscommandant een drietal boekwerken als afscheidsgeschenk aan en dankte hem voor alles wat hij in de loop der jaren voor de gemeenschap had gepresteerd.
De Burgemeester van Diever, sprekende mede namens zijn ambtgenoten van Dwingeloo en Vledder, hierna het woord nemende, roemde de prettige samenwerking tussen hem en de Adjudant, niet alleen als Groepscommandant, maar ook als mens. Uw gedegen adviezen stelde ik steeds op zeer hoge prijs, aldus de spreker.
Uw heengaan betreur ik enerzijds, maar anderzijds vervult het mij met blijdschap, dat U in mijn gemeente van Uw pensioen wilt genieten. De prettige band, tussen ons gegroeid, blijft daarmede intact.
Hierna richtte de Adjudant Stamhuis — als vertegenwoordiger van de Groepscommandanten — zich tot Adjudant Honders. Spreker zei, dat hij zich nog heel goed de tijd herinnerde, dat Honders als Marechaussee bij dat Wapen kwam. Hij kon zich maar moeilijk voorstellen, dat Honders nu al gepensionneerd werd.
Maar, aldus de spreker, de tijd gaat snel, er is nu eenmaal een tijd van komen en een tijd van gaan. Ook zelf sta ik aan de vooravond van mijn pensionnering. Vooral in de jaren, dat ik in het District Assen verblijf, heb ik U leren kennen als een goed collega, waarmede een prettige samenwerking en een goede kameraadschap mogelijk was. Mede namens de collega's uit het District, zeg ik U hiervoor hartelijk dank. Ik wens van harte, dat U met de Uwen, nog een lange reeks van jaren van uw welverdiend pensioen moogt genieten.
Meer als goede kennis, schetste de Adjudant Gerritse, als laatste spreker bij dit afscheid, de Adjudant Honders als een rechtschapen mens met uitstekende kwaliteiten, wiens heengaan zeker een groot verlies betekent voor de Rijkspolitie. Ik hoop — aldus spreker — dat U net als Uw schoonvader, meer pensioen als achter U liggende dienstjaren in het vooruitzicht hebt.
De Adjudant Honders bedankte vervolgens in prettige bewoordingen de sprekers. Hierna werd het tuinameublement bezichtigd, zijnde het cadeau van de Groep. Verschillenden bekeken daarna nog het nieuwe huis van de scheidende Groepscommandant, waarin hij nog vele jaren hoopt te wonen.
Adjudant Honders, ook van deze plaats het beste toegewenst. U kunt terugzien op een uitstekende carrière en als collega's blijven wij steeds de meest prettige herinneringen aan U bewaren.

L. Kampen onderscheiden

Ook de Opperwachtmeester L. Kampen, Postcommandant te Opende (Groep Grootegast) werd door H.M. de Koningin onderscheiden met de eremedaille in zilver, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau.
De Kapitein G. van Dijk speldt Opperwachtmeester L. Kampen de eremedaille op de borst.

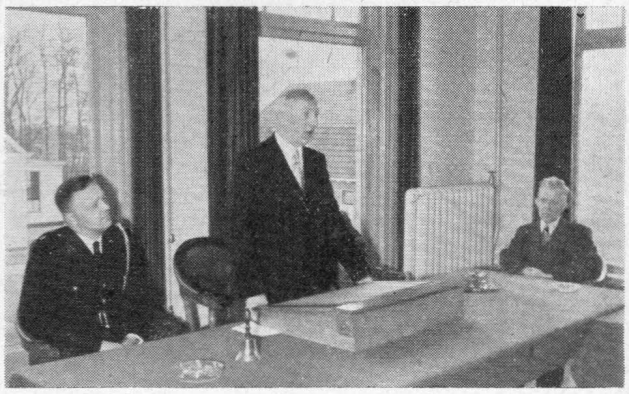

De plechtigheid werd gehouden in de Raadszaal van het Gemeentehuis te Grootegast. Ook de Burgemeester van Grootegast, D. van der Munnik, sprak de gedecoreerde Owmr. L. Kampen en zijn echtgenote toe, in het bijzijn van de gemeentesecretaris en de volledige Groep Grootegast.

Wachtmeester H. Meinema

met Korpseer ten grave gedragen

In de avond van 12 Mei 1954 werd de Wachtmeester der Rijkspolitie Haije Meinema, geboren 31 Augustus 1920, behorende tot de post Leek, groep Marum, door zijn postcommandant opgedragen een transport van een zwakzinnige, die per auto moest worden overgebracht naar Franeker, te begeleiden.

Te omstreeks 23.30 uur, op de terugweg naar Leek, reed de naast Meinema zittende bestuurder achterop een stilstaande tankauto. Dit ongeval gebeurde te Dronrijp (gem. Menaldumadeel).

Meinema werd hierdoor vrijwel onmiddellijk gedood, terwijl nog twee andere inzittenden van deze auto ook hierbij het leven verloren.

Hoewel men het bericht eerst niet kon en wilde geloven, bleek het helaas toch waar te zijn en moest deze zeer droeve boodschap worden gebracht aan mevrouw Meinema.

Meinema, die in de uitoefening van zijn beroep is gevallen, werd op Maandag 17 Mei 1954 te Tolbert met korpseer ter aarde besteld. De uitvaart had plaats vanuit het gebouw „Pro Rege" te Leek, dat als rouwkamer was ingericht.

Aldaar sprak Ds J. W. van Tol, Geref. predikant, treffende woorden van troost en bemoediging n.a.v. Ps. 103, vers 8.

Op de begraafplaats te Tolbert werd het stoffelijk overschot van Meinema door 12 Wachtmeesters, waarachter een deputatie van het Gew. Groningen en vele andere collega's zich hadden gevoegd, naar het graf gedragen. Toen de kist onder doodse stilte en in het bijzijn van een grote schare, langzaam in het graf daalde, werd aan Meinema het laatste saluut gebracht.

Na de bijzetting sprak allereerst de Commandant van het Distr. Groningen der Rijkspolitie, Overste J. B. S. Römelingh, die namens de Commandant van het Gew. Groningen een krans legde. Spreker zette uiteen hoe moeilijk het is om thans met woorden weer te geven wat er in de harten van de collega's leeft. Op treffende wijze schetste de Overste het grote verlies in de familiekring, o.m. naar voren brengende dat Mevr. Meinema een voortreffelijk man en de kinderen een zorgzame vader hadden verloren.

Tenslotte zegde de Overste, na de familie sterkte te hebben gewenst, alle steun toe en bracht namens 't gehele corps een laatste groet.

Hierna sprak de Groepscommandant, Opperwachtmeester A. Dijkstra, na een krans van het personeel van de Groep te hebben gelegd, een kort afscheidswoord. Spreker bracht namens de Groep en het bestuur van het Ondersteuningsfonds dank aan deze trouwe vriend en goede collega en hoopte, dat de weduwe, met Gods hulp, dit zeer zware verlies zou kunnen dragen.

De heer A. Appelhof, loco-burgemeester, die met de secretaris der gemeente Leek het college van B. en W. vertegenwoordigde, schetste op werkelijk treffende wijze, naar aanleiding van het boek Job, de moeilijke tocht naar deze plaats.

Namens de Afd. Zuidhorn van de Bond van Christelijke Politie Ambtenaren sprak de Opperwmr. Niemeijer woorden van troost tot de weduwe.

Ds Van Tol achtte zich de tolk van mevrouw Meinema en overige familieleden van de overledene, toen hij dank uitsprak aan het adres van allen die zulke goede en heerlijke woorden hadden gesproken. Hij eindigde met het Woord Gods te laten spreken, door het voorlezen van een gedeelte uit Jakobus 4 en 1 Petrus 3.

Namens de familie sprak tot slot de heer A. de Vries, zwager van de overledene, een bijzonder dankwoord tot de Officier van Justitie, Mr Muntendam, die, mede namens de Procureur-Generaal bij het Gerechtshof te Leeuwarden, van zijn medeleven blijk had gegeven.

Verder werden in dit dankwoord betrokken de sprekers en vooral het personeel van de post Leek, dat op onnavolgbare wijze in woord en daad de diep getroffen weduwe had bijgestaan.

Hiermede was deze droeve plechtigheid op de begraafplaats beëindigd.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (76)

BRIDGE

Sch. V, 9, 7, 2.
H. V, 8.
R. 7, 4.
Kl. V, 9, 7, 4, 3.

Sch. H, B, 3.
H. A, 4.
R. H, B, 10, 9.
Kl. H, B, 10, 6.

N.
W. O.
Z.

Sch. A.
H. H, 10, 9, 7, 5, 2.
R. A, V, 5, 2.
Kl. 8, 2.

Sch. 10, 8, 6, 5, 4.
H. B, 6, 3.
R. 8, 6, 3.
Kl. A, 5.

Laten we eens aannemen, dat deze kaart rondgedeeld is en dat Z. de gever is. Z. mag dus beginnen met bieden (openen). Hij heeft 5 punten (A. 4 en B. 1). Z. **past** dus.

W. is hier na aan de beurt; hij heeft 16 punten (één A, drie H. en drie B), dus mag hij **openen**. Volgens ons schema zal W. één in een kleur openen. Nu is maar de vraag welke kleur. Eén van de 2 vierkaarten natuurlijk. De R. en de Kl. kaart zijn ongeveer even sterk, maar als men tussen twee kleuren kan kiezen is het de gewoonte om eerst de hoogste kleur te kiezen. W. zegt dus **1 Ruiten.** Hij geeft zijn maat dus aan. 13 punten minstens en een vierkaart Ruiten.

N. heeft 6 punten. Zal N. nu een volgbod geven? Nee, want dan heeft men 8—10 punten nodig. N. **past** dus. O. heeft 13 punten (4, 4, 3, 2), dus heeft ook een opening. Wij kijken dus onder: „antwoord op openingsbod van Uw partner" (Mei-nummer) en zien dat O. „jumpen" moet, dus één hoger bieden dan normaal. Door één hoger te bieden geeft hij dus aan, dat hij (O.) ook een opening heeft. O. zal dus in de H. of in de R. moeten jumpen. Hij geeft de voorkeur aan de H. kaart, omdat hij dan maar op 1 R.. 2 H. hoeft te zeggen. Indien hij in R. zou moeten jumpen moest hij 3 R. zeggen en dan is het bod al meteen zo erg hoog; bovendien maakt hij het zijn maat dan ook nog lastig om nog eventueel een kl. bod te doen, mocht W. die ook al hebben (het wordt dan al meteen 4 Kl. op dat 3 R. bod). O. zegt dus **2 H.** en wacht rustig af wat zijn maat zegt.

Z. heeft, na hetgeen hij van W. en O. gehoord heeft geen behoefte om nog iets te zeggen. Hij heeft ook maar 5 punten. Z. **past** dus.

W. weet nu dat de gecombineerde kaart (W—O) over minstens 29 punten beschikt. O. heeft er immers minstens 13 en W. zelf heeft er 16. Met een dergelijk aantal punten zit er vast een manche (100 punten) in denkt W. W. wil echter ook zijn Kl. kaart laten horen; hij heeft immers 2 vierkaarten. Daarom biedt W. op het 2 H. bod van O. 3 Kl.

N. houdt zich rustig stil met zijn 5 Klaveren en hoopt dat het een Kl. contract wordt, dan heeft hij flink wat troef tegen. N. **past** dus.

O. heeft nu behoefte om zijn maat (W.) in te lichten dat hij een behoorlijke steun in de Ruiten heeft (dat was het eerste bod van W.) dus zegt nu **3 R.**

Z **past.**

W. heeft nu te kiezen: moet het nu uiteindelijk een 4 Harten spel worden of een 5 Ruiten spel?

West redeneert als volgt: Ik heb mijn maat (O.) aangegeven, dat ik twee goede kleuren heb. De Ruitenkaart zit goed, want die heeft O. bijgeboden. Ik moet echter voor een manche 100 punten hebben en dan zou het een 5 Ruitenbod moeten worden (5 x 20 is 100). Met 4 H. te spelen, heb ik echter, als wij het halen 120 punten en behoeven wij slechts 10 slagen te maken (de vaste 6 plus de geboden 4). Als ik 3 H. zeg, is dit nog geen manche en dan kan mijn maat zelf zien wat hij doen wil. Hij moet toch begrijpen, dat mijn hartenkaart niet zo lang is, **want ik bied de eerste twee keer doorgaans alleen een vierkaart**. Passen zal mijn maat niet op 3 H. omdat **hij** weet dat wij samen minstens **26** punten hebben. Ik laat dus het eindbod aan mijn partner over, omdat ik niet precies weet hoe sterk hij in de harten is; hij heeft hem maar één keer geboden. W. biedt dus **3 H.**

N. **past** en O. die een zeskaart in de Harten heeft, is maar wat blij dat hij een steuntje in de H. hoort van zijn maat en zegt **4 H.**

Z. **past,** W. **past** en N. **past** (driemaal achter elkaar gepast, dus het bieden is afgelopen).

Er wordt dus 4 H. gespeeld door **Oost, omdat O. het eerste deze kleur heeft geboden!**

Als O. dit speelt, moet Z. uitkomen met een kaart. Als Z. uitgekomen is moet W. al zijn kaarten op tafel leggen en **moet** bijgooien wat O. hem beveelt. O. is dus de leider en W. gedraagt zich passief.

Legt U het spel nu eens uit op tafel! en gaat U eens achter de O. kaart zitten.

Zuid redeneert voor het uitkomen als volgt: Alles is geboden, behalve schoppen; ik kan dus met een schoppen uitkomen. Ik weet van mijn maat (N) niet veel. Ik kan ook met Kl. Aas uitkomen en dan een Kl. 5 naspelen. W. heeft wel Kl. geboden en die zal de tweede slag dan ook wel krijgen, maar als dan weer Kl. gespeeld wordt, dan troef ik in met een Hartenkaart (men mag dus bij Bridge pas aftroeven als men de gevraagde kleur niet meer kan bekennen). Z. beslist en komt uit met Kl. A.

Nu legt W. zijn kaarten pas op tafel, dus nadat Z. uitgekomen is. Een verkeerd gebruik is het, wat men soms wel eens ziet, dat W. (of beter gezegd de maat van de leider) de troefkaart al vast op tafel legt, omdat hij denkt dat dat toch geen kwaad kan. Dit is verkeerd!

Na het neerleggen van de kaart door W. beveelt O. aan W. Kl. 6 bij te spelen. N. speelt Kl. 7 bij en O. een Kl. 2. De slag is dus voor Z. Z. speelt Kl. 5 na; O. zegt tegen W. de Kl. H. bij te gooien; N. gooit Kl. 3 bij en O. Kl. 8. De slag is voor W.

Zuid heeft dus 2 maal Kl. gespeeld; 8 Kl. zijn er uit, op tafel liggen er twee, dus N. en O. hebben er samen nog 3 denkt Z. Alleen N. weet,, dat O. geen Kl. meer heeft, omdat hij zelf die drie klaveren heeft. N. weet dus ook, dat zijn maat Z. geen Kl. meer heeft.

Z. weet, dat N. of géén klaveren meer heeft of de volgende Kl. slag voor N. is, dus dat N. Kl. vrouw heeft. Zuid heeft namelijk gezien, dat N. eerst de Kl. 7 en in de tweede slag de Kl. 3 bijspeelde. Z. weet, dat het gebruikelijk is „hoog .. laag" te spelen als er in die kaart iets bijzonders is.

Enfin de laatste slag was voor W. Oost geeft nu opdracht aan West om H.A. te spelen (O. wil eerst de troeven eruit hebben bij Z. en N. om daarna al zijn vrije Ruiten en Schoppen te spelen).

Na H. Aas volgt N. met H. 8 en O. met H. 2 en Z. met H. 3. 4 Troeven zijn er nu uit. O. laat W. nu H. 4 speden, bij N. valt H.V. O. gaat er overheen met H.H. en Z. speelt H. 6. De slag is dus voor Oost. Oost weet, dat nu alleen H.B. nog tegen zit. Deze slag verliest hij dus nog. De rest is voor O—W. Speelt U het zelf maar verder uit.

Oost heeft dus 4 H. geboden en 5 H. gemaakt. (150 punten = een manche).

Tot een volgende keer.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (77)

Vuurgevecht met een stroper

Het is nog maar zeer kort geleden, dat in een klein dorpje op het Hoge land, de alom heersende avondrust werd verstoord door hevige knallen, welke voortdurend uit een omgeving kwamen, alwaar het wild haar domein pleegt te hebben.

Dat dit een slechte weerklank vond bij in de omgeving wonende jagers, was zeer begrijpelijk. Dit had tot gevolg, dat één hunner het de hoogste tijd vond, de politie hiermede in kennis te gaan stellen.

Vanwege mijn lange dagtaak, welke voor mij om 3.30 uur die dag was begonnen, kreeg die jager aan mijn woning geen gehoor, wegens de diepe staat van een soort bewusteloosheid, waarin ik mij in mijn bed tegoed deed.

De Groepscommandant werd daarna door die jager van de verregaande losbandigheid van het stropersgilde in kennis gesteld, die onmiddellijk zijn maatregelen trof, door mijn collega via een plaatselijke telefoonaansluiting opdracht te geven, in mijn gezelschap de stropers in te rekenen. Hclaas, ook mijn collega, die op een gelijke lange dagtaak als ik kon terugzien, doch daarvan minder hinder bleek te hebben dan ik, zag geen kans mij van buiten mijn woning tot bewustzijn te brengen, zodat hij zich genoodzaakt zag, alleen ten strijde te trekken.

Het aantal explosies was intussen in hevigheid toegenomen, hetgeen mijn collega niet verhinderde, als een getraind sluipschutter en met zijn pistool in de aanslag, de plaats te benaderen, vanwaar de salvo's gegeven werden en waarbij een duidelijke uitstraling van een lichtbak was waar te nemen.

Zoals het een verstandig politieman betaamt, was mijn collega erg zuinig met zijn munitie omdat hij die niet eerder wilde gaan gebruiken, dan dat dit dringend noodzakelijk werd. Zich in een groot spervuur wanend, wist hij de plaats des onheils tot op zeer korte afstand te benaderen. Het was intussen al nacht geworden. Doordat mijn collega in de sterke licht-uitstraling van de lichtbak geen wild waarnam, ondanks dat er maar lustig op raak werd geschoten, begon hij te twijfelen. Deze twijfel groeide des te meer, toen hij de gestalte van de stroper kon onderscheiden. Deze moest volgens zijn schatting een kerel zijn van zo'n 400 pond met een omvang, zoals hij nog niet eerder had ontmoet. Na de nodige moed te hebben verzameld, sprong hij op de stroper toe.... Deze was zo stom verbaasd, dat hij geen woord kon uitbrengen en.... maar rustig doorging met schieten. Ik zal hier niet herhalen, welk gedicht mijn collega bij zijn ontdekking hardop uitsprak. De stroper was een..... carbidapparaat, dat voor het verschrikt maken van vogels ter plaatse was opgesteld in een perceel jong graan. De Groepscommandant, die door het lange uitblijven van bericht van mijn collega en een herhaalde mededeling van die jager omtrent de ongestoorde activiteit van het stropersgilde, assistentie noodzakelijk achtte, gaf aan twee in een naburig dorp gestationneerde collega's opdracht, zich bij hun collega aan te sluiten, teneinde een absolute meerderheid in het veld te verzekeren.

Lang zoeken behoefden deze collega's niet, want de stroper stak zijn aanwezigheid niet onder stoelen of banken. Met veel tactiek en zelfbeheersing begaven zij zich onder dekking van het nachtelijk duister naar de vuurlinie. Het duurde dan ook niet lang of zij hadden de stroper op een zodanige afstand bereikt, dat tot omsingeling kon worden overgegaan. Ieder ging zijns weegs. Plotseling klonk tussen het steeds maar voortdurend stropersgeschut door de sommatie „Halt, politie". De stroper stoorde zich hier in het geheel niet aan en draaide zijn vuurrondjes maar. Dit was naar de mening van die collega's duidelijk genoeg. Zo'n schoft, die een politieman in de rechtmatige uitoefening zijner bediening naar het leven durfde staan! Snel diende hier gehandeld te worden en er bleef geen andere keus dan het vuur op die moordenaar te openen. Een waar vuurgevecht ontstond, waarbij de stroper zich niet van de wijs liet brengen en rustig doorging met vuren. Het waren daarna niet alleen de rood gloeiende pistoollopen, die open waren blijven staan, maar van verbazing ook de monden van mijn collega's, toen zij ten koste van eigen leven, ter overweldiging een stormloop op de stroper hadden uitgevoerd en inplaats van de bruut.... een carbidgas-vogelverschrikker aanschouwden.

De stroper gaat nog iedere dag en nacht door, maar niemand kijkt meer naar hem om....

Chr. Wilkes,

Noot Redactie

Een collega van de schrijver van dit artikeltje, uit Uithuizen, schreef over dit voorval ook een stukje voor de Reflector. Hij gaf o.m. een beschrijving van het apparaat. Hier volgt het.

Hoe groot was echter hun teleurstelling, toen bleek dat zij zich in de stroper hadden vergist. Wat was namelijk het geval? Een buurman van eerstgenoemde landbouwer, bleek een vernuftig mens te zijn. Hij had op een perceel door hem uitgezaaide erwten een bijzonder soort vogelverschrikker geplaatst, waarmede hij de zwarte kraaien op de vlucht joeg. Deze vogelverschrikker bleek te bestaan uit een vernuftig vervaardigde gegalvaniseerde gashouder. Het toestel werd door de landbouwer gevuld met carbid en water. Door een klein kraantje open te draaien viel er zo nu en dan een drup water op het carbid. Het gas dat op deze wijze uit het carbid ontstond, werd overgebracht in een klein gashoudertje. Telkens als de gashouder voller werd ging het iets omhoog, totdat op zeker moment het gas gelegenheid kreeg te ontsnappen. Een klein wolfvlammetje zorgde er voor dat het ontsnappende gas tot ontploffing werd gebracht. Dit veroorzaakte dan een korte hevige knal, zodat het op een afstand net hoorde, of er werd geschoten. Het toestelletje was dusdanig vervaardigd, dat ongeveer 14 à 15 keer per uur de gashouder vol was en dat dan het ontsnappende gas door het vlammetje werd ontstoken. Als het 's morgens licht begon te worden kwamen zwermen kraaien uit hun kolonies en deden zich te goed aan het gewas op dat veld. Dit was de boer te bont geworden. Flap.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (78)

Verslag van Volleybaltournooi A-teams, gehouden te Koudum op 14 Mei 1954

★

Op Vrijdag 14 Mei 1954, werd te Koudum op het sportterrein „Vendu-Tivoli" het Volleybal-tournooi A-teams van de bij de P.S.V.H. aangesloten oefengroepen gehouden. De organisatie van 't tournooi berustte bij de oefengroep „De Zuidwesthoek".
Om 10.30 uur opende de voorzitter van de organiserende oefengroep deze sportdag door de deelnemers en de verdere aanwezigen van harte welkom te heten. Hij bracht naar voren dat de oefengroep „De Z.W.H." het op prijs stelde deze wedstrijden te hebben mogen organiseren. Hij uitte de wens dat een ieder een sportieve dag mocht beleven. In het bijzonder richtte hij een woord van welkom tot de heer Ruis van de S.P.S.V., die deze dag als wedstrijdleider zou optreden.
Na het korte openingswoord hadden op twee velden de 21 wedstrijden plaats.
Tijdens de wedstrijden bleek al spoedig dat het team van de Gemeentepolitie Heerenveen de toon aangaf en zich bij voorbaat candidaat liet stellen voor de verleden jaar aan Rijkspolitie Heerenveen afgestane wisselbeker.
Rijkspolitie Heerenveen speelde niet slecht doch liet al spoedig een veer door in 2 games van Gemeentepolitie Heerenveen te verliezen. Na de rust verloor zij nog een wedstrijd tegen Opsterland, wat waarschijnlijk mede te wijten was aan een verstuikte enkel die een der Heerenveen-spelers had opgelopen. De kansen tussen de overige zestallen waren geheel open, met uitzondering van het zestal van „De Z.W.H.", waarvan de spelers zich blijkbaar teveel gastheer voelden en de puntjes maar aan een ander overlieten.
Tijdens de wedstrijden deden van hun belangstelling blijken, de heer Burgemeester der gemeente Workum, de heer Corpschef van Politie te Heerenveen, adjudant Van der Laan van Heerenveen, adjudant De Jong van Scharnegoutum en adjudant Venema van Sneek.
De uitslagen waren als volgt:

Opsterland—Gem. Pol. H'veen	10—15	13—15	
St. Nicolaasga—Ooststellingwerf	2—15	6—15	
R.P. H'veen—De Z.W.H.	15—8	15—5	
Opsterland—Weststellingwerf	10—15	15—12	10—15
Gem. Pol. H'veen—R.P. H'veen	15—7	15—9	
Ooststell.werf—Weststell.werf	11—15	7—15	
De Z.W.H.—St. Nicolaasga	15—12	2—15	11—15
Ooststs.werf—Opsterland	15—6	15—11	
Gem. Pol. H'veen—De Z.W.H.	15—4	15—10	
R.P. H'veen—St. Nicolaasga	9—15	15—13	15—9
De Z.W.H.—Opsterland	4—15	15—8	5—15
Weststs. werf—St. Nicolaasga	15—7	9—15	7—15
Ooststs.werf—R.P. H'veen	1—15	1—15	
St. Nic.—Gem. Pol. H'veen	13—15	7—15	
Weststs.werf—Gem. Pol. H'veen	7—15	9—15	
Opsterland—R.P. H'veen	10—15	15—7	15—10
De Z.W.H.—Ooststs.werf	15—7	8—15	10—15
St. Nicolaasga—Opsterland	11—15	15—8	9—15
Gem. Pol. H'veen—Ooststs.werf	15—8	15—10	
R.P. H'veen—Weststs.werf	15—5	10—15	15—6
Weststs.werf—De Z.W.H.	15—11	15—4	

Gem. Pol. Heerenveen tot. 12 pnt. 12 voor 0 tegen

R.P. Heerenveen	„	8	„	8	„	2	„
Ooststs.werf	„	6	„	6	„	1	„ 97—58
Weststs.werf	„	6	„	6	„	1	„ 100—68
Opsterland	„	6	„	6	„	3	„
St. Nicolaasga	„	4	„	4	„	2	„
De Z.W.H.	„	0	„	3	„	12	„

De 4 beschikbare prijzen kwamen achtereenvolgens toe aan: 1e pr. wisselbeker, beker + 6 draaginsignes Gem. Pol. Heerenveen; 2e pr. medaille R.P. Heerenveen; 3e pr. medaille Weststellingwerf; 4e pr. medaille Ooststellingwerf.
De prijsuitreiking geschiedde door de voorzitter der oefengroep „De Z.W.H." met een toepasselijk woord. Hij bracht dank aan H.H. autoriteiten voor hun getoonde belangstelling. Voorts dankte hij de heer Ruis voor zijn medewerking verleend aan het welslagen van deze dag, temeer daar hij zich spontaan beschikbaar had gesteld ten koste van een verlofdag. Hem werd een klein blijk van waardering overhandigd. Tenslotte werd een ieder die medewerking had verleend aan het slagen van deze dag een woord van dank gebracht. Na dit slotwoord bracht sportinstructeur Van der Sluis namens de deelnemers dank aan de organiserende oefengroep voor de wijze waarop zij zich van haar taak had gekweten.

De Secr. der Oefengr. „De Z.W.H."
H. W. J. Mulder.

Hengelclub „Onder Ons"

Onze leden zijn met goede voornemens bezield. Zij willen in het nieuwe visseizoen weer op sportieve wijze hun uiterste best doen, niet alleen om een zo goed mogelijke plaats in de eindstand van de vangstresultaten te bereiken, maar ook om hun amateurliefhebberij in vrije tijd zo goed en zo nuttig mogelijk te besteden.
De hengelattributen zijn nauwkeurig bekeken en waar nodig is een snoer, dobber of haak vernieuwd.
Het geeft de hengelaar veel genoegens, wanneer hij weet dat zijn vistuig in orde is en dat hij bij mogelijk „contact" niet behoeft te vrezen dat door oude spullen zijn kansen op succes danig worden verkleind.
Dit seizoen zullen we denkelijk weer 5 wedstrijden houden. We trekken er die dagen bij nacht en ontij op uit, hetzij op de fiets of „plof" dan wel per auto. Friesland staat ook nu weer op het programma en daarheen gaan we steeds per luxe autobus. Met steun van de kas en een kleine bijdrage van iedere deelnemer, kunnen wij een dergelijke reis organiseren.
Het aantal leden is wat geslonken, dit als gevolg van overplaatsingen en andere omstandigheden.
Zij, die liefhebberij hebben voor onze mooie hengelsport en woonachtig zijn te Groningen of in de wijde omgeving daarvan, worden gaarne in onze vereniging opgenomen. De kosten behoeven beslist geen bezwaar te zijn. Het lidmaatschap kost f 2,50 per jaar, daarnaast betaalt U f 1,— per jaar voor het maandorgaan van de Algemene Hengelaarsbond en f 1.- voor het z.g. Pachtfondsboekje, een bewijsstuk dat U recht geeft om te vissen met meerdere hengels en de snoekhengel in vele waters in Groningen, Friesland en Drenthe.
Aanmeldingen worden gaarne ingewacht bij de Secretaris T. Luppens, Verl. Hereweg 163 te Groningen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (79)

Jachtavontuur in het Reinhardswald

Het was ongeveer drie uur in de namiddag toen we het stille dorpje in de Wezervallei binnenreden en een lange autorit door het prachtige Duitse landschap tot een goed einde hadden gebracht. We stopten voor het huis van Förster Franz Woite in Gieselwerder. De Förster zou enkele dagen onze gastheer zijn en het lag in onze bedoeling de edelherten in zijn jachtrevier te horen bronsten. Mogelijk ook zou de gelegenheid gevonden worden een zware bok af te schieten of een „wildschwein" neer te leggen. Het was in de laatste week van September en sedert enkele dagen waren de bokken op het oorlogspad.
We werden hartelijk ontvangen en al spoedig bleek dat mevrouw Woite, alhoewel in Lithauen geboren, ook iets van de Hollandse keuken afwist.
We bewonderden de buitengewone verzameling jachttrofeeën van de boswachter. Een schitterend auerhaan, een 16-ender gewei van een edelhert, zeldzame reebokkengeweien en vervaarlijke „weren" van geschoten wilde varkens. In de afgelopen winter schoot Förster Woite nog een everzwijn van 365 pond en het zwaarste in dat seizoen in zijn jachtrevier afgeschoten stuk roodwild — een edelhert — woog nota bene 310 pond. Voor Hollandse begrippen volkomen onnatuurlijke cijfers.
We maakten een korte wandeling naar de eenvoudige brug over de Wezer, welke rivier ter plaatse ongeveer 60 meter breed is en 30 kilometer zuidelijker door de samenvloeiïng van de Werra en de Fulda ontstaat. Bij Gieselwerder stroomt de rivier door een vallei van ongeveer 500 meter breedte en wordt aan de Oost- en Westzijde begrensd, respectievelijk door het Solingerwald en het met brede bergruggen doorsneden Reinhardswald. Een schitterend landschap, dit oude Hessenland. Het is slechts dun bevolkt en biedt de natuurminnende tourist een orgie van veelal in de natuurstaat verkerend landschapsschoon.
Ongeveer een uur voor zonsondergang reden wij die dag het gebergte in en na een klim van ongeveer 500 meter bevonden we ons midden in het Reinhardswald op een met reusachtige beuken begroeide bergrug. Zuidelijk van het beukenbos was een dicht sparrenbestand. We zouden trachten een bok te schieten vanaf de „hoogzit". Een drietal van deze stoelen — het zijn in feite meer bordesjes — waren op een tiental meters boven de begane grond in zware beukenbomen aangebracht en te bereiken met van dunne sparren gemaakte uiterst wankele ladders. Klaas, mijn vriend, en ik kregen een hoogzit toegewezen en de Förster zat met een Amerikaanse Kolonel van het bezettingsleger, die ook van de partij was, op een afstand van 150 meter westelijk van ons. De rest van het gezelschap zat een kilometer verderop bij een „wissel" van wilde varkens en zouden trachten een „zwartrok" te verschalken.

Het was stil die avond. Een zacht windje waaide uit Noordelijke richting. Het wild uit de sparren zou de dekking met tegenwind verlaten en dus langs de kansels passeren. We hadden nog niet zo lang gezeten toen wij varkens hoorden. Vrij ruw bewogen zij zich door de dichte dekking, doch de dieren verlieten de dekking niet. Vervolgens zagen we een jonge ree die ongeveer tegen zonsondergang wisselde. Klaas verdeelde zijn aandacht tussen de wildpaden en het schitterende vergezicht op de Wezervallei, die we nog juist diep beneden ons konden waarnemen. Vogels zongen rondom ons. De geluiden van de bewoonde wereld drongen niet tot onze zitplaats door. Een avond om nooit te vergeten.

Het begon reeds een weinig te donkeren onder de beuken toen plotseling een grote bok uit de sparren wisselde. Enige lichte sprongen en daar stond het dier in al zijn gratie op een open plek tussen de bomen, niet meer dan 50 meter van de Kolonel. Voor het eerst van mijn leven zag ik het koninklijke edelhert in zijn eigen domein en te midden van een zeldzaam natuurschoon. We bewogen ons geen moment en wachtten af wat er zou gebeuren. Dat wachten duurde niet lang. De Amerikaanse officier brandde met zijn karabijn op het wild los. Het schot ratelde door het bos en de bok sprong zeker vijf meter van zijn plaats en verdween in een razend snelle galop in Noordelijke richting.

De eerste impuls van Klaas was: „Mis" en die van mij: „De stommeling" (de Kolonel moge het mij vergeven). Terstond daarop hadden we beiden vreugde over het feit dat het prachtige hert de dood ontsprongen was. De Kolonel had grandioos misgeschoten. „Ik was zo onder de indruk van de machtige verschijning, dat ik het vizier van de karabijn niet eens zag", vertelde de Kolonel later, waarop de Förster alsnog kwaad werd bij de gedachte dat hij

GADO....
een goede naam op autobusgebied
Modern materieel, met radio en microfoon installaties
Gediplomeerde Chauffeurs
N.V. GADO
Hoofdstraat 34 - **Hoogezand** - Tel. K. 5980-2731

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (80)

dan de bok best had kunnen verwonden, waardoor het wild „wrak" geworden zou zijn.

Geen jachtbuit dus en de anderen was het al niet beter gegaan. Ze hadden echter genoten van het wisselen van een grote roedel herten, onder aanvoering van een enorme bok. Een „zeker" schot hadden zij niet kunnen plaatsen en hadden dus maar liever niet geschoten. Het was geheel donker geworden toen we terug reden naar het Wezerdal. Tegen middernacht zouden we opnieuw naar boven gaan om de herten te horen. Ik had eerlijk gezegd geen flauw vermoeden van het geluid van een „bronstend" hert. Mensen die met schitterende ogen en enthousiast over dat bronsten konden praten, had ik wel eens iets of wat medelijdend aangezien.

In het försthaus troffen we wachtmeester Baumbach, de Postcommandant van de Gendarmerie (lees Rijkspolitie) te Gieselwerder. Baumbach had vroeger in 't jaar al eens bewezen dat hij de Hollanders een goed hart toedraagt (hij organiseerde de volledige verzorging van een groot Hollands politie-reisgezelschap dat Gieselwerder een 2-daags bezoek bracht) en ik was blij hem te ontmoeten. Overigens wilde hij van mij weten wat wij in Holland eigenlijk met het woordje „mof" bedoelen. Vervelende vraag.... En tenslotte heb ik óók nog moeten liegen, toen hij wilde weten hoe groot ons maandsalaris was. Ik kon toch verdorie niet toegeven dat onze collega's in Duitsland meer verdienden dan wij?

Omstreeks middernacht trokken we opnieuw het Reinhardswald in. Jaap, ergens noordelijk van Groningen wonende op een Grönniger boerderij, stuurde de auto door de „serpentines" bergopwaarts, of hij zijn leven lang niet anders gedaan had. Evert, onze scherpschutter, zag een ree in de rand van het bos staan. We reden door. Aan reeën dachten we die nacht niet. De Kolonel was al boven met zijn oppasser. Langzaam naderden we een met dicht bos begroeide bergrug en de Förster gaf een teken tot uitstappen. Ieder zocht zich een plekje om te staan of te zitten. Het was doodstil daarboven. Absoluut geen wind en reeds vrij koud. Een bleke maan scheen langs de machtige silhouetten van een groep reuzensparren op ons groepje natuurvrienden. Af en toe trok een sliert nevel tussen de boomstammen door. De Förster stond naast mij, het hoofd een weinig geheven.

Ik kan U niet precies vertellen wat er die nacht in mij omging. Ik ben geen jager en toch heb ik gehuiverd van puur geluk over „iets", dat ik verder misschien niet kán, doch ook niet wéns te verklaren. De romantiek „stond" hier als het ware om ons heen. Enkele kilometers zuidelijk van ons was de ruïne van de machtige Sababrug, waar in vroegere jaren de gebroeders Grimm inspiratie vonden voor hun wereldberoemde sprookjes en sagen. Het was in het Reinhardswald dat Roodkapje de Wolf ontmoette, in dit machtige stuk oerwoud moet de glazen kist met de slapende prinses hebben gestaan en schemerig ontwaarde ik de toppen van de Höhe Meisner, de berg waar vrouw Holle woonde en het op aarde liet sneeuwen als zij haar bedden opschudde.

En dan werd ik uit mijn gepeins opgeschud door een nog niet eerder vernomen geluid. Heel in de verte bronst een hert en onmiddellijk wordt zijn roep door een andere bok beantwoord. We horen het nu ook dichterbij en onverwachts klinkt dicht achter ons uit een kleine vallei de machtige oorlogsroep van het bronstende edelhert. Orgelend klatert het geluid door de wouden en langs de berghellingen. Een oergeluid en werkelijk onbeschrijvelijk. Ook nu wordt de strijdkreet beantwoord. „Dat is de 16-ender, het zwaarste stuk in mijn revier", fluistert de Förster. Terstond daarop raakt hij even mijn schouder aan en wijst met zijn hoofd naar een open plek in het bos aan mijn linkerhand.

Ingespannen kijk ik naar de schaars verlichte glooiing en zie iets bewegen. Dan zie ik een moment duidelijk het silhouet van een magistrale bok en even kan ik zelfs het kolossale gewei onderscheiden. Het dier staat even stil met opgeheven hoofd. Een dreigende en toch ook weer verlangende roep borrelt uit zijn keel en het is of alles wat levend is een korte wijle ophoudt met ademhalen. Ik kijk nogmaals, doch de boskoning was verdwenen. Het was huiveringwekkend schoon wat zich in dat korte tijdsbestek had afgespeeld.

We zullen vermoedelijk nimmer vergeten hoe wij in die nacht in het Reinhardswald samen waren. Er is werkelijk nog zoiets als mistiek en romantiek in de wereld aanwezig, alhoewel wij daarvan in ons nuchtere, overbevolkte en jachtende landje niet veel bemerken.

Zwijgend zijn we die nacht naar ons „bivak" gegaan en ik meende te ervaren dat het oude „jachtbloed" van onze Bataafse en Saksische voorouders toch nog ergens in mijn — en dus vermoedelijk ook in Uw — binnenste leeft. Ik hoop dat U deze ervaring in de beste zin nog eens zult beleven en.... dat ik er dan bij mag zijn.

Zuidlaren, Mei 1954. R. de Lange.

DANK AAN HET VIJF-CENT-FONDS

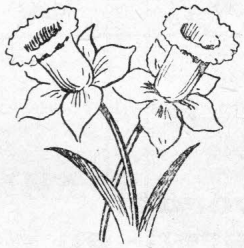

Ik kreeg het met mijn gezondheid te kwaad,
De dokters wisten echter wel raad.
Na luttele weken kwam er een vragen,
Of ik wel fruit kon verdragen.
De dokter zei echter, dat mag U niet geven,
Dat duurt voor mijn patiënt nog wel even.
Wat moest de stip nu wel doen?
Het werd een prachtige bloem.
Het staat gezellig in de vensterbank.
Aan de mannen van het 5 cent-fonds mijn
oprechte dank.

Hoogachtend, Mevr. Raspe—Pruis,
Westerstr. A 477 I, Ruinen.

Meerdere betuigingen aan het 5-cent-fonds kwamen in dichtvorm binnen. Door plaatsgebrek kunnen zij niet worden geplaatst. De gedichten werden opgezonden door:

Mevrouw G. Noor-Raatjes, Hoogstraat 30, Winschoten
Mevrouw J. W. Rozema-Planting, Noordereind 29, Hollum
Wmr. 1e kl. L. Frederiks, Verkeersgroep, Winschoten.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (81)

angst voor spoken

Ruim dertig jaar geleden was ik als politieman gestationneerd in een van onze mooie badplaatsen. In de hierbij gelegen duinen werd des winters veel „gestroopt" op wild, hetgeen veelal geschiedde door de bewoners van een naburig vissersdorp.
Op zekere herfstnacht bevond ik mij aan de duinrand, verscholen in het lange helmgras en wachtte op de dingen (stropers) die misschien zouden komen. Het was een gure nacht met veel regen en wind, waarbij zo nu en dan de sterren door het gescheiden wolkendek heen gluurden.
Omstreeks middernacht naderden langs het strand en in mijn richting, twee stoere jonge vissers, die, wanneer zij niet visten, het beroep van wilddieven uitoefenden. Ter hoogte gekomen van de plek waar ik lag, bleven zij plotseling staan. Ik meende reeds dat mijn wachten tevergeefs was geweest en de hen vergezellende honden mij misschien hadden geroken; dit bleek evenwel niet juist te zijn.
Ik hoorde een der mannen zeggen: „Zeg, hoor je dat?" Waarop de ander antwoordde: „Jae, wat is dat voor een geloid?" Bij goed luisteren hoorde ook ik boven de windvlagen uit een geluid dat veel geleek op: „Boe-boe-boe!" Schoorvoetend liepen mijn beide vrienden een paar passen in de richting van waar het geluid kwam en bleven toen weer staan. De eerste spreker begon toen opnieuw te praten en zei: „Ik gae niet verder Klaes, ik dirf niet, jij wel?" Waarop de als Klaas aangesprokene antwoordde: „Ik ook niet, het kan wel een spook zijn".
Angstig keken zij, die bij daglicht voor niets en niemand bang waren, in het rond en liepen daarna terug in de richting van hun dorp. Toen zij zich een eindje hadden verwijderd en blijkbaar het verdachte geluid niet meer hoorden bleven zij weer staan en na enige beraadslagingen kwamen zij terug. Ter hoogte waar ik lag bleven zij echter opnieuw staan en hoorden zij, evenals ik, het geluid boe-boe-boe, met grotere kracht. Terwijl zij nog besluiteloos stonden te beraadslagen wat of zij zouden doen, naderde langs het water een derde persoon. Dit bleek een oude „strandjutter" te zijn, die een „kriel" (mand) op de rug droeg. Toen het drietal elkander had ontmoet ontspon zich een levendige discussie over het vreemde geluid. De oude baas lachte tenslotte en zei: „Kom gaan jullie maar mee, dan zullen wij onderzoeken wat of het is; er zijn geen spoken".
De jonge mannen evenwel, bevreesd voor het onbekende, weigerden om mee te gaan. Hierna ging de oude jutter verder in de richting van het geluid. Na enige tijd riep hij: „Kom maar hier joi; ik heb het spook te pakken!"
Hierna liepen de jongelieden naar de aangegeven plaats, waarna zij beschaamd het hoofd bogen. Wat was namelijk het geval? Op de waterlijn van het strand lag een groot ledig vat, waarvan het spongat open was. In dit gat blies de wind en veroorzaakte het geluid boe-boe-boe.
Een der jongelieden, blijkbaar boos omdat hij zo'n angst had getoond, liep naar het vat toe en terwijl hij daar een ferme trap tegen gaf, riep hij: „Daer dongderstrael, ben ik voor jou zo bange weest?"
Hierna ging ieder zijns weegs.

Een openbaring voor oud en jong is steeds weer het

Noorder Dieren- en Wildpark te Emmen

Vraagt prospectus

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asphaltemulsie in Nederland

Een product van

Asphalt- en Chemische Fabrieken Smid en Hollander – Hoogkerk

BONTMANTELS KLAAR EN NAAR MAAT

Reparaties en omwerkingen naar de **nieuwste modellen**

BONTWERKERIJ ZIEMAN

Mr de Ranitzstraat 2 GRONINGEN-HELPMAN - Telefoon 30634

Wordt U verplaatst? Dan is

Meubeltransport NIEBOER

uw aangewezen adres

Winschoten Tel. 51 — **Emmen** Tel. 1372

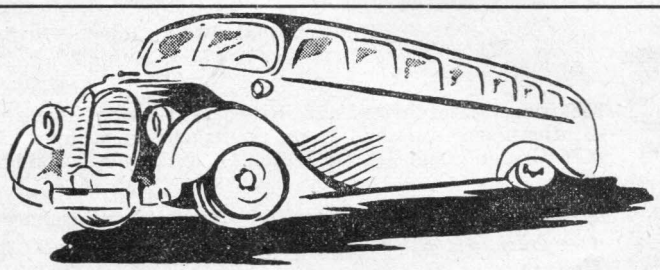

MET TOERWAGENS VAN HARMANNI NAAR HET BUITENLAND

Weet U, dat U bij het maken van trips naar het buitenland volkomen afhankelijk bent van de onderneming waarmede U reist?
Daarom is het voor U van het grootste belang Uw wensen te laten behartigen door een vertrouwd en bekend staand adres
Wij maken trips met eerste klas hotel accomodatie, met deskundig personeel en betrouwbaar materiaal
Vraagt onze folder, waarin alle nodige inlichtingen, prijzen en data zijn vermeld

Harmanni's Touringcars Assen

VAART N.Z. 30–34 – ASSEN
Telefoon 2068 (05920)

'n DRESCO?
Een Rijwiel voor Uw Leven!
DRESCO
RIJWIELENFABRIEK - Telefoon 119 - Winschoten

Drinkt PéWé Vruchtenlimonade
WETT. GEDEP.

Jac. Smedes & Zn
Motoren - Bromfietsen
en- Rijwielen
Prima reparatie inrichting
WINSCHOTEN
Engelschstr. 32 - Tel. 514
Blijhamsterstr. 9 - Tel. 509

★ Het mooiste is, U te laten verhuizen door de
Fa J. F. de Bel, „Het Woonhuis"
Friesestraat 40 - **COEVORDEN** - Tel. 144
die tevens gaarne Uw woninginrichting verzorgt
VRAAGT VRIJBLIJVEND OFFERTE

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.

Houdt Uw haard (kachel)
te vriend
met een schoonmaakbeurt,
na zijn winterinspanning.
NIERMEIJER'S
„rijdend werkplaatsje",
uitgerust met prima vakman en
modern gereedschap.
komt graag bij U
K.A. Niermeijer
KELDERS 29-31 LEEUWARDEN

Aan Rijksweg no 42 Gron: Nieuwe Schans
SHELL Benzinelaadstation „Bosch"
Groningerweg 39 Westerbroek
SERVICE BENZINELAADSTATION VAN 7–11
„ DOORSMEERINRICHTING „ 9–6

Materialen voor
tekenen,
kunstschilderen,
boetseren enz.
K. BOSSINA
ZUIDERDIEP 17
GRONINGEN

uniformen
n/maat
kamgaren whipcord
kleurecht
fa. gombert
a. kerkhof 16
groningen
tel. 35835
Vraagt offerte

„E.S.A"s VACANTIEREIZEN

5 d. Rijn, Moezel, en Eifel	f 85.50
6 d. Bayern/Tyrol	f 145.50
6 d. Denemarken en Zweden	f 165.–
7 d. Oostenrijk, Dolomieten	f 185.50
7 d. Schwarzwald-Zwitserland	f 175.–
8 d. Lago Maggiore, Locarno, Milaan	f 209.–
10 d. St.pl.reis Bezau Vorarlberg	f 175.–
10 d. Standplaatsreis Imst, Tyrol	f 205.–

Alle reizen in Juni, Juli en Augustus gaan definitief door

Inlichtingen en boekingen:
„E.S.A."- REISBUREAU – AWEG 12, TEL. 27380, GRONINGEN
S. MODDERMAN – ZUIDERBUURT 9, TEL. 2057, DRACHTEN
„HET NOORDER SPORTHUIS" – KRUISSTRAAT 36, TEL. 2288, ASSEN
W. NIEBOER – BLIJHAMSTERSTRAAT 46, TELEF. 51, WINSCHOTEN

D. A. M.- remmen
zijn **SNEL-** remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

De meest gevraagde schrijfmachine
„REMINGTON"
De volledige kofferschrijfmachine thans onder ieders bereik
Van f 295 Nu f 269 Vraagt vrijblijvende demonstratie
P. DOORNBOSCH SCHRIJFMACHINEHANDEL
Uithuizermeeden Tel. 45

Uw adres voor: **STOFZUIGERS, WASMACHINES, SCHEERAPP.**
KAISER RADIO MET F.M.
Ook op gem. bet. voorw.
H. R. KNOL
PROF. BLINKWEG 18, **DE WIJK**

Zeer velen Uwer
sloten reeds bij onze Mij. een speciale W.A.-polis op de bekende gunstige voorwaarden en condities
DEKKING THANS OPNIEUW UITGEBREID
(automatisch ook voor de reeds lopende contracten)
Premie blijft niettemin f 10.- p. jaar

Distr. Inspectie N.V. Arnhemsche Verz. Mij.
C. H. Feenstra, Parkweg 81a. Groningen

„Eka" Rijwielen

Voor uniformkleding
Fa. Wed. J. v. HOOGEN
Specialiteit in rijbroeken
Oranjestraat 25 - Assen - Tel. 2837

Spaar mee bij VéGé.
Op VéGé waarborg-artikelen geeft de VéGé-Kruidenier 10 % korting in geldzegels.
Er zijn 1450 VéGé-Kruideniers in Nederland en vast ook wel bij U in de buurt. Is Uw salaris aan de krappe kant, ga dan boodschappen doen bij VéGé.
VéGé GELDZEGELS WORDEN GULDENS

Kleinste Geluidsopnameapparaat ter wereld „MINIFON'
Te gebruiken voor reportages, zakengesprekken, telefoongesprekken, enz.
Alleenvertegenwoordiging voor het Noorden
RAVEN'S RADIO
Poelestraat 28, tel. 25386. Demonstratie op aanvraag.

met
DEIMAN's
TOURINGCARS
Grintweg 64 - Tel. 381 - Winschoten

Contrôle Rijkspolitie!
Het ombouwen van reminstallaties, zodat deze voldoen aan wett. eisen, verzorgt met grote ervaring
J. KNOOP N.V., ADUARD - Tel. 235 (K 5903)
AUTOSLOPERIJ
KNOOP
helpt velen uit de knoop!

Timtur
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist
HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

TOONKAMER
HET MEDAILLEHUIS
VISCHMARKT 14a NAAST DE LEESZAAL
GRONINGEN
TEL. 25361

Thans binnen ieders bereik - Gratis onderricht thuis
Exclusiviteit van HALBERG schrijfmachines. Contantprijs f 250 of AANTR. BETALINGSVOORWAARDEN
Afbetalingsschema v/d portable schrijfmachine p. maand

Vooruit	6 mnd.	9 mnd.	12 mnd.	15 mnd.	18 mnd.
f 25.–	f 40.29	f 27.82	f 21.54	f 17.87	f 15.33
f 50.–	f 35.83	f 24.75	f 19.25	f 16.09	f 13.94
f 75.–	f 31.37	f 21.67	f 16.86	f 14.10	f 12.23

SIJBES' Kantoormachine Bedrijf
Oude Ebbingestraat 55, Tel. 27116, GRONINGEN
Vraag vrijblijvend toezending prospectus

Meer dan 50 jaren **UNIFORMEN**
Ook voor Rijkspolitie
FIRMA H. MOOI & ZOON
VAART ZZ 15 - ASSEN - TELEFOON 2416

Bezoek tijdens Uw vacantie
Landgoed „Ekenstein"
Appingedam
HOTEL - CAFÉ - RESTAURANT
Voor logies, partijen en diners. Tel. Wirdum 31

Voor elke vorm van beroepsvervoer
Voor iedere kostprijsberekening zorgt **WEGTRANSPORT**
Kantoren:
DELFZIJL, Oudeschans 65. Tel. 312 en 266
GRONINGEN, Nw. Kerkhof 8b Tel. 22468

Verhuur zonder chauffeur
van de nieuwste volkswagens
12 ct. p. km 150 km. p. dag min. (zonder benzine)
17 ct. p. km 100 km. p. dag min. (met benzine)
GARAGE HULSHOF - Telefoon 31734
Helperoostsingel 38 GRONINGEN

Radio Heins
Uw adres voor de beste radioapparaten tevens F.M. app. Een lust om te horen
Wilhelminasingel 38, - COEVORDEN

Scheepswerf Fa Gebrs. Barkmeijer
VIERVERLATEN
TELEF. 5321-K 5900

HET ORGAAN VAN RIJKSPOLITIE GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

3e jaargang no. 7 1 Juli 1954

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Schedeler, F. W., Wmr no 1589, van Oude Bildtzijl naar Murmerwoude.
Spijk, T., Wmr no 1327, van Staf Gewest Groningen naar Hoogkerk.
Lijklema, B., Owmr no 431, van Verk.gr. Groningen naar Verk.gr. Leeuwarden.
Vinke, H., Owmr no 478, van Donkerbroek naar Staveren als Post.Cdt.
Gruben, A. J., Owmr no 546, van Scherpenzeel naar Donkerbroek als Post.Cdt.
Klooster, H., Wmr no 392, van Appelscha naar Scherpenzeel als Post.Cdt.
Kloosterhuis, A., Wmr 1e kl. no 1983, van Oldeboorn naar Tjerkwerd als Post.C.-.
Braad, R., Wmr no 217, van Finsterwolde naar Wildervank.
Iliohan, K. H., Wmr no 598, van Verk.gr. Heerenveen naar Finsterwolde.
Roorda, J., Owmr no 132, van Langweer naar Ten Boer als Groeps.C.-.
Schiffart, J. de, Wmr 1e kl. no 1533, van Scharsterbrug naar Langweer als Post.C.-.
Veen. F. van, Wmr no 1686, van Langweer naar Scharsterbrug.
Lubberts, K., Wmr no 1653, van Boijl naar Joure.
Jong, C. de, Wmr 1e kl. no 2213, van Murmerwoude naar St. Jacobi-Parochie als Post.C.-.
Dijksterhuis, K., Owmr no 605, van Staveren naar Groep en Post Goor, Gewest Arnhem, als Post.C.-.

In sterkte opgenomen:

Woudstra, J., Wmr, Workum. Afkomstig van v.m. gemeente Zuilen.
Weijer, H., Wmr, Harkema-Opeinde. Afkomstig van Gem. politie 's-Gravenhage.
Stoker, W., Adsp. op arbeidscontract. Ingedeeld bij de Post Kornwerderzand.
Dijkstra, H., Adsp. op arbeidscontract. Ingedeeld bij de Post Kornwerderzand.

Met eervol ontslag:

Zee, R. v. d., Adj. no 33 Leeuwarden. Met pensioen.
Paulusma, E., Adj. no 30 Heerenveen. Met pensioen.
Dijkstra, J., Owmr no 164 Groningen. Met pensioen.
Boone, A., Owmr no 52 Ten Boer. Met pensioen.

Geslaagd voor het diploma B aan de Kaderopleidingsschool te Bilthoven:

Duut, H., Wmr 1e kl. no 216, Boijl.

Geslaagd voor het Politiediploma B:

Wiegman, B., Wmr 1e kl., Verk.gr. Assen.
Muller, L., Wmr 1e kl., Distr.staf Groningen.
Werf, F. v. d., Wmr 1e kl. Dokkum.
Roode, A. de, Wmr 1e kl., Eext.
Drost, S., Wmr, Niekerk.
Jager, J. M. de, Wmr 1e kl., Gasselte.

Voor „geoefend man" slaagden de volgende Reserve-Wachtmeesters:

Boer, H., Verk.gr. Assen.
Drenth, R., Parketgr. Assen.
Hadders, H., Groep Sleen.
Renting, H., Groep Sleen.
Oldewening, H., Groep Sleen.
Westerhof, J., Groep Sleen.
Oosting, H., Groep Sleen.
Manting, R., Groep Sleen.
Sanders, F., Groep Sleen.
Koops, J. L., Groep Sleen.
Schoon, R., Groep Vries.
Blaauw, H. K., Groep Vries.
Joling, J., Groep Vries.
Scholte, D., Groep Beilen.
Heide, K. v. d., Groep Beilen.
Oldenkamp, R., Groep Beilen.
Fenema, M. v., Groep Borger.
Rubingh, H., Groep Gieten.
Wal, L. de, Groep Gieten.
Veenhof, B., Groep Gieten.
Piek, P., Verk.gr. Heerenveen.
Glas, R. v. d., Verk.gr. Heerenveen.
Ensing, F., Verk.gr. Heerenveen.
Bavel, W. F. v., Verk.gr. Heerenveen.
Bakker, J., Groep Weststellingwerf.
Halman, Fr., Groep Weststellingwerf.
Veer, A. v. d., Groep Weststellingwerf.
Spin, H. J., Groep Weststellingwerf.
Krop, J., Groep Weststellingwerf.
Woudstra, S. D., Groep Weststellingwerf.
Dijkstra, G., Groep Weststellingwerf.
Boonemmer, J., Groep Weststellingwerf.
Baron, W., Groep Ooststellingwerf.
Huitema, R., Groep Ooststellingwerf.
Schuur, G. ter, Groep Ooststellingwerf.
Cats, G. Sj., Groep Ooststellingwerf.
Martens, Kl., Groep Wymbritseradeel.
Jorritsma, H., Groep Wymbritseradeel.
Hoekstra, A., Groep Wymbritseradeel.
Hobma, Sj., Groep Wymbritseradeel.
Visser, J. R., Groep Wymbritseradeel.
Hobma, M., Groep Wymbritseradeel.
Bangma, U., Groep Gaasterland.
Kooi, K. v. d., Groep Gaasterland.
Hamstra, D. D., Groep Lemmer.

Gehuwd:

Roseboom, B., Wmr, 2e Exloërmond.

Bevorderd tot Opperwachtmeester:

Wisse, B. J., Wmr 1e kl. no 304a, Sleen.
Velde, E. v. d., Wmr 1e kl., no 1633, Groningen.
Meulen, J. v. d., Wmr 1e kl. no 398, Hantum.

Gezinsuitbreiding vond plaats bij:

Mabelis, A., Wmr, St. Nicolaasga, 2 zoons.
Bos, E., Wmr 1e kl., Winschoten, zoon.
Reitsma, D., Wmr, Winschoten, 1 zoon en 1 dochter.
Wees, W. E. v. d., Wmr 1e kl., Ten Post, dochter.
Veenstra, P. S., Wmr, Finsterwolde, zoon.
Dol, H. J. Wmr 1e kl., Assen, zoon.
Graaf, L. de, Wmr 1e kl., Stroobos, dochter.
Hemkes, R., Wmr 1e kl., Terschelling, 1 zoon en 1 dochter.
Hendriks, G., Wmr, Nieuw Roden, zoon.
Procee, S., Wmr, Kollum, dochter.

Overleden:

Meinema, H., Wmr no 152, Leek.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (86)

3e Jaargang No. 7 Verschijnt 1 x per maand 1 Juli 1954

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: G. van Dijk, Off. der Rijkspolitie 1e kl., Verlengde Hereweg 44, Groningen Telefoon 29904.
Giro Redactie Reflector No. 50659, Verl. Hereweg 44, Groningen.
Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. B. Lijklema, Gewestdstaf Groningen.
UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Oplossing Juni-prijsvraag

1. De omgekeerde letters zijn:
   u, s, s, j, e, n, n, r, a, a, a, en **o.**
2. Ze zijn te vinden in de advertenties van:
   Noorder Dierenpark Emmen — prospectus
   Nieboer — adres
   Harmanni — trips
   Dresco — rijwielenfabriek
   Péwé — gedep.
   Bosch — doorsmeerinrichting
   Schrijfmachinehandel — Doornbosch
   Végé — kruidenier
   Knoop —ervaring
   Sijbes — vraag
   Wegtransport — Oudeschans
   Hulshof — telefoon.
3. Van de gevonden letters moest worden gevormd:
   „ORANJE NASSAU".

Door loting werden de volgende prijswinnaars aangewezen:

1e prijs: Politie-agenda van Schaafsma & Brouwer, viel ten deel aan J. Bruining, Noorderweg 12, Slochteren.

2e prijs: Politie-agenda van Schaafsma & Brouwer, voor Adj. P. Heijstra, no 31 te Mantgum.

3e prijs: Mevrouw B. de Vries-Walstra, Berkelstraat 24 B, Groningen; een boek.

4e prijs: Wmr. 1e kl. P. Wit, Troelstraweg 32, Wildervank; een boek.

Dank aan het 5-cent-fonds

Weken zijn reeds verstreken
Van vooruitgang is echter gebleken
Bijna kan ik weer op mijn beentje gaan
Doch van de dokter mag ik er nog niet op staan
Fruit, fruit en nog eens fruit
Ook Uw fonds deelde prachtige manden uit
Hartelijk dank voor deze geschenken
In mijn herinnering zal ik steeds aan het
[5-cent-fonds denken

Hoogachtend,
Wachtmeester P. de Boer
Nieuweweg 120, Noordwolde (Fr).

Juli-prijsvraag

Ook nu doen we het weer met de omgekeerde letters uit de advertenties:

1. Welke zijn de omgekeerde letters?
2. In welke advertenties komen ze voor?
3. Wat vormt U van de gevonden letters?

Oplossingen moeten uiterlijk 16 Juli in het bezit van de Redactie zijn. De prijzen zijn weer zeer de moeite waard. Doet Uw best eens!

Red.

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812 GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat en „in voorraad vervaardigd" van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer
Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (87) 87

De gouden schakel

De tentoonstelling en hobbyfestival: „De Gouden Schakel", gehouden in de Ahoy'hal te Rotterdam, behoort weer tot het verleden. De vele duizenden die deze expositie, met hooggestemde verwachtingen, hebben bezocht, zijn niet teleurgesteld. Wat de tentoonstelling in het algemeen aan resultaten van vrije tijdsbesteding te zien gaf, was in één woord overweldigend.
Zoals bekend had het Korps Rijkspolitie een eigen stand in de Ahoy'hal. Met een keurcollectie werkstukken van velerlei aard, heeft deze stand, gedurende twee weken in de bijzondere belangstelling gestaan van ettelijke duizenden bezoekers.
De Directie van „De Gouden Schakel" uitte haar lof voor de artistieke prestaties van het Korps door het toekennen van een „eervolle vermelding voor de zeer fraaie collectieve inzending".
Talrijke autoriteiten, de Algemeen Inspecteur van Rijkspolitie, Officieren uit de verschillende Gewesten, Minister-President dr Drees, prominente figuren van verscheidene Ministeries en zelfs vele buitenlandse belangstellenden, vereerden de stand van de Rijkspolitie met een bezoek en drukten hun bewondering uit voor de geëxposeerde werkstukken.
Het hoogtepunt werd gevormd door het bezoek van Hare Majesteit de Koningin. Hare Majesteit nam onze expositie met grote aandacht in ogenschouw en liet zich voorlichten door een van de aanwezige politieambtenaren.
De expositie van het Korps mag een succes heten door de uitgesproken waardering van de velen, die zich, uit liefde voor de hobby, de moeite hebben getroost een kijkje te komen nemen. Deze niet alledaagse kennismaking van het publiek met de vertegenwoordigers van het gezag, zal ongetwijfeld het prestige van het Korps in hoge mate ten goede komen. Zeker is, dat dit contact zeer verhelderend heeft gewerkt; velen hebben bij verrassing ervaren dat zo menig lid van het Korps zich naast de beroepsarbeid in artistieke zin kon ontplooien. Het mag gezegd, dat vermogen, die spirit, hadden velen niet vermoed achter de ambtelijke plooi en de zwarte tuniek. Ja, de hobby's van de Rijkspolitie hebben hun verdiende rechtvaardiging gevonden in het duidelijke enthousiasme van de schare bezoekers aan de stand te Rotterdam.
Mochten er onder ons zijn, die de hobby nog niet kennen door gebrek aan vrije tijd, dan kunnen wij, met prof. dr F. J. Th. Rutten, — die zo'n treffend woord ten geleide schreef in de Officiële Gids van de Stichting: „De Gouden Schakel" — slechts hopen, dat zij, indien zij werkelijk vrije tijd hadden, het voorbeeld zouden volgen van President Roosevelt, die zelfs in de crisis van de tweede wereldoorlog, elke dag een paar minuten besteedde aan zijn postzegelverzameling en Sir Winston Churchill, die, zijn oorlogsbesognes ten spijt, tijd nam om een landschap te schilderen voor een kerstkaart.
De waarde van de expositie van het Korps Rijkspolitie kan niet hoog genoeg worden aangeslagen. Evenementen als deze kweken goodwill; zij voegen in de keten van misverstand tussen mensen onderling, door hun appèl aan gemeenschappelijk geestelijk goed, gouden schakels van respect en verdraagzaamheid.
Hulde aan allen die deze expositie mogelijk maakten.

De Detachementscommandant,
De Opperwachtmeester,
w.g. A. v. Dommelen.

Rotterdam, 9 Juni 1954.

Zoals U bekend is, is van 25 Mei tot en met 8 Juni in de Ahoy'hallen te Rotterdam de tentoonstelling „De Gouden Schakel" gehouden.
Ook het Korps Rijkspolitie heeft zich hierbij niet onbetuigd gelaten.
Alhoewel de tijd van voorbereiding heel kort was is dank zij een uitstekende samenwerking tussen degenen die met de opbouw en inrichting van de stand waren belast, een zeer smaakvol geheel tot stand gekomen.
De keuze uit de ingezonden werkstukken was niet gemakkelijk. Bij de definitieve inrichting van de stand bleek 't voorts niet mogelijk alle naar Rotterdam gezonden stukken te exposeren, zonder schade aan het geheel toe te brengen.
Dat de stand en de tentoongestelde stukken aller waardering hadden, bleek wel uit de opmerkingen, zowel van de hoogst officiële personen als van de overige bezoekers.
De Stichting „De Gouden Schakel" deed van haar waardering blijken door het verlenen van een „eervolle vermelding voor een zeer fraaie collectieve inzending".
In de stand was een klein gedeelte benut om een beeld te geven van het Korps, zowel voor wat betreft de organisatie, als de dagelijkse dienst. Ook hiervoor toonde men grote belangstelling.
Moge deze tentoonstelling waaraan velen Uwer hebben medegewerkt er toe hebben bijgedragen een — waar nodig — beter begrip en waardering te verkrijgen voor de taak van de politie en in het bijzonder voor de plaats welke het Korps Rijkspolitie in de gemeenschap inneemt.

De Chef Staf,
W. de Gast.

Een waardig besluit van een even waardige loopbaan

Op eenvoudige maar treffende wijze is op 1 Juni 1954 te Heerenveen door de leden van het District Heerenveen en vertegenwoordigers van andere districten en omliggende Gemeentepolitie-corpsen afscheid genomen van de thans op pensioen gestelde Districts-Adjudant **E. Paulusma** en zijn echtgenote.
Het afscheid, dat onder meer werd bijgewoond door de A.O.M., mr Niemeijer en de Corpschefs van Gemeentepolitie te Heerenveen en Opsterland, vond plaats in de „Koornbeurs" te Heerenveen.
Hierbij werd allereerst het woord gevoerd door de Districtscommandant, de Dir. Off. 3e kl. P. J. G. Aalders, die een summier overzicht gaf van de uitmuntende staat van dienst van de Adjudant Paulusma en daarbij op treffende manier het karakter van de vertrekkende schetste.
„Gedurende Uw gehele diensttijd werd steeds met waardering over U gesproken", aldus majoor Aalders, die dit in het bijzonder een gevolg noemde van het karakter van Adjudant Paulusma, die daarmede niet alleen zichzelf, maar ook in het bijzonder het gehele politiecorps sierde.
„Eenvoud, waarachtigheid, oprechtheid en waarheidsliefde vormden de hoofdtrekken van Uw karakter en op die basis heeft U gedaan, wat U deed".
„Toen de toenmalige Gewestcommandant, de Kolonel De Hoog U in 1946 voorstelde U voor te dragen voor bevordering tot Officier, zijn er harde noten gekraakt in een langdurig debat, doch U bleef bij Uw weigering. Daarin tekent zich wel zeer sterk Uw persoonlijkheid, want anderen hadden dat aanbod gaarne met tien paar handen aangegrepen".

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (88)

„Toen alles in wanorde was, heeft U getoond dat waar is, dat, wie zich zelf overwint, sterker is dan hij die zeven forten inneemt".
„Eenvoud, bescheidenheid en waarheid zijn sterker dan allerlei humbug. Die les heeft U ons geleerd. U was een voorbeeld van het hooghouden van de geest bij de Rijkspolitie.
En wat de dienst betreft, U gaat te vroeg heen. Het corps kan U naar mijn mening niet missen. Ik ben blij, dat ik met U heb mogen dienen, want Uw naam is in het gehele corps een begrip geworden".
Namens het gehele District bood Majoor Aalders de scheidende Adjudant tenslotte een polshorloge met inscriptie aan en Mevrouw Paulusma een mand bloemen. Z.H.E.G. eindigde met de wens, dat God zijn zegen en liefde aan beiden in lengte van jaren mag schenken.
De volgende spreker, de Adjudant S. de Jong, sprak als collega en vriend en wees er op hoe bij de Adjudant Paulusma steeds de faam de man zelve was vooruitgesneld en dat men wist, bij Paulusma nooit bedrogen uit te komen. Spreker schetste na een treffende inleiding de scheidende als een politieman in hart en nieren die getoond had steeds, zowel figuurlijk als letterlijk, de beste „all round"-schutter van het district te zijn. Hij wenste het echtpaar een levensavond vol licht.
Adjudant Westra, in het bijzonder namens de verkeersgroep — welke de Adjudant Paulusma na aan het hart lag — sprekende, roemde de wijze waarop de vertrekkende steeds het saamhorigheidsgevoel had bevorderd.
De Chef de Bureau van het District Leeuwarden, de Adjudant Bleeker, bracht de groeten over van de Overste Fogteloo en dankte persoonlijk voor alles wat hij van zijn oude collega, die hem 26 jaren geleden in een nachtdienst de eerste practische schreden op de politie-loopbaan had geleerd, had mogen opsteken.
„U ging door het leven, zoals God U geschapen heeft, door en door oprecht", aldus de vogende spreker, de Adjudant De Goede uit Leeuwarden, die tevens de hoop uitsprak dat de echtelieden Paulusma nog lang van een zeer verdiende rust mochten genieten.
De Corpschef van Gemeentepolitie te Heerenveen, de Inspecteur W. de Lange, dankte in het bijzonder voor de steeds prettige samenwerking, welke er tijdens de periode dat de Adjudant Paulusma Afdelingscommandant en wnd. Districtscommandant te Heerenveen was, steeds had bestaan. Als afdelingsvoorzitter van de Ned. Politiebond te Heerenveen bood de Heer De Lange aan de Adjudant Paulusma ten afscheid een etui met reisbenodigdheden aan, waarbij Mevrouw Paulusma met bloemen werd vereerd.
Als laatste in de rij van sprekers, werd het woord gevoerd door de oud-postcommandant te Blesse, de vm. Owmr. Onbelet, die op kernachtige wijze als oudvriend en ondergeschikte van zijn grote waardering deed blijken. „U behoeft niet achter bomen te gaan staan" aldus spreker, „Een korte reprimande van U trof de man in het hart, meer dan een uitweidende preek van een ander", aldus spreker, die zijn woorden kracht bijzette door aanbieding van een doos sigaren, „opdat U Uw eerste ambteloze dagen iets te doen zult hebben".
Adjudant Paulusma dankte hierna op de van hem bekende sobere en ernstige wijze voor alle goeds wat hij en zijn echtgenote in woord en daad mochten ontvangen en wenste al de aanwezigen veel voorspoed op hun verdere levensweg.

Na dit officiële gedeelte bleef men nog geruime tijd onder gezellige kout en onder het nuttigen van aangeboden versterkingen voor de inwendige mens, bijeen.

De Vr.

De officiële ingebruikneming

van het nieuwe Rijkspolitiegebouw te Borger op 28 Mei 1954

De 28e Mei 1954 was het voor de Rijkspolitie van de groep Borger een hoogtijdag. Op deze dag werd namelijk het nieuwe rijkspolitiegebouw officieel in gebruik genomen. Enige dagen daarvoor was het oude gebouw aan de Torenlaan ontruimd en het nieuwe, staande op de Oosteres, in het centrum van het dorp betrokken.
Het Rijksgebouw voldoet aan hoog gestelde eisen, waarin de politiedienst, beschikkende over voldoende ruimte, naar behoren kan worden uitgevoerd. De woningen van de groeps- en postcommandant zijn mooi en het geheel past volkomen aan bij het uitgebreide woningcomplex, mooi gelegen tussen Hoofdstraat en Molenallee.
Om 10.30 uur verschenen voor het nieuwe gebouw de genodigden, waar het vaste personeel van de groep zich reeds had opgesteld. Onder de genodigden

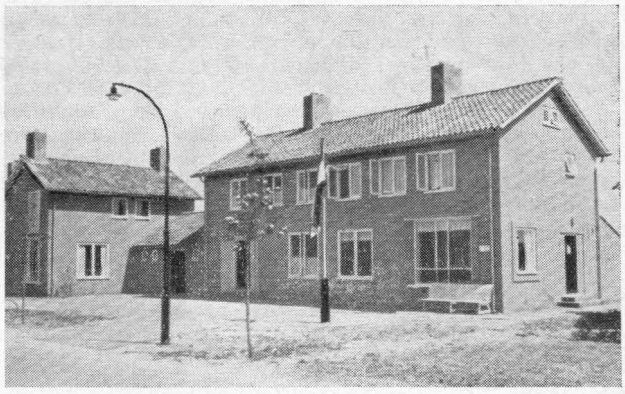

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (89)

bevonden zich de Burgemeester van Borger met echtgenote, de Wethouder Kinds, de gemeentesecretaris de Heer Klazema en de gemeentearchitect de Heer Jalving. Uit Assen de architecten Ir Steneker en Nieman, de uitvoerders van het gebouw, met hun dames; de aannemer, de Heer Paas uit Nieuw-Buinen; de beide Districtsadjudanten De Vries en Dey en anderen.
Precies 10.45 uur arriveerde de Gewestcommandant, Kolonel Van Helden en de Districtscommandant Kapitein Mackay, vergezeld van hun echtgenoten.
De Luitenant Bergsma ontving de gasten.
Nadat de Kolonel met zijn gevolg met de genodigden kennis had gemaakt, werd de groep door de groepscommandant aan de Kolonel gepresenteerd. Op commando van de Luitenant Bergsma werd — terwijl door het personeel de groet werd gebracht — door de groepscommandant de vlag ontplooid.
Hierna hield de Gewestcommandant een toespraak. In het kort bracht Z.H.E.G. het verschil van de politiedienst van vroeger en nu naar voren en belichtte ook het verschil van huisvesting. Spreker was blij weer een nieuw gebouw voor de Rijkspolitie te kunnen openen en was de autoriteiten, die dit mede hadden voorbereid, daarvoor dankbaar. Hij verwachtte dat de gebruikers het gebouw zouden weten te waarderen en de uitvoering van de dienst hierbij wisten aan te passen. De politiedienst, zo zei de Kolonel is niet meer, zoals dit in vervlogen tijden nog wel voorkwam, de boeman spelen, maar bevat meer en meer het element van opvoeding. Hij hoopte dat deze nieuwe geest ook tot de politieman van vandaag zou doordringen.
De Kolonel overhandigde hierop de sleutel van het gebouw aan de Kapitein Mackay. Laatstgenoemde verzocht mevr. Van Helden de deur te willen openen. Toen dit was geschied gingen de genodigden naar binnen en werd het geheel bezichtigd. Het theoriezaaltje, boven, was ingericht voor het nuttigen van een kop koffie en de dames Zwaantje Wiering, Corrie Faber en Geesje Eising, de laatste gekleed in oude Drentse klederdracht, zorgden voor de verversing. Het personeel had zich inmiddels bij het gezelschap aangesloten.
Onder het genot van een kop koffie en een rokertje nam Burgemeester Bijleveld het eerst het woord.
Nadat hij de achter de rug zijnde zorgen voor de politiehuisvesting had toegelicht, kon hij nu met zeer veel voldoening op het resultaat terug zien. Hij toonde zich zeer voldaan over de prettige samenwerking met Gewest- en Districtscommandant, welke voor de totstandkoming van dit gebouw vaak nodig was geweest. Hij feliciteerde de Rijkspolitie met deze mooie aanwinst en vond de verbeterde huisvesting voor de gemeente Borger van groot belang.
De Kapitein Mackay, als tweede spreker, toonde zich zeer verheugd over deze mooie en practische huisvesting en dankte op zijn beurt de Burgemeester voor zijn voortvarende houding bij het tot stand komen van dit gebouw betoond.
Voor de heren Ir Steneker en Nieman had hij veel waardering en noemde het een grote prestatie om met een minimum aan geld en een maximum aan voorschriften, dit fraaie gebouw op te trekken.
De adjudant Faber, als laatste het woord nemende, was zeer ingenomen met het nieuwe gebouw. Het verschil tussen oud en nieuw noemde hij, bij het trekken van een vergelijking, zo groot, dat zij zich thans wel in weelde baadden. Als onmiddellijke gebruikers hebben zij in het bijzonder reden verheugd te zijn. Wij zullen trachten, zo besloot hij, de diensten uit te voeren in overeenstemming met de door de Kolonel gegeven richtlijnen en tonen een gebouw als dit, waardig te zijn. Hij dankte alle autoriteiten, die hun medewerking bij de totstandkoming van dit mooie gebouw hebben gegeven.
Tot ongeveer 12.00 uur werd in een gezellige sfeer op het voor dit doel wel wat kleine, maar niettemin knusse theoriezaaltje vertoefd.

F.

NIEUWS DER R.P.S.V.G.

Op 26 Mei werd door ons 2e elftal deelgenomen aan het E.P.S.V. Paastournooi, dat onder ideale weersomstandigheden werd gehouden in het prachtige Emmer Sportpark. Onze eerste wedstrijd was tegen RSD Winschoten III. Door deze wedstrijd met 5—2 te winnen plaatsten wij ons in de winnaarsronde. De tweede wedstrijd ging tegen de Kon. Marech. II. Deze jeugdige tegenstanders bezorgden ons grote moeite. Elk van ons deed zijn uiterste best en zowaar behaalden wij een zwaar bevochten 2—1 zege. Een mooi resultaat, waarin onze achterhoede met aanvoerder Dobma, tevens oudste deelnemer van het tournooi, aan het hoofd een groot aandeel had, want onze tegenstanders waren het grootste gedeelte van de wedstrijd in de aanval geweest. Voor de laatste drie plaatsten zich met ons GEWA II en PSVA II. Wij kregen een staand nummer en daar PSVA II door GEWA met een 2—1 overwinning naar de 3e plaats werd verwezen moesten wij in de finale uitkomen tegen GEWA II. Deze wedstrijd werd door onze tegenstanders met 3—0 gewonnen. Een aantrekkelijke wedstrijd met meerdere aardige momenten waarbij de jeugdiger leeftijd van de Gewa-ploeg de doorslag gaf. De totale uitslag van dit zeer geslaagde tournooi was:

1e prijs	GEWA II	6e „	SWART
2e „	RPSVG II	7e „	PSVW
3e „	PSVA II	8e „	GPSV II
4e „	EPSV II	9e „	RSDW II
5e „	KMG II		

JMP.

Gewestelijke voetbaldag

Op 3 Juni j.l. organiseerde de C.S.R.G.G. in het gemeentelijk Sportpark te Assen de gewestelijke voetbaldag voor de 5 tot het gewest Groningen behorende districten. Het tournooi werd geopend door de Luitenant Bergsma. Spreker hoopte dat het een prettig en bovendien sportief tournooi zou worden en wenste de deelnemende elftallen veel succes. De terreinen waren keurig verzorgd en de weersomstandigheden zeer ideaal. De algemene verwachting was, dat de strijd om de eerste plaats hoofdzakelijk zou gaan tussen Assen en Winschoten, en dat de overige teams geen rol van betekenis zouden spelen. Al in de eerste ronde bleek, dat men buiten de waard (Leeuwarden) had gerekend. Dit elftal slaagde er nl. in om Assen een 2—0 nederlaag toe te brengen. Overigens maakte het ook een goede indruk. Direct hierop versloegen zij Winschoten met 1—0 en toen was het voor een ieder wel duidelijk, dat Leeuwarden hoge ogen zou gooien, aangezien niet verwacht mocht worden dat tegen Groningen en Heerenveen nog verlies zou worden geleden. Deze verwachting werd dan ook niet beschaamd, want beide genoemde resterende wedstrijden werden resp. gewonnen met 6—0 en 3—0, waardoor het districtselftal van Leeuwarden ongeslagen, met een doelgemiddelde van 12 voor en 0 tegen, winnaar werd van de gewestelijke voetbaldag. De Friezen werden hierdoor voor de eerste maal houder van de wisselbeker, die sedert 1950 achtereenvolgens was gewonnen door

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (90)

Heerenveen, Winschoten, Assen en Winschoten. Voorwaar een keurige prestatie van de Friese ploeg, die in Tits wel een topscorer had. De eerlijkheid gebiedt echter te zeggen, dat zij, vooral in de wedstrijd tegen Winschoten, vrouwe Fortuna op haar hand had. Als tweede plaatste zich Winschoten, door Assen met 2—1 aan haar zegekar te binden. Assen werd hiermede verwezen naar de derde plaats. Groningen en Heerenveen bleken inderdaad de zwakke zusjes te zijn. Het was heel goed merkbaar, dat beide teams niet meer in enig competitieverband uitkomen, en sinds het vorig jaar practisch niet meer gespeeld hadden. Bovendien waren beide ploegen nog gehandicapt door het noodzakelijk opstellen van meerdere invallers. De wedstrijd tussen deze elftallen werd door Heerenveen met 2—1 gewonnen, doch een gelijk spel zou de verhouding beter hebben weergegeven, temeer daar kort voor het einde, toen de stand nog 1—1 was, een zuiver doelpunt werd gescoord door de Groningers, dat echter door de scheidsrechter op vermoeden van buitenspel werd geannuleerd. De uitslagen waren: Leeuwarden—Assen 2—0; Heerenveen—Winschoten 1—3; Groningen—Heerenveen 1—2; Winschoten-Leeuwarden 0—1; Assen-Groningen 4—0; Heerenveen—Leeuwarden 0—3; Winschoten—Assen 2—1; Leeuwarden—Groningen 6—0; Assen—Heerenveen 3—0 en Groningen—Winschoten 3—5. De eindstand van het tournooi dat enkele zeer goede wedstrijden bracht, gespeeld in een halve competitie, was als volgt:

Leeuwarden	4	4	0	0	8	12— 0	Wisselbeker en medaille
Winschoten	4	3	0	1	6	10— 6	Medaille
Assen	4	2	0	2	4	8— 4	Medaille
Heerenveen	4	1	0	3	2	3—10	
Groningen	4	0	0	4	0	4—17	

De Overste Hoestra van de Staf van het Gewest; de Majoor van Kuik, Districtscommandant Winschoten; Kapitein Mackay, Districtscommandant Assen; Kapitein Van Dijk van het District Groningen; Luitenant Bergsma van het District Assen en Inspecteur G. van Schaik, Voorzitter van het Noordelijk District der N.P.S.B. gaven door hun aanwezigheid blijk van belangstelling. Bijzonder jammer was het, dat op het geslaagde tournooi in het algemeen en op de vreugde in het Leeuwarden-kamp wel in het bijzonder een domper werd gezet. De Leeuwarder speler H. de Boer kwam tijdens een wedstrijd n.l. zo ongelukkig te vallen, dat overbrenging naar het ziekenhuis noodzakelijk was. Aldaar bleek, dat hij een borstwervelfractuur had opgelopen. De daaropvolgende dag mocht hij naar zijn woonplaats worden vervoerd, waar hij voorlopig absolute rust moet houden. De Boer, namens alle sportmakkers uit het Gewest, ja ik durf wel te spreken namens alle N.P.S.B.-leden, wens ik U een spoedig en volledig herstel toe. De oorzaak van het aan genoemde sportmakker overkomen ongeval is niet gelegen in unfair of fors spel. Integendeel, op het moment van het ongeval was zelfs geen tegenstander in de buurt. Na afloop van het tournooi ontvingen de aanvoerders van de drie hoogst geplaatste elftallen hun prijs, vergezeld van een toepasselijk woord, uit handen van Overste Hoestra. Tot slot dankte Kapitein Mackay allen die aan het slagen van deze wedstrijden hadden meegewerkt en overhandigde de scheidsrechters, die zich geheel belangeloos beschikbaar hadden gesteld, een attentie. Voorts huldigde hij de spelers nog voor hun sportiviteit en het feit, dat zij ondanks de vele dienstmoeilijkheden aanwezig waren. Met een „goede reis en wel thuis" kwam het einde van deze voetbaldag.

J. M. Post.

verantwoorde sport

Op Donderdag 3 Juni zijn te Assen de Gewestelijke voetbalwedstrijden weer gehouden. Alle Districten waren vertegenwoordigd en het mag dan ook een geslaagde dag worden genoemd.

Nu weet ik niet hoe of het met het voetbalpeil in andere Districten staat, doch in het District Heerenveen is het zodanig, dat er op zo'n Gewestelijke Voetbaldag gevoetbald wordt, of poging daar toe en de rest van het jaar, bitter weinig of in het geheel niet.

Onder zulke omstandigheden op één dag dan vier wedstrijden spelen, al is de tijdsduur van zulke wedstrijden dan ook maar 40 minuten, is volgens mij voor de spelers niet verantwoord.

Immers, het voetballen vraagt een massa lichamelijke arbeid van de man. We nemen aan, dat alle spelers goed gezond zijn, maar dat wil dan nog niet zeggen, dat deze lichamen ongestraft een dergelijke hoeveelheid arbeid kunnen verzetten. Dat is alleen mogelijk, als deze lichamen hierop ingesteld zijn, dus in voldoende mate getraind en gehard. Dat dit niet het geval is met spelers die éénmaal per jaar voetballen, behoeft geen betoog.

Een menselijk lichaam is geen stuk ijzer of beton, doch een uiterst fijn mechanisme, waarvan alle onderdelen op elkaar zijn afgestemd. Is zo'n lichaam goed getraind, dus in uiterste conditie, dan kan het uiterste er van worden gevraagd, zonder nadelige gevolgen. In het andere geval, een ongetraind lichaam en dan het uiterste vragen, is beslist funest voor zo'n lichaam.

Ieder die een tak van sport beoefent, het doet er niet toe welke tak van sport, weet, dat er geoefend moet worden om tot een zekere prestatie te komen. Bij voetballen geldt dit wel in het bijzonder. Voor een elftal dat zich geeft, betekent dit zich 1½ uur volledig inspannen. Het behoeft dan verder ook geen betoog, dat het lichaam klaar moet zijn voor een dergelijke krachtproef.

Van hart, longen en verdere organen, wordt toch vele malen meer arbeid gevraagd dan in normale omstandigheden! En dan nog maar niet eens te praten over stijfheid in alle spieren na een wedstrijd. Dat is niet alleen vermoeidheid, doch het gevolg van tal van kleine gescheurde spiertjes, wat niet plaats heeft bij voldoende training.

Bij ongetraindheid kan de lichaamsbeheersing natuurlijk ook niet op een behoorlijk peil staan. Vele kleine en ook grote ongelukken kunnen voorkomen worden als de spelers meer vaardigheid krijgen, dus training.

Het voetballen is een pracht sport, maar het moet ook verantwoord worden beoefend, zowel voor de man zelf, als voor z'n tegenstander.

Zoals er nu door de jongens uit ons District is gevoetbald, vind ik niet verantwoord. Wel is het een teken van saamhorigheid en strijdlust, als ze onder zulke omstandigheden aan de oproep van de elftalcommissie gehoor hebben gegeven en er van gemaakt hebben wat er van te maken was. Aan strijdlust heeft het in het District Heerenveen nog nooit gemankeerd.

Dit betoog is er niet op gericht om iemand, wie dan ook, een verwijt te maken, doch zuiver en alleen om aan te tonen, dat de gezondheid in gevaar wordt gebracht bij onoordeelkundige sportbeoefening.

Heerenveen, 10 Juni 1954.
De instructeur l.o. van het
District Heerenveen,
S. v. d. Sluis.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (91)

P.S.V.A.—K.M.G. 4—1

Toen deze wedstrijd onder ideale weersomstandigheden begon was de algemene verwachting dat K.M.G. met hun jonge en snelle ploeg het zo langzamerhand bejaarde team van P.S.V.A. wel een lesje zou geven.
Inderdaad leek het er even op. Na enige verkenningsaanvallen zette de rechtsbuiten van K.M.G. goed voor en met een juweel van een kopbal maakte de midvoor van K.M.G. het eerste doelpunt, 1—0 dus voor K.M.G.
Maar de oudjes van P.S.V.A. dachten er anders over. De bal bleef goed laag. De achterhoede, met aan het hoofd spil Woering, verdedigde niet alleen stug, maar stuwde meteen alles naar voren.
Rechtsbuiten Hummel vergat zijn omvang, rende langs de lijn en gaf een ouderwetse dreun en het was 1—1. Dat gaf de burger moed en wel zoveel dat Hummel meteen zijn huzarenstukje overdeed en met een getrouwe copie van de eerste de stand op 2—1 bracht.
Na de rust een sterk aanvallend P.S.V.A. met gevaarlijke uitvallen van K.M.G. Midvoor Rengers maakte aan alle twijfel een einde door nog tweemaal te scoren, zodat de stand 4—1 het begeerde kampioenschap bij P.S.V.A. bracht.
Sportief feliciteerden de jongens van K.M.G. hun tegenspelers met het succes. Adj. Dassen bood namens K.M.G. bloemen aan en feliciteerde de ploeg met het succes, waarna de aanvoerder van P.S.V.A. K.M.G. dankte voor de prettige sfeer waarin de wedstrijd gespeeld werd. Ondanks de belangen die voor beide ploegen op het spel stonden, was het een prettige ontmoeting. Dit was politievoetbal in de allerbeste betekenis van het woord. K.B.

P.S.V.A.—G.P.S.V. 1—3

In tegenwoordigheid van verschillende autoriteiten werd de kampioenswedstrijd P.S.V.A.—G.P.S.V. gespeeld. G.P.S.V verscheen volledig, P.S.V.A. daarentegen met drie invallers.
De partijen wogen in de eerste helft aardig tegen elkaar op en met de rust was dan ook alles nog mogelijk. G.P.S.V. had echter van een fout in de verdediging van P.S.V.A. geprofiteerd en ging de tweede helft dus in met een kleine voorsprong.
P.S.V.A. werd echter overwegend sterker, maar het zo goede verband van anders ontbrak, alsmede de afwerking. Het middenveld was zwak en hierdoor kon G.P.S.V. zo nu en dan een uitval doen, waardoor nog twee doelpunten ontstonden.
P.S.V.A. redde de eer door een schot van Rodenburg. P.S.V.A. gaat de volgende week geladen naar Groningen.... belust op revanche! O.K.

Opening nieuw Groepsbureau te Oosterwolde

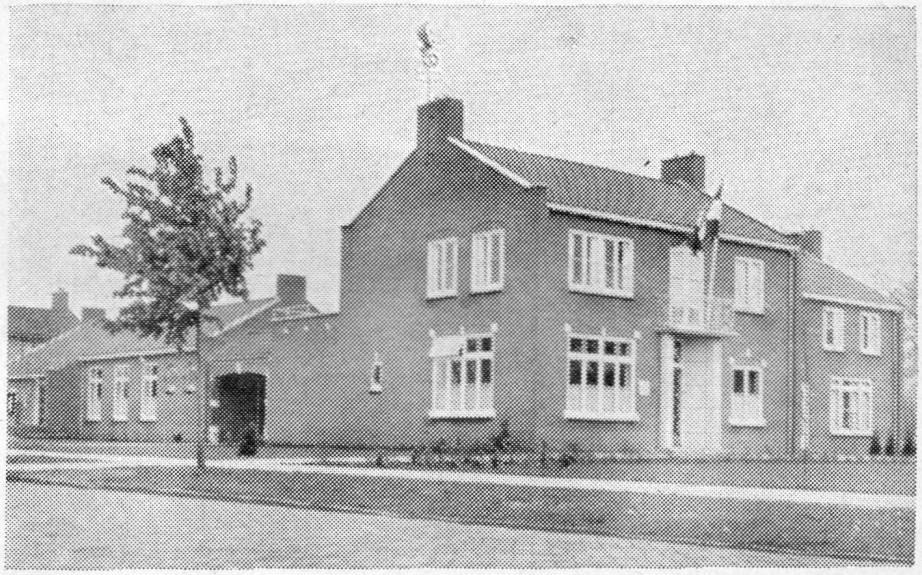

De vlag is uitgestoken op het nieuwe Groepsbureau te Oosterwolde (Foto Friesch Dagblad)

Op Zaterdag 22 Mei 1954 te 11.00 uur, waren verschillende autoriteiten, waaronder de Gewest-Commandant der Rijkspolitie te Groningen en de Districts-Adjudant Paulusma te Heerenveen, op uitnodiging van Burgemeester en Wethouders der gemeente Ooststellingwerf samengekomen in een der lokalen van de Lagere Technische School te Oosterwolde, voor de officiële opening van het gebouw voor Rijkskantoren aan de Groote-Singel en de Schapenkamp. Nadat onder het genot van een kop koffie en een rokertje door de Burgemeester een rede was uitgesproken, werd overgegaan tot de bezichtiging van de gebouwen, eerst het Arbeidsbureau, daarna het Belastingkantoor en tenslotte de Rijkspolitie-kazerne. Omstreeks 11.45 uur waren alle genodigde terug in een ander lokaal van voornoemde school alwaar een gezamenlijke broodmaaltijd werd gebruikt. Nadat de genodigden zich te goed hadden gedaan aan het gebodene, werd nog het woord gevoerd door verschillende sprekers, waaronder de Gewestcommandant. Alle sprekers roemden het prachtige initiatief van Burgemeester en Wethouders van Ooststellingwerf door al deze kantoren samen te brengen in een mooi gebouw. De Groep der Rijkspolitie Ooststellingwerf heeft thans de beschikking gekregen over een prachtig gebouw en wel op de mooiste stand in het dorp Oosterwolde.

GADO....
een goede naam op autobusgebied
Modern materieel, met radio en microfoon installaties
Gediplomeerde Chauffeurs
N.V. GADO
Hoofdstraat 34 - **Hoogezand** - Tel. K. 5980-2731

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (92)

Volleybaltournooi B der P.S.V.H. op 26 Mei 1954 te Oosterwolde

Werd op 14 Mei 1954 een Volleybaltournooi A te Koudum gehouden, op 26 Mei 1954 traden te Oosterwolde de B zestallen tegen elkaar in het strijdperk en wel ditmaal georganiseerd door de oefengroep Ooststellingwerf.
Aanvankelijk hadden 8 zestallen voor dit tournooi ingeschreven, maar op het laatste moment moest één oefengroep zich wegens gebrek aan één speler terugtrekken. Ook de oefengroep Sint-Nicolaasga had met zijn spelers te kampen en verscheen met vier spelers te Oosterwolde. De sportinstructeur S. van der Sluis, die tevens als wedstrijdleider fungeerde, stelde zich sportief beschikbaar voor deze gehavende ploeg, terwijl dit op even zo sportieve wijze werd goedgekeurd door alle zestallen.
Het was reeds 10.00 uur geweest toen de voorzitter der oefengroep O. J. Reijnders, een kort openingswoord sprak. Hij wenste de deelnemers veel succes en een prettige dag.
Ofschoon het vertoonde spel soms niet veel met „Volleyballen" te maken had is er sportief en met volle overgave gestreden en daar gaat het tenslotte om.
Na de middag werden de wedstrijden bijgewoond door de Korpschef van Gemeentepolitie te Heerenveen; de Districts-Adjudant E. Paulusma; de Groepscommandant van het Verkeer Heerenveen, de Adjudant Westra; de Groepscommandant van Ooststellingwerf, de Adjudant M. Spans en de Adjudant van Gemeente-politie Heerenveen, Van der Laan.
Jammer was het dat niet meerdere Commandanten van hun belangstelling blijk gaven, want juist op dergelijke sportdagen kan men medewerken de onderlinge band helpen te verstevigen.
Toen de voorzitter omstreeks 16.30 uur tot de prijsuitreiking kon overgaan bleek, dat de zestallen de navolgende resultaten hadden behaald:

1e prijs (medaille): Sint Nicolaasga, die hierdoor tevens in het bezit kwam van de wisselbeker. Hierbij moet worden aangetekend, dat „invaller" Van der Sluis in buitengewoon goede conditie was.
2e prijs (medaille): Gemeentepolitie Heerenveen.
3e prijs (medaille): Rijkspolitie Heerenveen.
4e prijs (medaille): Ooststellingwerf.
5e prijs (medaille): Weststellingwerf. Door de motorclub „Ooststellingwerf" werd deze medaille beschikbaar gesteld.
6. Z.W.H.
7. Wymbritseradeel.

De voorzitter besloot deze prijsuitreiking met een woord van dank aan alle spelers voor hun opkomst en sportieve strijd en wenste hun een goede reis en wel thuis.

F. J. S.

K.S.O. SCHIETWEDSTRIJD te HEERENVEEN

Op Woensdag 19 Mei 1954, organiseerde de oefengroep der Rijkspolitie te Heerenveen een K.S.O. schietwedstrijd, ter ere van Adjudant Paulusma, die met ingang van 1 Juni 1954 de dienst met pensioen gaat verlaten.
Toen wij 's morgens de plantonkamer binnen kwamen viel ons oog direct op de tafel, waarop de prachtige prijzen waren uitgestald.
Midden tussen deze prijzen stond de prachtige wisselbeker, welke door Adjudant Paulusma beschikbaar was gesteld, met de bedoeling dat deze beker elk jaar zal worden verschoten, en welke zou worden uitgereikt aan de Koningsschutter van die dag. Deze beker werd al direct betiteld als de **„Adjudant Paulusma-beker"** en deze zal die naam door de jaren heen ook wel behouden.
Als prijs voor de 2e Koningsschutter lag daar een pracht van een lauwertak, waar de organisator van deze dag op een goedkope manier aan was gekomen. Deze was om prijzen te kopen verzeild geraakt in een winkel te Sneek. Tijdens het uitzoeken der prijzen kwam er een mijnheer de winkel binnen, die met zijn horloge overhoop lag. Nadat hij zijn zaken had afgedaan, vroeg hij: „Zijn de heren een wedstrijd aan het organiseren?" Nadat hem was verteld, dat het voor een schietwedstrijd was, hoorde de organisator hem tegen de verkoper zeggen: „Geef die heren een lauwertak van mij", waarna hij uit de winkel verdween.
Het bleek naderhand dat het barre werkelijkheid was geweest.
Als men die prijzen zo zag staan, kon het niet anders of men moest zijn best doen in de komende wedstrijd en menig schutter zal in stilte zijn beverige hand hebben verwenst.
Om 9 uur opende Adj. Schoenmaker die dag met een kort woord waarin hij hoopte dat het een prettige dag zou worden en dat er sportief zou worden gestreden.
Hierna begaven de deelnemers, die in vier groepen waren verdeeld, zich naar de hun door loting aangewezen schietplaatsen. Er moest met vijf soorten wapens worden geschoten welke naar belangrijkheid waren ingedeeld in de volgorde die hier volgt: pistool, karabijn, Webley Scott, buks en karabijn beweegbaar doel. Alleen de 1e en 2e Koningsschutter konden twee prijzen winnen, de mindere Goden konden niet meer dan één prijs in de wacht slepen. Die dus b.v. 1 was op het pistool kon geen prijs winnen op een ander wapen.
Het beweegbare doel bestond uit een papieren ventje dat door een vernuftig electrisch apparaat in werking werd gebracht. Dit apparaat was ontsproten aan het brein van een verkeersman, dus de fabrikant waarborgde reeds kwaliteit.
Het werkte als volgt; De schutter stond met de karabijn bij de voet. Dan werd het doel 4 seconden voor hem zichtbaar, daarna verdween dit 6 seconden en als het dan weer 4 seconden verscheen moest er gericht en geschoten worden. Onnodig te zeggen dat verscheidene schutters het ventje geen verwonding toebrachten.
Om half elf werd gezamenlijk de koffie gebruikt, welke door Hennie was gebrouwen en, evenals de koek, prima smaakte. Hierbij kwam aan het licht dat er een jarige onder de deelnemers school, waarom enige toepasselijke liederen werden toegezongen.
Na de koffie werden de schietbanen weer opgezocht. Bij de vuurbuks schoot een der deelnemers, deze werd als schutter niet gevreesd, met 5 schoten 22 punten. Degene die daarna schoot, deze stond bekend als een „groot" schutter, schoot met 6 schoten 1 punt. Waren hier toeval en zenuwen in het spel? De tijd zal het leren!
Nadat alle ploegen waren afgeschoten kwam de commissie tot de conclusie dat Adj. Westra en Wmr. Eenkooren elkaar nog moesten bekampen om de eerste prijs op het pistool.
Na de eerste vijf schoten stonden beiden nog gelijk, namelijk beiden schoten 21 punten. Bij de tweede serie kwam de beslissing, toen bleek dat de ouderdom moest wijken voor de jeugd. Adj. Westra schoot 5.5.5.3.3. en Eenkooren 5.5.4.4.3. Omdat het voorlaatste schot van Eenkooren hoger was werd deze win-

naar. Adj. Westra had toen echter toch nog de Koningsprijs gewonnen.
Hierna moesten Adj. Sleiffer, Owmr. De Haan en Wmr. Oppenhuis, die allen 23 punten hadden geschoten, nog om de eer strijden op de karabijn. Deze strijd werd gewonnen door Oppenhuis.
Terwijl alle deelnemers voorzien waren van een flesje „Hero" met een rietje, deelde de Voorzitter van de P.S.V.H. mede, dat deze dag volgens hem zeer geslaagd was en dat de kameraadschappelijke banden daardoor weer waren verstevigd.
Tevens dankte hij de Gr. Comdt. en het personeel van de Verkeersgroep voor de mooie dag die door hen was georganiseerd. Hij memoreerde dat Adj. Paulusma altijd een goed lid van de oefengroep was geweest en dat hij voor de groep verscheidene prijzen in schietwedstrijden in de wacht had gesleept. Hij deelde tevens mede dat de oefengroep had besloten Adj. Paulusma tot erelid van de oefengroep te benoemen. Ten bewijze hiervan overhandigde hij Adj. Paulusma het ingelijste diploma van dit erelidmaatschap.
Tevens vroeg hij of Adj. Paulusma de door hem beschikbaar gestelde wisselbeker aan de Koningsschutter wilde uitreiken.
Hierop bedankte Adj. Paulusma de voorzitter voor de woorden tot hem gesproken en zeide, dat hij blij was met het erelidmaatschap van de oefengroep. Daarna overhandigde hij de wisselbeker aan de Koningsschutter Adj. Westra en sprak de hoop uit, dat die beker een goede plaats in zijn woning zou krijgen.
Hierna reikte de voorzitter de overige prijzen uit die bestonden uit luxe voorwerpen.
De prijswinnaars waren:

1e Koningsschutter	Adj. Westra
2e Koningsschutter	Wmr. Oppenhuis
1e pistool	Wmr. Eenkooren
2e „	Adj. Paulusma
1e karabijn	Wmr. Oppenhuis
2e „	Adj. Sleiffer
1e Webley Scott	Adj. Westra
2e „	Wmr. de Vries
1e buks	Adj. de Jonge
2e „	Adj. Schoenmaker
1e kar. beweegbaar doel	Wmr. Worst
2e „	Owr. Kuipers

JAPPIE

BRIDGE

Ik wil nog eens terugkomen op het Mei-nummer van de Reflector en het daar gegeven puntensysteem nader bezien.
ad.(1) Als U tussen de 13 en de 17 punten heeft, opent U met één in een kleur.

Sch. 2.	Sch. —.
H. A, H, V, B, 9, 7, 5, 3.	H. 3.
R. 10, 7.	R. A, V, B, 10, 9, 6, 3, 2.
Kl. 5, 4.	Kl. V, B, 10, 9.

Het gebeurt echter wel eens, dat U zo'n gek verdeelde kaart in Uw handen krijgt, als hierboven is aangegeven. In beide gevallen heeft U geen 13 punten. Toch brengt U het een eind met deze kaart, als U resp. Harten of Ruiten troef maakt. U kan dan practisch wel op 8 vaste slagen rekenen. Nu is het de gewoonte om op zo'n kaart, **ongeacht het aantal punten, maar met 8 vaste slagen èn een lange troefkaart** (7 of 8-kaart): **3 in een kleur te o p e n e n.**
Dus in dit geval 3 Harten of 3 Ruiten.
U opent dus, met de wetenschap, dat U mogelijk één of misschien wel meer down gaat. Meestal ligt zo'n opening tussen de 9 en 10 punten.
Zulke openingen zijn verdedigende biedingen en hebben verschillende voordelen.
1e. Zij geven aan Uw partner te kennen, dat U 8 vaste slagen heeft, als de bepaalde kleur troef is.
2e. Dat U een erg eenzijdige kaart heeft en geen andere kleur kunt velen, dan de gebodene.
3e. Dat U geen voldoend aantal punten heeft om te openen.
4e. Door meteen drie in een kleur te openen, bemoeilijkt U de tegenpartij om te bieden of tot het juiste contract te komen.
De maat van zo'n openingsbieder moet practisch altijd passen, gezien het bovenstaande onder 2 en 3, tenzij hij **zeker** 2 of 3 vaste slagen erbij heeft, dan kan hij zo'n 3-bod met één verhogen. Wilt U op zo'n drieopening toch een andere kleur bieden (als maat), dan moet U er rekening mee houden, dat U dat dan op volledig eigen risico doet.

Sch. A, H, V, B, 10, 8, 7, 5.
H. 7.
R. 6, 2.
Kl. 5, 3.

Sch. 9, 6, 3.	N.	Sch. —.
H. H, V, 9, 8.	W. O.	H. A, B, 10, 6, 3.
R. H, V.	Z.	R. A, 10, 9, 8.
Kl. V, 8, 6, 2.		Kl. H, 10, 9, 4.

Sch. 4, 2.
H. 5, 4, 2.
R. B, 7, 5, 4, 3.
Kl. A, 7, B.

Het volgende voorbeeld verduidelijkt U het bovenstaande. N. opent met **drie Schoppen.** Oost heeft 12 punten en kan dus zeker een volgbod doen, maar moet O. nu 4 H zeggen op dat 3 Schoppenbod van N.? Stel je voor dat mijn maat (W.), denkt O., vrijwel geen Harten méé heeft, dan maak ik nooit 10 slagen. Oost past dus.
Zuid moet ook passen en W. durft ook geen bod, om dezelfde reden als O. Toch zit er voor O.-W. een 4 Harten contract in, misschien wel 6 Harten. Probeert U het eens uit te spelen!
Voor N.-Z. zit er 3 Schoppen in; probeert U dat ook eens!
ad. (2) Als bijvoorbeeld Z. opent met 1 S.A. (18 of 19 punten), dan is het logisch, dat N. **moet** antwoorden (tenminste als West geen volgbod geeft). Immers 1 S.A. betekent, dat Z. 6 plus 1 slag wil maken, zonder dat er een troefkleur is.

Nu heeft Z. bijv.: Sch. A, B, 10, 8.
H. 7, 6, 5.
R. A, H, B, 10.
Kl. A, B.

Als W., N. en O. hierop zouden passen, dan zou dit bod wel eens erg slecht af kunnen lopen, omdat Z. geen harten dekking heeft en Noord misschien ook geen harten heeft.
Met dit bod van 1 S. A. geeft Z. dus alleen aan, dat hij 18 of 19 punten heeft. Heeft N. bijv. maar 3 punten (dus minder dan 7) dan zegt hij 2 Kl. Dit bod wil niets zeggen over de klaverenkaart van N. Z. weet nu, dat hij van N. niet veel te verwachten heeft en noemt nu zijn goede kleur (als Oost ten minste ook past). Blijkt, dat Z, toevallig een goede Kl. kaart heeft, dan kan hij op dat 2 Kl. bod van N. dus passen.
Doet W. een tussenbod op het 1 S. A. bod van Z., dan hoeft N. niet een volgbod te geven, omdat Z. altijd de kans weer krijgt om iets te zeggen (er moe-

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (94)

ten immers 3 spelers achter elkaar gepast hebben om het bieden te beëindigen!)
Het bod van 2 Kl. van N. op het 1 S.A. van Z. is dus niets anders dan de biedgelegenheid voor Z. open te houden, omdat N. zelf een slechte kaart heeft en dus Z. zijn kleur kan noemen.
Bij andere systemen mag men op een 1 S.A. opening wel passen, maar dat komt dan omdat men daar 1. S.A. biedt (opent) met een S.A.-verdeling (4,3,3,3.) en alle kleuren min of meer gedekt heeft. Dat is bij dit systeem dus niet altijd het geval; het kan toevallig wel zo uitkomen.

ad. (3) Om dezelfde reden als onder (2) omschreven, **moet** N. 3 Kl. antwoorden, als hij minder dan 7 punten heeft.
ad. (4) Z. heeft meer dan 24 punten, bijv.

Sch. A, H, V, B, 10, 9, 8.
H. A, H, V.
R. A, V.
Kl. 4.

Zuid zou zonder bezwaar **kunnen** openen met 4 Schoppen, want hij heeft een goede kans, dat hij 10, zelfs 11 of 12 slagen maakt. *(Wordt vervolgd)*

Verhuur zonder chauffeur van de nieuwste volkswagens
12 ct. p. km 150 km. p. dag min. (zonder benzine)
17 ct. p. km 100 km. p. dag min. (met benzine)
GARAGE HULSHOF - Telefoon 31734
Helperoostsingel 38 GRONINGEN

D. A. M.- remmen zijn **SNEL-** remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Voor elke vorm van beroepsvervoer
Voor iedere kostprijsberekening zorgt **WEGTRANSPORT**
Kantoren:
DELFZIJL, Oudeschans 65. Tel. 312 en 266
GRONINGEN, Nw. Kerkhof 8b Tel. 22468

BONTMANTELS KLAAR EN NAAR MAAT
Reparaties en omwerkingen naar de nieuwste modellen
BONTWERKERIJ ZIEMAN
Mr de Ranitzstraat 2 GRONINGEN-HELPMAN - Telefoon 30634

Voor al Uw Kantoorbenodigdheden
MACHINES, MEUBELEN. drukwerk etc.
naar het van ouds bekende adres:
MODERNE KANTOORINRICHTING
Gelkingestraat 13, Groningen - Telefoon 25437
PRICTO

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.

De zaak van vertrouwen
voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING
H.H.MEIJERING
Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941 · K 5900

Materialen voor
tekenen,
kunstschilderen,
boetseren enz.
K. BOSSINA
ZUIDERDIEP 17
GRONINGEN

ADVERTEERT IN DIT BLAD

Garage Raterink - Beilen (bij de brug)
Goed adres om even te tenken
Telefoon 77
Shell-Tankstation - Garage en Touringcarbedrijf

Contrôle Rijkspolitie!
Het ombouwen van reminstallaties, zodat deze voldoen aan wett. eisen, verzorgt met grote ervaring
J. KNOOP N.V., ADUARD - Tel. 235 (K 5903)
AUTOSLOPERIJ
KNOOP
helpt velen uit de knoop!

Bezoek tijdens Uw vacantie
Landgoed „Ekenstein"
Appingedam
HOTEL - CAFÉ - RESTAURANT
Voor logies, partijen en diners. Tel. Wirdum 31

„Eka" Rijwielen

Aan Rijksweg no 42 Gron: Nieuwe Schans
SHELL Benzinelaadstation „Bosch"
Groningerweg 39 Westerbroek
SERVICE BENZINELAADSTATION VAN 7–11
„ DOORSMEERINRICHTING „ 9–6

Timtur
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist
HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

TJAART VAN DER MOLEN
Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (K 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

BETON- EN KUNSTSTEENFABRIEK
BAKKER
Hoendiep 5 - Hoogkerk
Telefoon K 5900-20657
BETONARTIKELEN
SIERBETON

Fa. W.K.W.
CARROSSERIEBEDRIJF
GRONINGEN
Telefoon 32733

uniformen
n/maat
kamgaren whipcord
kleurecht
fa. gombert
a. kerkhof 16
groningen
tel. 35835
Vraagt offerte

Voor
HEREN-SCHOENEN
naar
H. v. d. LAAN
Torenstraat Winschoten

Radio Heins
Uw adres voor de beste radioapparaten tevens F.M. app. Een lust om te horen
Wilhelminasingel 38, - COEVORDEN

Domo Beilen — Domo - Groningen Boterdiep
Vraagt bij voorkeur:
DOMO-CHOCO
Verkrijgbaar in elk goed Hotel en Café
en
Friesche Vlag Koffiemelk en babyvoeding

Voor betere en stroeve wegen
ESHALITE
de meest gebruikte asphaltemulsie in Nederland
Een product van
Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

'n DRESCO?
Een Rijwiel voor Uw Leven!
DRESCO
RIJWIELENFABRIEK - Telefoon 119 - Winschoten

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (96)

HET RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

3e jaargang no. 8 1 Augustus 1954

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Spijker, R., Wmr. no. 1369, van Echten naar Koudum.
Dost, A., Owmr. no. 218, van Ruinerwold naar Diever als Groeps-C.
Manuel, J., Owmr. no. 160, van Nieuwe Pekela naar Exloo als Commandant v.d. Groep Odoorn.
Nijmeijer, M., Wmr. no. 2157, van Valthermond naar Bereden Peloton te Assen.
Roseboom, B., Wmr. no. 950, van 1e Exloërmond naar 2e Exloërmond.
Vijver, H., Wmr. no. 744, van Oosterwolde naar Scharsterbrug als Post-C.
Knol, Th., Wmr. no. 926, van Oldeberkoop naar Oosterwolde.
Jong, IJ. IJ. de, Adj. no. 242, van Wolvega naar Haarlemmermeer Gew. Amsterdam als Groeps-C.
Molhoek, C. J., Wmr. 1e kl. no. 968, van Wildervank naar Vaassen, Gew. Arnhem.
Tigelaar, H., Owmr. no. 191, van Buinermond naar Vollenhove, Gew. Arnhem, als Groeps-C.
Wonink, G., Wmr. 1e kl. no. 828, van Staf Alg. Insp. naar Staf Gewest Groningen, Bureau Mat. beheerder als assistent Mr. Geweermaker.
Prins, A. G., Owmr. no. 877, van Enter, Gew. Arnhem naar Nieuwe Pekela als Post-C.
Dijkstra, H., Adsp., van Kornwerderzand naar Opleidingsschool der Rijkspol. te Nistelrode.
Stoker, W., Adsp., van Kornwerderzand naar Opleidingsschool der Rijkspol. te Nistelrode.

In de sterkte opgenomen als Mr. Geweermaker:

Pastoor, H., Owmr. ,afkomstig van N.V. Ned. Mach. fabriek Artillerie-Inrichting te Hembrug te Zaandam. Ingedeeld bij het bureau van de Materieelbeheerder.

Met eervol ontslag:

Wiersma, J. L., Omwr. no. 151 Parketgr. Assen, met pensioen.
Lange, A. de, Owmr. Geweermaker Groningen, wegens overgang in een burgerbetrekking.
Visser, R., Wmr no 296, Wanswerd. Wegens aanstelling als reclasseringsambtenaar bij het consultatiebureau voor alcoholisme te Leeuwarden.
Kootstra, H., Wmr. 1e kl., no. 998, Groningen. Wegens overgang naar Koninklijke Landmacht.

Bevorderd tot Wachtmeester 1e klasse:

Alting, A., Wmr. no. 284, Workum.
Berg, F. v. d., Wmr. no. 322, Verk.gr. Leeuwarden.
Braad, R., Wmr. no. 217, Wildervank.
Donk, H. v. d., Wmr., no. 313, Muntendam.
Drost, F. Wmr., no. 230, Niekerk.
Fokkema, P., Wmr., no. 121, Anjum.
Haan, H. Wmr., no. 314, Kommerzijl.
Heidema, R., Wmr., no. 311, Zwaagwesteinde.
Maris, A., Wmr., no. 267, Exloo.
Meijer, R. K., Wmr., no. 326, Leermens.
Oppenhuis, W., Wmr., no. 282, Verk.gr. Heerenveen.
Remerij, S., Wmr., no. 293, De Wijk.
Smallenbroek, J. H., Wmr., no. 306, Hijkersmilde.
Vinke, J. W. H., Wmr., no. 324, Boijl.
Zaagemans, J., Wmr., no. 290, Berlikum.
Hendriks, G., Wmr., no. 298, Nw. Roden.

Geslaagd voor het Politiediploma AA:

Sweers, K., Wmr., Rolde.
Speelziek, J. E., Wmr., Odoorn.
Veen, J. v. d., Wmr., Gieterveen.
Vosseberg, W., Wmr., Buinermond.
Blaauwgeers, H. A., Wmr., Nw. Schoonebekerveld.
Weggemans, M., Wmr., Gasselternijeveen.
Sikkema, H., Wmr., Assen.
Timmer, J., Wmr., Beilen.
Piel, E., Wmr., Vledder.
Schooljan, J., Wmr., Ruinen.

Geslaagd voor het Politiediploma A:

Nijhof, J., Wmr. 1e kl., Nieuw-Lande.
Bosscher, H., Wmr., Nieuwolda.
Timmer, A., Wmr., Giekerk.
Heidema, Ch., Wmr., Buinermond.
Witteveen, W., Wmr. Hooghalen.

Aangesteld tot administratief ambtenaar C 2e Kl.:

Vries, H. C. G. de, Adm. Ambt., Bureau Comptabele.

Teruggekeerd van detachering op de Ned. Antillen:

Rozema. R., Wmr., no. 2160, Wehe. Verlof tot 19-9-'54.
Bakker, H., Wmr., no. 2261, Ten Boer. Verlof tot 29-8-'54.

Reorganisatie groep Odoorn.

15 Juli 1954 de post 1e Exloërmond opgeheven en het bewakingsgebied ingedeeld bij de post 2e Exloërmond.

In het huwelijk getreden:

Veen, A. C. v. d., Wmr. 1e kl. Norg.
Bergsma, L. P., Off. der Rijkspol. 2e kl. Assen.

Gezinsuitbreiding vond plaats bij:

Visser, A., Owmr., Leeuwarden, zoon.
Komduur, A., Wmr., Westerbork, dochter.

3e Jaargang No. 8 Verschijnt 1 x per maand 1 Augustus 1954

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: G. van Dijk, Off. der Rijkspolitie 1e kl., Verlengde Hereweg 44, Groningen Telefoon 29904.
Giro Redactie Reflector No. 50659, Verl. Hereweg 44, Groningen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. B. Lijklema, Gewestdstaf Groningen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Oplossing Juli-prijsvraag

Het aantal inzendingen was weer eens ouderwets groot. Een groot aantal leden van ons Noordelijk Rijkspolitiegezin had zich op de prijsvraag geworpen en met succes. Er waren slechts drie foutieve oplossingen bij. Twee hiervan hadden als oplossing gevonden: „stentas", waaruit ik geconcludeerd heb, dat zij aan een tas voor een sten(gun) gedacht hebben. Het aantal letters was juist, maar er moest gevormd worden: **„T.T. - Assen".** Hoe kon het ook anders in deze maand van de „T.T."?

De letters waren: s, t, n, a, e, t, s en waren te vinden in de advertenties van:

Gebr. Ibelings	fijnste
Verhuisbedrijf Timmer	Oostsingel
K. Bossina	Groningen
Garage Raterink	tanken
fa. W.K.W.	telefoon
H. v. d. Laan	Torenstraat
DOMO - CHOCO	Friesche

Door loting werden de volgende prijswinnaars aangewezen:

1e prijs: Politie-agenda (Sch. & Br.):
Wmr. 1e kl. D. A. v. d. Velde, Kerkstraat C 38 a te Hindelopen.

2e prijs: Politie-agenda (Sch. & Br.):
Wmr. 1e kl. W. Kattenberg, Echten 288 (Fr.).

3e prijs: Een boek:
Mevr. J. Oudekerk-Weistra, Rikkerdaweg 9 te Lutjegast.

4e prijs: Een boek:
Wmr G. Nijzing, Idskenhuizen no. 38 (Fr.).

Augustus-prijsvraag

En nu de nieuwe puzzle. Nog eenmaal doen we het met de omgekeerde letters.
U weet zo langzamerhand wel wat er gedaan moet worden:

1. Welke zijn de omgekeerde letters?
2. In welke advertenties komen ze voor?
3. Wat vormt U van de gevonden letters?

Indien U „De Reflector" regelmatig en goed leest en hebt gelezen (en daaraan wordt geen ogenblik getwijfeld) zult U de oplossing best kunnen vinden. De prijzen zijn beslist weer de moeite waard. Dus doet uw best.

Oplossingen dienen uiterlijk 16 Augustus a.s. in het bezit te zijn van de Redactie.
Veel succes!

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer

Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812 GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat en „in voorraad vervaardigd" van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (99)

De Groep Beilen ging uit

In de vroege morgenuren van Woensdag 16 Juni 1954 reed een touringcar door 't Olde Drentse Landschap en nam onderweg de leden van de groep Beilen op, die gezamenlijk een reisje gingen maken.
Er was een jaar lang naarstig gespaard en het beheer der financiën was bij de Groepscommandant, de Adjudant Booij, in vertrouwde handen.
Nadat alle personeelsleden met hun echtgenoten van de diverse standplaatsen waren opgehaald, ging de tocht via Ruinen, langs Rheebruggen, Uffelte en Darp naar Steenwijk.
Hoe verlustigde het mannelijk deel van het gezelschap zich, als zij onderweg een collega zagen, „werkzaam in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening".
Van Steenwijk ging het verder over Blokzijl naar de Noord-Oostpolder, waar in Emmeloord, in hotel „'t Oude Voorhuys" een kopje koffie werd gedronken.
Vervolgens werd via Ens naar Kampen gereden. Nadat dit oude Hanzestadje was bezichtigd, werd doorgereden naar Harderwijk.
Reizen maakt hongerig en de IJselmeerpaling werd duchtig op haar kwaliteit beproefd.
Om 13 uur koos het gezelschap per „Flevomeer III" het „ruime sop". Het was een zeer interessante boottocht, die soms iets leek op een waterballet, vooral voor de mensen die op de boeg een zitplaats hadden gevonden.
De inpolderingswerken van de in aanbouw zijnde nieuwe polder „Oostelijk Flevoland" werden bezichtigd. Nadat het gezelschap om 14.30 uur in Harderwijk voet aan wal had gezet, ging het per bus weer verder via Millingen naar Apeldoorn. De buschauffeur bleek een uitstekend explicator te zijn. Verder zorgde hij ervoor dat de mooiste route werd gekozen.
In de Echoput werden de kanonnen van Napoleon aan het bulderen gebracht, terwijl in Apeldoorn werd geconstateerd dat Seys Inquart (ons allen bekend) in tijd van nood de beschikking had over een zeer geriefelijke bunker.

Van Apeldoorn ging het via Deventer verder naar de Holterberg, waar genoten werd van de mooie vergezichten. Ook werd een bezoek gebracht aan het Canadian Cementry, de Canadese begraafplaats op de Holterberg.
Om ongeveer zeven uur waren we in Ommen, waar weer enige tijd werd gepauseerd. Soep bleek zeer in trek. Paling en krentenbollen bleken een voortreffelijke combinatie te zijn.
Als symbool van onze Gewestelijke eenheid, werden de Volksliederen der drie Noordelijke Provinciën gezongen, waarna de terugtocht werd aanvaard. Om ongeveer 22.00 uur was ieder weer in zijn woning teruggekeerd.
Het was 'n zeer prettige dag, die zo goed in de smaak is gevallen, dat reeds nu is besloten het volgend jaar weer iets dergelijks te organiseren.

J. H. Sm.

Rijkspolitie-Muziekvereniging behaalde mooie successen

Op 3 Juli 1954 werd te Pernis een muziek-concours gehouden, waaraan ook door de Rijkspolitie-muziekvereniging werd deelgenomen.

Door de Politiemannen werden daar fraaie successen behaald en ze wisten beslag te leggen op de volgende prijzen:

Concertwedstrijd,	2e afdeling:	**1e prijs;**
Marswedstrijd,	3e afdeling:	**1e prijs;**
Drumband,	3e afdeling:	**1e prijs.**

Ons muziekcorps wensen wij van harte geluk met deze successen.

Ook heeft deze vereniging een zeer goede beurt gemaakt bij het onlangs gehouden nationaal Politie-Muziekfestival.

Hoewel de Rijkspolitie-muziekvereniging nog maar enkele jaren bestaat, heeft zij nu reeds blijk gegeven tot goede prestaties in staat te zijn.
Mannen gaat zo door op de ingeslagen weg!

Wij hopen jullie ook nog eens weer in het Noorden te zien optreden.

Ook zo helpen wij elkaar

VRAAG EN AANBOD

(De hieronder vermelde aanbiedingen en vragen worden ten behoeve van het personeel in het Gewest gratis geplaatst. Inzendingen moeten uiterlijk de 13e van iedere maand in het bezit van de redactie zijn.)

TE KOOP AANGEBODEN

Handboek voor de Politie, W. H. Schreuder. Losbladig, 6-delig. Geheel bijgewerkt. Tegen elk aannemelijk bod.
Brieven aan H. de Haan, Verkeersgroep Groningen, Verl. Hereweg 44, Groningen.

STANDPLAATSRUIL

Welke Wachtmeester 1e kl. (Postcommandant) in de Provincie Groningen is genegen, na toestemming van de superieuren, van standplaats te ruilen met een Wachtmeester 1e kl. (Postcdt.) in het District Leeuwarden? Goede woning is en moet beschikbaar zijn. Brieven onder nummer **V. 1. BM** aan de Redactie van De Reflector, Verl. Hereweg 44 te Groningen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (100)

DE AFGERICHTE HOND

als hulpmiddel van de politie

Zodra wij besloten hebben om een „politiehond" aan te schaffen komt meteén de moeilijkheid om een voor dressuur geschikte hond te bemachtigen. Vooral dit jaar valt het niet mee om er een te krijgen. Dit vindt zijn oorzaak mede in het feit, dat het laatste jaar voor bepaalde doeleinden vele voor dressuur geschikte honden zijn aangeschaft.
Omdat een voor practijk geschikte, reeds gecertificeerde, hond thans 2 à 300 gulden kost, zullen vele liefhebbers liever overgaan tot het aanschaffen van een jonge hond.

Met de aanschaf van een jonge hond dient men er rekening mede te houden, dat scherpte en nerveusiteit beide vererven. Dit houdt echter niet in dat elke jonge hond, waarvan de ouders scherp zijn of reeds een certificaat hebben behaald, geschikt wordt voor politiedienst.

Direct na het aanschaffen van een jonge hond komt eerst de moeilijkheid van het zindelijk maken. Daarnaast moet men er steeds voor waken, dat het diertje niet de beschikking krijgt over waardevolle voorwerpen, daar elke jonge hond van nature geneigd is om alles wat onder zijn bereik komt te verbijten. Kussens, tafelkleden en sokken zijn veelal geliefkoosde voorwerpen voor de hond om nog maar niet te spreken over kinderkleertjes.
Het kopen van een jonge onvolwassen hond is altijd een schot in het duister en het is daarom beter te zoeken naar een jonge ongeveer volwassen hond. Men kan dan zien wat men koopt en de kans op een teleurstelling is dan veel kleiner.

Bij de aanschaffing van een hond wordt er natuurlijk allereerst op gelet of het dier gezond is en anatomisch voor de soms zware dienst geschikt is. Alleen een hond met een diepe borst en mooie platte ribben kan de beschikking hebben over een goed stel longen en een gezond hart, welke beide nodig zijn om hem het nodige uithoudingsvermogen te verschaffen. Het keuren door een dierenarts is een veilige weg. De hond moet vrolijk zijn en tevens een werklustige, bezige natuur hebben met aanhoudende aandacht voor zijn omgeving en vooral voor de mensen in zijn buurt. Hij moet zich zowel op eigen als op vreemd terrein vrij durven bewegen tussen vreemde personen. Hij moet zich daarbij niet angstig of kwaadaardig tonen.

Heeft men zo'n hond gevonden die voldoende moed heeft, dan dient men er bij de oefeningen angstvallig voor te waken, dat deze niet door aanhoudend plagen en tergen door ruwe en onbekwame helpers verandert in een kwaadaardige angstbijter. Natuurlijk zal ook een moedige hond geleerd moeten worden, dat hij onder bepaalde omstandigheden resoluut durft aan te vallen en zijn tanden te gebruiken. Dit moet hem echter omzichtig worden „geleerd" door of onder toezicht van een ervaren dresseur. Men vergete vooral niet dat de helper op het oefenterrein een van de voornaamste personen is. Van zijn bekwaamheid en ervaring is het voor een groot deel afhankelijk of de opleiding van uw hond al dan niet zal slagen. Hij moet beslist niet een ruwe klant zijn die er maar op los slaat of de honden maar zonder meer laat bijten.
Zodra het hondje waaks wordt is de tijd aangebroken om hem het blaffen te leren. Telkens als er een vreemde komt, wordt hem het commando „luid" gegeven. In het begin zal hij pas gaan blaffen als hij de vreemde persoon heeft opgemerkt. Bij een schrandere hond is het slechts een kwestie van enige dagen; daarna begrijpt hij wat van hem verlangd wordt en zal meteen beginnen te blaffen als hij het betreffende commando hoort. Een ervaren dresseur zal zijn hond onder dwang leren blaffen. Dit heeft vele voordelen. Met het belonen moet men tijdens de eerste oefeningen zeer royaal zijn. Voor de verdere africhting is het van belang, dat een hond reeds jong wordt geleerd, dat hij zich niet door vreemden laat voeden of liefkozen. Een hond waar karakter in zit begrijpt dit op zeer jonge leeftijd reeds.

Op wedstrijden en keuringen ziet men vaak honden weglopen voor het aangeboden voedsel. Zo'n hond wordt dan veelal uitgelachen om zijn angst of lafheid en slechts weinigen begrijpen, dat het hier een kwestie is dat men de geleider en betrokken instructeur en pakwerker behoort uit te lachen, omdat dit de schuldigen zijn. Deze hond heeft de oefening voedsel weigeren niet of verkeerd begrepen, doordat de betrokken personen niet in staat waren de hond deze oefening te doen begrijpen. Het is zeer moeilijk om in zo'n geval met nauwkeurigheid te zeggen „welke" fouten met het africhten gemaakt zijn. Nog moeilijker is het te zeggen hoe men de schade, veroorzaakt door die fouten, weer geheel kan herstellen en de onjuiste indruk die de hond heeft opgedaan, weer kan wegwerken. Zorg er in ieder geval voor, dat de hond U niet wantrouwt.

Man en hond moeten elkaar wederkerig begrijpen. De man moet strikt eerlijk met zijn hond omgaan en diens vertrouwen volledig winnen. Elke normale hond zal dan vanzelf vriendschap zoeken. Doe in de omgang met uw hond nooit iets in drift, want daarvan hebt U later altijd spijt. Leer U beheersen en wees steeds consequent. Sta vandaag niet toe wat U gisteren verboden hebt en wellicht morgen weer zult moeten verbieden.

Leer uw hond, dat hij rustig en stil moet blijven staan bij het dagelijks kammen en borstelen. U went hem hierdoor aan de aanraking van uw handen. Ga hiermede door, totdat U de hond op alle delen van het lichaam kunt betasten, ook in zijn mond, zonder dat de hond zich hierover opwindt. Beoefen deze dingen maar probeer nooit hem hiermede onnodig te dwingen. Het gaat hier om het vertrouwen van uw hond te winnen, hetwelk U straks bij de opleiding zo nodig hebt. Geven deze oefeningen moeilijkheden, zeg dan niet „hij wil dat niet, dus laat ik die flauwigheden maar achterwege". Beken dan liever, dat U er nog niet in geslaagd is het vertrouwen van uw hond te winnen.

Men bedenke, dat een in africhting zijnde hond, in zijn hok liggende, niets leert maar wel afleert. Het is dus nodig elke gelegenheid te benutten en zoveel mogelijk te oefenen. Teneinde een redelijke kans te hebben de opleiding tot een goed einde te brengen is het nodig, dat alle oefeningen, totdat ze volkomen correct worden uitgevoerd, aangelijnd geschieden. Daar het appèl de fundering is van de gehele opleiding beginnen we met de appèl- ofwel gehoorzaamheidsoefeningen. Wil men dit goed doen dan maken we van alles wat men met zijn hond doet een appèloefening. Dit kan reeds geschieden met het omdoen van de halsband. Men ziet soms als een

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (101)

eigenaar zijn hond uit wil laten dat hij handen en knieën nodig heeft om te beletten, dat zijn hond hem niet voorbij vliegt de vrijheid in. Daarna moet hij dan met de ene hand de hond stevig vasthouden om met de andere hand de halsband te kunnen omdoen. Dit is een zielige vertoning die wijst op gebrek aan appèl en het gemis van zin voor orde en correctheid. Maak van dat aandoen van de halsband een nuttige appèloefening. Leer uw hond, nadat hij de deur van zijn hok uitkomt, dat U een pas achterwaarts gaat en hij keurig voor U gaat zitten, zodat U hem rustig de halsband kunt omschuiven. Leer uw hond nadat U de deur hebt geopend, dat hij automatisch en zonder commando voor U gaat zitten en hij zelf zijn kop al door de halsband steekt als U hem deze voorhoudt. Het zijn juist dergelijke kleinigheden die met elkaar het gehele appèl gunstig beïnvloeden. Maak van het uitlaten van de hond ook een appèloefening. Laat hem voor het vrij geven eens een paar keer liggen en zo nodig een keer springen, terwijl u hem altijd eerst een eind links en rechts laat volgen. Houdt hem tijdens het vrij zijn goed in de gaten, zodat hij geen gelegenheid heeft om vuil te eten. Laat hem uit. waar bijv. veel konijnenluchtjes hangen. Ontwijk niet de moeilijkheden maar zoek ze; deze geven U de gelegenheid om het appèl beter te maken. Het oefenen dient eerst te eindigen, wanneer men zijn hond voor het hok de halsband heeft afgedaan. (Wordt vervolgd).

R. Plaatje, Hoogeveen.

Van rode roede tot Wachtmeester

Iets over de rechtspraak en het politiewezen in de Groninger Ommelanden

IX

„Armoede is geen schande, maar het is lastig". Tot deze conclusie zal Tjaart van der Laan, die in 1858 als Veldwachter der gemeente Bierum werd aangesteld met een jaarwedde van f 200,— ook wel gekomen zijn. Weliswaar bedroeg zijn salaris bij zijn eervol ontslag in 1880 het dubbele van zijn aanvangssalaris, doch het was ook toen nog te weinig om „fazoonlijk en met eervol ontslag Uwe gemeente te verlaaten", zoals hij het uitdrukt in een van zijn verzoekschriften, gericht aan de Raad der gemeente Bierum.

Een paar van deze verzoekschriften zijn, naar me voorkomt, voldoende interessant om eens door de politiemannen te worden gelezen. Vooraf vraag ik enige clementie voor de kennis van de Ned. taal van deze „ambtsvoorganger". In het verzoek, dat hieronder volgt, komt geen enkele punt of komma voor. Hoofdletters plaatst hij zo af en toe eens op goed geluk en ook overigens kan er door de examencommissie wel enig bezwaar worden gemaakt tegen het proza van deze Veldwachter. Ook afgezien van zijn merites op het terrein der Ned. taal is het stuk merkwaardig genoeg. Een politieman met financiële moeilijkheden, die zich met een open brief tot de notabele ingezetenen der gemeente richt om steun is toch wel een onhoudbare figuur, naar het schijnt. In 1858 had de eerste Rijksveldwachter van Spijk op dezelfde wijze zijn financiële moeilijkheden opgelost. Ook toen vond men dit echter niet geheel normaal want de Officier van Justitie te Appingedam, die hiervan langs een omweg kennis kreeg, wendde zich tot de Burgemeester om inlichtingen over deze steunverlening. We komen daarop misschien later nog eens terug.

Hier volgt dan de brief van de Veldwachter. Een datum komt in dit stuk niet voor maar uit de inhoud kan worden afgeleid dat de brief omstreeks 1870 werd geschreven.

EDELACHTBARE VRIENDEN EN BEKENDEN

Ik ondergeteekende Tjaart van der Laan ruim twaalf jaar als Veldwachter in deze gemeente werkzaam geweest hoewel het me zwaar valt maar de nood dringt mij zoo wen ik mij met permissie van Burgemeester en Wethouders dezer gemeente tot de welbestaande ingezetenen dezer gemeente om hun volkomen met mijn bestaan en mijn omstandigheden bekend te maken of er mogelijkheid bestond om mij te redden ik vertrouw van velen dat zij mij hiertoe genegen zullen zijn dat ik wegens mijn groote huishouding bestaande en vrouw met nog zes onverzorgde kinder te zamen acht Perzonen en daar ik tegenwoordig een vast inkomen heb Per Jaar van 300 gulden en daar ik de gemeente ook dankbaar voor ben dat zij mij op de som van 300 gulden hebben gebracht aangezien ik en de eerste zes Jaren de som van 200 gulden als Jaarwedde genoot en later 250 gulden Strekt het tot bewijs dat het gemeentebestuur met mij tevreden was maar nu ben ik en die twalf jaar wegens ziekte en omstandigheden bij de gemeente Ontvanger en een achteruitgang geraakt bestaande en een achteruitgang van 350 Gulden door deze omstandigheden zou het zoo kunnen loopen dat ik er zelf door en het ongeluk konde komen en mijn vertrouwen verlies ik er door en daar ik er zelf overtuigd ben dat ik twalf jaar mijn Pligt als Veldwachter heb waargenomen zou het mij toch van harte leed wezen dat mijn vrouw en kinder door mij ongelukkig zouden worden

T van der Laan

Duidelijkheidshalve teken ik hierbij aan dat van der Laan het woordje „en" zowel op de juiste wijze als voegwoord, als op onjuiste wijze als voorzetsel in de plaats van „in" gebruikt.

Ofschoon hij de gemeente dankbaar was voor zijn „vast inkomen van 300 gulden Per Jaar" en ofschoon de „welbestaande ingezetenen" hem wellicht uit de

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (102)

moeilijkheden zullen hebben geholpen, was het in 1875 al weer een onhoudbare toestand geworden. Hij richt zich dan tot de Raad met een verzoek dat als volgt luidde:

AAN DE EDELACHTBARE HEEREN DE RAAD DER GEMEENTE BIERUM.

Geeft met verschuldigden eerbiet te kennen de ondergeteekende tjaard van der Laan Veldwachter der gemeente Bierum dat hij een jaarwedde van 300 gulden geniet, voor een huishouding van acht Persoonen dat deze som over dat getal te klein is kan zeker niemand van de Heeren tegenspreken om daarvan als geringe Burgers te leven, dat de Raad bekend is dat hij van 300 Gulden niet bestaan kan is ook bij velen bekend.
aangezien er meer veldwachters zijn die een jaarwedde van 350 tot 400 gulden genieten. Went Suppliant zich met beleeft en bescheiden verzoek tot de Raad om zijn jaarwedde volgens oordeel van de Heer te willen verhoogen

twelk doende
T. van der Laan.

Het verzoek werd ingewilligd en „het oordeel van de Heeren" was dat het Tractement van de Veldwachter voortaan f 350,— per jaar diende te zijn. Evenals Multatuli's verhaal, begint van der Laans geschiedenis eentonig te worden. Twee jaar later heeft de arme Veldwachter al weer een „achteruitgang" bij de „gemeente Ontvanger". Hij schrijft dan het volgende verzoek:
Aan
de Weledele Heeren de Raad der gemeente Bierum

Geeft met verschuldiegden Eerbiet te kennen de ondergeteekende Tjaart van der Laan sedert ruim achtien jaren Veldwachter Uwer gemeente went zich tot U Edelle heeren om hem een verhooggen in Zijne jaarwedde te brengen daar de Adrezzand alle jaren achteruit is en zoodoende blijft hetwelk ook misschien wel bij de Raad bekend is vint hij zich hiertoe genootzaakt daar het voor hem onmogelijk is zijn gezin voor 300 gulden te onderhouden daar hij wel 350 gulden heeft maar door achteruitgang toch jaarlijks maar 300 gulden krijgt en zodoende achteruit blijft daar hij de Heeren ook met een bijgaande lijst kan overtuigen
Mogt de Raad hier niet toe besluiten om de adrezand te verhoogen dan verzoekt hij beleeft om hem iets te willen bijdragen opdat hij fazoonlijk en met eervol ontslag Uwe gemeente kan verlaaten
Reden waarom de addrezand zich tot U Edelle Heeren went om hem te verhoogen of hem iets bij te dragen

't welk doende
T van der Laan

De „Edelle Heeren" besluiten om hem te „verhoogen" tot f 400 per jaar.

Op 1 Juli 1880, dus drie jaar later, wordt hij op zijn verzoek eervol ontslagen. Zijn (waarschijnlijk ziekelijke) vrouw was inmiddels overleden.
Of de Raad hem bij dit ontslag misschien „iets heeft bijgedragen" weet ik niet, maar van der Laan heeft er van afgezien om de gemeente al dan niet „fazoondelijk" te verlaten.

C. Punter

—★—

„HIER ROCKY MOUNTAINS"

Men zal wel denken dat ik door de Indianen aan het spit gebraden ben, want ik heb in lange tijd niets van me laten horen. Mijn excuses, maar soms heb ik zo'n inzinking, doe ik niets dan uitgaan in mijn toch al beperkte tijd, en als ik er dan nog een zachtgekookte verkering bij heb, is het natuurlijk helemaal mis. Maar nu vanmorgen ben ik om zes uur opgestaan, heb haastig gegeten en ben nu schrijvende. Ik hoop dat ik nog op tijd ben voor de maandelijkse editie; je schreef, dat het er vóór de twaalfde wezen moest, dus kan ik het nog net halen.... of net niet.

Eergisteren ben ik voor de laatste maal naar het hospitaal geweest. Het was werkelijk een ontroerend afscheid, net iets voor mij; weet ik, wat voor gezicht te trekken! Een grote doos chocolade kreeg ik ook nog mee, en ik moet ze zo gauw mogelijk schrijven.
En nu op naar Vancouver. 'k Heb het gevoel of ik bij het een of andere legerondeel ingedeeld ben als ik deze zin bezig. Dinsdag a.s. vertrek ik; vandaar ook die drukte de laatste dagen. Mijn grootste bagage gaat weer terug naar Shaughnessy, en na 36 uur rijden per bus, ben ik aan de Westkust.
Ik had graag nog een week vacantie bij tante Geert willen doorbrengen, die in de U.S.A. woont. Mijn papieren zijn echter niet op tijd klaar. Is me dat even een gedoe! Je kunt nog gemakkelijker achter het ijzeren gordijn binnendringen, dan van Canada een week naar de U.S.A. te willen. En verklaringen dat ik nodig heb! Ik weet gewoon niet waar ze vandaan te halen. Ook gaan ze nog mijn hele levensloop in Nederland na. En dat alles voor die ene week vacantie. (We zullen er echter wel eens komen).

We hadden afgesproken, dat wie het eerste Calgary verliet, een afscheidsfuifje moest geven, en dat ben **ik** nu net weer! Ik ben dan gisteren op stap geweest om alcoholhoudende dranken te kopen. In een erg drukke winkelstraat lieten we ongelukkigerwijze het bier vallen. Ik moest wel zo verschrikkelijk lachen (er waren maar twee flesjes kapot), omdat we de hele verdere weg met een schuimspoor achter ons aan liepen en een lucht of we zeven weken aan de borrel geweest waren!
Ja, dat Mieke van de hersengymnastiek hier woont en in de Libelle schijft, weet ik. Ik zou haar nog steeds opzoeken, ken haar schoonmoeder erg goed, maar er kwam steeds niets van. Ik verheug me zo op Dinsdag, want alles is dan weer vreemd en nieuw; in Vancouver ken ik immers niemand en begin er dus van voren af aan.

Ik bedenk dat ik nog strijken moet. Gaat zo heerlijk primitief. Een strijkplank hebben we niet, leggen dus een deken over de tafel. Verder bezitten we een oud electrisch ijzer dat niet meer werkt, waarom we dat ding op de kookplaat zetten. Maar omdat het snoer van de plaat alleen maar vanaf de tafel lang genoeg is zetten we de kookplaat op een koffer en dit geval op een stoel. Reuze spannend en we strijken dan ook zo eens in de twee maanden. Je leert van het kamerleven wel hoe je te behelpen en om netjes te zijn; berg je niet alles direct op, dan is het in no time een ongelofelijke stal.

Tot de volgende keer met nieuws van Canada's Westkust.

Babs Buitenhuis.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (103)

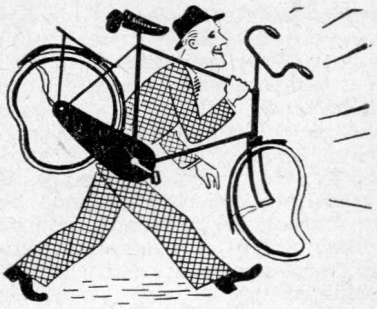

VERKEERS ★ A ★ B ★ C ★

A is de AANDACHT, die het verkeer van U vraagt
en tevens de AUTO, waar U Uw leven mee
waagt.

B is de BELEEFDHEID, houdt die steeds in acht
En tevens de BLINDE, weest daarop bedacht.
Dan is het de BROMFIETS, die gaat wel niet
hard,
Maar rijdt U niet juist, dan geen koek, maar de
gard.
Dan zijn het de BORDEN, zorgt dat U ze weet,
Het is van belang, het bespaart U soms leed.

C is een CURSUS, waar wij konden leren,
Om ons in het verkeer te gedragen als Heren.

D is de DRANK, hoort goed wat ik zeg....
Die sticht er veel onheil op paden en weg.

E is de EGOIST, een parmantige snaak,
Die alleen aan zichzelf denkt.... maar de bot-
sing is raak.

F is ons FIETSJE, houdt het stuur steeds goed
vast,
Zorgt voor een zitje, waar het kindje in past.
't Is ook het FLIRTEN van Dame en Heer,
Misschien is het mooi werk, maar doe het nooit
in 't verkeer.

G is het GEVAAR dat overal loert
En GGD, die naar 't hospitaal voert.
't Is ook het GEBOD, als U daaraan voldoet,
Blijkt daaruit tevens, dat U weet hoe het moet.

H is het HALT van rood licht en Politie,
Stopt voor de streep, neemt terdege notitie.

I is het INHALEN, let op uw saeck,
Want gaat U snijden, dan hoort U gekraak.
Het is ook de INVALIDE, een kind, vrouw of
man,
Helpt indien nodig, zoveel als het kan.

J is de JEUGD, houdt die goed in de gaten,
Ze is vaak een gevaar op de pleinen en straten.
Veel kennis is prachtig, veel leren het streven,
Maar dom in het verkeer kost menig het leven.

K is de KLEUTER, gaat snelheid vermind'ren,
Weest uiterst voorzichtig met die kleine kind'ren!
Dan KENTEKENBEWIJS, dat hoort bij uw wa-
gen,
Heeft U het steeds bij U, wij kunnen het vragen.
Ook KENTEKEN nog, van Rijkskeur nu voor-
zien,
Zorgt U vooral, dat het steeds is te zien.

L is de LADING, ik hoop dat U het weet,
Die mag niet te lang zijn, maar ook niet te
breed.
Het is ook het LICHT, dat uw voertuig moet
voeren,
Is dat niet aanwezig, dan gaat men U vloeren.

M is de MOTOR, een bron vol van kracht,
Voorzichtig ermee, houdt 'm steeds in uw macht.
Het is ook de MIST, denkt U om het licht?
Het is zeer gevaarlijk, U heeft niet veel zicht.

N is de NOODZAAK verkeersregels te leren,
Zorgt dat de Politie U nooit hoeft te noteren.
Want als U ze kent, dan alleen kunt U hand'len
Zoals het behoort bij het rijden en wand'len.

O gaat me vertellen van OUDEN VAN DAGEN,
Ze durven zich nauwelijk in de drukte te wagen.
Weest steeds hen behulpzaam, dat oude geslacht,
Voorheen waren zij op **uw** welzijn bedacht.

P is POLITIE, ik ben er hun tolk,
Voorheen was het de boeman, thans vriend van
het volk.
Haar taak is te zorgen voor orde en rust
En menige ruzie werd tijdig gesust.

Q is een QUESTIE, wat doe ik er mee?
Mij dunkt, 'k ga met de R maar in zee.

R is een letter, die vertelt me van ROOD,
Het duidt op gevaar, hetzij klein, hetzij groot.
Het spreekt me van REMMEN, waar U op moet
bouwen,
Want zijn deze goed, dan kunt U vertrouwen
Als er gevaar dreigt, U tijdig nog staat
En niemand onnodig naar 't ziekenhuis gaat.

S is de STREEP, waarvoor U moet STOPPEN
En tevens de SPIEGEL, maar niet om te foppen.
Dan is het de SNELHEID, die mag nooit te groot,
Want anders brengt U een ander in nood.

T is de TWEETACT met z'n knett'rend geluid.
Nog enkele letters en het rijmen is uit.

U is het UITZICHT, dat niemand kan missen,
U ziet wat er is en behoeft nimmer te gissen.

V is de VOORRANG, daar moet U aan denken
En daaraan terdege uw aandacht gaan schenken.

W is de WENS, dat U mij hebt begrepen,
Dat heel de Politie van sterren tot strepen
't Verkeer graag in betere banen wil leiden,
De goeden wil helpen, de kwaden bestrijden.
Wanneer U verkeersstatistieken bekeek,
Dan weet ik wel zeker, U raakte van streek.
Het groot aantal doden, de massa gewonden,
Het ontzaggelijk leed op de weg ondervonden,
Dat klaagt er ons aan en het geeft ons geen vree,
Voortaan werken wij aan de veiligheid mee.

X is XANTIPPE, een vrouw met een baard,
Ik bleef er gelukkig voor zo een gespaard.

IJ is de IJZEL, gevaar op de weg,
Rijdt dubbel voorzichtig, U krijgt anders pech.

Z is de ZUCHT, die ik nu kan gaan slaken,
Nu ik dan eind'lijk het rijmen kan staken.
U hebt nu geleerd hoe het moet op de straat,
Het was zeer belangrijk, maar 'k vraag nu....
DE DAAD!!

Owmr. L.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (104)

Bijen

De bijen beginnen in het voorjaar, bij een temperatuur van ongeveer 8 gr. C. weer uit te vliegen. Men zou dus kunnen denken, dat er weer een nieuw bijenjaar is begonnen. De gehele winter is de mogelijkheid er bijna niet geweest om uit te vliegen, maar dat wil niet zeggen, dat er geen leven in de kasten heeft gezeten.
M.i. begint een bijenjaar in de herfst. Men maakt de bijen dan, door het invoeren van plm. 10 kg suiker, klaar om de winter door te komen. Door in het begin langzaam te voeren, kan men, als de weersgesteldheid meewerkt, nog een leger van jonge bijen kweken. Dat heeft men juist nodig om in het voorjaar weer goed voor de dag te kunnen komen. Aan oude afgeleefde bijen heeft men in het voorjaar niets. Een paar goede vliegdagen en weg zijn ze. Als een kast bij mooi warm weer voor het eerst wordt geopend en aan een inspectie wordt onderworpen, kan men al gauw zien hoe of het er mee gesteld is. Een beginner zal weinig wijs kunnen worden uit de krioelende massa. De vraag zal bij hem opkomen, welke van die velen de koningin wel zal zijn. Deze is toch maar enkele millimeters langer dan de anderen. Toch is ze, na langdurige oefening wel te onderscheiden. In de eerste plaats het spitse, lange achterlijf; verder is er meestal wel een kleurverschil aan achterlijf en poten zichtbaar.
Wanneer men een kast aan de buitenzijde observeert, kan men ook al enige dingen te weten komen. Komt er veel stuifmeel binnen, dan mag men in de meeste gevallen aannemen, dat zo'n volk een goede

Op een mooie voorjaarsdag worden de kasten gelucht.

moer bezit. Kijkt men in de kast, het liefst in één der middelste ramen, dan ziet men vrij zeker een plekje broed ter grootte van een zilveren gulden. Als het broed nog niet verzegeld is, kan men de larven zien liggen. In een iets wijdere kring liggen dan meestal wel eitjes.
Als regel is een raat aan beide zijden belegd en soms vindt men ook broed op de aan weerszijden hangende ramen. Geleidelijk breidt zich dit uit en neemt het broednest een soort bolvorm aan. Hoe hoger de temperatuur, hoe sneller de uitbreiding, waarbij natuurlijk ook de voedselvoorraad en de aanvoer van stuifmeel een grote rol spelen.
Wanneer een mens bijna nog geen bloemen ziet bloeien, komen de bijen al beladen met stuifmeel terug. Bij aandachtige observering ziet men aan de kleur van het stuifmeel welke planten bevlogen worden. Hierbij zijn vele kleuren vertegenwoordigd. Stuifmeel is een levensvoorwaarde voor het broed en wordt daarom in grote hoeveelheden aangevoerd. Doordat het broednest zich in het voorjaar snel uitbreidt, zijn de oude overwinterde bijen gauw afgeleefd en komen niet meer in de kast terug. De groei overtreft echter de sterfte en langzaam maar zeker wordt het volk sterker.
Indien er veel planten of bomen bloeien, waarbij vooral koolzaad in trek is, kan men wel overschot aan honing verwachten. Behalve vruchtbomen is koolzaad een der zekerste drachtbronnen.
Wanneer de bijen naar het koolzaad worden gebracht, is men al weken tevoren bezig geweest, om hen in een zo groot mogelijke getalsterkte te krijgen.

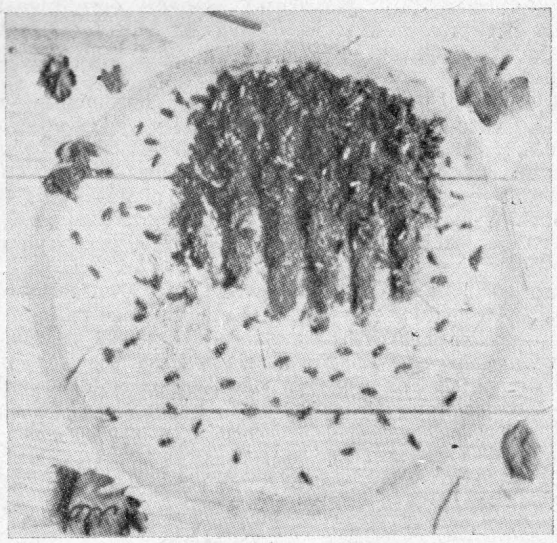

Een korfvolk omstreeks half Januari, voldoende wintervoorraad.

HUNEBEDDENTOCHT 1954

Zaterdag, 26 Juni 1954 is de Hunebeddentocht voor fietsers en bromfietsers, uitgeschreven door de P.S.V. Assen, voor de zesde keer verreden. Het aantal inschrijvingen was weer beduidend hoger dan vorig jaar en beliep nu ca 300.
Met droog weer, doch een harde wind startten de eerste deelnemers om 14.00 uur van het Marktterrein. In het eerste deel van het traject kregen de deelnemers een verkeersborden-parcours te verwerken, waar menig strafpuntje is gevallen. Vervolgens ging het in lange slierten langs de voorgeschreven route, waarin als contrôleposten een paar hunebedden moesten worden aangedaan.
Over het af te leggen traject, dat langs de mooiste plekjes in de omgeving van Assen voerde, hoorden de organisatoren niets dan lof. Fel werd in alle klassen gestreden; chronometers, kilometertellers, cirkels met wiskundige berekeningen, alles werkte mee om de strafpunten tot een minimum te beperken. De „keien" van de weg lieten zich dit jaar ook niet onbetuigd en de meesten vielen, zij het soms in een andere volgorde, weer in de prijzen.
Na afloop reikte Kapitein Mackay met een toepasselijk woord de prijzen uit en prees de initiatiefnemers voor hun werk, dat ook zeker door deze tocht zijn nut zal afwerpen. Allen keerden daarna voldaan huiswaarts, vastbesloten om volgend jaar weer mee te doen.

O. K.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (105)

Men moet dan een geweldig aantal vliegbijen hebben, wil er iets van terecht komen. Men begint de voedselvoorraad om en naast het broednest los te krabben. Zij nemen dit voedsel gretig op en daardoor komt er ruimte. Men herhaalt dit zo nu en dan en de uitbreiding kan ongestoord verder gaan. Dan begint men met het geven van een suikeroplossing. Zo om de twee dagen hoogstens een kwart liter, daar dit direct opgebruikt moet worden. Dit wordt volgehouden tot de eerste drachtperiode er is. Voordat zij naar de drachtvelden gaan, legt men op de broedkamer eerst een moerrooster. Dit is een rooster waar wel bijen, maar niet de koningin door kan. Daardoor is zij gedwongen onder het rooster te blijven. Hierop plaatst men een honingkamer. Is de dracht op koolzaad goed, dan bestaat de mogelijkheid, dat de honingkamer geheel met honing wordt gevuld. Veel hangt hierbij af van de volkssterkte. Met kleine volken kan men geen overschot verwachten. De gewoonte is om in het voorjaar twee kleine volken te verenigen, waarbij de kans op honing aanmerkelijk stijgt. Een goed volk heeft tijdens het hoogtepunt een sterkte van plm. veertig tot vijftig duizend bijen. Een eenvoudige som leert het verschil tussen een goed en een slecht volk. Indien een volk b.v. veertig duizend bijen heeft, is ongeveer de helft bezig met de verzorging van het broed, cellen poetsen, water en stuifmeel halen, poort bewaken enz. De andere helft zijn de haalbijen.

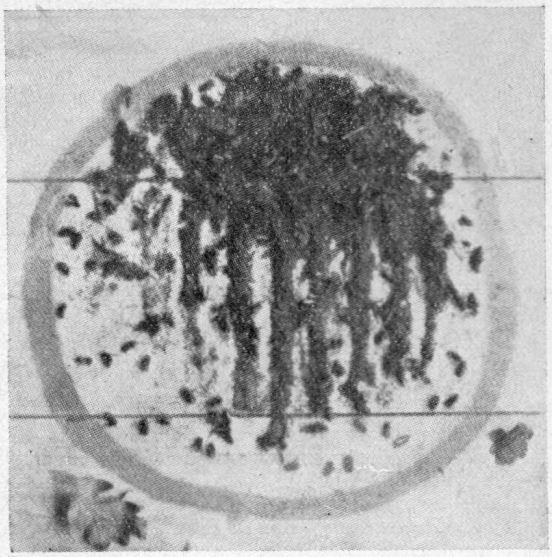

De wintervoorraad is nu geheel verdwenen.

Staat daarnaast een volk van vijfentwintig duizend, dan zijn daar ook nagenoeg twintigduizend bezig met de eerstgenoemde werkzaamheden. Hier blijven dus maar vijfduizend haalbijen over. Wanneer de drachtperiode kort is, heeft het sterkste volk de oogst al binnen en heeft het andere vrijwel niets.

E. K.

De Kwartel

Waarom zegt men dat de kwartel doof is, of anders gezegd, spreekt men van: „zo doof als een kwartel"? Misschien geeft het onderstaande hierover enige opheldering. Want al zeggen de mensen het nog zo vaak. de kwartel is niet doof. Volgens oude vogelvangers is de kwartel een vogel met een scherp gehoor.

In vroeger jaren, toen de kwartels veel meer voorkwamen dan tegenwoordig en de gewoonte, om de dieren in heel kleine kooitjes te houden voor de „geluk aanbrengende roep", nog erg in zwang was, waren er lieden, die in het kwartelvangen een boterham vonden. Zij gebruikten daarbij een kwartelfluit. Dit was een zacht fluitje in een leren zakje, waarvan het zakje nog opgevuld was met paardenhaar.

Het apparaat moest tussen de vingers genomen worden, zoals wij vroeger onze kleppers hanteerden. Twee of driemaal werd er tegen het zakje getikt; er ging dan een beetje lucht door het fluitje en er ontstond een klagende toon, die voor het menselijke gehoor helemaal niet zover doordrong, maar volgens de rotten onder de kwartelaars, voor een kwartelmannetje een uur in het rond te horen was. En.... de in een bepaald gebied aanwezige kwartelmannetjes antwoordden op dat geluid en kwamen er op af, omdat het overeenkwam met de zeer tedere en schuwe lokroep van de kwartelwijfjes.

Hieruit blijkt dus wel, dat het met de doofheid hard moet meevallen. De uitdrukking betreffende de doofheid is misschien wel ontstaan uit het feit, dat de kwartels, wanneer zij in een of andere bezigheid verdiept zijn, zich van hun omgeving vaak bijster weinig aantrekken en dan nog wel eens zeer dicht te benaderen zijn door de mens.

Zoals gezegd is de kwartel, die in vroeger jaren, toen er vooral wisselbouw op onze akkers werd toegepast, een vrij algemene vogel geweest, maar is in de laatste tijd steeds zeldzamer geworden. Een gevolg dus van de intensivering van het landgebruik, waardoor in de meeste delen des lands braakliggende gronden verdwijnen. Deze vogel, een hoenderachtige, dus familie van de fazant en de patrijs, is nu eenmaal op braakliggende gronden aangewezen. De kwartels worden dan ook steeds minder gehoord en zijn op verschillende plaatsen al bijna verdwenen. Dit is jammer, want kwartels zijn aardige vogels. Zij kunnen in de zomer vooral op hete dagen, zo eentonig pruttelend roepen: „Kwikmedit, kwikmedat". Echt zo'n geluidje, dat de stilte en de eenzaamheid van een zomers bouwland accentueert. De kwartels zijn ook populaire vogels, tenminste in het Zuiden van het land, waar zij worden beschouwd als gelukaanbrengers. Vandaar natuurlijk de gewoonte, die gelukkig steeds meer verdwijnt, om deze vogels van de vlakte in kooitjes te houden.

In zijn uiterlijke verschijning is de kwartel overigens niet mooi. Hij is flink wat kleiner dan de zoveel bekendere patrijs, heeft bruine bovenzijde en kop, beide met lichte strepen en een lichte onderzijde. Is de staart bij de patrijs roestbruin, bij de kwartel is deze vaal van tint. Een echte zomervogel, die zijn nest, een kuiltje in de grond, eerst in Mei begint te draaien, er acht tot twaalf geelachtige eieren met bruine stippen in legt en reeds in Augustus op trek gaat. Het wijfje broedt alleen, terwijl manlief door de velden zwerft en „kwikmedit" roept. De trek in Augustus begint met een beetje verzameltrek, zodat iemand, die in die maand door de stoppelvelden loopt, nog wel eens een troepje van zes of zeven kwartels kan opjagen.

Let eens op de merkwaardige, luide vleugelslag; het is een veel sterker geratel dan men van deze betrekkelijk kleine vogels zou verwachten.

Een volgende keer iets over de kwartelkoning.

Wmr. 1e kl. P. Dijkstra.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (106)

BRIDGE

De vorige keer zijn we gebleven bij punt 4 van het openingsbod, genoemd in het Mei-nummer van de Reflector.
Z. heeft meer dan 24 punten, bijv.

Sch. A, H, V, B, 10, 9, 8.
H. A, H, V.
R. A, V.
Kl. 4.

Zuid zou zonder bezwaar **kunnen** openen met 4 Schoppen, want hij heeft een goede kans, dat hij 10, zelfs 11 of 12 slagen maakt.
Maar misschien zit er wel een 6 of 7 Schoppenbod in en daarom begint Z. met een opening van „2 in een kleur" en wel **2 Sch.**
Als West hierop past, dan mag Noord **nooit** passen, al heeft hij ook geen punt in zijn handen (zie het Mei nummer). Hij moet dus in dat geval met 2 S.A. antwoorden; een bod dat dus in dit geval niets anders betekent dan: maat, ik heb niets voor je!
Z. kan daarna rustig 4 Sch. bieden (dit is een manche en nu kan N. ook passen).
Stel U nu eens voor, dat N. in zijn handen heeft:

Sch. 3.
H. 6, 5, 3.
R. H, 5, 3, 2.
Kl. A, 10, 5, 3, 2.

N. heeft dus 7 punten (zie onder „antwoord op openingsbieder" (4). N. kan nu op het 2 Sch. bod van Z. 3 Kl. antwoorden.
Z. weet nu dat de gecombineerde kaart zeker 32 punten heeft. Hij zelf heeft er immers 25!
Wat kan er nu gebeuren? Zuid kan nu de Azen en de Heren van Noord gaan vragen. Zuid kan natuurlijk niet tegen N. zeggen: „Zeg peer, hoeveel Azen heb je" of iets dergelijks, maar moet dit vragen, door te bieden.
Nu zijn er bij het bridgespel verschillende manieren om dat te doen, maar de gemakkelijkste manier voor beginners is:
Met 4 Kl. vraagt men de Azen van zijn maat.
Met 5 Kl. vraagt men de Heren van zijn maat.
Het 4 Kl. bod wil dus **altijd** (in ons systeem) zeggen: hoeveel Azen heb je maat?
Als West past, dan moet Noord (laten we dus aannemen, dat Z. het 4 Kl. bod gedaan heeft) als volgt antwoorden:
Heeft N. **geen Aas,** dan zegt hij **4 Ruiten** (het laagste bod wat kan). Heeft N. **één Aas,** dan zegt hij **4 Harten** (het naast hogere bod). Heeft N. **twee Azen,** dan zegt hij **4 Schoppen** (het naast hogere bod). Heeft N. **drie Azen,** dan zegt hij **4 Sans Atout** (het naast hogere bod). Heeft N. **vier Azen,** dan zegt hij **5 Klaveren** (het naast hogere bod).
Noord antwoordt dus nu met 4 Harten. Zuid, die alleen maar Kl. A. mist, weet dus nu dat Noord dat Aas heeft. Nu kan Z. ook de Heren gaan vragen van Noord. Hij zegt dus 5 Kl. Het antwoord is practisch hetzelfde als hierboven:
Heeft N. **geen Heer,** dan zegt hij **5 Ruiten** (het laagste bod, dat hij op het 5 Kl. bod kan doen). Heeft N. **één Heer,** dan zegt hij **5 Harten** (het volgende bod). Heeft N. **twee Heren,** dan zegt hij **5 Schoppen** (het volgende bod). Heeft N. **drie Heren,** dan zegt hij **5 Sans Atout** (het volgende bod). Heeft N **vier Heren,** dan zegt hij **6 Klaveren** (het volgende bod).
Noord heeft één Heer en antwoordt dus met 5 Harten. Zuid biedt, nadat hij dit van Noord gehoord heeft: **7 Sans-Atout.** Zuid moet dus alle slagen maken en er is geen troef bij.
Speelt U dat zelf nu eens uit en verdeelt de rest van de kaarten maar over O. en W. zoals U zelf wilt.
Tot een volgende keer. Voor commentaar houd ik mij aanbevolen.

R.

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN
HOOFdKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.

Kleinste Geluidsopnameapparaat ter wereld **„MINIFON'**
Te gebruiken voor reportages, zakengesprekken, telefoongesprekken, enz.
Alleenvertegenwoordiging voor het Noorden
RAVEN'S RADIO
Poelestraat 28, tel. 25386. Demonstratie op aanvraag.

Materialen voor
tekenen, kunstschilderen, boetseren enz.
K. BOSSINA
ZUIDERDIEP 17
GRONINGEN

uniformen
n/maat
kamgaren whipcord
kleurecht
fa. gombert
a. kerkhof 16
groningen
tel. 35835
Vraagt offerte

TJAART VAN DER MOLEN
Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352 en 25454 (K 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

★
adverteert in dit blad
★

Aan Rijksweg no 42 Gron: Nieuwe Schans
SHELL Benzinelaadstation „Bosch"
Groningerweg 39 Westerbroek
SERVICE BENZINELAADSTATION VAN 7–11
„ DOORSMEERINRICHTING „ 9–6

'n DRESCO?
Een Rijwiel voor Uw Leven!
DRESCO
RIJWIELENFABRIEK - Telefoon 119 - Winschoten

Ook door te kopen bij onze adverteerders steunt gij ons blad

D. A. M.- remmen zijn **SNEL-** remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

„Eka" Rijwielen

S Café Restaurant Concertzaal Telef. 620
L Prima consumpties in gezellige omgeving
D Voor Diners Partijen Bruiloften Uitstekend ingericht Primakeuken
T Bij Uw bezoek aan Meppel HET adres

Drinkt PéWé Vruchtenlimonade
WETT. GEDEP.

Uw adres voor: STOFZUIGERS, WASMACHINES, SCHEERAPP.
KAISER RADIO MET F.M.
Ook op gem. bet. voorw.
H. R. KNOL
PROF. BLINKWEG 18, DE WIJK

met
DEIMAN's
TOURINGCARS
Grintweg 64 - Tel. 381 - Winschoten

Voor betere en stroeve wegen
ESHALITE
de meest gebruikte asphaltemulsie in Nederland
Een product van
Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

Voor elke vorm van beroepsvervoer
Voor iedere kostprijsberekening zorgt WEGTRANSPORT
Kantoren:
DELFZIJL, Oudeschans 65. Tel. 312 en 266
GRONINGEN, Nw. Kerkhof 8b Tel. 22468

BONTMANTELS KLAAR EN NAAR MAAT

Reparaties en omwerkingen naar de nieuwste modellen
BONTWERKERIJ ZIEMAN
Mr de Ranitzstraat 2 GRONINGEN-HELPMAN - Telefoon 30634

Bezoek tijdens Uw vacantie
Landgoed „Ekenstein"
Appingedam
HOTEL - CAFÉ - RESTAURANT
Voor logies, partijen en diners. Tel. Wirdum 31

Voor al Uw Kantoorbenodigdheden
MACHINES, MEUBELEN, drukwerk etc.
naar het van ouds bekende adres:
MODERNE KANTOORINRICHTING
Gelkingestraat 1a, Groningen - Telefoon 25437

Radio Heins
★ Uw adres voor de beste radioapparaten tevens F.M. app. Een lust om te horen
Wilhelminasingel 38, - COEVORDEN

★ Het mooiste is, U te laten verhuizen door de
Fa J. F. de Bel, „Het Woonhuis"
Friesestraat 40 - COEVORDEN - Tel. 144
die tevens gaarne Uw woninginrichting verzorgt
VRAAGT VRIJBLIJVEND OFFERTE

Contrôle Rijkspolitie!
Grote voorraad onderdelen, van de meest voorkomende merken vrachtwagens
J. KNOOP N.V., ADUARD - Tel. 235 (K 5903)
AUTOSLOPERIJ
KNOOP
helpt velen uit de knoop!

★ Timtur SCHOENEN VAN HOOGENBOSCH ★
de Timtur specialist
HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (108) 108

HET ORGAAN VAN RIJKSPOLITIE GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

3e jaargang no. 9 1 September 1954

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Stoppels, H., Wmr. no. 942, van Loppersum naar Nieuw Schoonebeek.

Blaak, E., Wmr. no. 1090, Van Schoonebeek naar Loppersum.

Heijstra, P., Adj. no. 304, Van Mantgum naar Wolvega als Groeps.C.-

Rozema, H. P., Wmr. no. 1727, Van Holwerd naar Hardegarijp.

Das, J., Wmr no. 16, Van Noordbergum naar Boelenslaan, als Adsp.

Vries, K. de, Wmr no. 1164, Van Driesum naar Rinsumageest.

Groen, A. de, Wmr no. 1675, Van Rinsumageest naar Driesum.

Siemelingh, H., Wmr. 1e kl no. 175, Van Staf District Winschoten naar Staf Gewest Den Haag.

Met eervol ontslag:

Broeksma, P., Owmr. no. 195, Parketgr. Leeuwarden. Met pensioen.

Stamhuis, I., Adj. no. 130, Zuidlaren. Met pensioen.

Veen, F. van, Wmr. no. 1686, Scharsterbrug. Wegens overgang naar een burgerbetrekking.

Oppewal, G., Wmr. 1e kl. no. 1485, Minnertsga. Wegens benoeming als onderwijzer te Harkema-Opeinde.

In het huwelijk getreden:

Rozema, H. P., Wmr., Hardegarijp.

Gedetacheerd aan de Verkeersschool te Bilthoven:

Dijkman, J., Wmr., Scheemda.
Koetje, H. H., Wmr., Zuidhorn.
Nijenmanting, J. A., Wmr., Valthermond.
Temmingh, G., Wmr. 1e kl., Diever.

Gezinsuitbreiding vond plaats bij:

Werf, F. v.d., Wmr. 1e kl., Dokkum, zoon.
Bakker, Th., Wmr., Bergum, zoon.
Kemper, D., Wmr. 1e kl., Oudega, zoon.
Blaauw, L., Wmr. 1e kl., Mantgum, dochter.
Braaksma, S., Wmr. 1e kl. Giekerk, zoon.
Oldenbeuving, Z. E., Wmr., Kerkenbosch, zoon.
Postma, H., Wmr., Zoutkamp, zoon.
Bijl, C. v.d., Wmr., Noordwolde, dochter.
Prins. A. G., Owmr., Nieuwe Pekela, dochter.
Belle, C. v., Wmr., Warffum, dochter.
Braaksma, G., Wmr., Bedum, dochter.
Faber, K., Owmr., Veenhuizen, zoon.
Kuur, S. v.d., Wmr., Heerenveen, dochter.

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer

Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812 GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat en „in voorraad vervaardigd" van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (110)

3e Jaargang No. 9 Verschijnt 1 x per maand 1 September 1954

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: G. van Dijk, Off. der Rijkspolitie 1e kl., Verlengde Hereweg 44, Groningen Telefoon 29904.
Giro Redactie Reflector No. 50659, Verl. Hereweg 44, Groningen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. B. Lijklema, Gewststaf Groningen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

OPLOSSING AUGUSTUS PRIJSVRAAG ‚REFLECTOR'

De omgekeerde letters zijn: d, e, r, o, d, e, r, e, o.
Ze komen voor in de advertenties: Nutsspaarbank Hoof **d** kantoor; Fa Gombert T **e** l.; N.V. Dam **R** emmen; Slot **O** mgeving; Knol Ra **d** io; Eshalite Asphaltemulsi **e;** Practa G **r** oningen; Heins Hor **e** n; Fa J. F. De Bel Verz **o** rgt. Het te vormen woord is: **„Rode roede"**.
Na loting werden de volgende prijzen gewonnen:
1e prijs: Wmr J. Bruining, Slochteren, Politieagenda van Sch. & Br.; 2e prijs: Wmr. 1e kl. W. Uithol, St. Nicolaasga no. 464, Pol.agenda van Sch. & Br.; 3e prijs: Wmr. 1e kl. J. T. Dam, Korreweg 115a, Groningen, Pol.agenda Sch. & Br.; 4e prijs: Wmr. 1e kl. S. Remerij, Julianaweg 1, De Wijk (Dr.), doos postpapier; 5e prijs: Mevr. M. W. Tabak-v. Weert, Sleen (Dr.) A 53.F., bloemenpul (aardewerk).

Een der inzenders gaf bij zijn oplossing het volgende commentaar:

„Na enig gepeins
En het roken van een „Hunter",
Vond ik de „Rode Roede"
Van Opperwachtmeester Punter".

Bedankt voor je gedicht Frederiks. Een volgende keer meer geluk met de uitslag. R.

SEPTEMBER PRIJSVRAAG

fig. 1

23	12	2	3	28	3	20	a
17	6	9	25	G	1	24	16
7	23	11	19	15	13	14	c
10	13	3	8	e	22	20	10
25	26	26	21	7	20	2	h
25	13	17	28	e	2	12	25
7	18	27	16	21	9	11	t
7	4	5	27	f	23	24	7
17	6	25	27	18	20	16	l
2	24	4	5	t	21	13	14

Dubbelpuzzle. 1. orgaan van het openbaar gezag; 2. hemellichaam - keukengerei; 3. vogel; 4. touwwerk - tennisterm; 5. puzzle; 6. stilte - vod, prul; 7 kapstok; 8. verlies - identiteitsbewijs; 9. verkeersdoorgangen; 10. teken van vrolijkheid - stoot.

Plaats de gevonden woorden in figuur 1 (van 1 in regel 1; van 2 in regel 2 enz.), waarbij geen rekening gehouden wordt met de reeds in het schema geplaatste letters.

Vul daarna fig. 2 in, waarbij rekening gehouden wordt met de cijfers in fig. 1.

Wat wordt nu in figuur 2 ingevuld?

Willy Römelingh (inzendster).

fig. 2

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14	R	15	16	Y	K	17	18	19	20	21	22	S
P	o	L	23	24	25	26	27	28	i	t	i	e

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (111) 111

ADJUDANT J. VAN DER WOUDE

Groepscommandant Uithuizen, met korpseer ten grave gedragen

Op Vrijdag 13 Augustus 1954, te 15.15 uur, overleed na een lang lijden de Adjudant Jan van der Woude, Groepscommandant te Uithuizen.
Op Dinsdag 17 Augustus werd de overledene te Noordbroek met Korpseer ten grave gedragen.
Alle Adjudanten van het District Groningen, alsmede alle Groepscommandanten, bewezen hem deze laatste eer door als slippendragers te fungeren.
Achter de baar stelden zich verder op de wnd. District.-Cdt.-, Groningen, Kapitein G. van Dijk, waarachter de volledige Groep Uithuizen, 'n groep leden van de Res. Rijkspolitie van de Groep Uithuizen en meerdere belangstellende Rijkspolitie-ambtenaren, waaronder ook uit het District Winschoten.
De Rijkspolitie-vertegenwoordiging werd gevolgd door de Edelachtbare Heren Burgemeesters van Noorddijk, Middelstum, Kantens en Uithuizermeden, waarachter de familie van de overledene.
Onder het beieren van de oude dorpsklok van Noordbroek vertrok de stoet naar het kerkhof.
Terwijl de kist in het graf daalde brachten alle leden van de Rijkspolitie de groet.
Daarna werd door de Kapitein van Dijk een krans gelegd op het graf en sprak daarna o.m. de volgende woorden: „Zojuist heb ik een krans gelegd op het graf van de Adj. Jan van der Woude en ik heb dat gedaan uit naam van de Algemeen Inspecteur, de Gewestcommandant, maar meer in het bijzonder uit naam van de Districtscommandant, Overste Römelingh, die eigenlijk de directe chef was van Van der Woude.
Ik heb dat natuurlijk ook gedaan uit naam van al het personeel van het District Groningen, waar de overledene toe behoorde.
En als ik dan een enkel woord mag zeggen, dan wil ik toch beginnen met te zeggen, dat het mij moeilijk valt die gedachten te vertolken, die de Districtscommandant van de overledene zou hebben weergegeven, ware hij in staat geweest bij dit afscheid tegenwoordig te zijn. Maar ik weet toch zeker, dat ik uit naam van zijn Districtscommandant spreek als ik zeg, dat het heengaan van v.d. Woude een groot verlies, ook voor de Rijkspolitie is. Van der Woude werd op 12-1-1899 te Zuidbroek geboren, in de streek dus waar hij thans zijn laatste rustplaats vindt. Na dienst te hebben verricht als Agent van Politie te Amsterdam en als gemeenteveldwachter te Noorddijk, kwam hij in 1943 bij de Staatspolitie en na de bevrijding bij het Korps Rijkspolitie. Vanaf 1 Mei 1949 was hij Groepscommandant te Uithuizen, welke functie hij dus ruim 5 jaar heeft bekleed.
In zijn dienstverrichtingen bij de Rijkspolitie heeft hij getoond een man te zijn die uit het ware hout gesneden was. Het was een goed Groeps-Cdt.- die met grote toewijding zijn dienst verrichtte. Hij was een sterke, ronde open kerel met groot plichtsbesef, die wars was van alle uiterlijk vertoon. Hij verenigde in zich eigenschappen, die een goed politieambtenaar juist zo sieren.
Thans heeft hij het anker gelicht en is uitgevaren naar een verre haven, waarheen wij allen hem eens zullen volgen. Toch is er bij mij even een gevoel van verzet geweest, omdat deze oersterke man zo bruusk en betrekkelijk snel, zonder dat er direct uitzicht op genezing was, uit het volle leven werd weggerukt.
Wij hebben echter het hoofd te buigen en te aanvaarden wat ons van hogerhand wordt opgelegd.
Wij danken Van der Woude voor het vele en goede werk, dat hij heeft verricht, niet alleen als ambtenaar maar ook als mens."
Zich tot Mevrouw Van der Woude richtende vervolgde spreker: „Mevrouw v.d. Woude, misschien gevoelt gij U thans als een eenzame achterblijver, maar ik wil U graag alle steun toezeggen die mij mogelijk is U te geven.
Ook bij de Groep Uithuizen zult U zeker niet vergeefs aan behoeven te kloppen, zoals U ook wel gebleken is in de afgelopen dagen toen U veel steun mocht ontvangen van de wnd.-Groeps-Cdt.-, Owmr. Poelstra en zijn vrouw, alsmede de andere leden van de Groep.
Moge U de kracht gegeven worden om tot innerlijke vrede en berusting te komen.
Voor de Rijkspolitie zal de Adjudant Van der Woude altijd blijven een lichtend voorbeeld voor het personeel!"
Vervolgens sprak de Burgemeester van Middelstum, namens alle Burgemeesters van de Groep Uithuizen.
Spreker getuigde van de goede verstandhouding en samenwerking, die er tussen hen en de overleden groepscommandant bestond. Adjudant van der Woude hebben zij leren kennen als een goed politieman en als een humaan mens, die een ledige plaats zal nalaten. Hij wilde, ook namens zijn collega's uitdrukking geven aan de grote achting, die zij als Burgemeesters voor de overleden adjudant hebben. Zijn persoon en werk zullen in aangename herinnering blijven. Misschien, zo richtte spreker zich tot mevr. Van der Woude en verdere familie, mogen deze woorden U enige verlichting brengen van de smart over het grote verlies. Spreker wees er tenslotte op, dat het zo moeilijk is, bij een gebeurtenis als deze, woorden van bemoediging en troost te spreken. Moge bij de politie de ledige plaats weder vervuld worden, voor de nabestaanden blijft zij. Hij wenste hen toe, dat de Almachtige God, de Heere van leven en dood hen moge sterken in dit smartelijk verlies.
De Burgemeester van Noorddijk sprak de volgende woorden:
„Geachte familie van der Woude,
Bij deze plechtigheid mag een groet uit de gemeente Noorddijk, waar Adjudant van der Woude een belangrijk deel van zijn politietaak vervulde, niet ontbreken. Als Burgemeester der gemeente Noorddijk en mede namens diverse ingezetenen, wil ik hier zeggen dat het medeleven uit Noorddijk hartelijk is. Adjudant van der Woude immers was te Noorddijk elf jaren gemeenteveldwachter en gemeentebode, terwijl hij nog zes jaren in de gemeente Noorddijk de Rijkspolitie diende. Als zodanig kende hij ieder en ieder hem. Persoonlijk heb ik Adjudant van der Woude zeer leren waarderen. Als jong Burgemeester heeft men vooral in de aanvang van zijn loopbaan steun en voorlichting nodig om de juiste weg te vinden in de verhoudingen en het zo netelige politievraagstuk. Adjudant van der Woude heeft mij daarbij zoveel mogelijk geholpen, waardoor het mij mogelijk werd mijn taak afgebakend te weten. Ik zei hem reeds bij zijn 25-jarig jubileum hiervoor dank en ook later, doch ik wil het hier in het openbaar herhalen.
De ingezetenen was hij steeds tot steun; hij was een vraagbaak voor velen. Adjudant van der Woude was geen man van vele processen verbaal. Zijn houding

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (112)

en zijn handelen hebben velen behoed voor het in aanraking komen met de strafrechter. Dat is belangrijk en daarvoor is men nog steeds erkentelijk.
Adjudant van der Woude was een man die zijn medemens gaarne hulp verleende. Ook in het gewone maatschappelijke leven. Zo was hij een enthousiast E.H.B.O.'er en gaf hij mede de stoot tot het oprichten van de afdeling Noorddijk van de E.H.B.O. Het bestuur der afdeling heeft mij te kennen gegeven hier gewag te maken van haar erkentelijkheid voor het vele dat hij voor de afdeling deed.
Mevrouw van der Woude, familie van der Woude, het is niet gemakkelijk om aan dit graf het juiste woord te spreken, zoals het altijd moeilijk is te spreken dat hieruit troost kan worden geput. U moge zich echter verzekerd houden dat velen uit Noorddijk met U medeleven in het door U en Uw familie geleden verlies. Moge dit medeleven dan voor U zo zijn, dat U hierin enige troost vindt!"
De laatste spreker was de waarnemend groepscommandant van Uithuizen, opperwachtmeester Poelstra.
Deze zei:
„Het is zowel namens het vaste als het reserve-personeel van de groep, dat ik op dit plechtig ogenblik enkele woorden tot U ga richten. Dit is moeilijk, omdat op een begrafenis nu eenmaal niet alleen het nuchter verstand spreekt. Als iemand in het graf neerdaalt, waarmede men enige jaren in goede verstandhouding mocht samenwerken, dan speelt ook de factor gevoel een woordje mee, temeer, omdat het mij en ook de andere manschappen vergund was om zijn laatste dagen en nachten enigszins te mogen verlichten. Wij hebben de laatste tijd de neergang van een mensenleven in snel tempo mee mogen maken.
Enkele jaren liep de Adjudant v.d. Woude als een toonbeeld van kracht en gezondheid door Uithuizen, deed zijn werk met frisse opgewektheid en onverzwakte lichaamskracht. Langzaamaan werden zijn krachten gesloopt en de dood, die nooit een schepsel overslaat, deed ook hier zijn onverbiddelijk werk. Het is een stukje levenstragiek. Opgaan, blinken en verzinken. Weer hebben wij kunnen vaststellen, dat de mens hier geen blijvende plaats heeft en dat het leven terugkeert naar het graf. Gelukkig, als wij mogen weten dat de mens hier geen blijvende plaats heeft, en dat zijn einddoel is de nimmer eindigende eeuwigheid. Wie zo zijn leven mag zien, ziet de dood als een doorgang naar het eeuwige licht. Moge ook de weduwe en de wederzijdse bejaarde ouders daarin troost vinden en kracht ontvangen om dit leed te dragen. Het is moeilijk om te spreken bij dit graf, maar het is toch ook weer gemakkelijk. Als de verstandhouding niet goed was geweest, zouden wij voorzichtige woorden moeten kiezen en twijfelachtige verhoudingen moeten verzwijgen. Dat is gelukkig hier helemaal niet nodig. De verstandhouding was goed en dat mag hier gerust gezegd worden. Wij verloren in Adjudant v.d. Woude een humaan chef, waarmede wij prachtig konden omgaan en de dienst liep onder zijn leiding goed. Zo zullen wij hem in herinnering houden en wij zullen op de periode onder zijn leiding altijd terugzien als op een tijd van aangename en gezonde verhoudingen. Sterke de Here de weduwe in deze voor haar zo moeilijke weg en geve Hij haar de kracht die zij zo zeer van node heeft."

Al het aanwezige Rijkspolitiepersoneel bracht tenslotte de Adjudant van der Woude een gezamenlijke groet ten afscheid.

Dat hij moge rusten in vrede.

Adjudant I. Stamhuis met pensioen

„Laat het zo mogen zijn, dat U een dure „patiënt" wordt voor het Pensioenfonds". Met deze woorden besloot de Gemeentesecretaris der gemeente Anlo, een afscheidswoord dat gericht was tot Adjudant I. Stamhuis, Groepscommandant der Rijkspolitie te Zuidlaren, die op 1 Augustus 1954, de politiedienst met pensioen heeft verlaten.
Op 29 Juni 1954, kwam een groot aantal belangstellenden in de woning van Adjudant Stamhuis bijeen, om van laatstgenoemde en zijn gezin afscheid te nemen. Naast verschillende autoriteiten, vrienden, collega's en afgevaardigden, was het bijna voltallige personeel van de groep Zuidlaren aanwezig.
Bij de hartelijke woorden van de heer Gemeentesecretaris voornoemd — die sprak namens het Gemeentebestuur van Anlo — bleef het op die dag niet. Na hem voerde de Loco-Burgemeester van Zuidlaren, de heer Nijdam, het woord. Deze spreker had niets dan goeds te zeggen over de samenwerking en de verstandhouding tussen de Burgemeester en de Adjudant Stamhuis, gedurende de afgelopen jaren. Hij sloot zich van harte aan bij de goede wensen van Secretaris Westrup van Anlo.
De 1e Luitenant Bergsma — die tevens aanwezig was ter vervanging van de heer Districtscommandant der Rijkspolitie te Assen — herinnerde nog even aan het 40-jarig ambtsjubileum, dat slechts enkele maanden tevoren werd gevierd en aan de prachtige staat van dienst van de scheidende Adjudant. Hij betrok met groot genoegen ook mevrouw Stamhuis in zijn afscheidsrede en hoopte dat het echtpaar Stamhuis nog vele jaren onder gelukkige omstandigheden van een welverdiend pensioen mocht genieten. „We hopen U in Uw mooie nieuwe huis nog eens op te zoeken en het ga U goed", waren de slotwoorden van de Luitenant.
Adjudant Gerritse — sprekende als afgevaardigde van de Steunvereniging der Rijkspolitie in het Gewest Groningen — memoreerde hoe Adjudant Stamhuis jarenlang belangeloos veel nuttig werk voor de Steunvereniging had verricht in zijn hoedanigheid van voorzitter.
Ook bracht hij de dank over van het personeel van het Districtsbureau, voor de wijze waarop de scheidende Adjudant steeds de goede samenwerking met dat personeel had gehandhaafd.
Adjudant de Vries van de Districtsrecherche te Assen, vond dat er een zeer prettige en voor de dienst bevorderlijke samenwerking had bestaan tussen de Groepscommandant Stamhuis en de Districtsrecherche. Hij dankte daarvoor met enkele hartelijke woorden en hoopte dat een dergelijke samenwerking ook met de nieuwe Groepscommandant mogelijk zou zijn. Een humoristische aanhaling uit „vroeger dagen" ontbrak aan dit betoog niet, terwijl een broer van Adjudant Stamhuis, Opperwachtmeester H. Stamhuis, Commandant van het bereden peleton te Assen, eveneens enkele aardige voorvallen uit het verleden wist op te halen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (113)

De Wachtm. 1e kl. A. de Roode, wnd. Groepscommandant te Zuidlaren, voerde tenslotte het woord namens het personeel van de Groep Zuidlaren. Het deed prettig aan dat hij daarbij eerst het woord richtte tot mevrouw Stamhuis en haar hartelijk dankte voor de diverse dranken, die zij altijd zo gul wist te presenteren. Een leuk bloemstukje vergezelde deze woorden van dank. Wachtm. De Roode betoogde voorts, dat het personeel van de groep Zuidlaren zeer zeker de beste herinneringen zou bewaren aan de tijd waarin Adjudant Stamhuis het Groepscommando voerde. Spreker bood vervolgens de Adjudant en mevrouw Stamhuis ieder een prachtige rotanstoel aan, daarmede de gevoelens van het personeel van de Groep voor het scheidende echtpaar, kracht bijzettende. „Wij hopen dat U nog lange jaren in gezondheid van deze stoelen gebruik zal mogen maken", waren de slotwoorden van Wachtm. De Roode.

Adjudant Stamhuis antwoordde — mede namens zijn vrouw — de verschillende sprekers, soms weemoedig terugziende op „vroeger", een enkele maal vol humor, en met een kort overzicht van alles wat nu achter hem lag.

De Adjudant dankte voor de vele mooie cadeaux (zonder iets of iemand te kort te willen doen, memoreren wij hier nog graag de prachtige lamp, welke werd aangeboden namens de Districtscommandant, Districtsadjudanten, Groepscommandanten Drenthe en de Districtsrecherche te Assen) en voor de komst van allen, waardoor deze dag zeker voor hem en zijn gezin een onvergetelijke zou blijven.

In het bijzonder richtte hij zich vervolgens nog tot het personeel van de Groep Zuidlaren en dankte hen allen voor de goede verstandhouding die er tussen het personeel en de Groepscommandant steeds was en die tenslotte tot wederzijdse waardering uitgroeide.

Adjudant Stamhuis, zijn gezin en de bezoekers bleven nog vrij lang onder gezellige kout bijeen en natuurlijk ontbrak er ook bij deze gelegenheid niets aan de gastvrijheid en gulheid van de gastvrouw.

Zo heeft dan opnieuw een — en ik mag hier wel zeggen „oudgediende" — het uniform van de Rijkspolitie verwisseld voor het „burgerpakje" en ik durf wel te beweren dat deze overgang voor de „burger" Stamhuis niet gemakkelijk te verwerken zal zijn. Adjudant Stamhuis was in zekere zin een afspiegeling van een oudere generatie die in deze jaren volkomen uit ons Korps Rijkspolitie zullen verdwijnen. Keiharde kerels soms en onverzettelijk in woord en daad. Veeleisend ten opzichte van het onder hen gestelde personeel, doch vaak ook veeleisend ten opzichte van zichzelf. Politiemensen nochtans van een „caliber" en met een zodanige aard en mentaliteit, dat wij jongeren in het Korps zullen moeten waar maken, dat onze begrippen en onze doelstellingen omtrent de totale politietaak van heden en voor de toekomst, beter zijn dan de opvattingen van onze oudere voorgangers.

Dat zal — naar ik meen —. nog lang niet meevallen. Wij wensen Adjudant Stamhuis en zijn gezin ook nog van deze plaats alle goeds toe voor de toekomst.

de L.

Ook zo helpen wij elkaar

VRAAG EN AANBOD

(De hieronder vermelde aanbiedingen en vragen worden ten behoeve van het personeel in het Gewest gratis geplaatst. Inzendingen moeten uiterlijk de 13e van iedere maand in het bezit van de redactie zijn.)

TE KOOP AANGEBODEN

In prima staat verkerend **JAWA 250 cc motorrijwiel** 30.000 km gereden. Prijs nader overeen te komen. Wmr H. de Haan, Verlengde Hereweg 44, Groningen

Overjas (confectie), tuniek en rijbroek (maat, whipcord), z.g.a.n., halve prijs, maat 52. Betaling via Comptabele. G. Oppewal, Kerkstraat 237, Harkema-Opeinde.

Leerboek voor de Politie, Stapel en de Koning. Losbladig systeem, 6-delig. Geheel bijgewerkt. Tegen elk aannemelijk bod. M. Kingma, Haydnlaan 3b, Groningen.

Studieboeken van Stapel en de Koning 5-delig, 22ste druk. Geheel nieuw en bijgewerkt. Tevens een vraagbaken van de Jong. Wmr. H. R. J. H. Blomberg, W. H. Bosgrastraat 76, Oude Pekela.

Dank

AAN HET 5-CENTS-FONDS

Mijn hartelijke dank aan alle leden van het Vijfcentfonds voor de prachtige fruitmand, welke ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

H. SIEPEL, Wmr. der Rijkspolitie, Haulerwijk

Als je ziek bent, en je krijgt vanuit
het Gewest Groningen een mooie mand met fruit,
dan blijkt door deez 5-cent-fonds gest
de saamhorigheid in het Gewest.
Daarom mijn hartelijke dank, in deze trant.
Voor Uw meeleven en de mooi gevulde mand.

Vr. groeten, J. Drok-Flokstra, Nieuwe Pekela.

Hierbij betuig ik mijn oprechte en hartelijke dank aan het 5-cents-fonds, voor de prachtige fruitmand, welke ik één dezer dagen mocht ontvangen.

Mevr. S. Jurna-Hettinga, Kamer 55
St. Anthonius-Ziekenhuis, Sneek.

Bij dezen bedank ik commissie en leden van het 5-cents-fonds zeer hartelijk voor al het fruit hetwelk ik tijdens mijn ziekte en ook daarna bij het afkuren heb mogen ontvangen.

Ik verzeker U dat deze verrassingen door mij zeer op prijs worden gesteld.

Met vr. groeten, M. Zijlstra-Dassen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (114)

Uitslagen

Gewestelijke schietwedstrijden 1954

Op Vrijdag 20 Aug. jl. zijn op de schietbanen te Witten de jaarlijkse schietwedstrijden voor het Gewest Groningen, onder voor deze zomer gunstige weersomstandigheden, gehouden.
Alhoewel de organisatie prima was geregeld, hebben de gastheren, zoals de Gew. O.M. aan het eind van deze middag opmerkte tijdens de prijsuitreiking, zich van hun slechtste zijde laten zien, door alle eerste prijzen van het vaste en het reserve R.P.-personeel in de wacht te slepen.

Onderstaande uitslagen tonen de resultaten:

Karabijn en pistool:

I.	Assen	868.22	
	(Wisselbeker voor de 3e maal) en Med.)		
II.	Heerenveen	748.57	Medaille
III.	Groningen	736.47	Medaille
IV.	Leeuwarden	668.82	—
V.	Winschoten	663.56	—

Karabijn:

I.	Assen	388.29	Medaille
II.	Groningen	310.00	—
III.	Leeuwarden	307.97	—
IV.	Heerenveen	289.45	—
V.	Winschoten	256.81	—

Pistool:

I.	Assen	479.93	Medaille
II.	Heerenveen	459.12	—
III.	Groningen	426.47	—
IV.	Winschoten	406.75	—
V.	Leeuwarden	360.86	—

W. en S.: (Res. Rijkspol.)

I.	Assen	262	punten	Medaille
II.	Heerenveen	239	„	Medaille
III.	Groningen	207	„	Medaille
IV.	Winschoten	189	„	—
V.	Leeuwarden	146	„	—

Uitslagen Persoonlijke wedstrijden

(Alle prijzen gebruiksvoorwerpen)

Karabijn:

1e prijs	v.d. Woude H. (Groningen)	121.43
2e prijs	Kinds G. (Assen)	115.79
3e prijs	v.d. Sluis M. (Leeuwarden)	106.25
4e prijs	Dopma P. (Groningen)	103.13
5e prijs	Leupen H. (Winschoten	94.74

Pistool:

1e prijs	Koolman E. (Groningen)	253.85
2e prijs	Bulthuis T. (Assen)	235.72
3e prijs	Tissingh L. (Assen)	206.67
4e prijs	de Vries K. (Winschoten)	172.22
5e prijs	Munting K. (Groningen)	171.57

W. en S.: (Res. Rijkspol.)

1e prijs	Wolthuizen J. (Assen	58	steunserie:	28
2e prijs	Buitinga K. (Heerenveen)	58	„	: 26
3e prijs	Sanders F. (Assen)	54	„	: 27
4e prijs	Hollander M. (Assen)	54	„	: 26
5e prijs	Bangma J. (Winschoten)	54	„	: 24
6e prijs	de Boer H. (Heerenveen)	53	„	: 29
7e prijs	Niermeyer K. A. (L'warden)	53	„	: 27
8e prijs	Jager H. P. (Winschoten)	51	„	: 26

L. P. BERGSMA

Schietwedstrijden District Winschoten

Onder buitengewoon slechte weersomstandigheden — het regende de gehele middag — werden op 14 Juli j.l. op de schietbaan te Groningen de jaarlijkse Districtsschietwedstrijden van het District Winschoten gehouden.
Ondanks het slechte weer hadden deze wedstrijden een geanimeerd verloop en er werd dan ook fel gestreden om de wisselbeker, die in 1953 weer voor een jaar in het bezit was gekomen van de groep Nieuwolda.
Ook dit jaar werd door de groep Nieuwolda weer het hoogste aantal punten geschoten.
Naast de wisselbeker was een aantal fraaie persoonlijke prijzen beschikbaar gesteld.
Na afloop werden de prijzen door de Districtscommandant met een toepasselijk woord uitgereikt.
De uitslagen luidden als volgt:

Wisselbeker Groep Nieuwolda met de schutters: Owmr. J. van Houten en Wmr. I. H. Leupen.

Persoonlijke prijzen:

Karabijn 1e groep: 1 Owmr. E. Kruit 94,74; 2 Owmr. K. de Vries 94,74; 3 Wmr. I. G. Olsder 82,50; 4 Wmr. T. Dijkema 81,25; 5 Wmr. J. Drok 7292.

Karabijn 2e groep: 1 Wmr. F. Meijer 70.00; 2 Wmr. H. R. Sanders 64,71.

Pistool 1e groep: 1 Owmr. J. van Houten 476,92; 2 Wmr. I. L. Siepel 364,70; 3 Wmr I. J. Schoonoord 364,29; 4 Wmr I. Th. A. Dijkman 290,00; 5 Wmr F. C. Broekman 258,33.

Pistool 2e groep: 1 Owmr. K. J. Meijer 412,50; 2 Wmr. I. H. Klinkhamer 364,70.

Verslag van de Kaatswedstrijd (DEL)

te Heerenveen en gehouden op het sportpark te Heerenveen

Begunstigd door fraai zomerweer werd op Woensdag 21 Juli 1954, evenals verleden jaar, de jaarlijkse open kaatswedstrijd (door elkaar loten) voor politiemannen gehouden, waaraan werd deelgenomen door manschappen van Rijks- en Gemeente-politie en de Koninklijke Marechaussee.
Deze wedstrijd georganiseerd door de P.S.V.H. Heerenveen is in alle opzichten geslaagd en ook de deelname (zelfs politiemannen met standplaats buiten Friesland hadden ingeschreven) was redelijk, namelijk 11 parturen en dat in vacantietijd.

Omstreeks 10 uur heette de 2e voorzitter der P.S.V.H. de heer J. Dijkstra de spelers welkom, waarna de wedstrijd meteen een aanvang nam.
In de eerste omloop viel er al direct te genieten van enige fraaie partijen, waarbij het dikwijls kwam tot „alles aan de hang", een term die alleen door de beoefenaars van deze specifiek Friese tak van sport zal begrepen worden.

Na een felle strijd en vaak op hoog peil staande wedstrijden kwam het partuur A. Bruinsma (R.P. Hallum) H. Teakema (R. P. Terhorne) en J.Kuipers (G.P. Sneek) als winnaar uit de bus na de finale gewonnen te hebben van de formatie K. Osinga (G.P. Heerenveen) J. Idsinga (R.P. Eestrum) en P. Dijkstra (Kon. Marechaussee Zwolle). De 3e prijs werd gewonnen door het partuur F. Bosma (G.P. Sneek) B. Visser (G.P. Enschede) en IJ. Jaarsma (R.P. Marum).

Ook in de afvalronde werd vaak uitstekend spel vertoond en hier werden winnaars de formaties E. Kuipers (R.P. Heerenveen) S. v.d. Kuur (R.P. Heerenveen) en W. Boomstra (R.P. Bolsward) 1e prijs, terwijl de 2e prijs was voor het partuur F. de Vries (Kon. Mar.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (115)

Leeuwarden) P. Kerstens (R.P. Heerenveen) en S. Vellinga (G.P. Bolsward).

De koningsprijs, aangeboden door de Edelachtbare Heer Burgemeester van Heerenveen Kuperus, werd toegekend aan A. Bruinsma van R. P. Hallum, terwijl A. Bruinsma van de R. P. Hallum tevens voor een jaar houder werd van de fraaie wisselprijs, zijnde een verzilverde zuil, aangeboden door de Weledele Heer van Keeken, tandarts te Heerenveen.
De prijzen werden met een toepasselijk woord uitgereikt door de heer J. Dijkstra in zijn functie van 2e voorzitter der P.S.V.H., wegens uitstedigheid van de voorzitter de heer Schoemaker.
Verder kreeg D. Kingma van de R.P. Buitenpost nog een medaille voor de verst geplaatste bovenslag, terwijl A. v.d. Kuur van de G.P. Heerenveen een medaille werd uitgereikt voor de meeste bovenslagen.
Al met al kan van een schitterend geslaagd kaatsfestijn gesproken worden en zowel spelers als organisatoren waren tevreden.
Nog een woord van dank aan allen die hebben meegewerkt om deze dag mogelijk te maken, waarbij schrijver dezes speciaal even wil vermelden de naam van J. Leijenaar van de G.P. Heerenveen.
Tenslotte aan alle kaatsliefhebbers een hartelijk tot weerziens, straks op de politie P.C. in Franeker, maar vooral ook in 1955 op het sportpark in Heerenveen.

v.d.K.

Kinderen in het land van de rocky mountains

Kinderen zijn altijd kinderen, zegt een spreekwoord en dat is een waarheid als een koe, maar er is toch een groot verschil in hun manier van doen als gevolg van de omgeving waarin ze geboren worden en opgroeien. Ik heb een paar maanden terug een poosje voor vier kinderen van 2, 3, 4 en 8 jaar gezorgd, wier ouders voor zaken op reis moesten. Kinderen die me, toen ik kwam, allesbehalve verlegen vroegen of ik de dame was die voor hen kwam zorgen, wanneer pappie en mammie op reis waren. Dezelfde kinderen namen de volgende morgen zonder tranen of gezeur afscheid en zwaaiden hun ouders na, alsof ze maar voor tien minuten weggingen. En toch wisten ze heel goed dat dat niet zo was, want er werd met behulp van de oudste druk nachtjes geteld en de eerste tijd vroegen ze nooit hoe lang het nog duurde want in hun gevoel was het alleen maar erg lang. Zo was ik dus de gehele dag met de drie kleintjes in huis. De oudste, een meisje van acht jaar, kan ik bijna geheel buiten beschouwing laten, want ze was overdag op school, daarna tot zes uur bij een vriendinnetje en om half acht ging ze naar bed. Het enige wat ik me van haar herinner is, dat ze, wanneer ze thuis was, doorlopend probeerde haar vrijheid te vieren door met de onmogelijkste wensen aan te komen, hoofdpijn had als ze naar school moest en liever thuis bleef en zg. aan een maagkwaal leed dan dat ze dat ging eten, waarin ze nu net geen trek had. De kleintjes waren gehoorzaam maar erg zelfstandig. Het meisje van vier jaar was als de meeste andere kinderen van die leeftijd, hier al gewend zelf te beslissen welke kleren ze 's morgens aan zou trekken. Ze kleedde zich zelf aan en stond lang voor de spiegel om haar kapsel te ordenen. Ik heb me er vaak over verbaasd, dat zulke kleine kinderen hier al zo wijs zijn. Met een grote-mensen-air vertelde ze me tot in details het verkeersongeluk dat een week tevoren in de straat waar ze woonden plaats gevonden had. En met een ernstig gezicht deelde ze me voorts mede, dat het slachtoffer zo en zo lang in het ziekenhuis zou moeten blijven als hij beter werd, maar dat hij misschien wel zou overlijden. Bij een andere gelegenheid werd me verteld, dat als ik mijn tong afsneed ik niet meer zou kunnen praten, want het geluid komt uit de keel maar men praat met zijn tong. Zelfs het verschil in koken van haar moeder en mij kon ze al etende nauwkeurig omschrijven en alles met zo'n grappig eigenwijs gezicht, dat je haast vergat een kind van vier jaar voor te hebben.

Ik gaf hier maar een paar van de ontelbare voorbeelden die me, evenals de opmerkingen van de drie- en twee-jarige, doorlopend in verbazing brachten. Dit ouder lijken komt voornamelijk door de houding van vader en moeder. Die vertellen alles rechtstreeks aan de kinderen, praten over alles en nog wat waar zij bij zijn en doen zelf ook hun best de kinderen zo vroeg mogelijk zelfstandig te maken. Ze laten hen vaak alleen thuis en dan moeten de ouderen voor de kleinen zorgen. Gemakzucht noemen we dat. En ze zijn gemakkelijk. Ik denk maar aan de wijze waarop ik bij bovengenoemde familie terecht kwam. Ik werd telefonisch aangenomen en het enige, wat me gevraagd werd was of ik goed met kinderen kon omgaan, waarop natuurlijk iedereen in dit geval ja gezegd zou hebben. Zouden onze Nederlandse ouders niet de gehele reis in angst gezeten hebben over hun lievelingen, achtergelaten bij een volslagen vreemde, stel dat ze al de moed hadden om op reis te gaan? En denk nu niet dat de Canadese ouders minder van hun kinderen houden, helemaal niet, maar ze hebben alleen een andere manier van opvoeden en ze leren hun zo vroeg mogelijk zonder vader en moeder te kunnen zijn. Kinderen van 6 jaar zie je alleen op een krukje in een cafetaria tronen met een flesje coca-cola, en ze betalen vlot aan de cassa, al moeten ze op hun tenen staan om erbij te kunnen. Op deze leeftijd komen de meesten ook al regelmatig in de bioscoop, sommigen zelfs al vanaf hun eerste levensjaar, meegenomen op moeders schoot, en al duurt het dan nog wel een paar jaar, ze kunnen vanzelfsprekend al vroeg de geschiedenis op het witte doek volgen, raken bekend met spelers en speelsters enz. Met ongeveer veertien jaar komen de dans en de sport aan de orde, worden ze enthousiaste bewonderaars van hockey, baseball enz. en gaan ze dansen tot het aanbreken van de morgen.
Maar nu ben ik al bij de teenagers beland en ik wilde het alleen maar hebben over jonge kinderen.
Als overal zijn er natuurlijk ook uitzonderingen op de hierboven omschreven manier van opvoeden en dit hangt veelal af van het feit of de ouders zelf geboren Canadezen zijn of immigranten, die meestal de gewoonten van het oude vaderland zoveel mogelijk vasthouden, wat lang niet gemakkelijk valt, terwijl ze ook moeilijk opeens naar een geheel andere, door hen zelfs als onjuist geziene wijze van opvoeden kunnen overgaan.

BABS BUITENHUIS

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (116)

DE AFGERICHTE HOND

als hulpmiddel van de politie (Vervolg)

Vele geleiders denken, dat het voldoende is om eens per week op de clubbijeenkomst te oefenen. Niets is minder waar dan dat. Het is de bedoeling dat een hond het volgen zodanig geleerd wordt, dat zijn baas geen hinder van hem heeft. Sta nimmer toe dat de hond de lijn strak trekt. Zodra dit geschiedt behoort dit met rukjes gecorrigeerd te worden op het moment dat de lijn strak getrokken wordt. Voor alle oefeningen geldt: „Voer het veel verder door dan op de keuring gevraagd wordt."

Hoewel ons keuringsreglement van de K.N.P.V. eist dat wij de commando's duidelijk geven, houdt dit niet in dat het moet ontaarden in schreeuwen. Op het oefenterrein horen we soms een geleider tegen zijn hond schreeuwen, terwijl deze laatste naast hem staat. Dit is natuurlijk totaal overbodig en fout. Met het geven van overharde bevelen zouden wij bij andere mensen de indruk gaan wekken alsof onze hond doof is. Een hond heeft een veel scherpere gehoorcapaciteit dan een mens. Vooral met het terug roepen van de hond, terwijl deze een persoon achtervolgt, horen we veelal harde schreeuwen. Thans zijn er fluiten te koop die voor ons oor bijna onhoorbaar zijn, terwijl onze honden deze fluiten op een afstand van 200 meter gemakkelijk kunnen horen. Het horen van deze fluit en het terugkomen zijn echter twee afzonderlijke dingen. Om de hond bij het horen van de fluit onmiddellijk te doen terugkomen, is het nodig dat deze voldoende gehoorzaamheid en plichtsbesef heeft. Het appèl van de hond is de fundering van alle oefeningen. Omdat de oefening „apporteren" een mooie gelegenheid is om de hond plichtsbesef en appèl bij te brengen zal ik aan deze oefening meer aandacht besteden.

De oefening „apporteren" is één der oefeningen waarbij men alles eist en niets vraagt. Het gaat er bij deze oefening om, dat de hond precies doet wat van hem gevraagd wordt. Een verse, dat wil zeggen een onbeleerde hond, zal in het algemeen een hekel hebben om iets op te rapen, als hem dit bevolen wordt. Als zeer jonge hond begint het dier veelal iets bijelkaar te slepen hetgeen geheel iets anders is dan het op commando „apporteren". Het „apporteren" kan op vele manieren beoefend worden. Men spreekt van het spelenderwijs „apporteren" en het onder dwang leren „apporteren". Persoonlijk zie ik veel voordeel in het onder dwang leren „apporteren".

Heeft men een hond die uit zich zelf „apporteert" dan is dit veelal een werklustige, voor ons doel geschikte, hond. Als aan deze honden niet veel aandacht meer besteed wordt wat betreft het apporteren, dan zal dit op oudere leeftijd veelal een hond zijn die alleen apporteert als hij er zin in heeft en dan nog maar alleen de voorwerpen die hem er geschikt voor blijken te

zijn. Een gemakkelijk voorwerp is b.v. een schoen, stuk hout en iets dergelijks. Onder slechte voorwerpen worden verstaan een fles, knijptang, massief ijzeren voorwerp, een halve steen en dergelijke.

Indien een hond uit zichzelf apporteert, is het wenselijk om hem dit af te leren. Dit is een heel gemakkelijke opgaaf. Als de hond een stuk hout apporteert nemen we een massief ijzeren staaf of fles. Praktisch gesproken weigert dan elke onbeleerde hond. Zodra de hond weigert, zetten we hem naast ons neer en houden het te apporteren voorwerp voor zijn bek hetgeen gepaard gaat met het commando „vast-apport". Het is een oefening die wij hem van A tot Z willen leren. (Wordt vervolgd)

R. PLAATJE, Hoogeveen

Bij het afscheid van Adj. v. d. Woude

Daar mij, bij de begrafenis van Adjudant van der Woude, in leven Groepscommandant te Uithuizen, als voorzitter van de Afd. Winsum van de Nederlandse Politiebond, de moed ontbrak om in het openbaar uiting te geven, namens deze bond van de gevoelens van haar leden bij het verscheiden van onze bondsmakker v.d. Woude, ben ik door de Redacteur van de Reflector in de gelegenheid gesteld, om dit langs deze weg te doen.

„Adjudant v.d. Woude, die zijn gehele diensttijd als politieman lid is geweest, eerst van de toenmalige Alg. Ned. Pol. Bond en sedert haar oprichting van de Ned. Pol. Bond, zijn wij grote dank en erkentelijkheid verschuldigd voor alles wat hij voor onze bond is geweest.

Als ijverig propagandist heeft hij vele jongere collega's lid weten te maken en door zijn grote kennis en langdurige ervaring was hij steeds een goede vraagbaak, wanneer het vraagstukken betrof, het organisatiewezen betreffende.

Eén van zijn idealen was, dat iedere politieman op 55-jarige leeftijd met volledig pensioen de dienst kon verlaten. Hij heeft thans de dienst op 55-jarige leeftijd verlaten, doch wel op heel andere wijze als hij en wij allen hadden gehoopt en hebben durven voorzien. Wij zullen Adj. v.d. Woude op onze komende vergaderingen missen, alsmede zijn gedegen voorstellen, en zijn kalme en kameraadschappelijke manier van optreden.

Ik weet echter in de geest van onze overleden bondsmakker te schrijven, als ik beloof, dat wij als Afd.-bestuur zullen trachten de leden die hoge opvatting bij te brengen, die Adj. v.d. Woude van het politieambt had. Hij was een goede bondsmakker.

Rust zacht, vriend van der Woude."

Namens de Afd. Winsum v.d. N.P.B.
F. E. Padje, Voorzitter.

BISMILLAH HIR RAHMANIR RAHIM

Daar was hij dus. Even plotseling als de post zijn eerste brief gebracht had.

Kleine tengere man met een flitsende glimlach waarbij zijn witte tanden contrasteerden met zijn donkere huid. Zijn bewegingen waren soepel en gracieus en wat het meest opviel waren zijn lange slanke handen, die, evenals zijn hele persoonlijkheid, getuigden van een zekere distinctie.

Sabahuddin Ahmad, oudste zoon van een vooraanstaande familie in Pakistan, en evenals zijn vader, doctor in de oogheelkunde.

Uiterst correct en zich direct aanpassend aan de regels van het huis, werd hij al gauw van gast — een prettige huisgenoot.

Hoewel hij een onbegrensde interesse had, ging zijn aandacht toch voornamelijk uit naar de Hollandse meisjes, die hij in tegenstelling met de Duitse — (hij practiseert aan de universiteit in Heidelberg op uitnodiging van de Duitse Regering) — aantrekkelijk vond, was het dan ook alleen vanwege het lange en slanke figuur. Onze gezichten vond hij maar matig, immers wij missen de klassieke schoonheid die sommige oosterse volkeren kenmerkt!

Zijn antwoord op ons gezegde dat we nooit een Mohammedaan wilden trouwen omdat hij vier vrouwen hebben mag, was: „Inderdaad mogen wij vier vrouwen trouwen, maar men kan slechts van één houden. In Azië is een huwelijk gebaseerd op de liefde, in Europa op het intellect."

En zo begon dan weer eens een der zoveelste discussies.

Zijn verblijf bij ons viel juist in de maand, waarin de Mohammedaan vasten moet. Hij noemt het Ramahdan, en dit betekent dat hij slechts een half uur vóór zonsopgang en na zonsondergang eten en drinken mag.
In Europa was hem dit een onmogelijkheid gebleken en hij beperkte zich dan ook slechts tot het niet gebruiken van varkensvlees en alcoholhoudende dranken.
's Avonds kwamen tijdschriften, boeken en kranten, meegebracht van zijn consulaat in Bonn, op tafel en werd er verteld over thuis, over het werk in de kliniek, over het leven van een gelovig Mohammedaan in Europa.

Europa, dè wens van de oosterse intellectueel daar nog eens te mogen studeren. In Europa hoopt hij vrienden te maken; aangeknoopte banden worden niet verbroken, zelfs niet na jaren. Alleen wanneer hij wantrouwt, zal hij zeggen U niet gekend te hebben.

Sabah heeft ons zijn vertrouwen gegeven en dat van ons genomen.

De waardering, die aan beide kanten aanwezig was, maakte de sfeer in huis weer rustig en vertrouwd.
Vriendschap in het klein.
Ware dit ook tussen volkeren mogelijk.
Bismillah hir rahmanir rahim! (In the name of God most gracious most merciful)!

Willy Buitenhuis

de Sluipwesp en de Graafwesp

Wanneer er een huis wordt gebouwd moet men daarvoor gewaterd hout gebruiken, d.w.z. hout, hetwelk is gezaagd uit boomstammen welke lange tijd (ongeveer 1 jaar) in het water hebben gelegen.
Uit hetgeen ik nu ga vertellen blijkt, dat, vooral in de na-oorlogse tijd, niet altijd gewaterd, doch vers hout wordt verwerkt.
In Mei 1948 betrokken mijn vrouw en ik een nieuwe woning welke juist gereedgekomen was. Kort daarna vroeg mijn echtgenote mij, of ik soms poeder op de bureaulamp had gestrooid. Dat was echter niet het geval. Ik ging kijken en zag dat er heel fijn zaagmeel op die lamp lag. Toen ik omhoog keek, zag ik in een zolderbalk, juist boven die lamp, een gat ter grootte van een erwt, en, zoals later bleek, ongeveer 8 cm diep. Na enig peuteren met een pen kwam er een insect uit met een kop als een erwt, een romp van ongeveer 2½ cm en een staart van ongeveer 3 cm. Wij hadden nog nooit zo'n griezelig beest gezien. Toen ik de balk van de zijkant bekeek, zag ik ook daar een gat, waaruit ook zo'n insect viel. Wij zijn samen met het insect naar Drs Fop I. Brouwer gegaan, die ons vertelde, dat het een **sluipwesp** was.
De sluipwesp heeft, zoals gezegd, aan het achterlijf een lange staart en deze staart is de legboor.
Wanneer onder de schors van een boom een rups zit, weet de sluipwesp dit instinctmatig. Het insect boort met zijn legboor dwars door de schors en legt een eitje in het achterlijf van de rups. De rups wordt bewusteloos, doch blijft lange tijd leven, zo lang, dat zij een levende conserve vormt voor de larve welke zich in haar achterlijf gaat ontwikkelen. Wanneer de larve zich zodanig heeft ontwikkeld, dat die voor zichzelf kan gaan zorgen, boort hij zich uit de boom en vliegt weg. Dat gebeurt omstreeks Mei.
Waren de bomen, waaruit onze zolderbalken werden gezaagd, eerst gewaterd, dan zou de jonge sluipwesp verdronken zijn, waarom ik aannam dat in mijn woning ongewaterd hout was gebruikt.
De **graafwesp** volgt ongeveer dezelfde methode. Eerst wordt een geschikte plek opgezocht. Daarna wordt een gat in de grond gegraven. Moet U het diertje eens bezig zien. Net een graafmachine. En een lawaai dat het erbij maakt.
Als het gaatje diep genoeg is, wordt een vette rups opgezocht. Het bedwelmen van de rups en het leggen van een eitje in het achterlijf van de rups is het werk van een ogenblik. Nu wordt de rups overgebracht naar het kuiltje en daarin getrokken en geduwd. Daarna wordt het kuiltje gedicht. Het is leuk om te zien hoe de graafwesp het zand in het kuiltje gooit. Eerste worden kleine steentjes of kluitjes aarde met de kaken in het kuiltje gedeponeerd, daarna komt er ter aanvulling een laagje heel fijn zand, dat de wesp met de voorpootjes naar binnen krabt. Dan even aanstampen. Dit gaat zo voort, totdat het kuiltje geheel gevuld is en afgesloten voor eventuele vijanden.
Wanneer het eitje uitgekomen is, doet de larve van de graafwesp zich te goed aan de bewusteloze rups, die, evenals bij de sluipwesp, een levende conserve is. De graafwesp is ook gevleugeld. Zij is ongeveer 4 cm lang en heeft een dunne, roodbruine romp. Daaraan zit weer de ongeveer 1½— 2 cm lange legboor.
Zoek haar eens op en sla haar verrichtingen eens gade. U zult dan met spanning en veel interesse toekijken.

Wmr J. Seidel, Groep Zuidhorn.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (118)

HOE WORDT EEN MENS EEN MISDADIGER?

Het antwoord geeft een misdadiger, staande op de drempel van de gaskamer

„Ik zou u om genade willen smeken; ik geloof, dat ik nu levend meer waard ben dan dood. De lange jaren in de gevangenis hebben in mij de bitterheid, de haat en het dierlijk geweld met wortel en al uitgerukt. Ik heb leren inzien, wat het probleem van de misdaad betekent en ik ben besloten het onder woorden te brengen als mijn aandeel in zijn oplossing. Dit boek is er het begin van en misschien is het ook wel het begin van mijn weg uit het duister."

Deze schokkende woorden werden onlangs neergeschreven door een misdadiger, die sindsdien algemeen bekend werd als „het genie in de dodencel". Zijn naam luidt Caryl Chessman en hij werd ter dood veroordeeld wegens het kidnappen van twee vrouwen. Zeven en twintig jaar oud bracht hij ongeveer de helft van zijn leven in verbeteringstehuizen en gevangenissen door. Zes jaar lang wacht hij nu reeds in de „Dodencel 2455" op zijn terechtstelling, die mede door de ongelooflijke knappe wijze, waarop hij zichzelf verdedigt, al bij herhaling is uitgesteld. In die tijd schreef hij een beklemmend boek, dat — een levensbiecht en een aanklacht tegelijk — uniek is in de geschiedenis van de misdaad. Dit boek geeft als geen ander antwoord op de pijnigende vraag: Hoe wordt een mens een misdadiger?

„Het lot kan een mens breken" — dat is Chessmans eerste these. En het lot brak hem. Het brak hem zó, dat hij naar waarheid op de weg der misdaad werd geslágen. Dit overkwam Caryl Chessman en uit zijn kokende woorden haal je deze ellendige zekerheid, dat een dergelijk noodlot een ieder van ons even onbarmhartig kan treffen. En dat ook wij dan een wrak, een dief en zelfs een moordenaar zouden kunnen zijn. Onder die slagen leert Caryl Chessman het leven en de mensen haten met verschroeiende kracht. De haat is voortaan zijn enige vriend en raadgever. „Al mijn misdaden kwamen voort uit mijn haat tegen het lot, dat van mijn vroegste jeugd af tegen mij samenspande", schrijft Chessman en je gelooft hem, omdat zó alleen een mens kan schrijven, die van aangezicht tot aangezicht met de Dood staat en nu naakt zijn eigen ik ziet.

Zijn biecht verwart je, verbijstert je en vervult je met een grondeloos medelijden jegens deze en andere Chessmans, die doodden, omdat het leven, het fatsoen en de hoop in henzelf éérst werden gedood.

Ook Nederland kent dezulken en misschien verkeert hij in onze eigen kring, maar we weten het pas als zijn haat jegens het noodlot met vernietigende kracht naar buiten breekt....

Déze Chessmans zullen echter misschien niet in zulke grandioze en onverbiddelijke bewoordingen zich kunnen leegschrijven om daarmee de aandacht van de wereld te vestigen op hun lot. Maar wanneer begint dan voor hèn de weg uit het duister?

Wanneer u, die deze regels leest, het wil!

Want ook tot deze overtuiging kom je door de lezing van Chessmans ontstellende boek. Hoe anders zou het leven van deze jongen immers zijn verlopen, wanneer hij, na zijn eerste diefstal, dadelijk in zijn moeilijkheden was opgevangen door milde, begrijpende mensen, die hem weer een reden van bestaan hadden gegeven en geloof in zichzelf? Dat was in elk geval een kans voor hem geweest op weer een nuttig, constructief en menswaardig leven. En zou u deze Chessman die kans hebben willen, hebben kúnnen weigeren, zo u in de gelegenheid was geweest het uwe ertoe bij te dragen? Alleen wie een hart heeft, harder dan steen, zou hierop onverbiddelijk néé kunnen zeggen. **U kúnt Chessman helpen!** De Chessmans van Nederland, die niet kunnen schrijven, maar gevangen in de eenzaamheid van hun cellen en hun bittere gedachten bidden om één mens, die hen begrijpen kan en helpen wil. **U kunt die mens zijn.** Door een geldelijke gift aan het Nationaal Bureau voor Reclassering, dat voor alle reclasseringsinstellingen in Nederland, zoals ieder jaar, straks weer een Nationale Reclasseringsdag organiseert om die gelden in te zamelen. Het geld, dat nodig is om de Chessmans van Nederland voor erger te behoeden. Zij vragen om een kans. Weiger hun die kans niet, maar stel de mannen en vrouwen van onze Reclassering in staat uit die geestelijke wrakken weer gezonde, arbeidslustige mensen te maken, temidden van een begripvolle omgeving. Chessman vraagt het u, als hij aan het einde van zijn biecht schrijft: „Gauw komt de nacht. Voor mij zal het misschien de nacht zijn, die nooit eindigt. Maakt het iets uit?"

Dóet het u wat? Doen de Chessmans u wat? Het antwoord ligt bij u!

Leo Uittenbogaard.

Redactie en administratie hadden op deze plaats een annonce gedacht van het befaamde Eet- en vergaderetablissement van **Koos Kerstholt** a/d Vismarkt in Groningen. „Bezorg de drukker niet onnodig last" zegt Koos Kerstholt, „we hebben klanten zat..." en da's waar

Garage Raterink - Beilen (bij de brug)

Goed adres om even te tanken

Telefoon 77

Shell-Tankstation - Garage en Touringcarbedrijf

BONTMANTELS KLAAR EN NAAR MAAT

Reparaties en omwerkingen naar de **nieuwste modellen**

BONTWERKERIJ ZIEMAN

Mr de Ranitzstraat 2 GRONINGEN-HELPMAN - Telefoon 30634

Gedenk de

ADVERTEERDERS

van dit blad

Voor

HEREN-SCHOENEN

naar

H. v. d. LAAN

Torenstraat Winschoten

Thans binnen ieders bereik - Gratis onderricht thuis

Exclusiviteit van HALBERG schrijfmachines. Contantprijs f 250 of AANTR. BETALINGSVOORWAARDEN

Afbetalingsschema v/d portable schrijfmachine p. maand

Vooruit	6 mnd.	9 mnd.	12 mnd.	15 mnd.	18 mnd.
f 25.–	f 40.29	f 27.82	f 21.54	f 17.87	f 15.33
f 50.–	f 35.83	f 24.75	f 19.25	f 16.09	f 13.94
f 75.–	f 31.37	f 12.67	f 16.86	f 14.10	f 12.23

SIJBES' Kantoormachine Bedrijf

Oude Ebbingestraat 55, Tel. 27116, GRONINGEN

Vraag vrijblijvend toezending prospectus

Radio Heins

Uw adres voor de beste radioapparaten tevens F.M. app. Een lust om te horen

Wilhelminasingel 38, - COEVORDEN

Spaar mee bij VéGé.

Op VéGé waarborg-artikelen geeft de VéGé-Kruidenier 10 o/o korting in geldzegels.

Er zijn 1450 VéGé-Kruideniers in Nederland en vast ook wel bij U in de buurt. Is Uw salaris aan de krappe kant, ga dan boodschappen doen bij VéGé.

VéGé GELDZEGELS WORDEN GULDENS

TOONKAMER
HET MEDAILLEHUIS
VISCHMARKT 14a NAAST DE LEESZAAL
GRONINGEN
TEL. 25361

Materialen voor

tekenen, kunstschilderen, boetseren enz.

K. BOSSINA - GRONINGEN
ZUIDERDIEP 17

Meer dan 50 jaren **UNIFORMEN**
Ook voor Rijkspolitie

FIRMA H. MOOI & ZOON
VAART ZZ 15 - ASSEN - TELEFOON 2416

Fa. W.K.W.
CARROSSERIEBEDRIJF
GRONINGEN
Telefoon 32733

Timtur
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist
HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asphaltemulsie in Nederland

Een product van

Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander — Hoogkerk

D. A. M.- remmen
zijn **SNEL-** remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.

Voor al Uw Kantoorbenodigdheden
MACHINES, MEUBELEN. drukwerk etc.
naar het van ouds bekende adres:

MODERNE KANTOORINRICHTING
Gelkingestraat 1a, Groningen - Telefoon 25437

uniformen
n/maat
kamgaren whipcord
kleurecht
fa. gombert
a. kerkhof 16
groningen
tel. 35835
Vraagt offerte

TJAART VAN DER MOLEN
Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352 en 25454 (K 5900)

Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

Voor elke vorm van beroepsvervoer
Voor iedere kostprijsberekening zorgt **WEGTRANSPORT**

Kantoren:
DELFZIJL, Oudeschans 65. Tel. 312 en 266
GRONINGEN, Nw. Kerkhof 8b Tel. 22468

Het best geoutilleerde garagebedrijf

ENNAM N.V.
Hereweg 36 - GRONINGEN

Voor doorsmeren, olie verversen en wassen, ook
SHELL STATION „ENNAM"
Rijksstraatweg 14, HAREN.

Contrôle Rijkspolitie!

Het ombouwen van reminstallaties, zodat deze voldoen aan de wett. eisen, verzorgt met grote ervaring

J. KNOOP N.V., ADUARD - Tel. 235 (K 5903)
AUTOSLOPERIJ

KNOOP
helpt velen uit de knoop!

HET ORGAAN VAN RIJKSPOLITIE GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

3e jaargang no. 10 1 October 1954

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Olijve J., Wmr. no. 1665, van Valthe naar Valthermond.
Bakker H., Wmr. no. 2261, Van Ten Boer naar Leek.
Akker F. J. v. d., Adj. no. 281, Van Staf Gewest Groningen naar Staf Gewest 's-Gravenhage als Mr Geweermaker.
Penning G. L., Wmr. 1e kl. no. 1986, Van Vries naar Bureau Comptabele te 's-Gravenhage.
Harten W. van, Wmr. no. 1879, Van Parketgr. Assen naar Bureau Comptabele te 's-Gravenhage.
Vochteloo W., Wmr. 1e kl. no. 357, Van Ber. Peloton Assen naar Ber. Peloton Hoofddorp.
Dijkstra E., Wmr. no. 463, Van Ber. Peloton Hoofddorp naar Ber. Peloton Assen.
Eisen J., Wmr. no. 2371, Van Parketgroep Utrecht naar Oldeboorn.
Tits D. N. W., Wmr. 1e kl. no. 1055, Van Staf Distr. Leeuwarden naar Staf Distr. Assen als sportinstructeur.
Groen M., Wmr. 1e kl. no. 2119, Van Boijl naar Staf Distr. Leeuwarden als sportinstructeur.

In de sterkte opgenomen:

Larooi F. H., Adsp. op arbeidscontract. Ingedeeld bij de Gr. Het Bildt, Post Stiens.
Tiesinga, H. A., Adsp. op arbeidscontract. Ingedeeld bij de Groep en Post Borger.

Met eervol ontslag:

Sevinga E., Wmr. no. 1418, Bur. Comptabele Gew. Groningen. Aangesteld als Adjunct-Commies A bij het Ministerie van Justitie.
Vries A. de, Distr. Adj. no. 28, Staf district Assen. Met pensioen.

Geslaagd voor het examen van sportinstructeur aan het centraal instituut voor de opleiding van sportleiders te Overveen:

Groen M., Wmr. 1e kl. no. 2119, Leeuwarden.

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer

Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Aangesteld als Distr. Adjudant en ontheven van de functie van Bureauchef bij de Staf van het District Assen:

Gerritse W., Adj. no. 47, Assen.

De volgende gepensionneerde politieambtenaren zijn thans werkzaam bij de Reserve Rijkspolitie:

Bureau Comptabele Groningen: Res. Wmr 1e kl. G. Kuilder.
Bureau Mat. beheerder Groningen: Res. Owmr. J. de Vries.
Districtsstaf Groningen: Res. Adjudant R. v. d. Zee.
Groep Wehe: Res. Owmr. A. F. J. Woltjer.
Districtsstaf Assen: Res. Adj. A. de Vries.
Districtsstaf Assen: Res. Owmr. G. Joling.
Verkeersgroep Assen: Res. Owmr. H. Koster (Gepensionneerd Insp. v. Pol. 1e kl. in Ned. O. Indië).
Districtsstaf Leeuwarden: Res. Adj. H. Plaat.
Districtsstaf Leeuwarden: Res. Owmr. J. Wedzinga.
Districtsstaf Leeuwarden: Res. Wmr. 1e kl. J. Wolthuizen.
Districtsstaf Heerenveen: Res. Adj. A. Kuipers.

Overleden:

Woude J. v. d., Adj. no. 187, Uithuizen.

Geboren:

Jitske, d.v. Wmr. H. Weijer en A. Poelstra te Harkema-Opeinde.
Euwke, z.v. Wmr. 1e kl. J. Deelstra en A. Reidsma te Zweins.
Eza Jacomina, d.v. Wmr. K. A. Wietsma en J. G. Offringa te Noordwolde.
Pieter, z.v. Wmr. H. Meerveld en M. Staal te Groningen.
Cornelis Hendrik, z.v. Wmr. 1e kl. H. v. Donk en A. Nienhuis te Muntendam.
Jannie Trijntje, d.v. Wmr. J. Bruining en H. Veldman te Slochteren.
Geertruida Geesje, d.v. Wmr. 1e kl. E. Donkervoort en K. E. Petersen te Bozum.
Jan, z.v. Wmr. J. Strating en D. Ubels te Valthermond.
Michiel z.v. Wmr. J. Cnossen en J. Wijma te Oldehove.
Jan Willem, z.v. Owmr. J. W. Koops en J. v. Dijk te Nijeveen.
Hilligje Aaltje, d.v. Wmr. M. Nijmeijer en H. G. Westerhof te Assen.
Jogchum Sieds, z.v. Wmr. G. Zijlstra en J. de Jong te Groningen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (122)

3e Jaargang No. 10 Verschijnt 1 x per maand. 1 October 1954

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: G. van Dijk, Off. der Rijkspolitie 1e kl., Verlengde Hereweg 44, Groningen Telefoon 29904.
Giro Redactie Reflector No. 50659, Verl. Hereweg 44, Groningen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Wmr. 1 F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Uitslag September-Prijsvraag

De oplossing van deze aardige prijsvraag was deze keer niet moeilijk. Verschillende inzenders gaven de oplossing in dichtvorm. De Wachtmeester H. H. Bronsema uit Dalen een extra pluim voor zijn twee gedichten; ik hoop dat de ziekte weer voorbij is. Onder de goede inzenders werd geloot wie voor een prijs in aanmerking kwam. De uitslag was:

1e prijs: Owmr. R. Groenewoud, Distr. Staf Heerenveen, Het Wetboek van Strafrecht, door J. H. G. v. d. Berg.

2e prijs: Wmr. T. Dijkema, Bovenburen 167, Winschoten, Politiczakagenda, Schaafsma en Brouwer;

3e prijs: Owmr. W. Koolstra, Post-Cdt. te Zoutkamp, Boek: Pioniers van het Westen;

4e prijs: D. J. Swart, Zuiderweg 46, Tolbert, boek: Schateiland;

5e prijs: D. H. Scholtens, Rusthoflaan 2, Nieuweschans, boek: De Graaf van Monte Cristo.

OCTOBER-PRIJSVRAAG

Naamkaartjes:

1. **Koen Alec Siza**
2. **jet i. Suit**
3. **Simon Z. C. E. Echo Aken**
4. **N. Benzinekans Dalen**
5. **Nic. Fannie**
6. **E. W. René Takstraat Vere**
7. **Cees N. P. P. ten Wijkhond neusarts Wenen**
8. **Sir Zivo Sivo Bouvy Weser Londen Engeland**

Bij goede oplossing onstaan er 8 ministeries. Inzending der oplossingen uiterlijk 16 October a.s. aan de Redactie.

Het vijf-cent fonds

'k Ben geen dichter, zoals Vondel
Maar een doodgewone JAN.
Toch wil ik ook eens proberen
Of ik U iets brengen kan.

'k Lag, een poosje al geleden
In een heel groot Ziekenhuis.
Ik plukte daar geen madeliefjes
Want het was voor mij een kruis.

Maar bij 't leed door mij geleden
kwam toch ook weer zonneschijn.
Want een zekere namiddag
werd voor mij een waar festijn.

Toen kwamen er twee grote heren,
brachten mij een schaal, waarop
Grote sinaasappelen pronkten.
Zowaar, mijn vreugde steeg ten top.

Een zichtbaar kaartje onder ander,
waarop stond „Beterschap gewenst",
Van al die vijfjes met elkander.
Daarvoor mijn dank ook, onbegrensd!

S. Schrik,
Wmr. I der Rijkspol.
te Woldendorp.

Aan de leden van het vijf-cent fonds

Tot mijn grote verrassing kreeg ik een prachtige fruitmand toegezonden. Langs deze weg betuig ik U allen mijn oprechte dank voor dit blijk van medeleven bij mijn ziekte ondervonden.

Mevr. G. Knol-Beimers,
Houtwal 22, Ooterwolde.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (123)

Dank

AAN HET 5-CENT FONDS

Als een mens gezond en sterk is,
Voelt hij zich een „hele Piet".
Als hij eet dat het een lust is,
Denkt hij aan een ziekte niet.
Als hij elke morgen opstaat
Met een vrolijk, blij gemoed.
Als hij dapper aan het werk gaat,
Met een tint'ling in het bloed.
Als hij denkt: „Wat kan gebeuren,
Ik ben toch gezond en goed!"
Als hij denkt: „Ik ga niet treuren,
Ik heb „vrolijkheid" in 't bloed!"
Als — ja als men maar gezond is,
Nergens enig last van weet.
Als — ja als men altijd fris is,
Je gezondheid meters meet.
Denkt men niet aan an'dre tijden.
Alles is zo heel gewoon.
Denkt men niet: „Ik kan nog lijden!"
Sterkte viert de boventoon.
Tot — ja tot je niet gewoon doet.
Ergens doet het je wat pijn.
En je stelt jezelf de vraag goed:
„Wat zou toch de oorzaak zijn?"
Dokter komt eens bij je kijken,
En hij trekt een raar gezicht!
En je wordt dan opgenomen
In het ziekenhuisgesticht.
Als je na twee operaties,
Eindelijk weer thuis mag zijn.
En je denkt, na al je „praties"
„Och wat is een mens toch klein".

Als je dan nog na moet kuren,
En je ligt nog steeds languit.
Komt „Het Stuiversfonds" je sturen
'n Mandje, mooi gevuld met fruit.
Hieruit blijkt dat de collega's
Lopen in het juiste spoor.
Ook al is het voor de ega's
Van 't politie-mannen-koor.
'k Mocht een mand met fruit ontvangen,
'k Werd er stukken beter van.
'k Heb nu slechts nog één verlangen:
„Opper, wilt U, als het kan,
„'t Stuiversfonds voor mij bedanken
Voor die mooie mand met fruit?"

Goed! Dat zijn weer mooie klanken!
Het gedichtje is nu uit!!!

Mevr. K. Hoekstra—Zuidema, St. Jacobi Parochie.

Rectificatie uitslagen Gewestelijke schietwedstrijden 1954 (opgenomen in „De Reflector" nr. 9, dd 1-9-1954, blz. 7).

Uitslagen persoonlijke wedstrijden, pistool.
Achter 4e prijs, dient voor „K. de Vries (Winschoten) 172.22" te worden gelezen „H. Kamps (Groningen) 205,76". Achter 5e prijs: „K. de Vries (Winschoten) 172.22. De naam van K. Munting (Groningen) 171.57 komt te vervallen.
Onder W. en S.: (Res. Rijkspol.) dienen de volgende veranderingen te worden aangebracht:
Achter 8e prijs dient voor „Jager H. P. (Winschoten) 51 steunserie: 26" te worden gelezen „Zwart J. (Leeuwarden) 52 steunserie 25".
Verder dient te worden vervolgd met:
9e prijs: Holm F. (Heerenveen) 52 steunserie: 25.
10e prijs: Jager H. P. (Winschoten) 51 steunserie: 26.

Afscheid

Adjudant A. de Vries

Zo was dan op 31 Augustus ook de dag aangebroken voor de Districts-Adjudant A. de Vries van het District Assen, om de (vaste) dienst der Rijkspolitie te verlaten, zulks i.v.m. het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.
Hoewel de Adj. met ingang van 1 September overgaat naar de reserve-Rijkspolitie en de banden met de Rijkspolitie dus niet geheel worden verbroken, voelden velen zich toch gedrongen om deze mijlpaal in zijn leven niet ongemerkt voorbij te laten gaan.
In de woning van de Adjudant te Hoogeveen waren dan ook bijeen gekomen de heer Districtscommandant Kapitein Mackay met enige leden van zijn staf, de heer Burgemeester van Ruinen en de gemeente-secretaris van die plaats, plus practisch alle Groepscommandanten met hun medewerkers.
De heer Districtscommandant schetste de Adjudant de Vries als een kundig politieman en als een persoon met grote plichtsbetrachting en sprak verder waarderende woorden tot zijn scheidende Districts-Adjudant en diens echtgenote.
Namens de Districtsstaf, de Groepscommandanten en het personeel van het District-West (het ambtsgebied van de Adjudant), bood hij een prachtig schilderij aan, hetwelk was vervaardigd door de Wachtmeester/Schilder van het District J. Schuurhuis. Tevens bood Z.W.E.G. nog een enveloppe met inhoud aan met de suggestie om daarvoor wat gereedschap te kopen. De scheidende Adjudant is namelijk een liefhebber van knutselen en hij blijkt zelfs gaven te bezitten om boten te bouwen.
Namens de Nederlandse Politiebond werd het woord gevoerd door de Adjudant B. Pegels, die speciaal de verdiensten van de Adjudant De Vries ten opzichte van de Afdeling Hoogeveen van die Bond naar voren bracht. Hij bood Mevr. De Vries een prachtig bloemstuk aan, terwijl de Adjudant een automatisch vierkleurenpotlood kreeg aangeboden.
Mede namens zijn echtgenote, dankte de Adjudant De Vries de sprekers voor de woorden tot hem gesproken en voor de geschenken die werden aangeboden.
Het gezellig samenzijn werd zeer verhoogd door de gastvrouw, mevr. De Vries, die met haar assistente's het grote aantal aanwezigen op voortreffelijke wijze van verversingen voorzag.
De Adjudant De Vries, die op een pracht staat van dienst van meer dan 40 jaren kan terugzien en die bij superieuren en personeel bijzonder hoog geacht wordt door zijn onkreukbaarheid en nauwe plichtsbetrachting, is voornemens in Hoogeveen te blijven wonen. In deze plaats, waar hij de meeste dienstjaren heeft doorgebracht, ongetwijfeld ook de moeilijkste en gevaarvolste, nl. die van '40—'45, zetelt hij nu als Adjudant van de reserve-Rijkspolitie.
Wij hopen, dat de Adjudant De Vries nog lang gespaard mag blijven voor de zijnen en dat hij nog vele jaren van zijn pensioen mag genieten.

A. P.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (124)

Intergewestelijke Athletiekwedstrijden te 's-Hertogenbosch

Op 15 September 1954 vonden in het sportpark „De Vliert" te 's Hertogenbosch de jaarlijkse Intergewestelijke athletiekwedstrijden plaats. Ook het gewest Groningen nam hieraan deel en — ofschoon het groepje Noordelijke athleten slechts klein was — zij hebben gevochten voor wat zij waard waren. Helaas kwamen wij op de onderste plaats terecht, maar met ere. Wij hebben nog nimmer zo veel punten behaald als dit jaar en het verschil met het Gewest Amsterdam was slechts miniem. Ik ben er dan ook van overtuigd, dat wij een volgend jaar met deze plaats geen genoegen meer behoeven te nemen, indien wij maar tijdig in de gelegenheid worden gesteld om te trainen.... mits allen medewerken.
Ongetwijfeld zijn er verscheidene personeelsleden, die — misschien zelfs ongeweten — athletiektalenten bezitten. Heus, wij behoeven niet in de eerste plaats cracks zoals een Ensing en een Kamps: wat wij nodig hebben dat zijn de mensen, die goed zijn voor een derde, vierde vijfde of zesde plaats. En — ik weet het zeker — die zijn er in dit Gewest genoeg!!!! Laten de sportinstructeurs nauwlettend speuren en informeren naar verborgen talenten. Een ieder, die zich wil bekwamen in kogelstoten, discuswerpen, speerwerpen enz., kan zeer zeker in de gelegenheid worden gesteld oefenmateriaal mee naar huis te nemen. En als ik denk wat er — met serieuze voorbereiding gemaakt kan worden van een loper als Zijlstra, van een discuswerper als Timmer en Tissingh, een speerwerper als Bosma enz. enz., welaan, dan heb ik alle hoop voor de toekomst. Daarom aanpakken mannen; het was een mooi ploegje, een homogeen ploegje, maar.... nog te klein. In ieder geval mijn hulde aan het wakkere team, dat — wetende te groot voor servet en te klein voor tafellaken te zijn — met zoveel overtuiging heeft gestreden om Groningen daar te brengen waar het hoort en voorwaar: het heeft niet eens zo véél gescheeld. Nog een flinke duw en we zijn op alle fronten „in the running". Hieronder volgen de resultaten, die ons Gewest wist te behalen. Zonder aan de anderen tekort te doen moet mij toch wel even van het hart, dat Ensingh toch wel een bijzonder athleet is. Met een betere voorbereiding hadden het ook eerste plaatsen kunnen zijn! En dan de magnifieke sprong van 3.20 meter van Kamps niet te vergeten. Een klaterend applaus van de hele tribune was zijn loon. Helaas had hij last van een spiertje, anders hadden we met verspringen misschien ook nog wel een paar puntjes kunnen bemachtigen. Ook de race op de 800 meter was spectaculair. Bravo Groen en Seidel, dat was mooi werk!

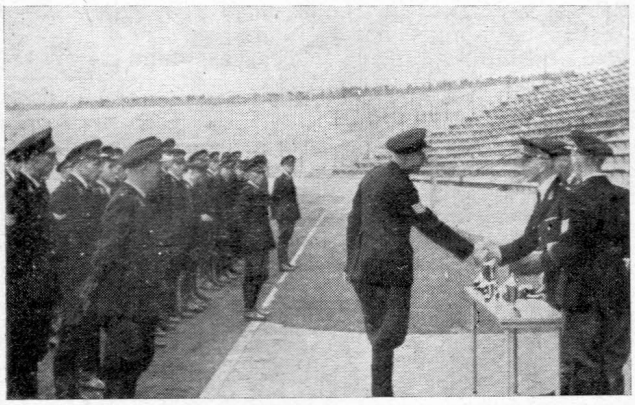

De Gewestcommandant 's-Hertogenbosch, Kolonel v. d. Vliervoet, reikt de prijzen uit na afloop van de Intergew. Athletiek-wedstrijden.

En nu denk ik vol spijt: waar zijn ze gebleven, de athleten als Hasta, Bansema, Volders enz. Toe mannen laat ons een volgend jaar niet weer in de steek. Wij rekenen dan ook op jullie!!!!

De uitslagen waren:

100 meter hardlopen: 1. Remmers, Den Bosch 11.8. 2. Hagelaar, Arnhem 11.9; 3. Wesseling A'dam 12; 4. Burghart, Arnhem 12; 5. Tulkens, Den Bosch 12.3; 6. niet gestart wegens blessure.

200 meter hardlopen: 1. Remmers, Den Bosch 23.9. 2. Beintema, Arnhem 24.7; 3. Hagelaar, Arnhem 24.8; 4. Van Uffelen, Den Bosch 25.9; 5. Oudeman, Den Haag 26.2; 6. Van Laatum, Amsterdam 29.9 (geblesseerd).

400 meter hardlopen: 1. Remmers, Den Bosch 54.1. 2. Van Kruijsbergen, Den Bosch 57.4; 3. Damman, Arnhem 58.5; 4. Janssen, Arnhem 60.4; 5. Van der Meer, Den Haag 62.3; 6. Hoogstraten, Den Haag 66.2.

800 meter hardlopen: 1. Janssen, Arnhem 2.15.6; 2. Koopman, Amsterdam 2.18.8; 3. **Groen M. Groningen** 2.22.7; 4. **Seidel J., Groningen** 2.23.3. 5. Kristelijn, Den Haag 2.28.0; 6. Buurman, Den Bosch; 7. V. d. Krol, Arnhem; 8. Antheunisse, Den Haag.

1500 meter hardlopen: 1. Van Atten, Den Haag 4.44.8; 2. Lamain, Arnhem 4.48.4; 3. Keuker, Den Bosch 4.57.6; 4. Römkens, Den Bosch 4.58.2; 5. V. d. Oost, Den Haag 5.02.0; 6. V. d. Krol, Arnhem; 7. **Zijlstra, Groningen.**

3000 meter hardlopen: 1. Van Atten, Den Haag 10.23.2; 2. Lamain, Arnhem 10.23.3; 3. Thijssen, Den Bosch 10.52.0; 4. Beckers, Den Bosch 11.07.8; 5. V. d. Oost, Den Haag 11.10.7; 6. **Seidel J., Groningen** 11.30.2; 7. **Groen M., Groningen.**

Polsstokhoogspringen: 1. **Kamps H., Groningen** 3.20 m; 2. Rijpma, Den Haag 2.90 m; 3. Schrijvershof, Den Haag 2.80 m; 4. Beintema, Arnhem 2.80 m; 5. Grevink, Arnhem 2.80 m; 6. De Zeeuw. Den Bosch 2.70 m.

Hinkstapspringen: 1. Van Uffelen, Den Bosch 12.29 m; 2. **Ensingh W., Groningen** 12.15 m; 3. Woudenberg, Amsterdam 11.69 m; 4. Groenendijk, Den Haag 11.62 m; 5. Kandelaars, Den Bosch 11.36 m; 6. Boer, Arnhem 10.93 m.

Hoogspringen: 1. Woudenberg, Amsterdam 1.70 m; 2. **Ensingh W., Groningen** 1.65 m; 3. Slagbooom, Den Bosch 1.60 m; 4. Spitters, Den Bosch 1.55 m; 5. Weppelink, Arnhem 1.55 m; 6. Boomsma, Arnhem 1.55 m.

Verspringen: 1. Van Uffelen, Den Bosch 6.07 m; 2. **Ensingh W., Groningen** 5.95 m; 3. Van Woudenberg, Amsterdam 5.75 m; 4. Burghart, Arnhem 5.73 m; 5. Van Laatum, A'dam 5.65 m; 6. Groenendijk, Den Haag 5.57 m.

Discuswerpen: 1. Appel, Arnhem 36.20 m; 2. Wesseling, A'dam 35.10 m; 3. Thewissen, Den Bosch 34.25 m; 4. **Timmer G., Groningen** 33.15 m; 5. Van Schooten, Arnhem 32.87 m; 6. V. d. Laan, Den Haag 31.05 m.

Speerwerpen: 1. Te Kolsté, Arnhem 39.60 m; 2. Römkens, Den Bosch 37.68 m; 3. Wesseling, Amsterdam 36.57 m; 4. **Bosma B., Groningen** 35.24 m; 5. Overgauw, Den Haag 32.14½ m; 6. Vervoort, Den Bosch 31.14 m.

Kogelstoten: Van Treuren, Den Bosch 12.37 m; 2. Lambrichs, Den Bosch 11.57 m; 3. Appel, Arnhem 11.44 m; 4. Van Opijnen, Den Haag 11.37 m; 5. Leidekker, Arnhem 11.20 m; 6. **Timmer G., Groningen** 10.66 m.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (125)

KORPSSCHIETWEDSTRIJDEN 1954

Op Zaterdag 25 September vertrok het hieronder staande detachement van het Gewest Groningen naar Den Haag, om zijn krachten te meten met de detachementen van de overige gewesten en de Politie te Water.

no.	Naam	Rang	Wapen
1.	Woude H. v. d.	Wmr. I	Kar.
2.	Kinds G.	Wmr.	Kar.
3.	Sluis M. v. d.	Wmr.	Kar.
4.	Dobma P.	Owmr.	Kar.
5.	Leupen H.	Wmr. I	Kar.
6.	Toet W. A.	Wmr. I	Kar. (res.) en pist
7.	Tellingen W. v.	Wmr.	Kar.
8.	Scholten A.	Wmr. I	Kar. en pist.
9.	Koolman E.	Adj.	Pist.
10.	Bulthuis T.	Wmr. I	Pist.
11.	Tissingh L.	Wmr.	Pist.
12.	Kamps H.	Wmr.	Pist.
13.	Vries K. de	Owmr.	Pist.
14.	Munting K.	Wmr. I	Pist.
15.	Woldhuizen J.	Res. Wmr.	Rev. W & S
16.	Buitinga K.	Res. Wmr.	Rev. W & S
17.	Sanders F.	Res. Wmr.	Rev. W & S
18.	Hollander M.	Res. Wmr.	Rev. W & S
19.	Bangma J.	Res. Wmr.	Rev. W & S
20.	Boer H. de	Res. Wmr.	Rev. W & S
21.	Niermeijer K. A.	Res. Wmr.	Rev. W & S
22.	Zwart J. de	Res. Wmr.	Rev. W & S

Ons detachement heeft zich uitstekend geweerd en wist het Gewest Amsterdam de Korps-wisselbeker af te snoepen.
Bovendien ontvingen wij de 1e prijs karabijn, de 2e prijs pistool en onze reservisten sleepten de 2e prijs W & S in de wacht. Een prachtig resultaat waar wij allen trots op kunnen zijn.

Hieronder volgen de uitslagen:

	Korpskar.	Korpspist.	Totaal
Gewest **Groningen**	507.96	921.10	1429.06
„ **Pol. te Water**	397.39	1012.13	1409.52
„ **Amsterdam**	485.75	886.62	1372.37
„ **'s Hertogenbosch**	489.81	870.08	1359.89
„ **Arnhem**	480.27	713.94	1194.21
„ **'s Gravenhage**	418.70	635.93	1054.63

Gewest Groningen karabijn

No.	Naam	Rang	Punten	Pnt.	½ sec.	Eind-cijfer
1.	Woude H. v. d.	Wmr. I	9 8 7 7 -	31	31	100.00
2.	Kinds G.	Wmr.	10 8 8 8 7	41	33	124.24
3.	Sluis M. v. d.	Wmr.	8 6 5 - -	19	30	63.33
4.	Scholten A.	Wmr. I	9 9 8 7 -	33	34	97.06
5.	Leupen H.	Wmr. I	9 8 8 7 5	37	30	123.33
					Totaal	507.96

Gewest Groningen Pistool

No.	Naam	Rang	Punten	Aant. pnt.	Aant. ½ sec	Eind-cijfer
1.	Koolman E.	Adj.	9 9 7 7 - -	32	16	200.00
2.	Toet W. A.	Wmr. I	9 8 8 7 - -	32	17	188.24
3.	Tissingh L.	Wmr.	8 8 7 - - -	23	14	164.29
4.	Kamps H.	Wmr.	7 7 7 - - -	21	15	140.00
5.	Vries K. de	Owmr.	9 8 8 7 - -	32	14	228.57
					Totaal	921.10

Gewest Groningen Reserve Rijkspolitie W & S

No.	Naam	Rang	Punten	Eind-cijfer
1.	Wolthuizen J.	Res. Wmr.	10 10 10 9 9 8	56
2.	Buitinga K.	„ „	10 9 9 9 8 8	53
3.	Sanders F.	„ „	10 9 9 8 8 8	52
4.	Hollander M.	„ „	10 9 9 9 8 8	53
5.	Bangma J.	„ „	10 9 9 9 9 0	46
			Totaal	260

RIJKSPOLITIE-RESULTATEN BIJ DE SCHIETKAMPIOENSCHAPPEN VAN HET NOORDELIJK DISTRICT DER NEDERLANDSE POLITIE SPORT BOND, gehouden op 14 en 15 September te Leeuwarden.

Korps pistool: 2. Rijkspolitie Heerenveen (PSVH) 194 punten.

Korps Geweer: 2. Rijkspolitie Winschoten (RSDW) 214 punten; 3. Rijkspolitie Groningen (RPSVG) 210 punten.

Personeel Pistool: 1. M. Groen, Rijkspol. Heerenveen (PSVH) 46 punten; 2. F. Ebbens, Rijkspolitie Winschoten (RSDW) 46 punten; 3. E. Koolman, Rijkspolitie Groningen (RPSVG) 45 punten.

Personeel Geweer: 1. H. Kamps, Rijkspolitie Groningen (RPSVG) 49 punten; 3. J. Hindriks, Rijkspolitie Leeuwarden (RPSVL) 47 punten.

Deelnemende verenigingen waren: Kon. Marechaussee Groningen (Korpskampioen op beide banen met resp. 202 en 229 punten); Rijkspolitie Winschoten (RSDW); Rijkspolitie Groningen (RPSVG); Politie Winschoten (PSVW); Rijkspol. Leeuwarden (RPSVL); Politie Emmen (EPSV); Politie en Rijkspolitie Assen (PSVA); Politie Groningen (GPSV); Politie Veendam (Swart); Politie Heerenveen (PSVH); Rijkspolitie Heerenveen (PSVH); Politie Leeuwarden (PSSVL); Politie Vlagtwedde (PSVV).

Ook zo helpen wij elkaar

VRAAG EN AANBOD

(De hieronder vermelde aanbiedingen en vragen worden ten behoeve van het personeel in het Gewest gratis geplaatst. Inzendingen moeten uiterlijk de 13e van iedere maand in het bezit van de redactie zijn.)

TE KOOP AANGEBODEN

Een zo goed als nieuw tuniek, maat 52½. Prijs *f* 40.—. Tevens uniformpet ter overname.
Wed. Schulp-v. d. Brug, Scharnegoutum 194 (Fr.)

1 Wetboek van Strafvordering, door P. Kramer, 8e druk (gloednieuw) *f* 5.—; 1 Wetboek van Strafrecht, door J. H. G. v. d. Berg, 4e druk (gloednieuw) *f* 5.—; Handboek voor de Politie (3 delig) door W. H. Schreuder, bijgewerkt t/m 56e Supplement *f* 20.—; 1 paar rijgschoenen, maat 45, bijna nieuw *f* 5.—; 1 paar bruin lederen handschoenen, maat 8, ongevoerd, z.g.a.n. *f* 7.50. Alles te bevragen Districts-bureau Groningen, Adj. Koolman.

Mooi eiken cylinder schrijfbureau. Prijs nader overeen te komen.
Postcommandant der Rijkspolitie te Driesum.

Zesdelig handboek voor de Politie van Schreuder, re druk, geheel bijgewerkt, *f* 35.— en een nog niet gedragen waterproof overjas, maat 52 voor *f* 60.—. Te bevragen bij J. Vos, Oosterpark 35, Assen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (126)

Vervolg Athletiekwedstrijden te 's-Hertogenbosch

4 x 100 meter estafette: 1. Gewest Arnhem 47.3; 2. Gewest Den Bosch 47.8; 3. Gewest Den Haag 49.1; 4. Gewest Amsterdam 51.5; 5. **Gewest Groningen** 52.1.

Eindstand: 1. Gewest Den Bosch met 97 pnt. (5 kampioenen); 2. Gewest Arnhem met 84 pnt. (4 kampioenen); 3. Gewest Den Haag met 50 pnt. (2 kampioenen); 4. Gewest Amsterdam met 41 pnt. (1 kampioen);

5. **Gewest Groningen** met 40 pnt. (1 kampioen).

Voorts werd een veteranen-vijfkamp gehouden, waaraan 13 „Oudjes" deelnamen. Hier was de einduitslag:

1. Hoekstra, Amsterdam 1704 pnt. (discusw. 26.16; kogelst. 9.16; hoogspr. 1.50; verspr. 4.95½; 100 m. 13.5).
2. Tellegen, Amsterdam 1656 pnt. (discusw. 18.48; kogelst. 8.42; hoogspr. 1.65; verspr. 5.20; 100 m. 13.7).
3. **Carper L. S., Groningen** 1574 pnt. (discusw. 29.15; kogelst. 10.35; hoogspr. 1.50; verspr. 4.18; 100 m. 14.5).
4. De Boer, Arnhem 1411 pnt. (discusw. 25.75; kogelst. 8.46; hoogspr. 1.40; verspr. 4.69½; 100 m. 14.2).
5. De Vries, Den Haag 12.82 pnt. (discusw. 22.68; kogelst. 8.13; hoogspr. 1.35; verspr. 4.69; 100 m. 14.2).
6. **Dobma P., Groningen** 1269 pnt. (discusw. 27.66; kogelst. 10.15; hoogspr. 1.25; verspr. 4.16; 100 m. 14.9).

BRIDGE

De „zomer" is weer voorbij en ik heb vanwege het mooie weer in mijn vacantieoord geen tijd gehad om nog een artikeltje over bridge te schrijven in het September-nummer.
Een maandje rust voor bridge-overwegingen dacht ik zo, is ook niet zo verkeerd. Misschien dat er eens iemand naar de pen grijpt om mij enkele vragen te stellen over onduidelijkheden in mijn betoog. Misschien, hoopte ik, is er iemand, die het helemaal niet met mij eens is, zodat ik dan stof kan krijgen voor een nieuw nummertje. .....Helaas, de bridgers van het Gewest Groningen (en die zijn er toch heus genoeg) lagen ook liever in de zomerzon 1954 te bakken dan zich te vermoeien met bridge problemen.
Onlangs las ik in het landelijk orgaan van de Nederlandse Bridge-bond een spel uit de practijk uit de wedstrijd Nederland-Amerika. Het volgende spel werd beschreven:

Sch. A, V, 9, 4, 3.
H. H, 7.
R. 8, 7.
Kl. A, 7, 5, 2.

Sch. B, 10. 6
H. B, 10, 5.
R. H, B, 9
Kl. B, 9, 6, 3.

N
W O
Z

Sch. 8, 2.
H. 9, 6, 3.
R. V, 10, 6, 2.
Kl. H, V, 10, 8.

Sch. H, 7, 5.
H. A, V, 8, 4, 2.
R. A, 5, 4, 3.
Kl. 4.

Twee maal werd op dit spel 4 Schoppen geboden en twee maal maakte (zowel Nederland als Amerika) de N. speler 13 slagen, dus Groot Slem.
U weet, dat men op 4 Schoppen 4 x 30 punten, dus 120 punten krijgt, maar als men 6 of 7 Schoppen biedt en dat ook maakt krijgt men:
Niet kwestbaar: 6 Schoppen 500 punten extra, 7 Schoppen 750 punten extra;
Kwetsbaar: 6 Schoppen 1000 punten extra; 7 Schoppen 1500 punten extra.
De biedingen liepen bij Nederland zowel als bij Amerika als volgt:
N. 1 Sch., O. pas, Z. 2 H., W. pas;
N. 2 Sch., O. pas, Z. 4 Sch., W. pas;
N. pas, O. pas.

U ziet dus dat Z., die ook een opening had, niet jumpte (niet één hoger bood dan normaal). Z. durfde dat blijkbaar niet aan omdat hij dan al meteen 3 H. moest bieden op dat 1 Sch. bod (opening) van N. Misschien vond hij zijn kaart ook niet sterk genoeg. Hij had maar net aan 13 punten.
Ik vroeg mij af, of ik met dat systeempje van ons misschien wel aan een slemcontract kon komen. Laten we eens zien. Noord mag het eerst wat zeggen, want hij had gegeven. Hij heeft 13 punten en mag dus openen. In het Mei nr. van De Reflector zien wij onder openingsbod (1): 13 tot en met 17 punten: U opent met een éénbod in een kleur. Deze kleur moet een vierkaart (vier kaarten van die kleur) zijn. De vraag is welke kleur moet Noord nu het eerst bie-Hij heeft twee kleuren waar hij minstens 4 kaarten van heeft.
Ik heb al eens gezegd, dat wij altijd eerst de hoogste kleur moeten bieden en eventueel later (als de kaart zich daarvoor leent) de lagere kleur. Hierop is één uitzondering nl. als wij de keus hebben tussen Sch. en Kl. (dus de allerhoogste en de allerlaagste kleur), dan beginnen wij met de Kl. kleur te bieden. Dit doen wij om meer inlichtingen aan elkaar te kunnen geven. N. opent dus met 1 Kl. Noemt N. later de Sch. kleur, dan wil dat bij ons dus helemaal niet zeggen, dat de Sch. kleur zwakker is dan de Kl. kleur.
Bieden wij eerst Sch. en daarna Kl., dan wijken wij dus af van de bovenvermelde regel en dat betekent dan, dat wij sterker bieden, omdat wij vlugger naar een hoger bod komen.
Oost heeft 7 punten. Hierop moet O. passen; hij mag pas wat zeggen, als hij ong. 10 punten heeft.
Zuid heeft 13 punten (zie Mei-nummer onder antwoord op openingsbieder onder (1.). Z. moet dus jumpen. In welke kleur? In één van de twee vierkaarten en wel de beste kleur. Z. zegt dus 2 H.
West heeft 7 punten en houdt zijn mond (past dus). Nu heeft N. de kans om zijn Sch. te bieden (2 Sch.). U ziet dus, dat N. 2 inlichtingen heeft gegeven en Z. één, terwijl het bod nog maar op „2-hoogte" is (2 Sch.).
Als men deze drie inlichtingen (2 van N. en 1 van Zuid) nu wil geven, als N. begint te openen met 1 Sch., dan krijgen wij: N. 1 Sch., Z. 2 H., N. 3 Kl. Dan is men dus al op een 3-bod! terwijl Z. met zijn 2 H. bod nog niet eens gejumpt heeft; dus dan weet N. nog niet eens dat Z. ook een opening heeft. Zou Z. wel hebben gejumpt, dan krijgen wij: N. 1 Sch., Z. 3 H., N. 4 Kl.
Dit is wel een heel moeilijk bod voor N. omdat 4 Kl. in ons systeem altijd het vragen naar de azen is. U ziet dus het voordeel van onze regel, dat bij keuze tussen de allerhoogste en de allerlaagste kleur (Sch. en Kl.) eerst de Kl. genoemd worden (al is die kleur ook slechter dan de Sch. kleur). In het algemeen gezegd dus: biedt U zodanig, dat uw maat hieruit kan concluderen, dat U het vlugger hogerop schroeft, dan biedt U sterker, dan U met een minimum aantal punten had moeten bieden.
N. heeft dus 2 Sch. geboden. Z. weet nu, dat N. niet bijzonder sterk is, dus wel niet veel meer heeft dan 13 punten (anders had hij het aangegeven door eerst Sch. en daarna Kl. te bieden). Z. telt zelf 13 punten in zijn kaart. Hij weet dus, dat de gecombineerde kaart niet veel meer is dan 26 punten. Z. en N. weten beiden, dat zij ieder een opening hebben, dus dat er practisch zeker een manchbod (100 punten) in zit.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (127)

Dus weten beiden, het wordt een manchbod in één van de 3e geboden kleuren. Dus 5 Kl. of 4 H. of 4 Sch.
Oost past, na het 2 Sch. bod van N. Z. hoeft nu niet bang te zijn om zijn ruiten aas te laten horen door 3 R. te bieden.
Noord, denkt Zuid, laat mij daar toch niet op zitten, want het wordt toch een manchebod in één van de drie kleuren. Z. biedt dus 3 R. West past.
Noord, die nu aan de beurt is, heeft nu mooi de gelegenheid om Z. aan te geven dat Sch. zijn sterkste kaart is door 3 Sch. te bieden. Oost past.
Zuid, die slechts één klaveren heeft hoopt, dat Noord Kl. aas heeft en denkt, dan hebben wij geen verliesslag in de Kl. (de andere Klaveren van Noord kan hij aftroeven).
Z. waagt zijn kans en gaat de azen vragen en dit doet hij temeer, omdat hij Sch. H. heeft met twee kleine troefjes. **4 Kl. zegt Z.** West past.
Noord zegt zijn lesje op: geen aas is 4 R.; één aas is 4 H.; twee azen is **4 Sch.** Noord antwoord dus met 4 Sch.
Dat vindt Z. prachtig; wij hebben samen alle azen denkt hij. Nu zegt Zuid als Oost weer gepast heeft: 5 Kl. West past.
Noord denkt: dat betekent Heren vragen; geen Heer is 5 R. één heer is 5 H. Noord zegt dus **5 H.**
Nadat Oost weer gepast heeft, moet Z. nu weten wat hij doet. Als hij 5 Sch. zegt betekent dit, dat dit het eindbod is en dat hij 6 Sch. niet aandurft. Z. mist twee heren!
Dit zijn nu de momenten in het bridge, waar feeling een rol gaat spelen.
Zuid waagt het, omdat hij troef heer heeft en maar één Kl. en zegt **6 Sch.** Hierna past W., N. en O.
Speelt U het zelf nu maar eens uit. U moet alle slagen maken! Oost komt uit met Kl. H., daarna legt Z. zijn kaarten neer. Noord speelt dus, omdat **hij** de Sch. kleur het eerste geboden heeft.
Als er moeilijkheden zijn hoor ik ze graag!

STAPHORST, *gebonden aan* ONGESCHREVEN WETTEN

We zaten in de trein van Meppel naar Zwolle. Na de miserabele zomer met zijn aanhoudende regen, scheen plotseling als bij vergissing de zon in al haar zomerse glorie en kracht. In de krant van de heer tegenover me konden we duidelijk lezen dat men een catastrophe verwachtte wat de oogst betrof wanneer het niet direct droog zou worden. Welnu, het was droog en alles wat boer heette trok het land op om te redden wat er te redden viel, want zo zijn ze, de boeren. In de wijde omgeving van Staphorst zwoegden de mannen en vrouwen in hun kleurige klederdracht, terwijl de kinderen als aangeklede poppen rondom de wagens en de oppers speelden.
Toen viel de zin door de coupé: Raar volk, die Staphorsters. De vrouwen werken er als mannen". We hebben er niet op geantwoord, want die Groningse meneer zou er toch niets van begrepen hebben. Met die ene zin immers bewees hij niets van de typische mentaliteit van de Staphorster bevolking begrepen te hebben. Hij zou het waarschijnlijk ook niet begrijpen, hoewel we niets tegen Groningers hebben.
Het valt trouwens niet mee om de geestesgesteldheid van dit merkwaardige dorp, dat zich als een lange lint dwars over de grote weg en spoorlijn van Meppel naar Zwolle slingert, volledig te begrijpen en te doorgronden. Dat is hoogstens voor enkele zeer geleerde heren weggelegd. Is er immers geen uitvoe-

Een aardige opname van drie Staphorster meisjes. Een belangrijk onderdeel van de kleding is de „kraplap" de doek die om de schouders gedrapeerd wordt.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (128)

rige dissertatie geschreven over Staphorst van enkele honderden bladzijden?
Voornamelijk zijn de bewoners van de twee dorpen Rouveen en Staphorst op elkaar aangewezen. Zij hebben hun isolement door de jaren heen weten te bewaren. De geïmporteerde burgers worden geduld als zij geen gekke dingen uithalen maar worden practisch nooit in de gemeenschap opgenomen. Dat heeft bij het Nederlandse volk de gedachte doen leven als zouden de Staphorsters een stug, eigenzinnig en afgesloten volk zijn. In wezen is dit niet juist. „Oeze volk" is van oudsher gebonden aan allerlei wetten, voorschriften en gebruiken, die nooit op papier gezet zijn, maar waarnaar idereen toch handelt. Deze treden in werking bij de geboorte en eindigen bij de begrafenis. De normale bezigheden die bij deze gebeurtenissen verricht moeten worden doen de nabestaanden en buren. Men is geheel op elkaar aangewezen, men helpt elkaar en men let daarbij niet op aanzien en stand. Alleen het ware karakter komt hierbij naar voren: stijl, levensstijl. Het is logisch dat daarbij ook wel eens uitwassen voorkomen, uitwassen die dan nog dikwijls het gevolg zijn van de onoordeelkundige inmenging door buitenstaanders.
Er zijn bijvoorbeeld beruchte verhalen, dat op Zondagochtend jonge Staphorsters met stenen gooiden naar auto's, dat zij fototoestellen van toeristen afpakten en vernielden, dat zij passerende fietsers eenvoudig van de weg afdrongen. Deze beruchte verhalen zijn waar. Maar de eerlijkheid gebiedt om de achtergrond van deze daden, wandaden zo men wil, er bij te vermelden. De kerkgang des Zondags is in dit dorp een gebeurtenis, bijna een belevenis. Er zal moeilijk een andere plaats in ons land aan te duiden zijn waar de opkomst ter kerke zo massaal is. Was het niet zo, dat terwijl overal de kerken te groot worden door het afnemende bezoek, de kerk te Staphorst enkele jaren geleden verbouwd moest worden, omdat zij te klein bleek. De kerkgang is dus eigenlijk reeds een onderdeel van de godsdienstoefening zelf. Daartoe lopen de jonge meisjes apart in groepen, evenals de jonge mannen, de vrouwen en de mannen. Men schrijdt nog en men loopt al bijna in meditatie op de komende kerkdienst zonder te praten. Het is inderdaad voor een buitenstaander een bijzonder aardig gezicht deze kerkgang te bekijken. Daarbij bleef het in vele gevallen niet. Men reed met auto's door de drommen Staphorster mannen en vrouwen heen onder veel getoeter omdat de bevolking de weg op dat ogenblik voor zich opeist. Men botste uit een soort baldadigheid al fietsend tegen de mensen op, men begaf zich tussen het kerkvolk om foto's te maken, de brutaalsten pakten de meisjes en vrouwen in de arm om door vrienden het-plaatje-van-het-fotoalbum te laten maken. Is het wonder dat het tot botsingen kwam? Is het wonder dat tenslotte van gemeentewege een verbod uitgevaardigd werd dat men niemand mocht fotograferen zonder diens uitdrukkelijke toestemming?
Het is slechts een simpel voorbeeld van het eigene van de Staphorster bevolking. Het zou te ver voeren in dit artikel een volledig beeld te geven van de aard en het karakter van deze mensen, die vaster en getrouwer aan hun gewoonten vastzitten dan andere „klederdrachts-gebieden" als b.v. Marken, Spakenburg en Volendam. In deze laatste plaatsen heeft men wel degelijk het belang van een eigen karakter ingezien omdat het toerisme een aanzienlijke bron van inkomsten waarborgt. De Staphorster is het daar niet om te doen. De boeren zijn er over het algemeen zeker niet arm en achterlijk. Zij gebruiken hoe langer hoe meer moderne landbouwmachines op hun land, zij weten wel degelijk van de moderne techniek gebruik te maken om hun inkomsten te vergroten. Alleen verfoeien zij daarbij inmenging van anderen; de gemeenschap redt zichzelf en wil ook zichzelf redden.

Laten we met een typisch voorbeeld daarvan besluiten. We spraken reeds over de kerk die te klein werd. Enkele jaren geleden werd besloten deze te vergroten. Men vroeg goedkeuring van „Monumentenzorg" waaronder deze oude kruiskerk viel, maar begon intussen gezamenlijk de kerk reeds af te breken. Op het moment dat de gemeente-secretaris met de weigering van „Monumentenzorg" kwam aanfiet-

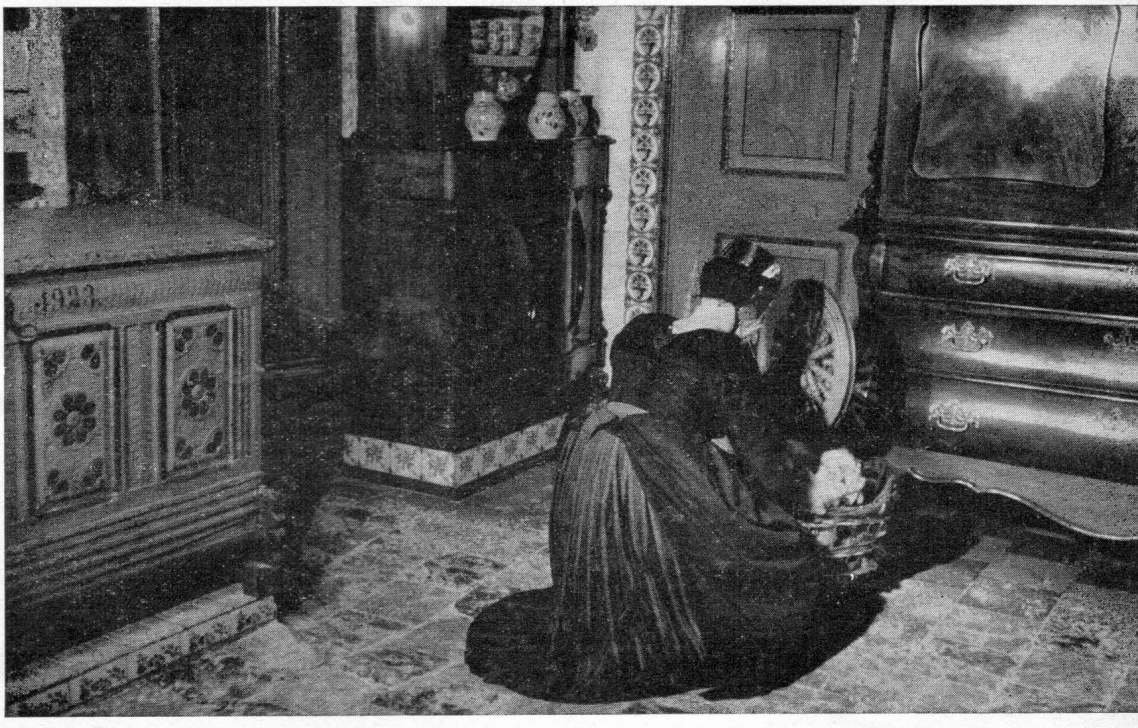

Ook binnenshuis hebben de Staphorsters een eigen karakter weten te bewaren. De meubels staan op bepaalde plaatsen en de „bizzekist" en „kamenet" zullen niet licht ontbreken.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (129)

sen, werd juist de muur omvergetrokken. Door allerlei formaliteiten werd men gedwongen geruime tijd de herbouw stop te zetten. Maar intussen bikten alle Staphorsters des avonds stenen en elke Zondag bracht een schaalcollecte gemiddeld f 2000.— op. Tenslotte werd onder leiding van een Meppeler aannemer (de enige betaalde kracht) met eigen mensen de kerk weer opgebouwd. Een staaltje van burgerzin en gemeenschapszin dat men niet licht zal aantreffen. Een volgende keer hopen we wat nader in te gaan op enkele bijzondere gebruiken bij de Staphorster bevolking.

Ams.

Dit is de overbekende kerkgang te Staphorst. Men loopt groepsgewijze, vrouwen bij vrouwen en mannen bij mannen. Op dit ogenblik wordt de straat volledig opgeëist.

Open brief
aan mijn vriend Roel

Beste Roel!

Ruinen, October 1954.

Old boy, je moet maar zo denken, dat de zender een grondige revisie moest ondergaan, vandaar, dat het zo lang geduurd heeft, dat je een antwoord ontving op je laatste brief. Maar nu zijn we dan terug op de oude golflengte en we willen proberen, nu de technische storing is opgeheven, om in de toekomst enigszins trouwer de oude voetsporen te volgen.
Het is al weer een poosje geleden, dat ik mij met eigen ogen van je „redelijk welzijn" heb kunnen overtuigen, toen „snokkeltje" mij en mijn wederhelft naar je woonstede had gevoerd. Vermoedelijk raadde je wel, wat er in mij omging, toten jij je in je pyama in een luie stoel nestelde: Juist, ja. Ik dacht: Wat doet die man nu feitelijk inbed. Kerel, je zag er patent uit en ik hoop van harte, dat je inmiddels snel in opgaande lijn bent doorgegaan.
Ik bewonder vooral de buitengewone opgewektheid van jullie beiden. Ja, Roel, we hebben wel brede ruggen bij de Rijkspolitie, maar soms kunne die toch niet sterk genoeg blijken, om moeilijke lasten te torsen. Een innerlijke opgeruimdheid van gemoed is dan een eerste vereiste om die rug wat te schragen.
In jullie geval maak ik mij echter nog geen zorgen: 't Sal waerachtigh wel gaen!
Er is inmiddels zo het een en ander de revue gepasseerd. Enkele oude getrouwen hebben we de glimmende knopen zien verruilen voor minder opvallende, omdat de zes kruisjes vol waren. Vadertje Tijd staat nu eenmaal niet stil.
't Is eigenlijk wel gek; in onze jeugd gaat het ons nooit hard genoeg; we willen graag gauw groot zijn, zelfstandig worden, een eigen haard stichten en het ouderlijk nest ontvluchten.
De Tijd, die aan onze zijde gaat van de wieg tot het graf zien we echter geleidelijk een metamorphose ondergaan.
Van blozend knaapje tot slanke jongeling, wordt het een rijzige mannenfiguur maar al spoedig verschrompelt die weer tot een tanig oudje. In de drukke jaren brengt hij ons zo nu en dan wat bevordering, een periodieke verhoging en soms een bestuursfunctie.
Maar ongemerkt schrijdt hij naast ons voort en eer wij het weten, ondervinden we, dat een schrale bakvis ons haar plaats in bus of tram wil afstaan en dan bemerken, dat ook wij tot de oude garde gaan behoren.
Een tijdperk van 10 jaar doet al zo veel. Wat was een stad als Rotterdam 10 jaar geleden? Bloedend uit talloze wonden leek het of de complete ondergang niet lang meer zou uitblijven.
Maar de parel aan de Maas verrees als een Phoenix uit haar as en het wonderlijkste bleek daar mogelijk te zijn. In onze Drentse dreven maken wij nog wel eens mede, dat bepaalde autobussen niet op sommige wegen mogen komen, maar in Rotterdam rijden diezelfde bussen ronkend zelfs door gebouwen heen!! Amerika in het klein!!
En als wij nog weer eens tien jaar verder zijn? Och laten we daaraan nog niet denken. Misschien komen de Adspiranten dan wel met drie talen diploma's bij de Politie, gezien de vreedzame invasie die wij jaarlijks in ons dierbare vaderlandje meemaken.
Misschien denken wij dan al over een plaatsje waar wij met pensioen willen wonen.
We leven immers zo snel tegenwoordig!
Roel, ik beloof je, dat als „snokkeltje" nog een poosje op ronde wielen blijft ronddraaien, dat ik je binnenkort nog eens kom opzoeken.
't Is deze „zomer" wel moeilijk, om de „zon"zijde van het leven te zien. Er zijn heel wat vacanties in het water omgekomen en de regenjas is bij de Rijkspolitie nog nooit zo in trek geweest.
Ergens in deze contreien verblijft nu waarschijnlijk iemand, wien het al lang te nat is geweest. Daarom moet er zo nu en dan beslist een goed „fikkie" zijn, om de boel weer wat op te doen drogen.
Roel, ik besluit voor deze keer, in de hoop, dat ik in de Decembermaand met een mooie verrassing kan terugkomen!
Het allerbeste gewenst, ook van de vrouw en een stevige knuist.

Bart.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (130)

Jeugdvorming en Politie

Bij het lezen van bovenstaand opschrift zal bij elke lezer de vraag naar voren komen: **„Heb ik als politieman een taak bij de jeugdvorming?** En zo ja, waaruit kan die taak bestaan?"
Om deze vragen positief te kunnen beantwoorden — en wij menen in alle bescheidenheid dat het antwoord in alle opzichten positief kan zijn — dienen wij noodzakelijkerwijs de oorzakelijke aanleiding en het doel van de z.g. vrije jeugdvorming te kennen.
Derhalve willen wij trachten — zij het in beknopte vorm en geenszins volledig — één en ander naar voren te brengen, om uiteindelijk tot beantwoording van de gestelde vragen te komen.
Het zal ieder onzer duidelijk zijn, dat de grote economische en sociale veranderingen in de laatste decennia, gepaard gaande met een veelal éénzijdige intellectualistische ontwikkeling der jeugd, waarbij vorming van gemoed en wil geheel verwaarloosd werden (en soms nog worden), een toenemende misdadigheid bij en verwaarlozing van de jeugd zelve met zich brachten.
Dat zulks geen kwestie van de laatste jaren is, moge blijken uit meerdere rapporten (1919) van de in de eerste wereldoorlog (1915) ingestelde „Staatscommissie tot onderzoek naar de ontwikkeling van jeugdige personen van 13-18 jaar" (later omgezet in Centrale Jeugdraad).
Ook toen reeds leefde bij de Overheid de overtuiging dat terzake ingergrepen diende te worden, zij het ook, dat de grootste aandrang hiertoe was gekomen van de zijde der reeds bestaande jeugdorganisaties.
Wij mogen ons gelukkig prijzen, dat de overheid — zowel landelijk als gemeentelijk — nog meer van deze noodzaak overtuigd is geraakt en in veel gevallen thans leidinggevend en financieel steunend optreedt.
Voorheen — om een richtpunt te hebben gaan onze gedachten terug naar de toestand van vóór 1914-1918 — was **het gezin de allesbeheersende basis** van waaruit en waarin de totale vorming in opvoedkundige zin plaats vond.
Toen veel meer dan thans vormde het gezin de natuurlijke band en het natuurlijke opvoedingsmilieu en vormden de gezinnen de cellen van waaruit de onderscheidene gemeenschappen — van dorp tot staat — werden opgebouwd. Traditie en opvoeding waren in veel gevallen inhaerent.
Thans is **de toestand** in het algemeen wel **zo, dat het gezin** bij de intrede der puberteitsjaren **bij lange na niet meer voldoet aan de eisen en behoeften van de jongen en het meisje;** de belangstelling gaat zich — jammer genoeg in veel gevallen hoofdzakelijk — ook buiten het gezinsleven uitstrekken.
Verwaarlozing van de opvoedersplicht door de ouders, de daarmede gepaard gaande gezinsontbinding, de jacht naar ontspanning in vaak onverantwoorde vorm, dragen hiertoe het hunne bij, om nog maar niet te spreken van een moreel verval hetwelk zich steeds meer openbaart.
Over de psychologische achtergrond en de gevolgen in psychologisch opzicht menen wij, als ondeskundige, gevoeglijk te mogen zwijgen. **De harde feiten spreken voor zichzelf** en deze zijn dan ook voldoende om dit onderwerp niet zonder meer naast ons neer te leggen.
Allerwege is voldoende gebleken, dat het z.g. eerste milieu — het gezin — en het tweede milieu — de school — ten enenmale onvoldoende zijn en dat voor de algehele vorming van onze jeugd in het algemeen dan ook een derde milieu noodzakelijk is om deze jeugd te **helpen „vormen"** tot aan de „jaren des onderscheids".
Wij mogen ons dan ook gelukkig prijzen dat dit derde milieu tijdig is gevormd door de in en (in hoofdzaak) na de vorige eeuw overal in den lande gevormde (vrije) jeugdbeweging, waarbij onder meer de Ned. Padvindersbeweging, het Prot. Chr. Jeugdwerk; het R. K. Jeugdwerk en het Dem. Soc. Jeugdwerk een grote plaats innemen, terwijl voorts de Junior-afdelingen van vele sportorganisaties het hunne bijdragen.
Deze bewegingen hebben zich in het algemeen ten doel gesteld **naast het gezin — dus geenszins ter vervanging daarvan** — onze jeugd te helpen vormen tot volwaardige burgers, zij het ook met als richtlijn een bepaalde religieuze of sociale overtuiging.
Hierbij dient te worden opgemerkt, dat **deze vorming geenszins in dirigistische** zin plaats vindt, doch dat — vooral thans — overal het principe der **zelfwerkzaamheid voorop** staat. Ware dit niet het geval — het nabije verleden heeft hierin ongelukkigerwijze voor een goede les gezorgd — dan zou het er met de mondigheid en de goede burgerzin in de toekomst slecht voorstaan.
Het hoofdmotief van de **vrije** jeugdbeweging moet dan ook in de **eerste plaats** zijn om **leiding** te **geven** bij de jeugdvorming. Daarnaast dient de **deelname** en het lid zijn van deze jeugdbeweging(en) **van de zijde der jeugd volkomen vrij** te zijn, zij het ook, dat veelal een stimulerende (niet dwingende) invloed van de zijde van ouders en andere opvoeders niet kan worden ontbreerd.
Edoch.... **waar leiding gegeven moet worden, zullen leiders** toch **niet kunnen ontbreken.**
Wij menen thans de achtergrond van de in de aanhef gestelde vragen voldoende te hebben belicht, om tot beantwoording zelve over te gaan.
Wel, mijn lezer, wij nemen voetstoots aan dat U zich uw huidige taak als politieman meermalen goed doordacht hebt. Als zulks het geval is, zult U met ons tot de conclusie zijn gekomen, dat de oude bekende — en vaak geminachte — term „diender" in wezen nog niet zo gek gekozen was.
Onze t.aak in grote lijnen gezien, moet toch immers zijn **„Dienst"** aan de gemeenschap. Onder deze dienst valt ook de taak om de jeugd in het goede spoor te houden. Niet alleen de jacht op baldadige jongeren is onze taak, doch in de eerste plaats de voorkoming van baldadigheid e.d. (Zie art. 37 D. V. Rp.).
Is het blote **waken** daartegen **voldoende?** Met ons zult U van oordeel zijn dat hierop met een kernachtig **„neen"** behoort te worden geantwoord.
Gaan wij in de dienst niet reeds opvoedend te werk bij de massale verkeerslessen op de scholen? En dit betreft dan nog maar de wettelijk noodzakelijke verkeersdiscipline.

E.S.A. *Touringcars*

Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50 personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van grote gezelschappen

Alle inlichtingen en offertes:

E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

Hoeveel meer effect zal ons daadwerkelijk en regelmatig contact met de jeugd, deze jeugd, ons zelve en onze ambtelijke taak ten goede komen.
Wij mogen niet wachten tot de jeugd — ongeacht op welk terrein — over de schreef gaat, doch dienen zelve tot de jeugd te gaan om haar door vorming voor overgang van de fatale schreef te behoeden.
Waar kan dit het beste geschieden? Bij enkelvoudig persoonlijk contact?
Neen, wil ons optreden opvoedend werken in de ruimste zin des woords, dan zal het nodige contact, met de daaraan verbonden wisselwerking met betrekking tot het nodige begrip voor elkander, in ruimer, vrijer verband moeten plaats vinden.
Een nauwer contact zal ons de achtergrond van veel wat thans duister voor ons is in de gedachtengang van de jeugd, verhelderen en beter doen begrijpen.
En waar zal dat zo nodige massale vrije contact met de jeugd beter kunnen plaats vinden dan in de vrije jeugdbeweging c.q. in de junior-afdelingen van sportverenigingen, waar **meerdere plaatsen** voor ons **open** staan!

De vrije **jeugd**beweging **schreeuwt om leidinggevenden.** Hier ligt voor ons een taak die onszelf tevens ten goede zal komen.
Uit eigen ervaring weten wij — en meerdere collega's hebben dezelfde ervaring opgedaan — dat medewerking aan de jeugdvorming in georganiseerd verband onze eigen vorming ten goede komt.
Zelfbeheersing en werkelijk begrip voor de jeugd en haar noden winnen hierbij kracht. Het verrijkt ons eigen leven dusdanig, dat dit werk de vrije uren daaraan besteed, meer dan vergoedt.
Ons schrijven wil dan ook een appèl zijn, gericht **tot U allen** — (in het bijzonder de met betrekking tot het Besluit Bekwaamheidseisen reeds gearriveerden, die o.i. toch wel over enige vrije tijd zullen beschikken) — om **de jeugd** in uw standplaats **te steunen** en op te vangen door hetzij als helper met een speciale taak hetzij als full-leider uw krachten ter beschikking te stellen van die plaatselijke jeugdorganisatie(s) welke U het beste ligt (liggen).
„Alles goed en wel," horen wij enkelen al mompelen, „als de dienst het maar toelaat." Wel.... naar onze bescheiden mening is er met medewerking van uw directe superieuren te allen tijde een regeling te treffen om b.v. één vaste avond (eigen tijd) in de week, na volbrachte dagtaak in dienst, voor het jeugdwerk te reserveren.
Voelt U zich niet geschikt voor dat werk? Bedenk dan dat U zichzelve met die gedachte in feite een brevet van onbekwaamheid voor uw huidig ambt, althans voor een bepaald facet daarvan, verleent.
Wij wagen het er op om te beweren, dat de doorsnee **politieman** met ruime ervaring en een **juist begrip** van zijn taak, wel **terdege geschikt** is voor dit werk.
Bedenk echter wel, dat deze taak geenszins gemakkelijk is en — als U er aan begint — dat de jeugd bij een beetje grasduinerij op dit gebied niet gebaat is. Elke daad in dit opzicht dient weloverwogen en goed voorbereid te zijn. Vooral hier geldt de regel, steeds een slag vóór te zijn, ook in uw persoonlijke houding.
Raakt ge uw „vrijstaan" t.o.v. de burgers kwijt? Als dat werkelijk het geval zou zijn — wat wij betwijfelen — geachte lezer, zou dit o.i. wijzen op een gebrek aan persoonlijkheid, wat toch geen onzer gaarne zou erkennen.

Thans aan U de daad.

De gedachte dat een enkele uwer de hiervoor gevraagde stap zou wagen, zal ons en onze collega's die deze stap reeds eerder — zij het met wisselend resultaat — waagden, tot voldoening strekken.

D. V.

Airborne-mars 1954 te Oosterbeek

Een massaal geheel van kleurenpracht en natuurschoon.

Begunstigd door een uitzonderlijk zomerse dag, hebben ook dit jaar weer duizenden wandelliefhebbers genoten tijdens de te Oosterbeek en omgeving op 4 September 1954 gehouden Airborne-mars.
Van alle Gewesten van het Corps Rijkspolitie, werd aan deze mars door vast- en reserve-personeel deelgenomen. Zij beleefden een dag, die lang in hun herinnering zal blijven voortleven.
Niet minder dan 12.500 deelnemers verschenen aan de start, om vandaar, hetzij individueel, hetzij in groepsverband het uitgezet parcours te lopen, hetwelk door haar afwisseling aan natuurschoon een zodanige indruk op de deelnemer maakt, dat dit hem of haar, telkenjare doet besluiten, aan deze mars deel te nemen.
Het animo voor deelneming aan deze mars wordt zeker niet minder maar wordt telkens in het leven gehouden door de duizenden en nog eens duizenden belangstellenden langs het gehele parcours, alsmede door de pittige marsen en trommelslagen van muziekcorpsen en drumbands.
Ieder, die over een goed stel benen en longen beschikt, kan deze mars voor zijn plezier maken. Men behoeft beslist geen talenten te bezitten, die vereist worden voor een 4-daagse loper!
Daarom wil ik een ieder, die iets voor de wandelsport gevoelt, in overweging geven zich niet langer afzijdig te blijven houden van zijn deelneming aan de Airborne-Mars te Oosterbeek, die elk jaar op de eerste Zaterdag in de maand September aldaar wordt gehouden. Ook hij kan zich dan deelachtig maken van hetgeen duizenden die dag aan ontspanning en natuurschoon te goed doen.

Chr. Wilkes.

Het lichten der zee

Over het lichten der zee heeft men in het algemeen wel eens iets gehoord, maar dat het zo fantastisch mooi kon zijn, had ik niet verwacht.
We waren dit jaar op Terschelling met vacantie en 't was de avond van een van de spaarzame mooie dagen die we deze zomer hebben gehad. Tegen half elf gingen we naar het strand waar het nogal druk was wat ons dadelijk opviel, omdat het meestal om die tijd al verlaten lag.
Al spoedig wisten we wat er aan de hand was; de zee lichtte n.l. wat we reeds vaker hadden gezien, maar zoals toen nog nooit. Overal waar je liep, langs de waterkant natuurlijk, spoten de groenachtige straaltjes voor je uit. Enkele mensen deden water in een jampotje en als ze schudden was het water vol groenachtig licht. Maar de mooiste verrassing wachtte ons des avonds thuis nog. We hadden die dag n.l. gezwommen en natuurlijk de badpakken in schoon water uitgespoeld, doch toen we ze binnen gingen halen voor de nacht waren ze nog niet helemaal droog. Er werd besloten ze op een houten stoel te hangen. We hadden geen electrisch licht en omdat het al laat was en de rest van de familie al in bed lag besloten we de petroleumlamp niet meer aan te steken. Mijn badpak kwam toen nogal hard tegen de stoel aan en plotseling weer dat groenachtige licht. Het werd natuurlijk herhaald en hoe harder we er tegen aan sloegen des te meer licht. Het was schitterend mooi en ik kan dan ook iedereen die dat nog nooit gezien of geprobeerd heeft, warm aanbevelen, het ook eens te proberen.

IJ. DE GROOT, Leeuwarden

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (132)

langs de kusten van de sont

Uit een reisbrief geschreven tijdens een vacantie in Denemarken

Kopenhagen, het ruim een millioen inwoners tellende „Parijs van het Noorden", schonk ons enkele dagen van ongekend touristisch genot.
Onder leiding van onze gastheer, Kaj Jul Halle, doorkruisten we de hoofdstad der Denen en haar prachtige omgeving. Bruisend van opgewekt leven ligt daar de grote koopmansstad op de westkust van het eiland Seeland en kijkt uit op de wateren van de Sont.
Natuurlijk moesten wij het Koninklijk paleis Amaliënborg bezichtigen en brachten we een bezoek aan het wereldbekende uitgaanscentrum Tivoli. Een andere dag was bestemd om het regeringsgebouw Cristiansborg, het mooie raadhuis en de Koninklijke Schouwburg te bezoeken. We dwaalden een hele morgen langs de „Lange Lini", een promenade die ons langs de havens voerde naar het bronzen beeld van de kleine zeemeermin, dat bij de haveningang op een zware natuursteen is geplaatst en uitziet naar de binnenkomende schepen.
Het beursgebouw met het karakteristieke torentje kon zo uit een Hollandse stad zijn weggevoerd (de bouwmeesters waren dan ook Hollanders) en bij een binnenhaventje waanden wij ons even in Amsterdam.
Een mooie en gezellige stad, waar wij logeerden bij Nielsen (Hotel Scandinavia in de Helgolandsgade), smørrebrood aten bij Larsen en een glas zwaar Deens bier dronken bij Olsen. „Deenser" kon het welhaast niet.
Na enkele dagen stelde onze gastheer voor om een uitstapje naar Zweden te maken. Wij, d.w.z. twee rijkspolitie-echtparen, waren daar natuurlijk graag voor te vinden en de volgende dag zaten we al vroeg in de trein naar het Noorden. We zouden de trip namelijk niet rechtstreeks per veerboot van Kopenhagen naar Malmö maken doch eerst per trein naar Helsingör gaan, om daar per veerboot het smalle gedeelte van de Sont over te steken naar de Zweedse stad Hälsingborg.
Bij stralende zonneschijn reisden we door het bijzonder mooie heuvellandschap benoorden Kopenhagen, waar grote beukenbossen en tussen welverzorgde landerijen gelegen witte boerderijen werden afgewisseld door grote oppervlakten natuurweide. Voor ons Hollanders een ongekend landschap, waaraan we nog vaak terugdenken.
In het stadje Hilleröd blëven we een trein over en bezochten het in de onmiddellijke nabijheid van dat oude stadje gelegen kasteel Frederiksborg, een door de Deense Koninklijke familie aan de Staat geschonken bezit, dat thans is ingericht als Rijksmuseum en tevens dienst doet als algemeen Deens cultureel centrum.
Het prachtig tussen grote waterpartijen en weelderige bossen gelegen slot maakte een onvergetelijke indruk op ons. Een schitterend nationaal bezit, waar de Denen terecht trots op zijn. We bezichtigden de slotkapel en waren sprakeloos over zoveel schoonheid.
Tegen de middag bereikten we Helsingör, het havenstadje aan de Sont. De veerboot vertrok pas een uur later en zo vonden we tijd om het uit de twaalfde eeuw daterende kasteel Kronborg te bezichtigen.
De oude burcht is gebouwd op een kleine kaap aan de Sont en machtig rijzen de meters dikke muren aan de Oostzijde zo uit zee omhoog.
Eeuwenlang is er verbitterd gevochten om deze geweldige wachter aan de Sont, opgetrokken op de plaats waar de Noordzee en de Oostzee elkander ontmoeten. Als men nu nog de bestaande versterkingen, de kolossale muren en de oude kanonnen bekijkt, dan is het welhaast duidelijk dat deze vesting vroeger bijna onneembaar moet zijn geweest. Uit enkele opschriften vernamen we dat enkele dagen later Shakespeare's drama Hamlet, dat met Kronborg zo nauw verweven is, op het slotplein zou worden opgevoerd. We hadden het graag bijgewoond.
Langs de kleine haven van Helsingör, wandelden we naar de toegang van de grote aanlegsteiger, waar de douaneformaliteiten werden vervuld. Toen we vertelden dat we slechts een trip van enkele uren naar Hälsingborg wensten te maken, waren we vlug klaar.

Kasteel Frederiksborg met de slotkapel.

Evenals overal elders in Denemarken, troffen we ook hier bij de douane collega's van de Deense Rijkspolitie. Op de vliegvelden, in de territoriale wateren en de havens, bij de grensovergangen en natuurlijk in de stad en op het platteland, het is uitsluitend Rijkspolitie die er dienst doet. In 1937 nam de toenmalige Deense Regering het besluit om één Korps politie in te voeren en dit Korps rechtstreeks onder de Minister van Justitie te plaatsen. In belangrijke zaken, de politie betreffende, beslist echter de Ministerraad. Als overweging bij het instellen van dat Korps, gold o.m. dat het belang van de gehele gemeenschap behoorde te prevaleren boven allerlei vaak verouderde tradities en individuele- of groepsbelangen.
Toen een collega in Odense ons dat allemaal vertelde, liep ons een „kriebel" over de (rijkspolitie) rug en keken we — figuurlijk — even over de schouder naar ons lage landje aan de zee, waar het allemaal zo ingewikkeld gaat met de „politiehervorming".
De S.V.E.A., zo was onze veerboot gedoopt, bracht ons binnen een uur over de smalle zeestraat de Sont, die tussen Helsingör en Hälsingborg slechts zeven kilometer breed is en waar men zonder moeite overheen kan zien. Het is een prachtig gezicht als men midden op de Sont vaart en men ziet in westelijke richting het Deense en in oostelijke richting het Zweedse land.

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812 GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat en „in voorraad vervaardigd" van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

Bij nadering van de Zweedse kust hadden we een prachtig gezicht op de ongeveer 70.000 inwoners tellende stad Hälsingborg. De kust rijst daar vrij hoog uit zee op en de zeer mooie en rijke stad ligt over de heuvels verspreid. Een voor onze begrippen volkomen uitheemse stad, waar we terstond zagen dat Zweden een rijk land is.
Bij de douane werden we begroet door Zweedse collega's, gestoken in een kleurig uniform. Ook Zweden bleek uitsluitend over Rijkspolitie te beschikken, terwijl ook Noorwegen — het derde Scandinavische land — alleen Rijkspolitie kent, zoals wij vroeger al eens vernamen.
Toen we enkele collega's uitleg gaven over de bestaande verhoudingen in Nederland tussen de Overheid — in de ruimste zin — en ons Korps Rijkspolitie, hun verteld hadden over het ambt Burgemeester-Hulpofficier van Justitie-Gezagsdrager-Hoofd v. Politie en spraken over Ministeries van Justitie en Binnenlandse Zaken, Commissarissen der Koningin en fungerend Directeuren van Politie, over de Directeur-Generaal van Politie en over het Hoofd van de Afdeling Politie, over de staande en zittende Magistratuur en onze eigen indeling van Gewesten tot Posten, greep een Deense politie-officier met beide handen naar het hoofd en verkondigde dat een behoorlijke Hollandse politieman dan iets moest hebben van Ghandi, Bismarck, George Formby en Freud. Daar hebben we heerlijk over staan lachen.
We maakten een flinke wandeling in Hälsingborg en bezichtigden o.m. het schone in Scandinavische stijl opgetrokken raadhuis, een buitengewoon mooi park en — natuurlijk — winkeletalages. Vanaf een uitkijktoren zagen we het zuidelijk van Hälsingborg gelegen fabrieksstadje Lanskrona en — zeer duidelijk — de Deense kust. Na enkele uren werd het weer tijd om onze veerboot op te zoeken en even later kliefde het mooie schip de wateren van de Sont.
Het liep tegen de avond toen we de haven van Helsingör binnen liepen. Even verdween de ondergaande zon achter de torens en kantelen van het oude Kronborg en toverde een machtig silhouet van lijnen en vormen voor onze ogen. Een onvergetelijk ogenblik.
Onze gastheer vond dat we moesten eten in een oud en zeer typisch zeemanskroegje in Helsingör, om dan per trein naar Kopenhagen terug te gaan. Dat deden we dan maar en het kroegje wás oud én typisch en we aten er heerlijk. Toen we echter laat in de avond, na een welhaast volmaakte vacantiedag te hebben genoten, onze vacantiespaarpot eens even controleerden, hebben we dat kroegje in Helsingör verder maar uit onze gedachten gezet. Daar niet wéér heen, zeiden we.
Toen we tenslotte die nacht onze bedden opzochten en ons neerlegden, was dat echter met de blijde verzuchting: „Dit was om nooit te vergeten en niemand zal ons de herinnering ooit kunnen afnemen".
Zuidlaren. R. de Lange.

DE AFGERICHTE HOND

(vervolg).

als hulpmiddel bij de politie

Zodra de hond dan werkelijk weigert om het voorwerp in zijn bek te nemen, dan pas kunnen wij de hond leren wat wij van hem eisen met betrekking tot het „apporteren". In het begin schuiven we de hond het voorwerp in zijn bek. Deze zal zich in alle mogelijke bochten wringen om ons te verhinderen hem het voorwerp in zijn bek te schuiven. Des te meer onwil en verzet de hond biedt des te meer gelegenheid wordt ons gegeven hem aan onze wil te onderwerpen. Zijn we zo ver gevorderd dat hij het voorwerp in zijn bek heeft dan is het tijd om te zorgen dat hij het niet weer uit zijn bek werpt. Zodra hij het in zijn bek heeft wordt hij door ons aangemoedigd om het vast te houden. In het begin zal hij zijn bek stevig dicht houden en daarna steeds proberen om zich van het voorwerp te ontdoen. Als we zover zijn, dat de hond wel weet wat wij van hem verlangen beginnen we om hem te dwingen het voorwerp vast te grijpen.
Het verdient bij deze oefening aanbeveling om b.v. de hond links van ons te plaatsen. Men steekt zijn linker hand daarna met de bovenkant naar de hond gekeerd in de halsband om als de hond eventueel een poging doet om ons aan te vallen door middel van de hand te draaien de hond te dwingen om zijn kop omhoog en van ons af te wenden.
Na elk commando „vast-apport" geven we de hond een zachte tik met het voorwerp boven zijn linkervoorpoot. Doordat we steeds dezelfde plek gaan aanraken mag dit in geen geval een slaan worden, want reeds spoedig zal de hond een gevoelige plaats boven zijn voorpoot krijgen en het duurt dan ook niet lang of hij zal er een hekel aan hebben dat het voorwerp hem steeds op dezelfde reeds gevoelige plek aanraakt. Al naar gelang de scherpte van de hond zal de ene vlugger in het voorwerp of naar de geleider grijpen dan de andere. Mocht het de hond gelukken dat hij een keer de kans krijgt om inplaats van het voorwerp onze hand te grijpen dan is het beslist noodzakelijk dat wij ons er terdege rekening van geven dat het onze eigen stomme schuld is. Wij doen de hond pijn en het is dus logisch dat deze zich hiervoor wil wreken. Zodra de hond grijpt is het onze taak om hem het voorwerp en niet één van onze handen voor te houden. Elke geleider die zijn hond zal straffen voor het feit, dat de hond hem tijdens het leren „apporteren" heeft gebeten is oneerlijk en voor zijn doel niet berekend.
Zodra de hond een poging doet om in het voorwerp te bijten wordt hij veelvuldig beloond. In het begin zal het nodig blijken, dat wij het voorwerp blijven vasthouden en de hond gaan aanmoedigen tot vasthouden van het betrokken voorwerp. Mocht de hond proberen het voorwerp uit zijn bek te gooien, dan dienen wij hem dit met woorden te verbieden. Indien het hem gelukt om het er toch uit te werpen is het zaak om het voorwerp bliksemsnel te grijpen, terwijl wij het woord foei gebruiken tikken wij onmiddellijk weer even boven de voorpoot en elke actieve moedige hond zal onmiddellijk het voorwerp met nog grotere hevigheid vastgrijpen.
Des te meer verzet en weigering wij bemerken des te beter komt de oefening tot zijn recht. Evenals bij alle oefeningen moeten wij hier ook ruimschoots belonen zodra de hond zijn goede wil toont.
Zodra de hond het voorwerp even vast heeft gehouden geven we het commando „Los"; zodra de hond het voorwerp los laat moeten wij weer belonen.
Voordat met deze oefening wordt begonnen moet de hond het verschil weten tussen „braaf" en foei".
Mede omdat wij bij de opleiding tot politiehond en wel bij het z.g. pakwerk het „vast" en „los" nodig hebben wordt van de hond geëist dat hij deze commando's begrijpt en onmiddellijk uitvoert.
Een scherpe hond zal met de verdere africhting meermalen het co „los" moeten horen, terwijl een slappe hond meerdere keren het co „vast" te horen zal krijgen. R. PLAATJE, Hoogeveen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (134)

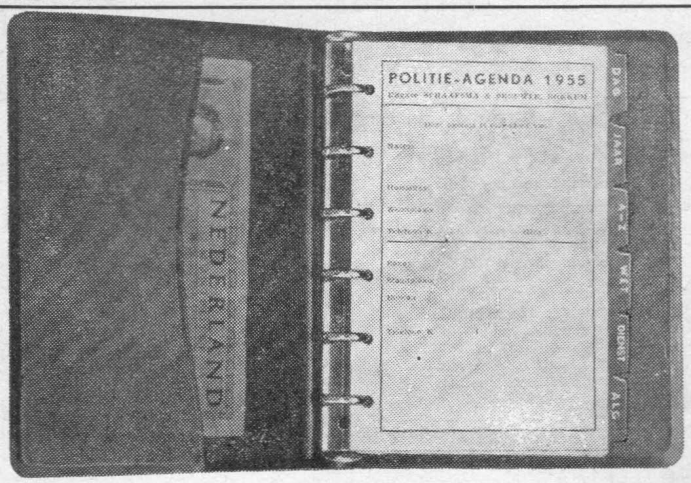

Politie - Agenda

De ideale losbladige zak-agenda voor iedere politie-ambtenaar in elke functie

Degelijk - Handig - Practisch
losbladig systeem maakt elke indeling mogelijk

Slechts éénmaal aanschaffen
(Volgende jaren alléén de losse inhoud)

COMPLEET f 7.25 - LOSSE INHOUD 1955 f 3.35

Als U direct voor 15 Oct. bestelt ontvangt U de losbladige Politie-Agenda nog vóór St. Nicolaas en betaalt U slechts **f 6.50**

Schaafsma & Brouwer - Postbus 10 - Dokkum

Uw adres voor: **STOFZUIGERS, WASMACHINES, SCHEERAPP.**
KAISER RADIO MET F.M.
Ook op gem. bet. voorw.

H. R. KNOL
PROF. BLINKWEG 18, **DE WIJK**

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres

Winschoten Tel. 51 — **Emmen** Tel. 1372

上海酒樓
RESTAURANT SJANGHAI
CAROLIEWEG 27 **GRONINGEN** TELEFOON 30096

LEDER KLEDING voor dames en heren
Motor Palace KLAAS SEKUUR
Schuitendiep 50—54 - Telefoon 26480

D. A. M.- remmen
zijn **SNEL-** remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Radio Heins
Uw adres voor de beste radioapparaten tevens F.M. app. Een lust om te horen
Wilhelminasingel 38, - COEVORDEN

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.

Contrôle Rijkspolitie!
Grote voorraad onderdelen van de meest voorkomende merken vrachtwagens
J. KNOOP N.V., ADUARD - Tel. 235 (K 5903)
AUTOSLOPERIJ
KNOOP
helpt velen uit de knoop!

Voor al Uw Kantoorbenodigdheden
MACHINES, MEUBELEN. drukwerk etc.
naar het van ouds bekende adres:
MODERNE KANTOORINRICHTING
Gelkingestraat 1a, Groningen - Telefoon 25437
PRACTA

uniformen
n/maat
kamgaren whipcord
kleurecht
fa. gombert
a. kerkhof 16
groningen
tel. 35835
Vraagt offerte

TJAART VAN DER MOLEN
Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352 en 25454 (K 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

VOS ★ EMIGRATIE ★ VERHUIZINGEN
BOTERDIEP 75
TEL. 29520-25596 - GRONINGEN

Thans binnen ieders bereik - Gratis onderricht thuis

Exclusiviteit van HALBERG schrijfmachines. Contantprijs f 250 of AANTR. BETALINGSVOORWAARDEN

Afbetalingsschema v/d portable schrijfmachine p. maand

Vooruit	6 mnd.	9 mnd.	12 mnd.	15 mnd.	18 mnd.
f 25.–	f 40.29	f 27.82	f 21.54	f 17.87	f 15.33
f 50.–	f 35.83	f 24.75	f 19.25	f 16.09	f 13.94
f 75.–	f 31.37	f 12.67	f 16.86	f 14.10	f 12.23

SIJBES' Kantoormachine Bedrijf

Oude Ebbingestraat 55, Tel. 2716, GRONINGEN

Vraag vrijblijvend toezending prospectus

met

DEIMAN's

TOURINGCARS

Grintweg 64 - Tel. 381 - Winschoten

Een **Brandaris** betaalt zichzelf!

Met dubbel-gepatenteerde hetelucht-kopcirculatie.

K. A. NIERMEIJER

LEEUWARDEN

Koopt bij onze adverteerders !

★ Het mooiste is, U te laten verhuizen door de **Fa J. F. de Bel,** „Het Woonhuis"
Friesestraat 40 - **COEVORDEN** - Tel. 144
die tevens gaarne Uw woninginrichting verzorgt

VRAAGT VRIJBLIJVEND OFFERTE

★ *Timtur* ★

SCHOENEN

VAN

HOOGENBOSCH

de Timtur specialist

HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

BONTMANTELS KLAAR EN NAAR MAAT

Reparaties en omwerkingen naar de **nieuwste modellen**

BONTWERKERIJ ZIEMAN

Mr de Ranitzstraat 2 GRONINGEN-HELPMAN - Telefoon 30634

Voor elke vorm van beroepsvervoer
Voor iedere kostprijsberekening zorgt **WEGTRANSPORT**

Kantoren:
DELFZIJL, Oudeschans 65. Tel. 312 en 266
GRONINGEN, Nw. Kerkhof 8b Tel. 22468

Redactie en administratie hadden op deze plaats een annonce gedacht van het befaamde Eet- en vergaderetablissement van Koos Kerstholt a/d Vismarkt in Groningen. „Bezorg de drukker niet onnodig last" zegt Koos Kerstholt, „we hebben klanten zat..." en da's waar

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asphaltemulsie in Nederland

Een product van

Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

Wij deden een ontdekking

★

Wij hebben voor U alles op het gebied van woninginrichting en....

Wij wisten niet dat hier zo'n zaak bestond. Hoe kan dat nu dat U alles veel goedkoper kan verkopen dan anderen. Als we weer iets nodig hebben, komen wij vast bij U terug

Niemand is zo goedkoop
Niemand kan zo goedkoop als

't VENDUHUIS GRONINGEN

Folkingestraat 37 Tel. 29716-32581

Meer dan 50 jaren **UNIFORMEN**

Ook voor Rijkspolitie

FIRMA H. MOOI & ZOON

VAART ZZ 15 - ASSEN - TELEFOON 2416

S Café Restaurant Concertzaal Telef. 620

L Prima consumpties in gezellige omgeving

D Voor Diners Partijen Bruiloften Uitstekend ingericht Prima keuken

T Bij Uw bezoek aan Meppel HET adres

N.V. GREMI

Poelestraat 27 - Telefoon 20055 - GRONINGEN

Import voor Nederland van

A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen GOGGO scooters

Speciaal adres voor Lederkleding

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (136)

HET ORGAAN VAN RIJKSPOLITIE GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

3e jaargang no. 11 1 November 1954

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Vries, W. de, Wmr. no. 366, van Makkum naar Boijl als Post.Cdt.

Boer, K. de, Wmr. no. 1590, van Makkinga naar Oldeberkoop.

Steensma, L., Wmr. no. 1567, van Uithuizermeeden naar Makkinga als Post.Cdt.

Timmer, A., Owmr. no. 134, van Wildervank naar Zuidlaren als Groeps.C.

Kruit, E., Owmr. no. 445, van Stadskanaal naar Wildervank als Groeps.C.-

Redeker, L., Owmr no. 125, van De Wijk naar Ruinerwold als Post.C.-

Heinen, A., Wmr 1e kl. no. 529, van Ruinerwold naar De Wijk als Post.C.-

Schoemaker, H., Wmr. 1e kl. no. 1019, van Westerbork naar Dwingeloo als Post.C.-

Struik, H., Wmr. 1e kl. no. 1015, van Buinermond naar Westerbork.

Kuipers, A., Owmr. no. 837, van Oosterhesselen naar Buinermond als Post.C.-

Walle, I. J. v.d., Wmr. 1e kl. no. 439, van Gasselternijveenschemond naar Oosterhesselen als Post.C.-

Helder, H. J., Wmr. 1e kl. no. 1684, van Blijham naar Staf Gewest Groningen als 2e assistent Gew. Deskundige.

Duut, H., Wmr. 1e kl. no. 216, van Boijl naar Blijham als Post.C.-

Woltjer, J., Wmr. no. 353, van Bellingwolde naar Meeden als Post.C.-

Mooij, C. G., Wmr. no. 53, van Workum naar Grotebroek Gew. A'dam.

Larooi, F. H., Adsp. no. , van Stiens naar Opleidingsschool der Rijkspol. te Nistelrode.

Tiesinga, H. A., Adsp., van Borger naar Opleidingsschool der Rijkspol. te Nistelrode.

Wiebenga, C., Wmr. 1e kl. no. 894, van Verk. gr. Assen naar Verk. gr. Utrecht.

Holman, D., Wmr. 1e kl. no. 427, van Ber. Peloton Bilthoven naar Verk. groep te Assen.

Woltjer, G. H. K., Wmr. no. 1514 van Limmen (Gew. A'dam) naar Workum.

Met eervol ontslag:

Woldhuis, J., Wmr. 1e kl. no. 167, Uithuizermeden. Met pensioen.

In het huwelijk getreden:

Prak, H. P. Wmr., Kantens met mej. G. Dijk.

Geboren:

Willemtien, d.v. Wmr. H. Kamps en W. Visser te Aduard.

Arnold Ties, z.v. Wmr. A. H. v.d. Berg en E. Kremer te Groningen.

Wobbe Jan Tjerk, zn. v. Wmr. 1e kl. J. Schiffart en T. Pebesma te Langweer.

Albert Hendrik Johannes, zn. v. Wmr. J. Seidel en G. G. Hartman te Ezinge.

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812 GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat en „in voorraad vervaardigd" van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer
Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (138)

3e Jaargang No. 11 Verschijnt 1 x per maand. 1 November 1954

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: G. van Dijk, Off. der Rijkspolitie 1e kl., Verlengde Hereweg 44, Groningen Telefoon 29904.
Giro Redactie Reflector No. 50659, Verl. Hereweg 44, Groningen.
Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Wmr. 1 F. de Vries, Districtsstaf Groningen
UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Uitslag October-prijsvraag

Niet minder dan 87 inzendingen kwamen op deze puzzle binnen, waaronder vele vrouwelijke inzendsters.
De puzzle leek op het eerste gezicht moeilijk, maar als men eraan begon was hij vrij eenvoudig.

Voor diegenen, die er niet uit zijn gekomen volgt hier de oplossing van de naamkaartjes:

1 Sociale Zaken
2 Justitie
3 Economische Zaken
4 Binnenlandse Zaken
5 Financiën
6 Verkeer en Waterstaat
7 Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen
8 Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening

Voor de goede orde wordt medegedeeld, dat het eerste departement eigenlijk niet volledig is, doch dat daaraan toegevoegd dient te worden:
en Volksgezondheid.

Na loting kwamen de volgende prijswinnaars uit de bus:

1e prijs Mevrouw J. Groendijk-v. d. Kwaak, Wommels 182 (Fr.), een aardwerk fruittest.
2e prijs Wmr. W. Kollen, Roodeschool, politieagenda S. & Br.
3e prijs K. Zwier, Groepsbureau Rijkspolitie te Sleen, vulpotlood.
4e prijs Mevrouw H. Stel-Sjaarda, Burg. v. Weringstraat 39 te Oude Pekela, bloemenvaas.
5e prijs Mevrouw T. Stel-Oving D 84 III Stuifzand, post Hoogeveen, wandtegel.

Het vijf-cent fonds

Het 5-cent-fonds mijn hartelijke dank voor de wel gekozen fruitmand mij gezonden tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis te Coevorden, wegens ondergane operatie.
Nimmer spreekt het zijn van zo'n fonds duidelijker taal dan wanneer men, door medische bemoeienis aan de zijnen onttrokken, erop wordt geattendeerd niet te zijn vergeten door hen, die de onontbeerlijke saamhorigheid en kameraadschap in het denkbeeldige grote gezin — Het Gewest — niet slechts hebben begrepen, doch ook van hun medeleven en gemeenschapszin metterdaad willen doen blijken.
Moge ook dit fonds met het devies „door en voor elkaar" een lichtbaken zijn op de weg naar de hechte gemeenschap.

Coevorden, 30 September 1954.

T. Dey—Dijkstra

Mijn hartelijke dank voor de prachtige schaal met fruit en het daarmee betoonde medeleven.

Met vriendelijke groeten

Groningen. H. J. Schoonhoven—Janka.

Mede namens zijn gezin dankt de Wmr. 1e kl. C. v. d. Bogert uit Munnekezijl voor de prachtige fruitmand die hij bij thuiskomst uit het ziekenhuis mocht ontvangen.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (139) 139

Afscheid Wachtmeester 1e kl. J. Woldhuis

Op de 27e September j.l. werd in de raadzaal te Uithuizermeeden — in verband met pensionnering op 1 October 1954 — afscheid genomen van onze collega Woldhuis, postcommandant te Uithuizermeeden. Door de welwillende medewerking van de Burgemeester Koomans van Uithuizermeeden, was de raadzaal omgetoverd in een gezellig zitje voor de genodigden (politie en gemeentepersoneel) en belangstellenden. Voor de laatste officiële stap, die collega Woldhuis in het gemeentehuis zou zetten, was voor hem en zijn familieleden de loper uitgelegd. Waarlijk een waardige ontvangst. Nadat de familie Woldhuis door de wnd. Groepscommandant, Opper Poelstra de raadzaal was binnengeleid, en allen waren gezeten, nam Burgemeester Koomans het woord.

Burgemeester Koomans kenschetste collega Woldhuis in zijn dankwoord als een politieman, die ongeacht welk uur van de dag of nacht altijd klaar stond. Met welgekozen woorden werd Woldhuis daarna door de Burgemeester — namens het gemeentebestuur — voor het genieten van een welverdiende rust een ligstoel aangeboden. Ook mevrouw Woldhuis werd in de hulde betrokken. Haar werd door Mevrouw Koomans een prachtige ruiker aangeboden. Hierna kreeg Kapitein Van Dijk het woord, die namens de Districtscommandant Overste Römelingh naar Uithuizermeeden was gekomen, omdat de overste wegens ziekte verhinderd was. Kapitein Van Dijk sprak zeer waarderende woorden over de houding die collega Woldhuis in zijn politieloopbaan had aangenomen, en over zijn nauwgezetheid en plichtsbetrachting. Dat collega Woldhuis gezien was bij zijn collega's en superieuren kwam naar voren in de woorden, die Adjudant Poutsma, de Districts-Adjudant sprak. Woldhuis werd een „pracht kameraad" genoemd. Een woord waarin heel wat opgesloten ligt. De waarnemend Groepscommandant, Opper Poelstra, liet in zijn afscheidswoord uitkomen, dat hij het betreurde, dat Woldhuis noodzakelijkerwijze onze gelederen moest gaan verlaten. Namens de groep bood hij de familie Woldhuis een tafelkleed aan. Ook zijn bondsvrienden waren op het appèl. Opper Brandsma en Opper Vos waren naar Uithuizermeeden getogen om hun bondsvriend, lid van de Ned. Bond van Politieambtenaren, afdeling Winsum, vaarwel te zeggen. Woldhuis werd door Opper Brandsma, die namens de afdeling Winsum sprak, een goed lid genoemd, die de vrolijke noot handig wist te plaatsen. Bij het aanbieden van een geschenk, werd met een hartelijke handdruk afscheid genomen. Ook van de zijde van het secretarie-personeel bij monde van de gemeente-secretaris R. Groenewoud werden er waarderende woorden gesproken over de prettige samenwerking, die zij steeds met Woldhuis hadden gehad. Zelfs uit het publiek, werden er door de Heer Siemens, inwoner der gemeente Uithuizermeeden waarderende woorden gesproken over de wijze van optreden van Woldhuis. De Heer H. Aardappel, eerste ambtenaar ter secretarie liet in een puntdicht aan de hand van het a.b.c. uitkomen wat voor goede en minder goede kwaliteiten de scheidende functionaris had gehad. Met genoegen werd hiernaar geluisterd. Tenslotte kreeg collega Woldhuis nog het woord, die in korte bewoordingen zijn dank aan allen bracht, voor het gesprokene en gebodene. Na van de tractaties te hebben genoten ging ieder weer zijns weegs, doch wij hopen, dat collega Woldhuis nog lang van zijn pensioen mag genieten en voor zijn familie gespaard mag blijven.

F. v. L.

25-Jarig Ambtsjubileum Owmr. W. Hoving

Donderdag 7 October j.l. was het 25 jaar geleden, dat Owmr. W. Hoving in dienst kwam bij de politie. Omstreeks 16.00 uur was de raadzaal te Balk met een bont gezelschap gevuld. Men zag er natuurlijk vele uniformen, maar niettemin hadden ook verschillende burgers zich in dit gezelschap gewaagd om allen door hun aanwezigheid blijk te geven van hun waardering voor deze politieman.

De leiding van deze middag berustte bij de Burgemeester der gemeente Gaasterland, die nadat alle genodigden een plaatsje hadden gekregen, na een kort openingswoord zich als eerste spreker tot de jubilaris en zijn echtgenote richtte. Nadat spreker de verhoudingen tussen gemeente en politie in het kort uiteen had gezet, bood hij persoonlijk Owmr. Hoving zijn gelukwensen aan, ook namens de gemeente. Hij memoreerde voorts de goede kwaliteiten van de jubilaris als politieman en bracht tevens naar voren, dat Omwr. Hoving een der eersten was geweest, die de organisatie van de reserve-Rijkspolitie met kracht ter hand had genomen en hierin in betrekkelijk korte tijd was geslaagd. Spreker hoopte, dat het de Owmr. Hoving nog vele jaren gegeven mag zijn in goede gezondheid zijn werk als politieman voort te zetten en overhandigde namens het gemeentepersoneel de jubilaris een prachtige gong.

Namens de gemeente Sloten sprak de Burgemeester Alta, die Opperwachtmeester Hoving dankte voor hetgeen deze voor zijn gemeente had gedaan en bood hem zijn gelukwensen aan.

S(teun) W(ettig G(ezag) werd vertegenwoordigd door de Heer S. J. de Jong te Balk, die, na eerst de moeilijke jaren tijdens de oorlog en de daarbij van de Owmr. Hoving ondervonden medewerking te hebben gememoreerd, zijn grote dankbaarheid uitbracht jegens de jubilaris over het feit, dat deze bij het organiseren van de reserve-Rijkspolitie één van de eersten in ons land was geweest, die ondanks vele moeilijkheden had doorgezet en het vereiste aantal had weten te verkrijgen. Hij besloot zijn rede met de wens, dat Owmr. Hoving zijn ambt als politieman nog vele jaren in gezondheid zou mogen voortzetten.

Vervolgens sprak de gemeente-secretaris der gemeente

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (140)

Gaasterland de Heer v. d. Wal enkele waarderende woorden aan het adres van de jubilaris.
Namens de Districtscommandant, Majoor Aalders, bracht Districts-Adjudant S. de Jong zijn gelukwensen over. Spreker hoopte, nadat deze mijlpaal was bereikt, dat Owmr. Hoving nog lange tijd bij de politie mocht dienen. Ook namens collega's Groepscommandanten, Chef de Bureau, Districts-recherche en enige anderen bracht spreker zijn gelukwensen over en bood Owmr. Hoving een luxe pijp aan, terwijl Mevr. Hoving bloemen werden overhandigd.
Owmr. Van der Meer, de volgende spreker, die namens het personeel het woord kreeg, kenschetste zijn Groepscommandant als een persoon uitmuntend in eenvoud en oprechtheid. Hij besloot zijn met humor doorspekte toespraak door de jubilaris en zijn echtgenote de gelukwensen van hem en zijn collega's over te brengen, daarbij aan Owmr. Hoving een diplomatentas aanbiedend, terwijl Mevr. Hoving een bloemstukje kreeg aangeboden.
De Res. Wachtm. M. Hottinga bood zijn gelukwensen aan namens de reserve-Rijkspolitie van de Groep Balk en overhandigde de jubilaris een fraaie staande asbak en Mevr. Hoving bloemen.
Verder bracht de agent van gemeentepolitie S. v. d. Zee te Sneek namens de Afd. Sneek van de Bond van Chr. Pol. Ambt. in Ned. zijn gelukwensen over.
Als laatste spreker voerde het woord de Heer Tj. de Boer, Directeur Autobedrijf De Zuidwesthoek te Balk, die de jubilaris persoonlijk, maar ook namens de burgerij, zijn gelukwensen aanbood en enige zeer waarderende woorden aan zijn adres richtte.
Na afloop van de receptie, het was inmiddels al 18.00 uur geworden, dankte Owmr. Hoving ook namens zijn echtgenote voor de vele goede wensen en cadeaux, die zij op deze middag hadden mogen ontvangen. Hij verzekerde de aanwezigen, dat deze dag hem nog lang zou blijven heugen.
Zo was dan deze receptie, waar het aan de nodige tractaties niet had ontbroken, weer ten einde.
Wij hopen, dat Owmr Hoving nog vele jaren zijn politieambt in goede gezondheid mag volbrengen.

ST. NICOLAAS PRIJSVRAAG 1954

Doet U allen mee? Ruim f 300.- aan prijzen

Evenals in de voorafgaande jaren is nu weer in het November nr. 1954 een **Sint Nicolaas Prijsvraag** opgenomen.
In 1953 bleek de prijsvraag tamelijk moeilijk te zijn, vooral voor die lezers, die weinig contact hebben met hun collega's uit de naburige Posten of Groepen.
Nu is getracht om te bewerkstelligen, dat ook de mensen op afgelegen Posten een redelijke kans hebben om een volledig goede oplossing in te zenden.
Maar ook indien U niet alles goed heeft, heeft U kans op een prijs. Zend dus in ieder geval Uw oplossing in!!

In dit nummer vindt U op blz. 6 tien foto's, genummerd 1 tot en met 10. Op blz. 7 vindt U tien foto's aangeduid met A, B, C, D, E, F, G, H, I en J. Bovendien vindt U op blz. 8 twee kryptogrammen.
De bedoeling is nu, dat U van de foto's 1 t.m. 10 vertelt wie dat is of wat dat is. Vervolgens beziet U de foto's A t.m. J. en deelt in Uw oplossing mede welke van deze (A t.m. J.) behoren bij 1 t.m. 10.

Ter vergemakkelijking van de jury had ik graag de oplossing op de volgende manier ingezonden.

foto van:	pt.	daar hoort bij:	pt.	totaal
I Opperwachtmeester Schipper		D. bolhoed		
II Abe Lenstra		F. voetbal		
III Haven van Groningen		B. collectebus		

Ingezonden door:

Naam .....
Adres .....
Woonplaats .....

Op de achterkant van hetzelfde blad, waren dan de 2 kryptogrammen over te nemen en in te vullen, de kolommen 2, 4 en 5 zijn voor de jury bestemd. Het aantal punten wordt door de jury vastgesteld.

Er zullen 3 extra prijzen beschikbaar worden gesteld voor het **mooiste gedicht,** dat bij deze puzzle wordt ingezonden, waarbij ik wil opmerken, dat niet gekeken zal worden naar de lengte van het gedicht. Beter lijkt mij een **maximum lengte** van **20 regels** vast te stellen omdat ik anders toch geen ruimte heb om tot plaatsing over te gaan.

Hier volgen dan de aanwijzingen voor deze prijsvraag:

1. Oplossingen worden ingewacht bij de redactie van de Reflector, Verlengde Herenweg 44 te Groningen, in gesloten enveloppe.

2. In de linkerbovenhoek van de enveloppe moet vermeld worden St. Nicolaas prijsvraag 1954.

3. De oplossingen moeten uiterlijk de **18e November 1954** in het bezit van de redactie zijn. Te late inzendingen worden terzijde gelegd.

4. De oplossingen mogen wel getypt worden, doch doorslagen worden **niet** geaccepteerd. Duidelijk schrift is noodzakelijk!

5. Het afgedrukte schema van inzending moet aangehouden worden. Op de achterzijde van de foto prijsvraag waren de kryptogrammen duidelijk en vergroot over te nemen (hokjes van 1x1 cm).

6. Door één gezin mogen niet meer dan twee oplossingen worden ingezonden; één persoon mag niet twee oplossingen inzenden. In één gezin kunnen niet twéé prijzen vallen.

7. Voor tweeledige uitleg vatbare antwoorden worden als fout gerekend.

8. Verzamelde oplossingen mogen in één enveloppe worden verzonden.

9. Onder de oplossing, naam, adres en woonplaats aan te geven, zoals hierboven is aangegeven.

De uitslag van de prijsvraag zal in het December nummer van de Reflector, dat U op 6 December zal bereiken, bekend worden gemaakt.
En nu dames en heren, jongens en meisjes, lezers van de Reflector, aan de slag.

Veel succes! Red.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (141) 141

C

1

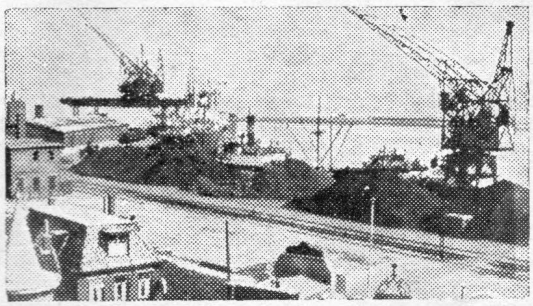

H

6

I

2

E

8

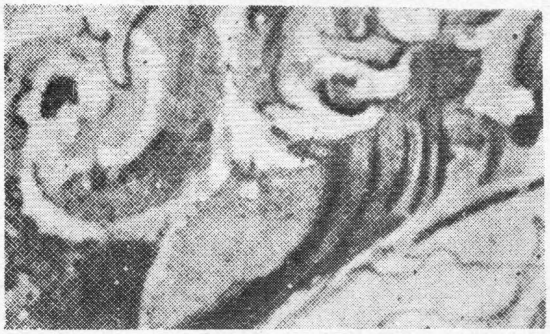

D

3

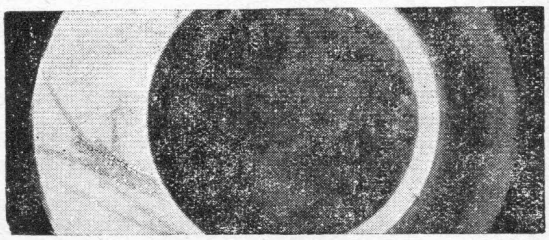

7 J

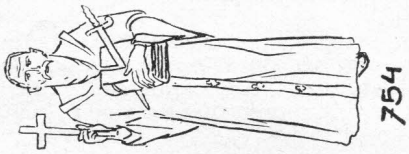

F

4

A

9

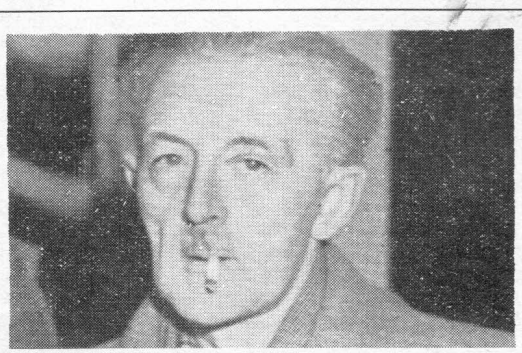

G

5

B

10

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (142)

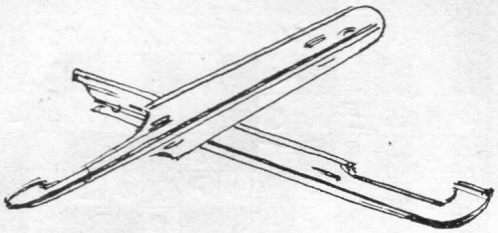

A

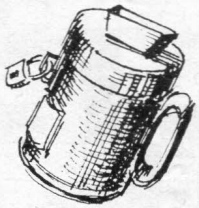

F

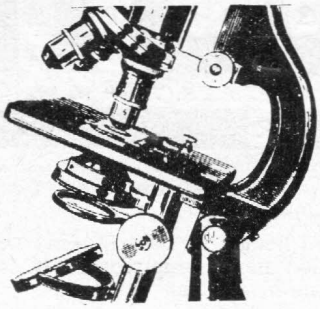

B

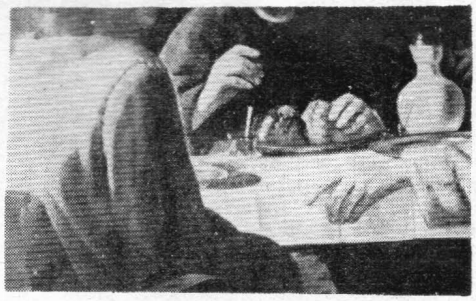

G

C

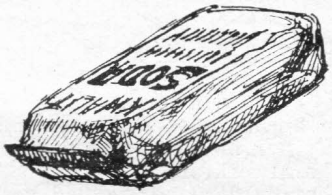

H

D

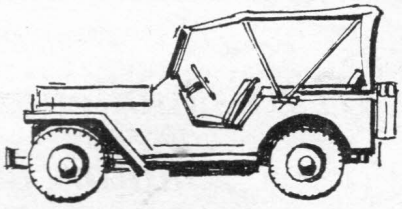

I

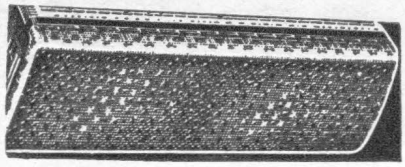

E

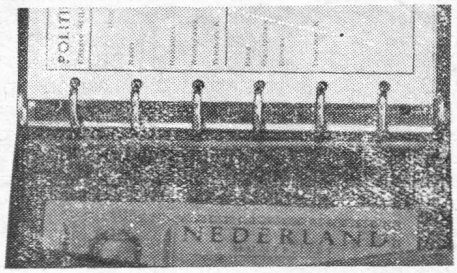

J

A.

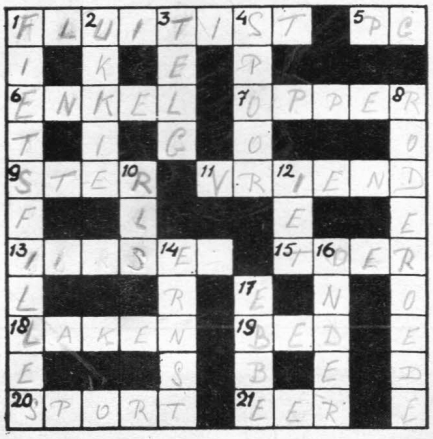

Horizontaal:

1. Is een wachtmeester wel eens deze musicus?
5. Ambtenaar van het O.M., maar hoger.
6. Niet meer dan één lichaamsdeel.
7. Politieman als een hoop gedroogd gras.
9. Hemellichaam als onderscheiding.
11. Dat dient het publiek in de politie te zien.
13. De U.N.O. heeft er mee te maken.
15. Men kan dit in zijn vacantie ondernemen, maar ook het oplossen van dit kryptogram is het.
18. Men kan er een pak van krijgen.
19. Bij nachtdienst moet U hier maar niet aan denken.
20. Onmisbaar om U in goede conditie te houden.
21. Een hert dat achteruitloopt.

Verticaal:

1. Onding op straat, vooral als U op de fiets zit.
2. Nog kleiner dan een klein kind.
3. Zijn U en ik van één stam.
4. Onmisbaar bij het oplossen van een misdaad, maar men kan er ook mee vervoerd worden.
8. Gekleurd strafwerktuig.
10. Wat een Drents dorp bekendheid verleende (afk).
12. Kent zichzelve niet.
14. Geen grap.
16. Het grootste deel van zonder.
17. Maakt het strand breder.

B.

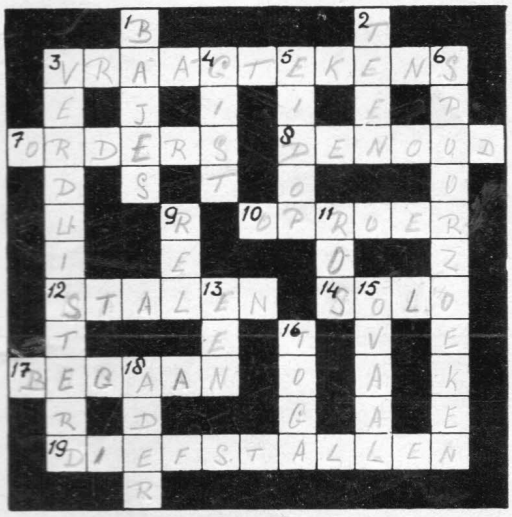

Horizontaal:

3. ??
7. Die moet U opvolgen.
8. Als zij het hoogst is, bent U bijna gered (2, 4).
10. Dit kraaien moet onderdrukt worden.
12. Metalen monsters van stoffen.
14. Op zijn dooie eentje.
17. Een mens met gevoel behoort dit op zijn tijd te zijn.
19 Wetsovertreder eindigt in dierenverblijven.

Verticaal:

1. Zo noemen dieven deze verblijfplaats.
2. Omgedraaid luizenei wordt lichaamsdeel.
3. Waren onze steden en dorpen in bezettingstijd.
4. De concurrent hiervan heet zelfrijzend bakmeel.
5. Een half ei is beter.
6. Er moet gezocht worden; de trein kan U op weg helpen.
9. Kleine opstoot.
11. Waarschijnlijk bezit U een stalen.
13. Geen twee.
15. Langwerpig rond.
16. Predikant en rechter dragen het, maar niet op straat.
18. Zonder slag vloeit er ook bloed door.

GPSV-Jubileum

motor oriënterings- en prestatierit

Op Donderdag 14 October organiseerde de GPSV ter gelegenheid van haar 35-jarig bestaan een motor oriënterings- en prestatierit, waaraan naast vele rijders van Gemeentepolitie en Koninklijke Marechaussee ook een groot aantal Rijkspolitiemannen uit ons Gewest deelnam. De start vond plaats voor het Hoofdbureau van Politie te Groningen. De route waarin verschillende tijd- en routecontroles waren opgesteld moest worden gereden aan de hand van een stripkaart en routebeschrijving over verharde en niet verharde wegen in de provincies Groningen en Drenthe. Er moest aan redelijke eisen van rijvaardigheid, zelfbeheersing en oriëntatievermogen worden voldaan terwijl ook de scherpzinnigheid van de deelnemer op de proef werd gesteld.
De totaal te rijden afstand van ongeveer 160 km moest met een gemiddelde snelheid van 36 km/h voor de zijspancombinaties en 30 km/h voor de solomotoren worden gereden. Na plm. 70 km te hebben afgelegd bevonden de deelnemers zich te Smilde, alwaar een uur verplichte rust was voorgeschreven. Helaas arriveerden hier alle deelnemers te laat aangezien een klein foutje in de routebeschrijving was geslopen. Het tweede gedeelte voerde de rijders uiteindelijk naar het Paviljoen in het Stadspark te Groningen, alwaar door de Heer Hoofdcommissaris van Politie te Groningen met een toepasselijk woord de prijzen werden uitgereikt. Bij het berekenen van het aantal strafpunten heeft de organiserende vereniging het eerste gedeelte van de route laten vervallen. Voor hen die ondanks de foutieve opgave toch de juiste route volgden werd een aparte (handicap) klasse ingesteld:

De behaalde resultaten zijn:

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (144)

Zijspancombinaties:

1.	**Kestens—Kuipers, PSVH**	0 strafp. 1e prijs Bij loting
2.	Bergsma—Tuinstra, PSVH	0 strafp. 2e prijs Bij loting
3.	**v. d. Zee—de Vree, PSVH**	2 strafp. 3e prijs Bij loting
4.	**Achterstraat—Jeurink, PSVA**	2 strafp. 4e prijs Bij loting
5.	**Sinnema—Benjamins, PSVA**	3 strafp. 5e prijs Bij loting
6.	Berkhof—Zuidema, GPSV	3 strafp. 6e prijs Bij loting
7.	J. de Vries—H. de Vries, GPSV	4 strafp.
8.	**Siebring—Kinds, PSVA**	4 strafp.
9.	Vos—Epema, GPSV	5 strafp.
10.	Sikkens—Kinkel, PSVA	5 strafp.
11.	Woudwijk—Mulder, GPSV	7 strafp.
12.	v. Steenbergen-Buikema, GPSV	7 strafp.
13.	Gombert—A. de Vries, GPSV	7 strafp.
14.	Haan—Makken, GPSV	8 strafp.
15.	Offringa—Wiering, PSVA	8 strafp.
16.	**Schalen—v. d. Donk, RSDW**	11 strafp.
17.	**Dijkema—Kat, RSDW**	11 strafp.
18.	**Jager—van Dalfsen, RSDW**	16 strafp.
19.	**Reker—Went, RPSVG**	18 strafp.
20.	**Dieterman—Ottjes, RSDW**	

Solomotoren:

1.	Brink, KMG	4 strafp. 1e pr. bij loting
2.	**Dijkhuizen, RSDW**	4 strafp. 2e pr. bij loting
3.	Vollema, P.t.W.	6 strafp. 3e pr. bij loting
4.	Rondhuis, PSVM	7 strafp. 4e pr. bij loting
5.	Strating, GPSV	7 strafp. 5e pr. bij loting
6.	Hagenouw, KMG	8 strafp. 6e pr. bij loting
7.	**Gruben, PSVA**	9 strafp. 7e pr. bij loting
8.	Visser, KMG	9 strafp. 8e pr. bij loting
9.	**Wilts, PSVA**	10 strafp. 9e pr. bij loting
10.	Medendorp, KMG	11 strafp.
11.	Schoonveld, KMG	12 strafp.
12.	Blaauw, KMG	12 strafp.
13.	de Haas, KMG	12 strafp.
14.	v. Dorth, KMG	13 strafp.
15.	Kooi, KMG	15 strafp.
16.	Dokter, PSVH	16 strafp.
17.	Nanninga, KMG	20 strafp.
18.	Wage, KMG	24 strafp.
19.	Tiekstra, KMG	24 strafp.
20.	Veen, KMG	27 strafp.
21.	Haitjema, KMG	27 strafp.
22.	Blonk, KMG	30 strafp.
23.	v. Westen, KMG	30 strafp.
24.	Wardenaar, KMG	33 strafp.
25.	Pijpstra, KMG	42 strafp.
26.	Gerners, Haarlem	50 strafp.
27.	van Hulst,, Haarlem	50 strafp.
28.	Tienstra, KMG	64 strafp.
29.	**Worst, PSVH**	64 strafp.
30.	**Hiemstra, PSVH**	64 strafp.
31.	Jongsma, KMG	73 strafp.
32.	Veenstra, KMG	73 strafp.
33.	v. Aalderen, KMG	77 strafp.

Handicaprace:

1.	**Schalen—v. d. Donk, RSDW**	5 strafp.
2	**Siebring—Kinds, PSVA**	6 strafp.
3.	de Haas, KMG	17 strafp.
4.	Blaauw, KMG	19 strafp.
5.	**Gruben, PSVA**	28 strafp.
6.	**Reker—Went, RPSVG**	38 strafp.
7.	Berkhof—Zuidema, GPSV	38 strafp.

Teamprijs:

PSV Heerenveen met de 3 best geplaatste zijspancombinaties.

J. M. P.

1 Kampioenschap

en 2 vierde plaatsen bij de Nationale Politie Athletiekkampioenschappen

Op Zaterdag 2 October organiseerde de Rotterdamse Politiesportvereniging „Hermandad" de Nationale Politie-athletiekkampioenschappen. Uit het Gewest Groningen namen H. Kamps (RPSVG) en W. Ensing (PSVA) deel aan deze strijd om de hoogste athletiektitels in N.P.S.B.-verband. De deelname aan deze wedstrijden stond uiteraard alleen open voor A-klassers. De prestaties van genoemd tweetal tussen al deze cracks waren overweldigend. Kamps wist zelfs het nationale kampioenschap Polsstokhoogspringen op zijn naam te brengen. Vanzelfsprekend ondervond hij nu meer tegenstond dan bij de vorige maand gehouden Intergewestelijke Athletiekwedstrijden. A. de Jong de all-round athleet van de 1e Div. Koninklijke Marechaussee wist de lat op 3,10 m. nog te passeren, maar dat bleek ook het uiterste te zijn. Een prachtige sprong van Kamps van 3,20 m. was daarna voldoende voor het kampioenschap. Gefeliciteerd hoor!
Ensing wist zich bij het hinkstapspringen en verspringen in de finale te plaatsen en dat is op zich zelf reeds een hele prestatie. Op beide nummers behaalde hij de vierde prijs. Bij het hinkstapspringen bedroeg de achterstand op nummer 3 slechts 1 cm. Ensing mocht nog 1 maal springen en nam zich voor bij deze laatste sprong alles maar dan ook alles te geven en ingewijden weten wat dat betekent. Het werd dan ook een prachtige sprong, voldoende zelfs voor de 2e plaats, maar helaas werd de sprong ongeldig verklaard omdat de voet de afzetbalk een weinig had overschreden. Niettemin in dit gezelschap een uitstekende prestatie. Onze gelukwensen met dit buitengewoon resultaat mannen. Jullie hebben ons Gewest op uitstekende wijze vertegenwoordigd en de eer van het Noordelijk District hooggehouden. Bovendien werd weer eens aangetoond, dat met de Noorderling ook op athletiekgebied terdege rekening moet worden gehouden. Nogmaals onze hulde en wij hopen dat deze successen ook onze overige athleten mogen inspireren, opdat een volgende maal meerdere collega's U zullen vergezellen.
Hieronder de resultaten waarbij Kamps en Ensing betrokken waren:

Polsstokhoogspringen:

1.	Kamps H., RPSVG	3,20 m.
2	Jong, de A., Kon. Marechaussee	3,10 m.
3.	Hout, v. d. S., Hellendoorn	3.00 m.
4	Beintema H., SRGA	2,80 m.
5	Rijpma T., Luctor	2,80 m.
6.	Grevink B., SRGA	2,70 m.

Verspringen:

1.	Eijken R. v., HPSV	6,57 m.
2.	Jong de A., Kon. Marech.	6,21 m.
3.	Uffelen W. M. v., RPSZ	6,11 m.
4.	Ensing W., PSVA	5,98 m.
5.	Burghart H., SRGA	5,75 m.
6.	Woudenberg, J. v., RSDU	5.51 m.

Hinkstapspringen:

1.	Jon de A., Kon. Marech.	13,47 m.
2.	Woudenberg J. van, RSDU	12,58 m.
3.	Appel J. W., SRGA	12,38 m.
4.	Ensing W., PSVA	12,37 m.
5	Uffelen W. M. v., RPSZ	12,10 m.
6.	Duisterwinkel T., HPSV	11,76 m.

J. M. P.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (145)

Velen zullen zich nog de personeelsontspanningsavond herinneren van de vorige winter. Het gebodene viel bij de aanwezige bezoekers in de smaak, gezien het applaus. Ik denk aan de mooie liederen, gezongen door het „Mannenkoor der Rijkspolitie", het enige koor in het gehele land en nog wel in ons Gewest. Jammer dat dit koor voor de komende ontspanningsavond niet kan optreden in verband met repetities.
Voorts zullen velen zich ook nog het optreden van een amateurtoneelgroepje herinneren. Deze groep is samengesteld uit personeelsleden. Het stuk wat deze groep de vorige ontspanningsavond ten tonele heeft gebracht („Tante-Jutta") was mooi en prachtig gespeeld. Op 10 November a.s. heeft het bestuur voor haar leden een ontspanningsavond op haar programma staan. Een opwekking, om 10 November a.s. vrij te houden is stellig niet nodig voor hen, die vorige winter „Tante-Jutta" hebben gezien. Zij, die er toen niet waren zullen hopenlijk dit keer de kans niet verzuimen om deze toneelgroep te zien optreden. Deze groep heeft voor die avond weer twee mooie stukken in studie en ik twijfel er niet aan dat de aanwezigen weer volop kunnen genieten van het toneel.

Tussen de bedrijven door zal het publiek in de zaal nog het een en ander te zien krijgen, doch daarover wil ik maar zwijgen want het is nu nog geheim.
Een bezoek aan deze avond is alleszins de moeite waard, gezien het programma, waarin nog een tombola staat vermeld.
Ik kan dan ook niet nalaten een ieder aan te sporen deze personeelsavond bij te wonen. Het verhoogt de gezelligheid en bevordert de saamhorigheid.

De Secretaris
J. P.

STAPHORST, *gebonden aan* ONGESCHREVEN WETTEN

In het vorige nummer hebben we zo te hooi en te gras enkele opmerkingen over Staphorst-Rouveen en zijn inwoners gemaakt. Wij hebben getracht aan te tonen, dat hier nog een typische dorpsgemeenschap aanwezig is, die wars is van geldelijk gewin. Hoe gemakkelijk immers zouden de klederdracht en de gebruiken aangewend kunnen worden om de toeristen geld uit de zak te kloppen. Het komt natuurlijk wel eens voor dat een enkeling zich laat betalen om gefotografeerd te worden, maar regel is het niet.
Ook hebben we de nadruk gelegd op het feit, dat de Staphorsters zeker niet bij de moderne tijd zijn achtergebleven. Zij bewerken hun land met moderne machines, zij hebben radio's en jong en oud rijdt dikwijls op een bromfiets naar Zwolle en Meppel. Maar toch zijn er dan opeens van die oer-oude gebruiken die van geslacht op geslacht zijn doorgegeven en in stand gehouden.

Dat begint eigenlijk al met de geboorte. Het zou te ver voeren alle gebruiken nauwkeurig te beschrijven. Voor degene, die er meer van willen weten kunnen wij het aardige boekje van Fred Thomas „Een liefde in Staphorst" aanbevelen. We zullen ons hier tot enkele, vrij willekeurige, grepen moeten beperken. De komst van de baby wordt in Staphorst vrij stil gehouden, men spreekt er zo weinig mogelijk over. Heeft de nieuwe wereldburger zijn intrede gedaan, dan treedt meteen de burenhulp in werking, culiminerend in het „wievenmoal". Tot de doop van de baby blijft de moeder in huis; eerst door de doop en haar kerkgang wordt zij „gereinigd" en neemt zij weer aan het normale leven deel. Tot vier jaar wordt de kleine in complete meisjeskleren gestoken. Alle kleuters scharrelen daarom als grote levende poppen op de boerenerven of op de straat rond. Alleen een paar „brummelknopen" bovenaan de borst geven een ingewijde te verstaan dat men met een „jonchien' te maken heeft.

Bij zijn vierde verjaardag ontpopt de mannelijke kleuter zich als een man. Het wordt een „Staphorster", gelijk gekleed als zijn vader en grootvader: lange bevertien broek met nauwe pijpen, buis met knopen en pet.

De jeugd van de twee dorpen Staphorst en Rouveen wordt er reeds vroeg aan gewend om hard mee te werken op de boerderij. Het koeienbinnenhalen wordt al spoedig aan de meisjes overgelaten, aan het aard-

Een typisch beeld dat de laatste tijd vanuit de trein tussen Meppel en Dedemsvaart viel waar te nemen. Vermoedelijk nergens anders in ons land treft men deze zgn. schuilschermen aan. De Staphorsters trekken zich in de luwte van dat scherm terug, wanneer zij hun werkzaamheden even onderbreken.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (146)

Een mooi voorbeeld van een oude, degelijke Staphorster boerderij. Helaas kunnen wij u de helblauwe kleur van de kozijnen niet laten zien.

appelkrabben ontkomen zij niet. Maar zij doen dit met plezier. Zij weten dat hun hele leven gewijd zal worden aan het werken op de grond die hun maatschappelijke welstand schenkt.
Wanneer de jeugd ouder wordt valt zij weer onder de oude wetten. Normale omgang tussen jongens en meisjes, zoals de moderne tijd die kent, komt in deze dorpen niet voor. Het zijn de uitersten die elkaar hier raken. Men kan misschien bezwaren opwerpen tegen de wel wat erg vlotte en gemakkelijke omgang der sexen, zoals die in de grote steden plaats vindt. Men zou misschien een zekere afstand, reserve en terughoudendheid niet ongewenst achten. Maar het helemaal geen openlijk contact hebben tussen de geslachten zoals in Staphorst gebeurt, is eigenlijk ook niet juist. De oude wetten verbieden deze omgang. Maandags en Vrijdags trekken de jongemannen de „diek" op. Zij drinken in een café een biertje, voelen zich brooddronken en halen allerlei kattekwaad uit. Het vrijen zelf gebeurt in het donker omdat het nu eenmaal altijd zo geweest is. Het opkamertje, het vrijkamertje speelt bij deze gebeurtenis een grote rol. De buitenwereld heeft hier gewoonlijk merkwaardige en minder gunstige gedachten over. Er zijn bezwaren tegen, er zijn dominees geweest die er tegen gefulmineerd hebben. Zonder resultaat echter. De wetten waren sterker. Ook in andere streken van ons land leeft nog wel de gedachte in verband met een opvolger op het bedrijf „geen kat in de zak te kopen". De gedwongen huwelijken zijn elders zeker ook niet ongewoon. Maar in Staphorst moet men deze gebeurtenissen eveneens zien in het geheel van de oude voorschriften. Toch is er de laatste jaren al sterk verandering in gekomen. Toch blijft de toekomstige echtgenoot voor de ouders van de dochter dikwijls nog tot de aantekendag verborgen.

Tot slot nog iets over de dag die rouw brengt: de sterfdag. Het godsdienstig besef in beide dorpen is zeer sterk. Daarom treurt men bij de dood van een ouder iemand niet erg. Thomas zegt het heel juist: want kostelijk is in het oog des Heeren de dood zijner gunstgenoten. Toch wordt er uiterlijk veel gerouwd. Kent men de gewoonten bij de klederdracht dan kan men constateren dat soms het halve dorp rouwt. Drie jaar rouw is de termijn voor een vader, moeder of kind, voor grootouders, broers en zusters anderhalf jaar, voor de overige familieleden zestien tot acht weken. Na de dood van de Staphorster doet de burenplicht haar werk. In deze dorpsgemeenschap zal niemand zich daaraan onttrekken ook al zou men jarenlang in onmin met de gestorvene hebben geleefd. De „naobers" leggen het lijk af, luiden de klok en nodigen de familie en vrienden uit tot de begrafenis. Ook dit laatste feit wordt geheel en al door de buren verricht.
Zo komt de Staphorster ter wereld met burenhulp, zo wordt zijn hele leven geleid door de aloude wetten, zo wordt hij tenslotte wederom door de buren begraven. Zijn hele leven staat in het teken van de gemeenschap, een gemeenschap zo sterk als misschien nergens elders in ons land wordt gevonden. Ams.

Het middagmaal wordt opgeschept.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (147)

Buitenlandse politie-functionarissen zullen voor de Reflector schrijven

De Opperwachtmeester R. de Lange te Zuidlaren kwam in de afgelopen zomer met het voorstel, om een serie opstellen over de POLITIE in andere Westeuropese landen te plaatsen in onze maandelijkse periodiek.

Een en ander leek mij zeer interessant — en mogelijk ook leerzaam — om kennis te nemen van een reeks van bijzonderheden over de politie in andere landen, waarbij gedacht werd aan de taak der politie, de indeling, opleiding, ontspanning en b.v. de verhouding tot de Overheid, terwijl mogelijk nog over land en volk zou kunnen worden geschreven.

Het gevolg van deze bespreking was, dat de Opperwachtmeester de Lange contact opnam met verschillende politie-functionarissen in het buitenland, waaronder enkele, die hij in de laatste oorlog leerde kennen in een Duits concentratiekamp. Er bleek grote belangstelling voor onze Reflector te bestaan en onze bedoelingen werden op prijs gesteld. De gevraagde bijdragen zouden er komen.

Het ligt nu in de bedoeling van mij om — zo mogelijk iedere maand — een Westeuropees politie-ambtenaar als „gast" in onze Reflector aan het woord te laten. Zij zullen schrijven in hun landstaal, doch voor vertaling zal worden gezorgd. Tevens zal de schrijver zelf in een kort artikeltje worden besproken en zal ik zo mogelijk een foto van de auteur plaatsen.

Schotland opent dan in het Novembernummer de reeks van bijdragen en wel door Assistant Chief Constable (Adjudant v. d. Hoofdcommissaris) A. G. Roy, uit de Schotse hoofdstad Edinburg. Op Schotland volgen vermoedelijk Denemarken en Luxemburg, waarbij respectievelijk een Overbetjent (Opperwachtmeester) en een Gendarme (Wachtmeester) aan het woord komen. Daarna schrijft waarschijnlijk de Korpschef uit een klein Belgisch stadje, enzovoort.

Ik hoop, dat U de bijdragen met genoegen zult lezen en dat we er allen iets van op zullen doen.

De Opperwachtmeester de Lange wil ik vanaf deze plaats hartelijk danken voor het door hem genomen initiatief en de daaruit voortvloeiende vele werkzaamheden.

Assistant Chief Constable A. G. Roy, kwam in 1923 als Officer (beambte) bij de Metropolitan Police Force in Londen. In 1924 ging hij reeds over naar de stadspolitie te Edinburg, waar hij tot heden onafgebroken bleef. In 1934 werd hij bevorderd tot Sergeant (Opperw.) en vervolgens doorliep hij verschillende rangen, om tenslotte in 1952 tot de tegenwoordige rang op te klimmen.

A.G .Roy won in 1936 een eerste prijs in een uitgeschreven „competitie" voor de beste verhandeling over het politievraagstuk en haar oplossing. Door deze verhandeling viel de aandacht op hem en maakte hij vrij snel bevordering. In 1951 werd Mr. Roy begiftigd met een Koninklijke onderscheiding voor buitengewone prestaties op politieel terrein.

Hij was in zijn jonge jaren een bekende figuur op de Engelse sportvelden en organiseerde o.m. in 1952 het internationaal politie-voetbaltournooi te Edinburg.

We laten hiermede dan verder Ass. Chief Constable Roy aan het woord [1]).

Red.

Groningen, 1 Noverber '54.

MR. A. G. ROY
Chief Costable
Edinburgh

Dear Sir,

As an editor of the Government police gazette „De Reflector" I was highly pleased that you were kind enough to send your interesting article about the police in Scotland, especially about the Edinburgh police for inserting in „De Reflector".

Our gazette is monthly sent to all government policemen and burgomasters in the northern part of the Netherlands, shown by the map on the front-page.

On behalf of all the readers of „De Reflector" I thank you so much you for your contribution and only regret that owing to pressure on space we cannot insert your article in one issue in the English language.

With many thanks and kind regards, I am dear Sir,

Yours truly

G. VAN DIJK
Government police Officer 1st class
Groningen

---

[1]) Ass Ch. Constable Roy hield zich niet aan de afspraak om niet meer dan duizend woorden te schrijven. Zodoende ziet de Redactie zich genoodzaakt deze bijdrage in twee gedeeelten te plaatsen en de Engelse tekst achterwege te laten.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (148)

Een overzicht van de werking en de taak van een

Schots Gemeentepolitiecorps

Een inzicht in de denkwijze in het algemeen t.o.v. het gebruik van een politiemacht in dit land kan worden verkregen uit de volgende Alinea, waarop van tijd tot tijd variaties zijn verschenen in de officiële politie studieboeken.

„Het voornaamste oogmerk van een doeltreffende politiemacht is het voorkomen van misdaad; het handhaven van orde en rust en het opsporen van de wetsovertreders wanneer er misdaden zijn gepleegd. Hierop moeten alle werkzaamheden van de politie worden ingesteld. Uit de bescherming van leven en eigendom, de handhaving van de openbare rust en de afwezigheid van misdaad, blijkt alleen al of het doel waarvoor de politie werd aangesteld, werd bereikt.

Ieder lid van het Corps moet beseffen, dat het zowel zijn plicht is het publiek te beschermen en te helpen, als overtreders aan te houden. Bijgevolg moet de politie-ambtenaar, wijl hij steeds tracht misdrijf te voorkomen en misdadigers te arresteren, zichzelf beschouwen als een dienaar en een beschermer van het publiek in het algemeen en moet hij al de burgers die zich aan de wet houden, onverschillig hun rang of stand, met nimmer aflatend geduld en hoffelijkheid behandelen".

Op deze onvergankelijke principes werd het Britse politie-systeem langzamerhand uitgebouwd totdat het zijn tegenwoordig hoog peil t.a.v. organisatie en efficiency bereikte.

De status van een politieambtenaar in dit land is nogal moeilijk te definiëren. Hij is een openbaar ambtenaar, zoals reeds aangegeven werd, een ambtenaar van de Kroon. Een politieambtenaar is evenwel geen ambtenaar van de Kroon in de volledige betekenis, zoals een lid van het Binnenlands Bestuur of de Strijdkrachten. Hij kan misschien het best worden beschreven als een dienaar van de gemeenschap in de volste betekenis van het woord. Er moet echter aan herinnerd worden dat de politieambtenaren als burgers worden beschouwd, onderworpen aan de gewone wetten van het land en wanneer ze falen bij de uitvoering van hun plichten of hun bevoegdheden overschrijden, zijn ze persoonlijk verantwoordelijk voor de gevolgen en kunnen gerechtelijk vervolgd worden. Zij worden niet beschermd door enige bijzondere wet en er zijn geen geheimen of zaken die geen licht kunnen verdragen die hen bij de uitvoering van hun taak omringen. Bij hun gehele wijze van werken zijn de leden van de gemeenschap rechtstreeks geïnteresseerd. Nu ik de belangrijkste trekken van het Britse systeem kort beschreven heb, ga ik over naar de toestand in Schotland en in het bijzonder naar de Gemeentepolitie in Edinburg, waar ik op de een na hoogste in rang ben.

Bij zijn aanstelling legt een politieambtenaar in Schotland de eed of een verklaring af voor een Vredesgerechtshof, dat hij „getrouw de taak, verbonden aan het ambt van constable (agent) zal vervullen". Dit ambt vormt tegenwoordig de basis van de macht die de politie bezit en ofschoon het tevens de laagste rang in het Corps aangeeft, houden alle rangen in de dienst deze toevoeging (constable). Alle Britse Corpsen zijn dienovereenkomstig bekend als „Constabularies" (Commissariaten).

De Politiemacht van Schotland omvat 19 politiecorpsen (vergelijk Rijkspolitie) die de landelijke districten omvatten en 14 afzonderlijke politiecorpsen. Centralisatie van de Britse politiemacht ligt nog niet in het vooruitzicht en elke macht valt onder plaatselijke politieautoriteiten, waaraan het hoofd van de politie, bekend als de (Chief Constable) verantwoording schuldig is.

In Schotland zijn de politieautoriteiten de leden van de gemeenteraad, die in hoofdzaak te maken hebben met het algemeen beleid van de financiën en zich weinig mengen in de dagelijkse contrôle van het Corps.

De Staatssecretaris voor Schotland, die lid is van Hare Majesteits Regering, oefent ook een aanmerkelijke mate van algemeen toezicht uit en kan instructie's of advies geven aan de Hoofd-Commissarissen via de Afdeling-Politie van het Schotse departement van Binnenlandse Zaken.

	Bevolkingsaantal	Oppervl. in „acres" 1 acre is 4047 m²	Toegestane sterkte	Gemiddeld aantal inw. per pol.man	gem oppervl. per pol.man per „acre 4047 m²
Plaatsen met Gem. politie (totaal 14)					
	2.434.200	135.500	4.402	553	31
Plattelands politie (totaal 19 streken)					
	2.683.400	18.933.200	3.186	842	5.943
Totaal	5.117.600	19.068.700	7.588	674	2.501
Afzonderlijk voor de stad Edinburg zijn deze cijfers:					
	470.800	32.400	815	578	40

Edinburg is ruw berekend 11¼ mijl lang en meer dan 8 mijl breed. Er zijn 143.219 bewoonde huizen en meer dan 435 mijl aan straten, wegen en pleinen. Er zijn verschillende grote parken en tuinen, en binnen de grenzen ligt de haven Leith.

Het centrum van de stad bestaat hoofdzakelijk uit winkels, magazijnen, fabrieken en kantoren, waarboven zich vaak huurwoningen bevinden.

In de omstreken en buitenste wijken vinden we grote open ruimten, woonwijken van beter gesitueerden, enige fabrieken en op min of meer regelmatige afstanden woningen van woningbouwverenigingen waarheen vele vroegere achterbuurtbewoners zijn verhuisd. In deze laatste wijken wonen vele van onze tegenwoordige inbrekers, wanneer zij niet van Hare Majesteits gastvrijheid genieten, die de neiging hebben uit grote huizen te stelen en dus niet ver van huis behoeven te gaan, daar de grote villa's en deze huizenblokken door elkaar heen staan.

Het systeem van de Politie Posten (eenmanshokjes met een rode lamp) bestaat hier sinds 1933. Er zijn 142 Politie Posten en 42 Politie-melders geplaatst op strategische punten door de hele stad heen, welke verdeeld is in vier territoriale afdelingen, met een

Ook zo helpen wij elkaar

VRAAG EN AANBOD

(De hieronder vermelde aanbiedingen en vragen worden ten behoeve van het personeel in het Gewest gratis geplaatst. Inzendingen moeten uiterlijk de 13e van iedere maand in het bezit van de redactie zijn.)

TE KOOP AANGEBODEN

1. Leerboek voor de Politie van Stapel en De Koning, 20ste druk. Geheel bijgewerkt, 6-delig f 30.—
2. Politievraagbaak door A. L. A. van den Berg, 5e druk, 2-delig. Geheel bijgewerkt f 15.—.

F. Nijmeijer, Prins Bernhardlaan 12, Coevorden.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (149)

Superintendant aan het hoofd van elke afdeling. Alle afdelingen zijn door middel van telefoon met het Hoofdbureau verbonden en zo is er een compleet telefoonnetwerk tussen de politiebureaux posten en melders door de hele stad.
Verkeerspatrouilles en recherchewagens zijn alle uitgerust met draadloze zenders en ontvangers, verbonden met een centraalpost. In het algemeen gesproken staan de verbindingen op zeer hoog peil.
De stad is verdeeld in dag- en nachtwachten. De langste wacht overdag omvat ongeveer 25 mijl aan straten, terwijl de kleinste nachtwacht ongeveer 1 mijl omvat. De andere dag- en nachtwachten variëren tussen deze limieten.
De diensten zijn van 6 uur 's morgens tot 2 uur 's middags, van 14 tot 22 uur en van 22 uur tot 6 uur. Het is mogelijk geworden om in sommige gevallen de wachtmensen twee maanden dagdienst te geven tegen één maand nachtdienst
De dienstvoorwaarden zijn vervat in de Politie Reglementen, die de belangrijkste factor in de politieadministratie van tegenwoordig vormen.
Behalve de verschillende rangen als Hoofd-Commissaris (Chief Constable), Commissaris (Assistent Chief Constable), Ambtenaar 1e klas (Chief Superintendant), Ambtenaar 2e klas (Superintendant), Hoofd-Inspecteur (Chief Inspector), Inspecteur (Inspector), Brigadier (Sergeant) en agent (constable), geven de reglementen in het bijzonder de bevoegdheden aan die nodig zijn om toegelaten te worden tot de Politie en ook voor bevordering naar de hogere rangen.
De normale diensttijd is bepaald op 8 uur per dag voor 6 dagen per week en het jaarlijks verlof wordt verleend al naar gelang de rang, variërend van 18 tot 27 dagen per jaar.
De Reglementen bepalen ook de salarissen voor Hoofd-Inspecteurs, Inspecteurs, Brigadiers en Agenten, maar die van de hogere rangen (Superintendant en hoger) worden geregeld in overeenstemming met de grootte en de staat van het betreffende corps.
De Politiepensioenwet van 1921 voorziet in de betaling van pensioenen, toelagen en gratificaties aan leden van de Politie in Groot-Brittannië en ook aan hun weduwen, kinderen en afhankelijke personen. Het volgende is een overzicht van de belangrijkste paragrafen in de wet, voor zover het Schotland betreft.

De wet geeft aan een lid van de politie het recht om na 25 dienstjaren met pensioen te gaan en een pensioen te ontvangen gelijk aan de helft van zijn salaris. Het bedrag van het pensioen wordt verhoudingsgewijze verhoogd tot twee-derde van het jaarsalaris na 30 dienstjaren.
Het met pensioen gaan is verplicht, behalve in zeer speciale gevallen, bij Brigadiers (Sergeants) en agenten (Constables), wanneer zij de leeftijd van 55 jaar hebben bereikt. Superintendants en Inspectors op 60-jarige leeftijd en Chief-Constables op 65-jarige leeftijd.
Er zijn in de wet ook voorzieningen getroffen voor het uitbetalen van speciale pensioenen aan „officers", die ongeschikt voor de dienst zijn verklaard tengevolge van letsel of ziekte van geest of lichaam; in dit geval wordt het bedrag van het pensioen ook bepaald door het aantal dienstjaren.
De Politie Autoriteiten zijn gemachtigd van de betaling van elk lid van de Dienst, bedragen af te trekken, die gelijk staan aan 5% aan het betaalde bedrag, als een bijdrage voor het pensioen.
Er zijn ook voorzieningen getroffen voor de uitbetaling van pensioenen aan de weduwen, kinderen en afhankelijke personen van leden van de Politie, waarvoor de bedragen in elk geval niet alleen worden geregeld naar het aantal dienstjaren van de „officer" maar ook naar zijn rang op het tijdstip van zijn overlijden of pensionnering.

Een gedetailleerd verslag van de werkzaamheden en de plichten van een politieagent zou de lezer te zeer vermoeien en waarschijnlijk van weinig practische waarde zijn, maar een algemeen overzicht van de voornaamste functies van de politie in deze stad zou als volgt kunnen worden samengesteld:
het handhaven van de veiligheid van personen en goederen en het toezicht op de openbare zeden; de handhaving van wetten, A.M.v.B. en verordeningen; het beschermen van het publiek tegen lichamelijke ongevallen; het handhaven van de orde in de straten en openbare gelegenheden; het arresteren of rapporteren van wetsovertreders; het regelen van het verkeer; het redden van personen die in gevaar verkeren; het verlenen van eerste hulp en bijstand aan personen, die gewond of ziek zijn; het opsporen en rapporteren van ongezonde toestanden in werkgelegenheden, gebreken aan wegen, plaatselijke veranderingen in bebouwing, defecte straatverlichting, gevaarlijke gebouwen, opgebroken plaveisel, lekken in riolering en gasleidingen en elke andere toestand of zaak, waarop de officiële aandacht zou moeten worden gevestigd; het voorkomen van klachten in verband met zwervers of bedelaars, rondtrekkende muzikanten, straatzangers, straatventers en dergelijke; het verspreiden, indien nodig, van politieberichten en circulaires aan pandhuishouders, makelaars, juweliers, banken, winkels, garages en dergelijke, beschrijvingen van gestolen goed, gezochte personen of het verzorgen van de modus operandi van misdadigers, die in enige bijzondere vorm van misdaad specialiseren; het bezoeken van publieke vermakelijkheden, thaters, bioscopen, dancings en biljartzalen en het toezicht op het openen en sluiten van gelegenheden.

De taak van ambtenaren in civiel bestaat uit het inwinnen van inlichtingen voor de plaatselijke overheid, het doen van onderzoeken met betrekking tot bordelen, publieke vrouwen en souteneurs; het opsporen van overtredingen op het gebied van kansspelen en het toezicht op bookmakers; het toezicht op kantoren voor arbeidsbemiddeling, de vreemdelingen, de vuurwapenwet en bedwelmende middelen; en in het algemeen klachten van allerlei soort, voor welker behandeling ambtenaren in burger meer geschikt zijn dan die in uniform. Een bereden contingent van zes paarden is beschikbaar indien gewenst bij Koninklijk bezoek, processies, belangrijke voetbal- of rugbywedstrijden en andere speciale gelegenheden.

(Wordt vervolgd).

Koopt bij onze adverteerders !

uniformen
n/maat
kamgaren whipcord
kleurecht
fa. gombert
a. kerkhof 16
groningen
tel. 35835
Vraagt offerte

HOTEL — CAFÉ — RESTAURANT — BAR
(A.N.W.B. - K.N.A.C. - K.N.M.V - K.N.V.v.L.)
Ogterop (R. DE VRIES)
MEPPEL
U WORDT ER VORSTELIJK ONTVANGEN.
U EET ER VORSTELIJK

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (150) 150

Voor elke vorm van beroepsvervoer
Voor iedere kostprijsberekening zorgt **WEGTRANSPORT**

Kantoren:
DELFZIJL, Oudeschans 65. Tel. 312 en 266
GRONINGEN, Nw. Kerkhof 8b Tel. 22468

Redactie en administratie hadden op deze plaats een annonce gedacht van het befaamde Eet- en vergaderetablissement van **Koos Kerstholt** a/d Vismarkt in Groningen. „Bezorg de drukker niet onnodig last" zegt Koos Kerstholt, „we hebben klanten zat..." en da's waar

Timtur
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist
HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

Meer dan 50 jaren **UNIFORMEN**
Ook voor Rijkspolitie
FIRMA H. MOOI & ZOON
VAART ZZ 15 - ASSEN - TELEFOON 2416

D. A. M.- remmen
zijn **SNEL-** remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

'n GERMAAN
daar heb je wat aan!
Rijwielen
Bromfietsen J.L.O. FP 50
Bromfietsen Sachs,
2 versnellingen
N.V. Rijwielindustrie F. & J. van Werven, Meppel

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.

Contrôle Rijkspolitie!
Het ombouwen van reminstallaties, zodat deze voldoen aan de wettelijke eisen, verzorgt met grote ervaring
J. KNOOP N.V., ADUARD - Tel. 235 (K 5903)
AUTOSLOPERIJ
KNOOP
helpt velen uit de knoop!

Radio Heins
Uw adres voor de beste radioapparaten
tevens F.M. app. Een lust om te horen
Wilhelminasingel 38, - COEVORDEN

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 51
Emmen Tel. 1372

Garage Raterink Beilen (bij de brug)
Goed adres om even te tanken
Telefoon 77
Shell-Tankstation - Garage en Touringcarbedrijf

Wilt U beslist goed
VERHUIZEN
dan naar FA. G. DELANGE
Meubeltransporteurs sinds 1920
LAADWEG 39 - TEL. K 5910-1503 - EMMEN

Voor al Uw Kantoorbenodigdheden
MACHINES, MEUBELEN. drukwerk etc.
naar het van ouds bekende adres:
MODERNE KANTOORINRICHTING
Gelkingestraat 1a, Groningen - Telefoon 25437
PRECTA

FIRMA H. DRENTH
WINSCHOTEN - LANGESTR. 16 - TEL. 450
Heren-, Dames- en Uniform Kleermakerij

Naast onze bekende **Maatafdeling** in Uniformkleding hebben wij ook een afdeling opgericht in **Confectie naar maat.**
Bovengenoemde kleding wordt uitsluitend gemaakt van zuiver 100% wollen kamgaren Officiers whipcord.
Door deze hebben wij het genoegen U onderstaande prijzen te kunnen doen toekomen.

Maatwerk op eigen atelier		Conf. n/maat
Tuniek	f 112.50	f 97.50
Lange pantalon	„ 56.00	„ 48.00
Ballonbroek	„ 57.50	„ 49.50
Ballonbroek (zware. kw.)	„ 59.50	„ 51.50
Whipcord overjas	„ 152.50	„ 147.50
Gabardine overjas	„ 109.50	„ 109.50

Bovengenoemde prijzen zijn inclusief 1 keer passen. Alle ballonbroeken zijn voorzien van ritssluiting.
Onze coupeurs komen ter plaatse maatnemen en passen, zonder prijsverhoging.
Om een vlotte afwerking te garanderen, verzoeken wij U indien mogelijk, nu reeds Uw kleding voor levering 1955 op te geven.

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

Materialen voor

tekenen,
kunstschilderen,
boetseren enz.

K. BOSSINA
ZUIDERDIEP 17
GRONINGEN

Gedenk de
ADVERTEERDERS
van dit blad

Thans binnen ieders bereik - Gratis onderricht thuis

Exclusiviteit van HALBERG schrijfmachines. Contantprijs f 250 of AANTR. BETALINGSVOORWAARDEN

Afbetalingsschema v/d portable schrijfmachine p. maand

Vooruit	6 mnd.	9 mnd.	12 mnd.	15 mnd.	18 mnd.
f 25.–	f 40.29	f 27.82	f 21.54	f 17.87	f 15.33
f 50.–	f 35.83	f 24.75	f 19.25	f 16.09	f 13.94
f 75.–	f 31.37	f 12 67	f 16.86	f 14.10	f 12.23

SIJBES' Kantoormachine Bedrijf
Oude Ebbingestraat 55, Tel. 2716, GRONINGEN
Vraag vrijblijvend toezending prospectus

TJAART VAN DER MOLEN
Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (K 5900)

Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

E.S.A. *Touringcars*

Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50 personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van grote gezelschappen

Alle inlichtingen en offertes:
E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

BONTMANTELS
KLAAR EN
NAAR MAAT

Reparaties en omwerkingen naar de **nieuwste modellen**

BONTWERKERIJ ZIEMAN
Mr de Ranitzstraat 2 GRONINGEN-HELPMAN - Telefoon 30634

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asphaltemulsie in Nederland

Een product van

Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

Fa. W.K.W.
CARROSSERIEBEDRIJF
GRONINGEN
Telefoon 32733

Een **Brandaris** *betaalt zichzelf!*

Met dubbel-gepatenteerde lucht-kopcirculatie

K. A. NIERMEIJER
LEEUWARDEN

N.V. GREMI
Poelestraat 27 - Telefoon 20055 - GRONINGEN

Import voor Nederland van
A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen GOGGO scooters
Speciaal adres voor Lederkleding

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (152)

HET ORGAAN VAN RIJKSPOLITIE GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

3e jaargang no. 12 1 December 1954

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Buwalda, E., Wmr. no 1007, van Usquert naar Uithuizermeeden.
Houten, J. van., Owmr. no. 928, van Termunten naar Stadskanaal als Post-C.
Dijkman, Th. A., Wmr. 1e kl. no 425, van Appingedam naar Termunten als Post-C.
Looijenga, J., Owmr. no 65, van Akkrum naar Mantgum als Groeps-C.
Gelling, F., Owmr. no 514, van Pol te Water Loosdrecht naar Parketgr. Assen.
IJtsma, A., Wmr. 1e kl. no 2245, van Drogsteropslagen naar Annerveenschekanaal.
Abbingh, R., Wmr. no. 1555 van Eext naar Drogsteropslagen als Post-C.

In de sterkte opgenomen:

Buma, L., Adsp. op arbeidscontract. Ingedeeld bij de groep Warffum, Post Usquert.

Met eervol ontslag:

Karelse, P. J., Wmr. 1e kl. no 1696, Buinermond. Wegens overgang naar Koninklijke Landmacht.
Buitenhuis, J., Distr. Adj. no 72, Winschoten. Met pensioen.
Autsema, J., Wmr. no 401, Annerveenschekanaal. Wegens overgang naar een burgerbetrekking.
Koops, J. A., Wmr. no 1788, Dwingeloo. Wegens overgang naar een burgerbetrekking.

Overleden:

Kuur, J. v. d., Owmr. no 198, Sneek.

In het huwelijk getreden:

Bakker, H., Wmr., Leek. Met mej. I. R. Peterson.

Bevorderd tot Officier der Rijkspol. 2e klasse:

Meer, B. v. d., Adsp. Off., Districtsstaf Leeuwarden.

Geslaagd voor het Politiediploma B:

Dunnewijk, J. T., Wmr. 1e kl., Gasselternijveen.
Bakker,A., Wmr. 1e kl., Assen
Ploegsma, B., Wmr. 1e kl., Eelde.
Walle, I. J. v. d., Wmr. 1e kl., Oosterhesselen.
Vedder, E., Wmr. 1e kl., Hooghalen.

Geslaagd voor het diploma Duitse taal voor Politieambtenaren, te Bilthoven:

Braad, R., Wmr. 1e kl., Wildervank.

Geslaagd voor het diploma Franse taal voor Politieambtenaren, te Bilthoven:

Klevringa, O. H., Wmr. 1e kl., Assen.

Geslaagd voor het diploma Engelse taal voor Politieambtenaren, te Bilthoven:

Reitsma, D., Wmr., Winschoten.
Veen, J. v. d., Wmr. 1e kl., Wapserveen.
Boeve, H., Wmr. 1e kl., Nieuweschans.
Siepel, L., Wmr. 1e kl., Heiligerlee.
Hemkes, R., Wmr. 1e kl., Terschelling.
Zijlstra, F., Wmr. 1e kl., Havelte.
Koekoek, K., Wmr., Nijeveen.
Freederiks, L., Wmr. 1e kl., Winschoten.
Braad, M., Wmr. 1e kl., Windervank.

Gedetacheerd aan de Kaderschool te Bilthoven:

Spijker, G., Wmr. 1e kl., Drogeham.

Terug van detachering aan de Kaderschool te Bilthoven:

Melinga, H. H., Wmr. 1e kl., Ulrum.
Scheepvaart, J., Wmr. 1e kl., De Wilp.
Bennema, J. R., Wmr. 1e kl., Assen.

Door de heer Algemeen Inspecteur van Rijkspolitie werd een Tevredenheidsbetuiging toegekend aan:

Spans, M., Adjudant, Oosterwolde. Wegens moedig en beleidvol optreden op 20 September 1954, waardoor kon worden bereikt dat de orde in een Ambonnezenkamp — alwaar naar het zich liet aanzien ernstige ongeregeldheden plaats vonden — op korte termijn afdoende kon worden hersteld.

Door de heer Gewestcommandant te Groningen werd een Tevredenheidsbetuiging toegekend aan:

Remerij, S., Wmr. 1e kl., De Wijk. Wegens zich van zijn taak te hebben gekweten met betrekking tot het blijk geven van bijzondere activiteit tijdens surveillance en het goed in zich opnemen van verspreide verzoeken tot opsporing en aanhouding van de verdachten van twee elders gepleegde diefstallen, waarvan één met braak, tengevolge waarvan deze verdachten konden worden gearresteerd.

Organisatie:

De Post Nieuw-Schoonebekerveld van de groep Schoonebeek is gewijzigd in post „Weiteveen".
De Posten Gasselternijveen en Gasselternijveenschemond van de groep Gieten werden samenvoegd tot één post onder de naam Gasselternijveen.

Geboren:

Hendrik, Johan, Christophoor, z.v. Wmr. Mein, M. F. en S. Wiegers te Groningen.
Henderika, Geertje d.v. Wmr. J. D. Oosten en H. Kwint te Twijzel.
Geert, Jan, z.v. Wmr. G. Keurs en H. Jansen te Drieborg.
Hendrik, z.v. Wmr. 1e kl. K. Brouwer en S. M. Kootstra te Veenklooster.
Isaäc, Robert, z.v. Wmr. I. van Nieuwenhoven en A. Appelmelk te Wolvega.

3e Jaargang No. 12 Verschijnt 1 x per maand. 1 December 1954

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: G. van Dijk, Off. der Rijkspolitie 1e kl., Verlengde Hereweg 44, Groningen Telefoon 29904.
Giro Redactie Reflector No. 50659, Verl. Hereweg 44, Groningen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Wmr. 1 F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TELEFOON K 5220—1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, IS, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE, VERBODEN.

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensionneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht, door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

sint nicolaas prijsvraag 1954

Als vrouw van één der Rijkspolitie
Doe ik graag aan 't puzz'len mee,
Maar zonder hierbij iets te rijmen
Stuur ik d'uitslag niet in zee.

Ook ik lees gaarne de Reflector,
Het is een fijn blad voor 't gezin,
Want ook wij vrouwen vinden dikwijls
Hier hele leuke dingen in.

Geregeld lees ik de mutatie's
Geboorte van een hij of zij.
Is dit soms mode bij Politie?
Meestal staat er een tweeling bij.

Dit blad wil ik niet graag weer missen,
Zit U er soms een beetje krap,
Ga dan maar Heren der Redactie
Met de collectebus op stap.

U zult dan zeker wel bemerken:
Dit maandblad wil men niet meer kwijt,
Het brengt ons aangename uren,
En in November veel jolijt.

Heb ik mijn ega met dit rijmen
Verslagen, dàn heb ik mijn zin.
Misschien zit er dan met de prijsvraag
Voor mij ook nog een kansje in.

Mevr. S. Lijklema—Klijnstra,
Jan Lievenstraat 52,
Leeuwarden.

Met dit gedicht won Mevrouw Lijklema de eerste prijs van de drie extra prijzen, die voor de gedichten ter beschikking waren.

★ ★

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812 GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat en „in voorraad vervaardigd" van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (155) 155

En hier volgt de tweede extra prijs:

'k Ben een oer-, oerdeeglijk huisvrouw
Maar als 'k een puzzle zie, word 'k dol!
Dan laat ik potten, pannen liggen,
Dan heb 'k slechts woorden in mijn bol!

Men zegt, dat vrouwen fanatiek zijn
En dat is vast en zeker waar,
Want ik verwaarloos al mijn huiswerk;
Eerst moeten die drie puzzles klaar!

Het wordt me groen en geel voor d' ogen,
Ik peins me doodgewoonweg wild!
Ik heb het toch haast voor elkander,
Drie puzzles op een oor gevild!

Maar dat ellend'ge ronde voorwerp,
Wat heeft dat nu toch wel voor zin?
Een pet? Een bus? Een flikkerlichtje?
Ik geef het op, maar stuur toch in!

En hebben allen het geraden,
En zijn ze wijzer nog dan wijs,
Geef dan aan deze domme huisvrouw
Zo'n zakagenda als poedelprijs!

L. de Vries—Kanning,
IJsselstraat 41 B,
Groningen.

De derde prijs werd toegewezen aan F. v. d. Werf, Bronlaan E 158 d te Dokkum, met het volgende gedicht:

De nachtdienst ging bij ons laatst zó,
„Heb jij de oplossing al jó?"
„Ik ben een mooi eind al op weg,
moet je maar 'ns horen zeg.

Anne de Vries bij Bartje vlug,
Gelukkig is het beeld terug.
Reflector hoort vanzelf bij jeep"
„Neen man: Toon Hermans met tuut piep!"

„Dan reflector bij collectebus
Is 't toch waar van die armoe dus?"
Die plaatjes had'n we bij elkaar,
Toen naar de kryptogrammen maar.

„Onding op straat, wa's dat nou weer?
'n Sprong op 't ros, 't deed even zeer,
„Flessenglas kan dat het zijn?"
„'t Kan, maar ik vind het niet zo fijn."

Politieman als hoop droog gras,
„'K wou dat 'k vast zo'n dure was!"
Ziezo de toer is weer volbracht,
Aan 't bed hadden we niet gedacht.

Bij het ter perse gaan van dit nummer, was nog niet precies bekend wat deze prijzen zouden zijn, maar dat het in de smaak zal vallen, daar kunt U op rekenen!

En nu iets over de prijsvraag. Hieronder volgt in de eerste plaats de oplossing zelf.

TJAART VAN DER MOLEN
Groningen, Peizerweg 1 - Tel. 23928, 31352 en 25454 (K 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

Foto van:	daar hoort bij:
1. Anne de Vries;	C. Beeld van Bartje.
2. Toon Hermans;	I. de jeep; (door dat liedje van: „Tuut Piep, piep, daar heb je de jeep, daar heb je de jeep, van Jansen", heeft Toontje Hermans toch wel de nodige bekendheid gekregen).
3. Gedeelte van de watersnoodoorkonde (die wij allen thuis hebben) van de ramp in Zeeland;	D. Natuurlijk het Wapen van Zeeland.
4. Bonifacius, die in 754 te DOKKUM werd vermoord;	J. De Politiezakagenda van Schaafsma en Brouwer uit DOKKUM.
5. Han van Meegeren;	G. Gedeelte van het schilderij van Van Meegeren „Emmausgangers" (laatste avondmaal).
6. De haven van Delfzijl;	H. Een pak soda.
7. Reflector. (Dit is dezelfde foto die het vorige jaar in de St. Nic. prijsvraag stond; alleen is er van boven en beneden iets afgesneden). Overigens een echte Austin reflector, die dus niet bij een Jeep hoort;	F. Collectebus; (deze slaat op de bijdrage, die thans jaarlijks door het personeel wordt gegeven, ter instandhouding van „de Reflector").

Foto van:	daar hoort bij:
8. Stuurman Steven of een gedeelte van de reclameplaat van Th. Niemeijers tabaksfabrieken te Groningen;	E. Een gedeelte van het pakje shag, dat van datzelfde cliché van de reclameplaat is afgeknipt. (Dus géén sigarettenroller!)
9. Jeen v. d. Berg. (De winnaar van de elf-stedentocht 1953);	A. Een paar schaatsen.
10. Prof. Zernicke.	B. Microscoop. (Het is heus geen sterrenkijker!)

Er kwamen in totaal 505 oplossingen binnen. 306 oplossingen werden door de jury goedgekeurd en 199 fout. Van de 306 goede oplossingen vielen er, bij de toewijzing van de prijzen, ongeveer 100 af, omdat in één gezin maar één prijs kon vallen. Alle goede oplossers hebben dus een prijs ontvangen, terwijl er ook nog enkele foutieve inzendingen een prijs hebben gekregen.
In de opgave was verzocht de kryptogrammen duidelijk over te nemen. Degenen, die zich hier niet aan gehouden hebben, kunnen dus niet rekenen tot de goede oplossers te behoren. Verder waren er verschillende inzenders, die hun kryptogrammen niet volledig ingevuld hadden door één of meerdere letters te vergeten.
De jury, die bestond uit de medewerkers van de Reflector, werkte van 9 uur 's morgens tot 8 uur 's avonds en lootte de volgende prijswinnaars er uit:

Uitslag Sint Nicolaas prijsvraag

1. K. Aardema, Verk. groep Leeuwarden, Verl. Schrans 120, Theeservies (15-delig); 2. J. Timmer, Zweeloo A 52, Pelikan-set; 3. J. J. Engelkes, Rhederweg A. 148-I, Bellingwolde, Pelikan Vulpotlood; 4. W. Post—Wansink, Star Numanstraat 75 b, Groningen, Electr. Maasbal; 5. M. F. Foekema, Spoorstraat F. 141, Dokkum, Politiezakagenda; 6. P. Wit, Troelstraweg 32, Wildervank, idem; 7. F. de Vries, Berkelstraat 24 b, Groningen, Aardewerk pul; 8. K. de Boer, d'Hondekoeterstraat 81, Leeuwarden, Politiezakaganda; 9. D. Poelstra, Schoolstraat 25, Uithuizen, idem; 10. J. Cnossen, A. 215 b te Oldehove, idem; 11. J. Veenstra, J. 149, Oosternijkerk, idem; 12. R. Westerhof, Mesdagstraat 40, Assen, idem; 13. Mevr. A. R. Ousen, Sav. Lohmanlaan 26a, Groningen, Boek (Weerlicht); 14. D. van Randen, Wmr. Rijkspol., Sexbierum, Boek (Vliegende schotels zijn geland); 15. S. Kok, Gasthuisstraat 6, Ferwerd, idem; 16. R. Zijlstra, Nieuwlandsweg 5, Haren, Boek (Het Geluk ligt in ons hart); 17. A. Deij, Marssum 157, Aardewerk Pul; 18. H. Sikkema, Lohmanstraat 50, Assen, idem; 19. E. Prins—Stijntjes, Torenstraat 66, Wildervink, idem; 20. D. Pruim, Stephensonstraat 15b, Groningen, idem; 21. Mevr. H. de Boer—Wever, Doniastraat 27, Leeuwarden, idem; 22. Mevr. A. Krol—van Dam, Kinsbergenlaan 83, Winschoten, idem; 23. B. J. Luppens, Onnerweg 15a, Haren, Boek (De Geheimzinnige man); 24. J. de Jonge—Heida, Hoofdstraat 32, Visvliet, Aardewerk Pul; 25. K. Boersma, Van Brakelplein 30a, Groningen, idem.

Verdere prijswinnaars:

26. Mevr. J. Sanders—Meijer, Wilhelminalaan 1, Zuidbroek; 27. J. Kleppers, St. Vitusholt 35, Winschoten; 28. E. J. Woortman, Spoorstraat 5, Warffum; 29. A. Venema—Boddeveld, Mernaweg B. 57, Wehe; 30. G. Hummel, Veldakkerlaan 15, Zuidlaren; 31. J. H. Assen, Van Heemskerkstraat 37, Groningen; 32. H. Wiersma—Nauta, Bergsmastraat A 301, Uithuizermeeden; 33. T. Kobes—Tuinga, Hoofdstraat 6, Ferwerd; 34. J. Boxma, Brinklaan 2a, Groningen; 35. J. Dijkstra—Oranje, Kam. Onnesstraat 198, Groningen; 36. G. Hulzinga—van Hijum, Nieuwbouw 239 E., Marrum; 37. E. Kuipers, Van Dekemalaan 56, Heerenveen; 38. S. v. d. Sluis, Hiddingastraat 23, Heerenveen; 39. H. Schuiling, Straatkampen 5, Rolde; 40. G. Schoemaker, Kanaal 203, Assen; 41. M. O. Korringa—v. d. Broek, Thorbeckestraat 8, Wildervank; 42. Janny Baron, Wagnersingel 8a, Groningen; 43. T. Taekema, Ter Kaple 33 f IV; 44. H. K. Harms, Blija, No. 130b; 45. Mevr. S. v. d. Berg—de Vries, Surinamestraat 15b, Leeuwarden; 46. G. R. Boersma, Leliestraat 8, Assen; 47. G. Hummel—de Boer, Mernaweg B 58, Wehe; 48. H. Bonsema, Hoofdstraat 40, Noordbroek; 49. A. Tienstra—Arnolli, Wagnersingel 8, Groningen; 50. O. C. den Engelsman, Kerkstraat 227, Harkema-Opeinde; 51. W. F. Altena, Bonifatiusplein E. 12, Dokkum; 52. M. de Boer—Kruizinga, Boerdamsterweg 15, Middelstum; 53. M. F. Mein, Sabastraat 93, Groningen; 54. F. van Limbergen, Schoolstraat 23, Uithuizen; 55. J. Spijkerman, Eikenlaan 29, Wolvega; 56. J. H. Wiekamp, Paulus Potterstraat 19, Leeuwarden; 57. H. Klooster, Grindweg 31, Munnekeburen; 58. F. J. Sijtsema, Meuleveldweg 16, Oosterwolde; 59. H. Punter—Smit, Kastanjelaan 17, Grijpskerk; 60. K. Woldendorp, Mr. S. v. Houtenlaan 18, Groningen; 61. N. Oosting—de Roover, Leliestraat 20, Assen; 62. F. H. Hoogesteger—Wierda, Corn. Trooststraat 1b, Leeuwarden; 63. R. Benjamins—Wessels, Esstraat 48, Assen; 64. B. Haarsma, Wijckelerweg 169, Sloten; 65. E. Buwalda, Langelandsterweg B. 241, Uithuizermeeden; 66. L. Anjema, Rinsumageest No. E. 203g; 67. L. Brouwer, Van Manderstraat 30, Dordrecht; 68. J. de Jonge, Melch. de Grotestr. 1, Heerenveen; 69. F. v. d. Werf, Bronlaan E. 158d, Dokkum; 70. Mevr. Van Ringen, Amstelstr. 16, Groningen; 71. L. Reitsma, Tramweg 169, Murmerwoude; 72. J. Hoekstra, Julianastraat 8, Balk; 73. H. K. Daling, Verl. Hereweg 12a, Groningen; 74. C. Ypma, G. 104, Metslawier; 75. B. Lijklema, Jan Lievenstraat 52, Leeuwarden; 76. K. Sweers, Grote Brink 12a, Rolde; 77. H. Guichelaar, Burg. Reijnderstraat 4, Rolde; 78. Anne de Vries, Loppersum A-477; 79. A. Bousema, Groepscommandant, Dokkum; 80. J. G. Pijkstra, Van Oldebarneveldlaan 207, Groningen; 81. Tj. Annema, G. 127, Metslawier; 82. J. Krediet, Wagnerstraat 10b, Leeuwarden; 83. H. G. Berga—de Boer, G. 302, Murmerwoude; 84. P. Dobma, Schoolstraat A. 131, Oldehove; 85. Dirkje de Haan, Burg. Falkenaweg 74N, Heerenveen; 86. A. v. d. Heide, Rozenstraat 20, Heerenveen; 87. R. Wester—Wierda, Brug. Fanlkenaweg 74-O, Heerenveen; 88. E. Kruit, Poststraat 13, Wildervank; 89. Mevr. R. Overbeek—Heling, Mernaweg B. 56, Wehe; 90. W. Uithol, Wilhelminastraat 464, St. Nicolaasga; 91. A. J. Broens, Spoorlaan 30, Adorp; 92. J. Platje, Verl. Hoogeveensche Vaart no. 82, Swinderen; 93. T. de Vries,

Breuk heeft men nimmer
Bij verhuizingen met Timmer
Verhuisbedrijf TIMMER
Helper Oostsingel 26 - Telef. 29854
GRONINGEN

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (157)

E. Halbertsmastraat 71, Heerenveen; 94. H. H. Klinkhamer—Pater, Meidoornweg L. 128a, Vriescheloo; 95. S. Oppenhuizen, Eikenlaan 29A, Wolvega; 96. Mevr. F. Dijkema—Mulder, Bovenburen 167, Winschoten; 97. H. Eggens, E. 46, Den Horn; 98. B. Ennema, G. P. Beukemalaan 25, Grootegast; 99. J. Poepe, Knijpslaan 20 (XVI), Kolham; 100. G. Houwing—de Jong, Emmastraat 42a, Groningen; 101. E. Timmer, C. W. Lubbersstraat 21, Wildervank; 102. L. Blaauw, No. 18, Mantgum; 103. J. Huisman, Soerabajastraat 30b, Groningen; 104. D. Reitsma, Wilhelminasingel 1, Winschoten; 105. J. Aardema, Marowijnestraat 76, Winschoten; 105. J. Aardema, Marowijnestraat 58, Groningen; 106. L. Uitham, Prof. Wiersmastraat 58, Groningen; 107. J. v. d. Zee, Meuleveldweg 22, Oosterwolde; 108. D. J. Swarts, Westersingel C. 121 j, Bellingwolde; 109. E. de Vries, 116b te Marssum; 110. M. P. Oele, Winschoterdiep 143, Groningen; 111. B. Wiegman, Kanaalstraat 55, Assen; 112. C. Looge, J. Nieuwenhuisstraat 8, Grouw; 113. H. Oosting, D. 174, Garmerwolde; 114. R. Hemkes, Burg. van Heusdenweg 9, West-Terschelling; 115. H. A. Gijsen, Rijksstraatweg 114, Buitenpost; 116. W. Gerritse, Oranjestraat 40, Assen; 117. P. Christiani, Bataviastraat 54a, Groningen; 118. A. Warntjes, Sperwerstraat 44, Assen; 119. C. Hofing, Menaldum; 120. J. G. Hut, Pastorielaan 13, Zuidwolde (Gr.); 121. L. J. Hoogesteger, Menaldum 214c; 122. T. v. Oudheusden, Oosterhoutstraat 74, Assen; 123. P. Fokkema, B. 197, Anjum; 124. K. J. v. d. Berg—Kooistra, Scherpenzeel; 125. H. v. d. Woud, Helderstraat 34, Dokkum; 126. S. C. Bults—Buseman, Coendersweg 4 - Ib, Groningen; 127. E. Eggink, Tuinstraat 39, Assen; 128. J. Hindriks, Rijksstraatweg 120, Buitenpost; 129. J. F. Dontje—Kedde, Steendijk 114, Assen; 130. P. Hiemstra, Haulerdwarsweg 53, Wolvega; 131. L. de Dood, Eikenlaan 29, Wolvega; 132. J. G. v. d. Haak, Tuindorp 75, Akkrum; 133. T. Zwaneveld, Stationsweg 10, Appingedam; 134. Tj. Oldenburger, Middelhorsterweg 138, Haren (Gr.); 135. Mvr. Blaak-Middeljans, A. 502, Loppersum; 136. T. de Vries, Stationsweg 8, Appingedam; 137. S. M. Schoonbeek—Beenker, Groen v. Prinstererlaan 23, Wildervank; 138. I. v. Nieuwenhoven, J. W. Frisostraat 3, Wolvega; 139. K. C. Mulder, Sinnebuorren 2, Akkrum; 140. R. de Lange, Bernhardlaan 2, Zuidlaren; 141. E. Hoenderken, Beatrixplein 2, Zuidlaren; 142. T. de Jong—Kroeze, Fockemastraat G. 245, Dokkum; 143. H. T. Padje—Start, Stationsweg 72, Bedum; 144. P. Zwaagman, Oosterweg 15, Kantens; 145. G. Vedder—Arends, D. 33, Hooghalen; 146. J. A. van Ringelenstein, Veenplasweg 23, Zuidlaren; 147. J. v. d. Weide, Mesdagstraat 35, Assen; 148. D. J. Stoel, Kinsbergenlaan 10, Winschoten; 149. H. Buurmeijer, M. de Grotestraat 12, Heerenveen; 150. E. Buitenhuis, Hoofdweg 137, Hellum; 151. K. de Vries, B. 138b, Birdaard; 152. J. Eikema, Zuiderstraat 72, Noordbroek; 153. Mevr. A. Ringnalda—Faber, Merelstraat 41, Leeuwarden; 154. J. Wubbema—Postma, Kastanjelaan 13, Grijpskerk; 155. Mevr. F. Span—Korf, Jan v. Scorelstraat 56c, Leeuwarden; 156. K. Blanken—Boerema, Verl. Stationsweg 49, Zuidlaren; 157. F. A. Steendam, Buorren 39, Wijnaldum; 158. Y. J. Jaarsma, Postcdt, Marrum; 159. A. B. Udo—Bruggers, Sexbierumerstraat 29, Leeuwarden; 160. Mevr. J. Klungel—Veninga, Meidoornweg L. 128b, Vriescheloo; 161. H. Jansen, A. 200, Bellingwolde; 162. P. A. Kestens, Van Dekemalaan 10, Heerenveen; 163. B. Loerts, S. v. d. Laanstraat 80, Heerenveen; 164. M. Visser, Dokkumerweg 179, Oosternijkerk; 165. G. Schipper—Grootoonk, A. 53, Zweeloo; 166. B. Henstra, Leeuwrikstraat 37, Leeuwarden; 167. G. Wagenborg, Eemskanaal 14a, Groningen; 168. D. Bloemsma, Kleine Laan F. 236m, Akkerwoude; 169. H. de Jonge, Schoollaantje 19, Roden; 170. E. Bosker, De Laan 73, Uithuizen; 171. J. Schuurhuis, Schipborg B. 25c, Anloo; 172. Mej. A. Popma, Tilweg C. 186, Roodeschool; 173. W. Braad, Stationsweg 6, Appingedam; 174. H. Bosma, Rodeweg 6, Assen; 175. J. Hoekstra, Buitenpost 116; 176. Mevr. Kingma, Haydnlaan 3b, Groningen; 177. P. Klein, A. 51, Zweeloo; 179. Mevr. M. Kuiper—Boerma, Beukenlaan 53, Winschoten; 179. W. Kalverda—Schregardus, Engwierum, D. 274; 180. M. Schoonhoven, Jacob Catsstraat 56, Groningen; 181. E. Warrink, Dorpshuisweg 54, Harkstede; 182. H. Fopma, E. Halbertsmastraat 47, Heerenveen; 183. J. Krol, Westindischekade 96, Groningen; 184. H. Wever, Ericastraat 10, Wildervank; 185. K. Tuinenga, Anton Mouvestraat 17, Leeuwarden; 186. J. v. d. Sluis—Vogelzang, Oude Molenweg 15, Heerenveen; 187. J. D. Oosten, Rijksweg 53, Twijzel; 188. J. F. Biemold—Beek, Hoofdstraat 130, Nieuw Schoonebeek; 189. S. Sikkema, Leliestraat 29, Assen; 190. J. Oudekerk—Weistra, Lutjegast; 191. G. Veerman—Folgerts, Kuzemerweg 11, Sebaldeburen; 192. Giny de Vries, Bantegastraat 5, Lemmer; 193. O. J. de Jong, Rijksweg 321, Beetgum; 194. Mevr. A. M. Balkema—Eden, Van Rijenlaan 36a, Groningen; 195. E. Houwing, Henriëtte Ronnerstraat 45, Assen; 196. H. Meerveld, Soendastraat 27, Groningen; 197. B. Bijma, Kakenweg 9, Stiens; 198. F. W. Schedeler, Voorweg G. 59a, Murmerwoude; 199. S. J. Kruims, Mesdagstraat 65, Assen; 200. D. Zwerver, Goudenregenstr. 30, Leeuwarden; 201. Sj. Prins—Hoekstra, Valeriusstraat 57c, Leeuwarden; 202. B. Roukema—van der Heide, Arumerstraat 12, Leeuwarden; 203. D. N. W. Tits, Sabastraat 10b, Leeuwarden; 204. J. v. Aalst, Kloosterstraat 5, Winsum (Gr.); 205. J. Kort, Terhorne 170, 206. E. Rijpkema, Ant. Mauwestraat 13, Leeuwarden; 207. W. Nijholt, Nesserweg 25, Grouw; 208. J. P. A. Voorthuis, Hoofdstraat 34, Winsum (Gr.); 209. P. Heijstra, Heerenveenseweg 56, Wolvega; 210. K. Doorten, Bellingwolde; 211. A. Kiewiet, Hoofdweg 113, Kolham; 212. A. Bakker, Esstraat 50, Assen; 213. M. Eenkooren-Dragtsma, Rozenstraat 38a, Heerenveen; 214. F. Sleijffer, Kon. Julianaweg 33, Oranjewoud; 215. R. Klein, Oudeschans, G. 39 te Bellingwolde; 216. H. Keizer, F. v. Heemstrasingel G. 276, Dokkum; 217. L. Zijlstra—Tilma, Bronlaan E. 158 B, Dokkum; 218. E. v. d. Velde, Van Brakelplein 27a, Groningen; 219. E. S. van Helden—Treffers, Gorechtkade 54, Groningen; 220. J. Buitenhuis, Nijverheidsstraat 18, Wildervank.

Uitreiking „Tevredenheidsbetuiging"

Op Donderdagmiddag 4 November 1954, heeft de heer Gewestcommandant der Rijkspolitie te Groningen, in tegenwoordigheid van de Districtscommandant te Heerenveen, de Majoor P. J. G. Aalders, de Districts Adjudant S. de Jong en een groot gedeelte van het overige personeel der Groep Ooststellingwerf, op het Groepsbureau te Oosterwolde, een schriftelijke „tevredenheidsbetuiging" van de Algemeen Inspecteur van Rijkspolitie, uitgereikt aan de Adjudant-Groepscommandant M. Spans, voor diens doortastend en tactvol optreden, tijdens ongeregeldheden in het Ambonezenkamp te Fochteloo op 20 September j.l.

De kolonel uitte zijn tevredenheid over de wijze van optreden van de Adjudant Spans en betrok in deze waardering ook het overige personeel van de Groep Ooststellingwerf, een en ander mede namens de Algemeen Inspecteur, die het optreden van dit personeel ook op de juiste wijze waardeert.

Door de Majoor Aalders werd de inhoud van de schriftelijke onderscheiding aan het personeel voorgelezen. De Adjudant Spans dankte in enkele korte bewoordingen voor de ontvangen onderscheiding, daarbij de nadruk leggende op het feit, dat zijn personeel het hem mogelijk had gemaakt, de strubbelingen in het Ambonezenkamp tot een bevredigende oplossing te brengen.

25-Jarig Jubileum van de owmr A. Versluis van de groep Beilen

Op Vrijdag 12 November 1954 was het voor de opperwachtmeester A. Versluis van de Groep Beilen en zijn gezin een gedenkwaardige dag.

Op die dag herdacht hij namelijk het feit dat hij, 25 jaar geleden in politiedienst trad.

Om dit jubileum te herdenken was op 12 November 1954 om 15.30 uur in een der zalen van hotel Koopman te Beilen een receptie gearrangeerd. Vrijwel de voltallige groep Beilen was hier tegenwoordig. Verder waren aanwezig de 1e luitenant L. P. Bergsma waarnemend commandant van het District Assen; de districts-adjudant W. Gerritse en een deputatie van de Nederlandse Politiebond waarvan de jubilaris lid is.

Ook maakten meerdere burgers van deze gelegenheid gebruik om de jubilaris en zijn gezin te complimenteren.

Na enige tijd gezellig te hebben doorgebracht, onder het genot van een kopje thee met toebehoren, maakte de luitenant Bergsma van de gelegenheid gebruik om de jubilaris toe te spreken in verband met dit heuglijke feit, mede als vertegenwoordiger van de Districtscommandant. De toespraak werd „Bezegeld" met de traditionele enveloppe met inhoud.
Hierna werd de jubilaris gelukgewenst door de Groepscommandant, de adjudant Booij, mede namens de leden van de Groep. De Adjudant bood namens de Groep een vulpen aan: „Want" merkte hij op „Wij meenden te hebben gezien dat het schrijfgerei van de jubilaris vernieuwing behoefde, en wij hopen dat vingers met inktvlekken nu tot het verleden zullen behoren."

Om de schaal wat in het evenwicht te houden werd mevrouw Versluis een bloeiende plant aangeboden omdat zij als plattelandspolitievrouw ook haar deel aan die 25 jaar dienst zal hebben geleverd, weshalve ook haar een woord en een daad van hulde toekwam.

Hierna kwam aan het woord de Adjudant J. Faber, Voorzitter van de afdeling Beilen van de Nederlandse Politiebond. Hij sprak waarderende woorden tot de jubilaris en liet deze vergezeld gaan van de bondsgratificatie voor de opper, en een bloemstuk voor mevr. Versluis.

Vervolgens werd het woord gevoerd door de Burgemeester S. G. Römelingh, van de gemeente Beilen, die, verlaat door ambtsbezigheden, tesamen met de gemeentesecretaris de heer De Jong, ter receptie was gekomen.

De Burgemeester feliciteerde de jubilaris en zijn gezin mede namens het bestuur der gemeente Beilen en overhandigde een kistje met rookgenot als blijk van waardering. Mevrouw Versluis werden bloemen aangeboden.

Onder toespraken, onderlinge kout en de nodige tractaties, was inmiddels de tijd verstreken. Aan het einde van de middag bracht Opper Versluis dank voor de vele felicitaties en aangeboden geschenken. Hij en zijn gezin zullen deze dag niet gauw vergeten.

T. de G.

25-Jarig Ambtsjubileum opperwachtm. T. Oldenburger

Op 12 November j.l. herdacht de Opperwachtmeester T. Oldenburger, Districtsrechercheur van het District Groningen, de dag waarop hij, 25 jaar geleden, in de politiedienst kwam.

Deze dag is voor hem niet ongemerkt voorbij gegaan. Van verschillende zijden mocht hij en zijn echtgenote bezoek ontvangen, waaruit wel bleek dat de figuur van Opperwachtmeester Oldenburger een geziene is in het District en ook daarbuiten. Hoe kan het ook anders als je bij alle corpsen goed gediend hebt, Politietroepen, Gem. Politie Groningen, Rijksveldwacht, Kon. Marechaussee en tenslotte blijkt dat je in de wieg bent gelegd voor Districtsrechercheur bij de Rijkspolitie.

Dat hij in deze functie ook weer uitstekend voldeed, bleek wel uit de woorden van zijn Districtscommandant, Overste Römelingh, die hem met al het personeel van zijn Staf op deze dag bezocht en hem daar de gebruikelijke gratificatie aanbood.

De Adjudant Poutsma bood hem, als oudste van de Staf, namens het personeel een verzilverde sigarettenkoker met inscriptie aan. Natuurlijk kwam daarbij ook het politiemannenkoor weer even om de hoek kijken. Van Oldenburger werd n.l. verwacht dat hij als 1e bas weer in de gelederen van het koor terugkeerde. Een betere gelegenheid kon eigenlijk niet uitgezocht worden, want even te voren was mevrouw Oldenburger in de bloemetjes gezet.

Oldenburger dankte tenslotte de sprekers voor hun woorden en geschenken, een en ander mede namens zijn vrouw, die in deze 25 jaar altijd een grote steun voor hem was geweest.

Hij zei echter, dat de wijze waarop hij zijn dienst had verricht niet alleen door eigen kracht was geschied, doch dat hij dit zo heeft kunnen doen door zijn geloof in God, die zijn leven heeft geschraagd en dat zal blijven doen.

D.

Afscheid van Adj. F. J. v. d. Akker

Op Donderdag, 30 September j.l., werd in verband met zijn verplaatsing naar de Staf van het Gewest 's-Gravenhage, in besloten kring op het Gewestbureau afscheid genomen van Adjudant F. J. v. d. Akker.
Toen te ongeveer 10.30 uur de vertrekkende Adjudant en het voltallige personeel van de Staf van het Gewest, Comptabele en Materieelbeheerder zich hadden verzameld in de grote beneden-zaal van het Gewestbureau trad de Gewestcommandant binnen, vergezeld van Overste Hoestra.
Na het gebruik van een kop koffie met gebak en onder het genot van een rokertje sprak de Gewestcommandant de vertrekkende Adjudant toe.
Spreker ging in korte trekken de loopbaan van Adjudant v. d. Akker na. Vooral de laatste 14 jaren werden gememoreerd omdat Adjudant v. .d. Akker gedurende deze 14 jaar zijn capaciteiten en vakmanschap ten dienste had gesteld van het Gewest Groningen. Naast zijn vakmanschap, aldus spreker, was Adjudant v. d. Akker echter ook mens en hierdoor heeft hij zich in dit Gewest veel vrienden verworven. Ook zijn collega's van het Gewestbureau, Comptabele en Materieelbeheerder achten hem hoog. Spontaan had men dan ook de mening geuit dat een blijvend aandenken aan dit Gewest de Adjudant v. d. Akker moest vergezellen naar 's-Gravenhage, waartoe aldus spreker de hulp was ingeroepen van het „hoge gezag". Hierop bood ZHEG Adjudant v. d. Akker een zwaar vertind theepotje met bijbehorend lepelvaasje aan.
Na deze woorden als Gewestcommandant sprak de kolonel de Adjudant v. d. Akker nog persoonlijk toe, waarbij hij onder meer aanhaalde dat hij meerdere malen met Adj. v. d. Akker had geschoten om het hoogst aantal punten en dat hij bij Adj. v. d. Akker nog wel in het krijt stond voor een kist sigaren. De Gewestafdeling had daarom gemeend Adj. v. d. Akker bij dit afscheid persoonlijk een doos sigaren te moeten aanbieden om „de schuld" te vereffenen.
Hierop dankte Adjudant v. d. Akker allereerst de Gewestcommandant voor de woorden tot hem gesproken; hij dankte allen voor de prettige wijze van samenwerking en voor de medewerking welke hij steeds had ondervonden. Spreker zou altijd met heel veel genoegen terugdenken aan de tijd in het Gewest Groningen doorgebracht. Met het hem aangebodene was hij zeer ingenomen en dit zou een ereplaats krijgen in zijn nieuwe woning in Den Haag. Tenslotte werd dit samenzijn besloten met Adjudant v. d. Akker een stevige handdruk te geven en werd hem en zijn gezin het beste toegewenst in zijn nieuwe standplaats Den Haag. Gr.

Afscheid Adjudant J. Buitenhuis

Op 29 October 1954 werd afscheid genomen van de Adjudant J. Buitenhuis, wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd. Hiertoe waren des namiddags een aantal genodigden samengekomen op het Gemeentehuis te Wildervank.
Nadat allen een plaats hadden gevonden in een daarvoor ingericht zaaltje, werd de familie Buitenhuis, alsmede de Gewest- en Districtscommandant, vergezeld van hun dames, binnengeleid door Burgemeester Liese.
Deze nam als „gastheer" het woord en heette allen, in het bijzonder de familie Buitenhuis, hartelijk welkom. Gaarne stond, aldus spreker, de gemeente voor deze gelegenheid de zaal af, mede in verband met het feit dat Wildervank de laatste standplaats als Groepscommandant van de scheidende Adjudant was geweest. Spreker roemde de prettige verstandhouding die er steeds heeft bestaan tussen hem en de rijkspolitie. Hij wenste de scheidende nog vele jaren in goede gezondheid toe.
Hierna kreeg de Districtscommandant, de majoor van Kuik, het woord. Deze wees op de grote kwaliteiten van de adjudant als zijn „rechterhand" en belichtte de staat van dienst van de scheidende, die alle rangen doorliep. De Majoor roemde de goede taakopvatting en de gegeven adviezen waren steeds gebaseerd op een eigen mening. Zij waren waardevol.
Namens de Groepscommandanten uit het District sprak de Adjudant Ramaker uit Loppersum. Hij dankt hem voor de goede adviezen die de heer Buitenhuis steeds gaf in die functie en voor de prettige samenwerking. Spreker meende dat men hem zal missen als een goed soldaat, maar ook als vriend. Hij hoopte dat de vrienschapsbanden zouden blijven bestaan en verzekerde, dat alle deuren openstaan voor hem en dat de beste stoel steeds klaar zal staan bij eventuele komst. Als herinnering bood deze een vulpen aan. Mevr. Buitenhuis ontving bloemen.
De Adjudant Hup te Veendam sprak namens de Ned. Pol. Bond. Spreker zei dat de afdeling een van haar getrouwste leden verloor. Door zijn woord en de wijze waarop hij daardoor voor het bestuur de vergaderingen steeds aantrekkelijk wist te maken, is men hem dankbaar. Als aandenken werd een sigarettenkoker met inscriptie overhandigd. Mevr. Buitenhuis ontving een prachtig bouquet bloemen.
De opperwachtmeester Kruit sprak namens diegenen die momenteel nog deel uitmaken van de Groep Wildervank en onder de scheidende Adjudant hadden gediend. Na Groepscommandant werd hij Districtsadjudant, doch bleef op papier nog Groepscommandant. Toen is er geen afscheid ge-

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (160)

weest en spreker bood als herinnering aan die tijd een vulpotlood aan.
De Districtsadjudant Poutsma te Groningen sprak als collega en kameraad en hoopte dat Buitenhuis een dure knaap zou worden voor het Pensioenfonds. Hij bood een boekwerk aan.
De heer Joel sprak als commandant van de brandweer en als gemeente-architect. Deze schilderde de eerste kennismaking van zeven jaar geleden, welke geleid heeft tot samenwerking tussen brandweer en politie. Aan die tijd bewaarde men de beste herinneringen. Spreker bood namens de brandweer een kist sigaren aan.
De Gewestcommandant, kolonel van Helden, nam als laatste spreker het woord. Hij wees er op dat het niet de gewoonte is dat een Gewestcommandant aanwezig is bij het afscheid van een Districtsadjudant, daar tijdgebrek dikwijls een grote rol speelt. Spreker verzekerde Buitenhuis, dat hij hier vandaan ging als een gelukkig mens. Veel woorden van erkentelijkheid en vriendschap zijn gesproken en een mens kan nooit berouw hebben van de dingen die gedaan zijn in de uitoefening van de plicht. Spreker gewaagde dat de taak van de politie een moeilijke materie is en dat men vaak vergeet, dat dit vak wordt uitgeoefend door mensen, die ook hun fouten en gebreken hebben. Er is soms een gebrek aan waardering, maar in dit geval komt de waardering wel degelijk tot uiting. Spreker deelde mede, dat het Hare Majesteit behaagd had de Adjudant te onderscheiden met de eremedaille in goud, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau. De majoor van Kuik las daarop het betreffende besluit voor, waarna spreker hem persoonlijk het eremetaal op de borst speldde. De Majoor van Kuik kwam daarna met een verrassing in de vorm van de bij de onderscheiding behorende draagmedaille.
Hierna werd ,thee met bijbehoren aangeboden waarbij de onontbeerlijke sigaren en sigaretten, zodat men in een ogenblik de rook kon snijden.
Diverse fotografen hadden inmiddels hun toestellen laten flitsen en niet in het minst onze onvolprezen Gewestdeskundige.
Daarna nam Adjudant Buitenhuis het woord. Hij dankte alle sprekers, mede namens vrouw en kinderen, voor de vele en goede woorden, alsmede voor de aangeboden cadeaux. Hij dankte, zichtbaar ontroerd, Hare Majesteit voor de verleende onderscheiding, en door de emotie kon hij moeilijk de juiste woorden vinden, om de kolonel te beantwoorden. Hij besloot met de opmerking, dat het gemakkelijker is te komen dan te gaan.
Als laatste nam Burgemeester Liese nog het woord, die opmerkte dat er bij een afscheid steeds iets is dat minder prettig aandoet, maar dat er toch ook veel bij is, waarvoor men dankbaar moet zijn.
Spreker dankte allen voor de aanwezigheid en sloot daarna de bijeenkomst.
Adjudant Buitenhuis, wij hopen dat U nog lange tijd van een welverdiend pensioen moogt genieten.
K.

De Reserve Rijkspolitie

Uitreiking diploma's „Geoefend man" aan twee reservisten te Ten Boer

Op 29 October 1954 vond in het dorpshuis „Ons Tehuis" te Ten Boer de uitreiking plaats van het diploma „Geoefend man" aan de reservisten T. Dijkema en A. de Boer, behorende tot de groep Ten Boer, op een daartoe belegde bijeenkomst met een enigszins feestelijk karakter. Aanwezig waren 36 personen waaronder enige vrouwen van reservisten.
De vergadering werd o.m. bijgewoond door de Voorzitter van het plaatselijk bestuur Nat. Instituut S.W.G., de provinciaal secretaris S.W.G. de heer Ottevanger, Burgemeester van Ulrum, de Burgemeester van Ten Boer, de reserve Adjudant Van der Zee van Groningen, alsmede de Groepscommandant van Ten Boer met 7 man van het vaste personeel zijner groep.
Te ongeveer 19.30 uur opende de Voorzitter van het plaatselijk bestuur S.W.G. de bijeenkomst met een welkomstwoord, waarna het woord werd gegeven aan de heer Ottevanger die de noodzakelijkheid van een reserve gezagsapparaat uiteen zette, daarbij wijzende op het gevaar dat de vrije wereld bedreigt.
Hierna werd een film vertoond van het werkbezoek van H. M. de Koningin op 25 Mei 1954 aan de provincie Groningen. Nadat vervolgens koffie met koek genoten was, ging de Burgemeester van Ten Boer over tot het uitreiken van de diploma's. Z.E.A. deed dit met een toepasselijk woord en belichtte taak en doel der Reserve Politie.
Door de Reservist Mooibroek werd hierna een woord van dank gesproken, in het bijzonder tot hun instructeur, de wachtmeester der Rijkspolitie eerste klasse H. Oosting. Namens de Reserve Politie van de groep Ten Boer reikte hij aan de Wmr. I. Oosting een aktentas uit, wat door deze op hoge prijs gesteld werd. Vervolgens werd een film vertoond van de „Slag om Uithuizermeeden 1953", uiteindelijk gewonnen door de Nat. Reserve. Hierna kwam de film „Rotterdam" op het doek, een klein beeld gevende van de vijf bange Meidagen 1940 over Rotterdam.
Door de één-acter „Madam Dynamiet" werd weer een andere stemming veroorzaakt en kwamen de lachspieren danig in beweging. Tenslotte werden opnamen vertoond van de viering van Gronings ontzet op 28 Augustus 1954.
Het was een stijlvolle avond waarop allen met genoegen zullen terug zien. Te ongeveer 22.45 sprak de heer Ottevanger een slotwoord, waarna allen huiswaarts keerden.
J. R.

In verschillende andere plaatsen van het District Groningen werden, eveneens aan leden van de Reserve Rijkspolitie, diploma's uitgereikt voor geoefend man.
Deze uitreikingen vonden plaats te Uithuizermeden, Bafflo en Zuidhorn.
De volgende leden der Res. Rijkspolitie ontvingen hun diploma:
J. J Halsema, groep Wehe; B. Huizing, groep Warffum; K. Meijer, groep Warffum; R. Meijer, groep Warfum; A. de Haan, groep Warffum; H. Moeliker, groep Warffum; M. Rispens, groep Warffum; S. Warffum; A. de Haan, Warffum; A. de Haan, groep huizen; A. Huisman, groep Uithuizen; M. J. Kort, groep Uithuizen; P. Meijer, groep Uithuizen; B. Rijzebol, groep Uithuizen; R. A. Hartman, groep Uithuizen; T. Hemmes, groep Uithuizen; A. Kooij, groep Uithuizen; J. J. Ros, groep Uithuizen; P. Zeef, groep Uithuizen; W. de Wind, groep Marum; T. Dijkema, groep Ten Boer; A. Boer, groep Ten Boer; P. F. Kooistra, groep Zuidhorn; H. v. d. Molen, groep Zuidhorn; P. R. Barkema, groep Zuidhorn; J. G. Dol, groep Zuidhorn; F. A. Douma, groep Zuidhorn; E. Werkema, groep Zuidhorn.

Rijkspolitie.org Reflector_gewest_Groningen 3e jrg 54-55 (161)

Allerliefst . . .

H.M. de Koningin en Z.K.H. de Prins der Nederlanden hebben dertien exclusieve foto's van de vier Prinsessen bestemd voor de Prinsessenkalender 1955 van „Pro Juventute".
De foto's zijn gemaakt door Z.K.H. Prins Bernhard en enkele Zijner Vrienden.
Allerliefst zijn de foto's.
De kunstdrukkalender ziet er opvallend aantrekkelijk uit en dient het sympathieke werk van „Pro Juventute":

Kinderen-in-moeilijkheden beschermen en steunen.

U kunt deze kalender bestellen bij alle Verenigingen en Afdelingen „Pro Juventute".
Waar niet verkrijgbaar volgt franco toezending na ontvangst van f 2.75 per kalender op postgiro 51.74.00 (of per postwissel) t.n.v. de Kalenderactie „Pro Juventute", Van Lenneplaan 46 - Soest Zuid.

★ Het mooiste is, U te laten verhuizen door de
Fa J. F. de Bel, „Het Woonhuis"
Friesestraat 40 - **COEVORDEN** - Tel. 144
die tevens gaarne Uw woninginrichting verzorgt
VRAAGT VRIJBLIJVEND OFFERTE

Het vijf-cent fonds

Plotseling lag ik in het ziekenhuis,
het ging alles even vlug.
Maar als het nu naar wens gaat,
ben ik gauw in mijn gezin terug.

Ook heb ik iets heel plezierigs
in het ziekenhuis meegemaakt.
Het medeleven van m'n mans collega's
is het, wat mij heeft geraakt.

Prettig is 't te mogen ondervinden,
dat er aan je wordt gedacht.
En, door de Adjudant Smeenk,
een schaal met vruchten wordt gebracht.

Hartelijk dank aan alle leden,
van ons welbekende fonds.
Vrienden heus, 't is werkelijk waar,
bij het zien van zo'n weelde aan vruchten,
ben je weer veel eerder klaar.

Mevr. Zantinge—Dopma,
Burg. R. J. Giezenstr. 73,
Muntendam.

Langs deze weg dank ik het 5 cent-fonds nog hartelijk voor de prachtige fruitschaal, die ik kort na mijn operatie in Augustus in het ziekenhuis te Leeuwarden mocht ontvangen.
Omdat ik nog een halfjaar volkomen moet rusten en de eerste tijd hoofdzakelijk bedlegering ben, heeft het 5 cent-fonds gemeend, mij dezer dagen wederom een prachtige fruitmand te moeten aanbieden. Ook daarvoor mijn hartelijke dank.
Hindeloopen. A. v. d. Velde—Buisman.

Langs deze weg betuig ik mijn hartelijke dank aan de leden van het 5 cent-fonds voor de prachtige fruitmand, die ik ontving tijdens mijn verblijf in het herstellingsoord H.O.R.A. te Ede.
Stuifzand, November 1954. Th. Sijnstra—v. Elck.

Hiermede wil ik ons aller 5 cent-fonds van harte bedanken voor het feit, dat ik **twee** geschenken mocht ontvangen, nl.: 1e een prachtig boekwerk en 2e de dankbare wetenschap, dat men wel uit het oog is, maar niet uit het hart.
Winschoten. B. J. P. Kap.

Redactie en administratie hadden op deze plaats een annonce gedacht van het befaamde Eet- en vergaderetablissement van **Koos Kerstholt** a/d Vismarkt in Groningen. „Bezorg de drukker niet onnodig last" zegt Koos Kerstholt, „we hebben klanten zat..." en da's waar

N.V. GREMI
Poelestraat 27 - Telefoon 20055 - GRONINGEN
Import voor Nederland van
A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen GOGGO scooters
Speciaal adres voor Lederkleding

Voor elke vorm van beroepsvervoer
Voor iedere kostprijsberekening zorgt **WEGTRANSPORT**
Kantoren:
DELFZIJL, Oudeschans 65. Tel. 312 en 266
GRONINGEN, Nw. Kerkhof 8b Tel. 22468

Thans binnen ieders bereik - Gratis onderricht thuis
Exclusiviteit van HALBERG schrijfmachines. Contantprijs f 250 of AANTR. BETALINGSVOORWAARDEN
Albetalingsschema v/d portable schrijfmachine p. maand

Vooruit	6 mnd.	9 mnd.	12 mnd.	15 mnd.	18 mnd.
f 25.–	f 40.29	f 27.82	f 21.54	f 17.87	f 15.33
f 50.–	f 35.83	f 24.75	f 19.25	f 16.09	f 13.94
f 75.–	f 31.37	f 12.67	f 16.86	f 14.10	f 12.23

SIJBES' Kantoormachine Bedrijf
Oude Ebbingestraat 55, Tel. 27116, GRONINGEN
Vraag vrijblijvend toezending prospectus

TOONKAMER
HET MEDAILLEHUIS
VISCHMARKT 14a NAAST DE LEESZAAL
GRONINGEN
TEL. 25361

Een Brandaris betaalt zichzelf!

Met dubbel-gepatenteerde ketelucht-kopcirculatie

K. A. NIERMEIJER
LEEUWARDEN

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres

Winschoten Tel. 51 — **Emmen** Tel. 1372

D. A. M.- remmen
zijn **SNEL-** remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Materialen voor
tekenen,
kunstschilderen,
boetseren enz.
K. BOSSINA
ZUIDERDIEP 17
GRONINGEN

uniformen
n/maat
kamgaren whipcord
kleurecht
fa. gombert
a. kerkhof 16
groningen
tel. 35835
Vraagt offerte

Voor al Uw Kantoorbenodigdheden
MACHINES, MEUBELEN. drukwerk etc.
naar het van ouds bekende adres:
MODERNE KANTOORINRICHTING
Gelkingestraat 1a, Groningen - Telefoon 25437

PRECTA

Contrôle Rijkspolitie!
Grote voorraad onderdelen van de meest voorkomende merken vrachtwagens
J. KNOOP N.V., ADUARD - Tel. 235 (K 5903)
AUTOSLOPERIJ
KNOOP
helpt velen uit de knoop!

Radio Heins
★ Uw adres voor de beste radioapparaten tevens F.M. app. Een lust om te horen
Wilhelminasingel 38, - COEVORDEN

E.S.A. *Touringcars*
Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50 personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van grote gezelschappen
Alle inlichtingen en offertes:
E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

S Café Restaurant Concertzaal Telef. 620
L Prima consumpties in gezellige omgeving
D Voor Diners Partijen Bruiloften Uitstekend ingericht Primakeuken
T Bij Uw bezoek aan Meppel HET adres

BONTMANTELS
KLAAR EN
NAAR MAAT

Reparaties en omwerkingen naar de **nieuwste modellen**
BONTWERKERIJ ZIEMAN
Mr de Ranitzstraat 2 GRONINGEN-HELPMAN - Telefoon 30634

Uw adres voor: **STOFZUIGERS, WASMACHINES, SCHEERAPP.**
KAISER RADIO MET F.M.
Ook op gem. bet. voorw.
H. R. KNOL
PROF. BLINKWEG 18, **DE WIJK**

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.

Voor betere en stroeve wegen
ESHALITE
de meest gebruikte asphaltemulsie in Nederland
Een product van
Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander — Hoogkerk

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

DEIMAN's
TOURINGCARS

Grintweg 64 - Tel. 381 - Winschoten

Wij deden een ontdekking

★ Wij hebben voor U alles op het gebied van woninginrichting en....

Wij wisten niet dat hier zo'n zaak bestond. Hoe kan dat nu dat U alles veel goedkoper kan verkopen dan anderen. Als we weer iets nodig hebben, komen wij vast bij U terug

Niemand is zo goedkoop
Niemand kan zo goedkoop als

't VENDUHUIS GRONINGEN
Folkingestraat 37 Tel. 29716-32581

Timtur
SCHOENEN
VAN
HOOGENBOSCH
de Timtur specialist

★ ★

HERESTRAAT 81 - GRONINGEN

Kent U de dode of blinde hoek van een automobiel? De gevaarlijke plaats, waar U als bestuurder net niet zien kunt, wat er vlak achter of naast Uw wagen gebeurt?

Hier is een goede en goedkope oplossing: Een handig verstelbaar spiegeltje, aan de binnenzijde van de voorruit met een zuignapje te bevestigen.

hij rijdt steeds mee

Maak Uw „dode hoek" zichtbaar met de nieuwe **„Side View Spiegel"** **3.50**

Inl. bij de Imp. N.V. H.O.V.A. – Groningen – Hereweg 32, Tel. K. 5900-24813

Verkrijgbaar bij Uw garage